

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Móring József Attila, Szávay István,
dr. Tiba István, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	1843
Napirend előtti felszólalások:	
Arató Gergely (DK).....	1843
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1845
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	1846
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	1848
Szilágyi György (Jobbik).....	1850
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1851
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	1853
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1854
Schmuck Erzsébet (LMP)	1856
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	1858
Soltész Miklós (KDNP).....	1859
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	1861
Bánki Erik (Fidesz)	1863
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	1864
 A Magyar Köztársaság Kormánya és a Kazak Köztársaság Kormánya között a diploma és szolgálati útlevéllal rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről Megállapodás, valamint az annak módosításáról szóló Budapesten, 2018. február 28-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	1866
 Az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, és másrésről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	1867
 Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	1867
 A Turisztikai Világszervezet és Magyarország Kormánya között a Turizmus Világnap központi rendezvénye Budapesten történő megrendezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1868
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1868
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1869
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1870
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	1871
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1873
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1874
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	1876
Nacsa Lőrinc (KDNP)	1878
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	1878
 A sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1879
Nagy Csaba (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	1879
Dr. Szabó Tünde , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	1881
Felszólalók:	
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1882
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1883
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	1886

Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1887
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	1889
Hajdu László (DK).....	1890
Szilágyi György (Jobbik).....	1890
Gréczy Zsolt (DK)	1892
Szilágyi György (Jobbik).....	1893
Nagy Csaba (Fidesz) előterjesztői válasza.....	1894

Az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1895
Győrffy Balázs (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	1895
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	1897

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1899
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	1901
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1903
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	1904
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1905
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	1909
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1910
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	1911
Dr. Varga László (MSZP)	1913
Csárdi Antal (LMP)	1914
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	1914

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1915
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	1915

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1917
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1918
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	1922
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1924
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	1928
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	1931
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	1933
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	1934
Hajdu László (DK).....	1935
Dunai Mónika (Fidesz)	1936
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1936
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1937
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1942
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1943
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1944
Korózs Lajos (MSZP)	1947
Csárdi Antal (LMP)	1951
Arató Gergely (DK).....	1953
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1955

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	1955
---	------

A Nemzeti Községi Egységesség fenntartói jogait érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1956
Dunai Mónika (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	1956
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	1958

Felszólalók:

Dr. Pócs László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1961
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1963
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1966
Szávay István (Jobbik)	1969

Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	1970
Arató Gergely (DK).....	1970
Szilágyi György (Jobbik).....	1971
Dr. Pósnán László (Fidesz)	1972
Szávay István (Jobbik).....	1974
Dr. Hiller István (MSZP)	1974
Dr. Pósnán László (Fidesz)	1975
Dunai Mónika (Fidesz) előterjesztői válasza	1976

A Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1978
--	------

Nacsa Lőrinc (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	1978
--	------

Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	1980
--	------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	1982
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1984
Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	1988
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1990
Nacsa Lőrinc (KDNP)	1992
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	1993
Szávay István (Jobbik).....	1994
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	1999
Szávay István (Jobbik).....	2001
Nacsa Lőrinc (KDNP) előterjesztői válasza	2002
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	2004

A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	2005
---	------

Dr. Bajkai István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	2005
---	------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2009
--	------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2009
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2009
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2014
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2015
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2017
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2018
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2019
Arató Gergely (DK).....	2020
Dr. Bajkai István (Fidesz)	2020
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	2021
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	2022
Szilágyi György (Jobbik).....	2024
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2025
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	2026
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	2026
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	2029
Dr. Bajkai István (Fidesz) előterjesztői válasza	2029

Egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	2031
---	------

Dr. Bajkai István (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	2032
---	------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2040
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	2043
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	2048
Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2049
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	2051
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	2053
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	2057

Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló	2060
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	2064
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2065
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2066
Tordai Bence (Párbeszéd)	2066
Arató Gergely (DK)	2067
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	2068
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2071
Tordai Bence (Párbeszéd)	2071
Dr. Bajkai István (Fidesz) előterjesztői válasza	2072

A gyülekezési jogról szóló törvényjavaslat, valamint A magánélet védelméről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	2075
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	2076

Felszólalók:

Czunyiné dr. Bertalan Judit , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	2083
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	2086
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	2091
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	2094
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	2099
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	2102
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	2104
Bósz Anett független	2105
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	2106
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2108
Arató Gergely (DK)	2109
Dr. Bajkai István (Fidesz)	2110
Mátrai Márta (Fidesz)	2111
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	2113
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	2114
Dr. Bajkai István (Fidesz)	2118
Arató Gergely (DK)	2120
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	2121
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	2122

Napirend utáni felszólalás:

Székely Sándor (DK)	2123
----------------------------------	------

Az ülés bezárása	2124
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, TUZSON BENCE államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés harmadik nyári rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2018. július 3-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés harmadik nyári rendkívüli ülésének második **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Arató Gergely képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Miért nem fontosak a kistelepülési gyerekek a kormánynak?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy Tolna megyei kistelepülésen élő gimnazista, Norbert fordult hozzám. Arról írt a levelében, hogy a bejáróknak, akik úgy járnak középiskolába, hogy egy kistelepülésről kell eljutniuk oda naponta, milyen nehézségei, gondjai vannak, hogy mekkora gondot okoz többek között az, hogy a menetrend nem alkalmazkodik az iskolások, a diákok igényeihez, emiatt gyakran másfél-két órát kell várniuk.

Arról is írt, hogy milyen nehézséget okoz ezeknek a gyakran nehéz sorban élő családoknak az, hogy megfizessék azt a bérletárat, ami ahhoz szükséges, hogy eljuthassanak naponta az iskolába, hogy menylyvel nehezebb nekik mind anyagilag, mind pedig időben eljutni például egy jó középiskolába, mint nagyvárosban élő társaiknak. Vagy éppen, hogy mekkora gondot okoz az, hogy a buszindulások, menetrendek miatt a délutáni foglalkozásokban, tehetséggondozásban nem vagy kevésbé tudnak részt venni, mint az adott településen élő társaik.

De hadd mondjak egy másik példát is! 2015 óta - nagyon helyesen - felméri az általános iskolás diákok nyelvi ismereteit, nyelvi tudásait. Ez a felmérés azt mutatja, hogy rendkívül nagyok a különbségek a nyelvtudásban is a községekben élő diákok és a fővárosban élő diákok között. Például a fővárosban németet tanuló diákok 60 százaléka szerzett jó eredményt ezen a teszten, közben a községekben tanuló nyolcadikos diákok esetében csak 38 százalék ez az arány. Hasonlóképpen angol nyelvből is nagyok ezek a különbségek. A budapesti nyolcadikosok 80 százaléka szerepelt jól a teszten, miközben a községben élőknel ez az arány csak 54 százalék.

Nagyok a nyelvtudásbeli különbségek a régiók között is, mint sok minden más egyébben is. E tekintetben is az észak-magyarországi, valamint az észak-

és dél-alföldi régiók iskoláiba járó diákok teljesítenek gyengébben, a legjobban pedig a fővárosi diákok.

Külön hátrányt jelent az is, hogy a községekben élő diákok jó része nem választhatja meg azt, hogy milyen nyelvet tanuljon, például hogy angolt, németet, leginkább ez a két nyelv játszik szerepet, hanem ami az iskolában van, azt kell tanulnia. 80 százalékában ezeknek az iskoláknak nincs módja a diáknak arra, hogy a család vagy a szülő választása alapján döntse el, hogy milyen nyelvet tanul.

Amikor arról beszéltem egy korábbi hozzászólásomban, tisztelt államtitkár úr, hogy az önök által tervezett intézkedés, amely 2020-tól nyelvvizsgához kötné az egyetemi, főiskolai továbbtanulást, éppen a hátrányos helyzetű, adott esetben kisközségekben vagy községekben élő diákokat sújtja, akkor erre is gondoltam, hiszen nekik már hatodikos, nyolcadikos korukban is jelentős hátrányuk van a nyelvtudásban, nyilvánvaló módon őket fogja kiszorítani elsősorban ez az intézkedés a felsőoktatásból.

Vannak más olyan intézkedések is, amelyek hasonlóképpen rajtuk fognak majd csattanni. Ilyen például az önök által folyamatosan lebegtetett középiskolai felvételi szűkítés, az, hogy korlátozni akarják a gimnáziumba járó diákok számát, mert miután tönkretették a szakképzést, a diákok nem akarnak ezekbe a lebutított szakiskolákba, szakmunkásképző intézményekbe menni, ezért aztán folyamatosan lebegtetik, folyamatosan szóba hozzák, hogy na, majd akkor jó adminisztratív módon, egy szigorú felvételi rendszerrel szorítják ki a középiskolákból azokat a diákokat, akik nehezebb sorból jönnek vagy kevésbé sikeresek az általános iskolában.

De hogy mondjak egy kicsit távolabb eső példát is: az, amikor most önök végképp tönkreteszik a vidéki közkultúrát azzal, hogy az egyébként is szegényes kulturális közmunkásokat... - abban az értelemben szegényes, hogy valódi közalkalmazottak helyett alkalmaztak közmunkásokat, de most már őket is kirakják az utcára, ilyen módon végképp kezelhetlenné válik a vidéki közkultúra. Ez is ezeken a diákokon, az ő felkészülési lehetőségeiken fog csattanni.

Tartok tőle, hogy államtitkár úr, mint ezt az elmúlt hónapban már megszoktam, ismét szerény személyemmel és a 2010 előtti kormányzással fog foglalkozni. Arra szeretném kérni, hogy ne tegye, mert természetesen értem, hogy ma is nehéz önöknek földolgozni azt, hogy voltak olyan évek, amikor nem önök korlátoztak vagy kormányoztak, de illene ezen túlesni már nyolc év után (*Derűltség és közbeszólások a kormánypárti sorokból. - Farkas Sándor: Freudi elszólás!*), különösen azért, mert lesz is még olyan időszak, amikor nem önök lesznek hatalmon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem azért kapja együnk sem a fizetését, hogy a múlton merengjünk és a múltat értékeljük, hanem azért, hogy megoldásokat találjunk. Arra kérem államtitkár urat, hogy ha válaszol, akkor arra válaszoljon, hogy mit terveznek önök annak érdekében, hogy Norbertnek és a többi kistelepülésen élő diáknak egyszerűbb legyen az élete és

több esélyük legyen az oktatásban, az iskoláztatásban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból. - Németh Szilárd István: Egyszerűbb élet, Norbert!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Ha valakik valakit korlátozni akartak, akkor azok önök voltak, és leginkább a kisteleplési iskolák esetében a kisteleplésen élő diákok lehetőségeit korlátozták. Ön ezt két szóban foglalta össze 2006-ban a finanszírozási reform bevezetésekor, azzal a két szóval, hogy „fájni fog”. De kifejtette bővebben is 2007. május 31-én, hogy hogyan vélekedik a kistérségek, kisteleplések iskoláiról. Akkor azt mondta teljes mondatban: „Egy elaprózott oktatási rendszer nem finanszírozható, hosszú távon nem tartható fenn.” Ezt mondta ön, ezt üzenté akkor. Sőt, még pikírt megjegyzéseket is tett, hogy ezek az iskolák, ezek a kisiskolák a kisteleplésen, idézem önt: „az oktatás területén is az önálló kiskirályságoknak a rendszerét építik ki”. Ekkor önök így vélekedtek a kisteleplésekről és a kisteleplési iskolákról.

És nemcsak így beszéltek, hanem így is cselekedtek, és összesen 381 feladatellátási helynek, tehát iskolának vagy iskolai telephelynek az ajtajára tettek véglegesen lakatot, magyarul: ennyi helyen szüntették meg az oktatást, ennyi helyen nem férhetek hozzá a diákok ahhoz, hogy iskolába járjanak. *(Arató Gergely: Megnyitottátok volna?)* Ez volt az, amikor önök voltak kormányon. Mellette természetesen leginkább a kistelepléseket veszélyeztette anyagilag is, hogy önök a feladataikat növelték, az oktatás területén a finanszírozást csökkentették, ezáltal a hiány nőtt az önkormányzatoknál, és ebből a hiányból lett aztán vagy kötvénykibocsátással vagy hitelvétellel eladósodás, amit aztán több mint 1200 milliárd forint értékben a Fidesz-KDNP-kormányoknak kellett kifizetni az önkormányzatok részére az adósság konszolidációjában.

De 2005-ben is ön egy tanácsot adott, a Népszabadságban olvashatjuk 2005. október 6-án az ön nyilatkozatát, akkor éppen a Pedagógusok Szakszervezetével kapcsolatos hírek kapcsán az önök kormánya azt mondta Gyurcsány Ferencsel az élen, hogy „ahol nincs elég pénz, ott össze kell vonni az iskolákat”. Ezzel a javaslattal éltek, és ahogy mondtam, nemcsak ezzel a javaslattal éltek, hanem ezt meg is tették. És mivel kevesebb iskola volt az önök idején, ezért kevesebb pedagógusra is számítottak, úgyhogy 15 ezer pedagógust az utcára is tettek egy év alatt, aki pedig ott maradt, annak elvették egyhavi fizetését. Így akarták önök megbecsülni a kisteleplésen dolgozó tanárokat, és így akarták a lehetőséget megteremteni, hogy mindenki kisteleplésen is iskolába tudjon járni.

(9.10)

Mi ezzel szemben úgy módosítottuk a jogszabályokat, hogy jóval magasabb összeg van ma már a gyermekek oktatására. Ha megnézi ön, hogy 2009-ben mennyi pénz volt egy gimnazistára, mekkora költségvetési ráfordítás volt, az 540 ezer forint. Ma ez 1 millió 87 ezer forint. Ha megnézi, hogy mennyi volt egy óvodásra, ami szintén fontos a kistelepléseken, az önök idejében ez 608 ezer forint volt, most 921 ezer forint, amit egy óvodásra költünk *(Arató Gergely: Ezt honnan tetszik venni, államtitkár úr?)*, pontosan azért, hogy a kistelepléseken is mindenkinek biztosítsuk az óvodáztatás lehetőségét, az iskoláztatás lehetőségét. *(Arató Gergely: Egy szó se igaz!)* Az óvodához teljesen új formákat is létrehoztunk, pontosabban: a bölcsődékhez teljesen új formákat is létrehoztunk azért, hogy ott, helyben mindenkinek ezek a nevelési formák rendelkezésre álljanak.

Újra is nyitottunk pár iskolát Lipóton és más településeken, amelyeket önök bezártak, mi azokat újraindítottuk, és a törvényi feltételeket is rugalmasabbá tettük, hogy ahol minimális számban is, de vannak diákok, akiket a szüleik beíratnának a kisteleplési iskolába, legalább az alsó tagozat biztosan, minél közelebb a diákokhoz megoldható legyen. Mi így próbáltunk segíteni a diákok és a családok helyzetén.

A tankerületek a beutaztatásban is többféle úton és módon igyekeznek segítséget adni. Ha még az óvodás részt nézem, akkor ott nyilván az önkormányzatok megtérítik a kötelező felvételt biztosító óvodába utazás költségeit, az iskola esetén pedig van olyan tankerület, aminek saját tulajdonú iskolabusza van, mások bérléttámogatást adnak, vannak, akik pedig maguk bérelnek buszt, és fizetett szolgáltatást vesznek igénybe, és így igyekeznek a gyermekeknek segítséget nyújtani, hogy bejussanak az iskolába.

Ezekből is jól látható, tisztelt képviselő úr, hogy önök egész egyszerűen a pénzkivonás területének érzékelték az oktatásügyet, ott szorítottak meg rajta, ahol lehetett, pedagógusbéren, információbezáráson, önkormányzati normatívamegvonáson és feladat-többszörözésen, mi pedig igyekeztünk az oktatás számára egy biztos költségvetést teremteni. Így lesz ez a jövő évi költségvetésben is, hiszen tovább nő az oktatásra fordított kiadások teljes értéke, és azt hiszem, hogy ma már sokkal nagyobb biztonságban vannak a kisteleplésen tanulni akarók is, mint ahogy voltak 2010-ben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Szabadságjogok védelmében” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van az a mondás, ami arról szól, hogy ha tükörbe nézel, és nem

azt látod, amit szeretnél, akkor ne a tükörben keresd a hibát. (Dr. Rétvári Bence: Az MSZP-ben sokszor mondogathatták egymásnak!) Össze lehet törni ezt a tükört, le lehet takarni, de a valóság ettől még valóság marad, nem fog eltűnni az, ami nem tetszik. (Dr. Rétvári Bence: Ezt mondtad a Mesterháznak is?)

Az elmúlt hetekben nem egyszer, nem kétszer tettük szóvá azt, hogy az egykori Soros-ösztöndíjas miniszterelnök hogyan támadt rá a független igazságszolgáltatásra és a civil társadalomra, most pedig azt látjuk, hogy csökkenteni akarják a szólásszabadságot, a véleménynyilvánítás szabadságát, és korlátozni akarják a gyülekezési jogot, pusztán azért, mert nem tetszik, amit a tükörben látnak. Nem tetszik neki, hogy látszik, hogy az emberei, a családtagjai hogyan urizálnak. Nem tetszik neki, hogy van más vélemény, mint a Fidesz. Nem tetszik neki, hogy még mindig van a kormánytól független újságírás, és hogy még mindig vannak, akik megírják, hogy meztelen a király. És nem tetszik, ha a társadalom csoportjai nyilvánosan kifejtik a véleményüket és a nemtetszésüket arról, amit a Fidesz csinál.

A Fidesz szerint magánügy, hogy a kormány egyik tagja miniszterelnök-helyettesként hol, kívül, mikor vadászik éppen rénszarvasra, jegesmedvére, vagy ki tudja még, mire. Szerintem meg nem magánügy. Amíg valaki politikailag aktív, addig a hét minden napján aktív politikus és közszereplő. Egy normális demokráciában, ha kiderül, hogy egy kormánytag egy közbeszerzésen nyertes vállalkozótól fogad el bármilyen juttatást, és ebből ő vadászatot folytat, akkor a minimum az, hogy másnap lemond. Ám a Fidesz szerint ez nem probléma. Nem probléma az, hogy a miniszterelnök veje egy szervezett csoporttal lenyúlta az európai uniós támogatásokat az Elios-ügyben, az a probléma, hogy ez kiderült. Nem probléma az, hogy az egyik miniszterük, Rogán Antal sikeres üzletaszony felesége helikopterrel jár, az a probléma, hogy ez kiderül. És nem probléma önöknek az, hogy a legnagyobb üzleti géniusz, a világ leggazdagabb gázszerelője egy másfél milliárdos luxusjachton piheni ki magát, az a probléma önöknek, hogy ez kiderül. És akkor még nem említettem Kósa Lajos édesanyját, Habony Árpád luxusmulatozásait vagy éppen a Matolcsy-család gyarapodását és kapcsolatait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miért az újságírókat akarják bántani? Komolyan azt gondolják, hogy ettől majd nem fogják megtudni, hogy önök hogyan költik el a közpénzt, hogyan urizálnak? Azt hiszik, hogy nem fogja tudni majd a kisvárosi tanár, a fodrász, a zöldséges, hogy kinek a földjén épül majd luxusvilla, vadászház, vagy éppen ki vásárolja fel a Balaton felét? Ne nézzék ennyire ostobának az embereket! Komolyan gondolják azt, hogy a Quaestor-károsultak vagy a devizahitelesek indulatait majd csitítani fogják, hogy nem tüntethetnek majd a Kúria előtt vagy éppen Matolcsy háza előtt? Önök szerint, ha korlátozzák a gyülekezési jogot, akkor megszűnnek a társadalmi-gazdasági problémák? Ugye, szokták mondani, ha nincs izom, akkor nincs izomláz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önökön múlik, hogy elfogadják-e szabadságjogaink újabb korlátozását. És most hadd idézzem egy 30 évvel ezelőtti Soros-ösztöndíjas - aki jelenleg Magyarország miniszterelnöke - szavait és mondatait: „Az a politikai rendszer, ami nem hajlandó a társadalom megszerveződő erőivel tárgyalni, az csak önmagának tehet szemrehányást, amikor rálőnek. Csak magának. És nem a lövöldözőket kell hogy terhelje a felelősség, hanem azokat, akik nem voltak hajlandóak a békés szándékúakkal tárgyalni. Elismerni azokat, és működni hagyni. Elzárkózni a párbeszédétől, lehetetlenné teszik azt, hogy azokat az indulatokat, amik felgyülemlekednek ebben a társadalomban, normális, civil polgár módjára szerveződve levezessék. Ezt teszik lehetetlenné.”

Tisztelt Képviselőtársaim, kormánypárti Képviselőtársaim! Ha rám nem hallgatnak, akkor hallgassanak a saját miniszterelnökökre, aki harminc évvel ezelőtt ezeket a mondatokat elmondta. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársam, talán az alaptörvény-módosítás vitájánál is ugyanezekről a témákról beszélünk, ahol a magánélet, véleménynyilvánítás, érintőlegesen a gyülekezési jog kérdéseit érintettük. Nagyon érdekes felvetései vannak a baloldali pártoknak, főleg annak fényében, hogy 2006 őszén, talán még akik itt ülünk, valamenynyien emlékszünk, hogyan is viszonyult az akkori liberális-baloldali koalíció a gyülekezési joghoz (Arató Gergely: A tévészékház felgyújtásához! - Gréczy Zsolt: A kirakatok felgyújtásához!), az alapvető szabadságjogokhoz, hogyan lötték a tömeget, hogyan vezettek lovasrohamot békés megemlékezőkre október 23-án, hogyan provokálták a tömeget (Gréczy Zsolt: Hogyan kérdezte fideszes képviselő, hogy miért nem használtak lőfegyvert! - Az elnök csenget.), hogyan oszlatták fel jogtalanul a Kossuth Lajos téren demonstrálókat, és hogyan maradtak adósok egyébként ennek a jogterületnek a kodifikációjával.

Különösen azért érdekes ez a történet, mert egy '89-es törvényről beszélünk, amit még a pártállami időkben az Ellenzéki Kerekasztal megalakulása előtt alkotott az akkori parlament, és kimondottan rendvédelmi oldalról közelítették meg. Az más kérdés, hogy az élet túlhaladta önöket, és a bíróságok gyakorlata megváltozott, a bírósági vezetők kinevezése például már nem volt párttagsághoz kötve (Felzúdulás és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.), úgyhogy a bíróságok úgy értelmezték ezt a jogszabályt, ahogy az adott keretek között lehetett.

Azt mondták, hogy azok a gumiparagrafusok, amelyek belekerültek, amelyek azt mondták, hogy mások jogos érdekét nem lehet sérteni, nem elegendők, nem nyújtanak nekik elegendő támpontot az

alapjogok ütközése esetén. Ezért került sor az Alaptörvény módosítására, hogy meglegyen az a szilárd fundamentuma azoknak a módosításoknak, amelyek itt vannak a tisztelt Ház előtt, és amelyek segítségével el lehet majd kerülni, ha önök esetleg netán valaha újra kormányra kerülnek, hogy ezeket a jogtalanságokat újból elkövethessék.

(9.20)

Ez a szabályozás gyakorlatilag a nemzetközi példákat veszi alapul, svéd, norvég gyülekezési jog alapján készült. Ha figyelmesen elolvassák a törvény indokolását, amely nagyon alapos, a strasbourgi döntésként kezdve az ENSZ dokumentumain keresztül valamennyi nemzetközi egyezményt figyelembe vesz, figyelembe veszi az Európai Unió országainak a hasonló szabályozásait, akkor rájönnek, hogy önök nem tehetnének ilyen felszólalásokat a parlamentben, akkor csak szakmai alapon közelíthetnék meg a kérdést. Ebben a tekintetben viszont még hozzászólással az elmúlt időszakban sajnos nem találkoztunk. Itt egy nyílt politikai demagógia, hangulatkeltés zajlik az önök részéről.

S idekeverni azt a részét a dolognak, hogy a magánélet meg a közszereplés hogyan kapcsolódik egymáshoz, és ezt a szabadságjogok korlátozásának tekinteni, vagy hogy nem lehet hazugságokat írni az újságba, hogy felelősséggel jár az, amit kijelentünk, amit leírunk, egyébként az Alkotmánybíróságnak éppen a múlt héten született egy olyan döntése - ezt is ajánlom a figyelmükbe, tanulmányozzák -, hogy például a cikk címéért is felel az az újság, amely valakit valamivel meggyanúsít, megrágalmaz vagy hamis kijelentéssel illet.

Nagyon csodálkozom a jobbikos képviselők hozzászólásain, mert amikor az Alaptörvény hétpárti egyeztetőjén voltunk (*Zaj az MSZP soraiban.*), akkor önök is kijelentették, hogy szeretnék, hogy a magánélet fokozottabb védelemben részesüljön, pontosan azért, mert nem voltak megelégedve az elmúlt időszakban például a sajtó tevékenységével az önök vezető politikusaival kapcsolatban. Tehát döntsék el, hogy melyik oldalra állnak és mit akarnak mondani ezekben az ügyekben.

S még egyszer ajánlom figyelmükbe, bár tudom, hogy 12 év nagyon nagy távlat önöknél, mindig azt mondják, hogy akkor még meg sem születünk, de vegyék elő az akkori újságokat, vegyék elé akár a nemzetközi sajtót, és tanulmányozhatják, hogy gyakorlatilag valamennyi olyan ügyben, amelyben eljárás indult, önök megbuktak mind a bíróság előtt, mind a nemzetközi fórumok előtt. A magyar állam még most is kénytelen kártérítéseket fizetni azokban az ügyekben Strasbourgban, amelyeket önök 2006-ban elkövettek. Dobják össze a pénzt, fizessék be, és utána beszéljenek!

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Továbbra is súlyos milliárdokat bukhatunk, mert Önök hűtlenül kezelik az EU-s pályázatokat!” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány tagjai és a fideszes képviselők nagyon sokszor nyilatkozzák, hogy az Európai Unió Soros György nyomására milyen igaztalanul vizsgálja az európai uniós pénzek elköltését, milyen igaztalan megállapításokat tesz, és milyen igaztalan, hogy majd súlyos százmilliárdokat fog visszakövetelni Magyarországtól. Ezt nyilatkozzák, de nézzük meg, hogy mi a nyilatkozatok és a valóság közötti különbség!

Az Európai Unió támogatási rendszerében a strukturális és befektetési alapokból származó források mind mértéküket tekintve, mind jelentőségüket nézve meghatározók a magyar gazdaság és a magyar emberek számára. Különösen fontos ezért, hogy ezen támogatásokról az igényelt és megítélt, illetve az irányító hatóságok által leszerződött és ténylegesen kifizetett támogatási összegekről mind az országgyűlési képviselők, mind pedig a magyar polgárok friss, hiteles és valós tájékoztatást kapjanak.

Az elmúlt év december 4-én megtartott vitánapon kifogásoltam, hogy az akkor elérhető statisztikai adatok szerint több mint 500 milliárd forinttal haladta meg a leszerződött támogatási összeg a megítélt támogatások összegét. Ez normális esetben nem lehetséges, de hát önöknél, mint tudjuk, minden fordítva van. Ezen anomáliára az akkori felelős államtitkár asszony, Vítályos Eszter azt a választ adta, hogy „a pályázat.gov.hu honlapon található aktuális statisztikákból az olvasható ki, hogy néhány operatív program esetén a hatályos szerződések összege magasabb, mint a megítélt támogatás. Ennek az az oka, hogy a támogatás megítélését követően szabályozott keretek között a kormány jóváhagyását követően lehetőség van arra, hogy a támogatási szerződés módosításával egy projekt további forrásokat kapjon, ezáltal a szerződött összeg meghaladja az eredetileg megítélt támogatást.” Ez hazugság, mert erre nincs lehetőség.

Bár ez a válasz kevés konkrétumot tartalmazott, de arra alkalmas volt, hogy az anomáliáért való felelősséget a felelős államtitkár a kormány egészére kenje. Bár államtitkár asszony a válaszában nem méltatott arra, hogy megmagyarázza, miként lehetséges az egy jogállamban, hogy a kormány átnyúl a pályázatokról döntést hozó intézmények és testületek felett és magasabb támogatási összegre vállal kötelezettséget Brüsszel kontójára, de ezt az anomáliát valóban nem nekem kell megmagyarázni, hanem azoknak a brüsszeli ellenőröknek, akik több száz milliárd forintba is büntethetik az országot. Természetesen az államtitkár asszony ígéretet tett, hogy a problémának utánanéznék és orvosolni fogják azt.

Nézzük meg, hogyan sikerült az orvoslás! A legfrissebb hivatalosan közzétett statisztikákat böngészve sajnálattal tapasztaltam, hogy a korábbinál súlyosabb eltérések mutatkoznak a számokban. Három prioritás esetében a leszerződött támogatási összegnél nagyobb támogatási összeg került kifizetésre. Az érintett prioritások az alábbiak: az IKOP-4, a KÖFOP-3 és az RSZTOP-1. Összesen 89, majdnem 90 milliárd forinttal többet fizettek ki, mint amennyire leszerződtek. Véleményem szerint a hatályos támogatási szerződésekben meghatározott összegeknél nagyobb összeg kifizetése semmiképpen nem lehet jogszerű. Az intézményrendszer részéről tapasztalható ilyen mértékű szabálytalanság várhatóan azonnali pénzügyi korrekciót von maga után a Bizottság részéről.

Kérdés tehát, hogyan lehetséges az, hogy a hatályos támogatási szerződésben foglaltnál nagyobb összeg került kifizetésre a kedvezményezettek számára. Tervezik-e annak a többéves problémának az orvoslását, hogy az EU-támogatások odaítélésével, kifizetésével és elszámolásával kapcsolatosan végre valóban átlátható lesz az intézményrendszer működése, és a nyilvánosság hiteles és aktuális tájékoztatást kap? Tervezik-e bármilyen intézkedés megtételét az ügyvel kapcsolatban?

S valóban el lehet mondani és el kell mondani, hogy az Unió ilyen piti ügyekkel foglalkozik. Magyarországgal kapcsolatosan Soros György nyomására ilyen piti, 590 milliárdos hiányokkal foglalkozik, amikor önöknek járna egy kis aprópénz, gondolják önök. Hát, miért ne lehetne az, hogy leszerződnek egy bizonyos uniós forrásra, aláírják a szerződést a támogatottakkal, aztán 90 milliárddal többet adnak nekik oda? Hát, miért ne járna önöknek ennyi zsebpénz, gondolhatják.

Na, itt van az önök kommunikációja és a valóság közötti különbség. A probléma csak az, hogy ezeket a pénzeket, ezt a majdnem 600 milliárd forintot, amit az Európai Unió minden valószínűség szerint vissza fog követelni Magyarországtól, nem önök fizetik ki, önök majd élnek nyugodtan a luxusjachtjaikkal a luxusházaiukban, hanem azok a magyar állampolgárok és adófizetők, akiknek majd helyt kell állni az önök lopásai miatt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az, hogy színpadias előadásmódban mondta el a gondolatait a napirend előtti részben és provokatív kifejezéseket használt, még nem jelenti azt, hogy önnek igaza van. Ugyanis meg kell jegyezni, hogy az imént hallott felszólalás két szempontból is nehezen értelmezhető. Az egyik az, hogy ugyanebben a témában már több alkalommal kaptak választ és egyértelmű tájékoztatást.

Valóban az a kérdés, hogy szükséges-e tovább ragozunk ezt a kérdést, de természetesen fogok reagálni a kérdésére.

Nehezen értelmezhető más szempontból is. Egyrészt azért értelmezhető nehezen, mert ahogy hallottuk, elhangzott az ön szájából, hogy Vitályos államtitkár asszonytól kapott választ, csak tájékozottnak kéne lenni, kellene látni azt, hogy egy-egy operatív program folyamatában hogy történik a pénz felhasználása, az azzal való elszámolás, és abban az esetben ilyen jellegű kérdéseket nem fogalmazna meg.

Aztán harmadjára nehezen értelmezhető amiatt is, mert éppen a Jobbik soraiból hangzott el ez a felszólalás, és a Jobbik soraiból voltak bennünket kérdőre a pénzügyi és a pénzfelhasználás kapcsán. *(Szilágyi György: 600 milliárd forint!)* Abból a Jobbikból, amely visszaélt a számára az adófizetők pénzéből adott támogatással, majd a saját választói támogatásával és egyben a saját választói bizalmával is.

(9.30)

Hogy miről beszélek, szeretném részletesebben is kifejteni. Ismeretes, hogy az Állami Számvevőszék a Jobbik gazdálkodásának vizsgálata során súlyos szabálytalanságokat és jogsértéseket tárt föl; feltárt, tehát nem valamiféle légből kapott gondolatról van szó, mint amit ön mondott, hanem megállapításokról. Az ÁSZ megállapította, hogy a Jobbik nem igazolta a közpénzekkel való átlátható és elszámolható gazdálkodását. Azt is megállapította, hogy pártjuk tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el, a Jobbiknak ugyanis Simicska Lajos és cégei burkolt támogatást nyújtottak úgy, hogy a pártnak az érintett cégek hirdetési listárai alatt biztosítottak lehetőséget politikai plakátok kihelyezésére. Ezzel az önök vizsgálata szerint több mint 300 millió forint értékű nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást fogadtak el.

Mivel a Jobbik a számvevőszéki jelentéstervezetben foglaltakat nem tudta hiteles bizonyítékkal cáfolni, ezért az ÁSZ felszólította a Jobbik elnökét, hogy fizesse be a vizsgálat során megállapított több mint 600 millió forintnyi bírságot.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez visszaélés a pénzekkel, ez tulajdonképpen hűtlen kezelés. Azon túl, hogy mindenféle indokkal próbálták ellehetetleníteni az ÁSZ vizsgálatát, súlyos korrupciós ügybe keveredtek. *(Szilágyi György közbeszól: 600 milliárd forint!)* A törvényeket be kell tartani, képviselő úr, még akkor is, ha kiabál. A törvényeket akkor is be kell tartani, a szabályokat tiszteletben kell tartani. Aki nem így tesz, azt előbb-utóbb utoléri a végzete. Ezt az önök története, a Jobbik története világosan bizonyítja, hiszen a választók április 8-án visszaigazolták, nem kérnek az ellenzéki korrupcióból. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Tényleg?)*

A tinta még meg sem száradt az ÁSZ-jelentésen - folytatnám -, amikor érkezett a következő botrány. Támogatóiktól kértek segítséget, hogy a csőd

szélére került párjukra kirótt büntetést be tudják fizetni. Jóakaróik több mint 100 millió forintot adtak össze, hogy megmentsék önöket, megmentsék az önök pártját. És mit tettek erre önök? Az összes támogatói adományt a kampányra fordították, fontosabbnak tartva a választási győzelmet, így az önöknek járó tiszteletdíjakat, mint a jogszerűségnek való megfelelést. A választópolgárok józan döntésének köszönhetően, ahogy említettem, ez nem következett be.

Még egyszer kérdezem, mi ez, ha nem a pénzek hűtlen kezelése. A Jobbik elhibázott lépéseit, jogszabályellenes cselekedeteit a választópolgárokkal akarták kifizettetni? Óriás fizetések a pártalapítványon keresztül, több tíz milliós tartozások? Hogyan is van ez, tisztelt képviselő úr? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Demagógia.)*

Természetesen nem szeretném válasz nélkül hagyni az ön sugallatát, sugalmazását, hadd szögezzen le, hogy minden olyan gondolat, amit ön megfogalmazott felszólalásában, csak feltételezés, sugalmazás. Azok a tények, amelyeket majd egy vizsgálat során a vizsgálatot végző szervezet elvégez, és esetlegesen a vizsgálat végén megállapításra kerül valami. Addig, azt kérem önöktől, a tárgyhoz ragaszkodjanak, a ténytudáshoz ragaszkodjanak, és ne vélelmzéseken alapuló felszólalásokat fogalmazzanak meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy emlékszem, hogy a kormánypárti padosorokból, míg képviselő úr beszélt, senki nem kiabált közbe. Így nem hiszem, hogy valamilyen módon is szót lehet érteni egymással. Azt kérem, tartsuk be a szabályokat.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Hányan tértek vissza az országba? Nemzeti konzultáció a fiatalokkal” címmel. Öné a szó, ötperces időkeretben.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A múlt heti interpellációra kapott válaszból kiderült, hogy a kormány a kivándorlás kérdésében nem hajlandó a nemzeti együttműködésre az ellenzéki pártokkal, és eseti bizottságot sem kíván fölállítani a probléma megoldása érdekében. A kormány azt állítja, hogy idén többen jöttek vissza Magyarországra, mint ahányan elhagyták az országot, de ezen magyarok számáról, szándékáról sehol nem található semmilyen hivatalos statisztika, becslés.

Eppen ezért érdemes lenne az érintetteket megkérdezni, miért jönnének vissza vagy miért maradnának itthon. Az biztos, hogy a kivándorlás egyik legfontosabb oka, hogy a magyar bérek jelentős mértékben elmaradnak nemcsak a nyugat-európai, hanem a környező országok bérértől is. Ha az OECD statisztikáit nézzük, akkor Csehországban 16 százalékkal magasabbak a bérek a magyarnál, de magasabbak a bérek

Lengyelországban, Szlovákiában, nem beszélve Szlovéniáról. Egyedül Mexikóban alacsonyabbak a bérek az OECD statisztikái szerint.

Örülök, hogy itt van Dömötör államtitkár úr, mert legutóbb azt mondta, hogy nézzem meg a költségvetést, és támogassam, ha a fiatalokat akarom támogatni. Megnéztem a költségvetést, hát, nem sok jót találtam benne a fiataloknak. Vegyük a legfontosabbat, az oktatást! Az oktatásra jövőre az idei évhez viszonyítva a kormányzat csak 15 milliárddal többet kíván költeni. Ez nagyon kevés, főleg miután az elmúlt nyolc évben folyamatosan vontak ki forrásokat az oktatásból.

Magyarország számára pedig fontos lenne, hogy a jövő generációi egyre felkészültebbek, egyre okosabbak és rátermettebbek legyenek, hogy fel tudják venni a versenyt főleg a környező országok munkavállalóival. Eppen ezért a Párbeszéd a költségvetési módosítójában plusz 290 milliárdot rakna az oktatásba a kormányzati kommunikáció, a rendkívüli kormányzati intézkedések, a Nemzeti Olimpiai Központ, a közmédia forrásait átcsoportosítva. Én is javaslom államtitkár úrnak, hogy támogassa a Párbeszéd költségvetési módosítóit, ha támogatja a fiatalokat.

Az viszont továbbra sem világos, hogy hány főről van szó, akik a kormány szerint ebben az évben visszatértek, hol elérhetőek ezek az adatok, és ha van ilyen statisztika, akkor az miért nem nyilvános. Önök számos kérdésben indítottak nemzeti konzultációt, konzultáltak a bevándorlásról, terrorizmusról, „Állítsuk meg Brüsszelt!” címen is konzultáltak, konzultáltak a Soros-tervről, több milliárd forintért. Itt az ideje, hogy az állampolgárokat érintő tényleges kérdésben is indítsanak konzultációt. Javaslom, hogy a kormány a fiatalok problémáit megcélzó nemzeti konzultációt írjon ki, kérdezze meg a fiataloktól, hogy mik azok a feltételek, amik miatt hajlandóak lennének itthon maradni vagy hazatérni. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Annak nagyon örülök, hogy ön is elismeri, hogy a konzultáció egy jó eszköz arra, hogy kikérjük az állampolgárok véleményét, fiatalokét, idősekét, minden magyar állampolgár véleményét. Csak azért mondom el külön, mert az ön pártja nem mindig volt ezen a véleményen. Örülök, hogy végre egyetértünk, és egyébként Magyarországon minden pártnak, minden civil szervezetnek, így a kormányynak is egyébként megvan a lehetősége arra, hogy bármilyen kérdésben konzultációt indítson, amiről joggal gondolja azt, hogy érdeklő az állampolgárokat. Úgyhogy önöknek is azt javaslom, éljenek ezzel az eszközzel.

Pár dolgot érdemes rögzíteni a fiatalok külföldi munkavállalásával kapcsolatban.

A külföldi munkavállalás lehetőségével szerte Európában élnek a fiatalok, ez nem csak Magyarországot érinti. És ha Magyarországot nézzük, akkor még csak azt sem mondhatjuk, hogy ez a dolog az elmúlt években kezdődött. És egyáltalán nem mindegy, hogy milyen dinamikája van a külföldi munkavállalásnak, mert mindenféle felületes és hatásvadász ellenzéki állítás ellenére a tény az, hogy ma már valóban több fiatal tér haza Magyarországra, mint ahányan Magyarországról elindulnak külföldön munkát vállalni.

Az Eurostat adatai alapján 2016-ban például a különbség közel 5 ezer fő volt, a 18-30 éves korosztályban. Az sem mindegy, hogy régiós összehasonlításban hogyan állunk. Itt a statisztikák azt mutatják, hogy Kelet- és Közép-Európában csak Csehország áll jobban, mint mi, a többi országból a régióban arányait tekintve többen mennek külföldre munkát vállalni. És azt is szeretném hozzátenni, hogy több régi uniós tagországból is, hogy így fogalmazzak, többen mennek külföldre munkát vállalni, mint Magyarországról.

Fontos körülmény az, tisztelt képviselő úr, hogy a kormánynak természetesen nincsen közvetlen beleszólása abba, hogy egy fiatal hogyan él az egyik uniós alapjoggal, a szabad munkavállalás lehetőségével. Azért viszont tennünk kell, hogy akik úgy döntenek, hogy Magyarországon dolgoznak, akár úgy, hogy előtte külföldön dolgoztak, azok idehaza megtalálják a számításukat. Ehhez munkahelyek kellene, növekvő bérek, bővülő családtámogatási rendszer, és mindezek keretében biztonság.

Ha a kötelező kormánygyömöszölésen túl megnézi a tényeket, akkor ön is könnyen arra a következtetésre juthat, hogy ezeken a kiemelt területeken fontos lépéseket tettünk az elmúlt években. Ez még akkor is igaz, ha még van teendő. A fiatalok munkanélkülisége például a felére csökkent 2010-hez képest. A bérek szerintem is meghatározó kérdés: 2010-hez képest 36 százalékkal nőttek Magyarországon, tavalyhoz képest 10 százalékkal. Ez több mint egyhavi bérnek megfelelő különbség.

A családi adókedvezmények idén januárban is növekedtek, jövő januárban is növekedni fognak, ha az Országgyűlés elfogadja a 2019-es költségvetést.

(9.40)

Folytatódik az otthonteremtési program is. Ön is nagyon jól tudja, hogy az otthonteremtési programmal is segíteni kell a fiatalokat. Na, ez az a program, amit 2002 után a baloldali kormányok egyébként eltöröltek. Ami egyre inkább fontos, Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb országa, mint ahogy Budapest is jó helyen áll ezen a téren, és ez egy egyre inkább felértékelődő szempont.

Tisztelt Képviselő Úr! A párt, amelyhez csatlakozott, ugyanakkor nem hordozza tenyerén a fiatalokat, hogy így fogalmazzak. Egyrészt, ha jól értem a javaslataikat, többkulcsos adót szeretnének bevezetni,

másrészt pedig ingyenpénzt szeretnének osztogatni, merthogy az alapjövedelem esetében gyakorlatilag erről van szó. Azaz meghúznák önök azt, hogy mindenféle munkavégzés nélkül tolnának ki masszív segélyeket, pedig ez az elképzelés már Finnországban is csúnyán befuccsolt. Sok más mellett az a baj ezekkel a gondolatokkal, hogy épp azoknak a fiataloknak a nyakába raknának gigaterheket, akikre gyakran hivatkoznak. Velük fizettetik meg azt, hogy gyakorlatilag visszahoznák a segélyalapú társadalom koncepcióját.

Amit önök javasolnak, az lefojtaná a fiatal generációk energiáit. Azt üzenné nekik, hogy nem érdemes kettőzött erővel dolgozni, mert az állam adókirovással úgyszólván elveszi majd a többletpénzt, és odaadja olyanoknak, akiknek még csak dolgozniuk sem kell. Ez az önök javaslata. Láttunk már ilyenre példát a baloldali kormányok idején, keserűen nagy árat fizettünk érte, és nem szeretnénk, ha ez még egyszer megismétlődne. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Miért hagyja a Kormány, hogy környezeti kármentesítés nélkül hagyott területek tízezrei súlyosan veszélyeztessék a környezetminőséget és kockázatot jelentenek az emberi egészségre?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A rendszer-váltást követően elég hamar kiderült, hogy a korábbi ipari, katonai, MÁV- és egyéb telephelyeken az emberi egészséget, a környezetet és a természetet aktuálisan vagy potenciálisan súlyosan veszélyeztető szennyező anyagok maradtak hátra. Ennek egyik oka volt, hogy megengedőbb környezeti szabályozás működött, itt gondolok a nehézipari szennyezésre, de szerepet játszott az ismerethiány és nem utolsósorban a gondatlanság vagy a haszonszerzésből elkövetett felelőtlenség is. Nem véletlen, hogy 1996-ban a nemzeti környezetvédelmi program részeként elindult az országos környezeti kármentesítési program. Ezekben a szennyezett területeken olyan anyagokat hagytak hátra a hordókban, a földbe elásva, a talajba és így a felszín alatti vizekbe szivárogtatva, amelyek különösen a környezetben vízzel szétterjedve, szél által kipurózva talajainkat élelmiszer-termelésre, lakhatásra alkalmatlanná, vizeinket az egészségre ártalmassá teszik.

A környezet állapotának mind nagyobb területen bekövetkező romlása az emberi egészségen túl a természetes élővilágot is veszélyezteti. A legfontosabb, amit ezekkel a területekkel tenni kell, az egyértelmű: mielőbb szükséges a kármentesítés, mert az idő előrehaladtával mind a kockázat és a bekövetkező kár, mind a kármentesítés költsége nagymértékben növekszik. Ezért a program ütemezett végrehajtása

alapvető nemzeti érdekünk és felelősségünk, de emellett európai uniós kötelezettség is. Az EU víz keretirányelve értelmében ugyanis feladatunk a vizeink jó ökológiai állapotának megőrzése vagy elérése, amelyhez a szükséges kármentesítési feladatok végrehajtása alapfeltétel mindazokon a területeken, ahol a vizek jó állapotának veszélyeztetettsége fennáll.

Az 1996-ban megalkotott országos környezeti kármentesítési programban több mint 35 ezer potenciálisan szennyezett területet regisztráltak. Ebből eddig azonban alig pár száz területen került sor teljes körű kármentesítésre; ha kiszámoljuk, akkor ez alig 1 százaléka. Tudjuk azt, hogy nagyon sokba kerül a kármentesítés, de meg kell tanulni azt, hogy a cselekedeteinknek vannak következményei. Szakértői becslések szerint mintegy ezermilliárd forintba volna szükség az országsszerte egészségügyi kockázatot és közvetlen veszélyt jelentő károk enyhítésére, de azt látjuk, hogy a kármentesítési közbeszerzések száma csökkenő tendenciát mutat. A hatóság is csak kérelem esetén ellenőriz, nincs folyamatos kontroll.

Azt gondolhattuk, hogy az EU-támogatások milliárdjai közvetlenül vagy közvetve hozzájárulnak majd a kármentesítési program felgyorsításához, de ez nem így történt. A Fidesz kormányzása óta az országos környezeti kármentesítési program végrehajtása megtorpant, kikerült a prioritások közül. Csak akkor történik bármi az ügyben, ha a lakosság és az önkormányzatok határozott tiltakozása ezt végképp kikényszeríti, mint például a Budapesti Vegyiművek Illatos úti telephelye esetében, bár teljesen megnyugtató megoldás még ott sem született.

A veszélyeztetett területek közé tartozik Gyömrő is. A Pevdi gyömrői gyára az 1950-60-as években kezdte meg a termelést. 1992-ben Pevdi Kft. néven privatizálták, ám ekkor nem rendelkeztek környezetvédelmi kérdésekről, azaz a korábbi szennyezésről, az ott maradt több száz tonnányi veszélyes és nem veszélyes hulladékról, megsértve már akkor érvényes jogszabályokat is. Így, miközben a termelés tovább folyt, a hulladékok ott álltak kezeletlenül.

A helyi önkormányzat a hatóságoktól kért támogatást, megoldást, amely részleges eredményt hozott. Bár a hordókat elszállították, a kormányhivatal által előírt jelentés szerint is az elásott veszélyes anyagok teljes feltárása, további vizsgálatok, a talaj és a szennyezett felszín alatti víz kármentesítése még várat magára. A kormányhivatal is tisztában van azzal, hogy a területet kármentesíteni kell, de tehetetlen, az új tulajdonosnak nincs erre pénze. A kormánytól pedig nem várhatnak segítséget. Halaszthatatlan volna a további szennyezések megakadályozása is, amelyet a kötelező környezeti felelősségbiztosítás rendszerének bevezetése jelentősen segítene. Érthetetlen, hogy erre eddig miért nem került sor. Várjuk a kormánytól, hogy tegye meg a szükséges lépéseket az országos kármentesítési program gyorsított végrehajtása érdekében, és minderről év végéig számoljon be az Országgyűlésnek és az érintett lakosságnak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Farkas Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt évszázadból az intenzív szocialista nagyüzemi és nagyipari berendezések, beruházások súlyos környezeti terheket hagytak hátra. A rendszerváltást és a szovjet csapatok kivonását követően 1996-ban, ahogy ön is említette, az országos környezeti kármentesítési program kidolgozásakor valóban 35-40 ezer lehetséges szennyező forrást és potenciálisan szennyezett területet tartalmazott az első felmérés, ami az akkori ismeretek és elérhető adatok felhasználásával készült.

Az OKKP keretében kidolgozott módszertan segítségével elvégzett országos számbavétel előrehaladásával a korábban becsült szám a hatósági helyszíni kivizsgálásoknak köszönhetően a felére csökkent. A 2002 és 2004 közötti időszakban a program keretében létrehozott KÁRINFO-nyilvántartásban „mára csak 15 ezer” potenciálisan szennyezett és szennyezett terület szerepelt a regiszterben. Az állami felelősségi körben a kormányzati munkamegosztásnak megfelelően kidolgozott tárcaalapprogramok elindításával és a hatályos jogszabályokban megerősített „szennyező fizet” elv érvényesítése alapján megkezdett kármentesítések során 2015-ig 1100-ra csökkent a nyilvántartott szennyezett területek száma.

A környezetvédelmi hatóságoktól kapott legfrissebb adatközlés szerint 885 folyamatban lévő kármentesítési hatósági ügyben zajlik hatósági eljárás, amiből 131 esetben javasolták az állami szerepvállalást. A 885 folyamatban lévő ügy egyike, ahogy a képviselő asszony által is felvetett probléma, a gyömrői egykori Pevdi Vegyipari Kft. környezetszennyezésének ügye sem ismeretlen a környezetvédelmi hatóságok előtt, de az állami feladatok elmulasztásáról jelenleg szó sem lehet. A jogerős hatósági kötelezett címzettje a területet használó vállalkozás, az ügy folyamatban lévő hatósági eljárás alatt van. Gyömrő belterületén kertes lakóházi övezetben az egykori Pevdi Vegyipari Kft. festékipari kötőanyagok, epoxigyanta és más vegyipari termékek gyártásával foglalkozott, és tevékenységével a terület elszennyeződését okozta. 2004-ben egy tartálytörésből fakadó környezetszennyezést követően a vegyipari vállalkozás tevékenységét a hatóságok felfüggesztették, majd a vállalkozás 2011-ben felszámolásra került.

(9.50)

A gyárterületen nagy mennyiségű ipari hulladék és szennyezett anyag maradt fenn, ennek felszámolására az új adásvételi szerződésben az új vállalkozó ezt átvette, illetve tudomásul vette. A környezeti károk felszámolását az új tulajdonos, ahogy említettem, a

környezetvédelmi hatóság felügyelete mellett megkezdte, a veszélyes ipari hulladékokat elszállította, és a telephely kármentesítési tényfeltáró vizsgálatait szakértői vállalkozás bevonásával 2012-ben elvégezte. Így megállapítható, hogy a szennyezett felszín alatti víz felszíni vetülete mintegy 3,7 hektár, a kármentesítési beavatkozás során a közelítőleg 35 ezer köbméter szennyezett talajt, továbbá 1,6 hektáron pedig felszín alatti vizet kell majd megtisztítani.

A szennyezett területek országos felmérése, nyilvántartása és a feltárt kockázatok kezelését célzó beavatkozások végrehajtására létrehozott OKKP-program keretében 1996 óta közel 600 állami felelősségi körben elvégzett kármentesítési intézkedés történt, mintegy 232 milliárd forint költségvetési forrás felhasználásával. A kormány az elmúlt időszakban, 2010 óta évi 10-15 milliárd forintot fordít az állami kármentesítési feladatokra. Ezen túlmenően az uniós források felhasználásával a 2010-14 közötti időszakban 23 darab ismert és már feltárt szennyezett területen történt eredményes kármentesítési beavatkozás. Ilyen például, nem sorolom végig: Nyíregyháza, Rajka, Zirc, Taszár, Sármellék, Szolnok, Eger mintegy 39,3 milliárd forint értékben.

A 2014-20-as uniós programozási időszakban pedig további több mint 57 milliárd forint áll rendelkezésre olyan régóta megoldásra váró kármentesítési feladatokra, mint például Szekszárd lőtéri vízbázis, Esztergom Strázsa-hegy, Mezőhegyes, Peremarton, Berhida. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Szeretném a tisztelt képviselő asszonynak azt a számot is elmondani, hogy közel 111 milliárd forintot fordított a kormányzat 2010 óta ennek a feladatnak a végrehajtására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós képviselő úr, államtitkár, KDNP-képviselőcsoport: „Az ellenzék az ország ellenében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Három évvel ezelőtt talán pontosan ebben a hónapban, július elején kezdődött az a hatalmas nagy invázió, aminek következtében Magyarországon néhány hónap alatt közel 400 ezer ember zúdult át, pusztított, és akart olyan teljes változást ebben az országban, ami teljes mértékben elfogadhatatlan lett volna mind a magyar emberek számára, mind pedig, látható, Európa számára is az.

Nem sokkal később a magyar kormány egyértelmű lépéseket tett, hogy a határokat megvédjük, és el is kezdett épülni a kerítés. Hozzátettük azt is, hogy nemcsak Magyarországot, a magyar emberek identitását, hanem az európai identitást is meg kell hogy őrizzük, és teljesen természetesen tettük azt hozzá,

hogy a bajban levőknek segíteni kell, legyenek egyébként úton lévők, és ami a legfontosabb, a helyben segítés parancsa miatt, ahonnan jönnek, ott segítsünk nekik.

Az európai politikusok és a hazai ellenzék is abban az időben minősíthetetlen kritikával, minősíthetetlen támadással válaszolt a kormány, illetve a magyar emberek lépéseire, és azt kell mondani, hogy mindannyian szembementek, mind a magyar ellenzék, mind pedig a külföldi politikusok is azzal a politikával, amit mi folytattunk. Nézzük, az egyes országok vezetői hogyan támadtak akkor minket, és most hol vannak!

A baloldali kancellár, Werner Faymann Magyarország vezetését majdnem hogy lefasisztázta, a legnagyobb ötlete az volt, hogy szárnyas kapukat építsen; ma már nincs sehol. Az új kancellár egy teljesen más politikát vezet, és kiáll Magyarország mellett. Matteo Renzi, szintén baloldali miniszterelnök: Magyarország viselkedése elfogadhatatlan, az EU-s pénzekről való megvonással fenyegetőzött, ma már sehol nincsen. Új miniszterelnöke van Olaszországnak, illetve a belügyminiszter, Matteo Salvini teljes mértékben igazat ad Magyarországnak, s teljes mértékben azt a politikát folytatja, amit mi. Martin Schulz európai parlamenti elnök, német kancellárjelölt Magyarországot cinizmussal vádolta, a szavazati jog elvételével fenyegetőzött, az uniós támogatások elvételével fenyegetőzött, ma már nincs sehol. A horvát miniszterelnök, a szociáldemokrata Zoran Milanović a következőt mondta: a magyar kerítést le kell rombolni, és én megmondtam a magamét - mondja ő - Orbán miniszterelnök úrnak, hogy az én nevemben nem kell megvédeni a kereszténységet, nem kell, köszönöm, mondta a volt horvát szociáldemokrata miniszterelnök. Ma már nincs sehol, helyette az új kormány igenis megvédi Horvátországot. Ugyanígy járt Victor Ponta is, aki szintén olyan hasonlattal élt, mint Faymann kollégája, és azzal vádolt minket, azt hazudta, hogy Románia emberként fog bánni a migránsokkal, nem pedig úgy, mint a magyarok, akik állítólag botokkal terelik és sorszámokkal látják el őket. Sehol nincs már Ponta, a jelenlegi román vezetés is már teljesen más politikát folytat.

Az a helyzet, hogy a magyarországi liberális baloldali ellenzék ugyanezt az utat járta, illetve járja be most Magyarországon, hiszen az elmúlt három évben minden nemzetközi és minden hazai fórumon Magyarországot ütötte. A nemzetközi fórumokon a magyar emberekkel szembefordult, árulja a hazát, mondjuk ki: hazaáruló. Itthon pedig nem támogatták a kerítésépítést, a legszívesebben lebontották volna, továbbra is segítenék Soros György tervét, nem szavazták meg a Stop Soros törvényt, nem támogatják a közel-keleti keresztények megsegítését és az ő életük segítését. Erre talán egyetlen érdekes mondat még, hogy az ellenzék hogy reagált. Tóth Bertalan, még akkor nem is tudom, milyen minőségében nyilatkozott, a következőt mondta: „Mindenki tudja, hogy sem a

magyar népszavazás, sem a különutas politika nem fogja megoldani a menekültválságot.”

Tisztelt Országgyűlés! Néhány nappal ezelőtt Brüsszelben, ami történt, egyértelműen visszaigazolta a magyar emberek döntését, egyértelműen visszaigazolta a magyar politika döntését és helyes lépéseit. Éppen ezért teljesen természetes az, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt továbbra is kiáll az ország megvédése, továbbra is kiáll a keresztény értékek megőrzése, illetve az európai identitás megőrzése mellett, de továbbra is támogatjuk azt a feladatot, miszerint az üldözött keresztényeket helyben kell segíteni, és minden olyan programot, amely akár Szíriában, akár Irakban, akár Libanonban történik, segíteni fogunk.

Én köszönöm mindazok munkáját, akik mindezt támogatták az elmúlt években, az ellenzék pedig nézzen tükröbe (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ahogy ők maguk mondták ma reggel, és döntsék el, hogy ugyanarra a sorsra akarnak-e jutni, mint a nyugat-európai baloldali társaik. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, ön é a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szeretném a nyilvánosságot terhelni a rádióhallgatási élményeimmel, de egy példát mégis szeretnék idehozni, és ennek oka van, mert ha valaki tegnap rádiót hallgatott, akkor egy érdekes és furcsa interjút hallgathatott az MSZP egyik vezetőjével, Szanyi Tiborral. Szanyi Tibor arról beszélt, hogy az MSZP soha nem pártolt, nem támogatott semmiféle betelepítési kvótát, és egyébként is az három éve lekerült a napirendről. Az ember csak hallgatott. S attól függően, hogy hol hallgatták a rádióadást a hallgatók, ezen a ponton sokan nézhettek a plafon felé, azt méricskélve, hogy nem szakad-e le nagy hirtelen, mert könnyű magyarázat lenne az, hogy Szanyi Tibor egyszerűen tájékozatlan, hogy európai parlamenti képviselőként nem olvas újságot, vagy nem néz tévét - most az egyéb életmódbeli lehetőségeket nem is említeném (*Zaj az MSZP, a Párbeszéd soraiban. - Az elnök csenget.*) -, de ennél sajnos sokkal súlyosabb a kép, mert az a helyzet, hogy Szanyi Tibor azt csinálja, amit az MSZP mindvégig csinált az elmúlt három évben, tudatosan, előre kitervelt módon vezeti félre a magyar választókat, és a helyzet sajnos az, hogy a baloldalon elég sok Szanyi Tibor ül ilyen szempontból.

Ahelyett, hogy egy tucat példát felsorolnék most erre, inkább csak azt javaslok, hogy nézze meg mindenki, hogy tavaly november 16-án milyen határozatot hozott az Európai Parlament, nézze meg a szavazási jegyzőkönyvet, mert azt fogja benne látni, hogy az MSZP megtámogatta ezt a javaslatot.

(10.00)

Az MSZP Brüsszelben megszavazta a betelepítési kvótát, a kötelező, felső létszámkorlát nélküli, állandó betelepítéseket, és egyébként még a családegyesítéseket is meg akarták könnyíteni. Sokan remélték azt az április 8-ai választás után, hogy az MSZP majd szembenéz azzal végre, hogy miért is futott bele harmadjára is egy súlyos vereségbe, de azt kevesen gondolták, hogy a szembenézés abban merül ki, hogy pár hét elteltével még a vörös csillagokat is megpróbálják letagadni az égről.

De bármennyire is távol essenek az MSZP állításai a valóságtól, ettől függetlenül egyértelmű, hogy a migrációs válság tartósan velünk marad, és ezt egyébként még az Európai Bizottság is így gondolja, érdekes megnézni a vonatkozó állásfoglalásokat. Így gondolja ezt a Frontex is, az uniós határvédelmi ügynökség is, amely szerint Líbia partjainál egymillió ember vár arra, hogy behajózzon, és az Afrika szarvának nevezett térségből másfél millió bevándorló indulna. Közben a Nyugat-Balkánon új migrációs útvonal van kialakulóban, nem függetlenül attól, hogy a magyar határokat kerítés védi.

Szóval, a migrációs válsaggal tartósan kell számolnunk (*Közbeszólás az ellenzék soraiból.*), és ilyen körülmények között érdemes számba venni, hogy mit várhatunk az egyes politikai szereplőktől. A baloldaltól, az a helyzet, hogy nem sok jót, és ez az MSZP külföldi szövetségeseire is ugyanígy igaz. Mert nézzük meg például, hogy mi történt Spanyolországban! Van egy baloldali kormány, amelynek még rendes többsége sincs - és mit tesz? Azt semmiképp nem tette, hogy megkérdezte az állampolgárokat, hogy mit gondolnak a migrációs kérdéstről, semmiféle konzultáció nem volt, de kilátásba helyezték ehelyett az ottani határzár lebontását, mert - mint mondják - inkább szolidaritásra lenne szükség. Továbbra is erőltetik a bevándorlók elosztását, érdekes módon azzal érvelnek, hogy ha egy bevándorlót szállító hajó megérkezik Spanyolországba, akkor az valójában nem is Spanyolországba érkezett, hanem Európába, tehát áttételesen a kvóta mellett érvelnek így is. (*Cseresnyés Péter: Így van!*) És hogyha ez nem lenne elég, akkor azt is el akarják érni, hogy pénzügyileg büntessék azokat az országokat, amelyek ezzel nem értenek egyet. (*Folyamatos zaj.*)

Tisztelt Ház! Ebből is látszik, hogy a politikai küzdelemnek nincsen vége. Mi a magunk részéről senkinek nem fogjuk hagyni, hogy ránk tolja egy elbaltázott politika, egy elbaltázott migrációs politika negatív következményeit, nem nézzük el az európai baloldalon, és nem nézzük el a hazai baloldalon sem. (*Dr. Vadai Ágnes: Mi meg nektek!*) Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Mielőtt folytatjuk munkánkat, tisztelettel kérem az érkező képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek

csendben elfoglalni a helyüket. Nagyon magas a terebben az alapzaj, nehéz így figyelni egymásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, elnök úr: „Magyarország jövő évi központi költségvetéséről” címmel. Elnök úr, ön é a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció üdvözölte a kormány által benyújtott költségvetést, különösen annak a négy meghatározó pillérét, amelyek közül az egyik, talán a legfontosabb láb a családok erősödése. Jól látjuk ebből a költségvetésből, hogy a családok 2019-ben is erősödni fognak, most elsősorban azok a kétgyermekes családok, amelyeknek a családi adókedvezmény mértéke 40 ezer forintra nő, ezzel három év alatt megdupláztuk a kétgyermekes családok számára igénybe vehető adókedvezmény mértékét. 2019-ben ezek a családok 60 ezer forinttal több adótámogatást fognak kapni egy évben, mint 2018-ban kaptak.

Összességében minden eddigénél magasabb összeg, 242 milliárd forint áll rendelkezésre a családok támogatására, a családok otthoneremtésének a támogatására, és ez az összeg az előző évhez képest, az idei évhez képest is természetesen nőni fog jövőre, az a célunk és az a szándékunk, hogy minden család, amely szeretne, önálló otthont tudjon teremteni magának. A családot alapítókat is külön támogatjuk, többek között a friss házások adókedvezményének rendszerével, a hároméves gyessel vagy éppen a gyed extrával. A kormány jövőre is biztosítja több száz ezer gyermek számára az ingyenes étkezést és az ingyenes tankönyvellátást. Folytatódnak a bölcsőde-, az óvoda- és az iskolafejlesztési programok, 10 milliárd forint áll rendelkezésre a családbarát szülészeti kialakítására.

A gazdasági és a fizikai biztonság szintén egy nagyon fontos lába a jövő évi költségvetésnek. Folytatjuk a gazdasági fejlesztéseket, mint harmadik pillér, a gazdasági növekedés fenntartását, 4,1 százalékos GDP-növekedéssel kalkulál a 2019-es költségvetés, ami, azt hiszem, nem meglepő, hiszen az elmúlt öt év közül három évben is 4 százalék fölött nőtt a GDP mértéke Magyarországon. Az idei első negyedév kiemelkedő volt, hiszen 2018 első negyedévében az előző éves időszakhoz képest 4,8 százalékkal nőtt a bruttó hazai össztermék mértéke, ez pedig egyedülállóan magas szintet ért el az elmúlt öt év során is.

Nézzük az ellenzékét, hogy áll a költségvetéshez, és hogy viselkedik annak különböző javaslatai kapcsán! Nem meglepő módon az ellenzék, mint ahogy eddig sem, most sem áll a magyar családok mellett, hiszen nem támogatja a költségvetésnek azokat az intézkedéseit, amelyek a magyar családok biztonságát, megélhetésének javítását, jobb, még jobb életkörülmények megteremtését szándékoznak megcélozni. Azt sem támogatják, miszerint a kormányzás idején... - azok nem támogatják ezeket az intézkedéseket, akik a saját kormányzásuk idején nemhogy

adtak volna, hanem elvették a családotól, elvették tőlük azokat a kedvezményeket, amelyek korábban jártak, elvették nemcsak a közalkalmazottaktól és a köztisztviselőktől, hanem a nyugdíjasoktól is munkabért, elvesztettek munkahelyeket a magyar családok, olyan kilátástalan helyzetbe kerültek 2010-ben, a szocialista-szabad demokrata kormányzás következtében, ahol nemcsak munkájuk nem volt, nemcsak kevesebb bérből kellett megélni, hanem teljes létbizonytalanság jellemezte a magyar társadalmat. Ehhez képest mi azt gondoljuk, hogy ezekkel az intézkedésekkel, amelyeket a jövő évi költségvetés tartalmaz, tovább tudjuk emelni Magyarországon a magyar emberek életszínvonalát. Ha rajtuk múlt volna, mármint az ellenzéki pártokon, akkor eddig sem történhetek volna meg azok a munkahelyteremtő intézkedések, amelyeknek köszönhetően 755 ezer új munkahelyet teremtettünk az elmúlt hét év során. Még emlékezhetnek rá tisztelt képviselőtársaim, akik 2010-ben is itt ültek a parlament széksoraiban, hogy amikor Orbán Viktor a miniszterelnöki beszédét elmondta, és kormányának a meghatározó, kiemelkedő céljai közt említette, hogy tíz év alatt egymillió új munkahelyet teremt a kormány Magyarországon, akkor erősen derült hangok hallatszottak az ellenzéki padosorokból, hiszen az ellenzéki képviselők, ahelyett, hogy komolyan vették volna, hogy Magyarország, a magyar emberek számára a biztonságuk mellett az egyik legfontosabb dolog az, hogy munkahelyekkel rendelkezzenek, önök nevettek rajta, és azt mondták, hogy ezek vállalhatatlan célkitűzések.

Nos, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, jól láthatják ma már önök is, hogy a 755 ezer munkahellyel betartottuk azt az ígéretünket, amelyet 2010-ben vállaltunk, időarányosan megteremtettük ezeket a munkahelyeket, sőt, ha ilyen ütemben nő a foglalkoztatás Magyarországon, mint ahogy az az elmúlt és az idei évben történik, akkor 2019-re, tisztelt hölgyeim és uraim, elérjük a teljes körű foglalkoztatást. És hogy Magyarországot megvédjük Brüsszellel szemben is, ahogy azt eddig is tettük, a kormány ezután is következetesen kiáll annak érdekében, hogy a következő hét éves fejlesztési időszakra vonatkozó támogatásokból egyetlen eurócentet se vehessenek el Magyarországtól azért, mert Magyarország a magyar emberek pártján van, a magyar kormánynak Magyarország az első, és Magyarország Kormánya, a magyar parlament fideszes és KDNP-s képviselői szavazatukkal mindent támogatják a kormányt, amivel megvédi Magyarországot és a magyar embereket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni. Államtitkár úr, ön é a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány által előterjesztett 2019.

évi költségvetés a biztonságos növekedés költségvetése. A tervezéskor a kormány Magyarország biztonságának megőrzését, a széles alapokon nyugvó gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tartotta szem előtt. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Felteszem a kérdést itt egymás között, hogy mi is eredményezte azt, hogy a magyar kormány a harmadik ciklusát megkezdve 2019-ben ilyen biztos, kiszámítható, átlátható, kockázatmentes költségvetést tud az ország, az Országgyűlés elé terjeszteni. Engedjenek meg nekem egy visszatekintést, hogy mit is tett a kormány azért, hogy eljussunk ide, hogy nem válságról, hogy nem munkanélküliségről, hogy nem költségvetésihiány-növekedésről, hogy nem az adósság növekedéséről beszélünk, hanem éppen ellenkezőleg, arról, hogy az országnak stabil a gazdasága *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, stabil a költségvetése, és az emberek számíthatnak a kormányra, az elfogadott költségvetésre.

(10.10)

Ha visszatekintünk, az első nagy horderejű döntése a kormánynak a rezsicsökkentés volt, a rezsiköltségek növekedésének megállítása és befagyasztása. Ma már ez történelemnek minősül, emlékezzünk vissza, hogy milyen vitát váltott ez ki. Azt gondolom, hogy ezzel indult meg a családok biztonságának megteremtése.

A másik idetartozó és elmondani kívánt döntés és lépés a devizahitel-válság felszámolása. Több mint egymillió családot érintett ez Magyarországon, éveken keresztül tartott a válság felszámolása, éveken keresztül tartott az, hogy míg 2009-ben a hitelek 70 százaléka devizában volt, ma 1 százalék a devizahitelek aránya, és ezzel megmenekítettünk közel egymillió családot a teljes tönkremenéstől és a csódtól. Ez is kellett ahhoz, hogy ma arról beszéljünk, hogy Magyarországnak biztonságos növekedésű költségvetése van.

Mi vezetett oda, hogy míg 2010-ben, a kormány átvételekor 12 százalékos munkanélküliség volt, ma ennek a mértéke 3,7 százalék, ami valójában azt jelenti, hogy Magyarországon ma már nem munkanélküliség van, hanem munkaerőhiányról kell beszélünk? Hogyan tudta ez a kormány elérni azt *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, hogy a munkanélküliségből Magyarországon munkaerőhiány legyen, hogy 750 ezer embernek van új munkahelye, hogy lényegében Magyarországon már az emberek kisebb rétege sem segélyből, hanem munkabérből, jövedelemből tud megélni? Hogyan tudta a kormány elérni azt, hogy lényegében öt éven át a jövedelmek folyamatosan nőnek, az elmúlt évben 10 százalékos reálbér-növekedés volt, és 2018 első negyedét is így kezdtük? Itt megemlíteném a hatéves bérmegállapodást 2016 novemberében, amely jelentős lökést adott a gazdaságnak és annak, hogy a magyar emberek jövedelme

jelentősen növekedjen. Hogyan tudta a kormány elérni azt, hogy amellet, hogy csökkentette az adók mértékét és az adók számát, mégis a költségvetésbe több bevétel jut, a több bevételből pedig több jut az embereknek a közszolgáltatások megszervezésére?

Azt gondolom, amikor arról beszélünk, hogy minden területen lépünk egyet előre a 2019-es költségvetés kapcsán, akkor tekintünk vissza, és ismerjük el az elmúlt nyolc év kormányzati munkáját, kormányzati gazdaságpolitikáját, hiszen az teremtette meg, hogy biztonságos gazdasági növekedésről beszélhetünk, fenntartható növekedésről, ami azt jelenti, hogy az Európai Unió átlagát meghaladja most már több éve a magyarországi gazdasági növekedés. Ahhoz, hogy erről tudjunk beszélni, kőkemény munkát kellett elvégezni a magyar embereknek, a magyar vállalkozásoknak, a magyar családoknak, de hála istennek, ez az eredménye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Napirendünk szerint 10 óra 15 perckor határozathozatalokkal folytatjuk a munkánkat. Most másfél perc szünetet rendelék el azzal, hogy illő tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyükön maradni, mert előtte nem tudjuk kezdeni a határozathozatalt, pontosan 15-kor kezdjük. Kérem a megértésüket és a türelmüket. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk a munkánkat. Kérem a képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Amennyiben elfoglalták a helyüket, megkezdjük a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság Kormánya és a Kazak Köztársaság Kormánya között a diplomata és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgárok kölcsönös vízummentességéről Megállapodás, valamint az annak módosításáról szóló Budapest, 2018. február 28-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/473. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/473/6. számon, összegző jelentését pedig T/473/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/473/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/473/8. számú egyetemes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/400. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/400/6. számon, összegző jelentését pedig T/400/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/400/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 165 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/400/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 166 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról** szóló T/406. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/406/8. számon, összegző jelentését pedig T/406/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/406/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/406/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Köszönöm együttműködésüket. (*Rövid szünet.*)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan

közfeladat ellátása miatt most el kívánják hagyni az üléstermet, tegyék ezt csendben és lehetőleg rövid időn belül. Köszönöm megértésüket. És amennyiben elfoglalták helyüket, akkor folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Turisztikai Világszervezet és Magyarország Kormánya között a Turizmus Világnap központi rendezvénye Budapesten történő megrendezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/704. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót Menczer Tamás úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. (*Zaj.*) Mielőtt megkezdene államtitkár úr az exozét, még egyszer tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, vagy aki el akarja hagyni a termet, az tegye minél előbb és minél csendesebben. Köszönöm megértésüket. Államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Turisztikai Világszervezet a turizmus területén működő legfontosabb globális intézmény; ennek a szervezetnek Magyarország 1975 óta aktív tagja. A szervezet feladata a nemzetközi turisztikai együttműködések segítése, adatgyűjtés és -közlés, trendek felvázolása.

A turizmusvilágnap a világszervezet alapszabálya elfogadásának napja, minden év szeptember 27-e. A turizmusvilágnap globális rendezvény, de annak központi rendezvényének minden évben egy kijelölt tagállam adhat otthont. A központi rendezvényen a turizmus kormányzati szereplői, a szektort irányító hatóságok, ügynökségek képviselői, vezető gazdasági szereplők találkoznak egy nagyszabású konferencia keretében a meghatározó irányzatok, trendek bemutatása céljából, valamint iparági és kormányzati kapcsolatok kialakításának céljából, illetve a még hatékonyabb nemzetközi együttműködés érdekében.

Magyarország 2017-ben pályázott sikerrel a 2018. évi turizmusvilágnap megrendezésére, így a budapesti rendezvénnyel a Maldív-szigetek, Mexikó, Thaiföld és Katar után 2012-t követően ismét európai ország lesz a házigazda. A turizmusvilágnap megrendezéséhez szükséges Magyarország és a Turisztikai Világszervezet között egy megállapodást kötni, amelyben a központi rendezvény megrendezését és az azzal kapcsolatos kérdéseket, így a világszervezet képviselőinek a diplomáciai kiváltságait és mentességét, illetve a szervezés egyéb lényegesebb kérdéseit a felek rendezik.

Tekintettel arra, hogy a megállapodás biztosítja a joghatóság alóli mentességet a világszervezet és személyzete tagjai számára a világnap lebonyolítása körüli teendők kapcsán, illetve a diplomáciai mentesség

biztosítása törvényhozási tárgykörbe tartozik, a megállapodást mint az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződést törvényben szükséges kihirdetni. Így a jelen törvénytervezet közvetlen célja a megállapodás kihirdetése és a megállapodás kötelező hatályának elismerésére való felhatalmazás megadása, azaz a belső jogi megerősítése.

A megállapodás első része a Magyarország által már ratifikált és kihirdetett, az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban 1947. november 21-én kelt egyezményt terjeszti ki a világszervezet személyzetére. A megállapodás második része pedig a turizmusvilágnap lebonyolítása körüli alapvető kérdéseket, így az időpontot, a biztonsági követelményeket, a felmerülő viták rendezését és a kárviselés szabályait rendezi. A megállapodás utal arra, hogy a részletszabályokat a felek majd nemzetközi szerződésnek nem minősülő kiegészítő megállapodásokban rendezik.

A megállapodás a belső jogi kihirdetését követő, a megerősítésről szóló jegyzék kiküldését követő 15. napon lép hatályba. Figyelemmel arra, hogy a turizmusvilágnap szeptember 27-ei megtartásához a megállapodásnak még szeptember elején hatályba kell lépnie, rendkívül fontos, hogy azt az Országgyűlés még a jelenlegi ülésnapján elfogadja. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/704. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Z. Kárpát Dániel: Papagáj!)* A magyar turizmusban és szállodaiiparban hat éve folyamatos a növekedés, a bővülés minden évben 10 százalékos körüli vagy még annál is nagyobb. A vendégéjszakák száma tavaly már novemberben elérte a 2016-os év egészének mennyiségét, és az év végére 7 százalékkal meghaladta azt, megközelítve a 30 milliót. Budapesten ennél is nagyobb mértékben nőtt a forgalom, a fővárosban töltötték az összes vendégéjszaka harmadát, átlépvé a 10 milliós lélektani határt.

A szállodák bevételei tavaly 17 százalékkal nőttek. A brit, cseh, lengyel, orosz és amerikai látogatók száma 2010 óta gyakorlatilag megduplázódott, a kínai és koreai vendégek megötszöröződött. A vendégéjszakák száma ugyanebben az időszakban másfélszeresére, a kereskedelmi szálláshelyek bevétele több mint duplájára nőtt.

Az idén országszerte jelentős turisztikai fejlesztésekre kerül sor. A világörökségi helyszínek fejlesztésére összesen közel 10 milliárd forint áll rendelkezésre. Fejlesztés indul Hollókőn és Pannonhalmán, befejeződik a sziligeteki vár felújítása, elkezdődik a

Hortobágy 3 milliárd forint forrásból történő fejlesztése, megújul Esztergom. Korszerűsödik egy tucat Balaton melletti kalandpark, megújulnak a Tisza-tó és a Dunakanyar strandjai, és még sorolhatnám. Ahhoz, hogy a növekedés tartós maradjon és üteme se csökkenjen, minőségi fejlesztésekre van szükség, mint amilyen minden idők legnagyobb turisztikai fejlesztési programja, a Kisfaludy-program.

(10.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindebből világosan látszik, hogy a turizmus a magyar gazdaság húzóágazata, amit a kormány ennek megfelelően kezel. Az elmúlt évek jelentős állami és önkormányzati beruházásainak köszönhetően Magyarország és Budapest ma vonzóbb, mint valaha. Ezért is bírok jelentőséggel, hogy hazánk sikeresen pályázott a turizmusvilágnap megrendezésére, így arra idén Budapesten kerül sor. Ez nemzetközi szinten Magyarországra irányítja a figyelmet, és lehetőséget ad turisztikai eredményeink és terveink bemutatására.

A most tárgyalt törvényjavaslat elfogadására ennek zökkenőmentes lebonyolítása érdekében van szükség, ezért kérem hozzá támogatásukat. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypartai sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy öröm a Jobbiknak az, hogy a turizmus világnapjának a 2017-es pályázat alapján 2018-ban Budapest adhat helyet. Hallottuk az előterjesztőtől, hogy ennek a pályázata 2017-ben megtörtént. Én kerestem a 2018-as költségvetésben az erre vonatkozó sorokat, hogy megtudjuk, hogy mennyibe is kerül ennek a megrendezése Magyarországnak, és sajnos nem találtam, úgyhogy bírom benne, hogy majd erre is információkat fogunk kapni, hiszen a megállapodásban, amely a törvényjavaslatban szerepel, egy utalás történik arra, hogy kiegészítő megállapodásban fogják majd rögzíteni a pontos hozzájárulást, hogy ez a világnap itt méltóképpen megünneplésre kerüljön, és ez a konferencia nemcsak a turizmusnak, hanem az ahhoz kapcsolódó szakmai szervezeteknek a nemzetközi kitekintése legyen.

Ahogy az előbbieken is hallhattuk, ez a húzóágazat, a turizmus nagyon fontos Magyarországnak, hiszen az, hogy közvetlenül a GDP 6,4 százalékát és közvetetten pedig több mint 10 százalékát adja a turisztikai ágazat, és nem kevesebb az a 412 ezer fő, akik közvetetten dolgoznak ebben az ágazatban, azoknak is segít, hogy nemzetközi kitekintésben is méltó helyet

foglaljon el Magyarországon a turizmusnak ez a világnapja.

Bízom benne, hogy a szeptember 27-ei rendezvény Magyarországnak egy újabb kiugrási pontot jelenthet, és még jobban elhelyezi Magyarországot és azon belül Budapestet, de bízunk benne, hogy a többi turisztikai desztinációt, így a Balatont is méltóképpen helyre teszi, és még többen fognak hazánkba látogatni, még jobban kitágul a világ mindenki számára, akik ezen a konferencián részt vesznek, és további vendégéjszakaszám-bővülés lehet Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsza Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy az elmúlt években különböző sajtótermékekben, felhasználók általi szavazásokban, különböző internetes oldalakon végzett közvélemény-kutatásokban láthattuk azt, hogy milyen előkelő helyeket jelzett Magyarország mint egy turisztikai célpont, milyen előkelő eredményeket ért el Budapest, vagy akár milyen előrelépés történt a TripAdvisor nevű oldalon a Parlament épületének mintegy kiemelt turisztikai célponttá válásával.

Hogy mi is járult hozzá ahhoz, hogy Magyarország megrendezhesse a turizmus világnapját? A turizmus, ahogy elhangzott már korábban is, jelentős mértékben járul hozzá Magyarországon a gazdaság élénkítéséhez és a munkahelyteremtéshez. A KSH adatai szerint a turizmus gazdasághoz való közvetlen hozzájárulása a GDP 6,4 százaléka, és a közvetett hatásokat is magába foglaló hozzájárulás pedig, ahogy ezt is elmondta képviselőtársam, 10,3 százaléka volt már tavaly. A turisztikai ágazatokban betöltött állások száma 412 ezer fő, a turizmus közvetlenül a munkahelyek 10 százalékát generálta, és a közvetett hatásokat is összesítve 13 százalékát adja a nemzetgazdasági foglalkoztatottságnak a turizmus.

A Magyar Nemzeti Bank adatai szerint 2017-ben a nemzetközi utazásokból 5,5 milliárd euró devizabevételt származott, 7 százalékkal több, mint 2016-ban. Mivel a magyarok által külföldön elköltött összeg ennél kevesebb, a turizmus 3,3 milliárd euróval javította a fizetési mérleg egyensúlyát a 2017-es évben.

A turizmus teljesítménye 2010 óta évről évre rekordokat dönt Magyarországon, a 2017-es év pedig minden idők legjobb turisztikai éve volt. Az év során a kereskedelmi szálláshelyet igénybe vevő vendégek száma 11,9 millió fő, közel 12 millió fő volt, az általuk eltöltött vendégéjszakák pedig, mint hallhattuk már, közel 30 millió éjszaka volt. A 2017-ben regisztrált vendégéjszakák száma a 2010-ben mért adatokhoz képest összesen 52,2 százalékkal emelkedett, ami a

belföldi 49,2 százalékos és a külföldi 55,4 százalékos növekedésnek is köszönhető.

2017-ben a kereskedelmi szálláshelyek bruttó szállásdíjbevételei 277,9 milliárd forintot tettek ki, a vendégéjszakáknál is dinamikusabban nőttek, a 2016-os képezt is 16,8 százalékkal. A kereskedelmi szálláshelyek összes szállásdíjbevételeinek 89 százaléka szállodában keletkezett.

A szállásdíjbevételek mellett 2017-ben a kereskedelmi szálláshelyek bruttó 92 milliárd forint vendéglátásból és további 97 milliárd forint egyéb szolgáltatásból származó bevételt is realizáltak. Így a kereskedelmi szálláshelyeken összesen több mint 466 milliárd forint bruttó bevétel keletkezett. Így elmondhatjuk, hogy 2010-hez képest a szállásdíjbevételek terén 114,5 százalékos növekedés figyelhető meg. A külföldiek 116,4 százalékkal, a belföldiek pedig 111,5 százalékkal többet költöttek szállásdíjra.

A magyarországi turizmus növekedése a 2018-as esztendőben is töretlenül folytatódik. A KSH legfrissebb előzetes adatai szerint a 2018. január-márciusi időszakban a kereskedelmi szálláshelyet igénybe vevő vendégek száma 11,2 százalékkal, az általuk eltöltött vendégéjszakák száma 10,8 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva. 2,2 millió vendég 5,1 millió vendégéjszakát töltött el a kereskedelmi szálláshelyeken. Tehát még minden idők legjobb turisztikai évéhez képest is már idén 11 százalékos növekedést tapasztalhatunk.

2018 első negyedében a kereskedelmi szálláshelyek bruttó szállásdíjbevételei 46,7 milliárd forintot tettek ki, a vendégéjszakák számánál is dinamikusabban nőttek a bevételek. A vendéglátásból és egyéb szolgáltatásokból származó bevételeket is figyelembe véve a kereskedelmi szálláshelyeken összesen 86,2 milliárd forint bruttó bevétel keletkezett. Tehát elmondható, hogy a belföldi turizmus tekintetében 2017-ben a belföldi vendégek száma 6,2 millió fő volt, az általuk eltöltött vendégéjszakák száma 14,8 millió éjszaka. A 2009-től folyamatosan tapasztalt növekedésnek köszönhetően a 2017-ben regisztrált belföldi vendégéjszakák száma a 2010-ben mért adatokhoz képest összességében 49,2 százalékkal volt magasabb. Nyilvánvaló és egyértelmű, hogy köszönhető ez annak a jelentős bérnövekedésnek, aminek szemtanúi lehetünk az elmúlt években, hiszen egyre több állampolgár, honfitársunk engedheti meg magának a különböző szállodákban való pihenés lehetőségét.

Magyarország számára a mostani, 2018. szeptember 27-én, Budapesten megrendezendő turizmusvilágnap, 2018 központi rendezvényének budapesti megrendezése különösen értékes. Egyrészt üdvözljük, hogy újra Európában lehet ez a rendezvény, és üdvözljük, hogy Budapesten lehet ez a rendezvény, mivel a hazai turizmus szereplőinek és a belföldi desztinációknak nemzetközi szakértői közösség előtt is alkalmuk nyílik a bemutatkozásra, különböző szakmai kapcsolatok kialakítására és egyben a kapcsolódó turisztikai infokommunikációs vállalkozásoknak is a tudásmegosztásra.

A budapesti megrendezés erősíti Magyarország és Budapest biztonságos és vonzó turisztikai célpont képét, amely könnyen elérhető a világ valamennyi részéből, s fejlett infrastruktúrával, világszínvonalú szolgáltatásokkal várja a turistákat és természetesen a világnap, a konferencia résztvevőit is.

Ebben a megállapodásban a nemzetközi konferenciák megrendezése tárgyában kötött nemzetközi szerződésekhez hasonlóan Magyarország különböző kiváltságokat, mentességeket biztosít a Turisztikai Világszervezet és személyzete tagjai számára. Számunkra nagy öröm, hogy Budapesten kerül megrendezésre a világnap, ezért a KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetérték azokkal az előttem szólókkal, akik a turizmust kulcságazatként mutatták be, nagyon fontos a turizmus, az ágazat fejlődése a GDP szempontjából és Magyarország nemzetközi megítélése szempontjából is. Úgyhogy összefoglalva: a rendezés lehetősége is egy nagyon fontos lehetőség Magyarországnak, és nagyon fontos sikernek tartjuk a rendezést.

Nyilván az előttem szólók elfelejtették megemlíteni, de azért én elmondanám, hogy ebben elévülhetetlen érdemei voltak Ujhelyi István európai parlamenti képviselőnek is, aki az Európai Parlament Közlekedési Bizottságának turisztikai albizottsága elnökeként nagyon sokat tett azért, hogy ez a rendezvény itt Magyarországon megrendezésre kerülhessen.

Nyilván a technikai jellegű információk erről a keretmegállapodásról elhangzottak, ezeket én nem tartom lényegesnek megismételni, de a nemzetközi szerződésekhez hasonlóan fontos egy ilyen rendezvény kapcsán ezeknek az elfogadása.

Néhány kérdést azonban feltennék, ezek elsősorban a megrendezés körülményeire, illetve költségeire vonatkoznak, ennek kapcsán azért várok még itt válaszokat az államtitkár úrtól. Először is mennyibe kerül a nemzetközi rendezvény budapesti megszervezése? Másrészt mennyit kívánnak erre költségvetési forrásból biztosítani? Harmadrészt a megállapodás 13. pontja által megnyitott külső szponzorálás lehetőségével mely cégek éltek eddig? Negyedikként a hazai turizmus szereplői támogatják-e és amennyiben igen, milyen nagyságrendben ezt a rendezvényt? Az ötödik kérdésem pedig az, hogy a rendezvénynek köszönhetően milyen érdemi növekedést várnak a turisztikai ágazatban, tehát milyen pontos számokat várnak ebben a tekintetben.

Még egyszer mondom: tehát a rendezést magát, illetve a lehetőséget fontosnak tartjuk, egy nagyon fontos politikusunk sokat tett azért, hogy Budapest, Magyarország ezt a rendezvényt megrendezhesse, ugyanakkor azt gondolom, igen fontos, hogy az állampolgárok, az adófizetők megnyugtatása szempontjából a kérdéseimre adott válaszok is elhangozzanak ebben a vitában. Államtitkár úr, várom válaszait. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség, amennyiben kívánnak ezzel élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Most az írásban előre bejelentett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. *(Dr. Gurmai Zita nem tartózkodik a teremben.)* Nincsbent. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor majd a képviselő asszony a későbbiek során él a lehetőséggel.

További képviselői felszólalásra jelentkező Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Őszinte leszek: hosszú felszólalásra nem készültem ebben a vitában, és ha a kormányparti vezérszónokok nem feszítették volna szét egyébként túlzó módon az általános vita kereteit, akkor nem kényszerítették volna reagálásra az ellenzék képviselőit, ugyanis nem a tárgyról beszéltek a tekintetben, hogy elkezdték a magyar turizmus milliárdokban mért eredményeit adott esetben dicsérni, adott esetben felmagasztalni, amivel én tudok azonosulni annyiban, hogy nagyon szurkolok a magyar turizmusnak és egyáltalán a magyar érdekeltségű társaságoknak a sikereik eléréséért. Annyira szurkolok nekik, hogy fel is hívom a figyelmet arra, hogy mely ponton akadályozza ez a kormányzat az ő sikereiket.

S hogy ez mennyire így van, nem véletlen, hogy több szakmai egyeztetésen vettünk részt abban a tárgykörben, ahol azért küzdöttünk, hogy megtaláljuk a módozatait annak, hogyan akadályozzuk meg a kormányzat akadályozó mozdulatait ebben a tárgykörben. El is mondom, hogy miről beszélek: már 2017 júniusára a pesti airbnb-s kínálat, tehát az online szállásmegosztó rendszereken keresztül nyújtott kínálat kis híján elérte a szállodák kapacitását, tehát itt 1-2 ezres különbség volt már csak kimutatható a szállodai kapacitás, illetve az Airbnb által kínált kapacitás között.

Nem nehéz megfejtetni a feladványt, hogy azon szabályozatlan környezetben, online szállásmegosztó oldalakon kiadott lakások, szobák, ingatlanok által elvitt bevétel bizony részben a magyar családi panziókból hiányzik, részben a magyar albérletpiacról hiányzik kínálat formájában, ennek eredménye pedig, a kormányzatot amúgy meglepő módon, a budapesti,

fővárosi és nagyvárosi albérletárak brutális kirobbanása, egy brutális árrobbanás, amivel kapcsolatban ez a kormány még mindig nem hajlandó tenni semmit. *(Dr. Gurmai Zita bejön az ülésterembe.)*

Tehát nagyon örülök, ha önök a turizmus eredményeiről, egyébként nemcsak vélt, hanem jórészt valós eredményeiről tudnak beszélni, de miközben 45 ezer fő befogadására képes szállodai kapacitásról beszélünk Budapesten, aközben 42,5 ezerre nőtt a különböző szabályozatlan, online, internetes szállásmegosztó oldalakon kínált férőhelyek száma, amelyeket jellemző módon igénybe is vettek. Az albérleti árrobbanás pedig oda vezetett, hogy gyakorlatilag átlagfizetésből ma egy magyar fiatal a párjával nem tudja az életét elkezdni a fővárosban, a család támogatása nélkül lehetetlen helyzetbe kerül, és sokszor emiatt választja a kivándorlást.

Látom, hogy ez most is a képviselőtársamra a meglepetés erejével hat, de azt mondom, ha szabályoznák ezt a területet - és nem olyan bunkósbotlálva élve, mint az Uber tekintetében, tehát nem betiltani a XXI. század vívmányát, amit önök nem értenek, hanem esetleg tárgyalásztalhoz ülni azokkal az érintettekkel, akik értik ezt a rendszert, közös megoldásokat találva. Javaslok is önöknek egy lehetségeset: ez az lenne, hogy az érintett, szállást kiadó és különböző megosztó portálokon dolgozó személyek évente valamifajta átalányadó megfizetésével, tehát egy-két vagy néhány tízezer forint/szoba átalányadó megfizetésével mentesülnének a további vegzatúra, illetve hatósági intézkedések alól, ugyanakkor a költségvetésben mérhető bevétel keletkezne, tehát a közteherviselés felé közelítene ez a rendszer.

A legrosszabb viszont az, hogy még egy ilyen egyszeri alkalom kapcsán is - aminek én nagyon örülök, hogy idejön Magyarországra, és itt lesz megtartva -, még itt is a turizmus eredményeit méltatják, amelyek nem a kormányzat eredményei; ezek jellemzően magyar vállalkozások eredményei. Szeretném megjegyezni azt, hogy igencsak meglepődik az, aki mondjuk, a budapesti szállodai piacon megvizsgálja a vendégéjszakák számát, azok összetételét, hogy mennyi keletkezik magyar érdekltségben, és mennyi, mondjuk, külföldi láncolatok érdekltségében.

A turizmus eredményeinek méltatása mellett elvárható lenne, hogy az ezt egyébként csorbító piaci területeken, gazdasági területeken legalább az elvárható minimális beavatkozást eszközöljék, és mondjuk, a XXI. század vívmányai vagy a sharing economy tekintetében alapfokú válaszokkal rendelkezzenek, ezek a problémák ugyanis vissza fognak köszönni. Először jött az Uber a taxisfronton, most itt az Airbnb, ami szintén egy szabályozatlan terület. Mivel a XXI. században élünk, jellemző módon ennek a vívmányai fognak szembejönni, és ha ez a kormányzat nem érti őket, nem rendelkezik korszerű válaszokkal e kérdésekre, akkor bizony ezekkel a dilemmákkal rendre szembetalálja majd magát.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): *(A mikrofonját nem használja.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Jelzésre:)* Ja, a csipesz, igen. Kezdjük előlről! *(Mikrofonját felcsípteti.)*

ELNÖK: 15 perces időkerete van a képviselő asszonynak.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Akkor kezdjük előlről! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Mivel felszólalásom részben arra vonatkozik, hogy milyen képet mutat magáról Magyarország a világnak, engedjék meg, hogy egy mondat erejéig felköszöntsek két olyan politikust, akik nagyon sokat tettek hazánk kedvező megítéléséért: Kovács László korábbi pártelnökünk és Vitányi Iván is ma ünnepli születésnapját. Kovács László külügyminiszterként és uniós biztосként szolgálta, hogy Magyarországnak minél jobb híre legyen, Vitányi Iván pedig megmutatta, hogy igenis létezik emberarcú politika, amely a szolgálatra épül. Boldog születésnapot kívánok mindkettőjüknek!

És akkor most, egy kitérő után, ha megengedi, tisztelt elnök úr, ismertetem, hogy mit is gondol a Magyar Szocialista Párt arról, hogy a Turisztikai Világszervezet Közgyűlésének 22. ülésén miért is döntöttek úgy, hogy Magyarország ad otthont a következő turizmusvilágnapnak.

(10.50)

A turizmusvilágnapot a Turisztikai Világszervezet minden évben más országban rendez meg 1990 óta. Ez az adott év kiemelt eseményeként fontos találkozója a nemzetközi turisztikai szakmának. Óriási eredmény, óriási presztizs, hogy hazánk 2018. szeptember 27-én ennek az eseménynek a megrendezésével a világ turizmusának központja lehet.

De nem véletlenül alakult ez így. Ezt a sikert szeretném megköszönni annak a két honfitársunknak, akik a budapesti helyszínt javasolták, sokat tettek azért, hogy ez valósággá váljon. Az egyikük Somogyi Zoltán, a UNWTO főtítkárhelyettese, aki az MSZP-kormányok turizmusért felelős államtitkára, majd montenegrói nagykövetségünk volt, és egyébként tíz évig volt ebben a pozícióban. A másik javaslattevő, aki szintén rengeteget dolgozott, alelnöktársuk volt, Ujhelyi István, aki most az MSZP EP-képviselőjeként éppen az Európai Parlament közlekedési bizottsága turisztikai albizottságának az elnöke. Úgy gondolom, hogy bár nem ezért tették, de mindkettőjüknek köszönettel tartozunk.

A budapesti rendezvény fő témája rendkívüli módon aktuális, köszönet a témaválasztásért: turizmus és a digitális átalakulás. Úgy gondolom, hogy ebből a

magyar turisztikai ágazat, de bővebben az egész magyar gazdaság csak profitálhat.

Ugyanakkor van néhány körülmény, ami óvatosságra int; például az a keretmegállapodás a Fidesz-kormány és a Turisztikai Világszervezet között, amely arról szól, hogy milyen feltételekkel jöhet létre a budapesti találkozó. A megállapodás 10. pontja szerint a kormány a világszervezet részére biztosítja a személyzetet, irodákat, eszközöket, a (16) bekezdés szerinti kiegészítő megállapodásban foglaltak szerint. Ugyanakkor a 16. pont csupán arról szól, hogy a kormány és a világszervezet kiegészítő megállapodásokat köt ezen megállapodás végrehajtása céljából. Az viszont sajnos nem derül ki, hogy ez a rendezvény ténylegesen mennyibe kerül majd a magyar adófizetők számára. A Fidesz-kormány erről szemérmesen hallgat. Sajnos láttuk és tapasztaltuk már számtalanszor, hogy nincs olyan jó cél, amiben a Fidesz ne találna meg a pénzlenyúlás lehetőségét. Ha valaki, hát mi tudjuk, hogy a turizmusvilágnap budapesti megrendezése különösen értékes, mivel a hazai turizmus számára is óriási lehetőségeket teremt a bemutatkozásra és természetesen szakmai kapcsolatok kialakítására is.

De felvetődik a kérdés, hogy ebből mennyit profitál a vendéglátóiparban az utóbbi időben különösen aktív Mészáros Lőrinc vagy a turisztika iránt különösen nagy érdeklődést mutató Orbán Ráhel. Nagyon sokan és nagyon sokat dolgoztak azért - külön köszönet érte -, hogy ezt a rendezvényt Magyarország megkapja, és ez a rendezvény a magyar emberek javát szolgálja. Szeretnénk, ha a Fidesz-kormány a lehető legjobban átláthatóvá tenné a turizmusvilágnap megrendezésének költségeit, garantálva ezzel, hogy ne sorolják be ezt is a saját kisztílvá privát mutyjáik közé.

Az MSZP nemcsak hogy támogatja a budapesti turizmusvilágnapot, de Somogyi Zoltán és Ujhelyi István révén rengeteget tett is azért, hogy ez létrejöheszen. Hisszük, hogy ez a rendezvény Magyarország közös ügye, amit nem sajátíthat ki semmilyen fideszes érdekcsoport.

Ezért az MSZP parlamenti frakciója csak akkor tudja támogatni a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot, ha a kormány egyértelmű választ ad a következő kérdésekre. Mennyibe kerül a nemzetközi rendezvény budapesti megszervezése? Mennyit kívánnak erre költségvetési forrásból fordítani? A megállapodás 13. pontja által megnyitott külső szponzorálás lehetőségével melyik cégek éltek eddig és terveznek élni? A hazai turizmus szereplői támogatják-e, és amennyiben igen, milyen nagyságrendben a rendezvényt? A rendezvénynek köszönhetően milyen érdemi növekedést várnak a turisztikai ágazatban?

Amennyiben ezekre a kérdésekre világos és megnyugtató válaszokat kapunk, természetesen megszavazzuk a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. De ha a kormány továbbra is titkolózik és nem hajlandó átláthatóvá tenni a költségeket, akkor az MSZP-től ne várják, hogy asszisztáljon egy újabb fideszes pénzlenyúláshoz.

Mi bízunk benne, hogy a turizmusvilágnap, amiért oly sokat tettünk, nemcsak Mészáros Lőrinc és Orbán Ráhel, hanem Magyarország, valóban a magyar emberek javát fogja szolgálni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én sem akartam már hozzászólni, csak jobbikos képviselőtársam felszólalása késztetett arra, hogy két mondatot elmondjak. Az általános vita kereteit szerintem nem mi feszítjük szét, amikor a turisztika eredményeiről beszélünk, hanem ön, amikor az albérletárakat, a kivándorlást és egyéb ügyeket hoz szóba a turisztikai világnapról szóló törvényjavaslat tárgyalásakor. Az Airbnb is, mint minden bevételszerző tevékenység, bevételszerző tevékenységként szabályozva van. És az a helyzet, képviselőtársam, hogy mi örülünk annak, hogy a budapesti lakosok ki tudják venni a részüket abból a sikerből, ami által Budapest turisztikai fejlesztése, fejlődése megtörténik, és a budapesti lakosok is ki tudják venni ebből a részüket; például, ha a társasházak beleegyeznek, akkor szálláshely-létesítés céljából internetes szálláskiadó oldalakkal. Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirendünk keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Menczer Tamás: Igen.)* Államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, csak néhány mondatot. A felszólalásokból azt értettem meg, hogy alapvetően mindenki támogatja a turizmusvilágnap magyarországi megrendezését. Ezt mindenképpen szeretném megköszönni. Egyúttal természetesen köszönöm mindenkinek, akár ennek a Háznak a falai között, akár máshol dolgozik, hogy támogatja a turizmusvilágnap magyarországi megrendezését, de azért az MSZP-s kollégák szerepét nem szeretném túldimenzionálni a kérdéssel kapcsolatban. Már-már egészen furcsa érzéseim voltak itt a felszólalások során.

Ami a pénzlenyúlást illeti: egy fél mondattal szeretnék Gurmai képviselő asszonynak annyiban tisztelettel reagálni, hogy annak a pártnak a színeiben, amelyben ön politizál, én azért visszafogottabban nyilatkoznék ezzel a témával kapcsolatban. Ami pedig Z. Kárpát képviselő úr felszólalását illeti: itt hallottunk

szakmailag akár megfontolandó dolgokat is, amin érdemes elgondolkodni, de azt az állítását, hogy a magyar turizmus eredményeihez a kormánynak nincs köze, hogy a belső kereslet fellendüléséhez a kormányzati munkának és eredményeknek nincs közük, mindenképpen vitatom, illetve nem értek vele egyet és szeretném visszautasítani.

A finanszírozással kapcsolatban pedig az érdeklődő képviselőket még a mai napon írásban fogja a minisztérium tájékoztatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bánki Erik és Nagy Csaba fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/712. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy Csaba úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

NAGY CSABA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A T/712. számon benyújtott törvényjavaslat a sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítását tartalmazza. A sportról szóló 2004. évi I. törvény 36-37. §-ai értelmében a sporttevékenység, a sportversenyek televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus, digitális technikákkal történő közvetítésének, rögzítésének és ezek kereskedelmi célú hasznosításának - beleértve a reklám- és marketingjogokat is - engedélyezése, továbbá a versenyrendszer kiírása, szervezése, lebonyolítása vagyoni értékű jogot képez.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A sporttevékenységgel összefüggő vagyoni értékű jogok a sportszervezetet illetik meg, a válogatott keretek mérkőzéseivel, versenyekkel, valamint a versenyrendszer, bajnokság kiírásával, szervezésével, lebonyolításával, ideértve a válogatott keretek mérkőzéseivel, versenyekkel, valamint versenyrendszerben szervezett versenyekkel, mérkőzésekkel kapcsolatos online fogadások engedélyezésével kapcsolatos vagyoni értékű jogok a sportszövetséget illetik meg.

A sportszövetség jogosult az általa kiírt és szervezett versenyrendszerre nézve szabályzatban úgy rendelkezni, hogy a sportszervezet tagjai egyes vagyoni

értékű jogait hasznosítására meghatározott időre magához vonhatja, és az értékesítésre irányuló szerződést a felhasználóval a sportszövetség köti meg.

(11.00)

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elsődlegesen a közvetítési joggal való rendelkezés módosítására irányul, amely a vagyoni értékű jogok közül a legnagyobb értékkel bír. A jelenleg hatályos szabályozás, figyelemmel arra, hogy a bajnokság kiírása és az azzal kapcsolatos sportszakmai és adminisztratív feladatok, valamint a lebonyolítás a szövetségek feladata, ezért a bajnokság egészével kapcsolatos vagyoni értékű jogokat a szövetségekhez telepíti. Azonban ez sok esetben monopolhelyzetet teremt, és a sportszövetség nemcsak a bajnoksággal kapcsolatos közvetítési jogokat vonja magához, hanem egyéb más sporteseményeket is. A törvényjavaslat célja annak egyértelmű rögzítése, hogy a sporttevékenység, sportversenyek és sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jog a sportszervezeteket illeti meg.

Ennek érdekében a törvényjavaslat alapján a labdarúgásporban a sportszövetség által el nem vont vagy el nem vonható sporttevékenység, sportversenyek és sportesemények közvetítésével kapcsolatos szerződések hatálya 2018. szeptember 30-án megszűnik, és a közvetítéssel kapcsolatos jogok kártalanítás ellenében a sportszervezetre szállnak vissza, kivéve, ha a jogokkal a sportszövetség rendelkezik. A kártalanítással kapcsolatban az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény rendelkezése irányadó, amelynek értelmében a kártalanítás összegét a felek megállapodása hiányában a sportszervezet székhelye szerint illetékes bíróság állapítja meg a jogok visszaállítása időpontjában képviselt valós piaci értéke alapján.

A törvényjavaslat szerint a sporttörvény módosításának másik eleme a választottbírói eljárásra vonatkozik. A törvényjavaslat szerint a sportszervezetek jogvitában csak a Sport Állandó Választottbírói bíróság, illetve a svájci székhelyű bíróság által állandó és eseti bíróság vonatkozásában tudnak eljárni. A törvényjavaslat ezzel biztosítja, hogy a sportszervezetek sportügyekben csak speciális sportügyekre szakosodott választott bíróságok járhatnak el. A rendelkezést a módosítás hatálybalépése előtt kötött szerződésekből eredő jogviták esetében is alkalmazni kell. A törvényjavaslat az előbbieken említetteken túl, gyakorlati tapasztalatok alapján kodifikációs, jogtechnikai, szövegpontosító jellegű módosításokat is tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a T/712. számon benyújtott törvényjavaslatot megtárgyalni és a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel együtt köszöntöm képviselőtársaimat.

A kormány nevében Szabó Tünde államtitkár asszony mond néhány gondolatot. Parancsoljon, államtitkár asszony!

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel mondhatom, hogy napjainkban a magyar sport aranykorát éli. Hiszen a kormány a sportot stratégiai ágazatként kezelve az elmúlt két kormányzati ciklus alatt olyan alapvető változásokat hozott a sportágazatban, amelyre a korábbi időszakban soha nem volt példa. Annak ellenére, hogy a sport a magyar nemzet számára, de a világban is olyan közös érték hordozó terület, amelynek a társadalomra, a gazdaságra és a különböző ágazatokra gyakorolt pozitív hatása rendkívüli, éppen ezért azt kiemelten támogatni kell. (Sic!) Az eléréséhez szükséges eszközöket parlamenti, kormányzati és civil ösztönzőkkel is biztosítani szükséges.

A rendszerváltás óta egyetlen kormányzat sem tett olyan jelentős előrelépést a hazai sport finanszírozása területén, mint a nemzeti együttműködés kormányza. Gondoljunk csak a sport központi költségvetési támogatásának jelentős megemelésére és az államháztartás alrendszerén belüli források bevonására és átcsoportosítására. Célunk a sport területén a versenysport eredményességének megtartása és fokozása, elérni, hogy minden gyermek sportoljon, és a társadalom minél szélesebb rétegének megfelelő színvonalú sportlétesítményeket tudjunk biztosítani. Emellett az infrastruktúra-fejlesztéssel minél több rangos nemzetközi sportesemény házigazdája is lehessünk.

Ezeken belül külön figyelmet fordítunk a lakosság egészségi állapotának további javítására, a rendszeresen sportolók számának növelésére és a gyermekek sportolási lehetőségeinek széles körű biztosítására. Mindezek érdekében a jövő évi költségvetésben továbbra is kiemelten támogatjuk az élsportot, az utánpótlás-nevelést, a diák- és szabadidősportot, a fogyatékkal élők sportját, a sportinfrastruktúra-fejlesztést és a nemzetközi sportesemények hazai megrendezését.

A sporttörvény 2017. január 1-jétől hatályos módosításával közvetlen finanszírozási rendszert vezetünk be, amely még tervezhetőbbé tette és szakmailag teljesebben összehangolta az állami sportcélú támogatások biztosítását, így az állami sportfinanszírozást. A módosítás eredményeként ugyanis közvetlenül biztosítottunk állami forrást a szövetségi szintnek, így annak felhasználása átláthatóbbá és hatékonyabbá vált.

A kormány tehát a sport és az azon keresztül megvalósuló egészségtudatos életmód támogatását hasznos és megtérülő társadalmi befektetésnek tekinti. Az említett kormányzati intézkedéseknek köszönhetően a sportszervezetek európai körülmények között és egyre magasabb színvonalon tudnak működni. Ennek megfelelően a magyar sport valóban aranykorát éli, hiszen a sportszövetségek és a sportszervezetek a bevezetett finanszírozási rendszer és a

kialakított irányítási struktúra segítségével kizárólag a szakmai munkával, sportáguk fejlesztési stratégiájával tudnak foglalkozni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A T/712. számon benyújtott, sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat ezt a tendenciát követve és erősítve a klubok gazdasági függetlenségét kívánja segíteni vagyoni értékű jogaik helyzetének egyértelmű törvényi rendezésével. A sporttörvény alapján a sporttevékenységek, a sportversenyek, mérkőzések televíziós, rádiós, valamint egyéb elektronikus, digitális technikákkal, például az interneten történő közvetítésének és ezek kereskedelmi célú hasznosításának engedélyezése, beleértve a reklám- és marketing-jogokat is, vagyoni értékű jogokat képeznek. A törvényjavaslat ezen vagyoni értékű jogokkal kapcsolatos helyzetet kívánja rendezni, nem érintve a sportági szövetségek hatásköreit.

Összefoglalva, a benyújtott módosítás célja annak egyértelmű rögzítése, hogy a sporttevékenység, sportversenyek és sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jogok a sportszervezeteket illetik meg. Emellett az említett törvényjavaslat módosítja a sporttal kapcsolatos ügyekben történő választottbírói eljárás szabályait is, a szakmai szempontok még erősebb és erőteljesebb érvényesülését segíti elő. A javaslat szerint ugyanis a sportszervezetek jogvitáiban a jövőben kizárólag a sportért felelős, azaz a Sport Állandó Választottbírói és a svájci székhelyű CAS lesz jogosult eljárni, más állandó vagy eseti választott bíróság pedig nem.

Ezzel a módosítással azt kívánjuk biztosítani, hogy a sportszervezetek sporttal kapcsolatos ügyekben, esetleges jogvitáiban csak kifejezetten sportügyekre specializálódott választott bíróságok, fórumok, valamint a jogterületen megfelelő tapasztalattal és ismeretekkel rendelkező szakemberek járassanak el. Ezzel lehetővé válik a sport területén is következetesen ítélkezési gyakorlat kialakítása. Ennek alapján a képviselő urak által javasolt módosításokkal a kormány egyetért, ami alapján a kormány nevében is kérem a tisztelt Ház támogatását, a kormány támogatásával a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Simon Róbert képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon!

(11.10)

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Az általunk most tárgyalt, Bánki Erik és Nagy Csaba képviselőtársaink által benyújtott, a

sportról szóló 2004. évi I. törvény és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. számú törvény módosításáról szóló törvényjavaslat több rendelkezésében és több okból módosítja a sporttörvényt.

A törvényjavaslat elsődlegesen a közvetítési joggal való rendelkezés módosítására irányul, amely a vagyoni értékű jogok közül a legnagyobb értékkel bír. Az előterjesztés célja nem más, mint annak egyértelmű rögzítése, hogy a sporttevékenység, sportversenyek és sportesemények közvetítésével összefüggő vagyoni értékű jog a sportszervezeteket illeti meg. Ennek érdekében a törvényjavaslat alapján labdarúgó-sportágban a sportszövetség által el nem vont vagy el nem vonható sporttevékenység, sportversenyek és sportesemények közvetítésével kapcsolatos szerződések hatálya 2018. szeptember 30-án megszűnik, és a közvetítéssel kapcsolatos jogok kártalanítás ellenében a sportszervezetekre szállnak vissza.

A javaslat másik eleme a választottbírói eljárásra vonatkozik. A törvényjavaslat szerint a sportszervezetek jogvitáiban csak a Sport Állandó Választottbírói, illetve a svájci székhelyű sport állandó választottbírói jogosult eljárni, más állandó vagy eseti választottbírói nem. Az előterjesztés ezzel biztosítja, hogy a sportszervezetek sportügyeiben csak speciális, sportügyekre szakosodott választottbírói járhatnak el. A rendelkezést a módosítás hatálybalépése előtt kötött szerződésekből eredő jogviták esetében is alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a magyar kormány sikeres sportpolitikájának köszönhetően a sportszervezetek egyre jobb körülmények között és egyre magasabb színvonalon működhetnek. A javasolt módosítás ezt a irányvonalat követve és erősítve kívánja segíteni a klubok gazdasági függetlenségét és a vagyoni értékű jogaik felhasználásával gazdasági tevékenységük, gazdálkodásuk még hatékonyabbá tételét. A Fidesz vezérszónokaként jelzem, hogy frakciónk támogatni fogja a benyújtott törvényjavaslatot. Arra kérem a többi párt képviselőjét is, hogy önök is támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sok mindent hallhattunk itt az eddigi felszólalásokban. Államtitkár asszony beszélt a sportról meg a sport aranykoráról, meg virágkoráról, meg felsorolt... - le is írtam magamnak, hogy infrastruktúráról beszélt, lakossági sportról, költségvetésről, élsportról, sporteseményekről, finanszírozási rendszerről és minden egyébről.

Megértem, ha erről beszélnek, csak ennek a törvénynek ehhez semmi köze. *(Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)* Ebben a törvényben ilyenekről szó sincs. Egyetlenegy dolog volt - amire majd kitérek -, aminek van köze, amikor az állami forrásokról beszélt államtitkár asszony. Hiszen annak elvileg valamilyen közvetett módon lenne köze hozzá, hiszen az MTVA és az MLSZ is az állami forrásokból próbál meg élni és biznisszelt eddig egymással.

Úgy vettem észre és az volt az érzésem, hogy ebben a törvényjavaslatban az 1., 2., 4., 5., 6., 7. §-kat azért hozták ide be egyáltalán, hogy ne legyen ennyire egyértelmű, hogy csak a 78/I. §-ról szól ez az egész igazából, tehát a 3-asról. Hiszen olyan korszakalkotó változtatások vannak ebben a sporttörvény-módosításban, mint például az 1. §-ban, ahol egy vesszőt hagynak el; vagy a 2. §-ban, ahol „a doppingtilalomra és a doppingvizsgálatra” mondat helyett a „doppingtilalomra, valamint a doppingvizsgálatra” vonatkozó részletes szabályok vannak. Aztán a 4. §-ban „a sport irányításával, szabályozásával és ellenőrzésével kapcsolatos” kitétel helyett „a sport irányításával, szabályozásával és ellenőrzésével összefüggő” szó változott meg, ami nagyon fontos szerintem a jelenlegi törvényjavaslatban. *(Derültség az ellenzéki padsorokban.)* Vagy az 5. §-ban, ahol „az ingatlanok vagyonkezelője köteles az olimpiai központokat elsődleges sportcélokra használni”, ehelyett, most megváltoztattuk, „az ingatlanok vagyonkezelője köteles e központokat elsődleges sportcélokra használni”.

Ezek mind-mind, úgy látom és úgy érzem - a kedvencem egyébként a 76/G., tehát a 6. §, ahol egyszerűen csak a felsorolásnál az a, b, c, d betűnormákat változtatták meg és más karakterrel írták ki, és ez a változtatás lényege. Tehát úgy gondolom, hogy ezek abszolút nem függenek össze a sport virágkorával, amiről államtitkár asszonytól is hallhattunk itt. Viszont az állami források és a 78/I. teljes mértékben összefügg az állami forrásokkal kapcsolatosan.

Államtitkár asszonyhoz még van egy kérdésem, mert ön a televíziós, rádiós és internetes közvetítési jogoknál is a sportról beszélt. Konkrétan azt mondta, hogy a sportversenyeknél vagy sportági szakszövetségek... - nem sportági szakszövetségek, egy sportági szakszövetség van, a Magyar Labdarúgó-szövetség, tehát ez nem a sport egészéről szól, csak a labdarúgásról, hiszen egyértelműen le is van írva.

Miről is szól végül is az a törvénymódosítás, ami miatt ezt benyújtották? Igazából arról szól, hogy van egy kormányhoz közeli úr, akit úgy hívnak, hogy Andy Vajna. Ez az Andy Vajna működtet bizonyos televíziókat, és a TV2-csoporthoz tartozik egy olyan televízió, amit úgy hívnak, hogy Spíler TV, amit Magyarországon kevés helyen lehet egyébként még fogni, hiszen több olyan digitális csatornában nincs benne, mint például a Digi TV-nél sem fogható. Ez a Spíler TV elkezd terjeszkedni. Jelen pillanatban ott tart ez a Spíler TV, hogy a MotoGP-versenyeken kívül és a Premier League-en kívül, az angol bajnokságon kívül

az idén megszerezte az olasz A osztály közvetítési jogát és sajnós egyébként a spanyol La Ligának is a közvetítési jogát. Így az ország egy jelentős része majd ezeket az eseményeket nem fogja tudni követni, hiszen ha nem a UPC-nél van előfizetése, akkor az ország más részein, akinek nem UPC-előfizetése van, nem fogja tudni követni ezeket a versenyeket.

De itt nem áll meg a Spíler TV, hiszen kell neki az NB I-es jog is valószínűleg, és valószínűleg az NB I-es mérkőzések is ezen a tévén fognak majd a jövőben futni, és a következő idényben és a következő bajnokságban az NB I-es mérkőzéseket is majd a Spíler TV, aki az önök segítségével egyeduralgóként lesz valószínűleg ezen a piacon jelen, ő fogja közvetíteni az NB I-es mérkőzéseket. Mert mi történik most? Az történik, hogy 2021-ig a Magyar Labdarúgó-szövetségnek szerződése van az MTVA-val. Tehát 2021-ig az NB I-es labdarúgó-mérkőzéseket az MTVA közvetíthetné, tehát az M4 Sport. Az MTVA keretein belül vannak ezek a kimondottan tematikus műsoradók. Tudják, van az M1, amelyik csak a migránsokkal foglalkozik. (*Derűtség az ellenzéki padsorokban.*) Van az M4, amelyik a sporttal foglalkozott eddig. Nem tudom, most majd mit fog közvetíteni, hiszen a fő sportközvetítése az NBI-es labdarúgó-mérkőzések voltak.

Van is egy szerződésük, hiszen az MTVA állami pénzből végül is a Magyar Labdarúgó-szövetségnek - amelyik szintén állami pénzből és forrásokból működik - fizetett ezekért a közvetítési jogokért. 2016-tól van érvényben, a 2016-17-es bajnokságtól kezdődően van érvényben a 2021-ig szóló megállapodás. Ezt elég furcsa lett volna fölbontani vagy újra megversenyeztetni. Egy élő szerződést azért nehéz így megversenyeztetni.

Ezért akkor valószínűleg önök kitalálták most ezt a törvényjavaslatot, amely semmi másról nem szól, mint arról, ami eddig is így volt egyébként, hogy a közvetítési jogok a sportszervezeteknél vannak. Ezek a sportszervezetek engedélyezhetik a sportági szakszövetségnek, nevezetesen a Magyar Labdarúgó-szövetségnek, hogy ők összeállnak és a Magyar Labdarúgó-szövetség egy csomagban értékesítse ezeket a jogokat. Eddig is így volt, ezután is így lesz, mert gondolom, most visszaszállnak majd a sportszervezetekre ezek a jogok.

A sportszervezetek kötni fognak a Magyar Labdarúgó-szövetséggel egy szerződést, hogy csomagban értékesítse az NB I-es jogokat, és a Magyar Labdarúgó-szövetség pedig úgy fogja gondolni, hogy majd a Spíler TV-vel fog szerződést kötni. Erről szól az egész, és azért, hogy az MTVA-hoz tudjon kerülni még egy kis közpénz a közpénzből, majd az MTVA kap egy kis kártalanítást azért, mert ez a szerződés nem az övé lesz.

(11.20)

Az én véleményem szerint ez így, ebben a formában azért elfogadhatatlan, mert ez nem a piacról szól.

Azért elfogadhatatlan, mert ismét látszik az, hogy önöknek semmi nem fontos, csak az, hogy a haverok minél nagyobb bevételre tegyenek szert, hogy a haverok minél jobban éljenek ebben az országban. Hiszen jelen pillanatban azzal sem foglalkoznak, hogy az ország nagy része a magyar NB I-es mérkőzéseket, amennyiben a Spíler TV fogja közvetíteni, nem fogja tudni nézni. Nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Nem érdekli önöket. Annyira fontos a magyar labdarúgás, amelybe az elmúlt időszakban súlyos tíz- és százmilliárdokat öltek, hogy csak két dologgal nem foglalkoztak az elmúlt időszakban azon kívül, hogy ezeket a súlyos tíz- és százmilliárdokat odaadják a sportegyesületeknek, odaadják a Magyar Labdarúgó-szövetségnek, és a saját embereiket ültessék be a nagyobb klubok lére.

Egy dologgal nem foglalkoztak, hogy a labdarúgás legfőbb két eleme a labdarúgó meg a néző. Először is kezdték azzal, hogy a nézőket úgy, ahogy vannak, kiszorították a stadionokból, mert önöknek nem kelletnek a nézők, önöknek nem kell az, hogy mondjuk, egy labdarúgó-mérkőzésen, ha éppen a tömegnek nem tetszik Orbán Viktor, akkor kifütyülje. Ez nem érdekes. Az a lényeg, hogy legyenek szép stadionok, mert ezeket a stadionokat fel lehet úgy építeni, amiből nagyon sok pénzt lehet keresni a haveroknak. Az, hogy utána ezeket a stadionokat piaci alapon az önök által kinevezett egyesületi vezetők már nem tudják megtölteni, mert azzal már nem foglalkoznak, hogy milyen merchandising jogokat értékesítenek, hogy hogy foglalkoznak a szurkolókkal, mennyire szolgálják ki őket, mennyire van minőségi labdarúgás az országban, az nem érdekes. De most már az sem érdekes önöknek, hogy egyáltalán ezeket a mérkőzéseket valaki nézze, mondjuk, otthon. Tehát nem a stadionban, hanem otthon. Az az érdekes, hogy Andy Vajna a Spíler TV-jét minél inkább be tudja futtatni, és egyeduralgó legyen, és ezzel az összes más sportcsatornát Magyarországon megölje és megfojtja.

Tehát én úgy gondolom, hogy nem így kellene kezelni a sportot sem, nem így kellene kezelni egyébként a magyar labdarúgást sem, és legfőképpen nem így kellene kezelni a mérkőzések közvetítési jogdíjait, és ebbe beleavatkozni a kormánynak ilyen drasztikusan egyébként, ennyire átlátszó módon, és úgy gondolom, hogy ennyire felháborító módon, ami ismét semmi más nem szolgál, mint a haverok gazdagodását, jólétét és annak a féldiktatórikus államnak a kialakítását, amelyben önök érdekeltek. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik, a DK és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Földi László képviselő úr. Jegyző úr, öné a szó. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg megtárgyalandó előttünk fekvő törvényjavaslat egyrészt rendezzi a nem

egyesületi formában működő labdarúgó-sportszervezetek labdarúgó-sporttevékenysége, -sportversenyei, -sporteseményei televíziós, rádiós, internetes vagy a nyilvánosság számára más módon történő közvetítésével kapcsolatos, centralizáció alá nem eső szerződések hatályát, másrészt pedig arról rendelkezik, hogy a sportszervezetek ügyeiben speciális, sportügyekre szakosodott választott bíróságok járjanak el, a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően. A speciális választottbírói út igénybevétele elősegíti és elősegítheti a sport függetlenségét és integritását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot, és arra kérem önöket, önök is támogassák. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérőnökének. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is három részre osztanám a módosítást, és egy kicsit hosszabban beszélnék róla, mint az előttem szóló. Egyrészt valóban tartalmaz egy csomó technikai jellegű dolgot, amit én nem fogok megismételni. Ezek nyilván támogatható javaslatok. Nyilván azt, hogy ennek pont ma van itt az apropója, én is, mondjuk úgy, hogy közepesen értem.

A másik eleme nyilván itt a 78/I. kiegészítés, amelyre Szilágyi György képviselőtársam nagyon részletesen utalt, amelynek az időszerűsége azért komoly kérdőjeleket vet föl bennem, és azt kell mondanom, hogy sem az előterjesztők, sem a kormány képviselője nem indokolta meg megfelelően, hogy ennek mi az aktualitása. Felvet egy csomó kérdést a dolog. Persze nem zárja ki, hogy egyébként szeptember 30-ig, mondjuk, egy verseny megelőzze ezt a kérdést, hogy az NB I-es közvetítéseket ki fogja bonyolítani ebben az országban, és nagyon remélem, hogy nyilván ebből a sportszervezetek, illetve konkrétan az MLSZ a lehető legtöbbet tudnak majd például utánpótlásra fordítani az ilyen típusú bevételekből, de az időpontja, a körülményei ennek a módosításnak valóban teljesen jogossá teszik a Szilágyi képviselőtársam által feltejt kérdéseket.

Tehát adódik a kérdés, hány sportszervezetet, hány sportszövetséget, hány szakszövetséget érint ez a kérdés, ami annyira prompttá teszi ennek a módosításnak az elfogadását, hogy egyébként, most erről nem is beszélünk, de mondjuk, szezon közben történjen egy ilyen megváltozása a jelenlegi helyzetnek, magyarán, hogy szeptember 30-ig adott esetben az MTVA közvetít NB I-es mérkőzéseket, azután pedig más. Ez nyilván kérdőjeleket vet fel az egész előterjesztéssel kapcsolatban. Azt kell mondanom, hogy ha erre normális, tisztességes válaszokat nem fognak

tudni adni, akkor nyilván az egész javaslat támogatására nézve is negatív hatással lehet ez. Tehát kérném a válaszokat.

Másrészt a 8. § kapcsán, én akárhogy nézem - ez a harmadik észrevételem -, szerintem ez értelmetlen. Erről még nem nagyon beszélt senki előttem. Kérnék erre egy választ. Az a helyzet, hogy konkrétan arra utal a javaslat, hogy a már megkötött szerződések érvényesek, de legfeljebb 2006. december 31-ig. Én nagyon azt gondolom, hogy konkrétan lehet, hogy elírás történt itt a ParLexben, vagy valami hasonló, de cáfoljanak meg, vagy magyarázzák már el nekem, hogy ennek mi az értelme; nem sikerült fölfedeznem.

A sport fontossága számomra is kiemelkedő dolog. Elhiszem, hogy önöknek is ez fontos, bár konkrét döntéseikből nem mindig ez derül ki. Inkább csak szavak szintjén. Teljesen jogosak azok az észrevételek, amelyek a sokszor túlzó vagy értelmetlen nagyszámrendű sportberuházások kapcsán elhangzottak. Az is kérdőjeles, hogy a megépített nagyszámú, nagy méretű sportlétesítményeket ki fogja használni. Mindig elmondom itt, de természetesen vannak azért jó helyre építettek is, ilyen a diósgyőri stadionberuházás is, ahol lesznek nézők is például, ez teljesen unikális lesz egyébként a labdarúgásban *(Dr. Fónagy János: Egyetértünk.)*, de itt azért lesznek. Szemben egyébként például a Felcsútra elköltött tízmilliárdokkal, ahol azért a stadion nyomokban nézőket is tartalmaz adott esetben. Elnézést a pikírtságért, de tényleg ez a helyzet.

Elmondok önöknek most valamit ebben a dologban, mert számomra tényleg nagyon fontos a sport. Nekem mondták egyszer azt, hogy nekem egyfajta meditáció lehet a labdarúgás biztosan, és valóban így is van, mert amíg az ember sportol, pláne közösségben, addig elhiszi, hogy teljesen csak az adott sportág szabályai és a saját teljesítménye határozza meg, hogy egyébként mennyire sikeres, és a magyar közéletben ez egy unikális dolog, mert millió más dolog határozza meg Magyarországon ma az emberek sikerét, például az, hogy egyébként mennyire jó fideszes kapcsolatai vannak. Nyilván egy-egy választáson a tisztességtelen politikai küzdelemből is kap az önök ténylegéről rendszeren az ember negatív kampányokat, nagyon sok tisztességtelen dolgot. Ilyen körülmények között nyilván egy csapatsportágot úzni nagy dolog, és hinni benne is nagy dolog. Szerintem ezt a hitét vették el az embereknek. Ez a probléma a magyarországi sport helyzetével, az NB I-gyel, a labdarúgással és sok minden mással. Egész egyszerűen az emberek nem hiszik el, hogy ott a pályán nyújtott teljesítmény a meghatározó abban, hogy melyik csapat nyeri a bajnokságot, egy-egy meccsen mi történik, hanem például az, hogy éppen az adott település csapata hogy fekszik fideszes politikusoknál, milyen forrásokat tudnak szerezni, vagy mondjuk, egy konkrét falu csapata egyébként konkrétan azért sikeres, merthogy az a konkrét falu a miniszterelnök szülőfaluja.

Szerintem amíg ezt a hitet nem adjuk vissza az embereknek abban, hogy ennek van értelme, van értelme figyelni, van értelme izgulni azon, hogy egy-egy sporteseményen mi történik, addig ennek az egésznek semmi értelme, mert iszonyatos pénzeket fognak kiadni, kiönteni egy lyukas fazékba, és az olyan sport-szerető emberek, mint én, sem tudják semmilyen módon védeni ezt a védhetetlen politikát, amit önök folytatnak, mert az emberek így egészen jogosan mondják el, hogy miért nem egészségügyre, miért nem oktatásra fordít inkább nagy összegeket Magyarország a központi költségvetésből.

(11.30)

Még egyszer mondom tehát, az előterjesztésben foglaltak 80 százaléka technikai, és támogatható. A Szilágyi György által felvetetteket, tehát a 78/I. § kapcsán, ott konkrét válaszokat kérnék. A 8. § meg, még egyszer mondom, szerintem el van írva, ennyi történhet, vagy én nem értem rendesen, az is lehet, de erre is kérek majd válaszokat önöktől.

Az meg, hogy minden egyes ilyen előterjesztés kapcsán egy ilyen sportpropaganda vagy annak kapcsán egy ilyen kormányzati propagandadömping hangzik el, annak nem sok értelme van egészen addig, amíg minden magyar állampolgár számára nem szabályozzuk megnyugtatóan a magyar sporteseményeknek és a sportszervezeteknek a kereteit. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő, jegyző úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr. A képviselő úr jelzi, hogy... - megvárom, míg felteszi a mikrofont.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy Szilágyi György képviselőtársam megfejtette az egész törvénymódosításnak az értelmét. Egyetlen kiegészítést tennék hozzá, illetve ahhoz, amit Varga László is feszegetett, hogy miért éppen most, miért most kell az MLSZ közvetítési jogait visszaadni a szövetségnek, hogy aztán várhatóan újra értékesíthessék a Spíler TV-nek, ami jelenleg még Andy Vajna birtokában van, de hogyha hihetünk a felröppenő híreszteléseknek, amelyek általában megalapozottnak szoktak bizonyulni, akkor a nem kellően lojális Vajnától átveszi Orbán Viktor legközelebbi pénztárosa, Mészáros Lőrinc. *(Varju László: Így van!)* Tehát ez egy évi 4 milliárd forintos biznisz, ennyi a szerződéses értéke az MLSZ és az MTVA közötti megállapodásnak, ezt a 4 milliárdos bizniszt, illetve az ezzel járó várható nézettségnövekedést fogja bezsebelni a Spíler TV, amely most már Mészáros vagy „Pénztáros” Lőrinc bácsinak fogja hozni a pénzt, és ezen keresztül közvetve Orbán Viktornak és a Fidesznek. Erről a törvényről szerintem ennél többet nem is érdemes mondani, úgyhogy megköszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások véget értek.

Most van lehetőség kétperces felszólalásra, a Hárszabály előírásainak megfelelően frakciónként egy főnek. A DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr jelentkezett kétperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Asszony! Azt gondolom, hogy ez a törvénymódosítási javaslat lehetőséget adott volna arra is, hogy a sport, mondjuk, csak a labdarúgás részét is figyelembe véve, más területére is egy kicsike kis vidámságot, például pénzt hozzon. Látszik, hogy a törvényjavaslat egyértelműen üzletet szolgáló, üzletet segítő előterjesztés, de azt gondolom, hogy nagyon jó alkalom lett volna foglalkozni azzal, hogy mi is az oka annak, hogy nem voltunk ott az olimpián fociban, nem voltunk ott a világbajnokságon, nem voltunk ott az Európa-bajnokságon, évtizedek óta nem vagyunk ott, noha stadionok épülnek, üresek a lelátók és sok minden egyéb.

De én az utánpótlásra gondolok, amikor szót kértem, arra, hogy ma az utánpótlásról igen keveset tudunk, még a labdarúgást illetően is. A választókerületben, ahonnan én érkeztem, egyébként 26 sportegyesület van, és sok futballegyesület is. Ma abból lesz futballista, akinek a szülei meg tudják fizetni az edzőt, a fenntartást és minden egyebet, nem a tehetségesből, hanem akinek a szülei a 10-15 ezer forintot havonta meg tudják fizetni. Tehát amikor a finanszírozásról beszélünk - és most ez a törvény nem beszél erről -, a finanszírozással le kellene menni egészen az önkormányzati kis egyesületek szintjére, hogy legyen valami tehetségfeltáró lehetőség. Most lényegében a tehetséget az jelenti, ha a szülő tudja fizetni.

Azt szeretném kérni, üzeni, hogy az utánpótlással a futball tekintetében is és mindegyiknél sokkal többet kell foglalkozni, és arra kell nagyon rámenni, hogy ösztöndíjrendszer teljes szélességben, nem csak akadémiákon legyen meg. *(Az elnök csenget.)* Úgy gondolom, hogy ezt hiányolom a törvényjavaslatból. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most ismételt képviselői felszólalások következnek. Ismételt képviselői felszólalásra Szilágyi György képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak fel szeretném hívni mind az előterjesztő, mind esetleg az államtitkár asszony figyelmét arra, hogy ez vita, a vita általában úgy működhet, hogy ha mi felteszünk kérdéseket, önök pedig válaszolnak rá, de még úgy válaszolnak rá, amikor mi is tudunk válaszolni, tehát nem zárszóként, amikor a képviselőknak, nekem sem és más képviselőknak sem lesz már joga esetleg még kérdéseket feltenni ezekkel a válaszokkal kapcsolatosan. Mert egyébként önök semmi mást nem csinálnak, mint benyújtanak egy

törvényjavaslatot, aztán hagyják, hogy az ellenzék elmondja arról a véleményét, aztán önök úgyis megcsinálják, majd a zárszóban pedig jól elmondják, hogy mennyire nincs igazunk, merthogy például Orbán Viktor akaratát valósítják meg ebben a kérdésben, és hogy Orbán Vikornak mennyire fontos a labdarúgás. De térjünk vissza akkor, felteszek még majd kérdéseket, aztán meglátjuk, hogy kapunk-e rájuk válaszokat.

Képviselőtársam azt mondta, hogy itt változások lesznek majd, merthogy már nem Andy Vajna, hanem Mészáros Lőrinc fogja birtokolni. Nem mindegy, hogy melyik NER-lovag birtokolja? Orbán Viktor birtokolja mind a két emberrel kapcsolatosan, Orbán Viktor dönt arról, hogy mi történjen, és mire történjen, a Spíler TV-nél is Orbán Viktor fog erről a kérdéstről dönteni, és az az Orbán Viktor egyébként, akiről egyértelműen kijelenthető, hogy a labdarúgás nagy szerelmese, annyira, hogy Orbán Viktor nyíltan kijelentette, hogy a nagy focitornákat és az NB I-es mérkőzéseket, ez stratégiai kérdés, csak az állami televízió közvetítheti. Most oda jutottunk el ebből a mondatból, hogy kivéve, ha az én tévém, tehát Orbán Viktor tévéje közvetíti, akkor már nem számít, hogy nem az állami televízió közvetíti, és akkor az sem számít, hogy esetleg hány ember tudja azokat megnézni.

Hozzáteszem - hogy azért beszéljünk egy kicsit a TV2-ről, ahova a Spíler TV tartozik, tehát a TV2-csoportról -, hogy az a TV2 az MKB bő 20 milliárdos kölcsönéből tengeti az életét az előző évben 7 milliárdos veszteséget produkálva, és egy ilyen üzletpolitikával tud rálicitálni a BL-mérkőzésekre, tudja majd megvenni az NB I-es mérkőzéseket, és mint ahogy említettem, az olasz bajnokság és az angol bajnokság mellett még a spanyol bajnokság közvetítéseit is.

Még egy dolog arra, amit Varga László mondott, hogy ő reménykedik abban, hogy majd verseny alakul ki decemberig a sportközvetítési jogokkal kapcsolatban. Hát, képviselő úr, ön régóta itt ül a Parlamentben (*Dr. Varga László: Álnaiv remény volt, álnaiv!*), a sportbizottságban is együtt voltunk, én abszolút méltányolom az ön pozitív hozzáállását a kérdéshez, de azt kell mondanom, hogy nem fog semmilyen verseny kialakulni. Hiszen gondoljunk csak bele abba, hogy 2012-től 2016-ig az MTVA mellett a Sport TV birtokolta a közvetítési jogokat, tehát ketten közvetítették az NB I-es meccseket, aztán hogy, hogy nem, a Sport TV élő szerződés birtokában a 2015-16-os idényben lemondott az NB I-es mérkőzések közvetítéséről. Hogy miért mondott le, hogy valamilyen nyomás nehezedett rá, vagy pedig valamilyen pénzbeli juttatást kapott, vagy kárpótlást, mint ahogy itt le van írva a törvényben, azt nem tudjuk meg, de élő szerződéssel a Sport TV nem közvetítette a mérkőzéseket. Na most, ha valakinek élő szerződése van, úgy, hogy közvetítheti a mérkőzéseket, és mégsem közvetíti, ott nem nagyon tudom elképzelni, hogy verseny alakuljon ki. (*Jelzés az ellenzéki padosorokból.*) Ahogy itt mutatják képviselőtársaim, biztos jött egy telefon a Sport TV-nek, azt mondták, hogy ha benn akar maradni különböző csomagokban, akkor gyorsan ne közvetítse az

NB I-es meccseket (*Korózs Lajos bólogat.*), és akkor így gondolták, hogy ez megfelelő.

Én tehát még mindig úgy gondolom, hogy válszokat várnánk, főleg olyan kijelentések alapján, amikor én azt mondtam - legalább ebben cáfoljanak meg -, hogy itt aranykorról, a sport aranykorról meg virágkorról beszélünk, én meg azt mondom, hogy ez ugyanúgy, mint ahogy az országnak is, az elmúlt nyolc év a sportmaffia kora, az a maffiakor, amiben semmi nem számít, nem a sport számít, csak a minél több pénz eltüntetése és a haverok minél inkább helyetbe hozása. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzéki padosorokban.*)

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni rendszer felszólalásra. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Újabb kétperces körre van lehetőség. A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Valamennyien osztozunk abban az igényben és reményben, hogy a magyar sportolók sikeresen szerepeljenek a világversenyeken. Én magam is nagyon drukkolok a magyar sportolóknak. Egyrészt azt az állítását éppen vitatnám államtitkár asszonynak, hogy ma a sportnak aranykora lenne. Az utolsó aranykor szerintem nagyjából '88 és '92, ez a két olimpia, amikor úgy szóródtak az aranyérmek, hogy a lehető legtöbb sportág hozta ezeket az aranyérmeket. A legutóbbi olimpián nagyjából két sportoló hozta az aranyérmek 90 százalékát: Kozák Danuta és Hosszú Katinka, tehát aranykornak semmiképpen nem nevezném. Természetesen ennek az aranykornak én tudom, hogy ön is részese volt, és ezúton gratulálok is az úszópályafutásához.

A másik probléma az, hogy éppen a miniszterelnök kedvenc sportága az, amelyik csődöt mond ebben az állítólagos aranykorban, hiszen most ott tartunk, hogy andorrai pékek és luxemburgi fogászok kacarásznak rajtunk, miután győztesen vonultak le a pályáról a magyar válogatott elleni küzdelemben, amiben különösebben meg sem izzadtak azért, hogy győzzenek. Tehát azt gondolom, hogy ez semmiképpen nem győzelem.

És ha már labdarúgás, és itt szó esett az NB I-ről, azért felhívnom a figyelmet arra is, hogy Magyarország nagyvárosaiban gyakorlatilag meghalt a futball az Orbán-kormánynak köszönhetően. Nincs futball Győrben, Szegeden, Pécsen, Nyíregyházán, és még sorolhatnám (*Korózs Lajos: Egerben.*), Egerben, tehát gyakorlatilag a megyeszékhelyeken nincs, Felcsúton viszont van, ahol 14-en mennek a mérkőzésre, és néznek nyolc darab idegenlégióst és jó esetben három darab magyar labdarúgót.

És még van 20 másodpercem; ha már sporttörvény, nem ártana arról is rendelkezni, hogy a taopénzek átláthatósága megvalósuljon. A DK kiperelte a felcsúti taopénzeket, de az NB azóta sem adja ki a pénzt, illetve az iratokat, pedig Mészáros Lőrinc levél írt nekünk arról, hogy önöknél vannak a felcsúti taopénzeket felhasználó dokumentumok. Ezeket most is várjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, jegyző úr. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és előre elnézést kérek államtitkár asszonytól is és elnök úrtól is, csak egy nagyon kicsit eltérek a törvényjavaslattól.

Én arra szeretném megkérni államtitkár asszonyt, ön többet beszélhet valószínűleg miniszterelnök úrral, hogy emlékeztesse, legyen szíves, miniszterelnök urat arra az ígéretére, amit a választások előtt Diósgyőrben tett, a diósgyőri szurkolóknak, amikor is azt mondta, hogy neki nagyon hiányzik - tehát miniszterelnök úrnak is nagyon hiányzik - a pirotechnika a mérkőzésekről és a hangulat. Ő ott megígérte a szurkolóknak, hogy ezeket a pirotechnikai eszközöket felül fogják vizsgálni és esetleg engedélyezni fogják. Esetleg emlékeztesse rá, hogy ezt az ígéretét nagyon egyszerű lenne betartani, hiszen törvénymódosításokat kellene csak végrehajtani.

Ez egyébként azért is lenne jó, azon kívül, hogy Orbán Viktor megígérte, és egy miniszterelnöknek be kell tartania az ígéreteit, mert súlyos problémák lehetnek ezzel kapcsolatban egy-egy labdarúgó-mérkőzésen. Sajnos történt már olyan baleset a Ferencváros mérkőzésén, ahol egy kisgyermek sérült meg.

Én régóta, hosszú évek óta mondom, hogy betilítani teljesen a pirotechnikai eszközöket nem lehet. Akkor inkább próbáljuk meg ellenőrzött formában és legalizált formában engedélyezni, hogy olyan eszközöket használjanak, amelyek be vannak vizsgálva, hiszen így sajnos különböző beszerzési forrásokból beszerzett eszközöket használnak a szurkolók, így is használnak, ami veszélyes, hiszen ők sem tudják, hogy milyen hatást válthat ki egy-egy begyújtott füstbomba vagy egy-egy begyújtott ilyen pirotechnikai eszköz.

Erre volt már példa, amikor nem akarták, mondjuk, a mérkőzést félbeszakítani, de az a füstbomba, amit a szurkolók begyújtottak, az olyan hatással volt, hogy beterítette az egész pályát. Hogyha tudták volna, akkor biztosan nem csinálták volna. Tehát ez egy nagyon fontos kérdés. Tehát lehet, hogy nem érzik képviselőtársaim, de ez egy nagyon fontos kérdés a labdarúgó-mérkőzésekkel kapcsolatban. Miniszterelnök úr megígérte, akkor tartsa a szavát, legalább kezdjünk el róla beszélni, és próbáljunk meg törvénymódosításokat ez ügyben végrehajtani! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Nagy Csaba képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nagy Csaba jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hogyha megengedik, akkor sok felvetés hangzott el, de ezek közül hogyha az én értékítéletemet elfogadják, csak a komoly dolgokkal szeretnék foglalkozni. *(Gréczy Zsolt: A táóval? - Zaj, az elnök csenget.)* Annyit szeretnék ezzel kapcsolatosan még önöknek elmondani, hogy nyilvánvalóan a törvénymódosítással kapcsolatosan szeretnék egy-két dolgot elmondani.

Elhangzott az, hogy nem érti képviselőtársam, Varga László, hogy mi ez a jogtechnikai módosítás. Én most megnéztem, hogy a jelenleg érvényben lévő szakasz vonatkozásában mi a tényállás és mit tartalmaz most a jogszabály.

Hogyha megengedi, akkor ez a 8. §-t jelenti a módosítási javaslatban. A korábbi szöveg úgy hangzik, hogy a már megkötött polgári jogi szerződések a szerződésben meghatározott időtartam végéig, de legfeljebb 2006. december 31-ig hatályosak. Az új javaslat: a már megkötött polgári jogi szerződések a szerződéses időtartam végéig, de legfeljebb 2006. december 31-ig hatályosak, ez a különbség a régi törvény és a módosítás között.

Ha megengedik, akkor egy-két általános jellegű észrevétellel foglalkoznék. Én azt gondolom, hogy maga a törvényjavaslat teljesen nyílt és egyértelmű. Túl azon, hogy jogtechnikai megoldásokkal módosítja a különböző paragrafusokat, szakaszokat, ezen túlmenően az egyesületeknek, illetve a sportszervezeteknek az önállóságát próbálja meg erősíteni, a gazdasági önállóságát próbálja meg erősíteni és a pénzügyi helyzetét próbálja meg azzal segíteni, hogy ilyen vagyoni értékű jogokat delegál hozzájuk.

Hogy miért időszerű ez a történet? Azt gondolom, hogy azért időszerű, mert most szeretnénk és most jutottunk el oda, hogy ezeket a sportszervezeteket, sportegyesületeket megpróbáljuk ezzel is meg erősíteni, és az én véleményem szerint ez mindenképpen segíti az ő gazdasági tevékenységüket és munkájukat. Az ő szerepüket minden tekintetben erősíti, és ezzel a civil szférához telepít olyan jogosultságokat, amelyeket a sportegyesületek vonatkozásában gazdasági jogként tudnak érvényesíteni.

És ha megengedik, én mégiscsak beszélnék egy kicsit a sport aranykoráról, ahogy államtitkár asszony említette. Én kiírtam korábban magamnak egy-két adatot, hogy az igazolt sportolóknak a száma mennyivel nőtt az elmúlt években, mondjuk, 2011-17 között. Hogyha a jégkorongosokat nézzük, akkor 2300-ról 5300-ra, ha a kézilabdásokat nézzük, 24 ezerről 66 ezerre - most ezerre kerekíték, hogy ne untassam

önöket a sok-sok számmal -, a kosárlabdánál 25 ezerrel 60 ezerre, a röplabdánál 2 ezerrel 12 ezerre, a vízilabdánál 4 ezerrel közel 7 ezerre, és a labdarúgás az, ami nagyon fontos számot produkált, 159 ezerrel meghaladja már a 250 ezret az igazolt labdarúgók száma. Ebben jelentős mértéket von maga után az, hogy a fiataljaink elkezdtek focizni, az, hogy igazolt sportolókká váltak, és az, hogy egyfolytában, évről évre nő azoknak a létesítményeknek a száma, ami a XXI. századi követelményszintnek megfelel, és ezzel tudjuk támogatni azt, hogy a sportutánpótlás, illetve a sportolóknak az aránya egyre inkább növekedjen a magyar társadalmon belül.

Én arra kérem önöket, hogy mivel ez a törvényjavaslat nem magántulajdonú tévéknek a fejlesztéséről szól, hanem a sportegyesületeknek az önállóságáról, arról, hogy az ő jogi és gazdasági lehetőségeik, mozgásterük nőjön, támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gyórfy Balázs fideszes képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/709. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Gyórfy Balázs úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/709. számú, az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. és a térség további fejlődését segíti.

(11.50)

Mezőhegyes a példa arra, hogy a magyar állam jó tulajdonos is lehet. A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény teremtette meg a jogi alapokat ahhoz, hogy a szocialista kormányok által 2004-re elprivatizált, Európa legnagyobb múltra visszatekintő ménesbirtoka újra a felvirágzás útjára lépjen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány célul tűzte ki, hogy a hazánk hagyományait őrző, természeti szépségekben igen gazdag ménesbirtokot állami szerepvállalással, a hagyományokhoz igazodó fejlesztésekkel a térség kiemelkedő mintagazdaságává és mezőgazdasági képzési, turisztikai szereplőjévé tegye. A terület jelentős agrár-kultúrtörténeti helyszín, amely

a természetbeni adottságokon kívül épületeivel, berendezéseivel, a gazdaságban fellelhető hagyományos eszközeivel megőrzendő érték az utókor számára. A 2017-től újra fejlődésnek indult mintagazdaságban megvalósuló fejlesztések tudják szolgálni a honos lófajták fenntartásával történő lótenyésztést, a honos és más haszonállatok tenyésztését. Emellett növénytermesztéssel, gépesítéssel, öntözési technológiákkal, erdő- és vadgazdálkodással is foglalkozik. A mintagazdaság, a mezőgazdasági kutatások, a szakképzés, a felnőttképzés és az egyetemi képzés egyik legszínvonalasabb helyszínévé válhat hamarosan.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény, valamint a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény módosítását foglalja magában. Az állami vagyongazdálkodással kapcsolatos feladatokat az Országgyűlés által meghatározott törvényi keretek között a kormány, a kormány tagjai, valamint a kormány tagjainak irányítása alá tartozó költségvetési szervek és a kormány tagjainak tulajdonosijog-gyakorlása alá tartozó szervezetek látják el.

Erre tekintettel szükséges megteremteni annak a lehetőségét, hogy a kormánynak legyen lehetősége arra, hogy meghatározzon olyan személyeket, akik tulajdonosijog-gyakorlóként kijelölhetők. A törvényjavaslat az ehhez szükséges módosításokat tartalmazza, illetve a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvény technikai jellegű módosításait biztosítja. A javaslat az első részben úgy módosítja a nemzeti vagyonról szóló törvényt, hogy a kormány határozatban meghatározhat olyan személyt, aki az állam tulajdonában álló vagyonelemek tekintetében tulajdonosijog-gyakorlóként kijelölhető.

A nemzeti vagyonról szóló törvény 7/A. § (1) bekezdése szerint jelenleg az állam tulajdonában álló nemzeti vagyon tekintetében tulajdonosijog-gyakorlók kizárólag a következők lehetnek: a) miniszter, b) központi költségvetési szerv, c) az állam 100 százalékos tulajdonában gazdálkodó szervezet, vagy d) az állam és az állam 100 százalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet együttesen 100 százalékos tulajdonában álló gazdasági társaság. A javaslat alapján ez egészül ki egy új tulajdonosijog-gyakorlási lehetőséggel, a kormány egyedi határozatában meghatározott személlyel. A javaslat második része a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvény technikai jellegű módosítása, amely alapján a törvényben nem kerül sor a tulajdonosijog-gyakorló egyedi kijelölésére, hanem a tulajdonosijog-gyakorló személye az általános szabályok szerint kerül meghatározásra. A törvény 5. §-a jelenleg az alábbiak szerint fogalmaz. „A ménesbirtok szervei a tulajdonosi jogok gyakorlója, az igazgatóság és a felügyelőbizottság. A tulajdonosi jogok gyakorlója az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter”. Az 5. § (2) bekezdése kerül elhagyásra.

A zárásban pedig rendelkezik arról a javaslat, hogy az 1. § az Alaptörvény 38. § (1) és (2) bekezdése

alapján sarkalatosnak minősül. Az Alaptörvény e rendelkezései szerint ugyanis az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg. Az állam kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységének körét, valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon elidegenítésének korlátait és feltételeit az (1) bekezdés szerinti célokra tekintettel sarkalatos törvény határozza meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzati szándék továbbra is változatlan: a Mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság a térség kiemelkedő mintagazdaságává és mezőgazdasági képzési, turisztikai szereplővé váljon, amely nemcsak Mezőhegyes, hanem a térség fejlődését is segíti. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását, Mezőhegyes további fejlődését.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr szólal fel. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány célja, hogy Magyarország továbbra is erős és hatékony állam legyen. Az erős és hatékony állam a köz érdekében vállalt feladatait magas színvonalon végzi, a társadalom optimális működéséhez kapcsolódó feladatok ellátását zökkenőmentesen biztosítja.

Ennek egyik első számú feltételét a közösség vagyona jelenti. Az erős állam nem csupán használja a nemzeti vagyont, hanem örökdió is felette, és szem előtt tartja, hogy e vagyon közös örökségünk, amelynek megtartása és gyarapítása a mindenkor kormány feladata és felelőssége. A hatékony állam, a jó kormány a közösség vagyonával úgy gazdálkodik, hogy annak értékét nemcsak megőrzi, de annak gyarapítására is törekszik.

Ennek a szemléletnek a szemüvegén keresztül vizsgáltuk meg az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/709. számú törvényjavaslatot, és ennek alapján indokoltan tartjuk annak támogatását.

Meggyőződésünk szerint egy hatékonyan működő, gazdasági erejét folyamatosan növelő állami vállalat jelentősen képes növelni a kormány mozgásterét is. Ezért arra törekszünk, hogy a nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségű ágazatokban és vállalatokban helyreállítsuk és megerősítsük az állam tulajdonosi szerepét.

Az állami társaságokban pedig a tulajdonosjoggyakorlást olyan személyekre, olyan intézményekre bízjuk, akik a legmagasabb fokú szakmaiság mellett képviselik a kormány programját és az állami vagyongazdálkodás stratégiai célkitűzéseit. Annak érdekében, hogy a tulajdonosjoggyakorlás alkalmazkodni tudjon a piac napról napra változó kihívásaihoz, szükséges a kormányt felhatalmazni arra, hogy egyedi határozatával kijelölhesse az állam tulajdonában álló nemzeti vagyon tekintetében a tulajdonosjoggyakorló személyét.

Az állami tulajdonnal kapcsolatos stratégiai döntések meghozatala, végrehajtása érdekében a most tárgyalt sarkalatos törvény elfogadását javasoljuk és támogatjuk. A módosítási javaslat beilleszthető az állami vagyona vonatkozó hatályos szabályozás rendszerébe.

Az állami vagyronról szóló törvény alapján ugyanis jelenleg az állami vagyon felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét tulajdonosi joggyakorlóként - ha törvény vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik - a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. gyakorolja. A nemzeti vagyronról szóló törvény módosítása alapján majdán kiadásra kerülő kormányhatározatban megjelölt személy tulajdonosjoggyakorlásának tényleges jogalapját a vagyontörvény rendelkezéseinek megfelelően továbbra is egy jogszabály, egy törvény vagy egy miniszteri rendelet teremti majd meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a nemzeti vagyronról szóló törvény, valamint a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvény módosítását foglalja magában. Az állami vagyongazdálkodással kapcsolatos feladatokat az Országgyűlés által meghatározott törvényi keretek között a kormány, a kormány tagjai, valamint a kormány tagjainak irányítása alá tartozó költségvetési szervek és a kormány tagjainak tulajdonosjoggyakorlása alá tartozó szervezetek látják el. Erre tekintettel szükséges megteremteni annak feltételeit, hogy a kormánynak legyen lehetősége arra, hogy meghatározzon olyan személyeket, akik tulajdonosjoggyakorlóként kijelölhetők. A törvényjavaslat tehát az ehhez szükséges módosításokat foglalja magában, továbbá a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvény technikai jellegű módosításait tartalmazza.

Tisztelt Ház! A közfeladatok ellátását és a gazdasági növekedést egyaránt célul kitűző vagyongazdálkodás hatékony végrehajtása érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslat elfogadásával támogassa a kormány törekvéseit. Köszönöm, hogy a figyelmükkel megtiszteltek. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Pócs János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ország, mely fekvésére, éghajlatára, termékeire és nemzeti lelkére nézve, jó lovat nevelni. Magyarországnál különb nincs, és hogy csak magunkon áll ezen tárgyat oly virágzásba hozni, és valaha oly gyümölcsözésre vinni; hogy a világ minden vásárait lovainkkal elboríthassuk, és hogy a magyar ló mindenütt igazságos és megérdemlett elsőséget nyerjen. - fogalmazta meg Széchenyi István Lovakról címmel 1828-ban.

(12.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2016. november 8-ai döntése értelmében vásárolta vissza a Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt.-t, majd a korábban is állami tulajdonú Ménes Kft.-vel összevonva 2017. január 1-jével megalapította a Mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtok Tangazdaság Zrt.-t. A cél az volt, hogy Európa legszínvonalasabb állami tulajdonú mezőgazdasági vállalkozása jöjjön létre a történelmileg nagy múltú ménesbirtok reorganizációjával. Jelenleg ez jó úton halad.

Az előttünk fekvő T/709. számú, állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat Mezőhegyes további fejlődését jelenti. A cég már az első évben is közel 1 milliárd forintos eredményt ért el, amelyet visszafordít fejlesztésekbe, így például gépbszerzésekbe. A magyar állam 2,1 milliárd forintért vásárolta vissza a céget, és idáig több mint 22 milliárd forintot fordítottak Mezőhegyes újjászervezésére. Ez nemcsak a település, hanem egész Békés megye számára nagy lehetőséget jelent, hiszen Mezőhegyes a megyére mint az ország egyik fontos gazdasági és munkaerőpiaci tartalékára tekint. A térség fejlődését az M5-ös autópálya és a békéscsabai reptér fejlesztése is segíti.

Mezőhegyes egy gazdasági reorganizációs program is, hiszen a tangazdaság, amely közel 450 embernek ad munkát, nemcsak a térség, hanem a határon túli szórványban élők számára is munkalehetőséget jelent. Mezőhegyes kitűzött célja, hogy az országos öntözésfejlesztések sorában is egy jelentős mintagazdaság legyen, akár Európa egyik legjobb mezőgazdasági vállalkozásává válhat.

Mezőhegyes újjászervezésében a tavalyi év egy igen eredményes alapozó évnek számított, hiszen a társaság vagyona 19,5 milliárd forinttal nőtt. A tavalyi növénytermesztésben jó eredménye volt a cégnek. Őszi búzából hektáronként 6,7 tonnát, repceből 3 tonnát, hibridkukoricából minden idők legmagasabb, 3,7 tonnás termése volt, szójából 3,1, napraforgóból 3,45 tonnás átlagtermést értek el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mintagazdaság egyedisége többek között, hogy elkezdtek cukorrépát termesztetni, amellyel minden idők legjobb cukortartalmú, hektáronként 65 tonnás termésátlagot értek el.

A fejlesztések során törekednek a legmodernebb technológiát bevezetni, amivel 2018-ban az ország számára példaértékű, precíz gazdaság alapjait teremtenék meg. Ez akár 20-30 százalékos hatékonyságjavulást is eredményezhet a jövőben.

2018 második felétől elindul egy húsmarhaprogram, és kidolgoznak egy ösztöndíjrendszert is, ugyanígy az agrárium számára leginkább szükséges szakemberek képzésében látjuk a jövőt. Tavaly szeptember óta a zrt. működteti a Földművelési Minisztérium által átvett Kozma Ferenc Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégiumot. A Mezőhegyes által létesítendő ipartelep összkapacitása 46 ezer tonna lesz, amely magában foglal egy szárító-, tisztító-, egy vetőmagfeldolgozó és egy takarmánygyártó üzemet. Holstein-fríz állományuk 1100 tejlő tehénből áll, melyek magas genetikai értéket képviselnek, és ezt egy embrióprogram révén szeretnék megőrizni. Közel 100 gidrán lovat telepítenek vissza az idén, a furioso-north start fajták visszavásárlására is sor fog kerülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat az első részben úgy módosítja a nemzeti vagyonról szóló törvényt, hogy a kormány határozatban meghatározhat olyan személyt, aki az állam tulajdonában álló vagyonelemek tekintetében tulajdonosi joggyakorlóként kijelölhető.

Ahogy azt az előterjesztő Gyórfy Balázs képviselő úr is említette, a nemzeti vagyonról szóló törvény 7/A. § (1) bekezdése szerint jelenleg az állam tulajdonában álló nemzeti vagyon tekintetében tulajdonosi joggyakorlók kizárólag a következők lehetnek: a) a miniszter, b) központi költségvetési szerv, c) az állam 100 százalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet, d) az állam és az állam 100 százalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet, együttesen 100 százalékos tulajdonban álló gazdasági társaság. A javaslat alapján ez egészül ki egy új tulajdonosi joggyakorlási lehetőséggel: a kormány által egyedi határozatban meghatározott személlyel.

A javaslat második része a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvény technikai jellegű módosítása. A zárásban rendelkezik arról, hogy a javaslat 1. §-a az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdésének alapján sarkalatosnak minősül.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Mezőhegyesi Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság az elmúlt másfél évben jelentős eredményeket ért el. Jó úton jár afelé, hogy Európa kiemelkedő, modern technológiájú mintagazdaságává és központjává váljon, szolgálva ezzel a térség emelkedését, helyi emberek és családok boldogulását. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslat elfogadását, támogassák a Ménesbirtok és Tangazdaság fejlődését.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő, jegyző asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Itt az előbb rendkívül megható gondolatokat hallhattunk az előterjesztő, illetve a kormánypárti vezérszónok részéről meg az államtitkár úr részéről. Számtalan történelmi idézetet hallhattunk. Hallhattunk erős államról, közös örökségről, a kormány felelősségéről, a jó sáfárként való gazdálkodásról, hogy az állam mennyire meg akarja erősíteni a szerepét az ilyen vállalatoknál s a többi. A legmagasabb szakmaiságról is hallhattunk.

Én is hadd mondjak még valamit, vagy én is hadd gazdagítsam ezt a megható sort! Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető egykori miniszter több alkalommal is nyilatkozott róla, hogy a kormányzat szeretné elérni, hogy az állami vállalat, mármint a ménegazdaság, a fejlesztések révén Európa egyik legjobb mezőgazdasági vállalkozása és Magyarország legerősebb agrárcége legyen. Ez mind nagyon szép, mind nagyon jó, csak abból, amiről most beszélünk, e tekintetben egy szó sem igaz. Ez a helyzet, ez a probléma, mert valójában önök ezt a méneggazdasággal kapcsolatos törvényjavaslatot csak apropóként használják föl.

Valóban egyébként elmondhatjuk, hogy 2016 óta, amióta a méneggazdaság újra állami kezekbe került, közpénzből, tehát az adófizetők pénzéből 23 milliárd forint ment arra, hogy ezt a céget megerősítsék, tőkeemelés legyen. Külön kormánybiztost kapott ez a cég. Lótenyésztéstől elkezdve géppark-korszerűsítésen át ipari park kialakításáról is szó volt, épületfelújításról, középiskolát működtetnek, az agrár-felsőoktatást vonják be ezen cég működésébe, kiállítás, vásár, díjugrató verseny, minden volt már itt az elmúlt időszakban. Mondhatnánk azt a sajtóhírek szerint, meg ha az ember arrafelé jár, hogy ez prosperáló vállalat, tényleg a térségben az egyik legnagyobb foglalkoztatónak minősül, most már arról szólnak a hírek, hogy közel 500 főt is foglalkoztatnak, korábban ez 400 körül volt. Látszólag tehát minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg lehetünk elégedve.

Csak éppen a vagyontörvény módosítása ennek pontosan az ellenkezőjét fogja eredményezni, pontosan az ellenkezőjére tesz egy elég komoly kísérletet. Nevezetesen: az a paragrafus, amit már önök többször idéztek, többször elmondták, hogy milyen a), b), c), d) pontok vannak abban a bizonyos 7/A. §-ban, tehát hogy ki lehet az, aki nemzeti vagyon tekintetében tulajdonosjog-gyakorló lehet kizárólag, ezt a kaput önök most teljes egészében szélesre tárják.

(12.10)

Mert arról szól ez a törvény, hogy lehet az állam, százszázalékos állami tulajdonú cég, költségvetési szerv és így tovább, illetve bármely további személy. Tehát nemcsak a tízmillió magyar állampolgárra kell

gondolni, hanem tulajdonképpen bárkire széles e glóbuszon, 7,5 milliárd személyről beszélhetünk nyugodtan. Ebben a törvényjavaslatban semmilyen korlátozás nincs. Tehát nyilván önök már tudják, hogy ki lesz ez a személy. Nem lepődnénk meg, szerintem itt senki ebben a Házban, önök se, mi se, ha mondjuk, „pénztáros” Lőrinc személye hirtelenjében előkerülne majd egy kormányhatározatban, ami erről fog szólni, mert valamilyen oknál fogva, valamilyen kifürkészhetetlen módon mindig hozzá vándorolnak nagyobb, olyan jellegű vagyontárgyak, amelyeket nyugodtan nevezhetünk stratégiai jelentőségű vagyontárgyakká.

Tehát kérem, hogy érdemi mederbe tereljük ezt a vitát, legyenek szívesek megmondani, ez egyetlen gombnyomás, két másodperces idő-igénybevétel, hogy ki az a személy, aki meg fogja kapni ezt az Állami Méneggazdaságot, és ki az a személy, akinek tehát a kedvéért 2016 végén önök visszaállamosították, és nagyon jelentős közpénzeket beletéve felturbózták ezt a vállalatot. Mert abban - még egyszer - biztosak lehetünk, hogy ez a személy valójában már ki van jelölve, ugyanakkor apropó csak a Méneggazdaság sorsa a tekintetben, hogy önök a vagyontörvényt módosíthassák. Mert ebből az derül ki számunkra - hiszen ennek a bizonyos 7/A. §-nak a módosításába nincs beleírva, hogy ilyen jellegű személykijelölés csak, mondjuk, a Méneggazdaság tekintetében történhet meg -, bármely további, állami tulajdonban lévő, nemzeti vagyonnak minősülő tárgy kapcsán ezt önök újra meg újra, majd most már anélkül, hogy ide a Ház elé hoznák, megint fogják tudni használni és alkalmazni. Tehát én azt gondolom, hogy ezáltal gyakorlatilag kimondhatjuk, hogy a nemzeti vagyon mint olyan megszűnik létezni Magyarországon, hiszen önöknek bármikor lehet olyan egyedi kormányhatározata, ami egyébként nem jogszabály, mert egy határozat nem jogszabály, tehát semmilyen további korlátozást pláne a Ház majd nem fog tudni gyakorolni e felett a rendkívül szélesre tárt kapu felett. Ezek után nyugodtan mondhatjuk, hogy igazából a parlament működése, a törvényhozás munkája e tekintetben befejeződik.

Én azt gondolom, hogy amikor ezeket a gyönyörű szép szavakat meghallgattuk önöktől, hogy mennyire fontos az erős állam meg a közös örökségünk meg a jövő nemzedéke, akkor lehet, hogy önök valójában már az állam fogalmát is újraalkották, és a jövő nemzedéke tekintetében a maffiakormányzás maffiacsaládjának a jövő nemzedékére gondolnak csak, de akkor beszéljünk így, beszéljünk nyíltan, tiszteljük már meg egymást ilyen értelemben, hogy akkor arról beszéljünk, ami a valóság, ami az igazság, mert szerintem nemcsak az ellenzék padsoraiban ülők tudják ezt felfogni, de még az ország népe is megérti, hogy valójában miről van szó.

A másik az, hogy ez egy kétharmados törvény. Én most, bármilyen furcsa, meglepő és elgondolkodtató, kifejezetten örülök, hogy önöknek megvan a kétharmada, mert ezt a balhét vigyék el önök. Ezt a törvényt mi soha nem fogjuk megszavazni. A nemzeti vagynon mindannyiunknak örködni kellene, de ez, ami

most itt történik, a nemzeti vagyon tökéletes elherdálása. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, jegyző úr. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon nem örülök, hogy a Fidesznek kétharmada van, bár tudom, hogy csak képletesen értette az előttem szóló, mert el fogják fogadni ezt a jogszabályt, ez a legnagyobb tragédia ebben, és valóban egy teljesen új dimenziót ad az állami vagyongazdálkodásnak, ami előttünk fekszik.

Ha már mindenki felsorolta, akkor én is szépen felsorolom: nem lehet más a joggyakorló, mint a) miniszter, b) központi költségvetési szerv, c) az állam százszázalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet vagy d) az állam és a c) pontban meghatározott szervezet együttesen százszázalékos tulajdonában álló gazdasági társaság. Ez egészül ki egy e) ponttal, hogy: meg akiről önök úgy gondolják. Tehát ennyire egyszerű. Nyilván le van ez írva szofisztikáltan, szépen, hogy kormányhatározatban azzá lehet nyilvánítani valakit, de mégiscsak arról van szó ebben az esetben, hogy ez egy olyan kaput nyit ki, és értem, össze van itt rakva, hogy a Ménesbirtok kapcsán hozzá ezt be, de néhány stratégiai kivételtől eltekintve - ha összesen nézzük ezt egy másik jogszabállyal, akkor ebből ez derül ki - gyakorlatilag bármelyik állami cégre vonatkozhat az a dolog. Nyilván több száz állami tulajdonú társaságot érinthet, és olyan kaput nyit ki, amelyet szerintem jó érzéssel nem lehet kinyitni.

Nyilván annak a dolognak, amiről önök beszélnek a Ménesbirtok kapcsán, ennek a kérdéskörnek a kezelése kapcsán vagy a hatékony gazdálkodás kapcsán meg lenne a más módja, meg lehetne találni. Szerintem eleddig is megfelelő garanciát jelentett az, hogy nagyon szigorú szabályai voltak annak, hogy hogyan lehet tulajdonosijog-gyakorló, hogyan és ki gazdálkodhat állami vagyonnal. Ezek a garanciák a továbbiakban is meg kellene hogy maradjanak, ez jelentene megfelelő garanciát a magyar emberek számára. Önök ezt kiegészítik egy e) ponttal, ami azt jelenti, hogy akárki lehet, akiről önök úgy gondolják, és egy kormányhatározatban egyedileg, nemcsak ezt a céget érintően, hanem szinte akármilyen állami céget érintően vagy az állami vagyont érintően majd önök így dönthetnek. Ez felháborító.

Valóban van kétharmaduk, ezt a felelősséget, azt gondolom, ha már behozták, el fogják vinni. Ebben a formában elfogadhatatlannak tartjuk ezt a javaslatot, és tiltakozunk ellene, nem fogjuk támogatni. Azt hiszem, több szóra ez a javaslat most ebben a pillanatban nem is érdemes.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Akkor úgy látszik, tisztelt elnök úr, tisztelt Ház, államtitkár úr, előterjesztőként is, azt gondolom, önöknek azzal kell szembesülni, hogy az ellenzéknek egyhangú véleménye alakul ki a tekintetben, hogy önök újra lebuktak.

Az előbb a sporttörvénynél nyilvánvaló lett, hogy a sportot vagy a focit nem gólra, hanem taóra játsszák, itt pedig nyilvánvaló lett, hogy az állami vagyont lenyúlásra játsszák. Nagyon sajnálom, hogy Fónagy úr ehhez a nevére adja, mert itt nagyon jól látszik, hogy a Ménesbirtok csak apropó arra, hogy ezt a törvényt elfogadják, és ezt követően pedig gyakorlatilag szét-hordják azt, amiről korábban önök is úgy gondolták, hogy különösen nehezen módosítható törvényi eljárás keretében lehessen csak módosítani. Ezt most önök meghágják azzal, hogy kinyitják a lehetőséget, és a kormány hatáskörébe adják mindezt. Ez szerves része annak a folyamatnak, amit nyugodtan hívhatunk úgy, hogy a parlament ellenőrzési jogkörének csökkentése, ezt minden területen látjuk, a Költségvetési bizottságnál is látjuk, a Magyar Nemzeti Bank elnöke inkább elszalad onnan, mintsem hogy egyébként a legilletékesebbeket tájékoztatná. Ezt önök lehetővé tették parlamenti döntéssel, többségként adták ehhez a nevüket, most megteszik ugyanezt a vagyonyilvánartás helyett a vagyongazdálkodásnál. Látszik, hogy az unortodoxia terjed akkor itt is ebben a formában, a hagyományos eszközökről lemondanak, és keresik azokat a jól menedzselhető figurákat, akik mindezt majd elvégzik önök helyett, és nem kell beszámolni erről senkinek sem.

Maga a törvényjavaslat tartalma, amelyet itt több képviselőtársam is említett, azt gondolom, érdemben valóban erről a két elemről szól, és ezért túl sok szót vesztegetni nem kell arra, hogy ismételjük, hogy egyébként az önök által tett kiegészítés, amely a kormány egyedi határozataként lehetőséget ad a megnevezésre, a vagyongazdálkodó megnevezésére, ez a kecskére káposztát nagyjából.

(12.20)

Ha mi ezt gondoljuk róla, akkor az eddigi magatartásuk alapján, azt gondolom, hogy ne csodálkozzanak. Éppen ezért a törvénymódosítás 1. §-a szerint a kormány szimpátiája alapján bárki lehet államtitkár, talán még a névsort is nyugodtan fel tudjuk sorolni. Nem annyira változatos, hogy ez ne lenne nyilvánvaló. Éppen ezért, azt hiszem, hogy valóban önöknek kell ezzel a felelősséggel elszámolni.

Ez különösen érdekes aközben, hogy van egy minisztérium is, amelyet vagyongazdálkodással bíztak meg. Miniszter úr a miniszteri meghallgatáson is az állami

vagyon nyilvántartásáról külön beszélt, s az Állami Számvevőszék elnöke külön beszél arról, hogy milyen vagyonkataszter létrehozatalára, átláthatóságra lenne szükség. Na, hát ennek következménye minden lesz, csak ez nem, ez egészen biztos. Azokkal a nagyon egyszerű módszerekkel, amiket másutt már láttunk önöktől, azt gondolom, hogy működőképpé teszik. Ma talán még büszkéek lehetnek, lehetünk arra, hogy a Nemzeti Ménesbirtok eredményesen működött, az eredményét fejlesztésre használják, de hívhatjuk úgy is, hogy leköltségesítik azt, ami ott történt és eredményként jelentkezett. Egy dolog egészen biztos: ilyen módon a költségvetésnek ebből bevétele nem származik.

Mindezek a változások részint azt a célt szolgálják, hogy az önök kormánya 2010 óta konzervenszen gátolja a parlament, így akár az ellenzék ellenőrzését az állami vagyon felett, és ez egy továbblépés ezen az úton. Ez a folyamat indult meg 2010 júniusában, amikor törvénnyel megszüntették a vagyon feletti, rendszerváltás óta létező társadalmi kontrollt, és ebből a lehetőségből vagy ebből az ellenőrzési lehetőségből kizárták az ellenzék frakcióinak a képviselőit. Az ellenőrző testületeket kizárólag kormánypárti emberekkel töltötték fel. Most már az is megtörténik, hogy az ellenőrző testületekre is csak közvetett módon lesz szükség, mert oda delegálhatnak olyan felelőst, akit önök neveznek meg, és ilyen módon mondhatnám, hogy felszámolják azt a politikai felelősséget, amiért a miniszter felel azért, hogy mi történik, és ez talán valamelyest visszafogottságra adhatna okot.

De mindezt önök megszüntetik. Éppen ezért, mint ahogy kezdtem, önök lebuktak ezzel a törekvésükkel. Éppen ezért ez a törvénytervezet ebben a formában nem támogatható. Ráadásul, ha nem rosszhiszemű vagyok, akkor van még egy változatom erre: gyeplőt a lovak közé, aztán történik, ami történik, utólag pedig mindenki bottal ütheti a nyomát annak, hogy mi történt az állami vagyonnal.

Tisztelt államtitkár úr és előterjesztő urak, nem támogatjuk ennek a törvénynek az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hohn Krisztina képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A Győrffy Balázs fideszes képviselőtársam által benyújtott T/709. számú, az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvény megdöbbentő változásokat hozna az állami vagyon kezelésében. A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvényt módosítaná úgy, hogy az állam tulajdonában álló nemzeti vagyon tekintetében tulajdonosijog-gyakorló kizárólag a kormány egyedi határozatában meghatározott személy lehessen. A szándék, reméljük, nem az, hogy egy olyan személy legyen, aki

szabadon nem kérdezhető az ellenzék számára itt a parlamentben.

A másik, ami a módosítandó törvény soraiból ki-vehető, hogy szintén a miniszteri felügyeletet igyekeznek megszüntetni az állami vagyon fölött. A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló 2016. évi XCI. törvény szerint a Ménesbirtok fölött a tulajdonosi jogokat az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter gyakorolja. A módosítás törli a miniszter jogait, és a tulajdonosi jogok gyakorlójaként az igazgatóságot és a felügyelőbizottságot nevezi meg. A törvény szerint az igazgatóság tagjait a tulajdonosi jogok gyakorlója ötéves időtartamra nevezi ki és hívja vissza. Kérdés tehát, ki nevezi ki az igazgatóságot, ha életbe lép képviselőtársam javaslata. Vélhetően akár a nemzeti vagyonról szóló törvénymódosításban életre hívott új intézmény, a kormány egyedi határozatában meghatározott személy lehetne az? A törvényjavaslat indoklása gyakorlatilag azt tartalmazza, hogy a kormány megteheti - és meg is teszi -, hogy meghatározzon olyan személyeket, akik tulajdonosijog-gyakorlóként kijelölhetők. Vajon a közvagyon tulajdonosi jogainak gyakorlására miért nem alkalmas a szakminiszter?

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye szerint a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. Ha ez így van, márpedig ez van az Alaptörvényben, akkor vajon mi szükség lehet most a jelenlegi kormánypárt negyedik ciklusának kezdetekor állami cégek élére tulajdonosijog-gyakorló egyedi kijelölésére, aki nem a miniszter? Nem felelnek meg a miniszterek erre a feladatra? Mi lehet a gazdasági szükségesség és az időzítés oka?

Azt, hogy milyen hirtelen szükséghelyzet miatt kell most módosítani az állami vagyon használatát szabályozó két törvényt, amelyből az egyik kétharmados, a törvényjavaslat indoklásából sajnos nem tudjuk meg. Így találgatnunk kell. Lázár János 2015 októberében a Mezőgazdasági bizottság ülésén az állami földek privatizációja kapcsán a következőket mondta: eladtuk az összes mezőgazdasági cégünket, rég túl vagyunk a gazdálkodáson. Nem csinálja a magyar állam. Miért? Mert nem tudott gazdálkodni. Mert szétlopták, ellopták és szétcsalták az állami mezőgazdasági cégeket. Kinek kell ez a világ?

Ha ez így van, márpedig a korábbi kancelláriaminiszter tudását nincs okunk kétségbe vonni, akkor az állami cégek menedzsmentjét nagyon is indokolt közlelő figyelni, hogy jól gazdálkodjanak a rájuk bízott közvagyonnal, és szóba se kerülhessen a hanyag kezelés. Akkor vajon miért van szükség a megvédendő állami cégek élére egyedileg kijelölt tulajdonosijog-gyakorlókat állítani?

A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. honlapján az alábbi mondat olvasható: az állami vagyon megóvása, az állattenyésztés és a növénytermesztés

egy-egy ágaihoz kötődő képzési feladatok összehangolt végrehajtása, a történelmi magyar lófajták génállományának megőrzése, a lovas turizmus fejlesztése, valamint Mezőhegyes és térsége foglalkoztatási helyzetének javítása érdekében megszületett a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. Az állami vagyon megóvása szerepel tehát az első helyen, a T/709. számú, az állami vagyongazdálkodással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló módosítás azonban félő, hogy nem ezt a célt szolgálja.

További aggodalmaink is vannak a módosítással kapcsolatban. Van egy olyan állami cég, amelyre kiemelt kormányzati figyelem irányult az elmúlt években, a módosításban érintett mezőhegyesi Ménesbirtok. Mezőhegyespuszta területén ménesintézetet hoztak létre II. József által 1784 decemberében, csak és kizárólag az osztrák örökösödési háborúban elpusztult lovak pótlása, a lóállomány növelése céljából. Manapság a gazdasághoz 8 ezer hektárnyi kiváló minőségű termőföld, óriási mezőgazdaságigép-park, remek genetikájú lóállomány, eredeti formájában fennmaradt 230 éves műemléképületek tartoznak, és a cég nem mellesleg mintegy 450 embernek biztosít munkát. A céget, noha a mérlegadatok alapján nem szorult volna állami segítségre, mégis megvette a Fidesz-kormány, és azóta milliárdokat költött rá. Farkas Sándor, a mezőhegyesi állami Ménesbirtok újjászervezésének koordinálásáért felelős kormánybiztos idén januárban elmondta, hogy a társaság vagyona 19,5 milliárd forinttal nőtt. A Figyelő című lap az újraállamosítás idején megszólaltatta a nagygazdaság egyik partnerét is, aki elmondta, hogy a cég magántulajdonban is nyereséges.

(12.30)

Óriási agrártámogatásokat élvezett a Mezőhegyesi Ménesbirtok magáncégeként is, volt miből fejleszteniük. A cégszámok szerint még az előtt, hogy az állam megvásárolta volna, jól alakult az árbevétel és a nyereség is. A saját tőke megduplázódott.

Az LMP a nemzeti vagyon megóvására egy olyan törvényjavaslatot is készített, amelynek célja a közpénzzel feltőkésített társaság köztulajdonban tartása volt. A 2016 decemberében benyújtott T/13327. számú, egyes törvényeknek a mintagazdaságokhoz rendelt vagyon védelmében szükséges módosításáról című javaslattal az volt a szándék, hogy a visszaállamosított Mezőhegyesi Ménesbirtokot kezelő Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság 100 százalékos állami tulajdonrészét ne csak egy egyszerű többséggel elfogadott külön törvény, hanem a nemzeti vagyonról szóló sarkalatos törvényi szabályozás is minősítse forgalomképtelenné.

A ménesbirtokot a külön törvényben szabályozott állami vagyoni elemek közé sorolja a nemzet vagyonról szóló törvény. A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló speciális törvény pedig külön is

kiemeli, hogy a ménesbirtok részvényeinek 100 százaléka az állam tulajdonában van, a részvények elidegenítése, megterhelése, biztosítékul adása semmis.

Ezek a törvényi passzusok ugyanakkor mégsem biztosítanak feltétlenül elegendő védelmet az állami mezőgazdasági cégek számára a menedzsment esetleges hűtlen kezelése ellen. Hiszen a privatizáción, vállalkozóknak való kijátszáson túl egyéb veszély is fenyegeti a közvagyon Mezőhegyesen és máshol az országban.

A hűtlen kezelés lehetősége akkor is fennáll, ha részvények 100 százaléka megmarad állami tulajdonban. Veszteséges gazdálkodással, hátrányos szerződések kötésével ugyanis nagyon egyszerű egy-egy állami cégből milliárdokat kiszedni, amennyiben nincsenek megfelelő törvényi garanciák, független intézmények ennek megakadályozására. Eredményességi elvárást, illetve az utólagos számonkérés lehetőségét pedig szintén igyekeztek a közelmúltban legyengíteni, hiszen a költségvetést megalapozó salátatörvénybe néhány hete is beadtak egy nemzeti vagyonról szóló törvénymódosítást.

Ebben kiegészítésként szerepel egy olyan mondat, amely szerint a kiemelt kulturális örökségvédelmi és természetvédelmi szempontok kulturális és természeti értékek jövő nemzedékek számára való megőrzése érdekében történő érvényesítésének nem akadály a vagyon értékváltozása. Veszteséges gazdálkodással, esetleg negatív vagyoniérték-változással tehát egy-egy állami cég részvénye igen könnyen elveszitheti az értékét akkor is, ha a kormány egyedi határozatban meghatározott személy mindent megtett annak érdekében, hogy érvényesítse a kulturális és természeti értékek jövő nemzedékeknek való megőrzését.

Mindezeket talán annak fényében érdemes elmondani, hogy most a kormány éppen gyengítené a parlamenti ellenőrzés lehetőségét az állami cégek, közöttük a ménesbirtok felett. Az imént elmondottak értelmében azt javasolom Győrffy képviselőtársamnak, hogy vonja vissza javaslatát, az állam tulajdonában álló nemzeti vagyon tekintetében tulajdonosi joggyakorló kizárólag a miniszter, a központi költségvetési szerv vagy az állam 100 százalékos tulajdonában álló gazdálkodó szervezet maradjon. Az önmagában nem lehet közcél, hogy a lehető legtöbb közpénzt költsenek egy-egy állami cégre, hanem az is követelmény, hogy a menedzsmentek a lehető legeredményesebben vezessék a cégeket, és nyereséget tudjanak realizálni, az állami vállalatok befizetői tudjanak lenni a költségvetésbe.

A nemzeti vagyongazdálkodás feladata a nemzeti vagyon megőrzése, értékének védelme, átlátható, hatékony működtetése, értéknövelő hasznosítása, gyarapítása. A Ház előtt lévő T/709. számú törvényjavaslat véleményem szerint nem erre irányul, hanem csökkenti az átláthatóságot, és a hűtlen kezelésnek teremt lehetőséget. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy ne szavazzák meg.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ismét könnyű helyzetben vagyok, utolsóként szólok hozzá ehhez a törvényjavaslathoz, és így az előttem szólók már nagyon sok mindent elmondtak az ügygel kapcsolatosan. Mindenekelőtt azt tartom a törvényjavaslatnál nagyon problémás dolognak, hogy a Mezőhegyesi Ménesbirtok ügyének rendezése kapcsán tulajdonképpen becsempészésre kerül egy sokkal általánosabb szabályozás, amiről már többen is szóltak. És valóban, a lehetőségeket kinyitja, kitágítja arra, hogy kormányhatározattal lehessen meghatározni, tulajdonosi jogokat lehessen hozzárendelni meghatározott személyhez.

Ezen túl azonban ez a törvényjavaslat nem mond sokat erről a meghatározott személyről, ebből következően régi emlékek tolnak föl bennem, hogy a régi átkos szocialista rendszerben volt ilyen általános és laza meghatározás, hogy meghatározott személy vagy kritériumállítást, amikor a politikai megfelelés volt az egyetlen döntő szempont, így az '50-es években a vállalatvezetők, vállalatigazgatók jó munkáskáderek lehettek. A '68-as reform ehhez képest már egy csomó módosítást hozott, hiszen a '68-as reform után már szükség volt bizonyos szakmai háttérre, diplomára, szakirányú képzésre, esetleg arra is, hogy valamilyen referéncia legyen; hogy a '80-as évek progresszív gondolatairól már ne is essék szó, amikor ezt vetették föl a reformközgazdászok, hogy eszközkezelő holdingokat kellene létrehozni, ahol elő lehetne írni azt, hogy az állami vagyon gyarapodjon, hogy legyen egy normatív eszközarányos nyereség, vagy pedig bővülés, ahol kifejezetten szankcionálták és tiltották a vagyonvesztést.

Tehát azt gondolom, ez a fajta szabályozás, amelyik teljesen parttalaná teszi a dolgot, miközben megadja a lehetőséget arra, hogy bárkit hatalmazza föl a tulajdonosi jogok birtoklására, ugyanakkor a másik oldalon semmilyen kritériumot és követelményt nem fogalmaz meg ezzel kapcsolatosan. Azt gondolom, ha a kormány valóban komolyan gondolja azt, hogy ebbe az irányba akar menni, akkor munkálja ki azt, hogy milyen követelményeket állítanak ezekkel az egyénekkal szemben, milyenfajta szakképzettséget követelnek meg tőle, mekkora vezetői gyakorlatot, milyen referenciákra van szükség.

Ezek után munkáljanak ki egy pályázati rendszert, tehát hogy lehessen szabadon pályázni, bárki pályázhasson ebben a dologban, a pályázat eredményei legyenek nyilvánosak, és azokat akár bírósági úton meg lehessen támadni. Mert akkor ez adna egyfajta esélyegyenlőséget és esélylehetőséget, mert ha a

kormány valóban azt szeretné, hogy a legjobb embereket válassza ki arra, akik a tulajdonosi jogokat gyakorolják, akkor, azt hiszem, a merítési bázist is szélesre kéne engedni.

Ezek után meg kéne határozni ebben a törvényben azt, hogy milyen működtetési kritériumokat írunk elő, hogy a vagyonvesztést hogyan szankcionálják, hogy milyen normatív eszközarányos nyereséget követelnek meg ettől a működtetéstől, hogy a működtetés mennyi ideig tarthat, milyen módon történhet meg a felmentés, urambocsá, esetleg a kilicítelés, tehát ha mások ezt jobban tudnák, más tervekkel jöhetnek elő. Illetve, ha ezeket nem tartják be, akkor milyen szankcionálás lehet ezzel kapcsolatban, hogy biztosítékokat tegyenek akár a kijelölt személyek magánvagyonával, hogy feleljenek ennek az állami vagyonnak a jó működtetéséért; aztán az ellenőrzést ki végzi, hogyan végzi, milyen elvek szerint, milyen gyakorisággal.

Ezek azok a kérdések, amelyek, azt gondolom, nagyon fontosak lennének, hogy erről a törvényről valóban lehessen érdemi vitát lefolytatni és ne kérdőjelezzük a kormány jóhiszeműségét. Mert most azt gondoljuk, hogy tulajdonképpen itt nem történik más, mint a ménesbirtok kapcsán egy olyan ajtó kinyitása, ami a kormánynak egy feltétel nélküli felhatalmazást ad arra vonatkozóan, hogy bárkit kijelölhet és bármit megtehet ebben az ügyben, és semmilyen számonkérés vagy semmilyen lehetőség nincs arra, hogy ezt ellenőrizzük, hogy ebbe beleszóljunk, hogy egyáltalán láthassuk ezt az egész folyamatot. Tehát így ebben a formájában a Párbeszéd-frakció nem tudja támogatni és nem fogja megszavazni ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, most van lehetőség kétperces felszólalásokra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom... *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Teljesen egyértelműnek látjuk azt, hogy bár látszólag ménesekről vitázunk, a helyzet az, hogy egy másfajta szellemet igyekszik a kormányzat kiengegni a palackból. Önmagában az, hogy kormányhatározattal rendeljenek tulajdonosi jogokat általuk meghatározott személyekhez, engedje meg, államtitkár úr, hogy legalábbis némi bizalmatlanságra adjon okot a mi részünkről az elmúlt nyolc év ismeretében. De szeretném megjegyezni, önmagában a vita alapját kérdőjelezem meg, hiszen van egy 2010-es ígérete ennek a kormánynak, és szeretném, ha államtitkár úr majd erre is reagálna, ez pedig egy országleltárra vonatkozó ígéret. A nemzeti vagyon elemeit nemcsak lajstromozó ígéretéről van szó, hanem az idézőjeles, a

nemzetgazdaságra vonatkozó családi ezüst teljes egészét elemzésekkel kitaró fogalomrendszerrel van szó, és 2010-ben konkrét ígéret született ennek kapcsán.

Aztán az állami vagyon bizonyos elemeiről bejött ide egy részleges felsorolás, amiről, mondjuk, hiányzott a Lánchíd, de benne volt, szerencsére a Parlament épülete, amelyben most vitatkozunk. Tehát lát-szik, hogy egy igen durva megközelítésű, és azt kell hogy mondjam, nem túl alapos munkára következőteket engedő lajstromról volt szó. Én úgy gondolom, hogy a nemzeti vagyonunknak sokkal fontosabb a kezelése is ennél, tehát az országleltár birtokában tudnánk mi érdemben ezeket a vitákat lefolytatni, és akkor ezek a rossz érzések ellenzéki képviselőkben talán nem születnének meg, de még egyszer mondom, egy nyolcéves mulasztásról van szó, amely mulasztásnak én a racionális okát nem látom. Tehát ha jó szándék áll fenn minden politikai oldalban, akkor ilyen mulasztás nem jöhetne létre. Az, hogy ez mégis létrejött, nyilvánvalóan következményekért kiált, de engem sokkal jobban érdekel a megoldás, az, hogy hogyan tudjuk megoldani ezt a kérdéskört. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy Varju képviselőtársam zárószavával kezdjem, ő mondta, hogy a lovak közé dobjuk a gyeplőt; igen, mert vannak lovak. Szeretném emlékeztetni a jelenlévőket, hogy annak idején, 1998-ban, majd 2010-re nem nagyon maradtak lovak, most van ló, amivel lehet gazdálkodni.

Engedjék meg, hogy az első reflexióm professzor úré, Mellár képviselőtársamé legyen, és szeretném őt abban a tekintetben megnyugtatni, az expozémban vagy a hozzászólásomban el is mondtam, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény módosítása alapján majdan kiadásra kerülő kormányhatározatban megjelölt személy tulajdonosjog-gyakorlásának tényleges jogalapját a vagyontörvény rendelkezéseinek megfelelően továbbra is jogszabály, egy törvény vagy egy miniszteri rendelet teremti meg, vélhetően azokkal a feltételekkel és tartalommal, amit professzor úr felsorolt. Ami pedig a hozzászólók jó- vagy rosszhiszeműségét és a szemléletét illeti, igen, többről van szó, mint egy ménesbirtokról, egy olyan elvi továbblépésről van szó, amelyet a jelenlegi kormánystruktúra felállítása is igazol.

Képviselőtársaim most már több mint húsz éve tanúi lehetnek annak, hogy én általában a megbékélés és a kompromisszum embere vagyok, most azért engedjék meg, hogy mégis megengedjek magamnak néhány mondatot. A Jobbik megjegyzéseivel kapcsolatban elsősorban azt, hogy a Jobbiknak eddig még nem

volt lehetősége arra, hogy állami vagyonnal gazdálkodjon, az elmúlt évek azt mutatták, hogy a saját vagyonával sem tud gazdálkodni. Tisztelettel javaslom, hogy a Jobbik előbb ebben gyakorolja és minősítse saját magát, és utána ítélje meg akármelyik oldalnak, akármelyik kornak az állami tulajdonnal való bánásmódját és minősítését.

A bal oldalon helyet foglaló képviselőtársaimat pedig szeretném emlékeztetni arra - s itt külön örülök, hogy Varga képviselőtársam visszatért, mert ő diósgyőriként biztos alá tudja azt támasztani, amit mondani fogok -, kérdezem én, amikor az állami vagyonról beszélünk, s az állami vagyonról való felelősségről, hogy hol van a magyar építőanyag-ipar, hol van a magyar acélipar, hol van a magyar élelmiszeripar. Tessék elszámolni róla, vagy ha nem tudnak elszámolni róla, akkor ne azt tessenek kárhozatni, aki azt igazoltan gyarapította! Önök sem tagadták, itt, ebben a Házban személy szerint engem is támadtak azért, mert azt mondták, hogy visszavásároljuk, drága pénzen visszavásároljuk azokat az állami vagyonelemeket, amelyeket önök az elmúlt évtizedekben elkótyavetyéltek.

Mi az állami vagyonnal mindig felelősséggel bánunk, és mindig annak a gyarapítására törekedtünk. *(Dr. Harangozó Tamás: A földekkkel?)* Ma az állami vagyon nagyobb tömegű, jobban kézben van, mint annak idején ezt önök a privatizáció során elvették. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Az elnök csenget.)* Majd végighallgatom önt is, ha megnyomja a gombot. Az a picit ott, ön előtt, azt kell nyomni. *(Derűltség.)* Nem értem ezt az alapvető rosszhiszeműséget. Önök azért támadtak eddig minket, mert ezeket visszavettük, azért támadtak, mert visszavontuk ezeket állami vagyonkörbe. Most az a feltételezés, hogy az egyébként praktikus intézkedést célzó intézkedéssor az állami vagyon szétszórására irányul.

Egyébként a lehetőség ebben a kijelölésben benne van - már csak valamelyik képviselőtársam megjegyzésére, hogy nem a miniszter fogja irányítani a vállalatot -, eddig sem a miniszter irányította, de azt, hogy egy kormánybiztost jelöljünk ki vagy miniszteri biztost jelöljünk ki egy-egy stratégiaileg fontos vállalat élére, a magam részéről nem tartom ördögtől valónak, egyébként megfelel az európai gyakorlatnak is.

Azzal, hogy a közelmúltban a kormányzatban szétváltak a tulajdonosjog-gyakorlás és a működtetésért felelősséget vállaló tárcák jogosultságai, ez élesen bizonyítja azt, hogy a kormány igenis növelni akarja a tulajdonosi felelősséget, növelni akarja a kormány és az állam felelősségét az államnak mint tulajdonosnak a joggyakorlása tekintetében. Ezért nem vitatva és az önök egyértelmű elutasító nyilatkozata után kockázatot sem vállalva ezzel, nem vitatva azt, hogy az ellenzéknek az a joga, az a dolga, hogy szapulja a kormánypárti előterjesztéseket, kérem, hogy ezt eleve ne rosszhiszeműséggel, ne eleve zsigeri ellenzéki alapon, hanem az elmúlt nyolc év állami tulajdonnal kapcsolatos gyakorlatunk alapján, annak a gyarapítására tett eredményeink ismeretében mondják el.

Ami pedig a vagyonleltárt illeti, van az országnak vagyonleltára, de a vagyonleltár nem egy statikus fogalom, a vagyonleltár egy dinamikus dolog, folyamatosan változik. Lezárt vagyonleltár nincs, vagyonleltár van, aminek vannak fordulónapjai, vannak kimerevített pillanatai, de alapjaiban a vagyonleltár egy folyamatosan változó nyilvántartási rendszer.

Ezeknek a mondatoknak az elmondása után kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy ezt a merev elutasító álláspontjukat, ha sikerült önöket részben meggyőzőm - bár erre kevés a remény -, akkor vizsgálják felül és a javaslatot támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselőtársaimat, rendez felszólalásra, mert az következik, jelentkezik-e valaki. *(Nincs jelentkező.)* Akkor kétperces hozzászólások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

(12.50)

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Először is hadd köszönjem meg önnek, hogy beszállt egy vitába. Ez egy történelmi pillanat volt egy államtitkártól *(Derűltég az ellenzéki padosorokban.)*, mert számtalanszor azt szoktuk látni, hogy a kínos esetekben bizony nem szállnak be a vitába, és amikor már mindenki elmondta a mondanivalóját, akkor reagálnak. Legalább ennyi mindenképpen becsülendő.

Másrészt megszólított itt az acélipar kapcsán. Én nagyon nagy energiákat fektettem az előző ciklusban abba, hogy - az egyébként Eximbank által is támogatott projekt, aminek vagy háromszor letették az alapkövét - egy mini acélmű jöjjön létre Diósgyőrben. Azt tudom önnek mondani, hogy várjuk, és nagyon boldog lenne mindenki, ha ebben sikerülne áttörést elérni. De azt látom, hogy csak hitegetik az embereket - elnézést, ki kell hogy mondjam.

Hadd tegyem fel azt a kérdést önnek, hogy akkor e szerint a javaslat szerint lehet-e tulajdonosi joggyakorló Mészáros Lőrinc, mondjuk, egy állami cégnél vagy például ennél a ménesbirtoknál! Merthogy egyébként, hogy rossz- vagy jóhiszeműek vagyunk, talán ez a kérdés így árnyalja, merthogy nem rosszhiszeműek vagyunk, csak nagyon komoly tapasztalatunk van abban, hogy a Fidesz hogy intézi az ilyen típusú, állami vagyonnal kapcsolatos ügyeket. Úgyhogy nagy tisztelettel mondom, hogy nem áll módunkban megváltoztatni az álláspontunkat, nem fogjuk támogatni ezt az előterjesztést.

Ugyanakkor, mivel kicsit személyes hangot is megütött, részben velem kapcsolatban, ez rendjén is van: én is önt egy higgadt, mértékadó politikusnak gondolom általában véve, a teljes karrierjét nézve. Én azt mondom önnek, hogy egy év múlva beszéljünk

el erről, mert azt látom, hogy át fogják ezt a javaslatot erőltetni. Tudja, azt gondolom, államtitkár úr, hogy az ön tisztességével is fognak szórakozni emberek ezzel a felhatalmazással, és mi ettől szeretnénk megóvni Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Csárdi Antal képviselő úr következik, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban arról beszélt államtitkár úr, és mondom ezt a legnagyobb tisztelettel, hogy nem érti ezt az alapvető rosszhiszeműséget - azt hiszem, így fogalmazott -, ami az ellenzéki oldalon megjelenik. Engedje meg, hogy nagyon röviden és nagyon plasztikusan ezt megkíséreljem elmagyarázni: Mészáros Lőrinc, trafiktörvény - és ez a felsorolás olyan hosszú lenne, még akkor is, ha nem vagyok teljesen alapos, ami nem fér bele egy kétperces felszólalás időkeretébe.

Azt gondolom, ha ezt abban a kontextusban vizsgáljuk, államtitkár úr, hogy gyakorlatilag minden kontroll kikerül mind a parlament, mind az ellenzék kezéből, és államtitkár úr is volt ellenzéki képviselő, pontosan tudja, hogy egy demokráciának mennyire fontos eleme az ellenzéki ellenőrzési munka, azt gondolom, hogy akár meg is értheti azokat a kétségeket, amiket képviselőtársaim, gyakorlatilag pártszínektől függetlenül, egységesen elmondtak. Pontosán látjuk azt, hogy itt az állami vagyonnak hosszú távon a magánzsebbe vándorlása és annak a folyamata nemcsak elkezdődött, hanem most is folyamatban van. Voltak olyan pillanatok, amikor a sajtó azt gondolta, hogy most már majd ez lassulni fog, de látjuk, hogy ez a folyamat nem akar megállni, és nem is fog megállni.

Értse meg, államtitkár úr, amit ön rosszhiszeműségnek gondol, az egyszerű gyakorlati tapasztalat, és én ezt nagyon sajnálom. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hegedűs Lorántné képviselő, jegyző asszony következik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár Úr! Én meg vagyok döbbenve, mert az ön személyéhez nem volt méltó az a válasz, amit a Jobbiknak címzett, mert ez a fajta durva vagdalkozás, lehet, hogy más képviselőtársainál szokásos és bevett, de higgye el, hogy nem áll önnek jól. Nem beszélve arról, hogy az önök diktatúrája még arra is képes, hogy fegyvernek látszó tárgyként használja egy politikai ellenféllel szemben az Állami Számvevőszéket, a Magyar Államkincstárt, a NAV-ot és így tovább, az még nem jogosítja fel önt arra, hogy ilyen módon minősítgesse a mi működésünket.

A másik pedig az, hogy nagyon örülök tényleg, hogy válaszolt, ha már ennél a műfajnál tartunk, hogy

legalább felállt és válaszolt, de arra az alapvető kérdéseinkre, amit én is feltettem elsőként, aztán a többi ellenzéki képviselőtársam is megfogalmazott, hogy ki az - azért ez egy rendkívül egyszerű kérdés.

Az önök törvényalkotási gyakorlatában teljesen egyértelmű, hogy akkor születnek törvényjavaslatok, akkor nyújtják be a Ház elé, ha egyébként az azt megelőző összes lépését a koreográfiának már előre lejátszották. Tehát pontosan tudja ön is, hogy ki lesz az a személy. Kérem, hogy nevezze meg, most még van rá idő. Nyomjon gombot, tudja, az a kis izé ön előtt (*Derűltség az ellenzéki sorokban.*), és mondja meg nekünk, hogy ki lesz az. Köszönöm. (*Taps a Jobbik sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Nem érkezik jelzés.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Gyórfy Balázs képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Gyórfy Balázs jelzésére:*) Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/708. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés által nagy többséggel elfogadott Alaptörvény hetedik módosításának értelmében önkormányzati rendeletek nem jelölhetnek ki külön területeket, ahol tilos a közterületen való életvitelszerű tartózkodás. A közterületen való tartózkodás ugyanis általános jelleggel tilalmazott lesz 2018. október 15-étől.

A jelen törvényjavaslat azért született meg, hogy a hatályos szabálysértési törvényt hozzáigazítsa ehhez az alaptörvényi változáshoz. A törvénytervezet alapján szabálysértést követ el az, aki életvitelszerű tartózkodásának közterületi helyszínét nem hagyja el.

E törvényjavaslat célja a hajléktalanokat érintő szociális ellátások jobb és tudatosabb megszervezése is és az, hogy a jelenleg az utcán élő embereket arra ösztönözzük, hogy vegyék igénybe azokat a szálláshelyeket, amelyek alkalmasak arra, hogy számukra megfelelő ellátás álljon rendelkezésre. Emellett célunk az is, hogy közterületeink állapotát, azok rendezettségét megőrizzük. A közrend, a közbiztonság területén elért

eredményeinket meg kell tartanunk, az állampolgárok szubjektív biztonságérzetét tovább kell javítanunk.

A Belügyminisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma szorosan együttműködik annak érdekében, hogy felmérjük, pontosan hány ember él jelenleg az utcán és számukra milyen férőhelyeket tudunk biztosítani. A törvényjavaslat végrehajtásában számítnunk a bevett egyházak közreműködésére és az önkormányzatok segítségnyújtására is.

Tisztelt Országgyűlés! Most is szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány kiemelt figyelemmel kíséri a hajléktalanok ügyét. Célunk az, hogy a törvényjavaslatban foglaltak emberséges módon kerüljenek végrehajtásra és nem az, hogy ezeket az embereket a büntetés-végrehajtási intézetekben helyezzük el.

(*A jegyzői székben dr. Tiba István Móring József Attila váltja fel.*)

Fontos hangsúlyozni, hogy ha a hajléktalan személy részéről együttműködő magatartást tapasztalunk, akkor semmilyen jellegű szabálysértési szankció kilátásba helyezéséről nincs szó. Ha a helyszíni intézkedés során az életvitelszerűen közterületen tartózkodó személy a jelen lévő hatóság felajánlott segítségét elfogadja, és igénybe veszi a hajléktalan személyek részére fenntartott ellátásokat, akkor semmilyen joghátrány nem fogja érni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvény végrehajtása során kidolgozásra kerül az intézkedésre jogosultak eljárási protokollja. Eszerint a hatóságok tudni fogják majd, hogy őket merre kell útba indítani ahhoz, hogy fedél legyen a fejük felett és emberséges ellátásban részesüljenek. Egy naprakész nyilvántartásban kerül majd rögzítésre, hogy pontosan mely ellátórendszer tudja fogadni őket, és pontosan az adott pillanatban hány főt.

A helyszínen intézkedésre jogosult a rendőrség; a járási, kerületi hivatal arra felhatalmazott ügyintézője; a közterület-felügyelő; a természetvédelmi őr; az önkormányzati természetvédelmi őr; illetve a kormányhivatali alkalmazottként az erdészeti hatóság arra felhatalmazott ügyintézője; a halászati őr és a mezőőr.

(13.00)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat rendelkezik a szankciókról is, de ismételtlen kiemelném, hogy az alkalmazható szankciók köréből a pénzbírság teljesen kikerül. Elsődlegesen a közérdekű munkára épül a törvényjavaslat a jogkövetkezmények tekintetében, a fokozatosság elvének figyelembevételével mellett másodlagos szankcióként csak akkor alkalmazható elzárás, ha az érintett személy a közérdekű munkát nem vállalja.

Az elmondottakból is megállapítható, hogy a tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat célja nem a szank-

cionálás, hanem az ösztönzés az életvitelszerűen közterületen tartózkodók, a hajléktalanok ellátása érdekében nyújtott szolgáltatások igénybevételére.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve megállapítható, hogy a szabálysértési törvény módosítása a fokozatosság elvének figyelembevételével teremti meg a jogi koherenciát az Alaptörvényben foglaltakkal. Mindezekre tekintettel arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hubay György képviselő úr. Az elnöklést pedig átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden ismertessem önökkel a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló T/708. számú törvényjavaslattal kapcsolatos álláspontot.

A törvényjavaslat elsődleges célja mindenki számára egyértelmű lehet, hiszen az alig pár hete, elsőprő többséggel elfogadott alaptörvény-módosítás miatt szükség van a jelen jogszabály módosítására is. A 2018. október 15-étől hatályos alaptörvény-módosítás értelmében ugyanis az önkormányzatok már nem jelölhetnek ki olyan területeket, ahol tilos a közterületeken való életvitelszerű tartózkodás, hiszen ez általános jelleggel tilalmazott lesz. Az említett dátumot követően az Alaptörvény XXII. cikk (3) bekezdésének módosítása értelmében tilos lesz a közterületen életvitelszerűen tartózkodni. Mint említettem, a jelen törvénymódosítás elsődleges célja, hogy az Alaptörvény nevezett bekezdésének módosításával a szabálysértésekre vonatkozó jogszabály összhangban legyen, az életvitelszerű közterületi tartózkodás szabályainak megsértése szabálysértésnek minősüljön.

A törvényjavaslat elfogadása esetén a szabálysértési törvény értelmében a vonatkozó szabálysértés elkövetése miatt közérdekű munka lenne kiszabható, és az alkalmazható szankciók köréből a pénzbírság kikerülne. Abban az esetben, ha az elkövető a közérdekű munka elvégzését nem vállalja, akkor elzárás szabható ki rá. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az életvitelszerű közterületi tartózkodás szabályainak megsértése szabálysértési tényállás átkerül az elzárással is büntethető szabálysértések körébe. Az ügyben való érdemi döntés eszerint a bíróság hatáskörébe fog tartozni. A bírósági eljárást megelőző előkészítő eljárást a rendőrség folytatja le az általános szabályok szerint,

a bíróság döntésének végrehajtását pedig az általános szabálysértési hatóság végzi majd el.

Változatlanul megmarad a szabályozásban, hogy a helyszínen a rendőrség, a járási és a kerületi hivatal arra felhatalmazott ügyintézői, a közterület-felügyelők, a természetvédelmi őrök, az önkormányzati természetvédelmi őrök, illetve kormányhivatali alkalmazottként az erdészeti hatóság arra felhatalmazott ügyintézője, a halászati őr és a mezőőr intézkedhet majd. Továbbra is változatlan marad a szabályozásban, hogy szabálysértést kizárólag az követ el, aki a hatósági felhívás ellenére sem hagy fel a tényállás-szerű magatartás tanúsításával. Változatlan marad továbbá az életvitelszerű tartózkodás fogalma is.

A törvényjavaslat szerint új elemként jelenne vizsont meg, hogy amennyiben a helyszíni intézkedés során az életvitelszerűen a közterületen tartózkodó személy a jelen lévő hatóság vagy más szerv felajánlott segítségét elfogadva együttműködik a hajléktalan személyek részére fenntartott ellátások igénybevétele érdekében, akkor a szabálysértés szintén nem fog megvalósulni. Itt még egyszer hangsúlyozni kívánom, hogy a módosítás külön bekezdésben rögzíti, hogy ezen szabálysértési kategória miatt pénzbírság, valamint helyszíni bírság egyáltalán nem szabható ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ezen technikai, valójában csak jogszabályok közötti összhangot megteremtő jogszabály-módosítás ennél mélyebb szakmai vitát nem igényel *(Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, hiszen a nagy többséggel elfogadott alaptörvény-módosítás vitájában lehetőség volt a témával kapcsolatos elvi álláspontok kifejtésére.

Szeretném tisztelt képviselőtársaimat tájékoztatni, hogy a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, tisztelettel kérem önöket is, hogy támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hubay György képviselő úr.

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Stummer János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hubay képviselő úr, szerintünk meg igényel további szakmai egyeztetéseket ez a Ház asztalán lévő törvényjavaslat, merthogy - kezdjük a legfontosabbal - ez az előttünk álló, előttünk fekvő törvényjavaslat így önmagában egy fabatkát sem ér, és hogyha elfogadják ezt, akkor ebből több kár lesz, mint haszon. Ez a helyzet, hölgyeim és uraim.

És amikor az istenadta ellenzéki képviselőnek az a dolga, hogy mögé lásson a kormány aktuális politikájának, akkor a következő kérdés fogalmazódik meg benne: ennyire fontos önöknek ez a soron következő józsefvárosi időközi önkormányzati választás, polgármester-választás? Ennyire ragaszkodnak önök a frak-

cióvezetőjük által üresen hagyott polgármesteri székhez, hogy egy önöknek kedvező eredmény elérése érdekében még arra is hajlandóak, hogy egy nyilvánvalóan keresztülvihetetlen és nyilvánvalóan betarthatatlan törvényjavaslatot ide hozzanak ez elé a Ház elé? Ennyire fontos önöknek ez a választás, hogy miközben a javaslatot a Ház elé hozzák, nem vesznek tudomást a devizahiteles családokat sújtó folyamatos kilakoltatásokról, nem érdekli önöket az, hogy sokszor egy váratlan betegség, egy munkahelynek az elvesztése vagy egy válás rövid időn belül egyaránt a hajléktalansághoz vezethet?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A helyzet a következő: aki beszélt már életében két mondatnál többet olyan emberrel, aki a szociális szférában, pláne olyan, aki a hajléktalanellátásban tevékenykedik, az tudja jól, hogy erre a komplex problémára ilyen egyszerű megoldás nincs, nem létezik, mint ami ebből a tervezetből kiolvasható. Attól, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy önök ezzel a javaslattal el akarják tüntetni az utcáról a hajléktalan embereket, attól még ez a társadalmunkat feszítő, létező probléma marad.

Sok mindent lehet mondani az önök kormányzásáról, de azt semmiképp, hogy ész nélkül, a terep alapos körbekémlelését elmulasztva vezényelnék a törvényhozás munkáját. Mindig van valami alapos ok a háttérben, amely motiválja magukat, és ezzel alapvetően még semmi probléma nem lenne. A probléma ott kezdődik, amikor a nagy sandaságok közepette ezért az önös érdekért túl nagy áldozatot hozatnak meg másokkal. Ez az önzés vezette most önöket ismét tévútra. Merthogy az ebben a törvényjavaslatban foglaltak a mindennapok gyakorlatában betarthatatlanok. Nem kell ahhoz nagy szakértőnek lenni, elég hozzá a józan paraszti eszünk is, hogy lássuk, ha nem bebörtönzik a hajléktalan embereket, nincs olyan intézménytípus, ahol úgy lehetne korlátozni ezeknek az embereknek a szabad mozgását, mint ahogyan az erre utaló szándék kiolvasható az eddigi megnyilatkozásaikból.

Azt szeretném megkérdezni önöktől, hogy amikor ezt a törvényjavaslatot önök kifőzték, nem volt önök között egyetlen ember sem, aki beszélt volna egy szakmabelivel, vagy csak egyszerűen tiszta fejjel végiggondolta volna, hogy hogyan fog működni ez a dolog a gyakorlatban? Senki nem játszott el a gondolattal, hogy mi történik azt követően, hogy a deviáns viselkedést mutató, ápolatlan személyt a Blaha Lujza téri aluljáróban járőröző rendőrpáros egy megadott hajléktalanszállóra kíséri? Aztán majd leültetik ott az előtérben, odahívják egy, a szállón dolgozó szakembert, és azt fogják mondani, hogy a Süni mától itt lakik?

(13.10)

Mit fog csinálni önök szerint ezzel a bekísért illetővel a szociális dolgozó? Hogyan tartja bent az intézményben, akár egy pillanatra is az akarata ellenére? Bezárja? Hogyan, amikor hozzá sem érhet? Hová, amikor nincs erre helyiség az adott intézményben?

Milyen jogosítványt, milyen eszközt, milyen forrást biztosítanak mindehhez a szociális szférának és az abban dolgozóknak? Erről is szólnia kell a fámának, hogy ez a tervzet elfogadható legyen. Csakhogy mindezeknek a nyomát sem látjuk.

Tessék megérteni, tisztelt képviselőtársak, hogy a hajléktalanszálló nem börtön és nem zárt osztály. Ezek az intézmények nem abból a célból jöttek létre és nem azért működnek, hogy ott fogva tartsanak embereket, hanem azért, hogy amennyire csak lehetséges, élhető és emberi körülményeket nyújtsanak mindazoknak, akiknek nincs fedél a fejük felett. Lehet, hogy most újdonságot fogok önöknek mondani, de ezeknek az intézményeknek házirendjük van. Aki oda bemegy, az vállalja ennek a házirendnek a betartását. Ha pedig ez nem sikerül, akkor megköszönik neki a látogatást az ott dolgozók, és kitessékkelik ebből az intézményből.

De mi lesz most, hogyha önök erre az intézményrendszerre, amit kivéztettek, ráerőszakolnak most boldog-boldogtalant? Mi lesz most, amikor kötelezővé teszik az intézmények számára a befogadást? Végiggondolták ezt önök? Viszik majd be a rendőrök a deviáns, komoly mentális zavarokkal küzdő embereket, akiknek eszük ágában sem lesz betartani ezeket a házirendeket, de elküldeni sem lehet majd őket. Ezek az intézmények pedig össze fognak roppanni ezek alatt az elvárások alatt.

Ennek az lesz a következménye, hogy a szociális dolgozók, akik ki vannak szolgáltatva az önök kényének, megint el fogják hagyni a pályát oly sokan, és feladják majd a reményt azok a fedél nélkül maradtak, akiknek ezek a szállók voltak az utolsó szalmaszálak, hogy valaha is kikászálódjanak a nyomorúságos helyzetükből. És még akkor is így van ez, ha ezeken a szállókon jelenleg sokszor nincs egyéb, csak kényelmetlen vaságyak, kosz és bogarak.

Tegyék a szívükre a kezüket, kedves képviselőtársak: nem túl nagy ár ez ezért a polgármesteri székért? Amikor behozták ide az idevonatkozó alaptörvény-módosítást, sokan fellelegeztek ebben az országban. Nem véletlenül, hiszen körülbelül 15 ezer hajléktalan ember él a hazánkban, és közel harmaduk az utcán tölti az éjszakákat. Egy 2013-as felmérés szerint a felnőtt lakosság 7 százalékának van olyan ismerőse vagy rokona, aki hajléktalan. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon több mint 600 ezer embernek vannak közvetlen tapasztalatai a hajléktalanságról. Mi ez, ha nem a társadalom nagy részét feszítő társadalmi probléma?

A hajléktalankérdés méltányos megoldását mi magunk is sürgetőnek tartjuk. Megfelelő szállást kell biztosítani ezeknek az embertársainknak, de nem feltételek nélkül. A közösségi együttélés alapvető szabályainak betartását mindenkitől meg kell követelni.

Amikor önök az alaptörvény-módosítást idehozták, sokan gondolhatták úgy, hogy na, végre rendeződni fog ez az áldatlan helyzet. Merthogy a jelenlegi helyzet áldatlan, ezen nincs mit szépíteni. Aki önök közül néha kimerészkedik a klímás hivatali autójából,

és ne adj' isten, betéved egy budapesti aluljáróba, annak nem lesz újdonság az, amit mondok. Mindenféle koszos holmik zsákokban, mosdatlan és ebből következően éktelen szagokat produkáló, matracokon és különféle rongyokon heverésző szerencsétlenek. Amikor pedig átsétálnak, mondjuk, a Blaha Lujza téri aluljárón, kedves képviselőtársaim, nos, a vizelet és a földre öntött kannás bor szaga olyan elegyet alkot majd az orrukban, hogy a nap folyamán nem lesz olyan hetyke miniszterelnöki viszonzás, ami feledtetni tudja majd önökkel mindezt. De tegyék azért meg mostanában ezt, fideszes képviselőtársaim, nagyon hasznos tapasztalat lesz!

Mi is örültünk az ügy felvetésének. Azt gondoltuk, hogy ez lesz az első reménysugár, hogy vége a kommunikációs kormányzásnak, és helyette valóságos feladatok valóságos megoldásának a kora köszönt ránk. Csakhogy ismét és sokadjára csatlakoznunk kellett.

Hiába ez a többségi társadalom elvárása, hogy oldódjon meg ez a helyzet, ez a nem Európába való állapot, de erre önök láthatóan továbbra sem képesek. Azt reméltük sokan, hogy mostanra egy komplex csomaggal fognak idejönni a Ház elé, erre ideállítanak ezzel a szabálysértés-törvény-tervezettel.

Nem lesz megoldás, és megint csak azért, mert önök nem látnak tovább a saját orruknál. Önmagában a kriminalizálás nem megoldás. Fejleszteni kell az el-látórendszert, jogosítványokat és eszközöket kell adni a szociális dolgozók kezébe, hogy ezek az intézmények minél több embert képesek legyenek befogadni. Vigyék be oda ezeket az embereket, de ott biztosítsák azokat a feltételeket, hogy bent is lehessen őket tartani! Amíg viszont csak bekényszerítik az embereket, de a rendszerrel semmi egyebet nem tesznek, addig ez csak egy betarthatatlan vagy betartása esetén az összeomlással fenyegető törvényjavaslat.

Amennyiben csak egy ellenzékben ülő frakciótól lehetséges, mi ennek ellenére mindent megteszünk annak érdekében, hogy ezt a hiányzó lábat, aminek a hiányáról önök láthatóan tudomást sem vesznek, megteremtsük.

A 2019. évi költségvetéshez ebben a tárgyban is adtunk be módosító javaslatokat, hátha megszólal önökben a lelkiismeret, hátha megszületik a felismerés, hogy ezek a kiegészítések feltétlenül szükségesek a cél elérése érdekében, mármint hogy egyetlen ember se legyen Magyarországon arra kárhozható, hogy az utcán kelljen élnie, mert a végső cél, ugye, mégis csak ez lenne, kedves képviselőtársaim.

Hegedűs Lorántné és Sneider Tamás képviselőtársaim adtak be többek között módosító indítványt a '19-es költségvetéshez, amelyben pluszforrást indítványoznak elkülöníteni annak érdekében, hogy ezen alkotmányos feladatokat az önkormányzatok, valamint a közfeladat átvállalását végző civil szervezetek maradéktalanul el tudják végezni. Képviselőtársaim módosító indítványukban azt javasolták, hogy ezen működési támogatások egy része új férőhelyek létrehozására, a már meglévők szükséges fejlesztésére, il-

letve a lakhatási szolgáltatások költségeire is fordítható legyen. Az itt előttünk fekvő szabálysértés-törvény-javaslat véleményünk szerint csak ezzel, többek között ezzel a kiegészítéssel lenne támogatható.

Többet jegyezzük a Jobbik frakciójában szintén a költségvetéshez beadott módosító indítványt, amelyben a szociális szférában dolgozók bérfeljavasztását célozzuk, erre 30 milliárd forintnyi forrást elkülönítve. Orbán Viktor még 2010-ben ígérte meg ezeknek az embereknek, hogy haladéktalanul rendezni fogják a bérproblémát, de 2018-ra sem változott semmi ez ügyben. Odáig jutottunk, kedves képviselőtársak, hogy mára 93 ezer munkavállaló és családjuk is vész helyzetbe sodródtak. Idáig jutottunk az önök kilátástalan kormányzásának eredményeképp. Vegyék végre-valahára észre, hogy a hivatástudattal rendelkező szakemberek toleranciájával sem lehet a végtelenségig visszaélni, a béremelésük elmaradása pedig az ágazat összeomlásához vezet, főleg akkor, hogyha ilyen betarthatatlan ötletekkel, illetve törvényekkel állnak elő!

Mind a három javaslatunkra lenne pénz ebben a költségvetésben, tisztelt fideszes képviselőtársak, csak egy kis, önökre egyébként nem jellemző önmérsékletet kellene tanúsítani a kormánypropaganda, illetve a stadionépítések terén. Próbálkozzanak meg azért vele, erre kérjük önöket, és fogadják el ezeket a költségvetési módosítóinkat, ne söpörjék le az asztalról, és vegyék észre, hogy ezek a módosítók éppen annak a lábának az elemei, amelyeket most ebben a felszólalásban hiányoltam ezzel a szabálysértés-törvény-tervezettel kapcsolatban.

Nem állítom, hogy ezeknek a módosítóknak a befogadásával meg fog állni ez a láb, de a költségvetési módosítók befogadásával legalább felmutathatnák az elkötelezettségüket, hogy valóban meg szeretnék oldani ezt a feszítő problémát, és nem megint csak szemfényvesztés zajlik. Én arra kérem önöket, hogy legalább most az egyszer igyekezzenek túllépni a saját árnyékukon.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Stummer János képviselő úr. Megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én reményemet fejezem ki abban, hogy az előbb elhangzottakkal ellentétben ezzel a szabályozással sikerül eredményt elérni a hajléktalanság megoldásában. Ennek sikeréhez azonban mind a rendőrség hatékony közreműködésére, mind a hajléktalanság segítő intézményrendszer, beleértve a civil és karitatív szervezeteket, valamint a bevett egyházakat is, mindannyiuk szakértelmére, mind a hajléktalanság együttműködési készségére is szükség van.

Az Alaptörvény módosításával a kormánypártok jelentős és határozott lépést tettek egy komoly probléma megoldása érdekében. Mindannyian tudjuk, miről van szó: a városok parkjait, közterületeit, Budapest metróaluljáróit, utcáit hajléktalan emberek életvitelszerűen használják. Mindannyian tudjuk azt is, hogy amit látunk, az nem jó sem az érintett hajléktalanoknak, sem pedig a szintén érintett közterületet használóknak. Nem mehetünk el e társadalmi probléma mellett, hiszen a hajléktalanoknak emberhez méltó életkörülményeket szükséges biztosítani, az érintett közterületet használóknak pedig a közrend, a közbiztonság, a közegészség és a kulturális értékek védelmét. A hajléktalan emberek méltóságát nem azzal segítjük, ha hagyjuk, hogy az utcán éljenek, hanem azzal, ha megfelelő körülményeket és hozzáférhető ellátórendszert biztosítunk a számunkra. Aligha tudnánk kimerítően felsorolni, mely okok vezetnek a hajléktalansághoz. Okozhatja egy megromlott egészségi állapot, alkoholizmus, kábítószer-használat, válás vagy akár erőn felül vállalt hitel bedőlése.

(13.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP-frakció egyetért azzal, hogy a jelenlegi helyzet elfogadhatatlan, és közös gondolkodás és számos intézkedés szükséges a megoldás érdekében. Az életvitelszerű közterületi tartózkodás szabályainak megsértése szabálysértés tényállásának jelen módosítása szükséges ahhoz, hogy az Alaptörvény jelzett módosításával összhangban legyen a szabálysértési szabályozás.

Az új törvényi rendelkezéseket az előttem szólók már ismertették, amelyekből csak az alábbiakra hívnám fel a figyelmet ismételtelen. Ha a helyszíni intézkedés során az életvitelszerűen közterületen tartózkodó személy a jelen lévő hatóság vagy más szerv felajánlott segítségét elfogadva együttműködik a hajléktalan személyek részére fenntartott ellátások igénybevétele érdekében, akkor a szabálysértés nem valósul meg. Tehát az intézkedés célja nem a hajléktalan büntetése, hanem a hajléktalan számára megfelelő intézményi segítség felajánlása, segítségnyújtás.

Felhívom a figyelmet, hogy a kormány és a karitatív szervezetek jelenleg is több ezer hajléktalan számára tudnak ellátási lehetőséget biztosítani, aminek igénybevétele sok esetben a hajléktalanok elutasítása miatt hiúsul meg. A szociológiai kutatások lényegében kivétel nélkül megállapítják, hogy a hajléktalanok nagy része nem azért nem megy szálláshelyre, mert nincs hova, hanem azért, mert nem akar. Ez azonban nem választás kérdése, az utcán élést senki nem választhatja. A mi felelőségünk, hogy ettől megóvjuk a rossz helyzetbe kerülőket, vagy éppen kiemeljük őket ebből az állapotból.

Magyarországon 9800 éjjeli menedékhely és átmeneti szállás áll a hajléktalanok rendelkezésére, ezeken kívül télen még további 1500 többletférőhelyet biztosítanak. Emellett országosan több mint 7600

nappalimelegedő-kapacitás áll rendelkezésre, a tartóssabb ellátást igénylő személyek részére 218 férőhellyel hajléktalanok rehabilitációs intézménye és 446 férőhellyel hajléktalanok otthona. A kormány a jövő évi költségvetésben is biztosítja az ellátórendszer működéséhez szükséges feltételeket, ahogyan eddig, úgy továbbra is biztosítja a kellő számú szálláshelyet és a megfelelő férőhelyet.

A KDNP-frakció támogatja az előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Móring József Attila képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjából a vezérszónoklatot Korózs Lajos képviselő úr fogja elmondani. *(Hubay György az üléstermi padsorok és a páholyok közötti folyosón állva az ülésteremben hallhatóan telefonál.)*

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Mielőtt a részletekbe mennék, néhány keresetlen mondat. Az első: szociális problémákat rendészeti eszközökkel megoldani nem lehet, ez az alapállás. Az utcai hajléktalanság felszámolását büntetéssel megoldani nem lehet; ez a második. A harmadik: az utcán élő emberek azért élnek az utcán, mert nincs elegendő jövedelmük, hogy a saját maguk lakhatását finanszírozzák. Ezek az emberek nem úgy születtek, hogy minden vágyuk az volt, hogy felnőttkorukra hajléktalanok legyenek és az aluljáróban éljenek. Az utolsó megjegyzésem pedig az, hogy úgy látom, a kormány közelmúltbeli intézkedései révén szinte futószalagon fogják az utánpótlást biztosítani; annál is inkább, mert ha megnézzük, ebben az évben már több mint ezer végrehajtásra került sor, ahol nem tudták a törlesztőrészletüket fizetni a családok, és tudomásom szerint a Nemzeti Bank jelentése szerint 122 ezer olyan család van, akinek 90 napon túli kése delmes hiteltörlesztése van. Innentől kezdve nyugodtak lehetünk, lesz utánpótlás ezen a területen.

A részletekbe menve a következőket szeretném elmondani a tisztelt Háznak. Ahogy itt többen is említették... *(Az elnök csenget. - Hubay György kimegy a teremből, miközben telefonál.)* Köszönöm a segítséget, elnök úr. Ahogy többen is említették, az Alaptörvény legutóbbi módosításával ősztől, pontosabban október 15-től tilos a közterületen életvitelszerűen tartózkodni, ezzel összefüggésben ekkortól az önkormányzati rendeletek nem jelölhetnek ki külön területeket, ahol tilos a közterületen való életvitelszerű tartózkodás, mivel az általános jelleggel tilos lesz. Mivel ez a szabálysértési tényállás átkerült az elzárással is büntethető szabálysértések körébe, így az érdemi döntés a bíróság hatáskörébe tartozik majd. A bírósági eljárást megelőző előkészítő eljárást a rendőrség az általános szabályok szerint folytatja le, míg a bíróság döntésének végrehajtását az általános szabálysértési hatóság végzi. A helyszínen a rendőrség, a járási,

kerületi hivatal arra felhatalmazott ügyintézője, közterület-felügyelő, et cetera, et cetera, intézkedhet a jövőben.

Ami új elem, amivel elkerülhető a büntetés: ha az illető a jelen lévő hatóság vagy más szerv felajánlott segítségét elfogadva együttműködik a hajléktalan személyek részére fenntartott ellátások igénybevétele érdekében, akkor a szabálysértés szintén nem valósul meg. Nem világos számomra, hogy ezen mit ért a kormány, ugyanis ezt nem fejtette ki. Például, ha az utcai szociális munkát mint segítséget, ellátást el is fogadja, ami ugyebár a hajléktalan személyeket érintő ellátás igénybevételenek minősül, attól még továbbra is közterületen marad az illető. Ha ezek után jogszerűen maradhat ott, akkor az Alaptörvényből csinál viccet a hatóság.

Az is kérdés, meddig él így ez a szerzett lehetőség - vagy ilyenkor kötelezően elviszik a szállóra? És mi van, ha nincs hely? Márpedig nincs elegendő férőhely, mert hiába mondta Móring József Attila képviselőtársam, kedves barátaim, azért el kell önöknek mondjam, hogy Magyarországon körülbelül 30-32 ezer hajléktalanról beszélünk, és nem csak azokról beszélünk, akik utcán élnek. Utcán 3,5-4 ezer ember él Magyarországon, de a potenciális hajléktalanok száma meghaladja a 30 ezer főt. Ma Magyarországon 11 200 férőhely van. A nappali melegezőket ilyen formában ne számítsuk ide, meg az alkalmi szálláshelyeket, mert az nem biztosít valóságos fedelet ezeknek az embereknek. Korábban az Alkotmánybíróság által megsemmisített rendelkezésben szerepelt, hogy a szabálysértés nem állapítható meg, ha a feladat ellátására kötelezett önkormányzat a hajléktalanellátás feltételeit nem biztosítja. Talán ezt kívánták másképp megfogalmazni, de ez sem derült ki egyébként az előterjesztésből.

Ezzel együtt nem tud kilépni a kormány a maga alkotta csapdahelyzetből, mert lényegében továbbra is azon fog múlni, hogy az utcán élő hajléktalanokkal mi történik, hogy a hatóságok érvényesítik-e a törvényben foglaltakat. Az ugyanis nehezen várható el, hogy a hajléktalan emberek odébbállnak, csak hogy betartsák az Alaptörvényt vagy a szabálysértési törvényt, főleg, mert nincs hova menniük. Hozzáteszem, ha a kormány akarta volna, akkor betartatta volna eddig is ezt a kemény szabályozást. Ehhez képest az utóbbi két évben erre már nem igazán került sor, ami bizonyos értelemben valamifajta emberséget mutat a hatóságok felől - zárójelet nyitok: illetve a szabályozás értelmetlenségét -, másrészt pedig azt bizonyítja, hogy mindez valójában hecckampány és a bűnbaképzés újabb szintje azzal együtt, hogy a hajléktalanság alkotmányban történő betiltása valójában embertelen, és semmilyen keresztény hagyományokra épülő társadalomban nem humánus, nem erkölcsös lépés.

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy a hajléktalanság problémáját nem lehet rendészeti eszközökkel kezelni, ahogy a bevezetőmben is utaltam rá. Ez egy összetett probléma, ami szociálpolitikai és lakáspolitikai megoldásokat követel többek között.

Tisztelt Ház! Nézzük, mit tett eddig a Fidesz a hajléktalanokkal szemben! A történet úgy kezdődött, hogy 2010-ben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvénnyel felhatalmazta az önkormányzatokat, hogy a településen szabálysértéssé nyilvánítsák a nem rendeltetésszerű használatot, majd jött az újabb szigorítás 2011-ben a szabálysértési törvény módosításával, ami elérte, hogy akár 150 ezer forintra is lehessen büntetni egy hajléktalant, aki többször vét a törvény ellen; akkor már büntethettek.

(13.30)

A fővárosban például 50 ezer forint volt a „tarifa” azért, ha valaki életvitelszerűen a közterületen tartózkodik.

Az alapvető jogok biztosa, Szabó Máté professzor úr beadványára az Alkotmánybíróság 2012 novemberében megsemmisítette azt a passzust, amely szabálysértésnek minősítette a hajléktalanságot. Az Ab ki mondta, összeegyeztethetetlen az Alaptörvényben szabályozott emberi méltóság védelmével, ha az állam önmagában azt bünteti, hogy valaki kényszerűségből a közterületen él. Ezt mondta szó szerint a határozatában az Alkotmánybíróság.

A hajléktalanság szociális probléma, ahogy utaltam rá, amelyet az államnak a szociális igazgatás, a szociális ellátás eszközeivel, és nem büntetéssel kell kezelnie. Az Alkotmánybíróság szerint, ismét idézek: „sem a hajléktalanoknak a közterületekről való eltávolítása, sem a szociális ellátások igénybevétele való ösztönzése nem tekinthető olyan alkotmányos indoknak, amely megalapozná a hajléktalanok közterületen élésének szabálysértéssé nyilvánítását”. Ezt is ki mondta az Alkotmánybíróság. A testület megsemmisítette azokat a törvényi rendelkezéseket is, amelyek rendeletalkotási felhatalmazást adtak az önkormányzatoknak pénzbírsággal sújtható közösségellenes magatartások meghozatalára.

A TASZ, tisztelt Ház, korábban a 2012. április 15. - a szabálysértési törvény hatálybalépésének dátumáról beszélek - és 2012. november 21. - ekkor volt az alkotmánybírósági döntés - közti adatokat kérte ki, és abból az derült ki, hogy 2200 ember ellen indult eljárás ilyen címszóval, és több mint 1500 esetben, összesen 40 millió forint értékben szabtak ki bírságot.

A szociológus kollégák szerint valójában a hajléktalanság hatósági üldözésének semmi jogszabályi akadálya nincs jelenleg sem, vagyis nem is kellett volna módosítani az Alaptörvényt. Az egy más kérdés, hogy a gyakorlatban nem érvényesítik a szabályokat. Igaz, az ombudsmani jelentés korábban megállapította, nem a büntetés volt a fő cél; a jogszabály-módosításokat a hatóság arra használta fel, hogy elüldözzék a hajléktalanokat azokról a területekről, ahol zavarhatták a városlakókat.

Tisztelt Ház! Érdemes kitérni arra, hogy a korábbi szabályozásról miket mondott még az Alkotmánybíróság, hiszen hasonló általános tilalmat korábban is tartalmazott már a szabálysértési törvény,

de azt az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenesnek minősítette. Idézem, azt hiszem, a 38/2012. (XI. 14.) Ab-határozatról van szó: „A tényállás megfogalmazásából arra lehet következtetni, hogy a jogalkotó a közrend védelmében alkotta meg ezt a tényállást. A közrend védelme lehet olyan alkotmányos érdek, amelynek érdekében a jogalkotó szabálysértési szankció alkalmazását írja elő. Önmagában az, hogy valaki a közterületen éli az életét, mások jogát nem sérti, kárt nem okoz, a közterület rendeltetésszerű használatát, a közrendet nem veszélyezteti.” Azoknak a magatartásoknak a szankcionálására, amelyek a közterület használata során mások jogait sértik, a közrendet veszélyeztetik, a szabálysértési törvény számos önálló tényállást, például a koldulás ilyen, a csendháborítás, a közbiztonsági szabálysértés, et cetera, et cetera, veszélyeztetés kutyával, közerkölcs megsértése és garázdaság... - tehát ilyet állapít meg, ezek alapján büntethető az a hajléktalan is, aki a közterületet a közrendet veszélyeztető módon használja. Tehát ezekre az indítványokra az égvilágon semmi szükség nem volt, amelyeket önök a parlament elé hoztak.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az Alkotmánybíróság önkormányzati ellátásokkal kapcsolatos érvelése ezen javaslat esetében is fennáll, hiszen itt is a hajléktalanellátás működésén vagy hiányán múlik az, hogy szabálysértés-e a közterületen lakás. Ennek megerősítésére nézzük meg, miket mondtak a civilek a kormány legújabb gyűlöletkampányáról, mert nem tudom másnak nevezni. Idézem a civileket. „Magyarországon körülbelül 30 ezer ember hajléktalan.” Tehát nem csak én állítom, a civil szervezetek is. „De csak töredéküknek jut hely a szállásokon. Az országban ugyanis 11 200 férőhely van összesen, tehát háromszor több az otthontalan, mint a hely. A helyzet nem is Budapesten a legdurvább, vidéken még rosszabb. Állandó a tűzoltás. A tartós megoldáshoz jóval több pénz kellene.” A civilek véleményét itt bezárom.

Ma egy szállón többen vannak összezárva egy légtérben, jellemzően négy-, de inkább ennél is többágyas szobákba, néhol még akár emeletes ágyakkal is. Magyarországon csak egy olyan intézmény van, ahol a lakó akár egyedül is lehet a szobában. Maximum kétágyas szobákra lenne szükség, de amíg nem biztosított valamennyire az intim szféra, addig a hajléktalanok inkább választják az utcát a szállások helyett. A fizetős szállásokra pedig elég nehéz bekerülni, több helyen nagyon hosszú a várólista.

Tegnap említettem éppen az azonnali kérdések órájában, amikor a férőhelyekről volt szó, ugyanott az idősellátásról beszéltem. Kérem szépen, százas nagyságrendben állnak sorba fizetős szálláshelyért hajléktalanok. Ez az egyik megállapításom. A másik az, hogy soha nem látott mértékben vannak ma már a hajléktalanszállók romák, ami mondjuk, egy évtizeddel ezelőtt szinte elképzelhetetlen volt, mert egymást családon belül vagy rokonságon belül befogadták, és borzasztó sokan vannak idős emberek. Soha ennyi idős ember hajléktalanszállón nem volt, mint az elmúlt évben, illetve az idén.

Van, aki szerint azért támogatja az állam egyre kevésbé a civileket, mert a civil szervezetek ellen akarja hergelni a közhangulatot, ahelyett, hogy inkább támogatnák azokat, akik magukra vállalják ezeket a terheket.

Szintén fontos megállapítás az is, hogy hiába dolgozik egy hajléktalan ember közfoglalkoztatottként, az életét és a lakhatását ettől még nem tudja rendezni, hiszen legfeljebb annyit keres vele, mint amennyi a legolcsóbb budapesti bérlakások lakbérére és mondjuk, a rezszi fele. Havi 54 ezer forintból jelenleg még egy szobát sem lehet bérelni Budapesten.

Kedves Képviselőtársaim! Egyet kell értenünk azokkal, akik szerint felháborító, hogy a Fidesznek nem csak egy évtizede nincs más válasza a problémára, mint hogy el kell zárni a hajléktalan embereket vagy meg kell bírságotolni őket. Szerintem a hajléktalanság megszüntetése, a hajléktalanságból kivezető utak támogatása alapvető humánus célja kellene legyen minden kormánynak. Sajnos, az Orbán-kormány a legszegényebbek, a legelesettebbek támogatására, felemelésére egyre kevesebbet fordít, és még a jogszabályokon keresztül is megnehezíti életüket. Az elmúlt években a kormány nem szociálpolitikai vagy lakáspolitikai szempontból közelítette meg a hajléktalanság kérdését, hanem csupán rendészeti eszközökkel akarta azt kezelni.

Senki számára nem jó megoldás, ha bárki is az utcán vagy más, nem fedett, vagy éppen fedett, de minimális mértékben sem lakás céljára szolgáló helyiségben él. Ez nem biztosítja a hajléktalan személyek emberi méltóságát sem, és érthető módon zavarja a közterületet más célra használókat is. Minden kormányzati híresztelés ellenére ma nem adottak a feltételek ahhoz, hogy egyetlen embernek se kelljen az utcán élnie, se a férőhelyek száma, se azok színvonala nem megfelelő, ahogyan a kivezető utakat jelentő komplex megoldások is csak elvétve érhetőek el.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ezen törvényjavaslatot mi sem támogatjuk, ahogy itt többen már megemlítették. Ugyanakkor a költségvetési törvényhez mi is meglehetősen sok módosító indítványt nyújtunk be. Kérem, hogy képviselőtársaim majd ezeket a módosító indítványokat részben holnap a Népjóléti bizottság előtt, részben a Vállalkozásfejlesztési és a Költségvetési bizottság előtt támogassák, legyen itt szó a szociális étkeztetés normatívájának emeléséről, a népkonyhák finanszírozásáról vagy a nappali melegedők létszámférőhelyének a biztosításához beadott indítványokról. Kérem, hogy azokat támogassák.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a javaslat

nem a hajléktalanság megszüntetéséről, hanem a hajléktalanság megbüntetéséről szól - egyetlen hang különbség, mégis ég és föld. Azt mutatja, hogy önök ezen a területen sem megoldást keresnek, hanem csak politikai propagandalehetőséget.

Szívesen kérkednek saját kereszténységükkel, a régi vágású keresztény demokráciával, de valójában az irgalmas szamaritánus történetéből nem sokat értettek meg. Nem értik az irgalmasságnak, a szegényekkel való szolidaritásnak nemcsak keresztény vagy zsidó keresztény gyökerű, de egyben mélyen humanista gyökerét és üzenetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit most tesznek, az politikai aljasság. A legnyomorultabbakba, a legszegényebbekbe, a legnehezebb helyzetben lévő honfitársainkba rúgnak bele némi politikai haszon reményében.

(13.40)

Önök nem támogatnak semmit, ami segítene a hajléktalanság megelőzésében. Nem támogatták a lakoltatási moratórium meghosszabbítását; nincs megoldásuk a devizahitelek problémáira; nincs megoldásuk arra, hogy hogyan lehet érdemben segíteni azokat, akiket a rendkívül magas számlák tesznek földönfutóvá. Ugyanakkor meg akarják büntetni az áldozatokat, azokat, akik már az utcára kerültek, akik már a földön fekszenek. Valóban nem hagynak senkit az árok szélén, még egyet beléjük rúgnak, hogy mélyen beleessenek. Ráadásul ez a szabály nem old meg semmit. Eddig is megvolt - idézték önök is - az önkormányzatoknak az a joga, hogy szabályozzák a hajléktalanok közterületi jelenlétét, hogy büntessenek, hogy vegyálják őket. Voltak is ilyen rendeletek, ilyen szabályok, de egy-egy rövid akción túl ezek semmit sem értek. Ez a szabály tehát nemcsak embertelen és jogszértlő, hanem értelmetlen is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hajléktalan nem azért nem megy hajléktalanszállóra, mert nem akar. Töltsenek el nem egy éjszakát, egy órát egy hajléktalanszállón úgy, hogy nem miniszterelnöki konvojjal érkeznek! Nézzék meg azt, hogy ott milyen állapotok vannak, és természetesen nem minden szállóra igaz, csak ezekről beszélt Korózs képviselő úr, hogy milyen nehéz bekerülni egy jó szállóra. Beszéljenek egypár szót hajléktalan emberekkel, és rá fognak jönni, hogy senki sem saját szándékából, saját örömeire választja az utcán való fagyoskodást, a megaláztatást, azt a helyzetet, amit a hajléktalanság jelent. Azért maradnak ezek az emberek az utcán, mert nincs más választásuk, mert nem kínál nekik a társadalom, ha tetszik, a kormány, olyan lehetőséget, ami visszavezetne ebből a helyzetből. Sokan közülük betegek, akár mentálisan is sérültek, akiknek segítségre, többlettámogatásra lenne szükségük, de nem ezt kapják önöktől, hanem csak további pofonokat és megaláztatást.

Persze tudom, most ki fogják zavarni a jobb sorsra érdemes rendőröket az aluljárókba, hogy vegyálják a hajléktalanokat. Tegnap is láttam már, hogy

ez elkezdődött. Ez persze majd jelent némi kozmetikát az utcaképből az időközi választásokra és aztán majd a nagy önkormányzati választásokra. Elkezdődik majd a macska-egér játék, kergetik az embereket, egyet-egyét bevisznek majd a hajléktalanszállóra, ahonnan aztán néhány óra vagy néhány nap múlva maradék szerény javaitól, általában egy fekhelytől és egy takarótól megszabadítva sokkal rosszabb mentális állapotban kerül újra az utcára.

Ki fognak szabni majd értelmetlen büntetéseket, amiket vagy - milyen nevetséges! - bezárással oldanak meg, azzal, hogy börtönbe csuknak olyan embereket, akiknek könnyen lehet, hogy a börtönben való szállás és ellátás lesz a legjobb, amiben évek óta részük van; vagy pedig végrehajthatatlan szabálysértési döntések sorát fogják majd főlhalmozni, hiszen el fognak veszni, el fognak tűnni ezek az emberek. Mi értelme van ennek, tisztelt képviselőtársaim?

S akkor arról még ne is beszéljünk, hogy a jobb sorsra érdemes rendőröket fogják majd arra kényszeríteni, hogy hajléktalanokat keressenek, vegyálják. Azt kell önöknek mondanom, hogy tényleg szívszorító látvány, amikor egy 40-50 kilós emberrel szemben két ilyen 100 kilós rendőr áll. És ez nemcsak azok számára megalázó, akik az áldozatai ennek a hatósági eljárásnak, hanem maguknak a rendőröknek is. Ők nem erre esküdtek föl, ők nem a gyengék bántására, hanem a gyengék megvédése érdekében választották ezt a hivatást. Innentől kezdve arra majd nem lesz energiája a rendőrségnek, hogy az érdemi feladatokkal, például a közterületi bűnözés megakadályozásával foglalkozzon.

Azt kell mondanom, nagy szerencse, hogy a menekültválság lassan véget ér, mert a határra sem lenne rendőr, ha egyébként a hajléktalanokat kergettetik velük. Látszik is egyébként, például Vadai Ágnes képviselő asszony beszélt arról, hogy az Ukrajnával szomszédos határszakaszon mennyire nincsen már érdemi rendőri erő a határvédelmi feladatokra sem, csak a műbalhéra, a propagandára. *(Kontrát Károly: Nem igaz!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha tehát valóban a hajléktalanság megszüntetése vagy legalább csökkentése lenne a kormányzat célja, akkor ezt a célt és ezt a tevékenységet a Demokratikus Koalíció biztosan támogatná, de sajnos most nem erről van szó. Nem tudunk együtt menni, együtt dolgozni önökkel, ha a hajléktalanság, a szegénység büntetésére törekszenek. Nem tudunk együtt dolgozni önökkel, ha a vegyálás, a hatósági eljárás és nem a közterületek rendjének humánus eszközökkel való biztosítása és a hajléktalanok számára más lehetőség biztosítása, más lehetőség nyújtása az önök célja. Kérem, hogy segítsék el magukat és vonják vissza ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt kormánypárti Képviselők! Önök nem keresztények, önök nem katolikusok. Önök valószínűleg egyetlen sort sem olvastak el a Bibliából, illetve ha lehet, hogy mégis, akkor nem értettek belőle egyetlenegy gondolatot sem. Azt gondolom, hogy ebből a törvényjavaslatból ez tökéletesen látszik. Döbbenetes ezt nézni!

Megmondom azt is, hogy miért mondom ezt. Mert önök most amögé fognak bújni, hogy a hajléktalanok utcai jelenléte kockázat, a hajléktalanok utcai jelenléte közegészségügyi kérdés, és hogy növeli azt a tapasztalatát az itt élőknek, hogy a bűnözés a szemük előtt zajlik. Én pedig azt mondom önöknek, hogy ha önökben csak egy egészen minimális - és ettől persze még nem lennének keresztények - jó szándék vagy felelősségérzet lenne a társadalom minden rétege iránt, akkor önök nem kriminalizálni, büntetni akarnák, nem eltakarítani, elsöpörni egy cirokseprűvel a problémát, hanem megoldani vagy legalább alternatívát nyújtani. De, tisztelt képviselőtársaim, önök erre kísérletet sem tesznek.

Sok vezérszónok képviselőtársam elmondta, hogy nem jókedvűből nem megy be a hajléktalan a hajléktalanszállóra, és azt gondolom, hogy volna nagyon sok olyan lépés, amivel jelentősen lehetne javítani azoknak a polgártársainknak az életminőségén, akiknek egyébként kockázatos jelen pillanatban a mindennapi léte, aki olyan problémákkal néz szemközt, hogy lehet, hogy holnap már ő is hajléktalan lesz, vagy azok, akik jelen pillanatban is a szabad ég alatt élnek.

Miről beszélek? Arról beszélek, hogy egyébként a hajléktalanellátás terén nagyon sok fejlesztés vált szükségessé az elmúlt években. Kontrát államtitkár úr, a legnagyobb tisztelettel mondom, fővárosi képviselőként kerültem a parlamentbe, csöppentem ide, pontosan ismerem a fővárosi ellátórendszer minden gyengéjét és erősségét. Higgye el nekem, hogy amíg önök nem tudják megvalósítani, mert nincs hozzá forrás - a mostani költségvetésben sem, teszem hozzá -, hogy ezen ellátóhelyek higiénijára a minimális szintet elérje, addig ne várják azt, hogy ez bármilyen alternatívát tud nyújtani a hajléktalan emberek számára. Amíg a vagyonszükségletnek, a személyi biztonságának a nyomát nem tudják megvalósítani ezeken a helyeken, addig ne csodálkozzanak azon, hogy a hajléktalan személyek nem veszik igénybe ezeket a szolgáltatásokat.

De mondom többet. Önöknek nem sikerült - nekem meggyőződésem, hogy nem is akarták - megoldani a devizahitel-válság minden következményét. Pontosán tudjuk, hogy két lépésben, második lépésben forintosítva, első lépésben a végtörlesztéssel önök elvégzettnek tekintik ezt a munkát. Ennek az elvégzett munkának - és ezt nagyon komoly idézőjelek között értem, hogy elvégzett a munka, mert nem elvégzett a munka - a maradéka több tízezer család, akiknek jelen pillanatban is a mindennapjaikat nehezíti

meg az, hogy mikor jön a kilakoltató, hogy mikor fogják a feje fölül a bankok elvinni a lakást.

(13.50)

Én azt látom, hogy önök ennek a megoldásában vagy nem érdekeltek, vagy egyszerűen a saját önzésükben észre sem veszik ezt a problémát. Pedig van megoldás. Az LMP már tavaly, ennek az évnek a költségvetéséhez is benyújtotta és a jövő évi költségvetéshez az idén is benyújtottuk azt, hogy a magyar kormány hozzon létre egy bérlakásépítési alapot. Ebből kellene egyébként - és ebből a szempontból csak a szociális bérlakás érdekes itt, de nem csak a szociális bérlakás - bérlakásokat építeni.

Azt gondolom, még fideszes képviselőként is átlélhető az az élethelyzet, hogy viszonylag kicsi az esélye annak, hogy egy hajléktalan ember a mai magyar Budapesten, Szegeden vagy akár vidéki kistelepülésen is saját ingatlant tudjon vásárolni. Én azt gondolom, ha önök keresztények lennének, akkor legalább kísérletet tettek volna arra, hogy megoldást nyújtsanak ezeknek az embereknek. De önök elengedték a társadalom leszakadó rétegeinek a kezét, egy az egyben, ahogy képviselőtársam mondta. Nemhogy senkit nem hagytak az út szélén, hanem még rúgtak is beléjük egyet. Semmit nem tettek ezekért az emberekért, pedig volna lehetőség és forrás is arra, hogy érdemi segítséget nyújtsunk nekik.

Azt gondolom, hogy amíg ez így van, addig - legyenek őszinték - nem a hajléktalanokat kellene büntetni, kriminalizálni, hanem azokat a parlamenti képviselőket, akik szerint a megoldás helyett a büntetés az, ami megoldást jelenthet egy szociális kérdésre. Bevallom töredelmesen, én személyesen szégyellem magam maguk miatt. Keresztény emberként, katolikus emberként, parlamenti képviselőként szégyellem magam. És nagyon remélem, hogy önök is fogják magukat szégyellni.

Engedjék meg, hogy egy kicsit más megközelítésből is megvizsgáljuk ezt a kérdést. Rövid leszek, ígérem, és nem fogom önöket föltartani, bár az a négy képviselő, aki most itt van, gondolom, rászánta ezt a pár percet. Mit jelent konkrétan a jogszabály értelmében az „életvitelszerű” kifejezés? Hogy fogja eldönteni az a hatósági személy, aki eljárásra jogosult, hogy az illető, aki lehet, hogy csak 16 óra munka után elaludt a buszmegállóban, életvitelszerűen szunnyadt el, vagy ő ott életvitelszerűen éppen alszik? Ugye, azért lássuk be, hogy ez nem mindegy! Ha én kimegyek a Kossuth térre, hogy megegyek egy szendvicset, amit ebédre szántam magamnak, hogy dönti el valaki, hogy én életvitelszerűen eszem-e a szendvicsemet (*Arató Gergely: Majd a börtönben kiderül!*) a Kossuth téren, vagy pedig egyszerűen csak kint a Kossuth téren ettem meg az ebédemet?

Uraim, önök egy nagyon rosszízű tréfát üznek ezzel az országgal! Szégyen és gyalázat! Ezt a törvényjavaslatot nemhogy támogatni nem lehet, hanem szégyen, hogy ezt benyújtották. Azt gondolom, hogy erről

legközelebb akkor kellene beszélnünk, amikor önök nyitottságot mutatnak arra, hogy az ellátórendszer jelentős javításával, a bérlakásprogram megvalósításával vagy a szociális dolgozók sokat ígért, de soha meg nem valósuló béremelésével segíteni akarnak ezeknek a rétegeknek - akkor hozzájuk ezt vissza! Addig meg vonják vissza, és nagyon kérem, hogy szégyelljék magukat! Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

További felszólalások következnek. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszony előtt Potocsáné Kőrösi Anita jobbikos képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vitában több megközelítést hallottunk erről a törvényjavaslatról. Engedjék meg, hogy elkalauzoljam önöket Siófokra, a Balaton fővárosába, a turisztikai szempontból egyik kiemelkedő kisvárosba, és egy kis betekintést nyújtsak arról, hogy hogy zajlik ez ott, nem Budapesten, hanem egy frekventált településen.

Alpolgármesterként dolgoztam, mielőtt képviselő lettem. Most már három évet mondhatok el, amikor meghívót kaptam novemberben. Ez a meghívó a hajléktalanszálló karácsonyi ünnepségére érkezett. Remélem, érzik önök is, és összeszorul egy kicsit a szívük, amikor a hajléktalanszállón töltik a karácsonyt, a szeretet ünnepét ezek az emberek. Amikor elhangoznak a versek és az énekek, akkor a könny kicsordul mindenki szeméből. Az emberek nagy része, mint ahogy képviselőtársaim is elmondták, önhibáján kívül került ebbe a helyzetbe, és igyekeznek onnan kiszakadni, de ez nem mindig lehetséges.

Maradva továbbra is Siófok példájánál. Itt vagyunk a nyári idegenforgalmi szezon kellős közepén, és 2014 nyarán adták át a felújított hajléktalanszállót, éjjeli menedékhelyet. Az éjjeli menedékhelyet úgy, hogy az minden év november 1-jétől a következő év április 30-ig van nyitva éjszaka, csak ekkor funkcionál éjjeli menedékhelyként. Most itt vagyunk július 2-án, ma éjszaka nincs nyitva a hajléktalanszálló. Október 15-én lép hatályba - reméljük, nem, de tegyük fel, lép hatályba - ez a törvényjavaslat, és onnantól kezdve október 16-án este sem lesz nyitva, majd legelőször november 1-jén.

Móring képviselő úr azt mondta, hogy a hajléktalanok számára megfelelő intézményeket ajánl fel a kormány. Amikor mi ellenzéki képviselőként a polgármester úr és az intézményvezető előterjesztésében előterjesztettük, hogy biztosítsanak forrást, hogy ez a hajléktalanszálló ne csak nappali melegedőként funkcionáljon nyáron és a tavaszi-őszi időszakban, hanem legyen nyitva akkor is éjjeli menedékhelyként, a kormánypárti többség ezt lesöpörte és nem biztosította.

10-15 millió forintról beszélünk, tehát nem egy túl nagy összegről.

Bízom benne, hogy előbb-utóbb az intézményrendszerben is meglesznek azok a lehetőségek, hogy aki az utcán él, annak ne ott kelljen álmra hajtania a fejét, ne menjenek oda hozzá a rendőrök, és ne vegzálják őket. S amikor egy telefont kap az ember egy hajléktalantól, hogy kérem, segítsenek, vagy amikor egy családanyát bántalmaznak és menekülnie kell otthonról, és sirva jön oda, hogy biztosítsunk neki szállást, mert utcára kerül a gyermekével; a gyámügy a gyermeket természetesen elveszi. A családok évében arról kell beszélnünk, hogy gyermekeket fognak elszakítani, és majd az intézetben nevelkednek? Ez egy katasztrófa! Mindig azt mondom, hogy ennél már nincs lejjebb, de önök bebizonyítják, hogy mindig van lejjebb. Hát nézzük már meg ennek az emberi oldalát!

S nézzük meg azt, hogy mit tehetnek! És akkor ne csak beszéljünk róla, hogy megfelelő szakellátás és infrastruktúra kell. Itt szakemberekre is szükség van, rengeteg addiktológusra. Lássuk be, hogy ezeket az embereket, szegényeket van, amikor a szenvedélybetegségbe hajszolja ez az élethelyzet. Mindenképpen megoldásokra van szükség. Ez a törvényjavaslat nem nyújt megoldást a hajléktalanság kezelésére. Elég szomorú, hogy eljutottunk idáig, hogy rendészeti eszközökkel kívánják önök ezt a problémát megoldani.

Bízom benne, hogy az önök jó szándéka előbb-utóbb majd napvilágra kerül, és megtapasztaljuk azt, hogy igenis kezelhető ez a helyzet, és olyan konkrét megoldásokat tesznek le eléink, amiket majd tudunk támogatni. Ezek nem azok. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Potocsáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőjének, azt követően pedig Hajdu László képviselő úr kétpercese következik.

(14.00)

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kollégám, képviselőtársam, Tordai Bence jelentkezett vezérszónokira, de el kellett mennie, én csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném a Párbeszéd-frakció álláspontját elmondani. Azt gondolom, velem a kormánypárti képviselőtársak jobban jártak.

Nyilván nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, azt gondoljuk, hogy szociális problémákat nem lehet megoldani büntetőjogi, rendészeti eszközökkel. Nyilvánvalóan a hajléktalanellátás bővítésére lenne szükség, megfelelő szociálpolitikai eszközökre, szociális munkások számának bővítésére - képviselőtársaim itt a vezérszónokikban elmondták ezeket, nem akarom őket ismételni -, a szociális bérlakásprogram bővítésére. Skandináv országokban erre rengeteg jó példa van. Önök a nemzetközi jogból sokszor

vesznek példákat, amikor különböző törvényeket módosítanak, ebben is nagyon sok jó gyakorlat van a külföldi országokban, amit át lehetne venni. Ebben nem annyira aktívak.

(Szávay Istvánt a jegyzői székben
dr. Varga László váltja fel.)

Nyilvánvalóan szükség van egy igazi alapkezelőre, ami a bedőlt lakásokat átveszi és olcsóbban tudja bérbe adni a bentlakóknak. A Párbeszéd régebb óta hangoztatott javaslatának bevezetésére is szükség lenne, az alapjövedelemre. Ez meggátolná azt, hogy emberek ne tudják kifizetni a számláikat, ezért veszíték el a lakásukat, vagy a legalapvetőbb élelmiszereket ne tudják megvenni.

Úgyhogy a Párbeszéd-frakció nem fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Két percre megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy az energiamegmaradás törvényéhez hasonlít a hajléktalanság is: bármit csinálunk vele, nem vész el a hajléktalan, legfeljebb átalakul, börtönlakó lesz, vagy nem tudom, mi, de lényegében nem tudunk vele sokat tenni.

Hadd mondjam el azt, hogy véleményem szerint van egyfajta hajléktalanság, akik még nincsenek fedél nélkül, lakásban élnek, de gyakorlatilag már hajléktalan-életmódot folytatnak. Ez Budapesten nagyon nagy tömegben van, akik már az ingyenes konyhára jönnek gyerekestül, mert egyszerűen nincs, csak az önkormányzati jóindulaton múlik, hogy mikor lakoltatják ki őket. Ezek általában önkormányzati bérlakók is egyben. Nem tudnak semmit fizetni, ezért villany, minden ki van kapcsolva a lakásban, nem látnak tévét, semmit nem néznek.

Van az a hajléktalan, aki valóban fedél nélkül él, valahol az erdőben, bokorban; ugye, most a törvény az erdőben élést is tiltja. Lényegében nem tudjuk, hogy mi fog történni. A városban való vegzálás miatt a külső kerületekbe menekülnek ki ezek a hajléktalanok, tehát az átalakulás azt jelenti, hogy a külső kerületek tele vannak hajléktalanokkal. Így például Budapest XV. kerületében is így van. Száz körüli hajléktalan van, abból 70 körüli, aki együttműködő, ebből tudjuk azt, hogy körülbelül ennek fele dolgozik. Ez az üzleti szférának jól jövedelmez, mert ezek az emberek nincsenek bejelentve, csak egyszerűen valami kis jövedelmet kapnak, valami olyan munkára használják őket, amit senki nem vállal el. Szerencsétlenek ebből tengetik magukat.

Amikor ezekről az emberekről törvényt hozunk és döntünk, gondoljunk arra, hogy mi is emberek vagyunk, és ne adja isten, bárki kerülhet ebbe a helyzetbe. Köszönöm. (Szórványos taps az ellenzéki pádsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu László képviselő úr. Két percre megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva itt az ellenzéki hozzászólásokat, sajnos az a benyomásom, hogy önök szántszándékkal az utcán, a közterületeken szeretnék tartani a hajléktalanokat. (Felzúdulás az ellenzéki pádsorokból.) Ma, igen, egy rendészeti megoldásról beszélünk. De nem ez az egyetlen megoldása annak, hogy a hajléktalankérdést kezeljük. Ennek szociális, egészségügyi vonzata ugyanúgy meglesz, igenis mi arra törekszünk, hogy a hajléktalankérdést ne csak rendészeti eszközökkel orvosoljuk, hanem egészségügyi, szociális és leginkább foglalkoztatási kérdésekkel. Ez nem fog elmaradni, ezt garantáljuk.

Szeretném megjegyezni, egyben a Fidesz és a KDNP nevében ki is kérni magunknak Csárdi Antalnak azt a hozzászólását, amelyben a hitünket és a vallásunkat becsmérli, kérdőjelezi meg. Azt gondolom, ez sem a Parlament falain belül, sem a Parlament falain kívül nem illendő, nem ildomos. Ez olyan, mintha, és ezt most nem a magam nevében mondom, valaki megkérdőjelezné, mondjuk, az ön férfiasságát, hogy férfi-e. (Közbeszólások az ellenzéki pádsorokból.)

Azt gondolom, hogy ehhez hasonló nagyon durva kijelentés volt, és kérem, hogy az ilyenektől tartózkodjon a jövőben. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypárti pádsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Két percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az én kezem nem volt rajta a gombon, de el szeretném mondani azt, hogy egészen elképeszt az, amit a kormány most művel ebben a vitában. Képviselő asszony, szántszándékkal az utcán akarnak ellenzéki képviselők tudni embereket? Most bocsássanak meg, de mit olvastak önök, vagy mit hallgattak önök az utóbbi fél órában? Egészen elképesztő, amit tesznek!

Ha önök komolyan gondolnák azt, amiről itt beszélnek, akkor nem azzal próbálna bennünket nyugtatgatni, hogy majd egyszer önök az egyéb eszközöket, nemcsak rendészeti, hanem a szociális, egészségügyi eszközöket kidolgoznák. Képviselő asszony, miért nem tették le csomagban? Miért nincs itt előttünk? Én azt a salátatörvényt azonnal megszavaznám, amiben az a csomag benne van, hogy a rendészeti eszközök mellett, mert nem akarom a hajléktalanságot fenntartani jelen formájában, nem szeretném, hogy ezek az emberek ilyen helyzetben legyenek, vagy mások ilyen helyzetbe kényszerüljenek. De önmagában rendészeti kérdésként kezelni ezt, egyébként valóban embertelen, igen.

Számonkérheti az ellenzéki képviselőket, nem az én dolgom megvédeni őket, hogy az önök hitét vagy elszántságát megkérdőjelezzék. Mondhatja azt férfi képviselőtársamnak, hogy ez olyan, mintha az ő férfiasságát kérdőjeleznék meg. Hát, a helyzet az, hogy az önök miniszterelnöke szemöldökcsipeszezett, képviselő asszony, önök lehoztak egy teljes választási kampányt. Én nem találok ezt ilyen viccesnek, amikor önök egyáltalán nem voltak rákényszerítve arra, hogy ilyen aljas eszközökkel éljenek, amikkel szemben egyébként egy képviselő nem tud védekezni. Mert most hogy bizonyítsa be, hogy hetero? Csinálja a kamerák előtt azt a tevékenységet, amivel be tudja? *(De-rültség.)*

Nem szeretném, hogy erre menjen el a magyar politika, mert egy szakmai alapon nyugvó javaslatcsomagot kellene most megvitatnunk, amely nemcsak rendészeti szempontból, de egészségügyi és szociális szempontokat is, csomagot hoz be, és példának okáért a kilakoltatott devizakárosultakat nem hozza annál is lehetetlenebb helyzetbe, mint amilyenben vannak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót soron kívül Kontrát Károly belügyi államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem most is szót, mert a vita olyan fordulatot vett, ami, azt gondolom, ennek a súlyos problémának a megoldásához nem visz bennünket közel, és azokat az embereket is sérti, akikről önök olyan nagy elszántsággal beszélnek.

Stummer János jobbikos képviselő úr hozzászólására szeretnék először reagálni, aki a Jobbik vezérszónoka volt, és azt a hazugságot vetette föl, hogy ez a józsefvárosi kampány miatt került ide. Ön is tudja, képviselő úr, hogy az Alaptörvény hetedik módosítása miatt van szükség erre a törvénymódosításra, a szabálysértési törvény módosítására, ennek ehhez a kampányhoz semmi köze nincsen. Ezt szeretném itt is rögzíteni.

Azt is el kell mondani, remélem, egyetértenek képviselőtársaim velem abban, hogy a jelenlegi helyzet senkinek nem jó. A közterületeket rendeltetésszerűen használni kívánó lakosoknak sem, a hajléktalan embereknek sem jó, hiszen az utcán kell élni, és éppen az ön által elmondott köztisztasági állapotok is indokolják a törvényjavaslat szükségességét.

Móring képviselőtársam elmondott adatokat, hogy 9800 éjjeli menedékhely van, átmeneti szállások vonatkozásában további 1500, országosan 7600 nap-pali melegező, 218 férőhelyes rehabilitációs intézmény, 446 férőhellyel hajléktalanok otthona. De nem is ez számít. Hanem az számít, hogy ezeknek a szállásoknak az igénybevétele milyen. Ez mutatja a valós helyzetet, ez mutatja azt, hogy aki akar, be tud menni ezekre a férőhelyekre. Egy friss adatot mondok, 2018.

január 1. és március 18. közötti adatok szerint az éjjeli menedékhelyek kihasználtsága... *(Az elnök csenget.)*

Bocsánat, normál hozzászólást nyomtam, elnök úr, és szeretném folytatni.

ELNÖK: Tessék, hallgatjuk!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, köszönöm a lehetőséget.

(14.10)

Tehát az éjjeli menedékhelyek kihasználása országos átlagban 76,3 százalékos volt, képviselő urak, hölgyek - ez egy önmagáért beszélő szám -, az átmeneti szállásoké pedig 83,8 százalék, tehát van kapacitás. Aki be akar menni ezekre a szállásokra, az be tud menni.

Itt is szeretném leszögezni, hogy nem az a cél, hogy bezárjuk a hajléktalanokat. Az hazudik, aki ezt mondja. Az a cél, hogy vegyék igénybe ezt az ellátórendszert. Ami a költségvetési helyzetet illeti, képviselő úr, szeretném elmondani, hogy a hajléktalanok ellátására az elmúlt években 9 milliárd forintot költöttünk *(Csárdi Antal: Kevés!)*, a 2019-es költségvetésben is megfelelő összeg áll rendelkezésre, és arra kérem, akinek valóban fontos az, hogy ezt a kérdést ilyen módon is támogassuk, az támogassa a költségvetést.

Aztán szeretnék rátérni Korózs Lajos MSZP-s képviselő úr hozzászólására is, és arra is szeretnék reagálni. Képviselő úr, tudja, az ön által elmondottak hitelességét az vonja az én szememben kétségbe, hogy ha ön ennyire világosan látja a megoldást, ennyire tisztában van azzal, hogy mit kellett volna tenni, önök például 2002-2010 között, ön, aki államtitkár volt *(Felzúdulás az ellenzéki pártok soraiban.)*, ha tudta a tuti megoldást, miért nem oldották meg. *(Korózs Lajos: Nem is volt ilyen gyalázatos helyzetben, mint most!)* Nem oldották meg. Ezzel szemben ugyanúgy, 2011-ben bevezettük a „Segély helyett munkát” programot és elindítottuk a közfoglalkoztatási programot, azt is számos kritika érte. Stummer képviselő úr, akkor ön nem volt a tagja a parlamentnek, de én itt voltam, és az ön frakciója is támogatta, minden ellenzéki frakció támogatta a közfoglalkoztatási megoldásunkat, a „Segély helyett munkát” programot. Ma már mindenki elismeri, hogy ez is hozzájárult ahhoz, hogy azok az emberek, akik a közfoglalkoztatási programokban részt vettek, az életük értelmét megtalálták, a családjukat el tudták tartani, és értelmes életet tudnak élni azóta is. A 2019-es költségvetésben is jelentős összeg, 180 milliárd forint áll ennek a programnak a rendelkezésére. Azt gondolom, hogy ez is önmagáért beszél.

Megoldottuk az ország megvédését is, azt mondták, hogy ezt nem lehet megoldani. A migránsválságra is olyan megoldást találtunk, amelyet ma már Európa is elismer. Ezt a problémát, ami súlyos probléma. Potocskáné képviselő asszony hozzászólására reagálva,

ön azt mondta, hogy ez a javaslat nem jó. Önök parlamenti képviselők. Z. Kárpát Dániel rutinos képviselő. *(Z. Kárpát Dániel: Köszönöm!)* Tudja azt, hogy módjuk van módosító javaslatot betervezni ehhez a törvényjavaslathoz. Kérem önöket, biztatom önöket, hogy tegyék meg.

Itt még Korózs Lajosra visszatérnék. A hajléktalanok méltóságáról beszélt a képviselő úr. Elismerem, nagyon fontos, tartsuk tiszteletben ezeknek a nehéz sorsú embereknek a kérdését, de ez nem jelenti az, hogy ők pluszjogosítványokat kaphatnak. Pluszsegítségét érdemelnek. Azért is mondtuk el, hogy ennek a javaslatnak az is a célja, hogy igénybe vegyék ezeket az ellátási formákat.

Arató Gergely képviselő úr, ön arról beszélt, hogy mi majd a rendőröket olyan méltatlan helyzetbe hozzuk, hogy ezeknek az embereknek a végzása lesz a feladatuk. *(Arató Gergely: Pontosan így van!)* Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném elmondani önnek válaszul és a tisztelt Háznak is, hogy a mi kormányunk - a mi kormányunk - mindig csak a törvényben biztosított feladatok ellátására vette igénybe a rendőröket, és ezért köszönet illeti a rendőrség személyi állományát. Ezzel szemben önök 2006 őszén, például 2006. október 23-án... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne tessék már 2006-ról beszélni...!)* Varga-Damm Andrea képviselő asszony, hallgasson meg engem! *(Nacsá Lőrinc ellenzéki pádsorok felé mutatva: Őket védi?)* Így van, ez bizonyítja be, hogy merről is fúj a szél. *(Z. Kárpát Dániel: Ha más a véleménye, akkor ki kell irtani, ugye? Kicsit kisebb mellénnyel kellene beülni a parlamentbe! Hölggyel beszélj!)*

Tehát 2006. október 23-án önök a rendőrséget jogellenesen vették igénybe. A békés, ünneplő emberekre vitték a rendőröket, ezt mindannyian tudjuk. Tehát ne mondja azt, hogy mi jogellenesen vesszük igénybe, és méltatlan helyzetbe hozzuk a rendőröket. Mi ezt soha nem tettük, mert nekünk a felelősségérzetünk ennél sokkal nagyobb, és mi betartjuk a törvényeket, mi törvénytisztelő és Magyarország érdekében eljáró kormány vagyunk.

Csárdi Antal LMP-s képviselő úr hozzászólására. Sokszor elmondta, hogy szégyelljük magunkat. Képviselő úr, azt gondolom, hogy az ön színészi alakítása lehet, hogy egy jó érdemjegyet érdemel, de maga se vette komolyan, amit mond, hiszen arra hivatkozott, hogy fővárosi képviselőként ismeri ezt a rendszert, ismeri az előnyeit, a hátrányait. Ha ez így van - én ezt nem vonom kétségbe -, akkor tudja, hogy ez egy súlyos probléma, amelynek a megoldására közösen kell megtalálnunk a szabályokat. Tétélezze fel, hogy mi tisztességes szándékkal, a megoldás céljából terjesztettük be ezt a javaslatot, és még egyszer mondom, nem az a cél, hogy elzárjuk ezeket az embereket, az a cél, hogy az igénybevételre rábírnuk őket, és az együttműködőket semmiféle joghátrány nem éri, tisztelt képviselő úr.

Amit a bérlakásépítéssel kapcsolatban mond: jövedelem hiányában nem jelent megoldást a bérlakás

biztosítása. Az első feladat az, hogy fedél legyen a fejük fölött, hogy ne fagyjon meg senki az utcán, hogy ne éljen senki a közterületen életvitelszerűen. Van egy program egyébként. Ami a közfoglalkoztatást, közmunkaprogramot illeti, szeretném elmondani, hogy jelenleg is van a hajléktalanok számára egy program. Szeretnénk ezt kiterjeszteni, szeretnénk azt, hogy először is menjenek be a szállásokra, maradjanak ott, aztán majd később vegyenek részt ezekben a programokban, hogy tudjanak továbblépni, hogy esetleg olyan feltételeket tudjanak teremteni, hogy a saját jövedelmükből tudják a megélhetésüket, a szállásukat biztosítani. Úgy gondolom, hogy ez egy humánus cél. Ha ezt önök is így gondolják, akkor kérem, hogy támogassák ezt.

Ami az életvitelszerű tartózkodás fogalmát illeti, mert azt is mondta, hogy nincs meghatározva ennek a fogalma, képviselő úr, igaz? Hadd hivatkozzam a jelenleg hatályos szabálysértési törvényre, ami tartalmazza ennek a fogalmát. Ez a fogalom változatlan, idetartozik minden olyan magatartás, amely huzamos tartózkodást valósít meg a lakó- és tartózkodási helyre vagy egyéb szállásra való visszatérési szándék nélkül; és ami az intézkedő közterületi állományt illeti, van gyakorlatuk, hogy meg tudják ítélni. Ön is meg tudja ítélni, hogy az, aki szendvicset eszik az utcán, az nem él a közterületen életvitelszerűen, hiszen maga is hivatkozik a főváros gyakorlatára, de én is meg tudom ítélni, hogy az az ember, aki ott a kapualjban fekszik a matracon, a papírokon vagy az akármin, és ott van egy Tesco-szatyor mellette, na, hát ő életvitelszerűen. De aki egy fagyit nyal... Tehát ön relativizálja és komolytalanná akarja tenni ezt a problémát. Ez egy súlyos probléma, amelynek a megoldását meg fogjuk valósítani. Arra kérem önöket, hogy támogassák ezt.

Ami Potocskáné képviselő asszony hozzászólását illeti, szeretném elmondani, hogy 4 milliárd forint áll rendelkezésre a rászoruló személyeket támogató operatív programban a hajléktalanok étkeztetésére. Például ennek egyik kísérő intézkedéseként több száz millió forint áll rendelkezésre addiktológusok, pszichiáterek alkalmazása céljára '18-ban és '19-ben is. Csak hogy egy példát mondjak, ön siófoki példát említett, és hiányként mondta, hogy ezeket a szakembereket nem lehet igénybe venni: ezeknek a forrása megvan.

Ami pedig Budapest közbiztonságát illeti, szeretném elmondani, hogy a tévyszámok fokozatos javulást mutatnak. Országosan is, ha 2010-hez viszonyítjuk a mostani számokat, akkor azt mondhatjuk, hogy 438 ezerről közel 50 százalékkal csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma országosan és Budapest vonatkozásában is. Például '14-hez viszonyítva is közel 33 százalékkal csökkent a bűncselekmények száma. Tehát azt gondolom, hogy ezek a számok is fontos számok, önmagukért beszélnek, és azt is mindig elmondjuk, hogy a közbiztonságban komoly eredményeket értünk el, de hogy holnap is ugyanilyen

eredmények legyenek, ugyanilyen jó közbiztonság legyen, azért még többet kell tenni holnap, mint amit ma vagy tegnap tettünk. Tehát mi elszántak vagyunk e tekintetben, hogy ennek a forrásoldalát, a személyi, tárgyi, dologi feltételeit is biztosítani fogjuk.

Ami pedig a bérlakásépítési programot illeti, még egyszer Csárdi Antalhoz visszatérek. Azok számára, akik megfelelő mentális állapotban vannak, és kellő jövedelemmel rendelkeznek, most is fut egy támogatási program, talán ezt ön is tudja. Az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program, EFOP keretében az úgynevezett „Elsőként lakhatás” program valósul meg, amelyben elősegíthető, hogy az utcán élő hajléktalan személyek önálló lakásba kerülhessenek. A támogatásra rendelkezésre álló keretösszeg konvergenciaregiók szerint különböző. 1 milliárd 750 millió forint áll rendelkezésre a közép-magyarországi régióban, illetve a konvergenciaregióban 11 támogatási szerződés már megkötésre került.

(14.20)

Tehát minden lehetséges eszközt igénybe akarunk venni annak érdekében, hogy ezt a súlyos problémát megoldjuk. Még egyszer, most is szeretném leszögezni, hogy mi abszolút nyitottak vagyunk minden olyan javaslatra, amely a probléma megoldásához visz. Elhangzott egy hozzászólásban a szállóra bemenő hajléktalanok vagyonzabiztonsága és az életük biztonsága. Képviselő úr, mi minden javaslatot megfogunk fontolni. Mi is fontosnak tartjuk, hogy ne legyen visszatartó erő, hogy ha valaki bemegy a hajléktalanszállóra, onnan esetleg eltűnjenek a személyes tárgyai, azok az egy- vagy kétszattyornyi tárgyak, személyes tárgyak, használati tárgyak, amelyek a mindennapi életéhez szükségesek. Meg fogjuk fontolni azt, hogy mit tudunk tenni többet annak érdekében, hogy ilyen helyzetek ne forduljanak elő.

Tehát még egyszer azt szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimtól, hogy vegyék komolyan ezt a problémát, és azt lássák, hogy a kormánynak az a célja, hogy a megoldást tudja elérni humánusan, összefogva a bevett egyházakkal, és szeretném ezt kiemelni.

Még egyszer mondom képviselő úrnak, az, hogy szégyelljük magunkat, meg hogy ön katolikus... Én is katolikus vagyok, és nem dicsekszem vele, tisztelt képviselő úr, hanem mindent megteszek azért ebben a feladatkörben is, hogy humánusan, emberségesen eljárva tudjuk képviselni ennek a súlyos problémának a megoldását, és eljussunk a megoldáshoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Konrát Károly államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Néz rám Arató Gergely képviselő úr, de csak a következő körben tudok majd kétpercesre lehetőséget adni.

Most a következő felszólaló Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mária és József Betlehemben nem találtak szállást. Egy jászolban született Jézus, ami mára azt üzeni nekünk, hogy az tud keresztényi szemmel gondolkodni, keresztényi lélekkel gondolkodni, aki azt soha nem felejt el, hogy a Megváltó is hajléktalanként jött a világra.

Amikor önök az Alaptörvény hetedik módosítását benyújtották és abban a köztéren tartózkodás tilalmát bevezették, nekünk az volt az első gondolatunk a Jobbik-frakcióban, hogy lehet, hogy elkezdődik végre a keresztényi alapokon történő hajléktalankérdés megoldása. Azt gondoltuk, hogy a következő héten, mondjuk, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyik államtitkára hétpárti egyeztetést hív össze, és előterjeszt egy csomagot elénk, politikusok elé, akik felelősek vagyunk, akár kormánypártiak, akár ellenzékiek vagyunk, mindazokért a honfitársainkért, akik elvesztették érdekérvényesítő képességüket, akik elvesztették az életfeltételeik legfontosabbját, az ott-hont, a pihenés lehetőségét, a higiénia lehetőségét, az egészséges élet, az egészséges étel magukhoz vételét. Egy keresztény ember soha nem felejt el, hogy az Isten fia is hajléktalanként kezdte az életét.

Nincs Magyarországon egyetlen ember sem, aki szeretné, hogy az utcákon, a közterületeken hajléktalan emberek éljenek, de nem azért nem szeretné, mert a látvány nem szép, hanem azért nem szeretné, mert ezek az emberek is a mi testvéreink, és az ő életüket, bármi ok is - nincs jogunk megítélni - odavezette, hogy nincs otthonuk. Nekünk - különösen ebben a parlamentben - kezdet kell nyújtanunk mindannyiuk felé, hogy nem úgy fogom a te sorsodat megoldani, hogy az első rendőrt odaküldöm hozzád, és egy olyan szállásra vezet be, ahonnan a te javaidat már háromszor, négyszer elvették a fosztogatók, hanem ez úgy történhet, hogy ez a rendőr vagy bárki, szociális munkás úgy fogja meg a kezét és vezeti be, hogy én egy olyan helyre vezetlek téged, ami a te emberi méltóságodhoz illő szállás, étel, és a kicsi javaidnak a megóvását szolgálja. Aki valaha életében egyetlenegy hajléktalannal is beszélt, az tudja, hogy azért nem veszik igénybe hosszabb időn át a szállást, mert megfosztják őket attól a kicsi javuktól is, nekik egy csipesz is olyan érték, ami nekünk egy autó. Nekik egy meleg pulóver olyan érték, mint nekünk a házunk.

De önök nem ezt az utat választották, hogy elhívtak volna bennünket egy egyeztetésre, és kitaláltuk volna együtt egy erős, erősödő, jól teljesítő Magyarország képviselőiként, mert naponta halljuk ezeket a jelzőket, ahogy tizenmilliárdokat tudunk kommunikációra költeni, hogy együtt leüljünk és kitaláljuk, hogy ez hogy fog menni. Amikor már minden hajléktalannak valóban méltó szállása van, valóban személyesen is meggyőződünk arról, hogy igen, őket bevezethetjük oda, hogy ne az utcán éljenek, de nem azért, mert a látvány rossz, hanem azért, mert nem tudjuk emberként elviselni, hogy nekik ott kell lehajtaniuk a fejüket, és olyan körülmények között kell élniük!

Ha önök így kezdték volna, akkor ez a törvény, amit idetettek, az utolsó felvonás, és nem az első felvonás. És akkor most a szakmai kérdésekről nem is beszéltem, mert vélhetően lesz bizottsági részletes vita, és ott el fogom mondani, hogy egyébként fel tettek-e arra készülni, hogy a büntetés-végrehajtás hogy fogja ezeket az embereket fogadni. Fel tettek-e arra készülni, hogy hogyan fogják azt a határozatot kézbesíteni nekik, hogy közérdekű munkára kell menniük, és hogy lesznek abban a helyzetben, hogy el tudják fogadni vagy sem?

És akkor még sorolhatnám azokat a jogi anomáliákat jogászként, amelyek miatt ez a jogszabály egyébként ugyanúgy nem lesz végrehajtható, mint ahogy számtalan jogszabály nem végrehajtható, amit ide a Ház elé terjesztenek. Kontrát Károly úr hetente sértődik meg, amikor azt mondom, hogy már megint egy fércművet sikerült összehozni, mert ez is az, de nem fogom ma megsérteni újra, majd a bizottsági ülésen erről részletesen fogok beszélni. Most csak annyit tudok mondani, hogy ez mindenre való, csak nem a célra, amit itt, ebben a Házban előadtak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Soron kívül most két percre szót kér Kontrát Károly államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Varga-Damm Andrea Képviselő Asszony! Szeretném megnyugtatni önt, és arra kérni, hogy ne ilyen indulatosan, önmagát is indulatba hozva beszéljen erről a nagyon fontos kérdésről.

A másik pedig, amit szeretnék elmondani és szeretnék a tisztelt figyelmébe ajánlani, hogy önöknek, országgyűlési képviselőknek módjuk van az ellenőrző feladataik, az ellenőrző szerepük keretében számonkérni majd ennek a törvényjavaslatnak - ha ebből törvény lesz - a végrehajtását akár bizottsági ülés keretében, akár a plenáris ülésen, akár napirend előtt, akár azonnali kérdésben, interpellációban, szóbeli kérdésben vagy írásbeli kérdésben. Megvannak azok a parlamenti műfajok, amelyek lehetővé teszik azt, hogy ezt az ellenőrző szerepet gyakorolni tudják a képviselőtársaink. Én erre biztatom önöket.

Még egyszer: arra biztatom, hogy ha ön ezt annyira fércműnek tartja, és annyira leszólja, mint ahogy itt saját magát felindítva mondta a végén, és ha komolyan gondolja azt, hogy ön szeretne jóindulatú módon javítani ezen, és nem farizeus módon, politikai haszonszerzés céljából ócsárolja ezt a javaslatot, hát akkor, tisztelt képviselő asszony, tegyen módosító javaslatot, tegyenek módosító javaslatot, és akkor annak a megvitatására van mód. Abban bízom, hogy ezt megteszik, és nem csupán egy politikai attrakció keretében tekinthető ez a hozzászólás.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha van valaki ebben a teremben, akit a hajléktalankérdés jelenlegi állása a végletekig irritál, akkor az én magam vagyok. Tehát szeretném hangsúlyozni, hogy azt a helyzetet, ami jelen pillanatban tapasztalható a nagyvárosokban és egyáltalán a szélesebb értelemben vett Magyarországon, azt fenntarthatatlannak tartom, és a beavatkozás szükségessége egyértelműen fennáll. Sőt, ha még azt is figyelembe vesszük, hogy hajléktalan honfitársaink egy részére teljes mértékben gátlástalan bűnbandák szálltak rá, szerveződtek rá, és egy olyan kifosztó mechanizmust működtetnek rajtuk egyébként, az ő munkájuk árán, ami számomra is vérlázító, akkor ez a beavatkozási szükség tulajdonképpen azonnali.

(14.30)

Tehát ez az alapállás szerintem nagyjából azért többségi álláspontot képvisel itt a parlamentben, pártállástól függetlenül.

Amin mi most vitatkozunk, és ezért kérem az államtitkár urat, hogy fogadja el, itt jobbító módosító javaslatokat teszünk. Egy választás után egy-két hónappal ki az, aki politikai attrakciókat művelne? Nyilván a mindenkori kormány eszköztárába beletartozik ez szalagátvágásokkal meg újabb kormányzati kommunikációs kampánnyal, sorban a hetedikkel, ugye, most erről szólnak a hírek, de ezt nem a Jobbik végzi, államtitkár úr. Tehát szerintem most engedjük el ezt a politikai attrakció részét, én sem vádolómlom önt ilyenrel, és azt kell hogy mondjam, szorítkozunk arra, ami előttünk van: módosító javaslatok ehhez az indítványhoz. Oké, megfontolandó, hogy az ember próbálja ezt javítgatni, de mi fekszik itt előttünk?

Egyetértünk abban, hogy a hajléktalankérdés így nem maradhat, van egy beavatkozási szükség. Itt van előttünk a sok láb közül az egyik, tehát a rendvédelmi láb, amely rendvédelmi eszközökkel igyekszik ezt a problémát más irányba terelni. De nincs előttünk a szociális láb, nincs előttünk az egészségügyi láb, tehát nem látjuk azt, hogy rendszerben kezelné a kormányzat ezt a problémát, azt látjuk, hogy először üt, aztán kérdez. És a helyzet az, hogy így ez a probléma nem oldható meg.

Itt a mi frakciónkban legalább ketten vagyunk, de szerintem többen is, akik a devizahitel-károsultakért nagyon hosszú évek óta minden fronton kiállnak, Varga-Damm Andrea képviselőtársnóm a tárgyalóteremben szerintem mindannyiunknál többet bizonyított a hitelkárosultak védelme érdekében, bár nem jó ilyen versenybe belemenni, én magam és többen számos kilakoltatási eseményen védjük a károsultakat akkor, amikor egyértelmű jogsértés állt fenn velük szemben. Én az ő érdekükben is megszólalok, amikor azt mondom, hogy a hajléktalanokat nem lehet egy

homogén masszaként kezelni, nagyon heterogén társadalmi csoportról van szó, köztük vannak például azok a kilakoltatottak, ahol adott esetben szétszakadt a család, öngyilkos lett a családfő, és ezek a szerencsétlen emberek bekerültek ebbe az önök által talán a homogén masszaként kezelt valamibe, miközben azt mondom, hogy ezen honfitársainknak a megítélése egészen más kalapba kell hogy kerüljön, mint hogyha arról beszélnénk, hogy itt egyféle megítéléssel egyfajta élethelyzetet igyekeznének kezelni.

Persze, mondhatnánk azt, hogy módosítsuk ezt, de, államtitkár úr, az előző költségvetési időszakban 1148 darab ellenzéki módosító egészére mondták önök azt, hogy mindegyik nettó örültség, mert egyet sem fogadtak el, ha jól emlékszem, a kilenc kormánypárti módosítóból nyolcat elfogadtak, és egy volt, ami nem ment át a rostán, de azt mondani, hogy több mint ezer ellenzéki javaslat egytől egyig marhaságokat tartalmazott, az szerintem túlzás. Most is meghaladja majd a félezret azon javaslatok száma, amelyekről önöknek döntenie kell, és a kétharmaddal bíró többség kezében van ezen döntés érdemi lehetősége. Tehát be lehet és kell is beadni módosító javaslatot, de, államtitkár úr, én nem nevezném önt egy farizeus hozzáállású embernek (*Kontrát Károly: Megtisztelt!*), tényleg nem akarom megsérteni, és nem ezért mondom ezt, csak a számok ismeretében azt kell hogy mondjam, az az indoklás, amit ön elmondott, nem feltétlenül nyugtat meg bennünket, hiszen ennyi elutasított módosító javaslat egyértelműen arra enged következtetni, hogy önök nem akarják befogadni az ellenzéki szándékokat. Nyilván nem rosszindulatból teszik ezt, hanem politikai ambíció mentén, de azt kell hogy mondjam, legalább azokat a magukéva tehetnék, amelyek használnak. Vegyük le róla az ellenzéki képviselő nevét, nyújtsák be azt a Fidesz neve alatt, mi meg fogjuk szavazni, erre ígéretet tehetek önnek.

A parlamenti ellenőrzési rendszerről annyit, hogy a forint brutális árfolyamgyengülése kapcsán itt több azonnali kérdés hangzott el tegnap egyrészt a kormányhoz, másrészt a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez, mert az elnöke nem tette tiszteletét, és talán beláthatjuk mind a ketten, most pártállástól függetlenül, hogy ezeknek a tegnapi diskurzusoknak sok értelmük nem volt. Tehát létezik ez az ellenőrző jogkör, amiről ön beszél, nem vonom kétségbe a szavait, de azt, hogy ez mennyire alkalmazható a folyamatok javítása érdekében, azt megkérdőjelezem. Hiszen a tegnapi diskurzus alapján úgy látom, hogy a folyamaton, a létező, valóságbeli folyamatokon nem tudunk javítani ezzel az ellenőrző mechanizmussal.

Ezért én arra kérem önöket, hogy tegyenek elénk egy olyan javaslatot, amely a rendvédelmi láb mellett a szociális és az egészségügyi lábat is kezeli, és én azt hiszem, hogy mi azt jó szívvel meg fogjuk tudni szavazni. Ez pont egy olyan kérdés, amiből nem szabadna politikai vitatémát csinálni. Egyetértek önnel, itt ne legyenek politikai attrakciók! Ez egy kőkemény szakmai kérdés, hozzáteszem: nem is elsősorban az én szakterületem, tehát én akkor lennék nyugodt, ha

minden frakciónak a szakértői ülnének le egy olyan egyeztetésre, amely minden kérdést minden láb tekintetében tisztáz, és mi azt nyugodtan meg tudnánk szavazni a végén.

De azt kell hogy lássuk, hogy még ilyen alapvető kérdésekre sem kapunk választ, mint amilyen a bérlakásrendszer, a bérlakásprogramok hiánya. Azt látjuk ugyanis, hogy ha a Jobbik programjában már harmadszor megjelenő állami háttérű bérlakásépítési program támogatást kapott volna, mondjuk, azt plagizálta volna Magyarország Kormánya, és megcsinálta volna egy kilúgozottabb formában - az is elég lenne -, akkor azt mondhatnánk, hogy ha most a rendelkezésre álló ingatlanvagyon, mondjuk, 5 százalékát elkülönítenénk azok számára, akik dolgoznak, mondjuk, a hajléktalanok közül, mert számosan vannak ilyenek, vagy dolgozni akarnak, és ezért hajlandóak bizonyos áldozatokra, tehát nyitottak arra, hogy egy rendszerbe bekerüljenek, akkor azt mondanám, hogy nem a magyar fiatalok elől elvéve, nem a magyar idősök elől elvéve, de ha lenne egy nagy üresingatlanvagyon, akkor bizony el lehetne gondolkodni annak a hasznosításán. De kimondottan a devizahitel-károsultak, a már kilakoltattak esetében én ragaszkodom ahhoz, hogy ezek az emberek segítséget kaphassanak, el is mondtuk a jobbító módosító javaslatunkat ebben a tárgykörben, azt ismertettük a korábbiakban.

Az én javaslatom az, hogy a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott mindenkori többlet nem opcionális jelleggel, hanem kötelező jelleggel, egyfajta német minta alapján kerüljön befizetésre a költségvetésbe, tehát osztalékként az egész - nem csak 50 milliárd, mint az előző időszakban a több mint 100 milliárdból, és itt ugye, több száz milliárdos tételről beszélünk az utóbbi évek tekintetében -, ha ez az egész befizetésre kerül, abból vagy annak egy részéből létrehozható egy kártérítési alap, és ebből a kártérítési alapból most gyönyörűen és hatékonyan, gördülékeny módon lehetne segíteni azokon, akik egyébként önhibájukon kívül vagy jórészt önhibájukon kívül kerültek ki az ingatlanukból, például azért, mert az egymást követő magyarországi kormányok engedték a bankrendszer praktikáit terebélyesedni. Itt ugye, 2001 volt a szellem palackból való kiengedése az egyoldalú szerződés módosításokkal, a balliberálisok történelmi bűne az, hogy engedték a devizahitel-állományt olyan szintre felszaporodni, ami óriási katasztrófát okozott, és 2010 óta a helyzet meg nem oldása vagy csak az Aspirin adása a haldoklónak tetézte a bajt - ebben nyilván nem fogunk egyetérteni, ez az én diagnózisom, államtitkár úr. De az a helyzet, hogy az tény, hogy rengeteg kilakoltatást történt, ezrével-tízezrével, az is tény, hogy a hajléktalanok között rengeteg már kilakoltatott embert találni, vagy családtagot, tehát olyat, aki közről nézte végig ezt a folyamatot, vagy érintett, ebből következően tény, hogy az a javaslat, amit most tárgyalunk, kihat az érintett hitelkárosultakra is.

Én tehát teljes joggal követelek megoldást számukra, hiszen sokszor azért került sor kilakoltatásra,

mert a 155-160 forinton felvett hitelt valamilyen megfontolásból ez a kormány piaci árfolyamon forintosította 256 forint körül, miközben sem a Kúria, sem az Alkotmánybíróság ilyen kereteket nem jelölt ki a kormány számára a saját állításával ellentétben, és a helyzet az, hogy a hitelkárosultak rendre nem azért mentek tönkre, mert csak ezt az amúgy indokolatlan terhet fizették, hanem mondjuk, a törlesztés miatt elmaradtak a rezsizsámlákkal, bejött egy harmadik tartozásfajta, egy gyorskölcsönből kellett a nagyon nagy elmaradást törleszteni, arra további büntetőkamatok jöttek, kétféle végrehajtó vegzálta őket egyszerre, leltások a nyugdíjból, hadd ne soroljam. Egy olyan folyamatára alakult ki, amely fenntarthatatlan helyzetbe hozta ezeket a családokat.

Ha arra keresik a választ, hogy miért heterogén tömeg a hajléktalanok tömege, akkor a devizahitelkárosultak kálváriája legalábbis részben megadja a választ, de egyben felnyithatná az önök szemét arra, hogy a megoldási kötelezettség is az önök térfelén patog. Mi ennek bizonyosfajta módszereit megjelöltük, nagyon bízom abban, hogy legalább a hitelkárosultak tekintetében a jobbító módosító javaslatok befogadási szándéka megmutatkozik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Ismételt felszólalások következnek. Korózs Lajos képviselő úr, Magyar Szocialista Párt!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Remélem, Dunai Mónika képviselő asszony az én férfiasságomat nem fogja megkérdőjelezni *(Derűlttség az ellenzéki padsorokban.)*, mert gyönyörű szép daliás fiaim vannak, de komolyra fordítva a szót, itt néhány dologról azért kell beszélni. Azt nem gondoltam, amikor politikus lettem, hogy egyszer majd a jobbikosokkal egy platformra fogok keveredni, de ebben az ügyben, kedves barátaim, az a helyzet, hogy... *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* - gondolom, ők sem úgy fogtak bele a politikusi pályafutásukba, hogy majd valamikor velem, de, kedves barátaim, az a helyzet, hogy itt - hogy mondjam? - az államtitkár úr borzasztó kényelmetlenül érzi magát, ezt azért mindannyian látjuk. *(Kontrát Károly: Ez nem igaz! Nem igaz!)* Nem egy rendészeti ügyekkel foglalkozó államtitkárnak kéne itt ülnie, mert minden egyes megszólaló szinte kizárólag szociális problémákat, lakhatási problémákat, egészségügyi problémákat érintett.

(14.40)

Tehát itt igazából, mondjuk, egy Czibere Károlynak kellene ülni vagy Vecsei Miklósnak kellene ülni vagy Győri Lajosnak kellene ülni, aki érti azt, amiről mi beszélünk.

Tehát csak azért ragozom ezt, és nem is akarok itt sokat időzni, közben megkérdem elnök urat, ugye, időkorlát nélküli felszólalás van?

ELNÖK: 15 perc.

KORÓZS LAJOS (MSZP): 15 perc. Látom, hogy elbeszélünk egymás mellett, mert mindenki pontosan látja, hogy itt a rendészeti területen kívánnak megfelelni a hetedik alaptörvényi módosításnak, miközben a szembejövő problémák megoldására elhangzottak itt ellenzéki javaslatok, és látom, hogy nincs fogadókészség a másik oldalon ennek a megoldására.

Én azt nem vitatom el, hogy itt a kormány próbálkozott a probléma megoldásával éveken keresztül, de minden próbálkozása gyakorlatilag megbicsaklott. Csak felemlítem önöknek az ócsai lakóprogramot. Kedves barátaim, az egy falanszterváros, az valami borzalom. Annak idején elmondtuk, nem volt olyan ellenzéki képviselő, aki ne hangsúlyozta volna, hogy ilyet nem lehet csinálni! Kérem szépen, ha máshoz nem is értenek, akkor legalább kérdezzenek meg egy olyan szociális területen dolgozó szakembert, aki elmondta volna, hogy attól, hogy azonos problémával küszködő embereket egy helyre telepítenek ki a puszta, attól a problémájuk nem fog megoldódni. Bedugult az egész ócsai program, tudtuk, hogy be fog dőlni.

Ott van az öncsöd intézménye, éppen a KDNP-s képviselők hozták ide; akkor is elmondtuk, hogy abban a formában, ahogy az Országgyűlés elé terjesztették ezt a törvényjavaslatot, az nem lesz megoldás. Lát-szik, hogy alig van néhány tucat család, aki igénybe tudta venni, mert olyan feltételekkel sem a kliensek, sem a pénzintézetek nem fognak új szerződést kötni, ami elfogadásra került az Országgyűlésben.

Itt van a Nemzeti Eszközkezelő. Én sokáig ilyen fantomszervezetnek hívtam, mert nem lehetett tudni, hogy ez létezik vagy nem létezik. A problémás hitelfelvelelek után vagy a visszatörlesztési nehézségekkel küszködőktől megvásárolja az állam és bérlőként bennmaradnak, az összes kvóta tudomásom szerint 36 ezer, és ezt a 36 ezer „darabos” kvótát kitöltötték, nincs több eszköz, nincs több forrás, gyakorlatilag ott nem tud a Nemzeti Eszközkezelő már senkit bevonni ebbe a programba.

Képviselőtársaim! Azt mondja államtitkár úr, hogy ha ilyen jól tudom, akkor miért nem csináltam. Hát csináltam, nem is volt ennyi hajléktalan az utakon, az aluljárókban és a közparkokban! A Fehér ház mellett ott élnek, évek óta!

Kedves képviselőtársam, elmondom önnek: utcán 5-6 évet lehet élni. Mondhatnám cinikusan azt is, hogy ez már az önök hajléktalanja, aki az utcán él. Nem lehet így tovább élni 5-6 évnél, ezek az emberek 5-6 év után meghalnak. Azok az emberek, akiket látunk, az a 3,5-4 ezer ember, aki közterületen él és látható az ő életvitelszerű otlétük, a 99 százalékuk az önök kormányzásának ideje alatt kerültek közterületre!

Az lehet, hogy előtte is hajléktalanok voltak, csak valahol máshol éltek vagy más körülmények között, mondjuk, lakhatásra alkalmatlan fészerekben húzták meg magukat vagy mosókonyhákban. De nem lehet - és most a szociológus beszél belőlem, és nem a

politikus - 5-6 évnél ilyen körülmények között tovább élni.

Együttműködtünk volna, államtitkár úr, a helyzet megoldásában. Együttműködtünk volna, mert ahogy én itt hallgattam az ellenzéki képviselőket, hogy ha azt a javaslatot hozták volna ide, természetesen nem a hetedik módosítását az Alaptörvénynek, hanem azt hozták volna ide, néhány nyuszifület így felírtam magamnak, hogy ha a lakhatás jogát alapvető emberi jognak minősítette volna a kormány, szerintem mindenki támogatta volna.

Itt van az Európai Szociális Karta, a módosított szociális karta 31. §-a, pontosan ezzel a problémával foglalkozik, és javaslatot tesz a tagállamok felé, hogy tegyék alapvető emberi joggá a lakhatás jogát. De nem ezt hozták ide, hanem egy rendészeti törvényt akarunk módosítani.

Ha azt a javaslatot hozták volna ide, hogy legyen Magyarországon több szociális bérlakás, mert miért is nincs? Nem azért, mert önmagában nem ad rá elég pénzt a kormány, mert egyébként nem ad, hanem az a probléma, hogy a települési önkormányzatok jelentős része forráshiánnyal küszködik, és nem tudja helyben a szociális problémákat megoldani, és úgy tud friss pénzhez jutni, hogy eladja az ingatlanvagyonát vagy annak egy jelentős részét, és az ingatlanvagyonának egy jelentős részét éppen a szociális bérlakások teszik ki.

Tehát ilyen formában mi támogattuk volna, hogyha itt készül egy olyan csomag, amelyik a szociális bérlakások számát növelte volna, és ehhez költségvetési forrásokat is biztosítottak volna.

Kérem szépen, önök voltak azok, akik 2012-ben megszüntették a lakhatási támogatást és az adósságkezelési szolgáltatást. De egy csomó ember néhány tízezer forint nem megfizetése miatt veszíti el a hajlékot a feje fölül. Lehet, hogy ezek nem nagy összegek, de amíg volt lakhatási támogatás, volt adósságkezelési szolgáltatás vagy a fővárosban volt rezsitámogatási lehetőség, akkor lényegesen több az a szociális eszköz, ami megakadályozza a hajléktalanná válást. Azt azért mindenki tudja, és nem kell közgazdásznak lenni, hogy a hajléktalanságba való bekerülés megelőzése mindig kevesebb pénzbe kerül, mint utána kezelni a problémát, mert akkor nagyságrendekkel több forrást kell biztosítani hozzá.

Ha azt a javaslatot hozták volna ide, államtitkár úr, hogy legyen megfizethető albérlet és albérleti támogatás - ezt úgy hívják a szociológiában, hogy külső férőhely biztosítása -, akkor szerintem mindenki támogatta volna ezt az indítványt. De nem ezt az indítványt hozták ide, hanem szigorítani akartak a jelenlegi szabályokon, és meg akarták bélyegezni ezeket az embereket.

Hogyha a lakásbérlési piacon nem ilyen árak lennének, mint amilyenek vannak, és mindenki látja világosan, hogy az ingatlanárak radikálisan mennek fölfelé, az elmúlt 3-4 évben legalább 30-40 százalékkal nőttek ezek az árak, és a lakásszociológiához értő kollégák pontosan tudják, hogy néhány hónap múlva az

albérleti árak is lekövetik az ingatlanárak növekedését, még ha nem is olyan mértékben, akkor pontosan lehet látni, hogy gyakorlatilag Budapesten 100 ezer forint alatt már nincs önálló albérlet.

Hogyha azt a javaslatot hozták volna, hogy gyermekes családokat nem lehet kilakoltatni, nem lehet az utcára tenni akkor sem, hogyha nem tudják a törlesztőrészletüket fizetni, akkor mi ezt támogattuk volna. Volt ilyen indítvány, Szabó Timea képviselő asszonynak a tavaszi ülészaknak a választások előtti utolsó hónapjában volt ilyen javaslata, azt sem engedték meg, hogy napirendre vegye az Országgyűlés, hogy gyermekes családokat ne lehessen kilakoltatni és ne lehessen az utcára tenni. Nem beszélve arról, hogy a lakhatáshoz valamiféle védelmet is kellene biztosítani. Ilyen például a lakcímhez való jog.

Államtitkár úr, ma Magyarországon nagyon sok olyan ember azért nem jut hozzá különböző szociális támogatásokhoz és szociális juttatásokhoz, mert nincs lakcímkártyája. Ezért mondtam azt, hogy nem a rendészeti államtitkárnak kellene itt ülni, hanem a szociális területtel foglalkozó államtitkárok valamelyikének, feltéve, ha olyan persze, aki ért is a dologhoz, tehát fogja azokat a jelzéseket, amelyeket az ellenzéki képviselők adnak. Csak megjegyzem, és már több ilyen szociológiai definíciót nem hozok ide, hogy a nyelvészológus barátaink azt mondják, hogyha valakinek nem áll rendelkezésére az a fogalmi apparátus, amivel egy problémát meg tud érteni, magyarul tudja dekódolni, akkor azt nem is érti meg.

Tehát itt arról van szó, hogyha ezek a javaslatok jöttek volna, és egy szociális ügyekkel foglalkozó államtitkár ülne itt, akkor lehetne érdemi vitát folytatni a kérdéstről. De megismétlem magamat: itt nincs most másról szó, csak elbeszélünk egymás mellett ezekben az ügyekben.

Végezetül azt is meg kell mondjam, hogy ha az üldöztetés helyett lakhatási támogatásokra hoznának javaslatokat, akkor biztos, hogy mindenki támogatná ezeket az indítványokat, mert ráadásul azt látjuk, hogy van pénz. Nemcsak a stadionokra, mert én ezen már nem is akarok rugózni, hanem hogy van pénz arra, hogy kijátsszák a közbeszerzéseket, van pénz arra, hogy a miniszterelnököt a Várba költöztessék, van pénz arra, hogy Erdélyben egyházakat milliárdokkal támogassanak, van pénz arra, hogy Szlovákiában stadiont építsenek, van pénz arra, hogy a Vajdaságban lakhatást támogassanak és vállalkozásfejlesztést támogassanak, akkor legyen pénz arra is, hogy a szociális étkeztetés normatíváját legalább 25 százalékkal megnöveljék, és ez nem egy horribilis összeg, államtitkár úr, 1-2 milliárd forintból megoldható.

(14.50)

Némelyik fideszes képviselőnek a csíkszében van egy-két milliárd forint, ahogy elnézem mostanság. Egy-két milliárd forinttal a népkonyhák működését lehetne finanszírozni. Két-három milliárd forintot, ha beletolnának a nappali melegedőkbe vagy az

átmeneti szállások normatívájának az emelésébe, az az égvilágon semmit nem jelentene egy ilyen költségvetésnél, mint amelyet beterveztettek 2019-re. Ha a családok átmeneti gondozását segítő keretet emelték volna meg, nem sokkal, államtitkár úr, 500 millió forint, egy félmilliárd forinttal, ha megemelnék, az egy érdemi segítség lenne az átmeneti elhelyezést igénybe vevők számára. És az utcai szociális munkát! Hát, azért nincs érdemi előrelépés az aluljárókban, a közterületeken, mert ellehetetlenítették az utcai szociális munkát. Néhány száz milliót, ha beletolnának, akkor érdemi változás lenne ezen a területen is.

És ne haragudjon, befejezőképpen: pontosan Budapest az, ahol a legnagyobb szükség lenne - egy-két milliárd forintból - a közillemhelyek létrehozására, a közbécsék megépítésére és működtetésére. Ha beletolnának néhány milliárd forintot, akkor nem lenne ilyen áldatlan a helyzet sem az aluljárókban, sem a köztereken, sem a parkokban, sem az emlékművek tövében. És ez nem csak a hajléktalanoknak lenne jó, az idős embereknek, akik mindenféle egészségügyi problémával küszködnek, a kismamáknak, nagyon sok mindenkinek segítség lenne.

Erre kéne fordítani, és államtitkár úr, amit most felsoroltam a legvégén, esküszöm önnek, ez alig több mint 5 milliárd forint, szinte semmi egy ilyen költségvetésben. És itt mindenki megszavazná, mindenki erről beszélne, hogy hogy lehet megoldani. Senkinek nem jó az a helyzet, ami van. Mindent támogatni fogunk, ami a probléma megoldását fogja segíteni, de ez az előterjesztés nem segíti a probléma megoldását. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Korózs Lajos képviselő úr. A következő ismételt felszólaló Csárdi Antal képviselő úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! *(Derűltség a Jobbik soraiból.)* Tisztelt Képviselő Asszony! Dunai Képviselő Asszony! Vallásossá valakit a tettei tesznek. Higgye el nekem, kereszténnyé valaki nem a nagy szájától lesz, hanem azért, mert úgy viselkedik, úgy él, úgy beszél, ahogy az Jézus tanításából következik. Úgyhogy azt gondolom, hogy ezt a vitát nem akarom, és nem is gondolom, hogy meg kéne nyitnom önnel; úgy, ahogy ez a törvényjavaslat, az ön hozzászólása is nagyon messze volt a krisztusi tanítástól.

Államtitkár Úr! Igen, érdekeltek vagyunk a jelenlegi helyzet megoldásában, de ahogy a képviselőtársaim elmondták, fordítva jönnek a javaslatok. Semmilyen érdemi javaslat nem érkezett a valódi megoldás irányába. Ön azt mondja, hogy a bérlakásprogram nem jó, mert nem tudják kifizetni. Hát, én pedig azt állítom, és ezt higgye el nekem, hogy egy szociális bérlakást nagyon szívesen tartana fenn a hajléktalanok nagy száma, de egyszerűen a munkavállalást gátolja, hogy nincsen hajléka. Mert higgye el, az az ellátórendszer, ahová ő elmegy, feltételezve, hogy igénybe veszi,

ott ő nem tud felkészülni a másnapi munkavégzésre. Mondta, hogy van arra vonatkozó program, ami a társadalomba való reintegrációját segíti ezeknek a nehéz sorsú embereknek. Hát igen, tudom, ilyen például a Lélek-program; a Lélek-program, amely az elmúlt nyolc évben nyolc embert segített vissza összesen Budapesten a társadalomba, a dolgozó, aktív és ilyen szempontból sikeres társadalomba. És én azt gondolom, hogy ha az ilyen programokba fektetnének be pénzt, akkor lehet, hogy most nekünk erről nem kéne beszélni.

De önök nem ezt csinálják. Pontosan tudjuk, beszéltem az előző felszólalásomban is erről, hogy az a hitelválság, aminek a mai napig nyögi a társadalom egy jelentős része minden következményét, az azzal a kockázattal jár, hogy a következő években családok tízezrei, tehát polgártársaik több tízezre kerülhet majd utcára. Akkor majd mit mondunk? Azt mondjuk nekik, hogy hát, miért kerültek utcára? Itt van, szabálysértés, szabálysértési törvény. A szabálysértési törvényben ilyeneket nem lehet szabályozni. A szabálysértési törvény, ha nagyon megengedő vagyok, az akkor kerülhet elő, hogyha egyébként minden szociális és minden forrásigényes módszerrel megpróbálkoztunk, hogy megoldjuk ezt a feladatot. De ez nem igaz.

A bérlakásprogram, az megelőzés. Olyan ez, mint az egészségügy. Ha megelőzőm a betegséget, az sokkal olcsóbb, mint amikor már gyógyítani kell. De önök ezekre nem nyitottak, és higgye el, nem vádolom önt személyében, de millió kísérletet tettünk rá. *(Kontrát Károly: Ön mióta képviselő?)* Tavaly is, idén is benyújtjuk azokat a költségvetési módosító tételeket, amik egyébként ebben a kérdésben a megoldás irányába mutatnának. De önök erre nem figyelnek oda. Azt mondja, hogy a szabálysértési törvénynek a mostani módosítása egyértelmű itinert ad az eljáró és az eljárásra feljogosított személynek, hogy eldöntse, hogy az ott-tartózkodás megfelel-e az előírásnak. Hát, én csöndesen jegyzem meg, hogy az az idézet, amit nekem felolvasott államtitkár úr, az önmagában el-lentmondás.

Hiszen a rendőr - legyen, mondjuk, rendőr -, a rendőr, aki tapasztalja azt, hogy én szendvicset eszem, vagy elaludtam a buszmegállóban, ő pontosan látja ezt a történetet, és nem tudja bebizonyítani azt, hogy én ott azt életvitelszerűen teszem vagy sem, hiszen azt nem lehet bizonyítani. Egy folyamatos dolognak a pontszerű érzékelése történik.

De mondom, ez a jogi része, mert a nagyobb probléma ott van vele, hogy amellet, hogy egyébként ön úgy fogalmazott, hogy a cél, hogy igénybe vegyék az ellátási formákat, elmondtam, miért nem veszik igénybe, ön nem hiszi el nekem, államtitkár úr. *(Kontrát Károly: Reagáltam rá, dehogyis, reagáltam rá!)* Pedig elmondom még egyszer: koszos, férges és állatok által fertőzött, egészségügyi problémák vannak vele, egyrészt. Másrészt pedig pontosan tudjuk, hogy sem a vagyonszükségletet, sem a személyi biztonságot nem tudjuk jelen helyzetben garantálni. Miért nem

ennek az előremozdítását vagy megváltoztatását kezdeményezték? Mert egyszerűbb azt mondani, hogy szabálysértés a hajléktalanság. Nekünk ez a legnagyobb problémánk.

Képviselőtársaim sorban mondták el, hogy partnerek lennének az ellenzéki képviselők, ha valódi megoldást akarnának hozni. De önök büntetni akarnak, illetve azt gondolják, hogy ezt is lehet erőből. De amikor kimegyünk a Parlamentből, az egy más világ. Itt lehet erőből politizálni, mert önök vannak többen, kint nem lehet erőből politizálni, mert az életnek a törvénye az nem erőszakolható meg.

Én nagyon szépen kérem, államtitkár úr, vonják vissza ezt a módosító javaslatot, és hozzanak helyette olyan törvényjavaslatot, ami valódi megoldást tud nyújtani ezekre a problémákra, ami lehetővé teszi bérlakások építését és fenntartását, ami az ellátórendszer színvonalának jelentős emelését teszi lehetővé. Olyan javaslatot hozzanak, és akkor higgye el, komoly egységben fogja megszavazni a magyar parlament. Köszönöm szépen a szót.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólaló ismételt felszólalásra Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim hitvitájába nem szeretnék belefolyni, legfeljebb arra hívom fel a figyelmet, hogy lám, ilyen káros következményei vannak annak, amikor a kereszténységből politikai terméket, propagandafegyvert formálnak. Én azt javaslom mindkét oldalnak, hogy ezt inkább hagyják abba; szerintem közelebb állunk ahhoz, ahogy egyébként egy modern, felvilágosodott államban a törvényhozásnak működnie kellene.

(15.00)

Én azt remélem, hogy képviselő asszony már meggyőződött arról, amiről, hogyha a vitát nyomon követi, korábban is meggyőződhetett volna. *(Derült-ség az ellenzéki padsorokban.)* Mi történt? *(Az elnök cseppet.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, nem mondott semmi olyat Arató képviselő úr *(Arató Gergely: Próbálok vicceset mondani, de most nem sikerült éppen.)*, ami okot adott volna arra, hogy képviselőtársaim ilyen derültséggel viszonzják vagy nyugtázzák a szavait, úgy-hogy arra kérem önöket, ezt most tegyék félre.

ARATÓ GERGELY (DK): Nekem mindig jólesik, de inkább akkor, amikor megérdemlem.

Tehát azt szerettem volna jelezni, hogy képviselő asszony bizonyára meggyőződött arról, hogy az ellenzéki pártok nem akarják az utcán tartani a hajléktalan embereket, nem értenek egyet azzal, hogy ezek az emberek kénytelenek az utcán élni. Csak azt szeretnék, hogyha lenne választásuk, hogyha lennének olyan eszközök, és ezekről például Korózs képviselő úr nagyon részletesen és pontosan beszélt, amelyek lehetővé teszik, hogy ők ne az utcán éljenek, ha meglennének azok az egészségügyi, szociális intézkedések, ha lenne olyan mentálhigiénés segítség, olyan rehabilitáció, olyan, a foglalkoztathatóságot segítő támogatás, és még hosszasan sorolhatnám ezeket, és nem néhány ember, mint azokban a programokban, amikről államtitkár úr beszélt, hanem valóban mindenki számára elérhető módon, amik ezeknek az embereknek esélyt kínálnak.

Szemben jobbkios kollégáimmal, én nem bízom abban, ha ezt önök leírják. Ne papíron írják le! Önök kormányoznak, csinálják meg, oldják meg, tegyenek végre valamit! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha majd tényleg mindezt megoldották, és csupa unatkozó, kalandvágyó milliomos alszik az utcán, akkor majd térjünk vissza arra, hogy szükség van-e rendőri intézkedésekre, de addig nem.

Konkrét államtitkár úr azt teszi, mint mindig, amikor kifogytak az érvekből, és nem mernek már a saját kormányzásukról beszélni, visszatért 2010 előttre. Államtitkár úr, most már értem, önök elképesztő jól tudtak volna 2010 előtt kormányozni. Csak az a helyzet, hogy most kellene, 2018-ban, az ország mostani problémáival kellene foglalkozni. Nem nagyon érdekes már az, hogy önök mit csináltak volna másképp 2010 előtt.

Azépp hadd mondjam el azt is, ön régóta dolgozik ezen a területen, nagyon jól tudja, hogy egészen más a rendőr helyzete akkor, amikor kiszolgáltatott hajléktalannal kell foglalkoznia, mert erre kényszeríti őket a törvény, és egészen más akkor, amikor a törvényes kötelességüket ellátva, talán nem hibátlanul, de egy részben erőszakos és felfegyverzett tömeggel állnak szemben, mint 2006-ban. De hát ön ezt remekül tudja, hiszen önök szervezték ezeket a zavargásokat részben, így aztán ez aligha újdonság. *(Z. Kárpát Dániel: Haha!)*

Végül azt is szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt államtitkár úr, hogy ugye, csak viccel, amikor azt mondja, hogy itt nem egy választási politikai propaganda célú jogszabályról van szó. Hat nap alatt verték keresztül az alaptörvény-módosítást, és újabb bő egy hét után beterjesztették ezt a szabálysértéstörvény-módosítást.

Most nekünk el kellene hinnünk azt, hogy önök egy hét alatt megfeleltek minden, a jogalkotási törvényben írt kötelemnek, lefolytatták a társadalmi egyeztetést, a kormányzati egyeztetést, hatásvizsgálatot készítettek, és ezután nyújtották be ezt a törvényjavaslatot? Remélem, ez csak vicc, mert komolyan ez elképzelhetetlen lenne, azt hiszem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Hajdu László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces hozzászólásra. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor a felszólalásomban arra tértem ki, hogy addiktológusokból nem áll rendelkezésre annyi szakember, ön azt mondta, hogy programokat vezetnek be, amelyeken keresztül igénybe lehet venni ezeket az addiktológusokat. Kérdezem én, hogy hol vannak ezek a szakemberek. És nem Budapestről beszélek, hanem az ország különböző pontjairól. Nincsenek ilyen szakemberek, akik elérhetőek lennének. Sokszor több tíz vagy száz kilométerekre kell utaztatni őket.

Azt kellene elérni, hogy az ország minden pontján... - mert aki a legkeletibb vagy a legnyugatibb pontján él az országnak, annak is jár, hogy igénybe vegye ezeket a szakembereket, és önöknek ehhez a forrásokat biztosítaniuk kell. Úgyhogy úgy gondolom, hogy ezeket az embereket meg kellene becsülni jobban, és akkor talán többen választanák ezt a pályát, és akkor a hajléktalanoknak is sokkal könnyebb lenne a visszailleszkedés a magyar társadalomba. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, óhajt-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra reagálni. *(Kontrát Károly: Igen.)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is most szeretném megköszönni Hubay György képviselőtársamnak, aki a Fidesz-frakció képviselőtársamnak, aki a Fidesz-frakció képviselőtársamnak, aki a Fidesz-frakció képviselőtársamnak támogatásáról biztosította a javaslatot, valamint Moring József képviselőtársamnak, aki a KDNP támogatásáról biztosította a javaslatot, tehát az ő hozzászólásukat és támogatásukat szeretném megköszönni most itt az általános vita lezárásaként, és kérem, hogy a szavazásnál is támogassák a javaslatot.

Azért kértém szót a vita közepén, hogy legyen módunk arra, hogy tényleg azokat a nézeteket, amelyek ennek a kérdésnek a megoldásához szükségesek, kölcsönösen elmondhassuk és érvelhessünk emellett. Sajnálom, hogy a jó szándékot vonják kétségbe az ellenzéki képviselőtársaim.

Szeretném leszögezni azt, hogy a hajléktalan emberek méltóságát nem azzal segítjük álláspontom szerint, hogy hagyjuk, hogy az utcán éljenek, hanem azzal, hogyha megfelelő körülményeket és hozzáférhető ellátórendszert biztosítunk az ő számukra. Tiltásra pedig azért van szükség, hogy azokkal szemben, akik

szántsándékkal nem veszik igénybe az ellátórendszert, el lehessen járni. A kormány úgy tud segíteni ezeknek az embereknek, hogy hozzáférhető ellátórendszert biztosít a számukra. Ezt a rendszert a kormány eddig is biztosította, és a jövőben is ezt fogja tenni. A jövő évi költségvetés kapcsán elmondható, hogy a szociális terület forrásaiban továbbra is biztosított a szolgáltatások finanszírozása.

Még engedjék meg, hogy Z. Kárpát Dániel képviselő úr második vagy harmadik, nem is tudom, hányadik, talán utolsó felszólalására reagáljak itt a devizahitelekkel kapcsolatban, amikor elmondta, hogy mi mindent megtettek ezért. Én azt gondolom, hogy ha visszatekintünk a 2010-et követő időszakra, akkor azt mondhatjuk, hogy nekünk, kormánypárti frakciónak és a kormánynak az egyik legfontosabb feladata az volt, hogy a magyar embereket a devizahitel-csapdából kiválassuk. Ebben nagyon sok mindent tettünk az árfolyamgáttól kezdve az átváltásig, és én azt gondolom, hogy ezen a területen nagyon fontos eredményeket tudtunk elérni, és nagyon sok embernek tudtunk segíteni ennek a kérdésnek a megoldásában.

Visszatérve még a jelen törvényjavaslatra, hiszen most a T/708. számú törvényjavaslatról beszélünk, ami a 2012. évi II. törvény, a szabálysértési törvény módosításáról szól, szeretném megköszönni a vitában részt vevő képviselőknek a hozzászólását, azoknak is, akik talán indulatosan szóltak hozzá. Abban bízom, hogy ez a vita is hozzájárult a megoldáshoz.

A benyújtott javaslatok, a módosító indítványok, ha lesznek ilyenek, azzal kapcsolatban azt tudom mondani, hogy érdemben mérlegeljük őket, hiszen egy nagyon súlyos probléma megoldására vállalkoztunk a tekintetben, hogy az Alaptörvény hetedik számú módosításával kapcsolatban hozzáigazítjuk a szabálysértési törvény rendelkezéseit, illetve hozzájárulunk annak a problémának a megoldásához, hogy emberek életvitelszerűen a közterületen a jövőben, a törvény hatálybalépését követően ne éljenek. Ehhez kérem minden képviselőtársam támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Nemzeti Közszolgálati Egyetem fenntartói jogait érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely és Dunai Mónika képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/710. számú Ház informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Most megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz célja, hogy a magyar közigazgatás a kor kihívásainak megfelelő, a magyar emberek életét és ügyeik intézését megkönnyítő, letisztult feladat- és hatáskörrel rendelkező, takarékos intézményrendszer legyen. Célunk a magyar közszolgálat, a jó kormányzás biztos alapjainak megteremtése és továbbfejlesztése most is, az elmúlt években is és a jövőben is.

(15.10)

Ezen célok megvalósításához elengedhetetlenek a korszerű tudományos ismereteken alapuló felsőfokú képzések. Magyarország biztonsága, a világ növekvő biztonsági kockázata, a világ krízisei a magyar államot rendkívüli feladatokkal szembesítik. Közügyeink vitelében is innovatív szemléletre van szükség. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem is ezen célokat szolgálja: olyan szakembereket képezni és továbbképezni, akik a közszolgálat megannyi területén gyorsan, hatékonyan és szakszerűen tudják az állampolgárokat segíteni, az állampolgárokat szolgálni. Ennek a célnak az eléréséhez, a modern közigazgatás megteremtéséhez, a minőségi oktatás továbbfejlesztéséhez gyorsabb és hatékonyabb működést kell biztosítani a Nemzeti Közzolgálati Egyetemnek. A képviselőtársammal, Gulyás Gergely miniszter úrral benyújtott jelen törvényjavaslatunk erre tesz javaslatot, ennek szellemiségében íródott.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Közzolgálati Egyetem fenntartói irányítása jelenleg négy miniszter, a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter, az igazságügyért, a honvédelemért, valamint a rendszertért felelős miniszter részvételével működő fenntartói testület hatásköre, amely a négy tag egyhangú igen szavazatával hoz döntést. Ez a testületi formában működő irányítás a fenntartó működését lassabbá és körülményesebbé teszi, ezért a modern közigazgatás és a minőségi oktatás megteremtése érdekében indokoltnak tartjuk, hogy az egyértelmű felelősség és az irányítás egy helyre, a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez kerüljön.

Ezzel együtt javasoljuk képviselőtársammal egy tanácsadó testület létrehozását, amely a Miniszterelnökség vezetésével és az igazságügyért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, a rendszertért felelős miniszter részvételével működik, mint eddig, kiegészülve a külgazdasági és külügyminiszterrel. A testületet javaslatot, véleményezési jog illeti meg a fenntartói hatásköröket illetően. A hatályos szabályozást követve továbbra is indokoltnak látjuk megteremteni annak lehetőségét, hogy az igazságügyért, a honvédelemért, a külgazdasági és külügyekért, valamint a rendszertért felelős miniszter a Nemzeti Közzolgálati Egyetemmél kötött megállapodás alapján költségvetési támogatást biztosítson az egyetem részére az általa vezetett tárca költségvetési fejezetében. Tisztelt Képviselőtársaim! Javaslatunk szerint annak elfogadása esetén a törvény ez év augusztus 15-én lép hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen törvényjavaslat célja, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetemet hozzásegítsük és hozzásegítsük egy még hatékonyabb működési modell alapján való korszerű oktatáshoz, amely Magyarország védelmének biztosítását, a magyar emberek védelmének biztosítását, valamint az állampolgárbarát közszolgálat megteremtését tűzi ki célul, és amely még inkább képes a XXI. század igényeihez igazodni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben ezekkel a célokkal egyetértenek, kérjük, támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Potápi Árpád János államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Nemzeti Közzolgálati Egyetem az együttműködés egyeteme, a társadalmi igények, a nemzetstratégiai kormányzati célok és az egyetemi autonómia közötti hatékony együttműködés modellje. Az együttműködés érték, amennyiben a közös munka az egyetem számára, ezen keresztül a közszolgálat javára hozzáadott értéket teremt. Az egyetemi szabadság nem öncélú, nem önmagáért való érték, hanem felelősség, amelynek iránya napjaink Európájában a közös társadalmi és gazdasági stratégiai célok előmozdítása. A közcélok és a közérdek az NKE fenntartóiban, közszolgálati megrendelőiben ölt testet, ezt a fenntartói jogokat közvetítő állami intézmények, a közszolgálati hivatásrendek, a hallgatók, az oktatók és a kutatók közössége jelenti.

Korunk társadalmi és gazdasági krízisei, a növekvő biztonsági kockázatok, jövőnk bizonytalanságai az államot és a kormányzatot rendkívüli feladatokkal szembesítik világszerte. A közérdeket érvényesítő közszolgálatnak, a jó és stabil kormányzásnak korszerű, tudományos ismeretekre és felsőfokú képzésre kell épülnie. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem feladata a XXI. század kihívásainak megfelelni tudó állam, a jó és hatékony kormányzás, az elkötelezett közszolgálat építése az oktatás és a tudomány eszközeivel. Világunk gyorsuló és bonyolult változásai csak nyitott és átfogó szemlélettel érthetők meg. Ahogy az emberi szervezet is csak organikus egységként tud a bajokkal megküzdeni, így a közszolgálat is csak egységes erőforrásként hatékony.

Az állam szerepét komplexen, világunkat egészként kell tekintenünk. Az universitas filozófiája egykoron az egységre törekvő szemléletet hordozta, de mára tudásunk széttöredezett, a tudomány rendszereit is átrendező változások azonban tudásunk újraegyesítését, szintézist követelnek. Újító és innovatív gondolatokra van szükség a közügyekben is. A tudomány és a közszolgálat korszakos átalakulásának

egyik innovatív színtere a Nemzeti Közszerzői Egyetem. Jelen törvényjavaslat eme szellemiség követésén alapszik.

Ahhoz, hogy az egyetem működése az eddigiekénél is hatékonyabb és eredményesebb legyen, meglátásunk szerint bizonyos pontokon módosítani szükséges a fenntartói struktúrát. A Nemzeti Közszerzői Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi törvény a Nemzeti Közszerzői Egyetem fenntartói jogai gyakorlásának 2011-ben a közigazgatási fejlesztésért felelős minisztert, a honvédelemért felelős minisztert, valamint a rendészetért felelős minisztert jelölte meg, akik fenntartói jogukat egy közös, egyhangú döntéshozatali mechanizmuson alapuló fenntartói testület útján gyakorolhatták. A 2014-es parlamenti választás után, a szakfeladatok átrendeződését követően a fenntartói testület tagja lett az Igazságügyi Minisztérium képviselője is, ezzel négytagúra bővült ez a testület, az egyhangú döntéshozatali mechanizmus változatlanlansága mellett. Ez a fenntartói konstrukció az alapítás időszakában és az első években jól működött, beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Ekkor még a szakmai és a fenntartói irányítás szorosan össze kellett hogy kapcsolódjon, s ez a modell biztosította, hogy sikeres lehessen az integráció.

Az FT évről évre csökkenő ülészáma is jelzi - 2012-ben 33 ilyen ülés volt, 2013-ban 21, 2014-ben 18, 2015-ben 18, 2016-ban 16, 2017-ben 14, az idei évben pedig 6 ilyen ülés volt -, tehát a csökkenő ülészsám is jelzi, hogy erre a típusú vezetési modellre ma már nincs szükség. Ez a modell azonban más okok miatt is meghaladottá vált. Az egyik ok az, hogy sikeres volt az integráció. Az intézmény számos olyan új kormányzati feladatot kapott, gondoljunk például a tisztviselői továbbképzésekre vagy a közszerzői fejlesztését célzó uniós finanszírozású projektekre, amelyben minden kar, intézet részt tudott venni.

A Ménesi úti telephelyről és a Farkasföldi úti telephelyről két kar leköltözött a Ludovika Campusra, a Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar költözése tervezés alatt van. Egyre egységesebb e tekintetben is az intézmény.

(15.20)

Ez áthallgatásokat, átiktatásokat tesz lehetővé. Ma már a hallgatói rendezvények is közösek.

Az intézmény kebelén belül született egy új kar is, a Nemzetközi és Európai Tanulmányok Kar, amely viszont aszimmetriát teremt azzal, hogy fenntartói képviselet nélkül működött, a Külgazdasági és Külügyminisztérium ugyanis nem volt fenntartó, csak tanácskozási joggal vett részt az FT ülésein. A Vízstudományi Kar a Bajai Eötvös József Főiskolából kiválva lett az NKE része. A kar a BM szakmai támogatásával lelt az egyetemen otthonra.

A fenntartói irányításban és magában a testületben a számos személycsere kompetenciavesztéseket,

a felelősségi viszonyok torzulását eredményezte. Az elmúlt hat és fél évben nyolc fenntartó miniszter és 12 FT-tag irányította összességében az egyetemet. Ezen túl több olyan szempont volt, amely a testületi formában működő komplex irányítást szükségtelessé tette, pontosabban a szakmai és a fenntartói irányítás elválasztása mellett sorakoztatott érveket.

A költségvetési fejezetgazda Miniszterelnökség részben az intézmény költségvetése kezelése okán indokolt, hogy fenntartójává váljon az intézménynek, részben pedig ez a változás biztosítaná, hogy a tárcánál jelen lévő szempontok, a budapesti városfejlesztési szempontok, a több tízezer főt foglalkoztató kormányhivatalok szakember-utánpótlásának erősítése például az NKE irányításában jobban megjelenhessenek. Mindez nem jelentené azt, hogy az eddigi fenntartók kapcsolatukat vesztenék az intézménnyel. A javaslat továbbra is biztosítaná, hogy a tárcák saját képzési céljaik megvalósítására a saját fejezetükben forrásokat biztosítsanak.

A törvényjavaslat rendelkezik továbbá egy tanácsadó testület létrehozásáról, amely testület a Miniszterelnökséget vezető miniszter vezetésével és az igazságügyért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, a külgazdasági és külügyminiszter, valamint a rendészetért felelős miniszter részvételével működne. E testület tenné lehetővé, hogy az érdekelt tárcák minden lényeges szakmai tartalmat véleményezhessenek, illetve azokkal kapcsolatban információhoz jussanak, javaslatokat tegyenek.

A javaslat megszüntetné továbbá a fenntartói aszimmetriát is azzal, hogy - mint említettem - a tanácsadó testületben egyenrangú taggá emelné a Külgazdasági és Külügyminisztériumot, amelynek FT-be való, egyébként indokolt bekerülését az ötfős testületi döntéshozatal végképp megbénította volna az egyetemet. Ez a modell természetesen az esetleges további bővítéseket is kezelhetővé teszi. A javaslat a korábbi fenntartói testület hivatalát egyrészt épp a folytonosság biztosítása, másrészt a tanácsadó testület kompetens működtetése okán javasolja megtartani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül engedjék meg, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr idén tavasszal a Ludovika Campus átadóján mondott ünnepi beszédéből idézzek egy rövid részletet. „Ez az egyetem évről évre magyarok újabb nemzedékeit állítja a haza szolgálatába. Ahogy üzente régen, úgy üzeni ma is: vagyunk, akik voltunk, és leszünk, akik vagyunk. Ahogy üzente régen, úgy üzeni ma is, hogy akár az egész világ is összedőlhet, de a haza szolgálatának erkölcsi parancsa a Ludovikán és a ludovikások szívében állandó marad. A Ludovika mindig arra nevelte a hallgatóit, hogy tartsák meg Magyarországot független, szabad és magyar országnak.”

A jelen módosító javaslatainkkal azt kívánjuk elérni, hogy a korábbinál hatékonyabb működési modell segítse a Nemzeti Közszerzői Egyetemet kitűzött céljai elérésében. Bízom benne, hogy önök is egyetértenek az előterjesztésben foglaltakkal, és számíthatunk majd a támogató szavazataikra. Köszönöm

szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a vezérszónoki felszólalásokat megkezdenénk, most ülésvezetői kérdésben kell döntést hoznunk. Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelezte, hogy fel kíván szólni az általános vita során. A határozati hárszabály 17. § (5) bekezdése kimondja, hogy az alelnökök képviselői felszólalásuk esetén a tárgysorozaton lévő ugyanazon önálló indítvány további tárgyalása során a szavazás lezárásáig az ülés vezetésével kapcsolatos feladatokat nem láthatnak el, kivéve, ha az Országgyűlés ehhez hozzájárul. Tehát ahhoz, hogy a későbbiek során Hiller István alelnök úr ülést vezethessen ebben a témában, az Országgyűlésnek hozzá kell járulnia.

Ezért tisztelettel kérdezem, az Országgyűlés hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalásai során vezethesse az ülést. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta. Köszönöm szépen.

Most térünk rá a vezérszónoki felszólalásokra. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Pósn László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. PÓSN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Nemzeti Közszerződési Egyetem feladata a 2011. évi létrejötté óta a XXI. század kihívásainak megfelelni tudó állam, a jó és hatékony kormányzás, az elkötelezett hivatástudati közszolgálat építése az oktatás és a tudomány eszközeivel. A Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi törvény a Nemzeti Közszerződési Egyetem fenntartói jogai gyakorlójának a közigazgatás fejlesztésért felelős minisztert, a honvédelemért felelős minisztert, valamint a rendszertért felelős minisztert jelölte meg, akik fenntartói jogukat egy közös, egyhangú döntéshozatali mechanizmuson alapuló fenntartói testület útján gyakorolják. A szakfeladatok 2014. évi átrendeződése következtében a fenntartói testület tagja lett az Igazságügyi Minisztérium képviselője is. Az egyhangú döntéshozatali mechanizmus változatlanlansága mellett így a fenntartói testület négytagúvá bővült.

Az első években, amikor a szakmai és a fenntartói irányítás szükségképpen még szorosan összekapcsolódott, a korábban különálló intézmények együttműködése kifinomult, összehangolódott, ez a modell megfelelő keretet biztosított a sikeres integrációhoz egy egységes, nagy közszolgálati egyetem kialakulásához. Ennek az integrációnak az előrehaladását, elmélyülését jól mutatja a fenntartói testület üléseinek

gyakorlásában bekövetkezett változás, amiről államtitkár úr beszélt. A fenntartói testület csökkenő ülészáma azt mutatja, hogy ez a típusú vezetési modell mára már, úgy tűnik, hogy meghaladottá, ha úgy tesszük, feleslegessé vált. Mindez azt mutatja, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemet alkotó korábbi felsőoktatási intézmények integrációja sikeres volt, és a Ludovika Campusra történő átköltözésekkel, a közszolgálat fejlesztését célzó projektekkel, a tisztviselői továbbképzésekkel, áthallgatásokkal, átképzésekkel, közös rendezvényekkel ez az egységesülési folyamat korántsem ért véget, hanem egyre inkább még jobban elmélyül.

Azt, hogy a 2011. évi törvényi szabályozáshoz hozzá kell nyúlni, az eddig elmondottakon túl az is indokolja, hogy ma már a Nemzeti Közszerződési Egyetemen olyan új karok is működnek, amelyek a 2011. évi rendelkezéskor még nem voltak. Ilyen a Nemzeti Közszerződési és Európai Tanulmányok Kar, amely viszont az eddigi törvényi szabályozásból adódóan fenntartói képviselő nélkül működött, a Külgazdasági és Külügyminisztérium ugyanis nem fenntartó, csak tanácskozási joggal vett részt a fenntartói testület ülésein. A Bajai Eötvös József Főiskolából vált ki és lett a Nemzeti Közszerződési Egyetem része a vízgazdálkodással összefüggő tudományterület.

A testületi formában működő irányítás, ami korántsem fed le a Közszerződési Egyetem mindegyik szervezeti egységét, lassabbá és körülményesebbé teszi az intézmény működését. Ez a helyzet, valamint a mélyebbé vált integráció, egységesebbé vált egyetem egyaránt indokolja, hogy az egyértelmű fenntartói felelősség és irányítás egy kézbe kerüljön. Tekintettel arra, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem költségvetésének fejezetgazdája a Miniszterelnökség, kézenfekvő, hogy a fenntartói jogok és a felelősség is itt jelenjen meg. Ugyanakkor a most tárgyalt törvényjavaslat továbbra is biztosítja azt, hogy az eddigi fenntartók megőrizzék kapcsolataikat az intézménnyel, és lehetővé teszi, hogy a szóban forgó tárcák saját képzési céljaik megvalósítására a saját fejezetükben forrásokat is biztosítsanak.

(15.30)

A törvényjavaslat szerint a Miniszterelnökséget vezető miniszter vezetésével az igazságügyért, a honvédelemért, a rendszertért és a külgazdaságért, külügyekért felelős miniszterek részvételével létrejönne egy tanácsadó testület, ami lehetővé tenné, hogy az érdekelt tárcák minden lényeges szakmai tartalmat véleményezhessenek, javaslatokat tegyenek.

Ez a törvényi változtatás megszünteti azt a hiást, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak nem volt helye a fenntartói testületben. Most bekerül a tanácsadó testületbe, és ez a modell, ahogyan már elhangzott, ugyanakkor az esetleges további bővítések is lehetővé teszi, az új kihívásokhoz igazodó szervezeti változásokat is kezelhetővé teszi.

Tisztelt Ház! A most tárgyalt törvényjavaslat a korábbinál hatékonyabb működési modell bevezetésével kívánja a Nemzeti Közszolgálati Egyetem működését is eredményesebbé, magasabb színvonalúvá tenni. Azt gondolom, hogy ez az előterjesztés, ami egyébként alapvetően, így gondoljuk, egy technikai természetű módosítás, hiszen itt a fenntartó egyértelmű nevesítéséről van szó, továbbá a különböző paragrafusokon átvezeti ezt a fajta változást, a korábbi szóhasználatot értelemszerűen az újra cseréli ki, ez olyan típusú változtatási forma, ami alapvetően az eddigi működéseket érdemben nemhogy befolyásolná, hanem sokkal inkább csak javítani tudja. Azt hiszem, ez a technikai változtatás minden igényt kielégít.

Ha jól érzekelem és jól gondolom, akkor vélhetően komoly politikai felhorgadásokat önmagában ez a változtatás nem fog okozni. Ha igen, akkor nem ez a változtatás lesz az oka, tegyük hozzá, hanem az, hogy az ellenzék szemében önmagában a Nemzeti Közszolgálati Egyetem léte az, ami szálka. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A jó és a hatékony kormányzás valóban nagyon fontos cél lehetne, ha valóban ez lenne a kormánypárt célja. Egy olyan modern, a XXI. századnak megfelelő állam- és közigazgatás valóban nagyon szükséges volna Magyarországon, amely képes azokkal a kihívásokkal is megküzdeni, amelyeket államtitkár úr is emlegetett. Az a baj, hogy ez az előterjesztés egyébként egy olyan fennálló rendszert kíván inkább csak technikai módon kezelni, amit szintén az önök kormánya talált ki, és mi már akkor elmondtuk róla, hogy az nem fog ebben a formában működni.

Egy nagyobb összefüggésben azonban megint csak egyfajta irányt mutat, és ez pedig az, hogy minden szektort az egypárti Fidesz maga alá akar gyűrni, ami most még egy picit is önálló. Az, hogy most egy személyben a kancelláriaminiszter dönt minden olyan kérdésben, ami egy normál egyetemen... - és most engedje meg, hogy kicsit személyeskedjek, államtitkár úr, mint volt egyetemi vezető, tehát minden normális egyetemen a szenátus dolga vagy az akadémiai választott vezetők felelőssége kell legyen. Most ezzel a módosítással gyakorlatilag minden a miniszter kezébe kerül, ez elfogadhatatlan a Jobbik számára, ami valóban polgári erőként és nemzeti néppártként küzd az oktatásügy és a felsőoktatás jobb finanszírozásáért és támogatásáért.

Meg kell mondjam, hogy valóban, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem létrejötte is nagyon érdekes esettanulmány volt. Egy-két dolgot hadd idézzek fel

azért, mert azt gondolom, egy folyamat végén vagyunk. Az lehet, hogy ez a módosítás már valóban csak technikai jellegű, hogy négy fenntartó miniszter helyett egy fenntartó miniszter van itt megnevezve, ettől miért lenne ez jobb, azt persze senki nem mondja meg, de igazándiból a legfontosabb probléma megítélésünk szerint az, hogy miért van a kormány-nak egy kivételezett magánegyeteme.

Egy olyan egyetemi világban Magyarországon, ahol egyébként általános az alulfinanszírozottság, ehhez képest a Nemzeti Közszolgálati Egyetem hallgatói létszáma olyan kis és közepes egyetemekre jellemző, mégis nagyságrendileg négyszer annyi fejlesztési és költségvetési forrás jut egy hallgatóra ezen az egyetemen, mint a magyar átlag. Ezenkívül, mondjuk, az egyetem kapott egy 600 férőhelyes kollégiumot abban az időszakban, amikor az egyetem összes hallgatói létszáma 1800 fő volt. Hát, arányában bármelyik magyar egyetem ezt az arányt nagyon-nagyon megköszönné, miközben egyébként a magyar egyetemek valóban helyhiánnyal és alulfinanszírozottsággal küszködnek a kollégiumok terén is.

Azt már csak halkán jegyzem meg, hogy a kollégiumok állapota nagyon sok kívánnivalót hagy maga után. Becslések szerint a kollégiumok közel 80 százaléka jelenleg nem felel meg a jelenleg hatályos jogszabályi előírásoknak, tehát nem valami fantasztikus luxuskívánalmaknak, hanem a jelenleg hatályos magyar jogszabályi előírásoknak sem. Csak infrastruktúra-fejlesztésre kapott ez az egyetem 50 milliárd forintot, uniós és költségvetési forrást a megalapítása óta. Az, hogy a nemzetközi rangsorokban komolyan jegyzett magyar egyetemek ilyen nagyságrendű fejlesztési forrásokról csak álmodni tudnak, azt már nem is kell itt hangsúlyoznom.

Arról nem beszélek, hogy ha még nagyobb összefüggésbe helyezük az egész kérdést, akkor az sem véletlen, hogy nemcsak az MTA 28 milliárdos tétele kerül most az új Innovációs Minisztérium költségvetésébe, hanem az egyetemek kutatás-fejlesztésre szolgáló 29 milliárd forintja is, és az OTKA, tehát az alapkutatásokra kiírt alap 13 milliárd forintja is még jobban összpontosul; mert az egyetemek vagy a tudósok biztos nem tudják megmondani azt, hogy mit érdekes kutatni.

Minden ebben a nagyobb összefüggésben érteendő megítélésünk szerint. Ennek az egyetemennek a rektora, Patyi professzor úr egyben a Választási Bizottság elnöke volt, és hogy milyen teljesítményt nyújtott a választások alatt, azt én itt most nem szeretném ecsetelni. Eleve azt szeretném megjegyezni, az, hogy egy professzor egyben egy rektor, egyébként pedig a Nemzeti Választási Bizottság elnöke, ez egy normálisan működő demokráciában elképzelhetetlen lenne. Az már csak hab a tortán, hogy a sajtóban bírságbajnokként ismertté vált Patyi professzor úr lesz most a különbírói rendszer vezetője, ami arról szól majd, hogy a különbírói rendszerre kirendelt fideszes pártkatonák mindent megítélnek majd a Fidesz érdekében, ha bárki merészeli a fideszes államhatalmat bármilyen

formában beperelni. Persze, perelni mostanában egyre nehezebb.

Már '17 őszén kiszivárogtak olyan tervek is a kormány részéről, ami szerint 2023-tól csak az tölthet be majd vezető pozíciót a magyar közigazgatásban, aki elvégezte a Nemzeti Közzolgálati Egyetem államtudományi mesterképzését. Államtudomány: ez egy érdekes tudomány. Ez a tervezet ugyan azóta lekerült a napirendről, de már maga az, hogy egy ilyen hír megjelent, rendkívül aggasztó megítélésünk szerint. Azt már csak halkán jegyzem meg, hogy az egyetemen végzetek azért némi pozitív diszkriminációban részesülnek már most is, úgy hallik.

Azt szeretném kifejteni, ennek megfelelően módosító indítványokat is fogunk természetesen benyújtani ehhez a törvénymódosításhoz, egyszerűen azért, mert felháborítónak tartom azt, amit idézek az 5. §-ból, hogy milyen feladatokat ad egy egyszemélyi miniszter kezébe, adna ez a törvénymódosítás. Idézem a b) pontot, ami, azt hiszem, minden, még az egyetemi világhoz nem is annyira kötődő ember számára egyértelmű lehet. Azt mondja a b) pontban, hogy a fenntartó dönt az egyetemre felvehető hallgatói létszám szakonkénti megosztásáról. A c) elfogadja az intézményfejlesztési tervet. A d) meghatározza az egyetemen magasabb vezetői és vezetői megbízással rendelkezők számát. Az i) meghatározza a szakmai ellenőrzés rendszerét. Hogyan? Milyen formában? Ez a szó, hogy szakmai ellenőrzés, a felsőoktatási törvényben nem is létezik. Ez egy olyan gumiparagrafus, amibe bármi belefér, hogy meghatározza a szakmai ellenőrzés rendszerét.

Ezeket a példákat azért olvasom föl konkrétan, mert ugye, lehet erre azt mondani, hogy ez egy technikai jellegű módosítás, de azt azért ki szeretném fejteni, hogy az universitas, amit államtitkár úr is emlegetett, azt jelentette, hogy az egyetemi oktatók és kutatók, valamint a hallgatók egysége és nem az állampárt és az egyetem egysége.

(15.40)

Tehát azt szeretném végezetül kifejteni, hogy ebben az összefüggésrendszerben és ezekkel az aggasztó tendenciákkal együtt a Jobbik-frakció nevében ezt az előterjesztést nem tudjuk támogatni. Az ennek megfelelő módosító indítványokat, amelyek arról fognak szólni, hogy mindazon kérdéseket, amelyeket a középkor óta az egyetem szenátusa szokott eldönteni, azt az egyetem szenátusa döntse el a továbbiakban is, be fogjuk nyújtani.

Végezetül még egy utolsó idézet annak az érzékeltetésére, hogy miért jók ezek a módosító indítványok, amelyek a szenátus hatáskörébe fogják utalni mindezeket a kérdéseket. A futball-vb kapcsán, csak a foci-vb-t kedvelők kedvéért utalnék a Königsberg városában született Immanuel Kantra - most éppen Kalinyingrádnak hívják a várost -, és a tőle vett idézettel szeretném zárni a mondanivalómat. Kant mondta azt,

hogy „a tudósokról mint tudósokról csak tudósok ítéhetnek”. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Így van!)* Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, mint ahogy azt már valamennyien tudjuk az ezzel kapcsolatos határozathozatal óta, Hiller István alelnök úr. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztő Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A Nemzeti Közzolgálati Egyetem minden kétséget kizáróan ennek a kormányzatnak a kedvenc egyeteme, és ezt a státusát jól meg is szervedi. Az is egyértelmű, hogy az elbírálás során, legyen az a finanszírozás vagy éppen az akkreditáció, olyan, a magyar felsőoktatástól idegen, eddig nem gyakorolt eszközöket és elemeket használtak, amelyekre más magyar felsőoktatási intézmény nem volt illetett.

Tulajdonképpen lehet ezt azzal magyarázni, hogy az önök elképzelése előtt, mármint 2014 előtt, ami mégiscsak az alapítás éve volt, az önök által közzolgálatinak nevezett tudományterületeket egy egységbe, egy egyetembe kívánták sorolni, utólag megjegyzem - bár ez a vita nem erről szól -, hogy kétségkívül botrányos körülmények között. És egy olyan tettelet állítottak az élére, amely a magyar felsőoktatás történetében egyedülálló. Az „egyedülálló” egy olyan jelző, ami lehet pozitív és negatív. Nehogy félreértés essen: kimondottan negatív az én szóhasználatom szerint. Tehát nem abban tért el, ami idáig rossz volt és most jó lett, hanem eltért mindattól, amely egyébként eddig bevált volt és jó, és ezt sikerült rosszá tenni, amit a magyar felsőoktatásban - aki egy kicsit is e körökben mozogni képes és ott egyetemi vezetőkkel beszél, az tudja - kimondottan botrányosnak fogadtak.

Államtitkár úr a véleményében, elhangzott állásfoglalásában helyesen mondja, hogy a Ludovika Campus alkalmat ad odateleptített különböző karok, tanszékek, intézetek professzorainak, oktatóinak és diákjainak az áthallgatásra, az áttanításra. Ez például, majdnem azt mondanám, hogy valóban az eredeti universitas, már hogy a középkori alapítású egyetemek célkitűzése lenne, de ha valaki meg tudja nekem magyarázni, hogy ebben mit keres Baja, Bajcsy-Zsilinszky út 12-14... Ez ugyanis a Vizgazdálkodási Intézet címe, amely, lássuk be, némiképpen távolabb van a Ludovika kartól, mint a Gellérthegy, ahonnan viszont elköltöztették az egykori Államigazgatási Főiskolát, amely telek jövődöbeli történetem engem nagyon is érdekel. Hogy hogyan lehet az áthallgatást úgy pozitívan kiemelni, hogy egyébként ez a Ludovika Campus és Baja távolság között kellene hogy megtörténjen? Eddigi tapasztalataim nem támasztják alá, hogy ez bármilyen módon valamiféle universitas jelleget adna az intézménynek. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Elvesztette universitas jellegét!)*

Hasonlóképpen roppant mód érdekes az előterjesztés lényege, hogy történetesen belátják azt, amit önökön kívül már akkor is, történetesen 2014-ben mindenki belátott, hiszen itt, az Országgyűlésben lefolytattuk ezt a vitát, hogy egy többtagú testület, különböző minisztériumok vezetői soha, de soha nem vezettek még eredményesen felsőoktatási intézményt. Tudniillik nem ez a dolguk és nem is ez a céljuk. Amikor önök arra apelláltak, hogy ez valamiféle kezdeti fázis, akkor nélkülözték azt a korábbi tapasztalatot, hogy igenis a különböző tárcák között van saját területük iránti elfogultság. Ebben ne is lássunk semmi csodát. Ezért találta ki az emberiség, ezen belül a politizáló réteg azt az intézményt, amelyet felsőoktatás-irányításnak neveznek, az önök kormányában pedig ezt egy szerencsétlen felsőoktatási államtitkárság tesztíti meg. Meg tudják azt nekem mondani, hogy mégis mi az indoka annak, hogy ha belátják, hogy a kezdeti fázisban működtetett fenntartói testület immáron aktualitását veszítette, sőt akadályozta a jobb tevékenységet és színvonalas oktatást, hogyha ezen túllépnek, akkor miért nem a felsőoktatási államtitkársághoz vagy éppenséggel az EMMI-hez mint a magyar állami felsőoktatási intézmények intézményfenntartójához csoportosítják át ezt az intézményt? Erre roppant mód kíváncsi vagyok.

Mert ha az önök gondolata szerint járunk el, azt mondják, hogy ez a terület fontos. Ez így van. Aki megkérdőjelezi az államigazgatás színvonalas működtetésének személyi háttérét, aki megkérdőjelezi a biztonságpolitikát és az önálló magyar honvédtisztképzés jelentőségét, azzal valóban kár szakmai vagy éppen politikai vitát folytatni, mert neki másfajta szándékai vannak, és nem ennek a mi országunknak az érdekeit képviseli. De tessék mondani, az orvosképzés nem fontos? Mert ha ezt az egyetemet a Miniszterelnökséghez, történetesen a miniszterelnök-höz csoportosítják, logikus, hogy akkor az orvostudományi egyetem meg az egészségügyért felelős miniszterhez kerül. Önök között többen vannak jogászok.

Máris látom útjukat az Igazságügyi Minisztériumhoz, és államtitkár úr ezek után majd a jogi karok belső életéről is válaszolhat interpellációkat. De itt van az új minisztérium, amely innovációért és technológiapolitikáért felel. Az innováció legnevezetesebb intézménye a magyar felsőoktatásban mégis csak az elnök úr által közösen velem tisztelt intézmény, a Budapesti Műszaki Egyetem. Hát, akkor azt gyorsan Palkovics miniszter úrhoz! Mert ennek a gondolkodásnak a logikája szerint ennek ott a helye. Azon majd még gondolkodom, hogy az én anyaintézményem, ezen belül a bölcsészkarok mégis melyik tárcához kellene hogy kerüljenek.

De kérem, értsék meg, a felsőoktatás-irányítás nem egyszerűen egy magyar intézmény! Az előttem felszólaló képviselő úr nagyon helyesen mondja, hogy az universitas attól nemzetközi, attól egységes, hogy olyan formákban működik, amely a tudományt egyetemlegesen képes intézni, irányítani, de leginkább az

oktatókat arra rávenni, hogy a következő nemzedéknek átadják a tudásukat, a következő nemzedék pedig még többel járuljon hozzá az emberiség tudományos kutatásához, oktatásához és ezen belül természetesen a mi országunk fejlődéséhez, előmozdításához és magához az oktatáshoz. De ha ezt szétszabdadják, és az Agrárminisztérium majd megkapja a mezőgazdaságkutatással foglalkozó tárcákat, akkor az égedta egy világon semmi logika nem lesz abban, hogy mit képvisel egy egységesnek mondott magyar felsőoktatás-politika, amelyre egyébként 2011 óta rátették, hogy ez nemzeti felsőoktatási törvény hatálya alá kerül. Ebben a most tárgyalt intézménynek semmi keresnivalója, tudniillik ez az intézmény nem tartozik ide, hanem éppen a jelen módosítás miatt a Miniszterelnökséghez.

Formálisnak tűnő vita lehet, egyébként a mélyén sokkal többet mutat. Azt gondolják, hogy évszázadok hagyományait helyes és képesek felrúgni azért, mert kétharmad plusz egy szavazatuk van.

(15.50)

A tudományt, a felsőoktatást, magát az oktatást ideig-óráig a politika befolyásolhatja, sőt látszólag a fejére is ülhet; most például ezt teszik egy törvényben, amikor az Akadémia kutatóintézetének finanszírozási alapját elvonják a Magyar Tudományos Akadémiától. Nem volt még arra példa, hogy hosszú távon a politika azonban győzedelmeskedni tudott volna a tudomány fölött. Soha! (*Dr. Brenner Koloman: Soha!*) Hozhatnak középkori, kora újkori, újkori példákat, én is szívesen hozok olyanokat, amikor a politika ezt megpróbálta, egy ideig azt is hitte, hogy győzött, még örült is neki, és már középtávon bebizonyosodott, hogy semmi nem lesz belőle; színvonalatlanság, a nemzetközi elismerés teljes hiánya. Egyébként nem kérdőjelezem meg az önök jó szándékát e tekintetben, hogy önök a magyar felsőoktatásnak jót akarnak, de az az idő, ami 2011 óta eltelt - a szerencsétlen törvényük miatt és óta -, bizonyította, hogy akarják, akarják, csak nem képesek rá.

Ezért mégis csak azt kell megfogalmaznom, hogy az a logika, ami a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet történetével együtt, a kampuszával meg a Bajcsy-Zsilinszky úttal Baján egy egységben a Miniszterelnökségnek mint fenntartónak akarja alárendelni, az egységes magyar felsőoktatás-irányítással szembemegy, nem fogja elfogadni a magyar felsőoktatás, még akkor sem, ha az egyébként önök által vezetett összejöveteleken nagy bólogatás lesz ebből. Elhihetik nekem, hogy amikor kimegy a kormány képviselője, akkor egészen más hangok lesznek egy ideig, csak azért, hogy biztosítsák egymást arról, hogy egyébként pontosan tudják, hogy mennyire szakmaiatlan és alkalmatlan mindaz, amit most vezetnek.

Nem arról van szó, hogy ki a kancellária minisztere. Arról van szó, hogy a magyar felsőoktatás színvonala miatt érdemes ezt egy egységbe, ahogy eleink évszázadok óta mondták és képviselték, universitasba

fogni, a jövő generációnak átadandó felsőoktatási tudást. Ez a törvényjavaslat ezt nem szorgalmazza, nem segíti elő, ezért mi ezt nem támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának felszólalása következne, de a felszólalásra jelentkező képviselő úr nincs jelen.

Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. A Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr kért erre lehetőséget. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Két dolgot szeretnék csak megjegyezni. Tisztelt Államtitkár Úr! Hiller képviselő úr már célozgatott arra, amit szerettem volna megkérdezni, és amit megkérdeztem egyébként a Nemzeti Közszerződési Egyetem létrehozásáról szóló törvény '11-12 környékén zajló vitájában. De ezt szeretném nagyon hangsúlyosan még egyszer idehozni, államtitkár úr. Mi lesz a Ménesi úti épülettel? Mi lesz az épülettel? De ami ennél érdekesebb kérdés, hogy mi lesz a telekkel, mert az a telek ott háromszor annyit ér, mint a rajta lévő épület.

Egyébként nagyon érdekelt ez a kérdés minket már 6-8 évvel ezelőtt is, akkor sem kaptunk rá választ. Roppant kíváncsi lennék rá, hogy az állam fogja valamilyen módon hasznosítani, vagy előbb-utóbb valahogy Garancsinak, „Pénztáros” Lőrincnek vagy valakinek a közelében fog majd az a telek kikötni, ugyanis komoly hátsó gyanúként ez a kérdés itt többünket foglalkoztatott már a törvény vitájában is annak idején, hogy miért kell egyáltalán ezt az ingatlant, a volt Államigazgatási Főiskola épületét, ahová egyébként nekem is volt szerencsém járni, elköltöztetni.

A másik meg, államtitkár úr, az a probléma, hogy itt elhangozhatnak nagyon fontos felvetések meg szakmai kérdések, de azt, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem mennyire nincsen jó helyen a Miniszterelnökségen, pontosan jól jelzi az, hogy önre bízták ennek az ügynek a tárgyalását. Ön ugye, nemzetpolitikai államtitkár, ahhoz a témához kiválóan ért - mint tudjuk, majd mindjárt fogunk is erről beszélni -, ehhez a kérdéshez meg nem. Ha így lenne, akkor kérem, hogy cáfoljon meg annyiban, államtitkár úr, hogy szíveskedik felállni, és itt a Hiller, illetve Brenner képviselőtársam által elmondott, meglehetősen fontos kérdésekre szíveskedjen egy vita formájában válaszolni, hogy erről a fontos ügyről vitatkozni tudjunk itt, és ne csak úgy, hogy bejön, elolvassa azt, amit előre megírtak önnek, majd pedig elolvas valami zárszót, mert ez nem vita.

Amennyiben ön ezt nem tudja megcsinálni, államtitkár úr, és ezekre a kérdésekre nem tud válaszolni, azzal egy dolgot bizonyít, hogy mennyire jó helyen van a Nemzeti Közszerződési Egyetem a Miniszterelnökségen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Potápi Árpád János államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, képviselő úr, a hozzászólását. Ha nem válaszolok, akkor jó helyen van, ha válaszolok, akkor rossz helyen van; pontosan nem értettem a konklúziót.

Én azt gondolom, hogy eddig is minisztériumoknál volt az egyetem, ezután is minisztériumnál lesz, a Miniszterelnökséget vezető miniszter fogja ezt felügyelni. Én ebben semmi problémát nem látok. Én azt gondolom, hogy a törvényjavaslat célja - mint ahogyan többen is erre próbáltunk rámutatni - az, hogy az a nyolcéves munka, amit eddig folytattunk, ezután is tovább tudjon folytatódni, és ez az egyetem munkájában és a színvonalában is látható legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most rendes képviselői felszólalások következnek. Elsőnek Arató Gergely képviselő úrnak adok szót, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a baj, hogy eddig sem volt jó helyen a minisztériumoknál a felsőoktatási intézmény. Volt már olyan modell, amiben a minisztériumok azt gondolták, hogy ők az ágazati felsőoktatást remekül tudják irányítani, így működött ez a nagy Szovjetunióban, de azt kell mondanom, hogy ott sem vált be igazán. Van ugyanis a felsőoktatásnak egy olyan sajátossága - és erről a felsőoktatásban nálam jóval jártasabb, kiváló ellenzéki képviselőtársaim hosszasan beszéltek -, hogy jobban szereti az oktatás, a tudomány szabadságát, jobban szereti azt a fajta felsőoktatási autonómiát, amelyben az oktatók és hallgatók közössége, az egyetem közössége dönt a legfontosabb kérdésekről, mint a központi irányítást. Ez nem megy tervutasítással, drága képviselőtársaim, ezt nem lehet minisztériumi akarattal elintézni.

Színvonalat, jó minőségű oktatást nem lehet létrehozni központi akarattal. Bele lehet önteni aránytalan mennyiségű pénzt egy intézménybe, lehet jogszabályi úton elvenni más intézményektől karokat, jól működő szervezeti egységeket, lehet teremteni egy színvonalas látszatot, nem lehet azonban élő közösséget teremteni úgy, hogy ezt minisztériumi akarattal akarják megoldani.

Ugyanakkor hozzá kell tennem, hogy nincs az a rossz helyzet, amelyiken önök ne tudnának rontani. Hiszen itt is arról van szó, hogy eddig legalább odaengedték legalább a szakminisztériumokat érdemben a döntéshez, de mostantól kezdve az önök minisztériuma a maga végtelen bölcsességével nemcsak az egyetem helyett fogja már jobban tudni, hogy hogyan kell katonákat képezni, hanem a Honvédelmi Minisztérium helyett is önök fogják ezt jobban tudni. A nyilván kiválóan felkészült közgazgatási szakemberek majd

döntéseket fognak hozni a minisztériumban arról, hogy milyen legyen a honvédtisztek képzése. Ennek nem sok értelme van, azon kívül persze, hogy látjuk, hogy itt a feudumokat adják-veszik az egyes fideszes politikusok egymás között, hol vesztenek egy kicsit, mint a következő napirendi pontnál, akkor kapnak cserébe valamit máshonnan, hogy azért ott is legyen valami, ami fölött lehet uralkodni, de azt kell mondanom, hogy ez nagyon idegen a felsőoktatás és általában az oktatás logikájától.

Nyilván nem érdemes most már azon különösebben sokat rugózni, hogy érdemes volt-e így létrehozni ezt az egyetemet. Valószínűleg egyébként nem, de ha önöket is mindig azért bírálom, mert a múlttal foglalkoznak, akkor én nem esnék ebbe a hibába.

Azt kellene most már tudomásul venni, hogy van egy létező intézmény, van egy felsőoktatási közösség, egy egyetem, és ezt hagyni kéne egyetemenként működni. Létezik egy nemzeti felsőoktatási törvény, olyan, amilyen, de önök csinálták, önök fogadták el. Nem kellene kivételek, nem kellene olyan felsőoktatási intézmények, amik egyenlőbbek a többi felsőoktatási intézménynél. Hagyják e szerint a törvény szerint működni ezt az egyetemet, bizonyítsa be azt, mint bármelyik másik intézmény, hogy képes megfelelő módon működni. Az pedig elég kisstílű, ha jól olvasom ezt a tervezetet, hogy azért az egyetemen elrontott szavazatért a Nemzeti Választási Bizottságban megkapja a rektor úr is a büntetését, mert a fenntartó még magához húz néhány jogkört, még néhány dologhoz ő jobban fog érteni innen kezdve, mint maga az egyetem, mint az egyetem vezető testületei.

(16.00)

Azt kell tehát önöknek mondanom, hogy ez egy teljesen fölösleges törvényjavaslat, mert már az eredeti helyzet is fenntarthatatlan. Ha akarunk változtatni, akkor olyan változtatást tegyünk meg, amely normális felsőoktatási körülmények közé helyezi ezt az egyetemet is. Hosszabb távon az egyetemenként való szabályos működés az érdeke magának az intézménynek, ez az érdeke az odajáró hallgatóknak, hogy normál, versenyképes körülmények között szerezhessenek diplomát, és ez az érdeke az országnak is, így lesznek megfelelő képzésből kikerülő, a felsőoktatás sok évszázados hagyományának megfelelő módon képzett köztisztviselők vagy éppen katonák, rendőrök ebben az országban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én nem vettem volna a bátorságot, hogy felszólaljak ezen törvényjavaslat kapcsán, hiszen én úgy gondolom, hogy az ellenzék

részéről valóban szaktekintélyek szólaltak meg és mondták el véleményüket, és tették fel jogos kérdéseiket mind Hiller képviselő úr, mind Brenner Koloman részéről. Az államtitkár úr válasza bátorított arra, hogy én is hozzászóljak, hiszen az államtitkár úr felállt, és a szaktekintélyek által feltett kérdésekre egyáltalán nem volt hajlandó válaszolni, nem válaszolt semmit, annyit mondott csak, hogy önöknél, az önök minisztériumánál jó helyen van az egyetem, és kész. Csak. *(Derültség az ellenzék soraiban.)* Mivel úgy érzem, hogy mi vagyunk egy szinten akkor ezek szerint ebben a vitában *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, akkor én azt mondanám, hogy szerintem meg nincs jó helyen önöknél ez az egyetem *(Korózs Lajos: Csak azért!),* csak. *(Derültség az ellenzék soraiban.)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Ha ezt a „csak”-ot nem rakta volna hozzá, képviselő úr, akkor nem lett volna bántó. *(Dr. Apáti István: Tudjuk németül is mondani: nur!)* Örülök, hogy a képviselő úr németül is beszél. *(Dr. Apáti István: Többek között!)* Nagyon örülök. Is. *(Derültség és közbeszólás az ellenzék soraiban: Is!)* Igen, köszönöm.

Ismételt felszólalásra Pószán László képviselő úr következik, és kérem, hogy a komolyságot, mint amilyen a törvény is, őrizzük meg. *(Szávay István közbeszól.)*

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Azért jelentkeztem normál felszólalásra, és nem két percre, mert sok minden elhangzott, és két percen nehezen tudtam volna ezekre reagálni, de engedtessek meg, hogy néhány tévedésre vagy szándékos csúsztatásra felhívjam a figyelmet.

Brenner Koloman kifogásol néhány dolgot, amire azt mondom, hogy vagy nem ért dolgokat, vagy egész egyszerűen szándékosan félremagyarázza. Nem tudja hova tenni az „államtudomány” kifejezést. Csak szeretném az emlékezetébe idézni, hogy Magyarországon évtizedeken keresztül az ELTE-n, Szegeden, Pécsen, bárhol úgy hívták, hogy „állam- és jogtudományi kar”. *(Dr. Brenner Koloman: Állam- és jogtudományi! És!)* Tehát ha nem tudja értelmezni, akkor kérdezzen vissza, hogy miért, akkor miért hívták ezeket egykoron ily módon!

Azt is szeretném a szíves figyelmébe ajánlani, hogy kifogásolja, nem érti, hogy az 5. §-ban a fenntartóhoz mi minden jogok vannak rendelve, hogy lehet az, hogy az egyetemre felvehető hallgatói létszám szakonkénti megosztásáról is dönt a fenntartó. Hát, tisztelt képviselő úr, ez minden más egyetemen is így van, úgy hívják ezt, hogy ponthatárhúzás; próbakörök vannak, és ott fog kiderülni - és ezt egyébként a fenntartó határozza meg, a magyar állam, a költségvetési keretek -, és ez fogja megmondani azt, hogy az adott egyetemen biológia szakra hányat vehetnek fel, jogra, és hányat vehetnek fel orvosira, és így tovább, és így tovább. Nem is igazán értem.

Az, hogy jóváhagyja az egyetem éves költségvetési számolóját - más egyetemeken is van ilyen, ott úgy hívják: a konzisztórium. (Dr. Brenner Koloman közbeszól. - Szávay István: Taníts még, mester!) Tessék fellapozni a hatályos jogszabályt, és akkor tudni fogja.

Szeretném azt is megjegyezni, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemnek van olyan képzési területe, amit - akármilyen jóindulattal nézzük - a hagyományos egyetemi képzési szerkezetbe a szó olyan értelmében betagolni, hogy az tudományos teljesítményeket és egyébeket tartalmazzon, nem megy, mert ez a rendészeti, a biztonságpolitikai, a honvédelmi vagy akár a katasztrófavédelmi kérdéseknek az ügye is, tehát jó, hogyha ezeket tudjuk. Ezeket nem is lehet más képp kezelni.

Kifogásolta a képviselő úr azt, hogy milyen volumenű kollégiumfejlesztések zajlottak a Nemzeti Közszerződési Egyetemenél. Ha mást nem, akkor csak olvassa el Csáth Gézát, és tudni fogja, hogy a katonai neveléshez, a katonai képzéshez vagy akár a rendészeti képzéshez is hozzátartozik egyébként a bentlakás, hozzátartozik a 24 órás időbeosztás és sok minden egyéb, tehát ennek, ha tetszik, ha nem, van egyfajta infrastrukturális feltételrendszere. (Dr. Brenner Koloman közbeszól.) Úgyhogy ezt csak a szíves figyelmébe ajánlom.

Arató Gergely képviselő úr azt mondja, hogy a központi utasítás, a miniszteri akarat nem célravezető. Egyetértek önnek, képviselő úr, önök gyakorolták is ezt, amikor egy parancsszóval bevezették a Bologna-típusú képzést, mindenhol, átgondolatlanul, isszuk is a levét egy csomó területen.

Hiller képviselő úr azt mondta, hogy az universitas eszménye nem értelmezhető Baja-Budapest relációban. Képviselő úr, ha ez így igaz - tételezzük fel, hogy igaz! -, akkor nem értelmezhető az sem, hogy az ELTE-nek miért van Szombathelyen vagy Nyíregyházán feladatellátási helye (Szávay István: Pontosan! Pontosan!), mert akkor ugyanez a logika ott is csődöt mond. Tehát akkor mondjuk ki világosan, hogy az ELTE sem tudja megvalósítani az universitas eszményét, és hogyha az universitas eszményét komolyan vesszük, akkor pedig ott kellett volna kezdeni anno, akkor, amikor ez a kérdés terítéken volt, hogy a budapesti egyetemeknek egy nagy egyetemi egysége van.

Az egységes felsőoktatási irányítást kifogásolták többen. Szeretném megjegyezni, hogy egységes felsőoktatási irányítás - persze ez szépen hangzik - eddig sem volt, korábban sem volt, mert mindig is voltak ágazati minisztériumok alá tartozó egységek; a Nemzeti Közszerződési Egyetem előtt például a katonai képzés a HM-hez, a rendészeti képzés pedig a BM-hez tartozott. Tehát jó, hogyha ezeket azért tudjuk, és ebből a szempontból nem esünk abba a hibába, hogy csúsztatások irányába megyünk el.

Szilágyi György képviselő úr pedig úgy fogalmazott, hogy szaktekintélyek tettek fel kérdést. Bizonyára így van. Én egy dolgot tennék fel óvatos kérdésként: hogy Brenner Koloman, aki, ha jól tudom, a

Nyugat-magyarországi Egyetemről jött, mikor találkozott például rendészeti vagy katonai képzési ügyekkel (Dr. Varga-Damm Andrea és dr. Brenner Koloman: ELTE!), vagy akár az ELTE-n is. Már elnézést kérek, Hiller képviselő úrnál ugyanez a kérdés fennáll. Én, bevallom töredelmesen, személy szerint soha nem találkoztam vele, nem voltam abban a helyzetben, hogy részt vegyek ilyen típusú képzéseken, tehát ráhagyatkozom az ehhez értők szakmai véleményére, és nem merem azt állítani, hogy ebből a szempontból bármilyen módon szaktekintélyként kellene a parlamentben azokra tekinteni, akik egyébként a felsőoktatásból jönnek, de nem a szóban forgó terület tárgyalását érintő szakterületről. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel több normál képviselői felszólalásra jelentkező nincs, kétperces felszólalások következnek. Először Szávay István képviselő úrnak, jegyző úrnak adok szót. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha már a kollégiumok most szóba kerültek, tekintve, hogy a Ludovika Campus bővítése és a kollégiumépítés, az új kollégium megépítése során is természetesen lehetőséghez jutottak Garancsi István és „pénztáros” Lőrincnek a cégei is, másrészt pedig azért, mert az előbb nem kaptam választ a kérdésemre, ezért szeretném megkérdezni az államtitkár úrtól, hogy mi lesz a Ménesi úti épület, illetve a telek sorsa. (Dr. Apáti István: Kiképzőtábor!) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiller István alelnök úr következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Azért kértem kétpercest, mert nem a fősodorhoz, hanem a képviselő úr által most elmondott két mondathoz szeretnék véleményt fűzni. Az első, amiben teljesen egyetértünk, szerintem is ostoba dolog, hogy Szombathely az ELTE-hez tartozik. (Dr. Brenner Koloman: Így van!) Például hogyha rajtam múlna, egyáltalán nem tartozna oda se, de mivel önökön múlt, önök kapcsolták oda, hiszen korábban Szombathely nem az ELTE-hez tartozott, akkor ezt tessék majd megvitatni a kormány felsőoktatásért felelős miniszterével, merthogy ezt az ostobaságot önöknek sikerült elkövetni.

A második a Bologna-processzus bevezetése. Tisztelettel az emlékébe idézem, hogy az önök első kormánya idején, Pálincás József minisztersége alatt, Náray-Szabó professzor úr aláírásával léptünk be a bolognai rendszerbe, történetesen Bolognában írta alá a bolognai folyamat okmányát az a Náray professzor, akinek később, jelenleg a Professzorok Batthyány Körének elnökeként sikerült az Akadémiával kapcsolatos cikkében olyan gondolatokat megfogalmaznia, hogy a legnevesebb magyar agykutató ki is

lépett mindjárt a Professzorok Battthyány Köréből. Ezt csak a pontosság kedvéért, hogy aztán később a Miniszterelnökségnek ezen részletekkel már ne kelljen bajlódnia. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A következő kétperces felszólaló Pósnán László képviselő úr. Megvárom, míg képviselő úr felteszi a mikrofont. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Csak az elhangzottakhoz kapcsolódóan: Szombathelynek és bármelyik egyéb ilyen felsőoktatási intézménynek az integrációja vagy éppen máshová csatolása esetében minden esetben az érintett intézmények véleményének és beleegyezésének figyelembevételével történtek ezek a dolgok. Tehát ezt csak arra mondom, hogy a felsőoktatási intézmények úgy ítélték meg, hogy az universitashoz ez hozzátartozhat. Képviselő úr ezt vont a kétségbe, én erre reagáltam úgy, hogy ha ez a Budapest-Baja relációban probléma, akkor elvileg itt is problémát kellene hogy okozzon.

Bologna esetében pedig engedjék meg azért, hogy arra felhívjam a figyelmet, csak lapozzuk vissza az akkori parlamenti jegyzőkönyveket. Azt javasoltuk akkor a Fidesz részéről, hogy a Bologna-folyamathoz kapcsolódóan egy próbaképpen néhány intézménynél indítsuk el, nézzük meg, hogy ez mivel fog járni, mit fog eredményezni, és szóvá tettük azt, hogy bizonyos területeken észszerű-e most bevezetni azonnal vagy sem. Ezekre mondtam azt, hogy sok helyen kiderült, hogy nem volt értelme, sok helyen meg értelme volt, tisztelt képviselő úr, ezt nem is vitatom.

Vannak területek, ahol létjogosultsága van, és voltak területek, ahol nem volt létjogosultsága, viszont a bevezetésnél ilyen típusú differenciálási lehetőségek egyáltalán nem voltak, mert parancsszóra gyakorlatilag minden területen bevezették, kivéve a jogot és kivéve az orvosi képzést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(A jelentkező Szávay Istvánnak:)* Nincs lehetősége, Szávay képviselő úr, mint jegyző, ezt tudja. Egy frakcióból csak egy, és az ön volt. Köszönöm szépen. Nincs lehetőség. *(Szávay István: Szerettem volna megkérdezni, hogy mi lesz a Ménesi úti ingatlannal. - Derültség a Jobbik soraiban.)* Amennyiben nincs, az általános vitát lezárom. De miután lezártam, jelzem, hogy önnek ezt ugyanúgy kellene tudni, mint nekem, azon túl lehetett volna jelentkeznie rendes felszólalásra, arra lett volna lehetőség. Köszönöm.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e élni a válaszadás lehetőségével. *(Dunai Mónika: Igen.)* Dunai Mónika képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen mindenkinek, még az ellenzéki képviselőtársaimnak is a hozzászólásokat. Úgy látom, hogy a mai vitát elsősorban a felsőoktatás tágabban vett kontextusa uralta. Nagyon sok mindenről esett szó, ami nem tárgya a jelen előterjesztésnek.

Nem tárgya a jelen előterjesztésnek sem az egyetemek átszervezése, sem a bolognai rendszerhez való hozzácsatlakozás nem témája a mai törvényjavaslat tárgyalásának. Egyetlenegy dolog merült fel, ami a konkrét jelen előterjesztést érinti, ez konkrétan az, hogy négy miniszter helyett miért egy miniszter felelősségi körébe tartozna a jelen előterjesztés szerint a fenntartói jogkör gyakorlása a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen. Ezért engedjék meg, hogy én ezt a témakört érintsem a válaszomban.

Az, hogy egy olyan testület döntött eddig nagyon sok kérdéssről az átalakulás folyamatában a kezdeti években, amely négy miniszternek a döntési kompetenciáját, tudását és hatáskörét is érinti, ez a kezdeti időszakban, 2012-től folytatólagosan indokolt volt. Ahogyan az államtitkár úr is elmondta, említette, hogy a kezdeti időszakban, az átmenet időszakában bizony szükség volt arra, hogy a fenntartói és a szakmai jogkör szorosan összeforjjon.

Engedjék meg, hogy néhány számadatot mondjak arról, hogy a kezdeti időszakban hányszor ülésezett a fenntartói testület, és ez is alátámasztja azt, amit elmondtam, hogy a kezdeti időszakban, az integráció időszaka alatt sokkal nagyobb szükség volt a szakmai és a fenntartói irányítás szoros összekapcsolására.

2012-ben 33 ilyen ülést tartottak. Még egyszer hangsúlyozom, hogy a négy miniszternek egyhangúlag kellett döntenie minden fenntartói kérdésben. 2013-ben a 33 helyett már csak 21 alkalommal volt szükség ennek a fenntartói testületnek az összeülésére. 2014-ben már 20 alá esett, 18 alkalommal, 2015-ben is 18 alkalommal, 2016-ban 16 alkalommal, tavaly, 2017-ben már csak 14 alkalommal, vagyis sokkal kevesebb mint a felére csökkent néhány év alatt ezen üléseknek a száma. Eddig 2018-ban, az első félévben 6 ilyen ülésre került sor.

Most ennek az átmeneti időszaknak a tapasztalatai is azt mutatják, hogy indokolt ezen a rendszeren egy kicsit finomhangolni, mert most már ez az átállási időszak a vége felé közeledik. Mondhatjuk azt, hogy vége ennek az átállási időszaknak, és az egyetem megerősödve, szakmai kompetenciáit megerősítve tudja képezni a szakembereket, és ne feledkezzünk el a továbbképzésről sem, mert nemcsak egyetemi, főiskolai képzést biztosítanak, hanem nagyon nagy arányban nagyon értékes továbbképzési rendszer is kapcsolódik az egyetem működéséhez.

Azt kevésbé értem ellenzéki képviselőtársaim hozzászólásaiból, hogy miért van négy fideszes-KDNP-s miniszterben nagyobb bizalmuk, mint egy fideszes-KDNP-s miniszterben. Ezek szerint önök a

másik három miniszternek a tevékenységével valószínűleg egyetértenek, mert nem szeretnék, hogy a Miniszterelnökséget irányító miniszterhez tartozzon. (Szávay István: Abszolút nem erről volt szó!) Pedig aláhúzhatjuk és kiemelhetjük azt is, hogy azon túl, hogy egy testületnek a döntési mechanizmusa a fenntartói jogkört érintően is, mint minden másban, sokkal nehezebb, lassabb és körülményesebb, mint egy miniszternek, de a felelősség kérdése is négyféle járul. Nemcsak hogy sokkal hatékonyabb tud lenni egy ilyen egyértelműbb irányítás, hanem a felelősség is sokkal könnyebben tetten érhető és számonkérhető. Tehát ez az átalakítás, a fenntartói jogkörnek az átalakítása, módosítása bizony egyértelmű felelősségkör-meghatározást is jelent egyben.

Tisztelt Képviselőtársaim! További előnye az előterjesztésnek, és ezt talán a vitában kevésbé érintettük, hogy ezentúl most már nemcsak ez a három plusz egy minisztérium lesz az új tanácsadó testületnek a tagja, hanem ez kiegészül a Külgazdasági és Külügyminisztériummal is, illetve a miniszterrel, azzal a további pluszhozadékkal, hogy mint eddig, a három minisztériumnak volt olyan költségvetési kerete, amelyből a minisztérium saját hatáskörben támogathatta a hozzá tartozó képzésnek a finanszírozását. Azért nem mondok négyet, mert a Miniszterelnökséghez tartozott költségvetésileg, tehát azon túlmenően a másik három minisztériumnak, most pedig még bejön egy forrás, történetesen a Külügyminisztériumnak is meglesz az a lehetősége, hogy a képzési rendszert a saját szakemberterületén tudja támogatni és finanszírozni.

Tehát összességében az egyetem autonómiája egy fikarcnyit sem fog szűkülni, a szakmai autonómiája, az irányítási rendszere egyértelműbb, számonkérhetőbb és világosabb feladat- és felelősségrendszerrel fog jelenteni a jövőben, és több forrást is be tudnak vonni, tehát jól jár az egyetem ezzel a módosítással anyagi tekintetben is.

A fenntartói jogokra pedig még egy gondolat erejéig szeretnék kitérni, amit jobbikos képviselőtársam is említett, és erre már részben kitért Pósnán László képviselőtársam is. Dr. Brenner Koloman mondta, felsorolta azt a szakaszt, amely azt taglalja, hogy mihez lesz joga a Miniszterelnökséget vezető miniszternek, mint a fenntartói jogkört a javaslat szerint a jövőben gyakorló miniszternek. Ez eddig is így volt.

(16.20)

Mindenhol van fenntartói jogkör. Ezt a fenntartói jogkör-sorozatot, tehát azokat a tételeket, amelyeket felsorolt képviselő úr, eddig is gyakorolták, csak nem ez az egy miniszter, hanem a négy miniszterből álló testület gyakorolta. Ebben változás nem történik. Akkor lenne baj, ha a fenntartói jogköröket ad hoc módon egyik intézménynél így, a másikonál úgy telepítené az Országgyűlés.

Még egyszer megköszönöm a hozzászólásokat minden frakció részéről. Kérem, hogy amennyiben

még a törvényjavaslatához kapcsolódó javaslataik vannak, majd a részletes vitában tegyék meg.

Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásiig. A Zsigmond Barna Pál fideszes és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/713. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP), a napirend pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/713. számon benyújtott, a Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról szóló javaslatot Zsigmond Barna fideszes képviselőtársammal terjesztettük a tisztelt Ház elé. A Szülőföld Alap jogutódjaként 2011-ben létrehozott Bethlen Gábor Alap alapvető célja a Magyarország határain kívül élő magyarokért viselt felelősség érvényesítése, ami megkívánja ezen alapvető cél eszközeinek időnkénti áttekintését, ennek nyomán pedig a Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény rendszeres felülvizsgálatát.

A törvénymódosítás egyik célja, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényben meghatározottak szerint az elkülönített állami pénzalapot létrehozó törvényben meg kell határozni az elkülönített állami pénzalap rendeltetéseit, bevételi forrásait, teljesíthető kiadásai körét, az elkülönített állami pénzalapért felelős személyt, testületet és ha kijelölésre kerül, a kezelő szervét, valamint a pénzalap kezeléséhez szükséges kiadások finanszírozásának mértékét. Jelen törvényjavaslat keretében az államháztartásról szóló törvényben meghatározott feltételeknek tartalmilag megfelelő módon és egyúttal annak egységességét, kohézióját erősítve, valamint bizonyos kodifikációs és jogtechnikai szövegpontosításokat is elvégezve újul meg a Bethlen Gábor Alapról szóló törvény.

Fontos változás, hogy a kormány szerkezetátalakításával összefüggésben indokolt, hogy bizonyos felkészülési, átmeneti idő biztosításával a jelenleg az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő által az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért és a nemzetiségpolitikáért felelős miniszter feladat- és hatáskörével összefüggésben végzett feladatokat a törvényjavaslat alapján az abban foglalt átmeneti rendelkezések és a feladatátvétellel kapcsolatos előírások szerint a törvény szerint, majd a javaslat szerint az alapkezelő lássa el a jövőben.

Az elmúlt években jelentősen megnövekedett az egyházak társadalmi feladataival és beruházásaival összefüggő támogatások mértéke, amelyet eddig az EMET kezel. Ezzel egy időben a hazai nemzetiségek támogatása is 2010-hez képest több mint háromszorosára nőtt, így nagy felelősséggel bír a jelentős számú szerződés, támogatás kezelése, amelyet a jövőben a Bethlen Gábor Alap fog ellátni.

Korábban a Bethlen Gábor Alap Kollégiumának tagja voltam, így közelről láthattam az alap tevékenységét. Erről is mondanék pár szót, hiszen egyértelműen láthatjuk, hogy a nemzetpolitikai célú támogatások kifizetése és a pályázatás sosem volt még ennyire hatékony, átlátható. Nyilván ez az elvárás a jövőben az egyházi és nemzetiségi támogatásokkal kapcsolatban is.

A Bethlen Gábor Alap pénzeszközeinek, szerződéseinek kezelését a 2011 áprilisában létrehozott nonprofit gazdasági társaság, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. végzi. A Bethlen Gábor Alap elkülönített állami pénzalap, amelynek célja a magyar kormány nemzetpolitikai stratégiájához kapcsolódó célok megvalósulásának elősegítése. Kiemelt feladata a külhoni magyarság szülőföldjén történő egyéni és közösségi boldogulásának, anyagi, szellemi gyarapodásának elősegítése és kultúrájának megőrzése érdekében támogatások nyújtása. Feladata a támogatások igénybevétele és hatékony kihelyezése céljából átlátható pályázati rendszer működtetése. Az alapkezelő így a tevékenységével hozzájárul a világ összmagyarsága nemzetudatának erősítéséhez, a magyar-magyar kapcsolatok ápolásához.

Az alap eddigi támogatásai három részre oszthatók. A normatív támogatások, tehát olyan támogatások, hogy amennyiben a pályázó megfelel a pályázati felhívásban szereplő feltételeknek, automatikusan megkapja a támogatást; itt oktatási, nevelési és a kárpátaljai szociális programok találhatók. A második a pályázati felhívások, ahol kulturális, oktatási testvértelepülési, ifjúsági, közösségi, vállalkozói vagy fejlesztési pályázatok vannak. A harmadik pillér pedig az egyedi támogatások, ahol a támogatandó cél speciális körülményeit, finanszírozási szükségleteit kiemelten kezelő támogatások találhatók, legfőképpen a nemzeti jelentőségű intézményeket támogatják a Magyar Állandó Értekezlet iránymutatása alapján. Jelenleg 76 intézmény és 12 program van ebben a harmadik pillérben. Ezek olyan szervezetek, amelyek a határon túli magyarság közösségeiben nagyfokú szervezőerővel rendelkeznek. Nemzetstratégiai szempontból kiemelkedő szerepet töltenek be az oktatás, kulturális, egyházi, közösségi és társadalomszervezési vagy egyéb területeken.

Azt gondolom, a Bethlen Gábor Alap az eddigi években is jól teljesített. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy míg 2013-ban közel 13,5 milliárd forintot kezeltek, addig a tavalyi évben ez már közel 76 milliárd forintra nőtt. Fontos feladatokat látott el eddig is az alap, a mostani törvénymódosítással bővülni fog a felelősségi köre. A nemzetpolitika mellett így másik

két kiemelt terület, az egyházi és a nemzetiségi támogatások kezelése is a BGA feladata lesz. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Potápi Árpád képviselő úr fog most felszólalni mint államtitkár. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Szilágyi Képviselő Úr! Több mint nyolc esztendeje annak, hogy új alapokra helyeztük a magyar nemzetpolitikát. Ebben a munkában az egyik legfontosabb célkitűzésünk volt, hogy egységbe fogjuk a nemzetpolitikai forrásokat, és egységes támogatási rendszert működtessünk. A Bethlen Gábor Alap - mint elkülönített állami pénzalap - feladata volt az elmúlt időszakban, és a következő időszakban is ez lesz a feladata, hogy a magyar kormány nemzetpolitikai céljainak megvalósítását segítse.

Az alap forrásait - mint ahogy az imént is elhangzott - évről évre sikerült növelnünk. A költségvetési törvényben rögzítettekhez képest is minden évben év közben is növeltük a pénzforrásokat. Úgy gondolom, hogy ez az előző évtizedek nemzetpolitikai gyakorlatában nem volt lehetséges, és ez így '17-ben elérte már a 80 milliárd forintot. Ennyi állt rendelkezésre a külhoni magyar közösségek támogatására, segítésére, akár a Kárpát-medencéről beszélünk, akár pedig a diaszpóra magyarságáról beszélünk.

Ez azt jelenti, hogy az Alapból nyújtott támogatásoknak köszönhetően több mint ötezer külhoni magyar intézmény működése és programjai váltak fenntarthatóvá '12-ben, újraindítottuk a nemzeti jelentőségű intézmények támogatását, 79 ilyen van most, nemzeti jelentőségű programok révén pedig további 176, nemzetpolitikai szempontból is kiemelkedő szerepet betöltő külhoni magyar intézmény folyamatos működését biztosítjuk.

Az alap forrásainak köszönhetően számos jelentős fejlesztést sikerült az elmúlt években megvalósítani. Csak néhányat szeretnék kiemelni. Erdélyben megépült a szamosújvári Szórványoktatási Központ, például Felvidéken megújultak az egyházi iskolák és templomok, a Vajdaságban megnyitotta kapuit az újvidéki Európa Kollégium, Kárpátalján pedig megújultak a magyar középiskolai oktatási bázist jelentő egyházi líceumok például. De se szeri, se száma megújult templomoknak, iskoláknak, oktatási és kulturális intézményeknek. Beszélhetünk akár a diaszpóráról is, ahol az elmúlt években sikerült új magyar közösségi házakat, magyarházakat, magyar templomokat építenünk, illetve avatnunk, szentelnünk.

A növekvő források révén az évek során számos pályázati programot is meg tudtunk valósítani. A „Magyar kultúráért és oktatásért” című nyílt pályázat

keretében 2011 óta összesen több mint 4800 külhoni magyar szervezet működését és programjait támogatjuk. 2015-ben indítottuk el a Kárpát-medencei testvértelepülési programot. Eddig összesen 521 magyarországi település 832 külhoni magyar partnertelepüléssel közösen szervezett rendezvényét támogattuk. 2016-ban pedig külön pályázati programban támogattuk a külhoni magyar ifjúsági közösségeket. Ezt többek között Szávay képviselő úr javaslatára indítottuk el, magunk is így gondoltuk, de örülünk a véleményünk azonosságának. Az elmúlt három évben összesen 376 szervezet működéséhez és programjaihoz járultunk, járulhattunk hozzá.

(16.30)

Az alapból finanszírozzuk a külhoni magyar diákok oktatási-nevelési támogatását is. Bár az előző ciklus elején, 2014-ben beszéltünk arról, hogy ezt az oktatási-nevelési támogatást át kellene alakítanunk, az előző ciklusban ez nem sikerült. 2010 óta azonban 38 milliárd forinttal támogattuk azokat a gyermekeket, illetve családjaikat, akik magyar oktatási intézményt választottak, és idejártatják a gyerekeiket. Évente mintegy 240 ezer külhoni magyar diák kapja meg ezt a támogatást.

Válaszolva a kárpátaljai magyarságot ért kihívásokra és támadásokra, illetve a magyar közösség ellehetetlenítésére, 2015-ben útjára indítottuk a kárpátaljai szociális programcsomagot, amelynek finanszírozása szintén az alapból történik meg. A kezdeményezés révén nagyságrendileg 30 ezer főt értünk el, több mint 10 ezer kárpátaljai család megélhetését segítettük a program által.

Támogatjuk Kárpátalján a pedagógusokat, a művészeti oktatásban dolgozókat, az egészségügyi dolgozókat, az egyházi nevelésben dolgozókat, a lelkeseket, papokat, valamint még a kárpátaljai médiában dolgozókat is.

2012 óta részben az alap forrásainak felhasználásával működtetjük a tematikus éveket, amelynek során minden évben egy-egy külhoni magyar réteget, intézményrendszert próbálunk megerősíteni. Az idei évben csatlakoztunk az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett családok évéhez, így a 2018-as évet a külhoni magyar családok évének hirdettük meg. Ennek az évnek a során 1 milliárd forinttal támogatjuk a külhoni magyar családokat és az őket támogató környezetet, társadalmi és egyházi szervezeteket, valamint azokat a családi vagy fiatal gazdálkodókat vagy gazdaságokat, vállalkozókat, akik családbarát tevékenységet folytatnak.

Elmondhatjuk, hogy az alapnak és az alapkezelő munkájának köszönhetően az elmúlt években rendszerszintűvé tettük a külhoni magyarság támogatását.

A Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény rendszeres felülvizsgálata nyomán jelen törvénymódosítás egyrészt jogtechnikai, másrészt szerkezeti módosításokat is tartalmaz, ahogy az

előterjesztő Nacsa képviselő úr már említette. A jogalkalmazás során felmerülő igényekre válaszol ez a módosítás. A törvénymódosítást szükségessé teszi továbbá az is, hogy a kormányzati struktúraváltással összefüggésben az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációja, valamint a statútumrendeletben meghatározott kivétellel a nemzetiségpolitika a miniszterelnök általános helyettesének feladat- és hatáskörébe került. Az e feladatokhoz kapcsolódó, illetve a Miniszterelnökséget vezető miniszter feladat- és hatáskörébe tartozó támogatások kezelését a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. fogja ellátni.

Annak érdekében, hogy e feladatok ellátásának a törvényi alapja megteremtésre kerüljön, szükséges annak rögzítése, hogy a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. a Bethlen Gábor Alap kezelésén túlmenően a jogszabályban meghatározott központi kezelésű előirányzat, fejezeti kezelésű előirányzat kezelői, illetve lebonyolító szervi feladatait el tudja látni. Ehhez is kapcsolódóan kerül szabályozásra a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-hez átkerülő feladatokkal kapcsolatos átadás-átvételi eljárás folyamata.

A Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosítása révén úgy gondoljuk, hogy a stratégiai elképzeléseink mentén kiszámíthatóan járulhatunk hozzá továbbra is a magyar nemzet gyarapodásához.

Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem képviselőtársaimat, hogy az általános, illetve a részletes vita lezárása után a törvénymódosítást szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen az előterjesztőknek. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Zsigmond Barna Pálnak. *(Dr. Apáti István: Szávay Istvánnak!)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Bethlen Gábor Alapot az Országgyűlés 2010 végén hozta létre a nemzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára, pontosabban: az Országgyűlés fideszes és KDNP-s többsége, az MSZP és az LMP ugyanis ellene szavazott, és a Jobbik sem támogatta. Az utánam felszólalásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselőtársam például nemmel szavazott arra, hogy a Bethlen Gábor Alap létrejöhesse; úgy látom, most sem tartotta fontosnak, hogy itt legyen a teremben. Azt hiszem, hogy ez teljesen világosan leírja az ellenzéknek a határon túli magyarokhoz való viszonyát.

Az alap létrehozása nem önmagában álló lépés volt. A 2010-ben alakult parlamentnek első dolga volt a határon túli magyarság számára a kettős állampolgárság megszerzését megkönnyítő törvény elfogadása, és a Magyar Állandó Értekezlet összehívására is

sor került hosszú évek szünete után. Ez egy új korszak kezdete volt.

A Bethlen Gábor Alap létrehozásával egy egységes, önálló, elkülönített állami pénzügyi alap jött létre a határon túli magyarok támogatására szánt források kezelésére. Az alap nyolc évvel ezelőtt négy fő szempont, az egységesség, átláthatóság, kiszámíthatóság és az elszámoltathatóság figyelembevételével született, nem tévesztve szem elől a fő célt: a különféle körülmények között különban élő magyar közösségek szülőföldön való boldogulásának és az anyaországgal való szoros kapcsolatának elősegítését.

Az egységes támogatási rendszer működtetése, a források központi kezelése által lehetővé vált a párhuzamosságok kiküszöbölése, biztosítva a hatékony felhasználást és az átláthatóságot, egyúttal garanciát jelentve a kiszámíthatóságra és a biztonságra, ami a határon túli magyar szervezetek számára a nyugodt működés záloga.

Mivel az Országgyűlés az elmúlt napokban tárgyalta a jövő évi költségvetést, érdemes azt is megemlíteni, hogy alap létrehozásakor 12,5 milliárd forintnyi forrásból gazdálkodhatott. Ma ez az összeg ennek több mint duplája, 28 milliárd forint, de ez csak egy része a határon túli magyarok támogatására fordított összegnek. Csak a Külgazdasági és Külügyminisztérium fejezetében kerekén 50 milliárd forint áll rendelkezésre határon túli gazdaságfejlesztési programok támogatására, de ha a központi költségvetés egészét tekintjük, ahogy ez már elhangzott, a nemzetpolitikai kiadások összege meghaladja a 100 milliárd forintot.

A Bethlen Gábor Alap jövőre 5,8 milliárd forintot fordíthat oktatási-nevelési támogatásokra, ami 240 ezer ember számára jelent havi 25 ezer forint támogatást. 79 nemzeti intézmény és program összesen 10 milliárd forint támogatásban részesül, ebből 3,5 milliárdot a Sapientia Alapítvány, 2,5 milliárdot a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola kap.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Bethlen Gábor Alapról szóló törvényt nyolc évvel ezelőtt fogadtuk el, és azóta több kisebb módosítást hajtottunk rajta végre. Az előttünk fekvő javaslat egy átfogó felülvizsgálat eredménye, amely döntően a kormányzati struktúra átalakításával függ össze, nevezetesen: az egyházi és nemzetiségi támogatások kifizetését is a Bethlen Gábor Alap bonyolítja a jövőben. Ezen túl a jogszabály a törvény szerkezetét egységesebbé tevő, koherenciáját növelő kodifikációs jellegű módosításokat is tartalmaz.

(16.40)

A Fidesz-frakció természetesen támogatja, és kérem ellenzéki képviselőtársaim támogatását is. Itt a lehetőség, hogy jóvátegyék, amit 8 évvel ezelőtt elkövettek.

Köszönöm a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szávay István képviselő úr, jegyző úr. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég méltatlan magához a témához meg a vitához is ez a sugalmazás, amit most Zsigmond képviselő úr tett a felszólalása elején, majd egyébként a végén is, hogy a Jobbik nem támogatta a Bethlen Gábor Alap létrehozását. Emlékeim szerint egyébként tartózkodtunk, nyilvánvalóan nem azért... *(Nacsa Lőrinc: Ezt mondta!)* Nyilvánvalóan nem azért, amit ön sugalmazott itt egyébként, még egyszer mondom, szerintem tényleg méltatlan módon, mert magával az üggyel ne értenénk egyet. Most nem volt már időm, kerestem itt gyorsan, hogy kikeressen, de nyilván az alap működésével, struktúrájával és pénzosztási módszereivel voltak kritikáink akkor is, meg egyébként azóta is, és beadtunk számos módosító javaslatot, amiből önök egyetlen egyet sem fogadtak el.

Ez már a történeti igazsághoz hozzátartozik, de még egy-két témára egyébként itt ki fogok térni, amire nem is biztos, hogy feltétlen akartam volna, de ha már egyébként ennek a témának a kapcsán Potápi államtitkár úr is kihasználta a lehetőséget arra, hogy a kormányzati nemzetpolitika teljes spektrumáról beszámoljon, aminek egyébként feltétlenül sok köze nincs az előttünk fekvő javaslatokhoz, akkor bátorodom én is, hogy ezt megtegyem, illetve majd erre reagáljak.

Annál is inkább, mert egyébként arról, hogy miről szól maga a törvényjavaslat, illetve az egyes módosításoknak mik az okai, arra egyébként különösebben részletesen sem az előterjesztők, sem ön, Zsigmond képviselő úr mint fideszes vezérszónok és az államtitkár úr sem tért ki. Itt azért egy-két kérdés lenne, ami érdekelne minket, azzal együtt egyébként, hogy azt azért szeretném előrebocsátani az elhangzottak ellenére is, hogy különösen sok problémánk nincs a javaslattal, ezt akár még támogatni is fogjuk tudni, de egy-két ügyet azért szeretnék idehozni, illetve egy-két dologra rákérdezni.

Azt csak mellékesen kérdezem meg, bár nem igazán értem, hogy egy ilyen alapvetően technikai jellegű módosításokat tartalmazó javaslatot a kormány miért nem vette a nevére, ezt kérdezem az államtitkár úrtól. Teljesen nyilvánvaló, hogy nem önök ketten görnyedtek napokon meg éjszakákon keresztül egy laptop előtt, hogy összehozzák ezt a javaslatot, hanem a Miniszterelnökségről a kezükbe nyomták. Mindegy, ezt már megszoktuk, ezt most egyébként különösebb felhang nélkül kérdezem, csak tényleg nem értem, hogy ez miért nem vette a kormány a nevére, miért kellett ezt képviselői indítványként benyújtani, de ezen most elegánsan lépünk túl.

Alapvetően nyilvánvalóan technikai módosításokról van szó. Egy-két olyan kérdés, ami már eddig is így működött, de nem volt a törvényben rögzítve, ez megtörténik, illetve van egy-két olyan változtatás,

amely bár a centralizáció irányába hat, ami azért mindig veszélyes szokott lenni az önök gyakorlatában, de ezekben az esetekben még akár észszerűnek is látjuk, és egyet is tudunk ezzel érteni.

Az 1. § foglalkozik azzal, hogy az alapból nyújtott bármely támogatás esetén lehet az alapkezelő szerve a kedvezményezett. Eddig ez csak a Magyarország Házának a támogatásával kapcsolatban lehetett. Ezzel egyébként mi egyet tudunk érteni, ez egy észszerű módosítás, mint ahogy ilyen a 2. és a 3. § is.

A 4. § pedig leszögezi azt, hogy az alapkezelő vezérigazgatóját a bizottság javaslatára a nemzetpolitikáért felelős miniszter nevezi ki és menti fel, illetve bekerül az eddigi gyakorlat úgymond törvényesítésére, hogy a további vagy egyéb foglalkoztatottak fellett a munkáltatói jogokat a vezérigazgató gyakorolja - úgy néz ki, hogy ez rendben van -, másfelől tisztázzák, hogy az alapkezelői feladatok vagy azok egy részének ellátása érdekében az alapkezelő más jogi személyt létrehozhat, abban alapítói jogokat, részesedést szerezhet vagy közreműködő szervezetet megbízhat; ezenfelül pontosíthatják az összeférhetlenségi szabályokat is. Tehát jól értjük, akkor alapvetően az eddigi gyakorlat kerül nevesítésre a törvényben bizonyos kiegészítésekkel.

A 6. § foglalkozik azzal, hogy az alapkezelő az alap kezelésén túlmenően központi kezelésű előirányzat, fejezeti kezelésű előirányzat vagy esetleg más elkülönített állami pénzalapkezelő szerve vagy lebonyolító szerve feladatait is elláthatja jogszabály alapján. Ezt azért egy picit jobban kifejezhetnék volna, hogy ez pontosan mit jelent vagy itt mire van szükség. Én nagyjából érteni vélem, de ha különböző minőségükben hárman is hozzászóltak már ehhez a törvényhez, akkor ezt talán egy picit jobban is ki lehetne fejteni, hogy konkrétan milyen ügyekről van szó.

Én magam konzervatív és egy picit etatista emberként egyébként alapvetően híve vagyok az észszerű és racionalizált központosításnak akkor, ha ez valóban észszerűen és racionálisan történik, és nem egyfajta hatalmi öncélt szolgál ki, mint amire egyébként az elmúlt 8 évben számos alkalommal láthattunk az önök esetében vagy az önök törvényhozási gyakorlata esetében példát. Sőt, én magam vagyok az, aki tényleg sok éve elmondom, kritizálom és teszem kritika tárgyává a nemzetpolitikai támogatások széttagoltságát.

Potápi Árpád államtitkár úr itt is beszélt róla, és egyébként a Bethlen Gábor Alapról szóló törvényben is benne van a Bethlen Gábor Alap működése kapcsán, hogy ennek a célja az, hogy egységbe fogják a különböző támogatásokat. Ebbe az irányba tesz most egy kis lépést ez a javaslat, a magunk részéről természetesen egyet tudunk ezzel érteni, annak a kifejtésével együtt, hogy továbbra is úgy látjuk, hogy ezek a pénzeszközök és az ezzel kapcsolatos feladatok ellátása még mindig túlzottan széttagoltan működik a kormányzati struktúrán belül.

Annyit kérek még államtitkár úrtól azzal kapcsolatban, hogy az alapkezelő a kormányrendeletben vagy nyilvános határozatban meghatározott ingatlant

is jogosult megszerezni, fenntartani, üzemeltetni, erről egy szó nem hangzott el viszont sem az előterjesztésben, sem az államtitkári hozzászólásban. Azért ez, úgy gondolom, igényelne némi magyarázatot, államtitkár úr vagy kedves előterjesztő képviselőtársaim, hogy itt miről van szó.

Annál is inkább nagyon örülnék, ha megnyugtatónának azzal kapcsolatban, hogy még véletlenül sem kell arra gondolnunk, hogy itt állami pénzből megvásárolt telkekkel vagy épületekkel akarják a külföldi fideszes klientúrát valamilyen módon továbbhizlaltatni, és azért van szükség ennek a passzusnak a megjelenítésére. Nyugtassanak meg, kérem, hogy nem erről van szó!

Egyébként meg nem vagyok különösebben rosszulindulatú, ha ilyesmire gondolok, lásd tusnádfürdői kemping felújítása, az is megér egy misét. Egyébként ez ügyben meg is kérdezném államtitkár urat, hogy az ezzel kapcsolatos vizsgálat hogy áll, illetve a háromszorosan elmaradt vagy elhalasztott beszámolási kötelezettsége kapcsán ennek a Németh Zsolthoz közelálló alapítványnak, amelyik 150 millió forint közpénzzel zsonglórködik már évek óta, az elszámolása végre mikor lesz végleges, nyilvános és átlátható, és az ezzel kapcsolatban korábban feltett kérdésekre majd mikor fogunk tudni választ kapni. Ennyit a telek- és ingatlanügyekről. Azért ez mindig ingoványos talaj a Fidesz esetében, nincs ez máshogy sajnos a külföldi támogatások esetén se. De menjünk tovább!

A 8. § egységes felsorolást alkalmaz arra, mit és hogyan kell közzétenni a Bethlen Gábor Alap honlapján, pontosan itt a hogyanról már kicsit kevesebb szó esik. Itt lenne egy konkrét módosító javaslatom, ami kapcsán kérem az államtitkár urat vagy az előterjesztőket, hogy fontolják meg. Ha már egyébként is utaltunk arra, hogy a mostani javaslat több olyan pontot tartalmaz, amely valójában csak a meglévő gyakorlat törvényesítése, mint ahogy erre egyébként önök is bólogattak, kormánypárti képviselőtársaim, akkor hadd kérjem önöktől, hogy a meglévő gyakorlat szerint törvényesítsük azt is, hogy hogyan és milyen módon kell kereshetővé tenni bizonyos adatokat a Bethlen Gábor Alap honlapján, ugyanis ez a korábbi években teljesen kezelhetetlen volt, csak a különböző bizottsági döntések pdf dokumentumai voltak feltöltve. Ha valaki szeretett volna utánanézni, hogy milyen szervezet, mikor, mennyi pénzt és hogyan szerzett, az meglehetősen körülményes volt.

Én a korábbi években, már ameddig még volt itt a parlamentben vita a Bethlen Gábor Alapról szóló beszámoló kapcsán - ezt is önök számították már a bizottság elé, na, mindegy, szóval, amíg erről vita volt -, erre mi magunk úgy tudtunk felkészülni, hogy a szorgalmas kollégáim az összes vonatkozó jegyzőkönyvet kinyomtatatták, és saját maguk készítették egy nagy Excel-táblázatot róla, hogy lássuk, hogy egyáltalán az elmúlt egy év során ki mennyi támogatást kapott. És miután egy jó három-négy éven keresztül cirkusztartam ezen, végre sikerült ezt a kérdést megoldani, illetve nem sikerült, hanem valamilyen oknál fogva

mégis mutatkozott erre politikai szándék, amit ezúton is üdvözlök. Egyébként nagyon szépen működik most már ez a keresőprogram a Bethlen Gábor Alap honlapján, reméljük, hogy ez a jövőben is így lesz.

(16.50)

S ha már egyszer az eddigi működő gyakorlatok „törvényesítése” is megtörténik ebben a javaslatban, akkor arra szeretném kérni államtitkár urat, hogy fogadják el azt a módosító javaslatunkat, hogy beszéljünk itt arról, hogy bizonyos adatoknak a nyilvánosságra hozása egy egyszerűen elérhető és kereshető adatbázisban történjen a továbbiak során is.

A 9. §-ból kikerül egy fél mondat, amit nem értek. Pontosabban: a 9. § rendelkezik az eredeti törvény egy fél mondatának kihagyásáról. A bizottság különös méltánylást érdemlő esetekben eltekinthet a szerződésben rögzítettektől eltérően felhasznált támogatás visszafizetésével kapcsolatos kamat felszámításától, szól az eredeti rendelkezés. A mostani módosítás pedig kihagyná azt, hogy szerződésben rögzítettektől eltérő felhasználás esetére vonatkozzon csak ez a lehetőség. Miről van itt szó pontosan, államtitkár úr? Bevallom őszintén, hogy sokat tanakodtunk rajta, de nem teljesen sikerült megfejtünk, hogy itt pontosan mi a szándék, kinek és miért akarnak ezzel kedvezni. Nem feltételezek semmilyen rossz szándékot ezzel kapcsolatban, csak nem értem, ezért kérem, hogy erre térjünk ki egy picit.

A 10. § szól arról, hogy az egyházi és a nemzeti pályázatok is most már EMET-től a Bethlen Gábor Alaphoz kerüljenek. Van némi rossz érzésünk ezzel kapcsolatban, de alapvetően nem kritizáljuk, tehát ezt el tudjuk fogadni, van ebben racionalitás. Bízunk benne, hogy azért az átláthatóság ezzel kapcsolatban a továbbiakban sem fog sérülni.

Itt két dologra szeretném felhívni a figyelmüket, ha már az átláthatóságnál és a pályázati források széttagoltságánál vagyunk. Továbbra is sokadjára és ezt a fórumot is kihasználom arra, hogy kérem önöket, államtitkár úr, tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy egy határon túli célra Magyarországról egy helyről lehessen forrást szerezni. Legyen az a Bethlen Gábor Alap, legyen az akármelyik miniszternek a nem tudom milyen kerete, legyen az a házelnöki keret, legyen a Nemzeti Együttműködési Alap kerete, de nagyon jó lenne most már véget vetni annak a gyakorlatnak, hogy egy-két élelmesebb határon túli magyar politikai vagy oktatási vezető - ha például Kárpátaljára gondolunk -, akik lehet, hogy nagyon fontos dolgokat csinálnak, sőt azt csinálnak, csak éppen a Jóisten pénze nem elég nekik, és kihasználják a mindenféle fideszes kapcsolatrendszerüket arra, hogy ebből a minisztériumból is ennyit, meg amabból is annyit, meg mindenholnan összeokoskodjanak, sokszor egyébként valójában ugyanazokkal a célokra, és mondjuk ki bátran, ugyanazon vagy megdöbbenően hasonló elszámolások alapján. *(Sic!)*

Ez a kérdés felmerül akkor is, ha az egyházi és a nemzeti támogatások a Bethlen Gábor Alaphoz kerülnek. Örülnék, államtitkár úr, ha erről majd egy kicsit hosszabban, mondjuk, egy bizottsági ülésen tudnánk beszélgetni. Mindenesetre szeretném javasolni, hogy ez ügyben valamiféle egyeztetés vagy feladatleosztás történjen a Bethlen Gábor Alap és a Nemzeti Együttműködési Alap között, mert sok esetben nem vagyok benne biztos, hogy itt világosan el fognak válni bizonyos feladatok, és nem tudnak létrejönni olyan átfedések, amelyekre eddig adott esetben még nem volt lehetőség addig, ameddig ezek a keretek nem a Bethlen Gábor Alapban voltak, illetve nem onnan lehetett pályázni.

Tizenöt perc az időkeretem, elnök úr?

ELNÖK: Igen, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tehát alapvetően azt tudom mondani, hogy ha erre a néhány kérdésünkre kapunk egy viszonylag megnyugtató választ, akkor a magam részéről a javaslat támogatását tudom kérni a Jobbik frakciójától. De van itt azért egy-két olyan kérdés, amelyekben homályosan látunk. Örülnék, ha ezekre az ügyekre, akár az ingatlanokra, a kötelezettségvállalásokra és egyebekre, vagy éppen a Nemzeti Együttműködési Alaphoz való viszonyra vissza tudnánk térni.

Számos olyan ügy elhangzott még államtitkár úr részéről a Bethlen Gábor Alap kapcsán, amire szeretnék még reagálni, de akkor ezt egy külön felszólalás keretében megteszem. A vezérszónokimat pedig meghagyom azoknak a kérdéseknek, amelyeket kifejezetten szorosan érintett a javaslat. Várom a választukat, és kérem a módosító javaslatunk elfogadásának a megfontolását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt néhány tíz percben televízióon sikerrel nyomon követtem azt a kínos vezérszónoklatot, amikor a Fidesz vezérszónoka egy más által megírt törvénymódosításhoz egy mások által megírt vezérszónoklatot mondott el, és próbált érvelni amellett, ami nyilvánvalóan...

ELNÖK: Képviselő úr, ez nem tartozik ehhez a napirendi ponthoz. Arra kérem, arról beszéljen, ami ehhez a mai napirendi pontunkhoz tartozik.

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nyilván ezt tette akkor is, amikor a Fidesz vezérszónoka beszélt.

Azzal kezdeném tisztelettel, hogy óriási lehetőséget hibázott el a kormánytöbbség és a Fidesz-KDNP

ennél a napirendnél, amikor lehetősége lenne módosítani, pontosítani és kiegészíteni azokat a pontatlanságokat és anomáliákat, amelyeket a Bethlen Gábor Alappal kapcsolatosan az elmúlt években ellenzéki képviselők, így szocialista és más képviselők is jeleztek.

De mi azt látjuk, hogy továbbra is csak politikai szempontok alapján történik a döntéshozatal, kevésbé a határon túli magyarság érdekében, sokkal inkább a különböző pályázatok felett rendelkező Fidesz holdudvara szerint zajlik a döntéshozatal. Erre jó példa, hogy az alap legfőbb döntéshozó fóruma a négytagú bizottság, valamint a döntés-előkészítő kilencfős kollégium összetétele, hiszen a döntés-előkészítő kollégiumban csak Magyarország területén lakóhellyel rendelkező szakértő vehet részt, így a korábbi támogatáspolitikai koncepciótól eltérően nem lehetnek részei a döntés-előkészítésnek azok a határon túli szakértők, akik például a MÁÉRT munkájában részt vesznek, így ők ki vannak zárva ebből az eljárásból. Nyilvánvalóan a belföldi lakóhellyel rendelkező Fidesz-közeli szakértők jobban tudják, hogy mit és hogyan kell tenni.

Nagyon fontos, hogy a szocialista kormány 2007-ben elindított egy támogatási programot, amely több mint tíz legitim határon túli magyar szervezetnek ajánlott kiemelt határon túli intézményeknek lehetővé tett normatív alapú, hosszú távú támogatást, kiszámítható finanszírozást. Ezt önök a 2010-es hatalomra jutásuk után teljesen másképp csinálták. Mindenképpen hangsúlyozták, hogy így szerették volna a normatív alapút folytatni, de ez nem így történt, hanem különböző politikai szempontok alapján történtek a mérlegelések, és így kerültek elosztásra ezek a források.

Mindeközben a magasztos célok és a helyes nemzetpolitikai célkitűzések mögött sajnálatosan már sanda megoldások látszódnak, különösen a pályázatok elbírálásával és a különböző szakértői testületek összetételével kapcsolatosan.

Ezért összességében azt mondható el, hogy amíg korábban a Szülőföld Alap jogutódjaként 2010-ben létrehozott alap nem hozott érdemi változást, csak a politikai mérlegelés és a politikai szempontok voltak azok, amelyek döntő fölénybe kerültek, és nem a határon túli magyarok sorsa, hanem a belföldi érdekek kerültek fölénybe, így egy átláthatatlan, egyedi és meghívásos támogatásokat preferáló rendszert láthatunk.

A külföldi magyar közösségek további megosztásához vezet ez, és nyilvánvalóan a Fideszhez közel álló szervezetek kapják a támogatást továbbra is. Ezért a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja nem támogatja ezt a módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy nemzetpolitikáról van szó, én arra számítottam, hogy egy konstruktív párbeszéd következik majd az Országgyűlésben erről a kérdéstről, hiszen éppen a kormány és a kormánypárti képviselők azok, akik mindig hangsúlyozzák, hogy a nemzetpolitika terén olyan hangvételt kell megütni és úgy is eljárni, hogy egy közös nyelvet tudjunk beszélni, és egy nemzetpolitikai minimumot, egy nemzeti minimumot e téren meg tudjunk határozni. Hát, sajnálatos tapasztalom ismét, a nemzeti összetartozás napja után, hogy megint csak a kormánypárti képviselők azok, akik felrúgják ezt, ami egyébként egy fontos szempont lenne és egy fontos egység lenne, hogy erről a kérdéstről tényleg úgy tudjunk beszélni, hogy félretesszük a pártpolitikai szempontokat.

Úgy tapasztaltam, hogy ebben a vitában nem az államtitkár urat terheli a felelősség. Potápi államtitkár úr felszólalásában az elmondottakkal nyilván a megfelelő kritikai tartalom mellett egyet tudunk érteni. Rendkívül fontosnak tartjuk ezeket a nemzetpolitikai célokat és a felsorolt eredményeket is. Nyilván a tekintetben, hogy egy egységes rendszer kialakult, mi úgy tapasztaljuk, hogy a Jobbik és az MSZP kritikái is megalapozottak. Én is el fogom mondani ezzel kapcsolatban a kritikámat.

(17.00)

De összességében azt gondolom, államtitkár úr felvezetése mindenképpen alkalmas volt arra, hogy egy konstruktív vitát elindítson. Sajnálom, hogy Zsigmond Barna Pál képviselő úr pártok nevének felsorolásával kezdte hozzászólását, és rögtön egy pártpolitikai vitát kezdett.

Nagyon károsnak tartom, a nemzetpolitika kérdésében egyre kevésbé sikerül eljutnunk oda, hogy egy nemzeti egység kialakuljon, és az anyaországi pártok, egy bizonyos ellenzéki pártot leszámítva, egységesen tudjanak ebben a kérdésben fellépni. Nagyon sokszor bebizonyosodott egyébként, hogy egységes fellépésre van szükség ahhoz, hogy konkrét eredményeket el tudjunk érni. Én magam is ezt tapasztaltam egyébként, amíg Brüsszelben politikai feladatot láttam el, hogy bizony volt olyan, hogy LMP-s javaslatra valamennyi magyar politikai erő és nemzetközi szinten szövetségeseink, barátaink segítsége is kellett ahhoz, hogy fontos eredményeket elérjünk.

Például nem olyan régen volt, múlt évben a keleti partnerség csúcstalálkozója, és ilyen módon sikerült ennek a csúcstalálkozásnak a záródokumentumába belefoglalni azt a nagyon fontos elvárást a csúcstalálkozó részt vevő állam- és kormányfők részéről, hogy az Európai Unió felé igyekvő partnerországoknak bizony el kell fogadni a nemzeti kisebbségek anyanyelven történő oktatáshoz való jogát, ami rendkívül fontos jog és rendkívül fontos európai uniós értékhez kapcsolódik. Sajnos olyan államok, amelyek

szeretnének az Európai Unióhoz közeledni, nem mindig tartják ezt tiszteletben.

Egyébként hozzá kell tenni, hogy ez a fajta egység, hogy itt, az anyaországi politikában mindenképpen egységesen lépünk föl, ennek fontosságát aláhúzza az is, hogy sajnos a szomszédos országokban, európai uniós tagországokban is nagyon sok olyan elvet nem tartanak be, nagyon sok olyan értéket nem követnek, amelyek az Európai Unió alapértékei. Ilyen módon sajnos a határon túl élő magyarság sok tekintetben nem tudta érvényesíteni jogos elvárásait, jogait nem tudták biztosítani. Sajnos, az elmúlt időszakban is rengeteg olyan támadást látok, ami kifejezetten jogsértő. Ugye, említették már talán képviselőtársaim is, a Kárpátalján, amit megfigyelhetünk, az ukrán oktatási törvény és a nyelvtörvény. Tehát rendkívül fontos lenne, hogy ebben a kérdésben éppen a kormánypárti képviselők legyenek azok, akik tényleg mellőzik a pártpolitikát és ezt a méltatlan hozzáállást.

Összességében a kérdés kapcsán úgy vélem, hogy ellenzéki képviselőtársaim jogos problémákat fogalmaztak meg. Mi is azt tudjuk mondani, hogy annak ellenére, hogy fontos törekvésnek tartjuk az alap működtetését, illetve örvendetesnek tartjuk, hogy a jövő évi költségvetésben is látszik, hogy növekszenek a források ezekre a rendkívül fontos feladatokra, bizonybizon az egységesnek mondható rendszeren belül komoly problémákat tapasztalunk. Éppen az átláthatóság, talán Zsigmond Barna Pál képviselő úr említette, az átláthatóság az, ami a legkevésbé érvényesül, mi úgy látjuk, a források felhasználása tekintetében. Ezen alapvetően változtatni kellene.

A legfontosabb problémának mégis azt tartjuk, és erre utalt Molnár képviselő úr is, hogy az indokoltnál kevésbé vonják be az érintetteket. Valóban az történik meg, hogy tulajdonképpen pártpolitikai szempontok alapján fideszes képviselők, fideszes politikusok mondanak ki döntéseket az alap felhasználása tekintetében, és éppen azokat nem vonják be kellő mértékben, akiknek a véleményére szükség lenne. Az érintetteket nem vonják be, és sajnos ilyen módon valóban jogsak azok a kritikák, hogy egyfajta klientúraépítés vagy holdudvarépítés történik meg. Mondhatjuk úgy, hogy így nem is a kormány nemzetpolitikai céljait, hanem a Fidesz hatalomtechnikai céljait használják ki, annak ellenére, hogy természetesen nagyon sok fontos nemzetpolitikai cél megvalósul, ezt magam sem kívánom elvitatni.

Fontosnak tartanánk a források felhasználása tekintetében az észszerűség, a hatékonyság növelését és mindenképpen valamiféle olyan visszacsatolási rendszer erősítését és bevezetését, ami erősíti vagy visszahozza azt, hogy a hatékonyságot sikerült növelni. Jobbikos képviselőtársam a szétagoltságot említette problémaként. Azt gondolom, ez a fajta centralizáció inkább jelent problémát, hogy tulajdonképpen tényleg a Fidesz meg a kormányhoz közel álló politikusok és személyek személyes kapcsolatokon keresztül hoznak döntéseket. Ezt a magam részéről nagyobb problémának látom.

Mindezek ellenére ismét csak azt szeretném kérni kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy látva azokat a kihívásokat, amik a határon túli magyarságot érik, próbálják azt szem előtt tartani, hogy ebben a kérdésben tényleg próbálják elkerülni a pártpolitikai viaskodást, ne támadják az ellenzéki pártokat. Egyébként az LMP-t is említették. Azt gondolom, hogy az LMP elég határozottan képviselte az elmúlt sok-sok évben nemzeti elkötelezettségét, és minden fórumon kiállunk a határon túli magyarság érdekeinek képviseletére az eszközeinkhez mérten.

Magam is ott voltam ismét március 10-én a székelly szabadság napján Marosvásárhelyen, és meglepődve tapasztaltam, hogy a kormány részéről nem volt ott senki, cserébe Szili Katalin levelét olvasták fel az összegyűlt székellyek ezreinek. Tehát kérem, ne vonják kétségbe se az LMP, se a Jobbik, se az MSZP nemzeti elkötelezettségét, úgy vélem, minden ellenzéki párt bebizonyította már, hogy elkötelezett a határon túli magyarság érdekeinek képviselete mellett.

Azt tudom mondani, hogy ez a módosítás, a megfogalmazott kritikáim mellett, úgy véljük, az LMP frakciója úgy véli, hogy elfogadható, ezért a szavazás során támogatni is fogjuk azt. Köszönöm. *(Dr. Molnár Zsolt és dr. Harangozó Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Nacsá Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a hozzászólásokat és az értelemes kérdéseket is. Megpróbálok egy pár dologra válaszolni. Elsőként talán az ingatlan kérdése merült föl több alkalommal. Itt azt tudom elmondani, hogy a Bethlen Gábor Alapnak jelenleg nincs saját ingatlana, nincs székháza sem. A Magyarország Házából való kiköltözés után is bérelt irodában van. Itt azt teszi lehetővé a törvény, hogy például egy üresen álló állami ingatlanba vagy kiürülő állami ingatlanba vagyongazdálkodási feladatokat lásson el, illetve, ahogy láttuk az alap dinamikus növekedését az elmúlt 5-6 évben is, akár szükség lehet arra egyszer, hogy mondjuk, határon túl pályázatsegítő, tanácsadó irodákat nyisson az alap, ahol a határon túli szervezeteknek képzéseket, pályázati tanácsadásokat tudnak tartani. Ez a módosítás mindösszesen ezt a két dolgot, a székház rendezését és az esetleges későbbi terjeszkedés lehetőségét nyújtja.

A kamatmértányosság kérdésében azt tudom mondani, hogy ez egy kiterjesztés, hogy nemcsak abban az esetben lehet eltekinteni a kamattól, ha valaki eltér a szerződésben megfogalmazott céltól, hanem ha például valakinek visszafizetési kötelezettsége keletkezik, és azzal késik, nincs meg időben az a forrás, amit egyébként vissza kell fizetnie. Tehát itt egy kiterjesztésről van szó, több dologban lehet méltányosságot gyakorolni kamatelengedés címén.

Az ellenzéki kritikákra, a Nemzeti Együttműködési Alapra szerettem volna reagálni. Itt az egyház- és nemzetiségi célú támogatások kerülnek ide. A civil támogatások nem, ez a nevezett államtitkárság hatásköréből ki is került egyébként, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatok államtitkársága volt korábban, onnan a civil társadalmi kapcsolatok elkerültek a Miniszterelnökség egy másik szervezeti egységéhez. A NEA-ban, a Nemzeti Összetartozás Alap határon túli támogatásaiban nincs változás, ott azt az eredményt értük el nemrég, hogy a határon túli társulásoknál az anyaországi szervezet külön is pályázhat, nem kell mindig összekötve lennie, teljesen külön, és nem fogja azokat a pályázatokat kezelni a Bethlen Gábor Alap. Itt a kifejezetten belföldi, határon túli egyházi, valamint a 12 nemzetiséggel összefüggő támogatások... - később majd folytatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett a Fideszből Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Néhány válasz a képviselő uraknak. Szávay úr is elismerően nyilatkozott a jogszabályról, az elején azzal kezdte, hogy nyugtalan. Biztatnám, hogy nyugodjon meg, mert szerintem teljesen rendben van ez a jogszabály. Köszönjük azt a külön elismerést, ami az adatok átláthatóságát illeti, idézem, szépen működik a keresőprogram. Tehát ez egy külön elismerése az alap működésének.

A kamat elengedése vonatkozásában, amit képviselőtársam elmondott, annyival egészíteném ki, hogy a gazdaságfejlesztési programokra nem vonatkozik. Ahol segélyezésről van szó eleve, a segélyezés, támogatás gondolata megjelenik, ott ez célszerű lehet, hogy kivételes esetben a kamat elengedése fölmerülhet, és ezzel éljen a támogató.

Azzal vádolt Szávay képviselő úr egyeseket, hogy több helyről is ugyanarra a célra kapnak forrásokat. Szerintem, ha ilyen esetről tudomása van, akkor tegyen bejelentést. Nem jó általában erről beszélnünk, hanem ha konkrét esetről tudomása van, tegyen bejelentést, tegyen följelentést. Az lehet, hogy más célra kapnak különféle intézményektől pénzt, de ha ilyen esetről tudomása van, akkor tegyen feljelentést, mert általában ködösíteni mindig veszélyes, és lejárhatja az ügyet. Ez semmiképpen jó gyakorlat.

Molnár képviselő úrnak azt mondanám, hogy önök voltak azok, akik a MÁÉRT-et megszüntették, akik kizárták a határon túli magyarokat a javaslatteleből. Ezek a programok mind a határon túli magyarok javaslatait tükrözik, és minden további nélkül megszerezheti bárki a magyar állampolgárságot és a lakóhelyet, amennyiben idejön lakni, Magyarországra. Tehát részt vehet ebben a munkában. De nagyon sok tevékenység határon kívül zajlik, és bekapcsolódnak határon túli intézmények ebbe a munkába, ami a javaslattelet, döntést és ellenőrzést illeti.

A klientúráról pedig annyi, hogy akkor a moldvai csángó magyaroktól a Sapientiáig és Kárpátaljáig mindenki a Fidesz klientúrája, talán az a 240 ezer ember is, aki magyar iskolába jár? Ezek a kedvezményezettjei a támogatásnak, az talán mégis csak visszavonandó kijelentés, hogy a Fidesz-klientúra a kedvezményezettje ennek a támogatási rendszernek.

(17.10)

Még egy utolsó mondat: a konstruktív vitának én is híve vagyok. Amit én mondtam, az a múltbéli tény, hogy az LMP nem szavazta meg. A konstruktív vita lényege az, hogy azt a reményemet fejeztem ki, hogy ezt meg fogják szavazni, és együtt tudunk működni ilyen nemes célokban, mint a nemzeti ügyek. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, ismételt felszólalásra Szávay István képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Örülök, hogy normálisan feltett kérdésre normálisan megfogalmazott válaszok vannak, viszonylag ritkán fordul elő ez már itt mostanában a házunk táján.

Azt, hogy ilyen visszaélésekre lehetőség van, sőt, hogy ilyenek vannak, maga Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr ismerte el bizottságunk múltkori ülésén, úgyhogy akkor biztassa a miniszterelnök-helyettes urat is feljelentésre, ő valószínűleg több mindent tudhat, mint én, meg több konkrétumot.

Képviselő úr, ennek nem ez a módja, hogy itt feljelentéseket teszünk. Én nem fogom feljelenteni sem a Kárpátaljai Magyar Főiskolának a rektorát, sem az RMDSZ-nek az egyik politikusát, a VMSZ-nek az akárcsodáját, nem akarok konkrét lenni, senkit nem fogok feljelentgetni ez ügyben, mert az mégis hogy nézne ki. Szüntessék meg azokat a kiskapukat, amelyek vannak, és hozzanak létre egységes, normális, átlátható ellenőrzést arra vonatkozóan, hogy ha én egy ilyen programot akarok csinálni, akkor erre innen kérek pénzt, és nem az van, hogy felhívom az egyik államtitkár ismerősömet, a másik főosztályvezető haveromat, meg a harmadik, nem tudom, milyen ismerősömet, akivel valamelyik falunapon összecimboráltam, hogy akkor légsziz, ebből meg abból az alpból toltatok már még ide ennyi meg ennyi pénzt.

Röviden és tömören erről van szó, ezeket a kiskapukat kell bezárni, nem kell itt senkit feljelentgetni, mert ez nem célunk, sőt én még azt sem voltam kétségbe egyébként, képviselő úr, hogy ezeknek a pénzeknek a felhasználása rossz célok vagy rossz ügyek mentén történik, mert egyébként nem erről van szó, sőt a legtöbb esetben nem erről van szó. Ha igen, az megint egy másik történet, de itt maga az elv a lényeg. Ha önök arról beszélnek, és már arról beszéltek 2010-

ben is egyébként, hogy egységes, átlátható, központosított s a többi, akkor az legyen egységes, átlátható és ne csak központosított, mert az nagyon megy, az mindig nagyon megy, de akkor a központosított mellett legyen egységes is meg átlátható is ezeknek a forrásoknak a kezelése, mint ahogy egyébként ebből a szempontból a mai napig nem az. Az egy dolog, hogy nagyon jól kereshető, de az még nem jelenti azt, hogy feltétlenül átlátható.

Sok minden elhangzott, az előző felszólalásomban próbáltam arra koncentrálni - igazából csak túlbeszéltem az időmet, valljuk be magunk között -, hogy mik azok a kérdések, amelyek a javaslatban benne vannak, és ezek alapján próbáljuk ezt megítélni, ami azért mindig nagyon nehéz, valljuk be. Például ebben igaza van Molnár Zsolt képviselő úrnak, mert amikor bármilyen törvényük, legyen szó bármiről, idekerül eléink, akkor egy ellenzéki képviselőnek nemcsak azt kell megnéznie, hogy ebben mi van benne, hanem azt, hogy mi az, amit még ebbe bele kellett volna tenni, vagy mi az, ami ebből hiányzik, és ilyenkor azért nagy a csábítás, hogy ez alapján ítéljük meg a javaslatot. Szerintem a Szocialista Párt rosszul jár el, hogy ez alapján mond nemet, hogy mi hiányzik ebből a törvényből, és nem csak azt vizsgálják, ami egyébként konkrétan benne van.

Ettől függetlenül itt azért néhány dolgot kellene idehozni, államtitkár úr, és ezeknek egy részét egyébként már ön is érintette. Ha már egyszer, gyakorlatilag most már egy-két évente a Bethlen Gábor Alap valamilyen formában ide tud kerülni az Országgyűlés elé, akkor én azt gondolom, hogy egy sokkal szélesebb körű módosítást, javaslatcsomagot is behozhattak volna. Ha annyira fontosnak gondolják a nemzeti együttműködést, mint ahogy egyébként nem, csak mondják, akkor egyébként erről esetleg valamilyen egyeztetést is tarthattak volna akár az ellenzékkel, akár az érintett határon túli magyar szervezetekkel, hogy no, eltelt hat-hét év, sőt nyolc most már, azt hiszem, 2010-ben volt a Bethlen Gábor Alap létrehozása, eltelt hét-nyolc év, tekintsük át, hogy mi az, amiben változásra érett a rendszer. Lett volna nekünk is egyébként bőven ehhez ötletünk, nem feltétlenül csak politikai jellegű, amit már milliószor átbeszélünk - én mindig elmondom, önök meg mindig elmondják, hogy miért van az jól úgy -, hanem akár a konkrét működést érintve is.

Azért ami kritikaként fennáll a részünkről, és ez továbbra is fennáll, és láthatóan önök ezen továbbra sem hajlandóak változtatni, ha már az átláthatóságról beszélünk, az az egyedi pályázatok elfogadhatatlanul nagy aránya. Tehát ez elvileg egy olyan rendszer, ahova pályázni lehet, és pályázati alapon lehet összegekhez jutni. Gyakorlatilag a pénzek 90 százalékát valójában egyedi kérelmek alapján döntenek el, amelyek egyébként széles lehetőséget nyújtanak a különböző visszaélésekre, mutyizásokra és a határon túli klientúra kitartására. Sok esetben - mint ahogy az idézett tusványosi példából is láthattuk, de számos más ügy van - gyakorlatilag elég egy néhány oldalas leírás több

tíz, de akár több száz millió forintok elnyeréséhez is, miközben egyébként a különböző pályázati rendszerekben egy civil szervezetnek Magyarországon még akár néhány száz ezer forintnak a megszerzése is, miután a különböző politikai szűrőkön átment, ami nem könnyű, sokszor meglehetősen nehéz, bürokratikus akadályokba bonyolódik.

Továbbra is azt tartanánk jónak és helyesnek, ha az alap rendelkezésére álló, egyébként jelentősen megnövekedett pénzeszközök között sokkal több olyan lenne, amelyre közvetlen, nyílt pályázat alapján pályázni tudnának a határon túli magyar civil szervezetek, legyen szó egyházi szervezetekről, legyen szó hagyományörzőkről vagy éppen ifjúsági szervezetekről, amelyek kapcsán egyébként idehozta az államtitkár úr. Valóban örülünk annak, hogy ez ügyben egy olyan javaslatot meg tudunk önknek fogalmazni, amely meghallgatásra talált, és örülünk annak, hogy kiemelt jelentőséget tulajdonít a kormány a külföldi magyar közösségeken belül a magyar fiataloknak és a magyar ifjúsági szervezeteknek. Nélkülük nincsen jövő; ez meglehetősen elcsépel, de annál mélyebb igazság.

Az oktatási-nevelési támogatás ügyét hozta ide az államtitkár úr. Én ezt nem hoztam volna, de tudja, államtitkár úr, hogy ez mindenképpen azért egy vitára sarkalló ügy több szempontból is. Igen, ezt ön is elismerte - én tudom, hogy önben megvolt a jó szándék ezzel kapcsolatban, többször beszéltünk erről. Nem tudom, hol bukott meg ez a dolog, nyilván a kormányzatban belül is úgy működik a döntéshozatal, mint ahogy az átlagpolgár hozzááll az államhoz: ha valamilyen valami méltánytalanság történik, az átlagpolgár is haragszik az államra, sose tudja, hogy igazából ki ezért a felelős, meg hova kapjon, meg kinél reklamáljon. Ennek is nyilván van egy felelőse, amit lehet, hogy soha nem fogunk megtudni.

Én azért bizatom államtitkár urat, hogy egy új ciklus kezdetén vegye fel ezt a küzdelmet ismét az oktatási-nevelési támogatás megreformálása kapcsán, annál is inkább, mert nyilvánvalóan egyetértünk ebben, ez a korábbi beszélgetésünkből kiderült, hogy ez a rendszer így nem jó, és nemcsak hogy nem jó, hanem egyébként lassan most már kevés is kezd lenni.

Ne haragudjon, államtitkár úr, azt azért én nem tartom sikernek, amit ön egyébként sikerként értékelt pár héttel vagy egy-két hónappal ezelőtt egy bizottsági ülésen, hogy miután korábban elvettek egy csomó pénzt a határon túli magyar szülőktől, 22 400 forint-ról 17 200 forintra csökkentették az oktatási-nevelési, illetve vele együtt a taneszköz-támogatást, 22 400-ról 17 200-ra ment vissza ez az összeg, önök ezt néhány év után visszaemelték, és most már megint 22 400 forintot kapnak a családok; úgy 22 400 forintot, mint ahogy azt egyébként 2001-től kezdve a mai napig is, tehát 17 éve változatlan a nevelési-oktatási támogatás összege.

Valóban úgy gondolom, maga az összeg is megérett arra, hogy változtassunk rajta, vagy egyáltalán az

egész struktúrát újragondoljuk, akár egy probléma-terkép segítségével, hogy vajon ez a pénz - tehát önmagában maga az összeg, amely mondjuk, a Felvidéken már messze nem ér annyit, mint tizenpár évvel ezelőtt, Kárpátalján még csak-csak, talán, de a Felvidéken például már nem feltétlen - még egyáltalán motivál-e magyar iskolába való íratásra. Tehát ez a magyar gyerekeket, a magyar szülőket motiválja-e, vagy adott esetben már csak a cigány gyermekek szüleit motiválja például Kelet-Felvidéken?

Beszéljünk világosan erről az ügyről! Én évek óta próbálok erről az ügyről világosan beszélni, soha nem törté át különösebben a médiafalat, de legalább annak idején, tavaly megtette Balog miniszter úr is, lett is belőle nagy purparlé, pedig tökéletesen igaza volt. Ki kell mondani azt, hogy a nevelési-oktatási támogatás sok helyen a Kárpát-medencében bizony már nem feltétlen a magyar gyermekek magyar iskolába íratásának az eszközévé vált, hanem abba az irányba ment, hogy éppen hogy szegregátumok jöjjenek létre. Sőt továbbmegyek - ezt ismét és sokadjára szeretném elmondani az ügyben, ugyanis az égvilágon semmi nem változott -, Délvidéken olyan magyar iskolák is vannak, ahova Koszovóból érkezett, muszlim vallású, albán anyanyelvű cigány gyermekek járnak a 20 ezer forintért a magyar iskolába, amit egyébként lelkesen támogat az önkormányzatok szövetsége, a VMSZ, mármint ezeknek a cigányoknak a magyar falvakba telepítését, ami azért szerintem némileg ellentmond a magyar kormány vehemens migránsellenes politikájának - zárójel bezárva.

(17.20)

S még egy gondolat a nevelési-oktatási támogatásokról. Szintén egy sokéves magányos küzdelmem némi kevés eredménnyel, az az OTP szerepe ebben a kérdésben. A legnagyobb magyar bank, akivel bízunk egymásban ugye, aki azért továbbra sem hajlandó arra, hogy minden külföldi magyar fiókjában megtisztelje a magyar nemzetiségű ottani polgárokat, sőt ügyfeleit azzal, hogy anyanyelvi feliratokat használ és anyanyelven szolgálja ki őket, vagy például anyanyelvű ügyintézőt biztosít a Bethlen Gábor Alapon keresztül érkező különböző támogatások, leginkább vagy legfontosabbként a nevelési-oktatási támogatás felvételében.

Szijjártó Péter miniszter úr beszélt erről legutóbbi meghallgatásán, hogy állítólag ő Csányi elnök úrral személyesen egyeztetett. Némi előrelépést látunk, tehát azért igazságtalan nem szeretnék teljesen lenni az OTP-vel szemben, de szerintem fog még azért nekem munkát adni az ő tevékenységük a következő néhány hónap során is. Egyébként például pont most hallottam, csak hogy egy példát idehozzak, mert ha az ember egy példát hoz, akkor az mindig könnyebben megoldódik, mintha általánosságban beszél. Információink szerint a vágsellyei OTP-ből éppen nemrégiben küldték el az utolsó olyan alkalmazottat, aki magyarul beszélt; egyébként egy 20-30 százalékos

magyar lakosságú városról beszélünk. Tehát ahelyett, hogy bővítenék a magyar nemzetiségű és a magyar nyelven is kommunikáló alkalmazottak körét, inkább elküldik az utolsót is. Lehet, hogy ennek valamilyen más oka volt, de ettől függetlenül állítólag ez történt.

Azért összességében - most már lassan fogy az időm - egy picit magáról a támogatások összességéről beszéljünk abból a szempontból, államtitkár úr: örövendetes az, hogy az elmúlt évek során hogyan növekedett évről évre és hogyan terjedt ki különböző területekre azoknak a támogatásoknak az összege, amelyekkel a magyar állam és a magyar kormány a külföldi magyar közösségeket segíti. Sokszorosa most már az az összeg, főleg ha bele vesszük a gazdaságfejlesztési támogatásokat, amit akár 2010-12 között folyósítottak, arról nem is beszélve, amely összegekkel ezt a területet a szocialista kormányzat korábban támogatta.

Ez nyilvánvaló. Csak a gond az, hogy kezdjük egyre inkább azt látni, államtitkár úr és kedves képviselőtársaim, hogy valahogy minden más elfogy közben. Mintha egyre inkább már csak arról lenne szó, hogy a pénz minden, a pénzzel bármilyen más kiállást, külpolitikában, diplomáciában elvárható fellépést a kormány ki akar váltani. A pénz nem minden, képviselőtársaim. Az, hogy különböző területeken növekszik a külföldi magyaroknak juttatott támogatások összege, az jó. Az, hogy emellé egyre inkább kezd egy olyan filozófia társulni a kormányzat részéről, hogy bizonyos kérdésekben nem vállalja a konfrontációt a környező országokkal; bizonyos, magyarokat hátrányosan érintő jogszabályok elfogadása esetén nem a diplomáciai kiállást választja akár nyílt színen, akár a háttérben egyeztetve, hanem egyre inkább az a módszer kezd lenni, hogy jól van, majd kifizetjük. Ilyen Csekonics módon. Bezárják a kisiskolákat Felvidéken? Jól van, majd kifizetjük. Nem sikerül megoldani azt, hogy legyen önálló magyar orvosképzés Marosvásárhelyen? Jó, akkor menjen át a Sapientiára, majd a magyar állam kifizeti.

Én ezt tévútnak tartom, államtitkár úr. Ebben a formában ezt egy nemzetpolitikai tévútnak tartom. Szeretném hangsúlyozni, a támogatások növekedése jó, azt azonban nem tartjuk jónak, ha azt látjuk, és egyre inkább egyre több példa alapján kezdjük azt látni, hogy önkormányzatok a pénzzel akarnak megoldani határon túl mindent. Ezt nem lehet. Több szempontból sem lehet, nagyon mélyen pszichológiai meg szociológiai meg egyéb vonatkozásai is vannak ennek a kérdésnek; most egyelőre maradjunk annyiban, hogy nem lehet. Vannak bizonyos ügyek, amik elől nem lehet kitérni. Vannak bizonyos ügyek, amiknél nem lehet fontosabb a Robert Ficóval való európai együttműködés. Vannak bizonyos ügyek, aminek nem lehet fontosabb az, hogy mekkora cimboraságban vagyunk éppen az egykori csetnikekből verbuválódott mostani szerb kormánnyal.

Arra kérem önöket, még akkor is, ha ez nem feltétlenül államtitkár úr reszortja, de erről a kérdéstről nagyrítván itt a parlament nyilvánossága előtt tudunk

beszélni és nem csak bizottsági ülésen, hogy kérem, ezt fontolják meg. Nem lehet a magyar kül- és nemzetpolitikának az a célja vagy az az eszköze, hogy minden konfliktus elől kitérve újabb és újabb... - egy perc hosszabbítást kérhetek, elnök úr? *(Az elnök jelzésére:)* köszönöm szépen -, nem lehet célunk az, hogy minden konfliktus elől kitérve inkább újabb és újabb feladatokat vállalunk át a szomszédos államoktól olyan területeken, amelyekben egyébként a magyar nemzetiségű polgárok adójából működtetni kellene a magyar intézményrendszert is. Tényleg ennek a leg-eklatánsabb példája a felvidéki iskolaügy volt. Amikor tombolt és csúcson volt a magyar-szlovák kiváló jó viszony, és Orbán miniszterelnök úr, miután ezt megkérdeztük tőle, világosan megmondta, hogy a magyar kisiskolák egyharmadának a bezárása nem olyan ügy, amivel ő oda tud menni Ficóhoz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Akkor mivel tudott volna odamenni?

Örülünk a támogatások növelésének, de mellé tegyünk oda egyfajta nemzetpolitikai határozottságot, álljunk ki a magyarok jogsértései ellen és álljunk ki a magyar autonómiatörekvések mellett. Ezt szeretném kérni tisztelettel önöktől és a kormánypárti képviselőktől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kormány nevében Potápi Árpád János államtitkár úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Néhány kérdésre hadd válaszoljak, bár nagy részét képviselőtársaim mint előterjesztők megtették, illetve még tudom, hogy jelentkeznek felszólalásra.

Az ingatlanról csak annyit, mint ahogy elhangzott, a BGA a Gellérthegy utcában van egy bérleményben, a Magyarság Háza a Duna Palotában szintén bérleményben van, azt gondolom, hogy nem hosszú távon. Tehát minél előbb meg kell oldani mindkét intézmény elhelyezését egy olyan méltó ingatlanban, amely hivatott jelezni azt, hogy a nemzetpolitika egyik kiemelt intézményéről van szó, ha a Magyarság Házáról beszélünk vagy Bethlen Gábor Alapról beszélünk.

Az átláthatóságról sokat beszéltünk. Örülök annak, hogy képviselő úr kezdi úgy érezni, hogy megtalálja a pályázati kiírásokat, és azt is megtalálja, hogy ki nyert ezeken a pályázatokon. Ennek örülök, és a következőkben is egyre inkább fogok arra törekedni, hogy ez így legyen.

Oktatási-nevelési támogatás - még egyszer neki fogok ugrani ennek a kérdésnek. Hol bukott meg? Nem tudom, valahol az idők során elveszett. Úgy gondolom, hogy egyébként főleg a külhoni szervezetek egyet nem értésén hasalt el a dolog, hiszen egészen mást mondtak, mondjuk, a vajdasági magyarok, mint a kárpátaljaiak, és sorolhatnám oda-vissza. Nem tartom sikernek azt, hogy 17 200-ról 22 400-ra emeltük vissza, mert az egy visszaemelés volt. Valóban,

ennek az értéke már nem annyi, mint ami 2002-ben volt. Ha erre nekünk forrásunk lesz, akkor természetesen megpróbálunk ezen segíteni.

Egyébként visszautalnék ebben a kérdésben arra is, hogy a Felvidéken egy időben az oktatási-nevelési támogatást egy alapítvány kapta meg, ami oktatási célokat valósított meg, de az nem a szülőkhöz került. Nekünk az a mindenkor akaratunk, szándékunk, hogy ez a szülőkhöz és konkrétan a gyerekekhez jusson el, érezzék azt a magyar családok, hogy a magyar kormánytól, Magyarországtól kaptak anyagi segítséget az iskolakezdéshez.

Nem lehet pénzzel mindent megoldani, ezt mi is tudjuk, de vannak olyan esetek, és nem is pénzről beszélünk, amikor úgy gondolom, hogy a konszenzuseresés sokkal gyorsabban célra vezet. Ilyen esetekben meg kell nézni annak a lehetőségét, hogy hogyan tudunk hatékonyan segíteni és megoldani problémákat.

Ilyen volt egyébként Kárpátalján 2015-ben az, hogy a magyar pártokat rávettük az együttműködésre, mondjuk, az ukrán törvényi változás is hozzájárzott ehhez, de sikerült őket egy tárgyalóasztalhoz leültetni, és közösen tudtuk indítani őket az önkormányzati helyhatósági választásokon.

(17:30)

Ennek történelmi siker is lett az eredménye. Erdélyben ezt teljes mértékben nem tudtuk elérni, de úgy gondolom, hogy folyamatosan törekedni kell erre. Nem akarok én a MOGYE részleteibe belebonyolódni, egyébként is szerettem itt a parlamenti általános vita elcsúszott egy kicsit a bizottsági vita kereteibe és részleteibe, de intézményeknél is azt látjuk sajnós, hogy az ellehetetlenítés tíz-húsz éven keresztül zajlik. Nekünk alternatív megoldásokra kell felkészülni, nyilván nem feladva az eredeti pozícióinkat.

A felvidéki kisiskolák. Mi nem akarjuk átvenni a szlovákok és a szlovák állam helyett a magyar iskola-rendszernek a fenntartását, de hogy azért lássuk, hogy milyen jellegű problémáról volt szó, ott a magyar iskolák egyharmadának a bezárása 1 milliárd forinton múlt, 1 milliárd forint, és erre mondta a miniszterelnök úr azt, hogy ha ezen - bár akkor az összeget nem mondta ki - az 1 milliárd forinton múlik ez a dolog, akkor a magyar kormány ezeknek az iskoláknak a segítségére siet. Én azt gondolom, hogy ez egy pragmatikus válasz volt az adott szituációban.

Tény az, hogy Szlovákia esetében a kettős állampolgárságról szóló törvényt nem tudtuk megoldani, de az is tény, hogy az elmúlt időszakban különösebb atrocitások nem érték az ottani, felvidéki magyarokat. Egyébként leginkább nem is a felvidéki magyarokat érinti ez a kérdés, hiszen 90 százalékban a jórészt a cseh állampolgárságot megszerző szlovákokat érinti ez a dolog, elsősorban szlovák üzletembereket, szlovák művészeket, orvosokat, akik a szomszédos Csehországban kerestek munkát, illetve több évtizede ott

lagnak. Én azt gondolom, hogy ők még inkább arra hivatottak, illetve érdekük az, hogy visszakapják a szlovák állampolgárságukat.

Még egyszer leszögezve: a törvénymódosítást az tette szükségessé, és nyilván ez a módosítás lehetőséget adott arra, illetve indukált is egy kisebb nemzetpolitikai vitanapot itt a parlament keretein belül, de hogy esetlegesen akik hallgatnak bennünket vagy valamilyen módon néznek bennünket így kora este, azok tudják, hogy a módosításnak, még egyszer leszögezve, jogtechnikai okai vannak, illetve szerkezeti módosítások, a kormánystruktúrában bekövetkezett módosítások miatt kell ezt megtennünk, hiszen a miniszterelnök-helyettesnek a feladatkörébe bekerül a külhoni magyarság mellett az egyházak, a külhoni és az itthoni egyházak, illetve a 12 nemzetiség felügyelete, tevékenységük koordinálása, és ezért, mivel a BGA pénzügyi szerepkört fog ellátni, ezért szükséges ennek a törvénynek a módosítása. Ez egyébként nem egy nagy, átfogó törvénymódosítás, amire esetlegesen egy hétpárti egyeztetést kellene összehívni. Hogyha ilyenről lesz szó, akkor természetesen - nyitott kapukat dönget a képviselő úr - meg fogjuk ezt tenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. Szávay István képviselő úr, kétperces hozzászólás.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a válaszokat, államtitkár úr. Három rövid reakció. A világért nem akarom meghazudtolni önt, de nekem ez az 1 milliárd forint borzasztó kevésnek tűnik. *(Potápi Árpád János: Annyi!)* Nem tudom, 1 milliárd forintból hogyan lehet, nem tudom, hány tíz vagy száz iskolát elműködtetni.

De egyébként nem az összegről volt itt szó, államtitkár úr, hanem az elvről, ezt kérem, hogy értse meg. Tehát az tök jó, hogy nekünk van erre 1 milliárd forintunk, a magyar államnak, meg legyen is erre, hogyha erről van szó; én azt kifogásoltam, államtitkár úr, hogy a miniszterelnöknek nem az volt a természetes, hogy leül a legnagyobb országos, közép-európai cimborájával, és azt mondja neki, hogy tisztelt miniszterelnök úr, Robert, kedves bátyám, ne csináld már ezt, légy szíves; értem én, hogy nem erről van szó, meg racionalizálás, meg más iskolákat is érint, meg s a többi, de amit te itt akarsz, annak az a lényege, hogy hazavágod a magyar kisiskolák harmadát. És a miniszterelnök azt mondta, hogy ezt nem csinálja meg, merthogy egy ilyen ügygel nem mehet oda a szlovák miniszterelnökhöz - csak akkor nem tudom, hogy mivel mehet oda, hogyha ezzel nem. A szándék és a hozzáállás itt a kérdés és a problémám ezzel, ami volt.

Azt üdvözlöm, és nagyon örülök neki, és amiben mi itt ellenzékben ebben a küzdelmében tudjuk az államtitkár urat támogatni, hogy a nevelési-oktatási támogatások rendszerével legyen valami, azt én bátran

megígérem, hogy meg fogjuk tenni a magunk részéről. De azért járjunk el óvatosan, mert az a rendszer, amit ön mondott, az a bizonyos alapítvány a Pázmány Alapítvány volt a Felvidéken, amit a szlovák állam ellenállása miatt kellett megcsinálni, azért az legyen jó példa, annak a működési visszasságai, hiszen akkor nem tudtak közvetlenül eljutni ezek a pénzek a családokhoz, hanem ez az alapítvány költötte el, aminek aztán az lett a vége, hogy az alapítványban részt vevő meg közelálló szülőknek a ruhaboltjából 15 eurós tornatrikókkal ruházták fel a gyermekeket több százával, meg olyan dolgokat vásároltak, amikre nem is volt feltétlenül szükség, de legalább néhány vállalkozó jól járt ezzel. Tehát azért legyen példaként előttünk az, hogy az sem volt feltétlenül egy jól működő modell!

Keressük és kutassuk meg akkor azt, vagy vitassuk meg vagy vitassák meg az érintettek, hogy hogyan lehetne ezt a kérdést jobban csinálni, és mi lenne az az összeg, amely valóban segítség lenne külhonban arra vonatkozóan, hogy a magyar családok magyar iskolába írassák a gyermekeiket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a vita lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánnak-e válaszolni a vitában elhangzottakra, együtt vagy külön-külön. *(Nacsa Lőrinc: Külön-külön.)* Külön-külön. Parancsoljanak! Elsőnek? *(Nacsa Lőrinc magára mutat.)* Nacsa Lőrinc képviselő úr!

NACSA LŐRINC (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását is a vitában. LMP-s képviselőtársamnak jelezném, hogy természetesen kell a nemzetpolitikai minimum, és kell a konstruktív együttműködés, és azt gondolom, hogy Szávay képviselő úr is feltett értelmes és a javaslattal kapcsolatos kérdéseket, ön is részben hasonló kérdéseket tett föl, és ezekre megpróbáltunk, és azt gondolom, sikerült is válaszolni. Ugyanakkor nehéz ebben a minimumban maradni, amikor például egy szerkezetátalakításról szóló javaslatra, ami jogtechnikai módosításokat is tartalmaz, az MSZP képviselője azt mondja, hogy nem támogatják, nem működik, rossz, tehát azt gondolom, hogy ilyenkor nehéz. Nyilván nem csalódtunk az MSZP-s válaszban, ezt vártuk, hiszen ennél többet nemzetpolitikában tőlük nem is várunk.

Az, hogy olyan paranoia van Molnár képviselő úr fejében, hogy a galambfalvi néptánckört is a Fidesz-klientúrához sorolja, akik támogatásokat kapnak, az már nyilván mindennek a teteje. Azt szeretném jelezni, hogy a testvértelepülési pályázatokon nem kormánypárti polgármesterek által vezetett települések is nyertek, nyilván kevesen pályáztak. Tehát jelezze az MSZP-s polgármestereknek, hogy érdemes a határon túl is testvértelepülési kapcsolatokat létesíteni, mert kevés ilyen van, és erre nagyon jó források vannak a

Bethlen Gábor Alapnál, és remek programok valósulnak meg ebből.

Azt, hogy nem vonjuk be szakértőként vagy nem vonjuk be a pályázati rendszerbe a határon túli szereplőket, azt annyiban utasítanám vissza, hogy a pályázati rendszerben mindig vannak olyan alfejezetek, ahol regionális pályázatként Erdélyben, Kárpátalján, Vajdaságban vagy Felvidéken egy-egy helyi szereplővel közösen ír ki a Bethlen Gábor Alap pályázatot, és ott helyben történik az elbírálása is. Itt általában pedagógusszövetségekről van szó, úgyhogy a helyi szereplők bevonása a lehető legjobban megtörténik, sőt helybe visszük a pályázatát. Azt gondolom, hogy az ő véleményük is abszolút meghallgatásra talál, és a beleszólásuk abszolút megvan.

Szávay képviselő úrnak mondom, hogy az OTP-üggyel teljesen egyetértek, és nyilván rendkívül fontos, hogy ezeknek a feliratoknak, akár a kétnyelvű feliratoknak, magyar feliratoknak a pótlása megtörténjen mindenhol, ahol kell.

Azt viszont, hogy az érdekérvényesítő képesség meg a pénz minden, azt azért annyiban visszautasítanám, hogy az elmúlt egy-két évből csak két ügyet, a kárpátaljai helyzetet az ukrán oktatási törvénnyel vagy a marosvásárhelyi Római Katolikus Líceumot hoznám ide példának, ahol, azt gondolom, hogy Potápi államtitkár úr, Semjén miniszterelnök-helyettes úr, Sziijártó miniszter úr vagy a miniszterelnök úr is mindent megtett az ügy rendezése érdekében, és minden követ megmozgattak, mindenkivel találkozottak, beszéltek, akivel kellett. Úgyhogy itt nyilvánvalóan az érdekérvényesítés igen magas fokát láthattuk, és az gondolom, hogy eredményeket is elérték ebből a szempontból.

(17.40)

Nyilvánvalóan ezért lett például az autonómiatörvények szempontjából is Szili Katalin miniszterelnöki megbízott kinevezve ilyenfajta tárgyalásokért. Tehát a témának van egyébként felelőse.

Az egyedi pályázatokról is szólt képviselő úr. Itt lehet, hogy rossz az elnevezés. Lehet, hogy nem így kellene hívni, de az itt lévő soron az itt lévő keret körülbelül 85-90 százaléka olyan intézmények támogatására megy - és nem ad hoc döntésekkel -, mint a Nemzeti Tanács vagy a Sapientia vagy a cserkészszövetségek vagy a Jókai Színház Komáromban, a Csemadok, az Európa Kollégium hálózat, a Székelyföldi Jégkorong Akadémia, a Rákóczi Szövetség programjainak a támogatása. Tehát programszerűen ezek az intézmények a programjaikra megkapják ezt a támogatást. Ezt a BGA rendszerében egyedinek hívják, ezek teszik ki az egyedi sor 90 százalékát. Azon felül van az a 10-12 százalékos rész, amire ön gondolt, hogyha benyújtják, van egy vis maior. Volt például ilyen, például az erdélyi viharkárban, amikor több templom is megsérült, és ott tudtunk egyébként segíteni. Azt gondolom, hogy nyilván ilyen esetekre fenn

kell tartani egy bizonyos keretet, de az egyedinek hívott BGA-keret 90 százaléka ilyen intézmények támogatására megy el.

Én köszönöm szépen még egyszer mindenkinek a vitában a konstruktivitást, akitől konstruktivitást tapasztaltunk, és arra kérem a frakciókat, az MSZP-frakciót is, hogy gondolja újra az álláspontját és támogassa a törvényt. Szerintem beszédes, hogy a Párbeszéd- és a DK-frakció nemhogy nem szólt hozzá, hanem nem is képviseltette magát a vitán, számukra ez egyáltalán nem fontos kérdés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zsigmond Barna Pál képviselő úr fejezi be a reagálást az elhangzott kérdésekre és felszólalásokra. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon röviden én is szeretném megköszönni a konstruktív hozzászólásokat, már amelyik konstruktív volt, de több konstruktív hozzászólás is volt, ezt külön szeretném még egyszer megköszönni.

Szávay képviselő úrnak néhány pontban reagálnék az utolsó felszólalására. Ismételten ezt a klientúra szót használja, és ismételten ezt a ködösítést. Javasolnám, hogy a konstruktív hangulat szellemében a pozitív példát emeljük ki, és azt mondjuk, hogy a támogatások jó helyre mennek, átlátható a rendszer, jól működik a rendszer. Ez legyen az az üzenet, amit viszünk, mert ha igazán támogatjuk ezt az ügyet, ha igazán hiszünk benne, akkor ezt tartjuk fontosnak, és a 99,99 százalékos jót látjuk, és ha vannak esetleg hibák vagy olyan dolgok, amelyekkel nem értünk egyet, akkor azt meg lehet említeni. De arra kérem ismételten, hogy ne ködösítsünk, hogy klientúra van és egyéb, mindenféle negatív jelzőkkel illessük a rendszert. A pozitív jellemzőket hangsúlyozzuk, hiszen a hozzászólás másik felében ön is azt emelte ki, hogy milyen jó a rendszer, és milyen jól működik és milyen hatékonyan ez a politika.

Az OTP vonatkozásában főkonzulként tapasztaltam azt, hogy nagyon sokszor a magyar bázisú multik, akár az OTP, a MOL, a Richter és mások igyekeznek használni a magyar nyelvet akár a bankautomatákban, akár a banki szoftverben, akár a benzinkutaknál, eltérő a gyakorlat. Egyetértek azzal, hogy biztassuk a cégeket arra, hogy ne adják fel, mert sokszor pluszenergiát, pluszpénzt jelent, és ezért a hatóságoknál is sokszor vegzálják őket, merthogy erre vetemednek. Látjuk, hogy mennyire figyelik az OTP-t, nem engedték a román hatóságok azt sem, hogy megvásároljon egy másik bankot. Tehát mondjuk, egy ellenséges környezetben működnek sokszor ezek a cégek. Sokszor azt tapasztaltam, hogy helyi vállalkozók nem használják a magyar nyelvet, helyi magyar vállalkozók. Ez egy másik dimenzió.

Egyetértek azzal, hogy ezt szorgalmazzuk, és én azt láttam az OTP vonatkozásában, hogy azért min-

dent megtesznek azért, hogy a magyar nyelvet használják vagy legyen magyar nyelvű alkalmazott ott, ahol ez lehetséges, és nagyon sok magyar rendezvényt támogatnak ezek a magyar cégek, legyen szó OTP-ről, MOL-ról, Richterről vagy másokról. De egyetértek azaz, hogy szorgalmazzuk ezt a lépést mindenképpen.

A pénz minden - ez pedig egy erős kifejezés. Nem szeretnék most itt belpolitikai dimenziókra térni, hogy a pénzért, hataloméért. Tehát én azt javasolnám, hogy az egyetértés szellemében hangsúlyozzuk azt, hogy a nemzetpolitika egyszerre tartja fontosnak a szimbolikus dimenziót és a gazdasági dimenziót, és egyszerre tartja fontosnak a hagyományok tisztelét és a modernitást is. Azt gondolom, hogy azért sikeres a Fidesz-KDNP nemzetpolitikája, mert ezeket tudta ötvözni, egy olyan új dimenziót tudott behozni ebbe, ami egyszerre tartja fontosnak ezeket a dimenziókat. Ebben a konstruktív szellemben szerintem az lenne a célszerű, hogy találjunk olyan új fejezeteket, ahol együtt lehet működni, olyan új irányokat, ahol el tudjuk azt érni, hogy a határon túli magyarság is tudjon gyarapodni mind lélekszámban, mind pedig életfeltételeiben, életszínvonalában.

Ez a jogszabály is ezt célozza, úgyhogy mindenképpen kérném az önök támogatását ehhez a jogszabályhoz. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Hende Csaba és Bajkai István fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/711. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Bajkai István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlenül választotta Bibó István az államhatalmak elválasztásának szellemtörténelmi elemzését akadémiai székfoglalójául 1947-ben. Bibó István hitvallása szerint az államelmélet az állami működés örök kérdése, a hatalommegosztás elveinek gyakorlati érvényesülése, illetve az, hogy hogyan hatja át az állami működést az erkölcsiség és a szolgálat tudatossága.

Mint ismeretes, a magyar jogrendszer legközelebb a német, esetleg jogrendszerhez áll a kontinentális jog részeként, és ott a szolgálat tudatosságának egy önálló fogalmat is alkottak, németül Servicebewusstsein, amely sajnálatos elvet a szocializmus hosszú, véres évtizedei szinte teljesen kiirtottak a magyar közjogi gondolkodásból és a közigazgatás gyakorlatából.

A Csokonai, Batsányi, Berzsenyi, Kölcsey által is tisztelt, egyébként utazásai során Magyarországon is megfordult Montesquieu hatalommegosztási elmélete, amelyet 1748-ban A törvények szelleme című művében fejtett ki, valójában a Cicero által a tudományos értekezés apostolaként tisztelt, előadásmódját flumen orationis aureum, azaz arany folyamnak nevezett Arisztotelész dogmáján, az úgynevezett arisztotelészi államformatanon alapult, és amely gondolati kört Arisztotelész még Nagy Sándor tanításának időszakában, Jézus születése előtt több mint három évszázaddal kezdte el megfogalmazni, és végső formáját pedig a Politika című művében, annak IV. könyvében, 14. fejezetében fejtett ki, amelyet szó szerint idézek - egy több mint kétezer éves elméletéről van szó:

„Minden államszervezetnek három tényezője van, s e három tényező szempontjából kell a komoly törvényhozónak megállapítani, hogy mindegyik államformának mi van javára. Ezeknek egyike az államügyekről tanácskozó szerv, a második a vezető tisztviselői kar, a harmadik pedig az igazságszolgáltató testület.” Már több mint kétezer éve tehát a hatalommegosztás, azaz a hatalmat hatalommal kell korlátozni, az állam helyes működésének egyik fontos alapelve és ismerve.

A fenti évezredes alapelvek alapján a jogállamiság alkotmányos elvének fontos tartalmi követelménye tehát, hogy az igazságszolgáltatási tevékenységet kizárólag állami bíróságok gyakorolják. Ezt a tilalmat hordozza, hogy az igazságszolgáltatást nem gyakorolhatják bíróságon kívüli egyéb állami szervek, társadalmi szervezetek e célra létesített szervei, például szakmai bizottságok vagy magánszemélyek.

Az igazságszolgáltatás bírói monopóliumának elvét az Alaptörvény 25. cikkének (1) bekezdése alkotmányi szabályként szövezi le. Az Alaptörvény kimondja, hogy a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el, tovább konkretizálja, hogy mely ügyekben van helye bírói út igénybevitelének, és engedjék meg, hogy ebben a körben szóljak a bírói függetlenség alapelvéről is.

A bírói függetlenség fogalmát két tartalommal szoktuk használni: egyrészt a bírói függetlenség alatt a bírói ítélet függetlenségét értjük, amikor a bíró a törvénynek alárendelve köteles eljárni, de az ügy elbírálása során és a jogszabályok alkalmazásakor legjobb meggyőződését követni, mondhatni: minden befolyástól mentesen.

Másrészt a tágabb értelemben véve a bírói függetlenség alatt a bírósági szervezetrendszer függetlenségét értjük, ez alapján határozhatjuk meg a bíróságok helyét a hatalommegosztás rendszerében, valamint rendezni más alkotmányos szervekhez, elsősorban az Országgyűléshez, a köztársasági elnökhöz és a kormányhoz való viszonyát.

A személyi függetlenség a bíró számára szolgálati előljárójával szemben védett jogállást jelent. Ebből fakadóan a bíró nincs kitéve annak, hogy a szolgálati előljárójának nem tetsző ítéletei miatt személyét

érintő hátrányokat tűrjön el. A személyi függetlenséggel együtt azonban a szakmai függetlenséget is garantálni kell a bíró számára. Az Alaptörvény 26. cikkének (1) bekezdése biztosítja a bírának, hogy őket csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani tisztségükből.

(17.50)

A bírók jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény - a továbbiakba ezt Bjt.-ként fogom rövidíteni - rögzíti ezt az alkotmányos rendelkezést, és ez a jogszabály az előttünk fekvő javaslat alapját is képezi.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény 25. cikkének (8) bekezdése az alábbiakat írja: „A bíróságok szervezetének, igazgatásának és központi igazgatása felügyeletének, a bírák jogállásának részletes szabályait, valamint a bírók javadalmazását sarkalatos törvény határozza meg.” A bírák jogállását, vagyis a bírói szolgálati viszony keletkezését és megszűnését, a bírák jogait és kötelezettségeit, a bíró munkájának értékelésére vonatkozó és az alkalmatlansági eljárások szabályait, a bírakkal szembeni munkáltatói jogkör gyakorlóit, a bírák fegyelmi felelősségére vonatkozó szabályokat, a bíró kártérítési felelősségét, a bíró szolgálati jogviszonyából eredő vitákra vonatkozó szabályokat és a bírák javadalmazását a Bjt. szabályozza.

Hogyan válhat valaki bíróvá? A bíró szolgálati jogviszonyának keletkezése alapvetően kétféleképpen lehetséges. A gyakoribb esetek közé tartozik, amikor a jogász bírósági fogalmazóként kezdi a munkáját, majd a jogi szakvizsga letételét követően bírósági titkár kinevezést kap, majd ezután nyújt be pályázatot az üres bírói állásra. A másik eset, amikor a bírói állásra pályázó jogász más munkáltatónál tevékenykedik, tehát nem a bírói szervezet tagja, s így folyamodik kinevezésért.

Bíróvá a 30. életévét betöltött személy nevezhető ki, aki magyar állampolgár, nem áll cselekvőképességet érintő gondnokság vagy támogatott döntéshozatal hatálya alatt, egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik, a jogi szakvizsgát letette, vagyonnyilatkozatot tett, valamint a bírói hivatás gyakorlására alkalmas minősítést szerzi meg a pályavizsgálati alkalmassági vizsgán, illetve legalább egy évig bírósági titkári vagy az igazságszolgáltatással összefüggő tevékenységet folytatott.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló korábbi, 1997. évi LXVII. törvény szabályozását átvéve, a Bjt. 23. § (3) bekezdése biztosítja a nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió valamely szervénél ítélezésre vagy az igazságszolgáltatással összefüggő egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítő, továbbá az állami felsőoktatási intézmény rektorává vagy költségvetési szervként működő kutatóközpont vagy kutatóintézet vezetőjévé kinevezett bírák számára, hogy bírói hivatásukhoz visszatérjenek a fentiek szerinti megbízatásukat követően.

A hatályos szabályozás alapján a megbízatás lejártát követő 30 napon belül kell kérni a bíróvá történő ismételt kinevezést, amire pályázat kiírása nélkül kerül sor. A kinevezésre az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára a köztársasági elnök jogosult azzal, hogy ha a bíró korábban határozott idejű kinevezéssel rendelkezett, akkor határozott idejű, ha korábban határozatlan idejű kinevezéssel rendelkezett, akkor határozatlan idejű kinevezést kap.

A bíró kinevezését követően kerül sor a szolgálati helyre történő beosztásra. A szolgálati helyre történő beosztásra vonatkozó eljárást is meghatározza a hatályos Bjt. Ez esetben úgy kell eljárni, mint az OBH-ba beosztott bíró hivatali beosztása megszűnésének esetén. A bírót tényleges bírói álláshelyre, indokolt esetben pályázat nélkül tanácselnöki munkakörbe beosztani, illetve kinevezni a bíró hivatali tevékenységét megelőző vagy azzal legalább azonos szintű, lehetőleg a bíró lakóhelye szerinti szolgálati helyre. Más szolgálati helyre a bíró csak a hozzájárulásával osztható be.

A hatályos szabályozás arról is rendelkezik, hogy a nemzetközi szervezetnél vagy az Európai Unió valamely szervénél, illetve az állami felsőoktatási intézményben, kutatóközpontban vagy kutatóintézetben létesített jogviszonyban eltöltött időt szolgálati időként kell figyelembe venni.

A törvényjavaslat szabályozásán érdemben nem változtat, a kérelem benyújtásának a határidejére, a kinevezésre, a beosztásra vonatkozó szabályok tekintetében alkotott rendszert megtartja. A hatályos szabályozás azonban korrekcióra szorul a normavilágosság követelménye és a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében, mivel a hatályos törvényszöveg úgy rendelkezik, hogy a bíró a megbízatása lejártát követő 30 napon belül kérheti az ismételt bírói kinevezését.

A Bjt. 23. § (3) bekezdése több különböző, az Európai Unió valamely szervénél, nemzetközi szervezetnél létesített, illetve rektorként állami felsőoktatási intézményben vezetőként, kutatóközpontban vagy kutatóintézetben létesített jogviszony tekintetében tartalmaz rendelkezést, amelyek esetében eltérő lehet a szabályozás, ezért indokolt, hogy a megbízatás lejártá helyett a megbízatás megszűnésére utaljon a törvény. Ez a fordulat valamennyi jogviszony esetében egységes jogértelmezést biztosít. A Bjt.-nek a törvényjavaslat által módosítandó rendelkezése az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdése, valamint a 26. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül, ezért a törvényjavaslat 1. §-a is sarkalatos szabály az Alaptörvény ezen rendelkezése alapján.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján javaslok az Országgyűlésnek, hogy az előttünk fekvő indítványt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni a kormány nevében. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr! Oné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy az expo- zében is elhangzott az előterjesztők részéről, a norma- világosság érdekében ez a módosítás mindenképpen támogatandó. Kérem a képviselőtársaimat, hogy tá- mogassák.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalá- sok következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának ve- zérszónoka Salacz László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcso- portja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenek- előtt szeretném bejelenteni, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot, hiszen az egyér- telmű megfogalmazás érdekében a normavilágosság követelményének megfelelő, és a joggyakorlat egysé- gét biztosító szövegezést vezet be.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim, az előterjesztői felszólalásból is kiderül, hogy az előttünk fekvő indít- vány egy rendelkezést tartalmaz, amellyel a bírák jog- állásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 23. § (3) bekezdése pontosabbá válik. A javas- lat szerint, amennyiben a bíró szolgálati jogviszonya a Bjt. 90. § g) vagy n) pontja alapján szűnik meg, mert a bíró az ott meghatározott jogviszonyt létesít vagy ki- nevezést kap, a megbízatása lejártát követően kérheti, hogy őt pályázat kiírása nélkül a köztársasági elnök is- méltelen nevezze ki bíróvá. A Bjt. 90. § g) és n) pontja alá több különböző megbízatás is tartozik, ezért a tör- vény hatályos szövege által alkalmazott „lejártá” for- dulat nem biztosítja az egységes jogalkalmazást, így a „megszűnése” fordulatot alkalmazhatjuk majd he- lyette a jövőben.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy a képviselőtársam már hosszasan ismertette a törvény- javaslat szükségességét, amely egyszerűbbé teszi a ko- rábban már bíróként dolgozó szakemberek újbóli bí- róí kinevezését, kérem, szíveskedjenek támogatni ezt a szakmailag kellően alátámasztott előterjesztést. Kö- szönöm a szót. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Job- bik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gá- bor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcso- portja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat egy technikai pont, amely támogatható, tehát ezzel nincsen probléma, de, államtitkár úr, amikor én ezt elolvastam és átgondol- tam, hogy ez egy apró, támogatható technikai, jogér- telmezési pont, akkor egy kicsit úgy tűnt nekem, mintha csak ez lenne a probléma a bírósági törvé- nyekkel, és hogy egyébként minden rendben lenne az igazságszolgáltatás háza táján.

Ez nyilvánvalóan nincs így, és azt kell mondjam, hogy szeretnék egy olyan országban élni, ahol minden vitát lefolytattunk, minden problémát megoldottunk, az ellenzék részéről nem merül már fel több módosít- andó javaslat, hanem csak egy-két technikai, a kine- vezési gyakorlat, illetve a kirendelt, éppen tényleges bírói tevékenységet el nem látó bírának, ha lejár, megszűnik ez a jogviszonya, akkor hogy lehet őket visszahelyezni a pozíciójukba. Ez lenne a normális ál- lapot.

(18.00)

Az előttem szóló fideszes képviselőtársaim, talán Bajkai képviselőtársam indult jó messziről ilyen gö- rög példákkal. Nem is értettem egyébként, hogy ehhez a technikai javaslathoz ez hogyan társult, hogyan füg- gött össze vele. De engedjék meg, hogy én arról be- széljek néhány gondolatot, amit mindenképpen mó- dosítani kellene, vagy a kormánynak valamilyen mó- don elő kellett volna állni a megoldási javaslattal, mert bizony ma a bírói függetlenség, az igazságszol- gáltatás függetlensége nap mint nap csorbát szenved, és ezt a csorbát a kormánynak, akár a parlament- nek a jogalkotó tevékenysége nélkül nem lehet kiküsz- öbölni.

Sajnos, most már ott tartunk, hogy azt kell gon- dolnom, illetve meggyőződésem, hogy egy kicsit erő- sebben fogalmazzak, hogy ez egy olyan tudatos jogal- kotási munka része volt, hogy ezeket a kiskapukat meghagyták a mindenkori OBH-elnök, jelen esetben Handó Tünde részére. Ma ott tartunk, hogy a bírósá- gok egyszemélyi vezetője, aki bár adminisztratív ve- zető, igazgatási vezető, de sok esetben a legjelentőse- ben felelős azért, hogy a törvények sok esetben nem megfelelően kerülnek betartásra, betartatásra, és ez felveti azokat az aggályokat, hogy a bírói függetlenség bizony sérülhet.

Egyébként ezt most már nem csak mi mondjuk, mert amikor az ezt megalapozó törvényeket 2011-ben elfogadta az Országgyűlés, felmerült, hogy ezeket a kiskapukat visszaélésre lehet majd használni. Termé- szetesen akkor ezt a Fidesz-KDNP-többség tagadta. De ahogy lenni szokott, amely kiskapuk kinyitásra ke- rülnek, azon át is mennek, sőt nemcsak hogy a kiska- pukon mennek át, hanem azt kifeszítve elefántként a kiskaput egy jó nagy kapuvá terebélyesítik, és tulaj- donképpen a falat is áttörik ezen támadóponton ke- resztül.

Mire is gondolok? Némileg ugyan módosítva let- tek azok a törvények, amelyek a bírósági vezetők, il- letve a bírák kinevezésére vonatkoznak, de jelen pill- natban van egy olyan helyzet, hogy az OBH-elnöknek, Handó Tündének nincs főnöke, gyakorlatilag bármit megtehet, gyakorlatilag a törvényektől önhatalmúlag eltérhet, és nincs senki, aki ez ellen szót emelne, vagy lehet, hogy szót emel, de hatása egy nagy kerek nulla.

Hallhattuk a kormányzat részéről, hogy az Orszá- gos Bírói Tanács az a szerv, amely erre jogosult, hogy ellenőrizze Handó Tündét. Nos, ez csak addig volt így,

vagy a kormányzati szólamokat csak addig hallhattuk így, ameddig az Országos Bírói Tanács határozatában ki nem mondta, hogy Handó Tünde kinevezési gyakorlata nem felel meg a magyar jogszabályoknak. Illetőleg emlékezhetünk arra is, hogy az Alkotmánybíróság az integritási szabályzattal kapcsolatosan bizonyos pontokat megsemmisített, Handó Tünde szabályzatáról beszélünk, amely egy szabályzatban olyan korlátozásokat vezetett volna be egyrészt a bírák magánéleti tevékenységére és a hivatali viselkedésére vonatkozólag, amely alkotmányos követelményeknek nem felelt meg.

Szerintem minden jogállamban, hogyha egy bírósági vezető szabályzatának akár csak néhány pontját ilyen módon az Alkotmánybíróság megsemmisíti, az a minimum, hogy nemcsak hogy felajánlja a lemondását, hanem le is mond a tisztségéből. Ez nemhogy nem történt meg, hanem a kormányzat sem reagált erre a helyzetre, hozzáteszem, úgy, hogy azért az Alkotmánybíróság nem vádolható azzal, hogy - hogy mondjam - a tagjai tekintetében ne lennének néhol átfedések a fideszes érdekek és a tagok által megfogalmazott vélemények között. Arról nem is beszélve, hogy teljesen egyértelmű helyzetekben is úgy tűnik, hogy amikor el kellene kaszálni törvényeket, inkább nem dönt az Alkotmánybíróság. De most nem is az Alkotmánybíróságról szeretnék beszélni. Még ez az összetételű testület sem tudta felvállalni, hogy ne semmisítse meg az integritási szabályzatot.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt is látnunk kellett, hogy egyes bírók azon túl, hogy az Alkotmánybírósághoz fordultak, és ott részben sikert is értek el, Strasbourghoz is kénytelenek voltak fordulni ezen kinevezési gyakorlattal szemben, ha már a kormány nem tett semmit. És megtörtént az a roppant furcsa eset, bár minden tiszteletem az elsőfokú bíróságé, amely meghozta ezt az ítéletet, hogy bíróság által is kimondásra került, hogy Handó Tünde kinevezési gyakorlata az egyes, nem csak a vezetői, az egyes bírói álláshelyek tekintetében is törvénytörtés volt.

Az történik ugyanis, hogy miután egy pályázat kiírásra kerül, azt el kellene bírálni, és annak megvan a különböző, a bírói fórumon belüli véleményezési fórumai, Handó Tündének annyi lenne a lehetősége, hogy kinevezi az adott pályázót, vagy a rangsortól eltérésre engedélyt kér az Országos Bírói Tanácstól. Ezt sok esetben nem tette meg, hanem a harmadik eszközöz folyamadott, ami a pályázat eredménytelenné nyilvánítását illeti. Ez azt jelenti, hogy annak ellenére, hogy több kiváló pályázó volt, hogyha mondjuk, nem indult olyan pályázó, vagy nem az végzett az élen, akit az OBH mindenkor elnöke ki szeretne nevezni, visszadobja az egész pályázatot, és újra el kell indítani. Újra lefut, és ha kétszer eredménytelenné van nyilvánítva, akkor meg lehet azt tenni, hogy meg-

bízással oda lehet tenni szinte bárkit. El tudják képzelni, hogy ha megbízással már ott van néhány éve egy jelölt, hát azért az csak tud annyira hatással lenni a következő pályázatokra, hogy kvázi megtörnek a bíróság bírái, és őt jobb helyre rakják a következő pályázatban, és ezután akkor már ő rögtön kinevezhető. Ez az a gyakorlat, amit nemegyszer láthattunk. Ebben az esetben is egyébként indokolási kötelezettsége áll fenn az OBH elnökének.

De ennél tovább haladtak a dolgok. Tehát nem csak a bírósági vezetők esetében, ahol az eredménytelenné nyilvánításnak még egy kiskapuját, ahogy mondtam, nyitva hagyták, bár nem erre az esetkörre, de amikor valaki, mondjuk, a törvényszékről az ítélőtáblára jelentkezik, ki van írva egy pályázat, ő azt megnyeri, akkor már jóval szigorúbbak annak a lehetőségéi, hogy az OBH elnöke ezt a pályázatot eredménytelenné nyilvánítsa. Nemcsak hogy indokolási kötelezettség kell, hanem munkaszervezési indokokra kell hivatkozni, hogy azt az álláshelyet már nem kell betölteni.

Mik történtek számos esetben? Például Vasvári Csaba bíró ügyében, aki ezt a munkajogi pert megindította, amit meg is nyert első fokon, az történt, hogy az ő pályázata első lett, Handó Tünde nem nevezte ki arra hivatkozással, hogy nem kell betölteni azt az álláshelyet, de ugyanazzal a mozdulattal kiírta az új pályázatot ugyanarra az álláshelyre, és ez kétszer megtörtént. Azt hiszem, ha a munka törvénykönyve alapján egy gazdasági társaságnál történne meg, hogy hamis indokkal... Itt ügyvédek is vannak, nemcsak az Országgyűlésben, a teremben is. Önök szerint, ha hamis indokkal valakit kirúgnak, hogy leépítés van a cégnél, de nemhogy leépítés nincs, hanem az ő helyére felvesznek mást, megnyerné azt a pert? Természetesen megnyerné.

Ami még a pikantériája a Vasvári Csaba-ügynek, hogy Handó Tünde most a legújabb sajtóhírek szerint a másodfokú eljárásban arra hivatkozással kérte az egész, azt hiszem, törvényszék vagy ítélőtábla... - nyilván az ügyben csak a sajtóhírek alapján tudtam tájékozódni, talán az egyik ítélőtáblán van az ügy, de a lényeg, hogy arra hivatkozással kérte az egész testület kizárását, hogy az elnöke kapcsán biztos elfogult az összes bíró, aki ott dolgozik.

Ez elég érdekes, mert ezen logika alapján beismérik azt, hogy egy bírósági vezető, mondjuk, egy törvényszéki, ítélőtáblai vagy járásbírói vezető akkor ezek szerint az egész bíróságot elfogulttá teheti. Ez természetesen azért nincs így, vagy merem remélni, hogy még nincs így, de azért ezt a gondolkodást, ami jelen pillanatban megjelenik a Fidesz-KDNP-n keresztül, és továbbgyűrűződik a bíróságok irányába Handó Tünde tevékenységén át, ez a logika jellemzi.

Akkor már összeáll a kép, hogy miért akarnak önök mindenhova olyan bírósági vezetőket kinevezni, akik lojálisak, hiszen úgy gondolják, hogy így az egész bírósági rendszert tudják felügyelni, hogyha nem is egy-két év alatt, de most már eljutottunk oda, hogy

2012 óta ki lehet mondani, hogy ebben a ciklusban bizonyosan megtörténik a bíróságok bekebelezése, ha így mennek tovább a dolgok, ami nyilvánvalóan a magyar jogállamiságnak nem fog túlságosan a hasznára válni. Aztán, hogy milyen módon lehet ezt meggátolni, és merrefelé mennek tovább vagy merrefelé durvulnak a folyamatok, ezt még nem lehet tudni. Mi nyilvánvalóan itt az Országgyűlésben vagy a közvélemény felé meg tudjuk jeleníteni ezeket a problémákat, de hát elég kevés az eszközünk, még a nyilvánvaló jogsértések ellenére is.

(18.10)

Egyébként hozzászám - és ezt államtitkár úrral az interpellációkban is megpróbáltuk tisztázni, de ott rövidebb az időkeret, ezért részben sikertelenül -, hogy az nem csak egy kívülről, a kormány és az Országgyűlés szempontjából egy kívülről nézendő probléma, hogyha az Országos Bírói Tanács, aki a csúcsterve lenne, az ellenőrző szerve lenne Handó Tündének, gyakorlatilag nem tud működni. Mert szintén a sajtóból látható módon Handó Tünde megkérte - sajtóhíreket mondok megint csak - a hozzá hű vagy hozzá lojális tagokat, hogy mondjanak le a pozíciójukról, és ezáltal azt lehessen mondani, hogy működés-képtelen az Országos Bírói Tanács, és nem tudja meghozni vagy meg sem tudja próbálni végrehajtani a hozott határozatokat. Ez teljes mértékben egy olyan patthelyzet, ami az igazságszolgáltatást aláássa.

Úgyhogy teendő lenne bőven. Jelen pillanatban Handó Tünde személye az, aki ezeket a jogokat gyakorolja, de a mindenkor OBH-elnökre igaz, tehát ha lejár a mandátuma Handó Tündének, akkor valószínűleg a következő kinevezett is ezt a gyakorlatot fogja továbbvinni. Kontroll nélkül nem működhet ilyen formában a bírói igazgatás, és ha Magyarország egy olyan ország lesz, ahol egy ember dönthet bírók, bírósági vezetők kinevezésében, és az, hogy ő áthágja-e a jogszabályokat vagy nem, teljesen indifferens és szankcionálhatatlan lesz, akkor Magyarország nem lesz jogállam. És ott sem tartunk, vagy már ott sem tartunk, hogy a konkrét feltett kérdésekre a válaszokat megkapjuk. Ez az Igazságügyi bizottság jegyzőkönyveiből is kiolvasható. Vejkey Imre elnök is itt ül a teremben, tehát alá tudja támasztani, azt hiszem, amit mondok, hogy azon kicsi, csekély 7 percben, amit az egyes ellenzéki frakciók évente az Országos Bírói Hivatal elnökének a számonkérésére vagy a kérdések feltevésére fordíthatnak, még azokra sem kaptunk konkrét válaszokat. Még az sem volt, hogy valamiféle válasszal megpróbálták volna kiszűrni a szemünket, hanem teljesen másról beszélt vagy nem a kérdésekre felelt az OBH elnöke. És ez egyébként megtörtént - megint csak az Országos Bírói Tanács hivatalos közleményére utalnék -, ők pont ugyanezt mondták el, hogy a kérdésekre még csak szakmai választ sem kaptak egyszer sem az OBH elnökétől.

És most tényleg csak jéghegy csúcsáról beszélünk, beszélek, mert itt számtalan dologgal ki lehetne

ezt egészíteni. Ameddig ezeket nem rakjuk helyre, addig sajnos ne várjuk azt, hogy a demokratikus helyzet bemutató, mondjuk, nemzetközi listákon Magyarország feljebb kerüljön. Azt kell mondjam, hogy ilyen helyzetben a közigazgatási bíróságok szempontjából sem hiszem, hogy egy olyan rendszer kerülhet kialakításra, ami előrelépést jelenthet. Ugye, az Alaptörvényben csak egy utalás van a közigazgatási bíróságok felállítására. Azt még nem tudjuk, hogy milyen módon kerül ez megvalósításra. Ezt lehetne jól csinálni, és lehet elég rosszul is, ahogy azt a jelen és általam ismerttetett példák mutatják. Azt kérem, hogy legalább a közigazgatási bíróságoknál valamiféle önmérsékletet tanúsítson a kormány, és a jelen javaslat - amire mondtam, hogy támogatható - mellett azért ezeket a problémákat, amiket elmondtam, mielőbb próbálják meg kiküszöbölni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő úr. És most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetértve azzal, amit Bajkai István képviselőtársunk előterjesztőként részletesen már kifejtett, úgy a törvényjavaslat jogi alapvetése tekintetében, jogelméleti szinten, mint a törvényjavaslat részletes rendelkezései tekintetében, azokat nem kívánom megismételni. Hangsúlyozni kell azonban azt, hogy a bírói függetlenség a demokrácia olyan állócsillaga, amely kiemelt fontosságú alkotmányos érték, és amelyhez mindenkor ragaszkodunk és a jövőben is ragaszkodni fogunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 23. § (3) bekezdése biztosítja a nemzetközi szervezeteknél vagy az Európai Unió valamely szervénél ítékezésre vagy az igazságszolgáltatással összefüggő egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítő, továbbá állami felsőoktatási intézmény rektorává vagy költségvetési szervként működő kutatóközpont vagy kutatóintézet vezetőjévé kinevezett bírák számára, hogy bírói hivatásukhoz visszatérjenek a fentiek szerinti megbízatásuk lejártát követően.

A hatályos szabályozás alapján a megbízatás lejártát követő 30 napon belül kell kérni a bíróvá történő ismételt kinevezést, amire pályázat kiírása nélkül kerül sor.

A jelen törvényjavaslat a Bjt. szabályozásán érdemben nem változtat, a kérelem benyújtásának határidejére, a kinevezésre, a beosztásra vonatkozó szabályok tekintetében alkotott rendszert megtartja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A hatályos szabályozás azonban - mint ahogy hallottuk - korrekcióra szorul. A Bjt. 23. § (3) bekezdése több különböző jogviszony tekintetében tartalmaz rendelkezést, amelyek esetében eltérő lehet a szabályozás, és ezért indokolt,

hogy a megbízás lejárata helyett a megbízás megszüntetésére, megszűnésére utaljon a törvény. Ez a fordulat valamennyi jogviszony esetén, amit az imént felsoroltam, egységes jogértelmezést fog biztosítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Semmilyen joglási, szervezeti vagy igazgatási kérdés nem érintheti hátrányosan a bírák ítélkezési tevékenységét, sőt a célunk az, hogy a módosítások és a reformok az ítélkezés szakmai színvonalának emelkedését támogassák és a bíraskodás presztízsét emeljék.

Zárszóként engedjék meg, hogy reagáljak a Staudt Gábor képviselőtársunk által elmondott gondolatokra. Staudt Gábor képviselőtársunk lényegében elismerte azt, míg az előterjesztéssel foglalkozott, hogy az előterjesztéssel tulajdonképpen jogi kifogása nincs. *(Dr. Staudt Gábor: Ebben nincs.)* Azonban, amikor azon túlterjeszkedett, és kifogásolta azt, hogy a kormány nem avatkozik be az OBH-OBT konfliktusába, akkor ezzel kapcsolatban alapvető kérdések merülnek fel. És itt ismételt hangúlyozni kívánom, hogy a Fidesz-KDNP úgy gondolja, ha a montesquieu-i hatalommegosztás, a hármas hatalommegosztás egy rendkívül fontos elv, és ezen az elven nem kíván túllépni. Ha ugyanis a kormány beavatkozna a bírák belső ügyeibe, az OBH és az OBT ügyeibe, akkor megsértené ezt a hármas hatalommegosztást. A kormány a maga feladatát látja el, a parlament a maga feladatát látja el, és mi úgy gondoljuk, hogy a bíróságok is a maguk feladatát kell hogy ellássák.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/711. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bajkai képviselőtársam a vezérszónoklatának 11 percéből 8-at nem tudott azzal tölteni, hogy a törvényjavaslatról bármit mondjon. Ez egyébként nem véletlen. Nem véletlen, képviselőtársaim, mert nem tudok ilyen megengedő lenni, mint a jobbikos kollégám: ez egy gyáva és korrump kormány gyáva és korrump törvényjavaslata, amit még gyávább módon képviselői önálló indítványként hoztak be ide a Ház elé. Semmi másról nem szól ugyanis, mint hogy Patyi András újra bírává, feltehetőleg a közigazgatási felsőbíróság elnökévé kinevezhessék. Ha lenne vér a pucájukban, akkor annak hívnák ezt a törvényt, ami: ez a bírák jogállásáról szóló törvény Patyi András kinevezéséhez szükséges módosítása. Semmi más.

(18.20)

Raadásul arról a Patyi Andrásról beszélünk, hölgyeim és uraim, aki az egész ország nyilvánossága előtt meghunyászkodott, megalázkodott, és esdekelve

kérte Orbán Viktor kegyelmét csak azért, mert az MVB elnökeként a törvényeket betartva, a testület többségi döntését betartva megbírságolta a miniszterelnököt. *(Dr. Völner Pál: És mi a baj ezzel?)* Államtitkár úr, ez a videó a miniszterelnök saját honlapján volt büszkén kitéve. Hogy mi a baj? Kacarászik itt. *(Dr. Völner Pál: Nem kacarásztam, csak kérdeztem.)* Mondom, mi a baj: ezt az embert tervezik önök felsőbb bíróság vezetőjének kinevezni.

S ha nem tudná, mi a baj, kérdezze meg Bajkai képviselőtársát, aki az első nyolc percben hosszan a montesquieu-i elvekről beszélt, és konkrétan a bírák függetlenségéről, aminek valóban van ítélkezési függetlensége, és valóban van szervezeti és személyi függetlensége. És attól az embertől, aki a törvények betartása után nyilvánosan meghunyászkodva az egész ország előtt kér bocsánatot a miniszterelnöktől, hogy meg merje büntetni a magyar törvényeket betartva, mert a miniszterelnök megsértette a választási eljárási törvényt, szokták mondani, hogy politikai pedoffliával, nos, ezt az embert gondolják önök most a független igazságszolgáltatás vezetőjének kinevezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a törvényhez hozzányúltak, valóban lett volna mit rendbe rakni. Lett volna mit rendbe rakni, amit a GRECO-jelentés leírt, amit a szakma évek óta mond, és amiket mi többször az elmúlt években benyújtottunk a parlamentnek is, ami valóban a bíróságok függetlenségét erősítette volna, így különösen Handó Tünde jogköreinek visszanyeséseit, elsősorban a kinevezéseket illetően. Erről volt már szó. Legalább ilyen fontos lenne a bírák értékelési rendszerének felülvizsgálata. Ugyanilyen fontos lenne a bírák más szolgálati helyre rendelésének korlátozása, és szintén szóba került, legalább ilyen fontos lenne a hírhedt bírósági etikai kódexet felülvizsgálni.

Azokban a napokban nyújtják be és tárgyaljuk ezt a törvényt így, ahogy tárgyaljuk, amikor éppen a bírósági igazgatás vezetése lehazaárulózza azokat a bírakat, Bajkai képviselőtársam, akik a saját ítélkezési függetlenségükért ki mernek állni. Ezek az emberek nem mondanak kevesebbet vagy többet, mint amit néhány évvel ezelőtt még az OBH is képviselt, konkrétan a közigazgatási felsőbíraskodás ügyében. Ezért őket lehazaárulózzák, ezért ellenük fegyelmi eljárások indulnak.

És épp azokban a napokban tartjuk ezt a törvényi vitát, amikor, mint szintén ellenzéki képviselőtársam már említette, konkrétan bírósági ítélet mondja ki, hogy Handó Tünde törvényt sértett, amikor a kinevezési jogkörével visszaélt. Akkor éppen egy olyan törvényt hoznak be, ami egy konkrét ember kénye-kedvére van írva.

Azt gondolom, hogy ez vérlázító, nem tudok mást mondani újra, ráadásul egy gyáva, kifejezetten gyáva megoldás. Ideállhatott volna akkor az igazságügyi miniszter, ideállhatott volna bárki, akinek ez annyira fontos, és mondják ki, mondják meg az egész országnak, hogy akkor is Patyi András fogják kinevezni, és ehhez akkor, ha kell, törvényt is módosítanak.

Más indoka ennek a sebtében képviselőként benyújtott javaslatnak nem lehet. S bár csak rám cáfolnának, de tartok tőle, hogy államtitkár úr cinikus megoldása is csak azt erősíti, hogy nekem van igazam.

Ezt a törvényjavaslatot az MSZP a lehető leghatározottabban elutasítja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Viszonylag ritkán fordul elő, de most tökéletesen egyetérték az előttem szóló képviselő úrral. Én is azt gondolom, hogy rendkívül cinikus magatartás az, amit kormánypárti képviselőtársaim tanúsítottak. Bajkai képviselő úr nagyon hosszan beszélt, egészen irodalmi magaslatokba tévedve különböző dolgokról, csak éppen a törvényjavaslatról nem. De egyébként ez teljesen rendben van, hiszen a törvényjavaslat indoklása sem szól egy szót sem arról, hogy mi a céljuk ezzel; ahogy el is mondta Harangozó képviselő úr, hát, nem az, ami itt le van írva. Ez nem egy pontosításról szól, ez nem egy egységes jogértelmezést célzó javaslat. Ez nem másról szól, mint hogy Patyi András lehessen a bevezetésre kerülő közigazgatási felsőbíróság vezetője. Gyakorlatilag ez a lex Patyi, hívjuk nevén ezt a törvényjavaslatot. Azt gondolom, nem is érdemes különösebben szót vesztegetni ennek a törvényjavaslatnak az indoklására. Igazából, amiről beszél ez a törvényjavaslat, a közigazgatási felsőbíróságok, és az annak az élére kinevezett Patyi András kinevezését teszi lehetővé.

Mondhatjuk, hogy önmagában egy elég furcsa hisztéria indult el az elmúlt hetekben a közigazgatási bíróság bevezetése kapcsán, holott ez nem egy eredendő elvetendő javaslat. Volt erre példa, 1949-ig volt Magyarországon közigazgatási bíráskodás, közigazgatási bíróság. Ugyanakkor látszik az, hogy már nem ezzel a céllal vezetik be ismét, amit egyébként két vagy három évvel ezelőtt az igazságügyi miniszter előterjesztett, akkor ugyanis a Kúria alá került volna a szervezetrendszerben ez az új egység, most pedig egy teljesen önálló bíróságként hoznák létre. Tehát igazából azok az érvelések sem állnak meg, amiket az elmúlt hetekben hallhattunk a törvényjavaslat vitája kapcsán vagy az alaptörvény-módosítás vitája kapcsán, amikor lehetővé tette az Alaptörvény vagy megnevezte, hogy mi a kormány célja. Most egy olyan módosításra készül a kormány, ami tulajdonképpen növeli a kormányzati befolyást, és alkalmas a bíróságok függetlenségének a további csorbítására, ezért teljes mértékben elfogadhatatlan ez a javaslat.

Patyi András személyéről nem kívánok én hosszabban beszélni. Képviselőtársam elmondta, bebonyolította Patyi András, hogy egy végletekig lojális emberről van szó, lojális szereplőről, és ijesztő, hogy a

kormány ezt az embert szeretné kinevezni ilyen módon, ilyen bújtatott, cinikus, álságos módon a közigazgatási felsőbíróság élére.

Ugyanakkor Vejkey, illetve Bajkai képviselőtársam is hosszasan értekezett a bíróságok, a bírói függetlenség fontosságáról. Szeretnék javaslatokat megfogalmazni vagy kérdéseket föltenni, hogy támogatnának-e egy ilyen irányú biztosítékot, hogy beépüljön a rendszerbe. A közigazgatási bíróságok kapcsán nekünk lenne néhány javaslatunk, hogy bizonyos összeférhetetlenségi szabályokat valósítsunk meg ennek kapcsán is. Ha ezt támogatnák kormánypárti képviselőtársaim, akkor tudnák bizonyítani, hogy őszintén szóltak, amikor a bírói függetlenségről szónokoltak, egyébként meglehetősen ékesszólóan, ezt ismerjük el.

A mi javaslatunk arról szólna - összeférhetetlenségi szabályokról van szó -, hogy ne lehessen közigazgatási bíró az, aki a megelőző öt évben párt tisztségviselője volt, aki párt jelöltjeként a választáson indult, aki állami vezetői tisztséget töltött be, vagy kormánybiztosi, miniszterelnöki biztosi, miniszteri biztosi, illetve kormány megbízotti pozíciót töltött be, vagy valamilyen olyan közjogi tisztséget töltött be, ahova az Országgyűlés választotta meg. Rendkívül fontosnak tartjuk azt, hogy vezetői posztra hároméves megszakítás nélküli bírói gyakorlattal lehessen pályázni. Rendkívül fontosnak tartjuk a teljes nyíltságot, a transzparenciát a bírói pályázati eljárás során, különös tekintettel a kritériumokra, a bírálatokra, a pontozásokra, illetve magukra a pályázatokra kiterjedő transzparenciáról beszélünk. Rendkívül fontosnak tartjuk azt - hogy beszéljünk a jogalkotás vagy a törvény valódi tartalmáról is -, hogy a későbbi lopakodó, tehát a kormánynak kedvező hatáskörbővülés megakadályozása érdekében a közigazgatási bíróságok hatásköre tartalmilag a közigazgatási határozatok felülvizsgálatára korlátozódjon.

Az LMP ezt az álságos törvényjavaslatot természetesen nem fogja támogatni, én nem fogok szavazni. Köszönöm. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tordai Bence nincs jelen, így a Párbeszéd képviselőcsoportja most nem tudja elmondani a vezérszónoki felszólalást.

Most kétperces lehetőségekre van alkalom. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én csak remélni merem, hogy ez nem lex Patyi. De inkább arról szólnék pár szót, hogy amikor ezt a jogszabálytervezetet elolvastam, akkor megint arról győződtem meg, hogy a Fidesz törvénykezése elég erőteljesen hiányos és hibás. Aki ismerte a 2011 előtti bírói szervezeti törvényt, az tudja, hogy amikor bármely bírót bármely nem bírói állásba, tisztségbe, beosztásba kirendelték, megválasztották - számtalan

ilyen helyzet volt és van -, akkor ezt követően automatikusan nyerte vissza a bírói tisztségét. Tehát nem volt olyan, hogy neki utána újra pályáznia kellett volna vagy kilincselnie azért, hogy ő elfoglalhassa azt a korábbi pozíciót, amiben volt. Ez egy automatizmus volt.

Ebben a jogszabályhelyben, ebben a módosításban én magam lepődtem meg azon, hogy egyáltalán az kérdés-e, hogy valaki, akit bírónak kineveztek, a bírói tisztségéről nem mondott le, más okból nem vettette el, és azért, mert ő egy más, akár közfeladatot, akár valamely más olyan tisztséget, amelyet az őt kinevező akceptál, betölt, akkor ne lenne automatikusan visszatérése a pozíciójába.

(18.30)

Azt remélem, hogy ez jogszabály-módosító javaslat semmi más, csak ennek a hézagnak a pótlása.

De amiért inkább szót emeltem, az az, hogy miután megtanultunk fideszül az elmúlt nyolc évben, azt szeretném kérdezni az előterjesztőtől és a kormánypárti képviselőktől, hogy ugye, ez nem olyan jogszabály megint, hogy majd miután ezt letárgyaltuk általános vitában, érkeznek azok a módosító javaslatok, amelyek egy teljesen más jogszabályt fognak szülni. Nyugtassanak meg engem! Nekem egyébként Vejkey Imre szava szent, tehát, ha ő azt mondja, hogy ez erről szól és nem többről, akkor ezt el fogom hinni.

Nyugtassanak meg, hogy ez nem egy új jogszabály előírse, vagy kezdeménye, és aztán már nem tudunk róla vitázni. Köszönöm a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két percben Vejkey Imre képviselő úrnak. *(Dr. Harangozó Tamás: Halljuk! Halljuk!)*

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is Harangozó Tamás MSZP-s képviselőtársunk felszólalására kívánok reagálni. Vissza kell utasítanom azt, amit a kormány és amit Bajkai István képviselőtársunk vonatkozásában mondott.

Másodrészt cáfolnom kell azt, hogy a jelen törvényjavaslat, törvénymódosítás lex Patyi törvényről szólna, vagy akár magáról a közigazgatási bíráskodásról. Ugye, az Alaptörvény módosítása, amit alig egy hete fogadtunk el, teremtette meg a keretet arra, hogy egyáltalán közigazgatási bíráskodásról újra Magyarországon beszélhessünk; az keretet teremtett. Ezt követően az igazságügyi miniszter úr felkért egy igen kiváló grémiumot, főleg tudósokból, jogászokból álló grémiumot, hogy dolgozza ki ennek a keretét. Jelen pillanatban ezen dolgoznak.

Tudomásom szerint a mű talán szeptember-októberre elkészül, akkor fog majd a parlament elé kerülni. Tehát ezzel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy ez a törvénymódosítás nem a közigazgatási bíráskodás bevezetése, és nem arról szól, hogy ki legyen

az elnök, vagy ki ne legyen az elnök. Ez kifejezetten egy technikai módosítás, amit, ha a szívük mélyébe tekintenek, képviselőtársaim, önök is elismernek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak két percben.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Határozottan merem ígérni, hogy egyetlen kormánypárti képviselőt sem fogok ennyire kínos helyzetbe hozni, mint képviselő asszony. Őszintén szólva, azért is nem kértünk vezérszónoki hozzászólást ehhez a törvényjavaslatához, mert bizonyos szint alá nem megyünk. Tehát önök behoznak egy törvényjavaslatot, egyetlen törvény egyetlen paragrafusát kiválasztják, és abba kicsit beleturkálnak. És nekünk el kéne hinni, hogy csak a hirtelen jóindulat, a problémaérzékenység vezette önöket. De pont csütörtök délután érett meg ez a gondolat, előtte ez nem volt probléma. Most viszont akkor már azonnal és rögtön kell, anélkül, hogy felülvizsgálánk az egész bírói jogállásról szóló törvényt, amivel rengeteg probléma van, és anélkül, hogy legalább egy tisztességes indoklást adnának. Mert lenyűgözve hallgatom ugyan a tudományos ismeretterjesztő előadásokat a jogtörténetről és a hatalmi ágak szétválasztásáról, rám is fér, mert komoly hiányosságaim vannak ezen a területen, meg is köszönöm, de ez nem indokolja meg azt, hogy miért kell most sürgősségi, statáriális törvénykezéssel belepiszkálni ebbe a jogszabályba. Nem fogjuk tudni így támogatni. Majd ha egyszer tisztességes eljárásban tisztességes jogszabálytervezeteket hoznak be, akkor érdemes lesz rajta elgondolkozni, hogy lehet-e őket támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál szót kérőkhöz. *(Jelzésre:)* Akkor megadom a szót két percben Bajkai István képviselő úrnak mint előterjesztőnek.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem kicsit röviden válaszolni, felhasználva a két perc lehetőségét. Először is, valóban, ahogy ezt az előterjesztésben elmondtam, a jogszabálynak egy olyan módosításáról van szó, ami egyébként szerintem majdhogynem magától értetődik. Kitértem a Bjt. hatályos szabályozására is, lehet, hogy ez Harangozó képviselő úr figyelmét elkerülte abból a bizonyos percszámából. Ugyanis a jelenleg hatályos rendelkezések egyébként nagyon hasonlóak.

Ahogy azt Varga-Damm Andrea képviselő asszony elmondta, aki nyilván kitűnően ismeri a bíróságok szervezetrendszerét és a bírák jogállását, korábban majdhogynem természetes volt, és ez egy alapelv, akár úgy is fogalmazhatnánk, hogy aki egyszer bíró volt, megfelelt a bírói szakma szabályainak és a feladatait egyébként jól teljesítette, ugyan miért ne térhetne vissza a bíróság kötelékébe. Azt gondolom, az

egy érték, hogy ha valaki bíró volt, majd valahol másutt, például a tudomány területén bizonyított, ezt a tudását később is felhasználhatja, és a bírói szervezetrendszeren belül tovább bírászkodhat.

De nem teljesen értem a felháborodást az MSZP oldaláról, hogy ami egyébként egy jogállamban természetes, hogy aki bíró volt, ismét bíró lehet, ebben számára mi a felháborító, és mi a sunyi. Hát, példákat tudnánk mondani az MSZP kormányzásából, hogy mit tekintünk sunyinak például a bírák vonatkozásában. De azt mindenképpen visszautasítom, hogy itt, ennek a törvényjavaslatnak a vitájában személyeket helyeznek célpontba.

Sokszor elhangzott már kritikaként is, hogy mondjuk, például a bírák, a bírászkodás kapcsán, ítéletek kapcsán konkrét ítéletek kritikája hangzik el adott esetben a törvényhozás épületében, a törvényhozók részéről. Ezért önök ezt a jogelvet, amit hangzatosan szoktak ismételni, most azt kell lássam, hogy meghatározott személyek vagy éppen ügyek kapcsán mondanak ítéletet. *(Sic!)*

Nem szeretnék belemenni olyan kérdésbe, ami egyébként nem tárgya *(Az elnök csenget.)* - rövid leszek, mindjárt befejezem, nem tárgya - a mostani törvényjavaslatnak, bár megvitathatjuk ezt a kérdést is, ha ilyen szóba kerül akár az OBH működése kapcsán. De az, hogy konkrét személy, konkrét jogszabály, ügy kapcsán önök célpontokat helyeznek el, és mesterlövész pontossággal szeretnének lövöldözni egy olyan ügyben, ami egyébként természetes egy jogállami törvényhozás folyamatában, az mindenképpen sokatmondó, és önmagáért beszél. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra megadom a lehetőséget Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bajkai Úr! Gondolom, látta a javaslatot, mert ön jegyzi. Ebben egy szót cserélnek ki. Egy szót! Tehát ha hasonlít a hatályos szabályozáshoz, arra nem kell fölhívni a figyelmemet, mert egy szót írnak át a törvényben, nyilvánvalóan hasonlít a hatályos szabályozásra. Ezen egy szó kivételével minden más ugyanaz, mint a hatályos szabályozás. A rektort és kutatóintézet vezetőjét a jelenlegi szabályok szerint nem lehetne visszahozni bírónak, majd ezen módosítás után pedig vissza lehet hozni, akkor is, ha nem telik ki a mandátuma, hanem menet közben lemond rektori pozíciójáról vagy megszünteti azt. A jelenlegi szöveg szerint pedig csak a kinevezése lejártával lehetne őt kinevezni. Erről szól a mesterkedésük.

Én az egész ország nyilvánossága előtt bocsánatot fogok önöktől kérni, ha itt most valaki jegyzőkönyvben megesküszik rá, hogy ez a törvényjavaslat nem Patyi András kinevezéséről szól, és nem lesz Patyi András visszahozva bírónak a következő hónapokban a bíróságok föllállításáig. Én fogok elnézést kérni mindenkitől. Ellenkező esetben a most felszólaló kép-

viselőktől meg azt kérem, hogy ha az lesz, és ez a törvény mégiscsak ezért készült, akkor adják vissza a mandátumukat, legyenek kedvesek, mert a szavuk egy vacak fabatkát sem fog érni senki szemében. Nekem ez a meglátásom az ügygel kapcsolatban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Akkor most már valóban rátérünk a normál szót kérőkre. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Rövid leszek, bár lehet, hogy a két percnél egy picit mégiscsak hosszabb. Muszáj reagálnom arra, ami itt elhangzott. Most már én is kíváncsi vagyok egyébként, hogy Patyi András vagy nem Patyi András. *(Derültség.)* Felkeltette az érdeklődésemet a vita, és valóban, ha kiderül, hogy itt megint a kormánypárti képviselők cinkelt lapokkal játszanak, akkor az nem lesz túl korrekt. Hozzáteszem, lehet, hogy Völner Pál és Vejkey Imre nem is tudja, hogy erről van szó. Aszt is el tudom képzelni, hogy készül valami, de önök nem tudják. Én még azt sem mondom, hogy önök benne vannak a buliban. Bajkai képviselőtársamnak előterjesztőként talán azért már tudnia kellene. De még ebben sem vagyok biztos, így az elmúlt nyolc év tapasztalatait figyelve.

(18.40)

Viszont amire mindenképpen reagálni szeretnék: államtitkár úr gyakorlatilag, amikor az interpellációra válaszolt és az igazságszolgáltatási problémákat, anomáliákat, a kormányzat által való nem kezelését próbálta magyarázni, akkor gyakorlatilag ugyanazt az érvrendszert használta, amit most Vejkey Imre, és ezért kell elmondanom, hogy hol hibázik a Montesquieu-re való utalás. Szegény Montesquieu forog a sírjában szerintem, ha ezt hallja, ugyanis ez a rendszer úgy lett kitalálva, vagy legalábbis azt mondták, hogy az OBT, tehát az Országos Bírói Tanács az ellenőrző szerv, felettes szerv, akinek ellenőriznie kell a mindenkori OBH-elnök, jelen pillanatban Handó Tünde tevékenységét, tehát ez az alaphelyzet.

Ha egy ellenőrző szerv és az általa ellenőrzött tisztségviselő vagy OBH-elnök, vagy bárki, aki egy ilyen, nemcsak a bíróságok tekintetében, hanem egyéb államigazgatási jogviszony keretében, az nem jogvita, hogy akinek ki kell mondania, hogy az alárendelt szerv vagy személy nem megfelelően jár el, akkor ez nem jogvita, hanem az ellenőrzési feladatait gyakorolta. *(Sic!)* És ha ennek nincs következménye, és a felettes szerv nem tudja elmozdítani, mondjuk, az ellenőrzöttet, akkor igenis a kormánynak vagy akár az Országgyűlésnek is ezt a helyzetet rendbe kell tenni - ez az egyik fele.

A másik fele: arra hivatkozni egy olyan helyzetben, amikor önök tudatosan létrehoznak egy olyan

jogszabályi környezetet, amelyben a bírák és a bírósági vezetők kinevezését jelentősen lehet befolyásolni, kiskapukat engednek az irányba, hogy egy mindenkori vezető, jelen pillanatban Handó Tünde a saját egyszemélyes akaratát, kinevezési akaratát tudja bármilyen bírói testületen átnyúlva érvényesíteni, és utána, amikor ez a jogi környezet megteremtésre kerül, kinevezik a már említett Handó Tündét, aki Orbán Viktor családjának személyes jó barátja és feleségének személyes jó barátja, és egyébként Szájer József Fidesz-alapító és európai parlamenti képviselő felesége, és ezután bekövetkeznek azok a problémák, amit az ellenzék már az előtt jelzett, hogy a személye, mármint Handó Tünde személye nyilvánosságra került volna, hogy ő fogja betölteni ezt a tisztséget, már akkor jeleztük, hogy maga a tisztség jogi szabályozása visszaélésekre ad lehetőséget, és ezután még ráadásul egy olyan embert neveznek ki, akinek a függetlensége már csak a személyes, családi viszonyai alapján is megkérdőjelezhető, ezután azt mondani, és ráadásul az ellenőrző szerv kimondja, amire önök korábban hivatkoztak, hogy ellenőrzésre hivatott... - bár elég gyenge hatáskörökkel, kimondja az Alkotmánybíróság, hogy az ő szabályzata alkotmányellenes, kimondja egyébként egy bíróság első fokon, hogy a kinevezési gyakorlata nem felelt meg a magyar jogszabályoknak, ezek után nem tudom, mire vár a magyar kormány. Megmondom, mire vár: arra vár, hogy elteljen még néhány év, és ne legyen olyan bíró, aki felmer szólalni ezen gyakorlat ellen, illetőleg minden bírósági vezető lecserélésre kerüljön.

Szóval, ez olyan álságos magyarázat, amit nemcsak az ellenzék nem tud így elfogadni, hanem szerintem senki, aki objektív módon vizsgálja a magyar igazságszolgáltatás működését, és ez elképesztő módon sajnálatos. Ráadásul, és ezt záró gondolatként szeretném idefűzni, hallhattuk, hogy a Kúriának olyan döntéseit, amelyek a jogszabályoknak egyébként mindenben megfeleltek, hogyan minősítették Fidesz-vezetők vagy személy szerint Orbán Viktor legutóbb, a választás után, hogy a Kúria elvesz a Fidesztől egy mandátumot, ez hangzott el, mindez csak azért, mert kimondta azt, hogy valóban szabálytalan volt a levélszavazatok beküldésének egy része. Tehát egy részét a levélszavazatoknak szabálytalanul küldték el, és egyébként itt a Kúria csak jóváhagyta az azt megelőző döntéseket, és ezért azt lehet mondani, mint hogyha a Kúria politikát gyakorolva, miközben csak a jogszabályoknak megfelelően járt el, a Fidesztől elvett volna egy mandátumot. Ha a Fidesz-vezetők vagy a miniszterelnök... (Dr. Völner Pál: *Nincs benne a törvényben.*)

Államtitkár úr, nagyon érdekel egyébként a véleménye és meg is hallgatom, higggye el. Tehát ha ilyenek elhangozhatnak, akkor azt hiszem, az a minimum, hogy egyébként meg, ha törvénytörések látszanak megvalósulni az igazságszolgáltatás és a bírói rendszer működésében, akkor igenis azokat a jogszabályokat módosítani kell, vagy eljárni az ügyben, hogy mondjuk, Handó Tünde tevékenysége kivizsgálásra

kerüljön. Hozzáteszem, már számtalanszor - nem sorolom el újra - megszülettek azok a döntések, amelyek kimondták, hogy nem megfelelően járt el.

Az egy másik kérdés, hogy ma Magyarországon a hatályos szabályok alapján - milyen érdekes, megint csak 2011-ben ezt jól kitalálták - csak a köztársasági elnök indítványozhatja, mondjuk, az OBH elnökének a felmentését, illetve az OBH-elnök tisztségéhez való méltatlanságának a megállapítását, amit az Országgyűlésnek kell kimondania, de az Országgyűlés sem teheti meg ezt saját hatáskörben, hiába az Országgyűlés a kinevezője. És Áder János szintén, nekem úgy rémlik, hogy Fidesz-tag volt és Fidesz-potenciát, de ha a memóriámat felfrissítem, akkor valami fideszes EP-képviselőként is emlékszem, hogy eljárt.

Tehát a kör bezárult, és ennek az egész eljárásnak és a történéseknek az eredőjeként azt kell mondjam önöknek, hogy Montesquieu egészen biztosan nem erre gondolt, amikor a sokszor hivatkozott elveit megfogalmazta. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én Varga-Damm Andrea képviselőtársamnak hiszek, és ha ő azt mondja, hogy Vejkey képviselőtársam szavának lehet hinni, akkor én hiszek Vejkey képviselőtársam szavának, hiszen Vejkey képviselőtársunk nem válaszolt arra a kérdésre, tehát nem mondott semmit arra a kérdésre, hogy lesz-e módosító javaslat ehhez a törvényhez.

Éppen ezért, mivel valószínűleg akkor lesz módosító javaslat, talán nem is egy, minden valószínűség szerint érdemi módosító javaslatok lesznek ehhez a törvényjavaslathoz majd a bizottságnál benyújtva, éppen ezért kell azt mondanom Bajkai képviselőtársamnak, hogy nem tudjuk, hogy mi a tárgya jelen pillanatban ennek a törvényjavaslatnak. Hiszen önök egy olyan sunyi törvényalkotási módszert kezdenek kialakítani az elmúlt időszakban, amivel egyszer megszüntették a részletes vitát itt, a Ház falai között, de ezt levitték bizottsági szintre.

Most önök azt a módszert alkalmazzák, hogy benyújtanak törvényjavaslatokat, technikai módosításokkal nyitják meg ezt a törvényt, és utána ezekhez a megnyitott törvényhez itt, az általános vita során mi elvileg arról vitatkozhatnánk, hogy az a vessző jó helyen van-e, vagy az a szócsere megfelelő vagy nem megfelelő, de hogy miről fog szólni a végén ezt a törvényjavaslat, amikor majd szavazunk róla, azt jelen pillanatban nem tudhatjuk, hiszen majd önök érdemi módosító javaslatokat fognak benyújtani, amelyeknek a tartalmát jelen pillanatban nem tudjuk és nem vagyunk tisztában vele. Én úgy gondolom, hogy ez egy eléggé sunyi, ha így lesz, eléggé sunyi és aljas módszer, ez a parlamentarizmus megcsúfolása az én véleményem szerint. Az, hogy önök asszisztálnak esetleg ehhez, az pedig sajnos, én úgy gondolom, hogy az önök ségyene.

De azért ezzel az egész módszerrel minket, ellenzéki képviselőket nyugodtan le lehet nézni, és nyugodtan azt lehet gondolni, hogy mondjanak, amit akarnak, mert mi vagyunk itt többségben, és majd mi aztán megmondjuk, hogy mi lesz ebben az országban. Csak azt felejtik el, hogy amikor minket így lenéznek, amikor minket így átvernek, és megpróbálnak átverni, akkor azokat a szavazókat verik át, akik az ellenzéknek ideküldték a parlament padsoraiba, önök azokat a szavazópolgárokat nézik le az ellenzéken keresztül, akik az ellenzékre szavaztak a legutóbbi választások során. Ha önök úgy gondolják, hogy ez egy megfelelő módszer, akkor lelkük rajta, de én úgy gondolom, hogy legalább, ha már ilyen fölényben vannak, ha már önök mindent megtehetnek a Parlament falai között, hiszen megvan hozzá a megfelelő többségük, akkor legalább ahhoz lenne bátorságuk, hogy úgy nyújtsák be a törvényjavaslatokat, hogy azok a valódi tartalmával és a valódi céljával kerüljenek ide az általános vitára, és legalább vitatkoznánk rajta.

(18.50)

Nagyon kevés olyan általános vita van egyébként, ahol önök egyáltalán vitatkoznak, hozzászólnak a javaslatokhoz, és válaszolnak azokra a kérdésekre, amelyeket az ellenzék felvet, és nem csak a zárszóban majd kinyilatkoztatást tesznek. De az, hogy önök még le sem írják a valódi célt, hanem sunyi módon majd bizottsági módosítókkal fogják a végleges törvényjavaslatot kialakítani és arról kell majd szavaznunk, az én véleményem szerint ez felháborító. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsorai- ból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Vejkey Imre képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök úr, köszönöm a szót. Szilágyi György képviselőtársamnak szeretnék válaszolni, hogy megnyugtassam, és Varga-Damm Andrea képviselőtársamnak is szeretnék válaszolni. Legjobb tudomásom szerint nincs további módosítás e törvényjavaslat vonatkozásában. E törvényjavaslat kifejezetten csak arra vonatkozik, hogy egyértelmű legyen a megszűnés. Tehát továbbra is azt tudom mondani, hogy sem a közigazgatási bírászkodáshoz, sem semmi máshoz nincs köze, csak kifejezetten ahhoz, amiről a technikai törvényjavaslat szól.

Staudt Gábor képviselőtársamnak pedig azt szeretném mondani, hogy ő maga fejtette ki, hogy tulajdonképpen az a montesquieu-i hatalommegosztás Magyarországon milyen erős. Tehát a kormányt nem lehet azzal vádolni, hogy miért nem avatkozik be, hiszen nem a kormánynak van jogosultsága az OBH elnökének elmozdítására, hanem, ahogy mondta képviselőtársam, a köztársasági elnöknek, az ő indítványozására történhet. Azt követően megint nem a kormány dönt róla, hanem nekünk, jogalkotóknak van

hatáskörünk. Tehát a kormány ebből a szempontból kimarad a körből. *(Dr. Harangozó Tamás: Szegény kormány!)* Mindenképpen azt szeretném mondani, hogy köszönöm jobbikos képviselőtársamnak, Staudt Gábornak, aki megerősítette azt, hogy a magyar kormány tiszteletben tartja a bíróságokat és tiszteletben tartja a hatalommegosztást.

Annyit szeretnék még megjegyezni, hogy a Kúria bírálata nem tartozik abba a körbe, amelyben az általa hozott döntés ne lehetne a kormány által bírálható. Utóbb különben az Alkotmánybíróság igazat is adott a miniszterelnök úr felvetésének, mert megállapította, hogy a Kúria döntése jogsértő. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces felszólalásra Staudt Gábornak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A Kúria döntéseit természetesen lehet bírálni, de az a megfogalmazás, hogy a Kúria elvett egy mandátumot a Fidesztől, az szerintem ennél erősebb.

Képviselőtársam, azt, amit előtte mondtam, rosszul értette meg. Pont azt mondtam el, hogy úgy alakult ki a rendszer, úgy alakították ki 2011-ben... A justizmord 2011-ben került elkövetésre, amikor ezeket a jogszabályokat megalkották kétharmaddal, de még e jogszabályok passzusait sem tartják be. Nyilvánvalóan nehezen lehet azt mondani, hogy majd Áder János be fog avatkozni, amikor Áder János is Fidesz-tag volt, Handó Tünde férje most is Fidesz-tag és európai parlamenti képviselő. Úgy van kitalálva a rendszer, hogy mindig tud valaki a másikra mutogatni, és akire mutogatnak, az mindig egy fideszes vagy volt fideszes potentát. Tehát ez nagyon szépen működik így, de azt hiszem, hogy a kemény fideszes szavazómagon kívül mindenki látja, hogy működnek a dolgok.

Való igaz, hogy egy ilyen rendszerben, tudatosan az igazságszolgáltatás, a bírói függetlenség felszámolására kitalált rendszerben, ha több szerv kimondja, hogy egy vezető visszaélt a jogköreivel, és nem történik meg a megfelelő szankció, akkor a kormánynak, ebben az esetben a Fidesz-KDNP-képviselőcsoport mögött álló, kétharmaddal rendelkező kormányként igenis javaslatokat kellene hoznia az Országgyűlés elé, hogy a már kialakult helyzet, az igazságszolgáltatás függetlenségének sérelme kiküszöbölésre kerüljön, és ne menjünk tovább ezen az úton. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen azért, mert gyakorlatilag szinte csak kollégák ülnek a szemben lévő oldalon, akárhogy is nézek körül, Mátrai Mártától kezdve Juditon keresztül, Vejkey képviselő úr, Volner Pál *(sic!)* és Bajkai István.

Szóval, ez a bíróság szervezetéről és a bírók jogállásáról szóló törvénymódosítás. Azért azt megkérdezném, hogy miért nem az igazságügyi miniszter nyújtja be. Azért ez egy komoly törvény és egy komoly módosítás. Nagyon tisztelem Bajkai képviselő urat, nehogy szó érje a ház elejét. De az ilyen jogszabályokat csak a szakminisztérium, aki leginkább foglalkozik az adott területtel, szokta benyújtani. Tehát fogadják el tőlünk, hogy a kétely, a bizalmatlanság önmagában már onnan kezdődik, hogy miért is nem az igazságügyi miniszter nyújtja be. Ráadásul itt ül Volner Pál... *(Közbeszólások: Völner!)* Vagy Völner Pál, bocsásson meg, államtitkár úr! Majd legközelebb lesz Volner. *(Sic! - Derűltség.)* Mégiscsak ön ül itt, mégiscsak köze van az igazságügyi miniszternek ehhez a kérdéshez, és ehhez képest egy képviselői indítvánnyal nyújtanak be egy ilyen, egyébként némileg joghézagot pótló, némileg hatéves késésben lévő törvényjavaslatot.

Mondta a képviselőtársunk, aki benyújtotta, hogy milyen helyesen mondom én, hogy a korábbi törvényben ez automatizmus volt, hogy nem vesztette el a bírói státusát, és még jó, hogy ezt a módosítást megcsináljuk. Azt nem értjük, hogy miért nem korábban. De ha ennek ennyire egyértelműen szakmai oka van, akkor tényleg mit keres egy egyéni képviselői indítványként ez a törvényjavaslat? Ezt szívesen meghallgatnám államtitkár úrtól, bár nem köteles rá válaszolni.

Amellett pedig, amit képviselőtársam a felszólalásában picit hosszabban elemzett, és ami óhatatlanul felvetődik, amikor egy bírósági szervezetről bármilyen módon tárgyalunk, javaslatot, beszámolókat vitatunk meg, emellett nyugodt szívvel kimondom: a bírósági rendszerben az elmúlt száz évben ilyen rombolást, mint amelyet Handó Tünde tett, senki soha azelőtt. Az a morál, az a féktelen, joggal, hatalommal, jogkörrel való visszaélés, amit ő most már hosszú évek óta tesz, az nemcsak a bíróságok és a polgárok, nemcsak a bírósági rendszer és az ellenzéki parlamenti képviselők, nemcsak az elégedetlen pert vívók vagy esetlegesen a bíróság elé kerülő emberek, hanem a bírói szakmán belül ilyen rettenetes rombolást szerintem nem tudtunk elképzelni.

Tehát ott pont ugyanaz a félelem légköre van, senki nem beszél senkivel. Én még másfél hónappal ezelőttig a tárgyalóteremben nemegyszer voltam együtt kettesben bírakkal, és akkor mertek beszélni, különösen akkor már, amikor parlamentiképviselő-jelölt voltam. Akkor merték elmondani, hogy ott mi zajlik. Hogy a kinevezések különböző haveri kapcsolatok eredményei, és köze nincs a szakmához. És azért zajlanak ezek a különböző pályázatmegemmisítések, mert nehogy egy erős, egy nagy tudású, egy korrekt, egy valóban a bírói függetlenségnek megfelelő bíró kerüljön egy adott pozícióba, mert őt nem lehet kézi irányítással vezetni.

Tehát azt szeretném csak a kormánypárti képviselőknek és államtitkár úrnak mondani, hogy ne csodálkozzon azon, hogy amikor egy ilyen kérdés, még ha

akár technikai jellegű is, bekerül a Házba, és még ráadásul egyéni képviselői indítványként kerül be, tényleg már zsigerből mondjuk azt, hogy na, ezzel már megint mi a cél. Ennyire rossz az elmúlt hat és fél év, hét év tapasztalata azzal kapcsolatban, ami a bírósági rendszerben kialakult. És ezt meg kell érteniük.

Még egy gondolatot fűznék hozzá Szilágyi György képviselőtársamnak, aki az előbb azt mondta, hogy le lehet minket nézni, de a mi szavazóinkat nézik le. Nem csak a mi szavazóinkat. Mert önök, amikor azt kérték a szavazóktól, hogy kétharmados felhatalmazást adjanak önöknek, akkor önök folyamatosan azt érzékeltették a saját szavazóikkal, hogy ha valakikben, akkor önökben lehet megbízni minden tekintetben.

(19.00)

És amikor leteszik az esküjüket, akkor azt mondják, hogy a törvényeket tiszteletben tartják, a lelkiismeretük szerint fognak dolgozni, és a lelkiismeretünk tiszta és egyenes, és ha önök bármikor nem jogszerűen, visszaélészerűen bánnak esetleg a joggal, akkor a legkevesbé sem a mi szavazóinkat, leginkább a saját szavazóikat csapják be, legfeljebb nem jut el hozzájuk a hír, az lehet, de mi azért ezt tudjuk. És én azt kérném nagyon nagy tisztelettel, különösen egy harmadik kétharmados felhatalmazással, azt a szívességet tegyék meg, mert én akkor lennék a legboldogabb, ha minden nap így kellene a Házba bejönni, hogy ne kételkedjünk soha egyetlen javaslatuknál sem, hogy mi lesz ebből, na, már megint mi lesz ebből?

Én nem hiszem, hogy önök, akiket én tényleg, egy-kettőjüket évtizedek óta ismerem, ugyanabba az évfolyamba jártunk, ugyanabba az iskolába jártunk, ugyanazok tanítottak minket, ugyanazon elvek szerint élünk tisztességesen, becsületesen, hogy legalább akkor önök, akik valóban nem részesei sem korrupciónak, sem semmifajta jogellenes rendszernek, érzék el azt, hogy el tudjuk altatni az állandó bizalmatlanság csíráját, szikráját. Annyira szeretnénk azt tenni, hogy a kollégáinkban, a tisztos, jóra való, tanult kollégáinkban bízassunk mint parlamenti képviselők, és azt tudjam mondani, amikor innen kilépek, hogy valóban ellenfelek vagyunk, mert más oldalon állunk, az egyik a kormánypárti, a másik az ellenzéki, de van egyetlenegy tényező, amiért viszont együtt megyünk, egymás mellett, kéz a kézben, ez pedig a magyar nép boldogulása. És annak nagyon fontos eleme, hogy legalább azok az emberek, akik törvényeket hoznak, akik szavaznak, akik meg tudják ítélni, hogy ez vagy az jó-e az embereknek, azok bízzanak és higgyenek egymásban. Ha ezt el tudjuk érni, akár kétharmaduk van, akár nem, mi mindent támogatni fogunk, ami a nép érdeke. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Senki nem jelentkezik.)* Mivel nem látok jelentkezőt, így megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, aki jelezte, hogy még hozzá kíván szólni... *(Dr. Völner Pál)*

jelzésére:) Illetve Völner Pál is jelentkezett ebben a pillanatban (*Dr. Völner Pál: Bocsánat!*), és mivel hogy a végszót az előterjesztőnek kell elmondania, akkor elsőként Völner Pál államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak néhány dolgot szeretnék pontosítani.

Varga-Damm Andrea képviselőtársam említette, hogy a bírói státusukat megőrizték azok, akik átmenetnek más szervezethez. Nem, akikről ez a rész szól, azoknak le kell mondaniuk, tehát aki nemzetközi szervezethez vagy máshova távozott el vezető tisztségbe, és tulajdonképpen ahogy a korábbi szabályozás is, ez a zökkenőmentes visszatérését biztosítja azoknak, hiszen ne érje őket hátrány azért, mert időközben betöltöttek egy más tisztséget, és nyilvánvaló, hogy korábban kiváló szakemberek voltak, és azért kerültek arra a helyre.

És valóban, ahogy az elején is említettem, ez egy pontosítást jelent, hogy egyértelmű legyen a törvényben a szöveg, ahogy a gyakorlat is igazolta, hogy tehát aki visszatér, az vissza tudjon térni, és ne azon vitatkozzunk, amit Harangozó képviselőtársam vetett fel, hogy adott esetben most hogy kell érteni, hogy mi a lejárat vagy a megszűnés, és ezek között van-e különbség. Hogyha ez az MSZP-nek gondot okoz, akkor erre most pont kerül, és akkor gyakorlatilag kiderül, hogy a megszűnés, az egyértelműen szabályozza ezeket a kérdéseket.

Egyébként az igazságügyi alkalmazottakra ugyanúgy vonatkozik ez a passzus, és hogyha bármilyen személyt bárhova kineveznek, akkor is nemcsak azután megszűnik a törvénynek a hatálya, hanem a jövőben is mindenkire vonatkozni fog, akikre ez vonatkozhat. Úgyhogy szerintem mindenféle ilyen egyéb eszmefuttatásoktól függetlenül kellene. (*Arató Gergely: Miért nem írták név szerint?*)

Valóban, itt más témák is felmerültek, az OBT és az OBH vitája. Itt is csak pontosításként közölném, hogy gyakorlatilag az OBT-nek megvan az a jogköre, hogy az Országgyűléshez forduljon vita esetén, vagy ha személyi kifogásai vannak. Tehát nem a köztársasági elnököt, nem a kormányt illetik meg jogosítványok, hanem természetesen az Országgyűlés az, aki ezekben a kérdésekben dönthet, ha idekerül. (*Dr. Staudt Gábor: Ezért mondatta le!*) Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. És akkor mint előterjesztőnek megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Korábbi hozzászólásomban igyekeztem megvilágítani, hogy itt egy módosításról van szó, egy jogszabály-módosításról, és hogyha jól értet-

tem valamennyi hozzászólást, és hogyha jól értékelem - és ezt megengedik nekem, hogy egyfajta értékelő tevékenységet végezzek el -, akkor azt mondhatnám, hogy valójában a jogszabálynak ez a típusú módosítása, kiegészítése jobbá tette a korábbi szabályozást.

Az, hogy mondjuk, az MSZP részéről hozzáfűznek politikai kommentárokat, vagy hogy hozzáfűznek ide nem tartozó tényállásokat, idefűznek politikai megfontolásokat, az nem újdonság, de az nem érinti azt a munkánkat - itt a törvényhozásban ülünk -, hogy törvényeket alkossunk, és a törvényeket, hogyha lehetőségünk van rá, akkor jobbá tegyük. Minden más szempont úgymond fölösleges, vagy minden más szempont, amely ezen túlmenő, valójában meghaladja a törvényhozói munkát.

Ezért is emlékeztünk meg vagy ezért is emlékeztem meg egy meghatározott súllyal Montesquieu-ről és Arisztotelészről is - és akkor Platónról még nem is beszélünk, a jó állam fogalmáról -, mert valóban, ebben a vitában is kikerekedett, hogy milyen fontos kérdés a jogkörök kérdése, milyen fontosak a hatásköri kérdések. Tehát amikor törvényhozásról beszélünk vagy törvényhozási kérdésről, akkor számunkra a törvényalkotás a feladat. Amikor pedig a hozzászólásokból az derül ki, hogy mondjuk, egy adott bíró milyen tevékenységet folytat, vagy egy bíró kinevezése ügyében ki hogyan járt el, akkor tulajdonképpen a saját hatáskörünket meghaladjuk, a hatáskörünkkel nem élünk, és mások hatáskörébe tartozó ügyekben foglalunk állást. Én ezt valójában egy tilalmazott tevékenységnek tartom, és a hatalommegosztás elvéből pont az következik, hogy mi itt a törvényhozáson belül lefolytatjuk a vitáinkat, nagyon helyesen, és szerintem senki nem tagadja azt, hogy a törvényhozásban lefolytatott vita szükségszerű eleme a demokráciának, szükségszerű eleme annak is, hogy például a jog fejlődjön, hogy a törvényeink jobbá váljanak, és a jogfejlődéshez a magunk eszközeivel hozzájáruljunk. Az sem kérdéses, hogy a végrehajtó hatalomban, ami tőlünk elkülönül, ott is vannak viták, és az is fejleszt a kormányzati tevékenységet. És a felett se hunyjunk szemet, hogy egyébként a bírói hatalomban is vagy a bírói igazságszolgáltatási hatalomban - hogy a klasszikusokat idézzem -, ott is vannak viták, és azokat a vitákat is le kell folytatni.

Tehát ami az igazságszolgáltatáson belül elvégzendő munka, például integritási szabályozóknak a megfelelősége, az egyes bírák kinevezése, maga az igazságszolgáltatás hatékonysága, az ítélezésnek a helyessége, a jogszabályok értelmezése, az az igazságszolgáltatás keretében lefolytatandó vita. Itt, amikor egy jogszabály módosításáról van szó, és ahhoz olyan elemeket fűzünk, ami valójában nem a mi hatáskörünk, akkor valahol tényleg megsértjük a hatalommegosztás elvét. Ezért ajánlom képviselőtársaim figyelmébe, hogy szerintem az egy jogkövető magatartás és az egy demokratikus alapelv, hogy abban a körben folytassuk le a vitát, amely valóban a törvényho-

zás épületébe való, és a törvényhozással áll összefüggésben. Sajnos nem ez az első és egyetlen példa, hogy egy törvény kapcsán egész másról beszélnek, ez számomra egyébként azt is jelenti - ne értsék félre, de a kritika szándékát nem tudom nélkülözni -, hogy valójában ezek szerint nincs téma.

Ha pedig visszatérünk arra a kérdésre, bár én ezt nem szeretném külön nevesíteni, Varga-Damm Andrea képviselőtársunk említette, hogy vajon miért nem az Igazságügyi Minisztérium részéről érkezett egy ilyen előterjesztés, erre csak azt tudom mondani, hogy szerintem a legnemesebb hagyományokat követjük akkor (*Közbeszólások és derűlttség az ellenzék soraiban.*), amikor a képviselő törvényhozási vagy törvényalkotási szándékkal lép ebbe az épületbe, és előterjeszt egy ilyet. Tehát azt gondolom, hogy ez szép hagyomány, és egyáltalán nem feltétel az, hogy az Igazságügyi Minisztérium terjesszen elő egy ilyen törvényjavaslatot. Tehát ezt egy természetes képviselői magatartásnak tartom, és azt is természetesnek tartanám, hogy mondjuk, bármely más észrevétel kapcsán, ami egyébként itt elhangzott, venné magának a fáradtságot valamelyik ellenzéki képviselő, és mondjuk, törvényjavaslattal élne, és esetleg azt írásba foglalná. Ez bizonyos munkát jelent, az kétségtelen, sokkal nehezebb munkát végezni, mint kritizálni, de ez kétségtelenül egy munka. (*Dr. Staudt Gábor: Párszor már megtörtént! Párszol megtörtént, István! - Arató Gergely közbeszól.*)

Staudt Gábor képviselőtársamnak pedig azt mondanám - a munkajog világából vett egy példát, és csak jelzem, hogy a bírói jogállások és a bírói kinevezések egy szigorúbb rendszert követnek, és ezért is mondom -, hogy bizonyára arra gondol, bizonyára arra gondolt, hogy a vezető tisztségviselők esetében például nincsen indokolási kötelezettség, amikor munkaviszony megszüntetéséről van szó gazdasági társaságok esetében. Tehát ügyvédi munkát említett, ott egészen biztosan nem tud nyertes pert lefolytatni ott, ahol nem kell indoklási kötelezettséggel felmenteni egy vezető tisztségviselőt, ott valószínűleg ez nem tartozna a nyertes perek közé.

(19.10)

Összefoglalóan azt szeretném mindenki számára, minden tisztelt képviselőtársam figyelmébe ajánlani, hogy ez a jogszabály a jogalkotási tevékenységünk, a jogszabályok helyesebbé tétele és kiegészítése körében végzett munka, és azt nem szeretném, hogyha efölé emelkednénk vagy mást hozzáfűznénk ehhez, mint az eredeti szándék. Köszönöm szépen. (*Taps a kormány pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás

Gergely, Bajkai István, Zsigmond Barna Pál, Kocsis Máté és Németh Szilárd István képviselők által benyújtott előterjesztés T/714. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Elsőként újból megadom a szót Bajkai István úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Minden jogállamban a választásoknak kiemelkedő szerepe van, hiszen a nép a hatalmát választott képviselői útján gyakorolja. A választás minden demokráciában ünnep, még ha azt is kellett megélnünk, hogy az ellenzék sokszor külföldi tanácsadók segítségével pusztító háborúként vezényelte és minősíthetetlen lejáratási kampánnyá akarta azt lealacsonyítani.

A mi feladatunk, hogy biztosítsuk a választópolgárok részére, hogy szabad akaratuk a legteljesebb módon érvényesülhessen a választások során. A 2010-es kormányváltást követően megkezdődött hazánkban a közjogi berendezkedés átalakítása, amely az Alaptörvény elfogadását követően maga után vonta az egyes alapvető jogok gyakorlására, valamint a legfontosabb közjogi intézményekre vonatkozó szabályok megváltoztatását is. Ennek keretében került megalkotásra az új választási anyagi jog, majd a választási eljárásra vonatkozó szabályok kódexe.

A választási szabályok irányát alapvetően befolyásolta az Országgyűlés létszámának csökkentése, amelyet a korábbi 386 helyett 199 főben határozott meg az Alaptörvény. Kiemelkedően fontos nemzeti minimum került kialakításra azzal, hogy az Alaptörvény rendelkezései szerint a választójog gyakorlásának már nem előfeltétele a magyarországi állandó lakhely megléte, ez pedig lehetőséget teremtett arra, hogy a magyarság egészét lényegében megtagadó, a külhoni magyarságot ellenfélnek tekintő baloldali ellenzék hisztérikus tiltakozása ellenére az elszakított területeken élő magyar állampolgárok is részt vehessenek az anyaországi választásokon.

A baloldali ellenzék megtagadta a magyarság együvé tartozását, ezért engedjék meg, hogy idézzem számukra keresztény tanításunk egy fontos mondatát: *ablue peccata non tantum faciem; mosd le a bűneidet, ne csak az arcodat!*

Az anyaországi választásokon való részvétel lehetőségének a megteremtése, annak a választójogi rendszerbe történő beépítése szintén az új választási jogszabályok megalkotására várt.

Választási rendszerünk legnagyobb változása a vegyes rendszer megtartása mellett a korábbi háromcsatornás - egyéni körzet, területi lista, országos lista - választási rendszer helyett egy egyszerűbb és áttekinthetőbb kétcsatornás rendszer - egyéni körzet, országos lista - kialakítása volt. Ezenfelül a választási reform lehetőséget biztosított arra is, hogy az elmúlt

húsz esztendő választásainak tapasztalatai beemelésre kerüljenek a választási rendszerbe, amely által mind a választópolgárok, mind a jogalkalmazók egy letisztult és gyakorlatorientált szabályozási rendszerrel találkozhatnak.

További alapvető változtatása a reformnak, hogy több olyan fontos kérdés is a helyére került általa, amely számos rendellenességet okozott a korábbi választásokon. Ezek a súlyos problémák olyan szintre jutottak el, amely már veszélyeztette a választások demokratikus jogszerűségét, erre több nemzetközi szervezet is felhívta a figyelmet.

Ezekre a problémákra megfelelő megoldások születtek, mint a súlyos eltérésekkel rendelkező választókörzetek arányosítása vagy az ajánlási rendszer visszasságainak megszüntetése. Ezek a lépések is rámutatnak arra, hogy az új választási rendszernek köszönhetően több évtizedes problémák megoldására került sor.

Az új állampolgársági törvény, valamint az új választási törvény olyan korrekciót végzett a politikai rendszerben, amelynek köszönhetően a külhoni magyarok is a politikai közösség részévé váltak. Az Alaptörvény nem követeli meg, hogy a választásra jogosultak állandó magyarországi lakhellyel rendelkezzenek, ezzel pedig megnyitotta az utat azon magyar állampolgárok előtt is, akik nem Magyarországon élnek.

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény preambuluma szerint az Országgyűlés garantálja, hogy a határainkon kívül élő magyar állampolgárok a politikai közösség részesei, viszont lényeges különbség, hogy amíg a Magyarországon lakcímrel rendelkező választópolgárok két szavazattal rendelkeznek, addig a külhoni magyarok egy szavazattal, kizárólag pártlistára szavazhatnak, és ezáltal valóban a politikai közösség részeivé váltak.

A Magyarország területén élő nemzetiségek parlamenti képviseletét a rendszerváltás óta eltelt több mint húsz esztendőben a korábbi kormányzatok egyike sem tudta megvalósítani. 2010-et követően, a második Orbán-kormány ezt a mulasztást is orvosolta. Az Alaptörvény rögzíti, idézem: „A velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. A magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját ápoljuk és megóvjuk.”

A nemzetiségek országgyűlési képviseletének anyagi jogi szabályait az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény részletezi. A törvény a névjegyzékbe történő felvételhez köti mind az aktív, mind a passzív választójogot, amelynek eljárási szabályait az új választási eljárásról szóló törvény tartalmazza.

További reformlépésként a központi választási szervek megújultak. A Nemzeti Választási Bizottság hét választott taggal rendelkezik és mandátuma kilenc évre szól. A parlamenti frakcióval rendelkező pártok és a jelölő szervezetek további tagokat bízhatnak meg a bizottságba.

A Nemzeti Választási Iroda lett a választási irodák hierarchiájában legfelső szinten álló szerv, amely

felelős a választások állami feladatainak a megszervezéséért és lebonyolításáért. A Nemzeti Választási Iroda a kormányzattól való függetlenség megteremtése érdekében autonóm államigazgatási szervként működik.

Az új eljárásjogi törvény nagy hangsúlyt fektet a fogyatékkal élők joggyakorlásának elősegítésére. A mozgássérültek akadálymentes szavazóhelyiséget és fülkét használhatnak. Minden településen és minden választókerületben legalább egy ilyen kerül kialakításra. A látássérülteket Braille-írásos értesítővel és szavazóablonnal segíti a törvény.

Az új törvény rendelkezéseket tartalmaz a nemzetközi megfigyelő jogállására vonatkozóan is. Eddig ennek hiányában az Országos Választási Iroda vezetője intézkedésben határozta meg a nemzetközi megfigyelők működésének szabályait. A nemzetközi megfigyelőt a Nemzeti Választási Iroda veszi nyilvántartásba, legfontosabb jogai és kötelezettségei a következők. A választási eljárás teljes menetét figyelemmel kísérheti, a választási szervek munkájánál jelen lehet. A választási bizottságok irataiba betekinthez. Kérdést intézhet a választási szervek tagjaihoz, és felhívhatja azok figyelmét az általa tapasztalt rendellenességekre. A választási eljárást és a választási szervek tevékenységét azonban nem zavarhatja és nem befolyásolhatja, köteles pártatlanul végezni tevékenységét. Ezzel a részletes törvényi szabályozással is biztosított a választások tisztasága és átláthatósága.

Az új jogintézmények mellett érdemes áttekinteni azokat a hosszú ideje húzódozó problémákat is, amelyekre az új törvény hatékony válaszokat adott. Az ajánlószelvény intézménye megszűnt, ajánlásokat ajánlóíven lehet gyűjteni. A többség pártpreferenciával rendelkező választópolgárok politikai véleményének kifejezésére is van lehetőség, hiszen a választópolgár nemcsak egy, hanem több ajánlást is leadhat érvényesen. Az ajánlóíven történő ajánlás a választópolgár adatainak védelmét is növeli az úgynevezett kopogtatócédulákkal szemben.

A magyarországi lakcímtől távol, de belföldön tartózkodó választópolgárok továbbra is szavazhatnak azon a településen, ahol a szavazás napján tartózkodnak. Ennek módja azonban nem az igazolás, amely korábban számos visszaélésre adott okot. Az új jogintézmény elnevezése: átjelentkezés. Az átjelentkezés során a papíron kiadott igazolás helyett a választási iroda felveszi a szavazás napján máshol tartózkodó választópolgárt az érintett szavazókör névjegyzékére. Az átjelentkezés során biztosításra kerül, hogy az átjelentkezők a lakcímük szerinti egyéni szavazólapra szavazzanak. Ezzel a sok visszaélést okozó voksturizmus lehetősége megszűnt.

(19.20)

Minden, 2014-est megelőző választáson gondot okozott, hogy a szavazás napján a szavazókörben dolgozók miként élhetnek választójogukkal. Az új tör-

vény ezért segíti a szavazatszámállókat és a jegyzőkönyvvezetőket, ugyanis kérésükre annak a szavazókörnek a névjegyzékére kell őket felvenni, amelyben a szavazás napján dolgoznak.

Bár a választási jogorvoslati rendszer alapjai nem változtak, egyes korábbi problémákat a 2013-as törvény megszüntetett. Sok nehézséget okozott a választási bizottságok és a bíróságok által alkalmazott szankciók hatástalansága. A javaslat ezért bevezeti a bírság jogintézményét. Ha a választási bizottság a kifogásnak helyt ad, a jelenlegi jogkövetkezményeken túl a törvényben meghatározott esetekben bírságot szabhat ki. Bírság szabható ki többek között, ha a jelölt vagy a jelölő szervezet az ajánlóívekkel nem tud elszámolni vagy megsérti a kampányszabályokat.

Az új jogszabály megalkotása előtt nem volt rendezett az a helyzet sem, ha a választási szerv nem látta el a feladatait. A választási szervek hallgatása miatt ezért új, speciális eljárás kerül bevezetésre, ennek értelmében a hallgatás miatti kifogást a felsőbb szintű választási bizottsághoz lehet benyújtani. Amennyiben a Nemzeti Választási Bizottság eljárási kötelességének határidőn belül nem tesz eleget, a Kúria az erre irányuló kifogás megérkezésétől számított 3 napon belül megállapítja a jogszabálysértés tényét, és a Nemzeti Választási Bizottságot az eljárás soron kívüli lefolytatására utasítja.

Megállapíthatjuk, hogy az új választási eljárásról szóló törvény sok anomáliát orvosolt, alapjában reformálta meg a választási eljárást, amely mind a választási szervek, mind a választópolgárok számára demokratikusabb, egyszerűbb és életszerűbb szabályokat határozott meg.

A hatálybalépést követően már több szavazás is az új szabályok szerint került lebonyolításra. Az eltelt több mint négy esztendő alatt elegendő tapasztalat gyűlt össze ahhoz, hogy ahol szükséges, ott a választással kapcsolatos egyes törvényeket módosítsuk, finomhangolásokat végezzünk el. Dr. Patyi András professzor, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke szóbeli beszámolójában a közjogi hagyományokat követve összefoglalta azokat a témaköröket, ahol a bizottság tapasztalatai szerint törvényt módosítás szükséges.

Képviselőtársammal együtt úgy láttuk, hogy érkezett az ideje annak, hogy a választási szervek, valamint a saját magunk által tapasztalt szükséges változtatásokat az előttünk fekvő törvényjavaslatban megtegyük.

A szükséges módosítások a választási eljárásról szóló törvény mellett az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény rendelkezéseit is érinti. Az utóbbi törvényhez kapcsolódó javaslat a kampányfinanszírozás jóhiszemű és tisztességes felhasználását és elszámolását elősegítendő előírja, hogy a pártlista részére járó állami kampánytámogatás visszafizetéséért az adott pártlistán szereplő valamennyi jelölt, illetve az adott párt, jelölő szervezet által állított valamennyi egyéni jelölt egyetemlegesen felel. A javaslat a fenti elv mentén előírja azt is, hogy az a

párt, az a jelölő szervezet, amely az előző országgyűlési választások során folyósított állami kampánytámogatással nem számolt el a törvény szerint, nem tarthat igényt újabb kampánytámogatásra sem.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvényt több helyen is módosítani kívánjuk. A választópolgárok számára talán a leginkább észlelhető probléma az átjelentkezők részére fenntartott szavazókörok előtti sorban állás volt. Nemcsak azok számára jelentett kellemetlenséget, akik hosszú ideig vártak arra, hogy élhessenek szavazati jogukkal, hanem az egész ország számára is hátrányos volt, hiszen ameddig az utolsó, sorban álló személy nem szavazott le, addig nem lehetett nyilvánosságra hozni a feldolgozott szavazatok állását az ország egész területén. A kormánypártok több alkalommal is próbálták orvosolni ezt a jelentős problémát, de a megoldás elfogadását az ellenzék minden esetben egyéb, nem a problémához tartozó, inkoherens feltételekhez kötötte.

A választási eljárásról szóló törvény 24. §-ának módosítása végre lehetővé teszi, hogy az átjelentkezéssel szavazásra kijelölt szavazóköri szavazatszámálló bizottsága a főszabálytól eltérő, nagyobb létszámmal működjön, a választópolgárok szavaztatásának gördülékenységét elősegítő módon. A szükséges létszám bővítésére úgy kerül sor, hogy a helyi választási iroda vezetője a pótagok közül a szükséges számban további tagokkal egészíti ki a szavazatszámálló bizottságot, ha az átjelentkező választópolgárok vagy a mozgóurnát igénylő választópolgárok száma ezt indokolja.

Az említett probléma kialakulásához szorosan hozzátartozik, hogy a hatályos szabályozás szerint, ha a választópolgár a szavazás napján nem a magyarországi lakcíme szerinti szavazóköri területén tartózkodik, a szavazást megelőző második napon délután 4 óráig kérheti, hogy azon a településen adhassa le a szavazatát, ahol a szavazás napján tartózkodni fog. A választópolgárok jelentős többsége az utolsó napra hagyja az átjelentkezési kérelem benyújtását, ami miatt a helyi választási szervek az utolsó pillanatokban tudják meg, hogy milyen létszámú átjelentkezővel kell számolniuk a választás napján. A határidő közvetlen lejártá előtt a hatalmas mennyiségű kérelem sok helyen éjszakába nyúló feldolgozási munkát követel meg a választási szerv dolgozóitól. Az említett problémák kezelésére a javaslat: a jelenlegi, a szavazást megelőző második napról a szavazást megelőző negyedik napra hozza előre a névjegyzék lezárásának időpontját, azaz módosul az átjelentkezési kérelem benyújtásának határideje, amely sokkal kiszámíthatóbb helyzetet teremt a választási szervek részére.

A központi névjegyzékkel kapcsolatos kérelmeket nagy számban kellett elutasítani a választási szerveknek formai hibák miatt. Erre való tekintettel a módosító javaslat egyszerűsíti a kérelmek formai követelményeit. Ennek keretében egyrészt a kérelmet elektronikus azonosítást követően benyújtó választópolgár esetében a javaslat a legszükségesebbekre csökkenti a megadandó személyes adatok körét.

Ugyancsak egyszerűsíti a regisztrációt és a szavazást a magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgárok esetében, ha kizárólag a személyi azonosítót, illetve az útlevélszámot lehet használni. Személyi azonosítóval ugyanis valamennyi honosított polgár rendelkezik, és egyszerűbb számsor, mint a honosítási okirat vagy az állampolgársági bizonyítvány száma. A külföldön élő, az egyszerűsített honosítást megelőzően állampolgárságot szerzett vagy kivándorolt magyar állampolgárok pedig jellemzően eddig is útlevélszámmal regisztráltak és szavaztak. A személyi azonosító és az útlevélszám kizárólagos használata egyúttal kizárja azt, hogy egy személy többször is, például honosítási okirat-számmal és személyi azonosítóval is szerepeljen a névjegyzéken.

A választási kampány tisztasága és a választópolgárok megfelelő tájékoztatása érdekében a javaslat előírja, hogy a politikai hirdetés közzétevő sajtótermék minden politikai hirdetésre vonatkozóan köteles közzétenni azt is, hogy a hirdetést kinek a megrendelésére teszi közzé. A javaslat az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján kimondja, hogy akkor nem kell impresszumot elhelyezni a politikai hirdetésben, ha a politikai hirdetés tartalma alapján egyértelműen kiderül a politikai hirdetés által népszerűsített jelölt vagy jelölő szervezet kiléte.

Az egyes ellenzéki pártok részéről a közelmúltban tapasztalt szabálytalanságok megelőzése, legalábbis visszaszorítása érdekében a javaslat előírja, hogy abban az esetben, ha valamely sajtótermék politikai hirdetést kíván közzéadni, a választás kitűzését követő öt munkanapon belül az Állami Számvevőszékhez eljuttatja a hirdetési szolgáltatásainak árjegyzékét, amelyet az nyilvántartásba vesz és honlapján közzétesz. A sajtótermék ugyanezt az árjegyzékét a honlapján is közzéteszi. Politikai hirdetés csak a nyilvántartásba vett árjegyzék által meghatározott ellenérték fejében közzétehető. Ismét szeretném hangsúlyozni, hogy ezek a rendelkezések a választási kampány tisztaságát, a kampánycélú kiadások átláthatóságát szolgálják.

A hatályos szabályozás alapján a jelölt által összegyűjtött és ellenőrzésre átadott ajánlások vizsgálatáról hozott döntésről a választási iroda csak a jelölt nyilvántartásba vételére illetékes választási bizottságot tájékoztatta, a jelöltet nem. Jelen módosítás, orvosolva a hiányosságot, lehetőséget teremt arra, hogy az ajánlások ellenőrzésének eredményéről a jelölt is tájékoztatást kapjon külön kérelme esetén.

A 2018. évi országgyűlési választás egyik fontos kérdése volt az ellenzéki pártok jelöltjeinek egymás javára történő várható és tényleges visszalépésére tekintettel, hogy melyik az az egészséges határidő, ameddig a jelölt jelöléséről joghatályosan lemondhat. Ezt a nyitott kérdést is kezeli az előttünk fekvő törvényjavaslat, amikor úgy fogalmaz, hogy akkor esik ki a jelölt lemondás útján, ha a szavazást legkorábban kezdő külképviseleten a szavazás megkezdésének törvény szerinti kezdő időpontjáig a jelölésről írásban lemond.

(19.30)

A választási bizottságok tagjainak megbízatásával kapcsolatban a 2018. évi országgyűlési választáson még problémát nem okozó, de az önkormányzati választáson már a működőképességet veszélyeztető helyzetet okozhat, hogy a hatályos szabályozás nem tesz különbséget az egyes választási típusok és bizottságok között a delegálásra jogosultak szempontjából.

Jelenleg az önkormányzati választáson egy független képviselőjelölt vagy polgármesterjelölt is delegálható a helyi választási bizottság mellett a területi választási bizottságokba is tagot, amely olyan méretűvé duzzaszthatja a bizottságot, hogy az működésképtelenné válhat. Jelen törvénymódosítás orvosolja ezt a problémát azzal, hogy választási típusonként szabályozza a delegálás szabályait. Tehát a módosítási javaslat külön rendelkezéseket tartalmaz az országgyűlési választásokra, az Európai Parlament tagjainak választására, valamint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választására.

A hatályos szabályozás szerint a területi választási bizottságok nem vesznek részt az országgyűlési képviselők választási eljárásában, ami miatt a Nemzeti Választási Bizottság mint központi választási szerv jelentős többletterheltséggel működött, hiszen az egyéni jelölt nyilvántartásba vétele és az ajánlóívek határidőben való visszaszolgáltatása miatt bírságot kiszabó nagyszámú döntésekkel szemben közvetlenül az NVB-hez lehetett jogorvoslattal fordulni. Jelen törvényjavaslat ezt a leterheltséget kívánja csökkenteni azzal, hogy az országgyűlési választási eljárásba beemeli a területi választási bizottságokat mint elsődleges jogorvoslati fórumot a korábban említett ügyek esetében. A változtatás nem jelent jogbiztonsági problémát, hiszen mindkét eljárás formalizált, a határozatok meghozatala során nincs mérlegelési jogkörük, ezért az ügyek eldöntése egyszerűbb megítélés alá esik. A területi választási bizottság másodfokú határozatai ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmeket az általános jogorvoslati rend szerint az ítéltáblák bírálják el. A választási kampány során kihegyezett plakátok szabályozása jelenleg nem egyértelmű, nem ad megfelelően konkretizált rendelkezéseket a jogalkalmazó számára. Tekintettel arra, hogy érdemi korlátozás kizárólag taxatív megjelölt tárgyakra - a kerítésre, valamint az épület falára - szől, gyakran felvetődik a plakátkihelyezéshez mint a véleménynyilvánítás szabadságához való jog és a magántulajdonhoz való jog összeütközése.

Az általunk tárgyalandó törvényjavaslat az említett kérdés tekintetében is megnyugtató megoldást kíván nyújtani azzal, hogy a taxatív felsorolást kiveszi a törvényből, és nem határozza meg felsorolásban, hogy melyek lehetnek azok a tárgyak, amelyekre plakát kihelyezhető.

A relatív területi kampánytilalom szabályainak értelmezéséről szóló 11/2014. számú NVB-iránymutatásnak megfelelően a javaslatban kiegészítésre kerültek a kampánytilalomra vonatkozó rendelkezések.

Ezek közül fontos kiemelni, hogy a szavazás napját megelőzően a szavazóhelyiségen, valamint a szavazóhelyiséget magában foglaló épületen kívül jogszerűen elhelyezett plakátok választás napján történő kint léte nem valósít meg kampánysértést.

Minden választás alkalmával felmerül a választók vélt vagy valós szervezett szállításának a problémája. A hatályos törvény is egyértelműen kimondja, hogy „a szavazóhelyiséghez történő szállításra nyilvános felhívás nem tehető közzé, szavazóhelyiséghez történő szállításra autóbuzos személyszállítás nem végezhető”. (Dr. Staudt Gábor: *Mikrobuszszal. - Z. Kárpát Dániel: Az nem autóbuzsz.*) Viszont önmagában ez a rendelkezés jelenleg lehetőséget nyújt a szabályozás kijátszására, ezért a javaslat egy újabb bekezdéssel történő kiegészítése gondoskodik arról, hogy a tilalom ne lehessen megkerülhető.

Az új bekezdés az alábbiak szerint határozza meg a szavazóhelyiséghez történő szállításra való nyilvános felhívás közzétételének, valamint a szavazóhelyiséghez történő szállításra való felhívás fogalmát. Szó szerint idézem. „Szavazóhelyiséghez történő szállításra való nyilvános felhívás közzétételének minősül az olyan felhívás, nyilvános közlés vagy plakát, amely szavazóhelyiséghez történő szállítás megszervezésére hív fel, szavazóhelyiséghez történő szállítást elősegítő eszközt népszerűsít vagy annak használatára hív fel. Szavazóhelyiséghez történő szállításra való felhívásnak minősül a szavazóhelyiséghez való szállítás megszervezése, illetve a szavazóhelyiséghez való szállítást megszervező eszköz előállítás.” Ezekkel a pontosan körülírt definíciókkal remélhetőleg megszűnik a tilalom megkerülhetőségének lehetősége.

A 2018. évi országgyűlési választások eredménye által okozott sokk hatására több, a törvényhozásba bejutott ellenzéki pártban is felmerült annak a lehetősége, hogy a választóik képviselőtét megtagadva lemondanak a mandátumukról még az Országgyűlés alakuló ülését megelőzően. Elég, ha csak Hadházy Ákos ámokrepülésére, bocsánat, ámokfutására gondolunk. (*Derűltség.*)

Annak mikéntje, hogy ezt milyen formában teheti meg egy képviselő, nem volt a jogszabályban meghatározva. Ezt orvosolandó a javaslat kimondja, hogy a szavazás napját követően a mandátum Országgyűlés általi igazolásáig a megválasztott képviselő a Nemzeti Választási Bizottsághoz intézett írásbeli nyilatkozatával mondhat le.

A mozgásukban korlátozott személyeknek jelentős nehézséget jelent, hogy két kérelmet, ráadásul időben egymástól elválva kell eljuttatniuk a választási szervhez, ha lakóhelyüktől távol, átjelentkezéssel szeretnének szavazni. Gyakran előfordult, hogy az átjelentkező mozgóurna iránti igényét már akkor benyújtotta, amikor átjelentkezési kérelmét még nem bírálták el, vagy azt be sem nyújtotta a választási szerv irányába.

Az előttünk fekvő javaslat, tekintettel arra, hogy a választásra jogosult, mozgásában korlátozott vá-

lasztópolgár választójogát minél egyszerűbben gyakorolhassa, előírja, hogy ilyen esetekben a választópolgárt átjelentkezéssel át kell tenni a kijelölt szavazókör névjegyzékébe, és számára mozgóurnát kell biztosítani. A választói akarat érvényre juttatását akadályozta, hogy a 2014. évi és a 2018. évi országgyűlési választáson is nagyszámú levélszavazatot nyilvánítottak érvénytelenné az azonosító nyilatkozat helytelen kitöltése miatt. Megfogalmazódott az az igény, hogy a választói akarat érvényesítése érdekében csak az azonosításhoz feltétlenül szükséges adatok megadása legyen kötelező a levélszavazatok leadása esetén.

Javaslatunk szerint a választásra jogosult személy azonosításához nem lenne szükség az édesanyja nevének a megadására a jövőben, hiszen ezen adat megadása nélkül is egyértelműen beazonosítható a személy. A legtöbb hibát is ez az adattípus okozta, mert sokan nem édesanyjuk leánykori nevét tüntették fel a nyilatkozaton. Emellett a születési név megadásának hiányát vagy annak hibás megadását sem tekintik a javaslat az azonosító nyilatkozat érvénytelenségi okának abban az esetben, ha a választópolgár születési neve és viselt neve megegyezik.

Ebben a körben érdemes kitérni arra az esetre is, amikor több mint 4000 levélszavazat érvénytelensége került tévesen megállapításra arra hivatkozva, hogy azokat saját címzésű és nem előre gyártott borítékban adták postára, vagy mert sérült volt a boríték. Holott a választási eljárási törvényben egyetlen szó sem esik a borítékok elvárt formájáról, kinézetéről; a döntéshozó gyakorlatilag új, a jogalkotó által meg nem fogalmazott tartalmat adott a törvénynek, lényegében önhatalmúlag kiegészítette a választási eljárásról szóló törvényt. A jövőben ezért, hogy a választói akarat valóban érvényre juthasson, a javaslat konkrétan kimondja: „A lezárt belső borítékot és a kitöltött azonosító nyilatkozatot a választópolgár a) a külső borítékba, vagy b) bármely más, a Nemzeti Választási Iroda vagy bármely külképviselet címére megcímezett borítékba zárja.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatot megismerve önök is láthatják, hogy egy átfogó, a jogalkalmazói iránymutatásokra épülő, az egész eljárási törvényre kiterjedő szakmai javaslatot tettünk le az asztalra. Ennek megfelelően kérem önöket, hogy szakmai javaslataikkal, építő észrevételeikkel és szavazataikkal támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr, a részletes indokolás bemutatását. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja részéről. (*Z. Kárpát Dániel: Vigyázz, mert ugyanazt olvasod fel, mint az előbb!*)

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jog-

államban kiemelt jelentőségű a demokratikus alapon nyugvó választás, amelyen a választásra jogosultak meggyőződésük szerint döntenek arról, hogy kik legyenek azok, akik képviselik az érdekeiket.

(19.40)

A választójog egyrészt egy politikai alapjog, amely biztosítja a hatalomban való részvétel jogát, másrésztől a választójog jelenti azon jogszabályok összességét, amelyek a népképviselési szervek létrehozásának módját határozzák meg. Tágabb értelemben azon jogszabályok gyűjteménye, amelyek meghatározzák a népképviselési szervek tagjai megválasztásának anyagi és eljárásjogi szabályait, ezért a választójog szabályozása az egyik legkiemelkedőbb jelentőségű kérdés egy demokratikus állam életében.

Magyarországon a rendszerváltást követően kialakításra kerültek az általános, egyenlő, közvetlen és titkos szavazás anyagi és eljárásjogi keretei. Az anyagi jogi szabályok magukba foglalják a választójogosultság szabályait, azaz hogy kik és milyen feltételek alapján vehetnek részt a népképviselési szervek tagjainak megválasztásán. Az eljárási szabályok tartalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek a jelöltállítást, a választás lebonyolításának rendjét, a mandátumok megoszlását, a közreműködő szervek létrehozását és működését, valamint a választáshoz kapcsolódó jogorvoslatok rendjének szabályait tartalmazzák.

Magyarországon az országgyűlési képviselők választására vonatkozóan egyes választási rendszer került kialakításra, amely magában hordozza a többségi választási rendszer, valamint az arányos választási rendszer egyes elemeit. 2010 után szükséges volt a választójogi jogszabályok felülvizsgálata, hiszen olyan problémák kerültek felszínre, amelyek veszélyeztetik a választási rendszer jogszerűségét. Gondolhatunk itt akár a választópolgárok eltérő száma miatt kialakult választókerületek aránytalanságaira, vagy az ajánlószelevények következtében kialakuló visszaélések veszélyeire. Nem volt vita a pártok között az sem, hogy az ország méretéhez képest túl nagy számmal működött az Országgyűlés.

Ezekre és még sok más jelentős problémára nyújtott megoldást az Alaptörvény, a 2011-ben elfogadott, az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény, valamint a 2013-ban megszavazott, választási eljárásról szóló törvény.

A parlament létszáma az új rendelkezések következtében 368 (sic!) képviselő helyett 199-re csökkent, amelyből 106 képviselő egyéni mandátum útján, 93 képviselő pedig országos listáról került a törvényhozásba. A visszaélésekre okot adó kopogtatócédulák rendszere is megszűnt, helyette az ajánlóíveken gyűjtethetik a jelöltséghez szükséges támogatói aláírásokat. Alapvető fontosságú, hogy az új szabályozás orvosolta a súlyos eltéréseket a választókerületek között, és végre arányosan kerültek kialakításra a körzetek. *(Folyamatos zaj az ellenzéki padsorokban.)*

A nemzeti összetartozás szempontjából kiemelt jelentőségű, hogy a határon túli magyarság lehetőséget kapott arra, hogy részt vegyen az anyaországi választásokban. Szeretném hangsúlyozni azt a fontos előrelépést is, hogy a 2014. évi választásoktól kezdve már lehetősége van a nemzetiségi névjegyzékbe felvett választópolgároknak arra, hogy nemzetiségi listára leadhassák voksukat, ennek köszönhetően a német nemzetiség képviselője jelenleg az Országgyűlés tagja lehet, így a törvényhozás szintjén képviselheti a német nemzetiség érdekeit.

Tisztelt Országgyűlés! Több mint négy esztendő után eljött az ideje a választási eljárási törvény felülvizsgálatának és a konzekvenciák levonását követően a szükséges módosítások elvégzésének. Az előttünk fekvő törvényjavaslat éppen ennek az elvárásnak tesz eleget. A javaslatokat megfigyelve észrevehető, hogy több esetben a Nemzeti Választási Bizottság javaslatai, iránymutatásai kerülnek átültetésre, tehát megállapítható, hogy nem egy öncélú törvénymódosításról van szó, hanem szakmai alapokon nyugvó, a jogalkalmazói jelzéseket is figyelembe vevő szakmai koncepcióról.

Egy jogszabály kivételével a változtatások a választási eljárásról szóló törvényt érintik. A kivételt jelentő, módosítandó másik törvény az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény. A jogszabály módosításának célja, hogy amennyiben egy párt a kampánytámogatással összefüggésben visszafizetési kötelezettségét határidőben nem teljesíti és az tőle nem hajtható be, a párt vezető tisztségviselői és listán állított, valamint egyéni választókerületi jelöltjei állnak helyt egyetemlegesen a támogatás visszafizetéséért. Ez a javaslat a kampányfinanszírozás jóhiszemű és tisztességes felhasználását és elszámolását kívánja szolgálni.

A választással kapcsolatos törvények megalkotásának egyik legfontosabb célkitűzése, hogy a választói akarat minél teljesebb módon kerülhessen kifejezésre. Ennek jelentős mértékben gátat szabott a 2018. évi országgyűlési választással kapcsolatban, hogy a választóborítékokkal összefüggésben több ezer határon túli szavazat érvénytelenítésre került. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a jövőbeni téves jogértelmezés kizárására irányul, akként, hogy pontosítja a nem hivatalos, illetve a felnyitást követően visszazárt választóborítékok érvényessége tekintetében a törvényi szabályozást.

Április 8-án este csak jelentős késedelemmel értesülhettünk a választások részeredményeiről, illetve egyes, gyorsan feldolgozásra került végeredményekről. Ennek oka az volt, hogy az átjelentkezésekkel szavazó állampolgárokat választókerületenként egyetlen szavazókör várta, valamint ezen szavazókörök elégtelen számú szavazatszámállalóval működtek, így még 19 óra után is voltak szavazóhelyiségek, ahol tömött sorokban várakoztak a választópolgárok.

A kormánypártok oldaláról több próbálkozás is volt az anomália megszüntetésére, de az ellenzéki pártok minden esetben valamilyen el nem fogadható pluszfeltételhez kötötték a megoldás törvénybe foglalását. Eljött az idő tehát arra, hogy ebben a kérdésben is megnyugtató megoldás szülessen. A javaslat szerint a szavazatszámoló bizottságot a helyi választási iroda vezetője a póttagok közül a szükséges számban további tagokkal egészíti ki, ha az átjelentkező választópolgárok vagy a mozgóurnát igénylő választópolgárok száma azt indokolja. Megítélésünk szerint ez a változtatás alkalmas lesz arra, hogy a jövőben elkerülhető legyen a hosszú várakozás a szavazóhelyiségek előtt.

Közvetlenül kapcsolódik az előbb elhangzott javaslathoz az a módosítási szándék, miszerint a névjegyzék lezárása ne a választásokat megelőző második napon, hanem az azt megelőző negyedik napon történjen. Ezt a változtatást azért lenne fontos elfogadni, kapcsolódva a korábbi ponthoz, mert a helyi választási iroda vezetője ennek segítségével időben látja az átjelentkezők végleges számát, és így fel tudja mérni a választást megelőző napokban, hogy hány további szavazatszámolóra lesz szükség az adott szavazókörben.

A Nemzeti Választási Bizottság a parlamenti választáskor jelentős leterheltséggel működött, mert a területi választási bizottságok nem vesznek részt az országgyűlési képviselők választási eljárásában. A hatályos szabályozás szerint az egyéni jelölt nyilvántartásba vétele és az ajánlóívek határidőben való visszaszolgáltatása miatt bírságot kiszabó nagyszámú döntéssel szemben közvetlenül az NVB-hez lehetett jogorvoslattal fordulni. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezt a leterheltséget kívánja csökkenteni azzal, hogy az országgyűlési választási eljárásban a fent említett feladatot a területi választási bizottság hatáskörébe utalja, elsődleges jogorvoslati fórumként.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakból megállapítható, hogy egy szükséges és szakmai alapon nyugvó javaslat került kidolgozásra, amelybe több helyen beemelésre kerültek a jogalkalmazó által megfogalmazott észrevételek, iránymutatások. Kérem önöket, hogy a választás tisztaságának, a jogalkalmazói munka előremozdításának, valamint a választópolgárok egyszerűbb joggyakorlása érdekében szíveskedjenek támogatni a javaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(19.50)

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat valóban néhány fennálló problémát orvosol. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy hozzá kellett nyúlni a választási eljárásról szóló törvényhez. De egyrésztől kimaradt belőle egy-két,

egyébként szintén megoldandó téma, amelyet nemcsak az ellenzék, hanem az élet is bizonyított, hogy ezeket is szintén meg kellene oldani. Illetőleg van benne még egy-két olyan megoldás, amiket módosító javaslatokkal, ha a Fidesz-KDNP többsége részéről igény van rá, akkor lehet korrigálni.

Természetesen nem szeretném megismételni teljeskörűen az elhangzott pozitív módosításokat. Amire viszont mindenképpen fel szeretném hívni a figyelmet, az az áldatlan állapot, amit korrigálni igyekszik az Országgyűlés, hogy gyakorlatilag órákkal 7 óra után, amikor a választások véget értek, nemhogy eredményt nem lehetett hirdetni, bár az is önmagában bosszantó volt, hogy mindenki várta volna, hogy megismerhessük akár előzetesen, vagy akár részlegesen is, ahonnan bejönnek az információk, hogy mire vezetett a választás, de ettől eltekintve az is bosszantó, hogy a tévé előtt ül az ember, és várnia kell akár hajnalig, hogy bármit lásson. De ami még ennél is bosszantóbb, hogy honfitársainknak órákat kellett várniuk akár kültéren, hogy bármiféle módon bejuthassanak és leadhassák a szavazatukat. Ez önmagában egy olyan körülmény, ami teljes mértékben botrányos volt.

Hozzáteszem, hogy ennek a megoldása nem feltétlenül az lett volna, mármint ami a választás estéjén történő megoldás, hogy nem engedik az előzetes eredményeket sem közzétenni, illetve a beérkező adatokat. Aki már beállt abba a sorba, annak valószínűleg volt egy elképzelése arról, hogy kire szeretne szavazni, úgyhogy az, hogy ilyen tumultus alakult ki, még nem feltétlenül tette indokolttá, hogy az eredmények se jöhessenek be. De bízunk benne, hogy a jövőben ez teljes mértékben megoldódik, és ezentúl azok az állapotok is felszámolódnak, hogy nemcsak hogy 7 óra után kellett nagyon sok választópolgárnak sorban állnia, de napközben is azokban a szavazókörökben, ahol az átjelentkezett szavazók le tudták adni a voksukat, elképesztő hosszú sorok alakultak ki. Nyilvánvalóan akkor is bosszantó, ha valakinek három-négy órát kell sorba állnia, hogy 7 óra előtt a szavazatát le tudja adni. Ez mindenképpen egy olyan pont, ami szembetűnően visszatetszést okozott az egész társadalomban, még, ahogy mondtam, azokban is, akik nem szenvedték ezt el.

Bajkai István képviselőtársam utalt arra - most egy-két dolgot emelnék ki -, hogy a szavazók szállítása meghatározásra kerül, hogy mi számít felhívásnak, illetőleg ennek a szabályozásnak a pontosítása bekerül a törvénybe. De azt azért emeljük ki, hogy továbbra is mikrobusszal, tehát kilencfős járművel lehet hordani, segíteni eljutni szavazni a választópolgárokat. Én ezt önmagában szintén visszásnak tartom. Ezt a törvényt bevezette nem is olyan régen, amikor az új törvényt elfogadta az Országgyűlés a Fidesz-KDNP kétharmadával. Ez még személyautók esetén is bosszantó és a jogállamiságot kikezdő lehet, és hogy a mikrobusz is ebbe a kategóriába tartozik; legfeljebb majd többet fordulnak. De olyat is láthattunk, hogy befértek azért többen is. Lehet, hogy a mikrobusz kilencfős volt, de

abba azért bőven kilenc fő fölött is befértek a választópolgárok, akár úgy is, hogy a határon átnyúló módon. Ilyenről is hallottunk elég sok hírt. Önmagában ezt is mindenképpen orvosolni kellett volna úgy, hogy eltöröljük az egész rendelkezést.

Ha rajtunk múlt volna, akkor szigorúbb rendelkezéseket vezetünk volna be arra is, hogy a információ milyen módon tud kiszivárogni a részt vevő vagy még részt nem vett szavazópolgárokról, hiszen gyakorlat az, hogy vagy a pártdelegáltak, vagy akár az önkormányzati színekben, de köztudottan pártkötődéssel rendelkező fizetett delegáltak kijuttatják azokat az információkat, hogy ki nem volt a választópolgárok közül szavazni, és főleg vidéken tömegesen fel lehet őket keresni, és buzdítani lehet őket, hogy menjenek el szavazni. Hozzáteszem, a törvény csak annyi rendelkezéssel bír, mert kampányolni is lehet a választás napján, így az a buzdítás, hogy valaki menjen el szavazni, még önmagában nem is feltétlenül jogsértő az új szabályok alapján. Így természetesen könnyen lehet azt mondani, hogy egy pártaktivista, amikor a szabályellenesen megszerzett információk alapján, hogy mely választópolgárok nem mentek el választani, akkor ő célzottan is el tudja őket küldeni. Ezt nagyon nehéz ellenőrizni, nyomon követni, a lebukás esélye szinte nulla. Azt pedig jól tudjuk a Kubatov-listák nyilvánosságra kerülése óta, hogy a Fidesz-KDNP ez alapján nemcsak a saját szavazóit, hanem az ellenoldal szavazóit is nyilvántartja, de természetesen elég a saját szavazók mozgósítása is egy olyan eredményhez, ami megkérdőjelezheti a választás tisztaságát.

Kitérnék arra is, hogy ha már a levélszavazatokhoz hozzányúlunk, persze nagyon helyes, hogy pontosítják, hogy milyen borítékban és nemcsak formaborítékba lehet berakni és elküldeni ezeket a szavazatokat, de azért jó lett volna, ha akár egy társadalmi vagy hétpárti egyeztetés körében újrainyitjuk azt a vitát, ami az Alkotmánybíróság előtt is éppen hogy csak megállt. Nem mennék bele megint csak, hogy az Alkotmánybíróság összetétele alapján az azért nagy jó, ha valami egyrészt elkaszálásra kerül, vagy csak billegősen, vagy éppen hogy az Alkotmánybíróság nem kaszálja el.

Tehát azt a szabályozást, amely, úgy véljük, hogy diszkriminatív azok szempontjából, akik kivándoroltak Magyarországról, vagy mondjuk, a visszatérés szándékával külföldön dolgoznak akár éveken keresztül, de megtartották magyarországi lakcímüket, ez alapján ők nem jogosultak levélben leadni a szavazatukat, hanem nekik el kell fáradniuk valamelyik külképviseletre. Ez sok esetben valóban fáradság, hiszen akár több száz vagy több ezer kilométert kell megtenniük, hogy azután órákat sorban álljanak. És lehet, sőt biztos, hiszen ezt tapasztaltuk, hogy nagyon nehézkes a bejutás.

Ebből is látszik egyébként, hogy milyen sok választópolgár szorult külföldre, és higgyék el, hogy nagyon sokan nem kalandvágyból mentek el, hanem gazdasági kényszerből. Nekik a szavazatukat leadni roppant nehéz. És semmi nem indokolja, hogy ők is

élhessenek levélben a szavazással, legalábbis jogi indok nincs. A politikai indok annyi, hogy ők, mint kiderült, javarészből nem a Fidesz-KDNP-re szavaztak. Illetve először a lábukkal szavaztak, amikor kimentek, és utána szerették volna ezt nagy számban az országgyűlési választásokon leadott szavazatukkal is kifejezni. Ezt nagyon nehezen tudták megtenni. Ha időben kell jelezni, hogy valaki élni szeretne ezzel a joggal, akkor számára ugyanúgy kiküldhető lenne az egyéni választókerületi szavazólista is, amelyen be tudják húzni a megfelelő X-eket, és utána postára tudják adni a szavazatukat. Ez nyilvánvalóan nem a jelenlegi kurzus célja, de attól még jár az a magyar állampolgároknak, akik, mondjuk, Londonban dolgoznak, hogy ha megtartották a lakcímüket, mint akik Erdélyben élnek. Vagy akár Angliában, ha a kolozsvári és a szombathelyi vagy egyéb magyarországi településről elvándorolt, de lakcímmel rendelkező magyar állampolgár dolgozik, akkor az egyiknek könnyebb élni ezzel a szavazatával, a másikkal meg irreálisan nehéz.

Arról már nem is beszélve, hogy az e-szavazás intézménye bevezetésének a lehetőségét is meg kellene vizsgálni. Ez nagyon sok országban működik. Észtország, Svájc mind olyan példák lehetnek, amit mindenképpen indokolt lehet görcső alá venni. Azért nem lehet azt mondani, hogy Svájc vagy Észtország olyan helyek, ahol ne járták volna körbe a lehetőségeket, és a demokrácia ne működne. Svájc esetében kifejezetten nehéz azzal érvelni, hogy nem egy kiforrott rendszerről beszélhetünk.

(20.00)

Azután egy-két aprónak tűnő pont, de mégis meg kell említenem a javaslatból, ezekre módosító indítványokat is benyújtok, illetve benyújtottam. A mozgóurna kivetele esetén azt még önmagában értem, hogy egy kicsit előrébb hozzák, hogy ne torlódjanak fel az igények, ezt még meg lehet érteni. De hogy csak annyit írnak le, hogy plusz 10 szavazólap vihető ki, mint ahány választópolgár kérte, ez önmagában kevés. Mert ha nem teszünk mellé valami arányszámot, ahhoz képest, hogy hányan igényelték ezt, akkor az is lehet, hogy egy választópolgárhoz 11-et visznek ki. Azért érzékeljük, hogy ez itt egy kicsit aránytalan megoldás. Én arra teszek javaslatot, hogy ez ne lehessen több a kétszeresénél, már ahányan kérik és amennyit kivisznek, lévén, hogy csak egy rontásnak a javítására van lehetőség. Tehát ha minden választópolgár el is rontja a szavazólap kitöltését, akkor is elégnek kell lennie a szavazólapok kétszeresének.

Aztán nem értem azt sem, hogy ha esélyegyenlőségről beszélünk, a médiában a jelöltek kiegyensúlyozott bemutatásáról beszélünk, akkor a különböző időszakok esetében, amelyek akár lehetnek önkormányzati lapok is, miért csak két, egymást követő lapszámban megvalósuló jogsértés tekintetében szabályozzák azt, hogy vizsgálendő az esélyegyenlőség követelménye. Ez gyakorlatilag azt fogja jelenteni, hogy

egy lapszámban meg lehet szegni, a következőben egy kicsit kiegyensúlyozottabban lehet tájékoztatni, aztán a következő lapszámban szintén meg lehet szegni.

Azt láthattuk, most a Fidesz-KDNP-nek van a legtöbb polgármestere, önkormányzati képviselője, de azért sajnós jellemző volt valamilyen formában még a szocialista kormányra vagy a Szocialista Pártra, hogy bizony-bizony elég erőteljesen az önkormányzati kiadványokban eltorzultak az esélyek. Hozzáteszem, hogy azért a Fidesz-KDNP alatt ez még jobban tökélyre lett fejlesztve helyi szinten, amilyen tapasztalataink nekünk vannak.

Gyakorlatilag lehet, hogy a jelöltek egy kis bemutatkozást kapnak, viszont minden oldalon három helyen ott vigyorog így vagy úgy, vagy amúgy, mondjuk, a fideszes jelölt; nem mint képviselőjelölt, hanem mint a polgármesterrel valamit átadó, egy helyi vagy országos potentáttal fotózkodó, vagy éppen egyéb rendezvényeken megjelenő országgyűlési képviselő. Vagy ha, mondjuk, egy polgármester indul képviselőnek és eddig nem volt képviselő, akkor őt polgármesterként, alpolgármesterként elképesztő módon lehet futtatni. Ez is az esélyegyenlőtlenséget jelenti, és ezt is valahogy szabályozni kellene. De a két egymást követő lapszám már önmagában is egy érdekes szabályozás.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Aztán szintén egy tényleges passzus a végére: a Nemzeti Választási Bizottság országoslista-eredményt megállapító döntése ellen, ha valaki felülvizsgálatot szeretne benyújtani, és ez elég gyakran geszlik, arra 1, azaz egy egész napja lesz. Ezt azért szerintem jogásként is mindannyian érzékeljük, hogy elég csekély határidő, főleg, ha valaki érdemi módon kidolgozva, érdemi bizonyítékokkal ellátva szeretné benyújtani, még a 3 nap is eléggé szűkös. De, mondjuk, a választási eljárásnak és a választás eredményének mielőbbi megállapítása szempontjából még a 3 napot meg lehet érteni. De az 1 nap tulajdonképpen felkészült jogászok számára, ha minden bizonyíték rendelkezésre áll, akkor is majdnem hogy lehetetlen küldetés. Vagy legalábbis olyan módon biztosan lehetetlen, hogy ne tudja azt majd, mondjuk, a bíróság könnyedén, akár formai kifogásokkal elutasítani.

Úgyhogy attól függetlenül, hogy nagyon sok jó javaslat bekerült ebbe az előttünk fekvő törvényjavaslatba, de legalább ugyanannyi nem, és amelyek bekerültek, azok is számtalan ponton módosításra szorulnak. Bizom benne, hogy valamiféle fogadókészség lesz.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Jó estét kívánok! Köszöntöm önöket ezen a remek estén. A KDNP vezérszónoka, Vejkey képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes, választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló T/714. számú törvényjavaslat benyújtása nem meglepő, mint ahogyan azt az ellenzéki szirénhangok a sajtóban már az általános vitát megelőzően hallattatták, hanem éppen ellenkezőleg, a gyakorlati tapasztalatok alapján a további finomhangolások indokoltá váltak, amit a parlament 2018. évi alakuló ülésén úgy Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke, mint Pálffy Ilona, a Nemzeti Választási Iroda vezetője is egyértelműen javasolt. A módosítások ténye tehát nem meglepő, hanem sokkal inkább szükségszerű.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Így nem meglepő az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosítása iránti igény sem, amely a jelen törvényjavaslatban manifesztálódott. A törvényjavaslat, a kampányfinanszírozás jóhiszemű, tisztességes felhasználását és elszámolását elősegítő előírja, hogy a pártlista részére járó állami kampánytámogatás visszafizetéséért az adott pártlistán szereplő valamennyi jelölt, illetve az adott párt, illetve jelölő szervezet által állított valamennyi egyéni jelölt egyetemlegesen felel.

A javaslat fenti elv mentén előírja azt is, hogy a párt, illetve jelölő szervezet, amely az előző országgyűlési választások során folyósított állami kampánytámogatással nem számolt el törvény szerint, nem tarthat igényt újabb kampánytámogatásra sem.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A felvezetőm alapján szintén nem meglepő a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosítása sem. A jelen törvénymódosítás elsődleges funkciója az, hogy a választások lebonyolításával kapcsolatban felmerült nehézségeket kezelje, a választópolgárok joggyakorlását könnyítse, és a szavazás megszervezését kiszámíthatóbbá tegye.

Fontosabb módosítások az alábbiak: névjegyzékkel kapcsolatos kérelmek benyújtásának egyszerűsítése, névjegyzéklezárás időpontjának előrehozatala, közforgalom számára nyitva álló magánterület esetén tulajdonosi hozzájárulás szükséges ajánlásgyűjtéshez, ajánlások érvényességének pontosítása az NVB iránymutatás alapján, a nem állami vagy önkormányzati jogalanyok számára a tulajdonjog védelmének biztosítása, a szavazásnapra vonatkozó rendeltetések pontosítása az NVB iránymutatása alapján, a szavazóhelyiséghez történő szállításra való felhívás vagy annak megszervezésére vonatkozó tilalom egyszerűsítése, politikai hirdetést közlétező sajtótermék minden politikai hirdetésre vonatkozóan kötelező közzétenni majd azt is, hogy a hirdetést kinek a megrendelésére teszik közzé, alkotmányos mulasztás orvoslása a másodfokú bizottsági határozat, valamint a bírósági felülvizsgálat során meghozott határozatok közlése kapcsán, a nem hivatalos, illetve a felnyitást követően visszazárt borítékok érvényessége tekintetében a törvényi szabályozás pontosítása, az

azonosító nyilatkozat tartalmának egyszerűsítése, végül a választási eredmény megállapítására vonatkozó rendelkezések pontosítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánom megismételni az előttem már Bajkai István képviselőtársunk által expozéban elmondottakat, illetve azt, amit a Fidesz vezérszónoka, Salacz László képviselőtársunk felszólalásában elmondott. Ezért zárszóként annyit kívánok még előadni, hogy a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/714. számú törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(20.10)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Molnár Zsolt képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik vezérszónoka az előbb sok részletkérdést említett, amelyek fontosak lennének, ha a kezdeményezők valós, a választási eljárást és a kampányfinanszírozást valóban érintő kérdéseket hoztak volna elsősorban a Magyar Országgyűlés elé. A Bethlen Gábor Alaphoz hasonlóan azokat fogom említeni, amelyek nincsenek benne ebben a javaslatban, ezért nem tehetnek önök mást, mint hogy visszavonják a kezdeményezésüket, visszavonják eljárási okok miatt, hiszen egypárti, már bocsánat, mint Fidesz-KDNP egypárti javaslatot hoztak az Országgyűlés elé érdemi egyeztetések nélkül. Sem más pártokkal, sem civil szervezetekkel, sem választási szakértőkkel nem egyeztettek ezekről az egyébként fontos kérdésekről, nem vették figyelembe azokat az ajánlásokat, nemzeti közti fórumok ajánlásait, amelyek egy fair eljárásra, egy fair választási eljárásra vonatkoznak. Tehát ez az eljárási része.

Sokkal fontosabbak a tartalmi hiányosságok, és ezek közül rögtön említeném a levélszavazás kérdését, aminek a kiterjesztése elengedhetetlen lenne arra a közel egymillió honfitársunkra, akik világszerte élnek, és nem tudnak élni ezzel a könnyített szavazással, teljesen diszkriminatív módon és elfogadhatatlanul. Itt korábban említésre került, hogy az Alkotmánybíróság előtt is nehezen állt meg az a megállapítás, hogy a kettős állampolgárok, akiknek nincsen belöldi lakcímük, élhetnek ezzel az intézménnyel, a belöldi lakcímmel rendelkezők, de akár életvitelszerűen külföldön tartózkodók pedig nem. Nyilvánvaló a politikai szándék: minél kevesebben szavazzanak azok közül az állampolgárok közül, akik már kifejezték véleményüket a kormányról azzal, hogy elhagyták Magyarországot, és életvitelszerűen külföldön élnek, viszont minél többen szavazzanak, akár a holt lelkek is szavazzanak levélszavazás útján a kettős állampolgárság révén. Ne felejtsük el, a regisztráció, amely automatikussá válik és nem szükséges a megújítása, azt az

erős kétséget ébreszti bennünk, hogy bizony olyanok is fognak szavazni, akik már nem élnek.

Ezért amennyiben a levélszavazás intézményét nem teszik rendbe - és hozzáteszem, nem a kettős állampolgársággal van probléma, hiszen ez egy jó jogintézmény, akár még a szavazás is elfogadható. Abban a formában nem elfogadható, ahogy önök törvénybe iktatták, és ahogy most próbálják fabrikálni, hogy lehetőség szerint valamennyi levélszavazat érvényes legyen: legyenek érvényesek azok is, amelyek megsérült borítékban érkeznek, amelyek kétségek között érkeznek, és amelyek adott esetben, mondom, holt lelkektől származnak.

A másik nagyon fontos kérdés a kamupártok viszonyrendszere. Önök itt most az egyetemleges felelősség intézményével próbálnak operálni, pedig ez sokkal egyszerűbb megoldás lenne: a többes ajánlás megszüntetése, ami sorozatos büntetőeljárásokhoz vezetett, sorozatos visszaélésekhez vezetett. Láthatuk az elmúlt választás során, hogy milyen átmásolások, milyen gyanús egybeesések voltak például a zuglói egyéni választókerületben, ahol vésszesen hasonlított a Fidesz képviselőjének ajánlásához szükséges lista egy másik egyéni jelöltéhez. Ezek mind olyan sorozatos visszaélésekhez vezethetnek, amelyeket megszüntetni csak a többes ajánlás intézményének eltörlésével lehetne. Ez mérne csapást a kamupártokra, és nem pedig az egyetemleges felelősség behozatala, hiszen vagyontalan emberek mindig lehetnek egy kamupártban, tehát lehetséges, hogy sehova nem vezet ilyen értelemben. És az, hogy nem kaphat támogatást az a párt, amelyik korábban nem számolt el; hát, majd lesznek új pártok, lesznek vagyontalan személyek, és újra lesznek visszaélések. A többes ajánlás intézményét tessék megszüntetni, akkor van értelme ezekről a javaslatokról tárgyalni. Ami most itt zajlik, az egy mellébeszélés.

A harmadik pont, amit mindenképpen szükséges lenne beépíteni ezekbe a javaslatokba, az állami és önkormányzati szervek kampányolásának, hirdetései tilalma az országgyűlési kampányban. Elfogadhatatlan, hogy állami és önkormányzati szervek, cégek hirdessenek akár fizetett hirdetésként, akár társadalmi célú, idézőjelben, nyilvánvalóan a kormány számára helyes vagy a kormány számára helyesnek vélt tartalommal közérdekű társadalmi hirdetésként. Ezeknek nincsen helyük egy tisztességes országgyűlési vagy önkormányzati kampányban, ezeknek a tilalma alapvetően szükséges lenne.

Ha ezekről folyik a vita, akkor van értelme a részletkérdésekről beszélni. Amíg ezek nincsenek a javaslatban, addig tulajdonképpen csak mellébeszélés, ködösítés zajlik, ezért teljesen elfogadhatatlan, hogy ilyen keretek között vitatkozzunk ezekről a kérdésekről. Itt nincs másról szó, mint a levélszavazatok szavazatgyárrá való átalakításáról, hogy a Fidesz-KDNP, ismétlem, akár a holt lelkek szavazataival tudjon hatalmon maradni.

Arra kérjük önöket, a kezdeményezőket nagy tisztelettel, hogy vonják vissza ezt a javaslatot, építsék

bele a levélszavazat kiterjesztését, ahogy ezt más pártok is javasolták, a Szocialista Párt többször, szüntessek meg a többes ajánlást, számúzzuk a kamupártokat a magyar választási rendszerből, és tiltsuk meg az állami és önkormányzati szervezetek bármilyen módon, közvetlenül, közvetetten a kampányolást. Ha ezekről folyik a vita, akkor helye van a Magyar Országgyűlésben a részletekről való további gondolkodásnak, de amíg ezek nincsenek, addig tulajdonképpen mellébeszélés, ködösítés és a zavarosban való halászás zajlik.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Arató Gergely képviselő úr, Demokratikus Koalíció!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kénytelen vagyok avval kezdeni, hogy három nagyon hasonló szemléletű törvényjavaslat fekszik előttünk, amelyek közül ez csak az első, ezt követi majd a gyülekezésszóló törvény, majd a magánélet védelméről szóló törvény is. Ez a három törvényjavaslat egy dologban nagyon hasonlít egymásra: abban, hogy nem a közjóról, a polgárok jogainak védelméről szól, hanem csak arról, hogy mik a Fidesz félelmei. Önök félnek a szabad sajtótól, félnek a szabad gyülekezéstől, a szólásszabadságtól, és mint ez a törvényjavaslat bizonyítja, félnek a szabad választásoktól.

A választási törvénynek csak egyetlen célja van: az, hogy tovább nehezítse az ellenzéki pártok kampányolását. A Fidesz most bosszút áll azért, hogy az egyébként szintén önök által egyoldalúan írt választási törvényben is maradtak még olyan jogi garanciák, amelyeknek következtében időnként a választási szervek, elsősorban a Kúria önök ellen mer ítélni egyik vagy másik ügyben. Végig lehet követni, hogyan vezették át önök a Fidesz számára kedvezőtlen bírósági döntéseket ezen a törvényjavaslaton, hogyan szedik ki azokat a garanciákat, amelyeken ezek a döntések alapultak. Nem más ez a törvény, mint szájpecektörvény, olyan törvény, amelynek az a célja, hogy még kevésbé legyen módja tisztességes versenyben megmérkőzni az ellenzéknek a választásokon. Ezzel önök nem csak a demokrácia szabályait sértik meg, teszem hozzá idézőjelben, mellesleg Magyarország kötelezettségeit is, többek közt az emberi jogok egyezményének azt a kiegészítő jegyzőkönyvét, amelyik szerint biztosítani kell a nép véleményének kifejezését, a szabad választásokat. A nép véleménye az, amit önök nem akarnak a választásokon sem hallani.

Bajkai képviselő úr az indoklás felolvasása előtt megosztotta velünk a választási törvény eddigi sikeireit is. Azt kell önnek mondanom, hogy nem sok mindennel van mit dicsekedni. Ez alapján a választási törvény alapján eddig két országgyűlési választást bonyolítottak le, mind a kettő után az EBESZ választási megfigyelői egy hosszú hibalistával álltak elő, amelyben kimutatták, hogy milyen módon sérült a tisztességes választás elve.

Lenne persze egy csomó olyan szabály, amellyel valóban érdemes lenne foglalkozni a választási törvény kapcsán. Ilyen a választókerületeknek az a megrajzolása, amelyik időnként komikus módon kanyarog annak érdekében, hogy a Fideszt kedvezőbb helyzetbe hozza.

Ilyen a győzteskompenzáció perverz intézménye. Ilyen az a rendszer, amelyik lényegében megfosztja szavazati joguktól vagy legalábbis jelentősen korlátozza a szavazati jogukat azoknak a honfitársainknak, akik külföldön dolgoznak vagy élnek. Ilyen az a szabály, amelyik ugyanakkor rendkívül lyukasán szabályozza a határon túl élő kettős állampolgárok szavazati jogát, a levélszavazás szabályait, és számos visszaélésre ad módot az ő szavazatuk kapcsán. Lenne tehát itt olyan dolog, amit lehetne, kellene rendezni, de erre semmilyen kísérletet nem tesznek. Csak az a céljuk, hogy még nehezebbé tegyék az ellenzék számára a kampányolást, még inkább bebetonozzák saját magukat.

Hadd mondjak erre néhány példát, és magam is követném a képviselő úr önkorlátozását, nem ismételnék el mindent, amit Molnár Zsolt képviselő úr már elmondott.

Hadd emeljek ki néhány pontot! Az egyik ezek közül, hogy teljesen nyilvánvalóan az a céljuk, hogy azt a monopóliumot, amit megszereztek már az óriásplakátok tekintetében, most könyörtelenül érvényesítsék azzal, hogy lényegében lehetetlenné teszik a más felületeken való hirdetéselhelyezést, hiszen senki sem gondolhatja, hogy akár az önök kezében lévő önkormányzatok, akár az önök kezében lévő, mondjuk, energiaszolgáltató cégek hozzá fognak járulni ahhoz, hogy például a villanyoszlopokon az ellenzéki pártok hirdetéseket helyezzenek el.

(20.20)

Ezeket majd az önök cégein keresztül lehet megszerezni - ahova már jól bevásárolták magukat -, természetesen nem egyenlő feltételekkel.

Beleírják azt is ebbe a törvénybe, hogy a határon túli szavazat, a levélszavazat akkor is érvényes, ha nem szabályos borítékban érkezett, ha semmilyen módon nem lehet ellenőrizni azt, hogy kitöltés után felbontották-e ezeket a borítékokat, átírták-e valamilyen módon a levélszavazatot. Semmilyen módon nem lehet ellenőrizni azt, hogy hitelesek-e ezek a szavazatok, de mivel ezek azért döntő többségben fideszes szavazatok, ezek így is jók önöknek.

Ehhez járul még az, hogy ezenkívül úgy változtatják meg a határon túli levélszavazatok regisztrálásának most is nagyon laza és biztonsági lyukakkal teli szabályozását, hogy még könnyebbé tegyék a visszaélést. Néhány személyi adat birtokában korlátlanul lehet gyártani mostantól kezdve a holt lelkeket, a fiktív Fidesz-szavazókat, akikkel sosem találkozunk, csak akkor, amikor megérkezik a levélszavazatuk szépen egyenletesen, egy kézzel kitöltve százasaival.

Bár nem ebben a törvényben szerepel, érdemes azt is megemlíteni, hogy mellesleg a gyülekezési törvényben is korlátozzák a választási gyűlések és a választásokhoz kapcsolódó demonstrációk megtartását.

Elvileg a kamupártokkal kapcsolatos szabályok még támogathatóak is lennének. Az csak a baj, hogy jól látjuk, ezeket eddig is roppant szelektív módon értelmezték. Teljesen nyilvánvaló csalások esetében nem lépnek föl, ha ez érdekükben áll, persze másokkal szemben meg föllépnek, ha éppen az áll érdekükben. De egyszerű lenne a megoldás, ezt Molnár Zsolt képviselő úr is említette, mint ahogy mindenki csak egy pártra és egy jelöltre szavazhat, ugyanúgy vissza kell hozni azt a megoldást, hogy mindenki csak - hiteles módon ráadásul - egy jelöltet ajánlhat, és rögtön nincsen ez a probléma, nem lesznek kamupártok.

Végül hadd emeljem ki azt is, hogy ez a javaslat a benyújtás módja miatt is teljesen elfogadhatatlan, hiszen pillanatok alatt a megszokott törvényalkotásban hozták ide, az csak a különbség, hogy ezt az egyébként nem különösebben válogató Igazságügyi Minisztérium sem merte már vállalni és a nevére venni, ennek következtében képviselői módosító indítványként nyújtották be. De ha osztanám képviselőtársaimnak Vejkey képviselő úr véleményének hitelességével kapcsolatos optimizmusát és úgy gondolnám, hogy valóban az a cél, hogy legalább ebben a borzasztó rossz választási rendszerben a legnyilvánvalóbb hibákat javítsuk ki, akkor az lenne a kérdésem, hogy miért nem hívtak akkor össze akár a kezdeményező képviselők egy többpárti egyeztetést, miért nem próbáltak konszenzussal hozni valamilyen javaslatot. De persze nem kérdezem, hiszen világos, hogy nem ez a javaslat célja, ennek a javaslatnak kizárólag az a célja, hogy a Fidesz a lehető legtöbb törvényi eszközzel garantálja, támogassa a saját mindenkorai választási győzelmét.

Ez a javaslat nem javítható, nem lehet elfogadható állapotba hozni, ezért ezt nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik most. Tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csatlakozva ellenzéki képviselőtársaimhoz, én is alapvetően kritikát fogok megfogalmazni. Lehet, hogy egy kicsit szigorúbb lesznek, mint az előttem szólók. Ugyanakkor mivel igen jelentős, a mai nap legfontosabb törvényének vitájáról és a legfontosabb törvényjavaslatáról van szó, mi úgy készültünk természetesen, hogy módosító javaslatokat nyújtunk be. Egy nagyon fontos törvényről van szó. Úgyhogy annak ellenére, hogy mi sem hiszünk abban, hogy akár a módosítók útján elfogadható állapotba lehet hozni ezt a törvényt, de mégis megtettük azt, hogy a legfontosabb kérdések kapcsán

nyújtottunk be módosítókat, hátha ezek közül néhányat el tud fogadni a kormánypárti többség.

Az előterjesztő Bajkay képviselő úrral néhány dologban egyet tudok érteni, például abban, hogy igen komoly jelentősége van a választásoknak, és hogy rendkívül fontos, hogy biztosítsuk a választópolgárok számára, hogy szabadon kinyilváníthassák az akaratukat. *(Derültég az ellenzék padsoraiban.)* Ebben egyet tudok érteni, illetve abban is, hogy a választási rendszer az egyik legfontosabb közjogi kérdés, de eyebeekben sajnos eltér a véleményünk.

Elhangzott a felvezetésben, hogy 2010-ben, '11-ben a Fidesz megkezdte már a választási rendszer áttekintését, egyszerűsítését. Ezt mi olyan módon látjuk, hogy elkezdtek úgy alakítani a választási rendszert, hogy ez minden szempontból megfeleljen a hatalmi érdekeiknek. És valóban, ahogy elhangzott több ellenzéki képviselőtársamtól, ez egy egypárti választási törvény, tehát itt nemzeti minimumokról csak néhány esetben lehet beszélni. Nyilván összességében ez a választási rendszer egy nemzeti minimumnak nem tekinthető semmi esetre sem.

Ezért nem is csoda, hogy nem oly rég ellenzéki pártok tulajdonképpen egyetértésben tudtak egy olyan javaslatot letenni az asztalra, amely függetlenül a meglévő ideológiai különbségektől kifejezi azt, hogy lenne olyan választásitörvény-módosítás, ami, mondhatjuk, hogy egy nemzeti minimumként megjelenhetne. Egy ilyen rendkívül fontos kérdés kapcsán erre szükség is lenne, de nyilván illúzióink nincsenek, hogy a kormány e tekintetben nyitottságot mutat-e.

A jelenlegi helyzet kapcsán én olyan helyzetértékelést tudok tenni, hogy 2011-ben az új választási törvény kapcsán gyakorlatilag térinformatikai rendszerekkel hatalomtechnikai szempontok alapján lettek kialakítva az új választókerületek, tehát manipulatív módon lettek kialakítva. A választójog gyakorlását tulajdonképpen azóta is adminisztratív eszközökkel korlátozzák, illetve a választási kampány tisztességes lebonyolításának nincsenek meg a megfelelő garanciái.

Most, hogy benyújtották ezt a törvényjavaslatot, azt el kell mondanom, hogy vannak valóban előremutató elemek, tehát vannak olyan javaslatok, olyan pontjai a javaslatnak, amelyek valós problémákra kínálnak még akár működő megoldásokat is, de összességében a véleményünk az, hogy ezáltal még torzabb lesz a választási rendszer. Tehát ha a törvényjavaslatot ilyen módon változatlan formában fogadja el a kormánypárti többség, akkor az még távolabb visztől, hogy ezt egy demokratikus eljárásnak lehessen nevezni.

Egy kicsit részletesebben áttekintve a javaslatot, és nem kívánok fukarkodni a tekintetben sem a hozzászólásomban, hogy amivel egyetérték, azt megemlítem. Itt van például az a javaslat, amely, mondhatjuk úgy, hogy a kamupártok működésének visszaszorítására vonatkozik. Hogy a kampánytámogatás visszafizetése kapcsán a listás jelöltek is felelősek

legyenek, azt egy fontos javaslatnak tartjuk és elfogadhatónak is tartjuk, nyilván megjegyezve azt, hogy a kamupártok létrejötte és a kamupártok tündöklése alapvetően a Fidesznek köszönhető. Azért egy ilyen javaslat, ami mondjuk, lehet egy lépés a jó irányba, önmagában kevés, tehát elvárható lenne a Fidesztől, illetve a kormánytól, hogy olyan javaslatot nyújtson be, amely egyértelműen kizárja a kamupártok működésének a lehetőségét, hogy érdekeltek legyenek egyáltalán ezek a szereplők, hogy ilyen kamupártokat indítsanak a választáson.

Önmagában az is egy jó javaslat lehet, hogy azon pártok, azon szervezetek, akik nem tudtak megfelelően törvényesen elszámolni a kampánytámogatásokkal, azok ne legyenek jogosultak a következő választáson kampánytámogatás fölhasználására. Ugyanakkor itt mindjárt fölmerül annak a gyanúja vagy fölmerül az aggodalom részünkről, hogy de vajon az a szervezet, amely jogosult ellenőrizni a pártok támogatásának a felhasználását, valóban elfogulatlanul fogja-e értékelni a különböző szervezetek munkáját.

Van egy olyan javaslat ebben a törvényjavaslatban, hogy a választókerületi választási bizottságba csak az érintett választókerületekben egyéni jelöltet indító szervezet jelölhessen tagot. Ezt mi indokolatlan korlátozásnak tartjuk, ezt nem tudjuk elfogadni. Itt több ellenzéki képviselőtársam jelezte, hogy a külföldön élő, tehát Magyarországon lakcímmel nem rendelkező választópolgárok regisztrációjára kialakul egy rendszer, ami önmagában nem is lenne probléma, de mi is osztjuk azt az aggodalmat, hogy azokat a visszaéléseket ez nem fogja kizárni, hogy az elhunyt választók nevével visszaélve is érkezhessenek szavazatok. Tehát nem látjuk a garanciát ebben a rendszerben, hogy ezt a rendkívül fontos problémát és visszaélési lehetőséget megszünteti vagy kizárja.

Az ajánlásgyűjtés rendszerében nagyon komoly problémának és korlátozásnak tartjuk azt, hogy a közforgalom számára megnyitott magánterületeken kizárnák az ajánlásgyűjtés lehetőségeit, nyilván áruházak parkolójára és a többire gondolnak. Mi úgy gondoljuk, hogy az Alaptörvényben is a tulajdonhoz rendelt felelősség kérdése az az iránymutató ilyen szempontból, így ez a fajta felelősség aláhúzza azt, hogy bizony egy ilyen fontos közcél érdekében rendelkezésre kell bocsátani ezt a bizonyos magánterületet, ami közforgalom számára amúgy elérhető. Úgyhogy ezzel kapcsolatban nyújtottunk is be javaslatot, hogy ez továbbra is így legyen.

Nagyon kirívó javaslat és negatívan érinti az ellenzéki pártokat az úgynevezett vadplakátolás tiltsa. Elégé cinikus módon olyan indoklással vezetnék be, hogy az épített és a természeti értékek védelme mellett a magántulajdon arányos védelme miatt indokolt, hogy mondjuk, egy villanyoszlopra plakátot lehessen elhelyezni. Azt követően, hogy gyönyörűen le lett uralva az óriásplakátok, különböző hirdetési felületek piaca, ez egyértelműen arra utal vagy azt célozza ez a törvénymódosítás, ez a pont, hogy azok az ellenzéki pártok, akik mögött nincsen

egy oligarcha, akiknek lennének hirdetőfelületei, nem tudnak ilyen módon üzeneteket eljuttatni a választópolgárokhoz. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Ezzel kapcsolatban is nyújtottunk be módosítót, amely oly módon egy kicsit könnyítené ezt a szabályozást, hogy ezeken a bizonyos elemeken elhelyezhető legyen, mondjuk, egy szilárd táblán olyan módon hirdetés, ami nem okoz sérülést a hirdetőfelületen.

(20.30)

Remélem, hogy belátják kormánypárti képviselőtársaim, illetve a kormánypárti többség, hogy ez egy olyan kompromisszum lehet, egy olyan módosító javaslat lehet, amely mindenképpen demokratikusabbá tenné ezt a most benyújtott javaslatot.

A levélszavazás rendjéről is beszéltek már képviselőtársaim, arról még nem nagyon szóltak, hogy a javaslatban szerepel a levélszavazás határidejének, a rendelkezésre álló időnek a kiterjesztése. Ezt mi elfogadhatónak tartjuk, tehát ez egy indokolt lépés lehet, ugyanakkor feltűnik, hogy akkor miért nem nyitják meg a levélszavazás lehetőségét mindenkinek, aki nem tartózkodik Magyarországon a választás idején. Teljes mértékben elfogadhatatlan az a különbségtétel, ami a levélszavazás, illetve a külképviselési szavazás között fennáll, nyilván össze sem lehet hasonlítani az esélyét annak, hogy a különböző módon szavazó polgároknak mekkora erő- vagy energiabefektetés részt venni a választáson, és mekkora munka ezt lebonyolítani.

Szó esett arról is, hogy a levélszavazatok kapcsán ezentúl gyakorlatilag bármilyen borítékban el lehet juttatni a levélszavazatot. Ez azért aggaszt minket is, mert ilyen módon valóban, ahogy képviselőtársam is elmondta, nem lehet meggyőződni arról, hogy nem lett korábban felbontva az a küldemény, és nem módosították a leadott szavazatot.

Ezek azok a legfontosabb problémák tehát, amelyeket mindenképpen ki szeretnék emelni, de emellett más problémás elemeket is látunk.

Ugyanakkor arról is szeretnék szólni, hogy milyen módosítókat nyújtottunk be. Én nem kívánom az összeset felsorolni, de azért a fontosabbakat megemlítem, és remélem, hogy sikerül képviselőtársaimnak belátniuk azt, hogy szükség van arra, hogy ezeket a módosításokat önök is támogassák.

Amit már említettem, a vadplakátolás helyett egy ilyen kulturáltabb módon, egy ilyen fix lemezfelület kihelyezésével szükségesnek és indokoltnak látjuk mi azt, hogy biztosítható legyen a plakátolás lehetősége, tehát a hagyományos hirdetőfelületeken túl. Jellemzően az önkormányzatok egyébként nem helyeznek ki hirdetési felületeket, maradna ez a lehetőség, de én azt tapasztaltam - nagyon sok helyen jártam a kampány során az országban -, hogy alig-alig van olyan önkormányzat, amely megfelelő mennyiségben gondoskodik arról, hogy ezeket a hirdetőfelületeket kihe-lyezze. Sajnos ez nem egy megoldott alternatíva.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a közforgalom előtt megnyitott magánterületeken továbbra is biztosítsák a kampányolás lehetőségét, mert úgy gondoljuk, hogy az, hogy ilyen módon kommunikálunk a választópolgárokkal, az lényegesen fontosabb érdek, és mindenképpen egy indokolt mértékben ilyen szempontból nem érdemes túlzottan védeni a magántulajdonhoz biztosított jogot.

A választási bizottságok határozatai kapcsán rendkívül fontosnak tartjuk azt, hogy ezeknek a megszületését követően, tehát a megszületésüket követően azonnal publikálni lehessen, hogy megismerhetőek legyenek a választási bizottságok határozatai. Döbbenetes, hogy erről is gondoskodni kell, hiszen ez nincs biztosítva.

Benyújtottunk egy olyan módosítót is, hogy az épület vagy az építmény falára történő időleges kivétel ne számítson plakátnak. Gondolom, érthető, hogy miért nyújtottuk be ezt a módosító javaslatot, szerintem teljes mértékben logikus, véleményünk szerint ez teljes mértékben logikus.

Valóban, nem is tudom már, melyik képviselőtársam, talán Staudt Gábor képviselőtársam említette, hogy az esélyegyenlőség megsértésének vizsgálatára valóban indokolt lenne szűkebb határidőt hagyni.

Valóban, az egészen életszerű példa, amit képviselőtársam is mondott, hogy a következő lapszámot teljesen felesleges megvárni a tekintetben, hogy megvizsgálják az esélyegyenlőség megsértésének a tényállását.

Összességében tehát azt kell hogy elmondjuk a törvényjavaslat kapcsán, hogy a valóban néhány fontos és elfogadható módosítás mellett összességében ez a törvényjavaslat tovább fogja korlátozni a választási szabadságot ilyen módon, ennek elfogadása által távolabb kerülünk egy demokratikus választási rendszertől, de ennek ellenére én kérem képviselőtársaimat, hogy a benyújtott javaslatainkat vizsgálják meg, fogadják meg azokat, próbálják meg támogatni, de azt tudom mondani, hogy sajnos ennek ellenére sem fogja tudni az LMP-frakció támogatni a törvényjavaslatot a végszavazásnál. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, a Párbeszéd vezérszónoka, parancsoljon!

KOC SIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mivel későre jár, és utolsó felszólaló vagyok *(Derűlttség az ellenzék soraiban.)*, próbálom majd nem megismételni az előttem elhangzottakat, a legtöbb ellenzéki...

ELNÖK: Ne bizzon ebben! *(Derűlttség.)*

KOC SIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: ...a legtöbb ellenzéki felszólalóval teljesen egyetérték az értékelésben. Viszont muszáj

vagyok Bajkai úr pár kijelentésére reagálni. Nem tudom, mi szükség volt rá, de azt említette, hogy az ellenzék külföldi tanácsadókat alkalmazott. Itt biztos Arthur Finkelsteinre gondolt, aki a Fidesznek adott tanácsokat a gyűlöletkampányához. Vagy a 2010 előtti, súlyosan eltérő választókerületekről beszélt, itt biztos az I-V. kerületi, Dunán átnyúló választókörzetről beszél, vagy a siófoki körzetről, ahol Siófok város és Taszár városa egy választókörzetben van. Szóval, kicsit azt gondolom, jó lenne akkor, ha szakmailag beszélünk egy törvényjavaslatról, akkor szakmai érveket felhozni.

Az első körben én is az egyeztetést hiányolom, tehát ez egy választásokkal kapcsolatos törvény, ahol a parlamenti pártok itt vannak, terveznek részt venni a következő választáson, az előző választáson is részt vettek. Ennek az lenne a módja, az lenne az elegáns, hogyha lenne egy egyeztetési folyamat, amelynek a végén el tudunk fogadni egy konszenzusos javaslatot. Nyilván ez így nem elegáns, ahogy ez be lett nyújtva, de már megszokhattuk. A végén egyébként majd én arra teszek javaslatot, hogy ezt a törvényjavaslatot így ne fogadjuk el, hanem legyen egy egyeztetési folyamat.

Vannak a törvényjavaslatban jó irányok, ezekről majd szólok pár szót, de mi azt vettük észre, hogy sokkal inkább az a cél, hogy amik a Fidesz által korábban elfogadott törvényben előnytelenek voltak, azokat most megváltoztassák. Többet említették itt a levél-szavazatok megkönnyítését, mi egyébként ezt támogatjuk, legyen minél könnyebb szavazni levélben, ne legyenek ilyen adminisztrációs akadályok, hogy valaki nem tudja rendesen leadni a szavazatot, de itt többet említették előttünk, hogy igen, a külföldön élő, magyar lakcímmel rendelkező állampolgárok számára is biztosítani kellene ezt.

A plakátok kihelyezésének szűkítése egy nagyon cinikus javaslat, főleg ma egyébként, amikor arról van hír, hogy a kormány egy újabb 2,3 milliárdos plakátkampányt indít, és nem véletlenül mondom a kormányt, mert a kormány és a Fidesz kommunikációja teljesen egybeesik. Tehát ilyen szempontból simán beszélhetünk erről így, hogy gyakorlatilag ugyanazokat az üzeneteket mondja a kormány, mint a Fidesz. Annak az ismeretében, hogy ismerjük, hogy az óriás-plakátcégek, a citylightcégek, az elefántfülcégek kinek a tulajdonában vannak, ezzel a javaslattal gyakorlatilag elveszik az ellenzéki pártoktól azokat a minimális felületeket, ahol a választópolgárokat tájékoztatni tudják a jelölről, az elképzeléseikről. Ez így teljesen egyoldalúvá teszi majd a kampányt.

Az általános indoklás azt írja, hogy a törvényjavaslat célja, hogy a felmerült nehézségeket kezelje. Na most, a legnagyobb nehézség, ahogy többen említették, a választások legnagyobb nehézsége, az előző választások legnagyobb nehézsége az átjelentkezők sorban állása volt, de ezt már '14-ben lehetett tudni, tehát volt négy év, hogy ezen változtassanak, de mégis csak most kerül sor erre a változtatásra. De azt gondoljuk, hogy a benyújtott javaslat nem fogja ezt a problémát

megoldani, hiszen inkább ilyen gigaméretű szavazatszámláló bizottságokban, különböző helyiségekbe szétszórott bizottságokban gondolkodnak, ami nem fogja megoldani azt a problémát, hogy sorban állás legyen. Én értem, és ezért is van, hogy két napról négy napra tették át a jelentkezéseket, és én értem, hogy jó előre tudni azt, hogy hol lesznek azok a szavazókörök, ahol az átjelentkezett választópolgárok szavaznak, de azért ezt nagyjából lehet tudni, tehát ezek általában egyetemvárosok, sőt Budapesten még talán kerületre is meg lehet mondani, hogy melyek ezek a helyek, fel lehetne erre készülni, és a megoldás mindenképpen az lenne, hogy több szavazókörbe kellene elosztani ezeket a szavazókat.

A bizniszpártok, kamupártok korlátozása egy jó irány, amit tudnánk támogatni, de egyébként kevésbé kamupártok ezek, hanem bizniszpártok. A többes ajánlásnak a megszüntetését ki kéne próbálni; én nem vagyok biztos benne, hogy ez megoldja a problémát, hiszen hogyha a jelölteket kvázi meg tudják venni ezek a bizniszpártok, akkor valószínűleg azt a pár száz aláírást is megveszik. Amíg olyan itt a rendszer, hogy pénzt ad azoknak, akik elindulnak, addig sajnos ezek a pártok el fognak indulni, és élni fognak ezzel a lehetőséggel. A korábban említett vagyontalan párttisztviselőkkel ezt a jogi problémát meg lehet oldani.

(20.40)

Helyeslendő az, hogy a szavazatszámláló bizottság tagjainak, mind a jegyzőkönyvvezetőknek a számát lehet növelni, bővíteni, ez tényleg egy probléma volt az előző rendszerben.

Amit még kiemelnék, ami nem került említésre, itt a plakátoknál az impresszumnélküliség. Ha jól olvastam, akkor ki lehet rakni olyan plakátot, ahol a jelölt és a párt rajta van, és akkor nem kell rárakni impresszumot. Ez elsőre praktikusnak tűnik, de visszaélésre is adhat lehetőséget, tehát kirakhatnak olyan plakátot, ahol rajta van a jelölt, a pártnev, és rossz színben tüntetik fel. Tehát lehet, hogy ezt érdemes át-gondolni.

Az ajánlóívekkel kapcsolatban a javaslat nem orvosolja a csalás lehetőségét, nem csukja be a kiskapukat. A legutóbbi zuglói időközi választáson is láthatuk, hogy átmásolták ezeket az íveket, és a 2014-es VI. kerületi önkormányzati választáson is - Bajkai úr biztosan tudja - történt ilyen eset, ahol a Schmuck-féle Szociáldemokrata Párt lemásolta a Fidesznek az íveit. Nyomozás is indult ebben az ügyben, de sajnos nem jutottak eredményre.

Végezetül az a javaslatunk, hogy legyen ebben egy parlamenti pártok közötti egyeztetés, szerintem nem kerget minket a tatár, ősszel is el lehet fogadni egy ilyen javaslatot, hogy az európai parlamenti választásra, az önkormányzati választásra megszülessen ez a javaslat, és fogadjon el a parlament egy konszenzusos javaslatot, amit minden párt tud támogatni. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik, így aztán megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Parancsoljon, szószóló asszony!

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen, elnök úr. Spoštovani Predsednik, spoštovane gospe Poslanke in gospodje Poslanci, cenjeni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház!

A Magyarországon élő 13 őshonosnak elismert nemzetiségi közösség a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvényben foglaltak alapján kapott lehetőséget saját politikai szervezeteinek, kisebbségi önkormányzatainak létrehozására.

Ugyanezen törvény már rögzítette a Magyarországon élő nemzetiségek parlamenti képviselői lehetőségét is. A 20. § (1) bekezdése így fogalmaz: „A kisebbségeknek - külön törvényben meghatározott módon - joguk van az országgyűlési képviselőre.”

Míg a helyi nemzetiségi önkormányzatok, majd a közülük delegált elektorokból megválasztott területi és országos testületek 1994-ben, illetve 1995-ben létrejöttek, addig az országgyűlési képviselőre a magyarországi nemzetiségeknek 2014-ig várnia kellett.

Az Alaptörvény és a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény, majd az ezekben foglaltakat is figyelembe vevő, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény lehetővé tették, hogy a 2014. évi választás során már nemzetiségiképviselő-jelöltekre is szavazhatott a magyarországi választópolgárok azon része, aki nemzetiségi névjegyzékben regisztrált.

A Ve. I. fejezete, amely a törvény hatályát rögzíti, 1. § c) pontja nemzetiségi önkormányzati képviselők választását nevesíti. Köztudott, hogy a mai törvényi rendelkezések alapján a 13 magyarországi nemzetiség közül a legtöbb közösségnek nincs reális esélye, hogy kedvezményes mandátummal országgyűlési képviselőjük legyen a parlamentben. Megfontolandónak tartanám az 1. §-t kiegészíteni akként, hogy „az országgyűlési képviselők, az országgyűlési nemzetiségi képviselők és az országgyűlési szószólók választásán”. Valószínűleg így egyre több magyar állampolgár megismerné a nemzetiségi képviselő lényegét és annak jelentőségét.

A 2014. évi országgyűlési választás a választási eljárás nemzetiségeket érintő jogszabályaiban néhány nehézségre mutatott rá. Ezek elsősorban szó szerint a választási eljárás anomáliáit tükrözték, melyek módosítására a 2014-ben éppen hogy megalakult Magyarországi nemzetiségek bizottsága azonnal reagált. A módosítások következtében a nemzetiségi választópolgárok egyszerűbben élhettek a választás jogával,

biztosabbá vált a változtatás nyomán az önkormányzatokat létrehozni szándékozó települések ez irányú célja.

2014 februárjától a Nemzeti Választási Bizottság munkájában a választásokon országos listát állító jelölő szervezetek által megbízott személyek, közöttük az országos nemzetiségi önkormányzatok által megbízottak is részt vehetnek, hiszen országos nemzetiségi lista állítására az országos nemzetiségi önkormányzatok nyertek jogosultságot.

A választási eljárásról szóló törvény és annak gyakorlati megvalósulása terén ugyanakkor a nemzetiségi közösségekben is számtalan esetben fogalmazódik meg a most tárgyalt törvény egyes paragrafusaira vonatkozó kritikai észrevétel.

Az előttünk fekvő T/714. számú törvényjavaslat érdemben a nemzetiségek választójogát érintő kérdésekre nem enged reagálni. Az általános vita azonban talán elvisel némi kitekintést a jelenleg módosításra benyújtott paragrafusokon túlra is.

A nemzetiségi választókat legérzékenyebben érintő kérdés már 2014-ben, de 2018-ban is a két országos lista – mármint a pártlista vagy a nemzetiségi lista - közötti választás kényszere. Számos nemzetiségi választópolgár, aki kettős identitásúnak vallja magát Magyarországon, úgy ítéli meg, hogy ha az egyikről vagy a másiktól kell lemondania, úgy valamely jogában korlátozott.

Természetesen tudjuk, hogy ha a nemzetiségi választópolgárok országos pártlistára, országos nemzetiségi listára és egyéni listára is szavazhatnának, úgy a többségi társadalomhoz tartozókkal szemben nem két, hanem három szavazatra lennének jogosultak. Ennek híján azonban a valamely nemzetiséghez tartozó választópolgárok döntésre kényszerülnek: általában Magyarország egészét érintő döntéshozói jogalkotói testületének tagjait támogatják szavazatukkal a pártlistákra leadott szavazatok révén, vagy saját nemzetiségük érdekeit képviselő kedvezményes képviselői mandátumra adják le a voksukat.

A nemzetiséghez tartozók közül különösen is a fiatalok köre érzi állampolgári kötelességének és jogának, hogy az ország irányítására adott felhatalmazáshoz köze legyen. A nemzetiségi szavazók közül többen azért rendelkeznek nagyon alacsony szavazatszámokkal, mert a választók inkább a pártlistákra adták a szavazatukat.

Nyilvánvaló a Magyarországi nemzetiségek bizottsága számára, hogy jelen törvénymódosítás ezen észrevételünket nem orvosolja, de a bizottság tagjai közül sokan értékelték úgy, hogy erről a tisztelet Ház előtt nyíltan szót kell ejteni.

Két országgyűlési választás tapasztalata a nemzetiségi közösségek esetében, hogy a kampánypénzeknek a nemzetiségi listáknak a Nemzeti Választási Irodához történő beérkezését követő kiutalása a választásokra való felkészülést jelentősen hátráltatja.

A nemzetiségi választópolgárok szavazati joga ugyanis regisztrációhoz kötött. A regisztráció intenzitása viszont nagyon komoly tájékoztató munkát,

mondhatni, kampánymunkát feltételez a jelöltállító országos önkormányzatok részéről.

Bizottságunk ülésén határozottan megfogalmazódott az az észrevétel, hogy a kampányköltségek egy részét a regisztrációs időszak munkájára kellene fordítanunk, ezért fontos lenne, ha a közösségek ezzel időben rendelkeznének. Javaslatunk, hogy a listaállító országos nemzetiségi önkormányzatok számára a kampánytevékenységre fordítható összeg legalább felét a választások kiírását követő legrövidebb időn belül a regisztrációs kampányra kapják meg, míg a kiadások további kifizetése a kampányidőszak alatt, illetve a kampányidőszak végén történő elszámolásra álljon rendelkezésre.

Ülésünkön ismételtelen felmerült annak a kérdése, hogy a Magyarországon élő, de állampolgársággal nem rendelkező, ma már egy-egy nemzetiségi közösség tagjai közé sorolt polgárok miért nem lehetnek nemzetiségi közösségek választottjai, illetve miért nem szavazhatnak. Nyilvánvaló, hogy erre az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése, továbbá annak a rendelkezésnek a szövege, miszerint nemzetiségi önkormányzati képviselők általános választásán választóként részt vehet az önkormányzati választáson választójoggal rendelkező minden nagykorú magyar állampolgár, amennyiben a választást megelőzően nemzetiségi választópolgárként regisztráltatta magát, ez a kérdésre egyértelmű választ ad természetesen.

(20.50)

A legutóbbi két parlamenti választás tapasztalata továbbá néhány hiányosság, amely részint a nemzetiségi választások regisztrációs folyamataira, másrészt a helyi választási irodák és helyi választási bizottságok működésére vonatkozik. Miután a törvény a nemzetiségi képviselők választását az országos és a helyhatósági választások tekintetében egyaránt regisztrációhoz köti, a regisztrációnak problémamentesen kellene működnie. A választópolgárok e lehetőségét, vagy ha úgy tetszik, kötelességét lényegesen megalapozottabb és egyértelműbb társadalmi célú hirdetésekkel is kellene segíteni. Számos észrevételt követően a kampányidőszak idején jelent csupán meg a Nemzeti Választási Iroda tájékoztató anyaga a tömegkommunikációs eszközökön keresztül, amely a nemzetiségek regisztrációhoz kötött választójogáról szól. E tájékoztatók ritkán kerültek képernyőre vagy ritkán hangzotlak el egyes rádiócsatornákon.

A nemzetiségi közösségek televíziós műsoraiban a regisztrációra vonatkozó tartalmú anyagot sem a jelölő szervezetek, sem a szószólójelöltek számára nem engedtek közléseni. Az országos nemzetiségi önkormányzatok mint jelölő szervezetek, illetve a nemzetiségiszószóló-jelöltek mindösszesen három perc időtartamban jelenhettek meg a saját nemzetiségük műsoraiban a kampányidőszakban, illetve három perc állt rendelkezésükre a rádióban is. Természetesen élhettünk az MTVA által biztosított egyperces televíziós megjelenés jogával is. Nyilvánvaló, hogy a választási

eljárásról szóló törvény 148. §-a betartása mellett, a média- és sajtómegjelenések esetünkben is rendkívül fontosak. A nemzetiségi választópolgárként történő regisztráció ugyanis nem magától értetődő. Bár a nemzetiségek a maguk lehetőségeivel mindent megtettek ott, ahol nemzetiségi önkormányzatok működnek, a diaszpórákban élőket azonban e szervezetek nehezen tudják elérni.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága tagjai részéről megfogalmazódott igény a nemzetiségi választópolgárok névjegyzékének a jelölő szervezet számára történő kiadásának kérdése is. Az országos nemzetiségi önkormányzatok mint jelölő szervezetek részére lehetővé kell tenni, hogy a nemzetiségi névjegyzék legalább három alkalommal teljeskörűen kikerüljön a számukra. A regisztrációra való ösztönzés hatékonyságát segítené, ha a jelölő szervezet tudná, kik azok a magyarországi választópolgárok a saját körökben, akiket a regisztráció okán még meg kell szólítaniuk. Sajnálatos dolog, hogy olykor olyan indokkal kaptak elutasításokat nemzetiségi névjegyzékbe regisztrálni szándékozók, amit nehezen lehet értelmezni. Például egy konkrét eset, egy doktornő visszakapta a válaszlevelében azt a választ, hogy a törvénynek nem megfelelő módon próbált regisztrálni, ugyanis másik nevet visel születése óta, születési adatai nem egyeznek meg a névjegyzékben megjelöltetekkel, pedig gondolom, hogy bizonyára ismeri a saját adatait.

Számos további regisztrációt érintő ellentmondás, regisztráció elutasításának megszüntét várjuk a jelen törvényjavaslat 79. §-ától, amely a választási eljárásról szóló törvény 93. §-át több ponton egyértelműsíti.

A különböző szintű választási bizottságok és szavazatszámláló bizottságok tagjainak megválasztása során jelentős előrelépésnek tartanánk, ha e grémiumokban helyet kapnának az egyes nemzetiségekhez tartozó tagok is.

Keserű szájjal tapasztaltuk, hogy bár a Nemzeti Választási Iroda számos továbbképzést szervezett a helyi választási bizottságok tagjai, a helyi választási irodák tagjai számára, számos ilyen képzésen a nemzetiségi választópolgárok, a nemzetiségi listák kezelése mint sajátos kategória, vagy a nemzetiségi választások specifikumai elő sem kerültek. Ennek következménye lehetett például, hogy több választási bizottság nem tudta jól kezelni a helyzetet, amikor a választópolgár a választáson megjelenve az országos pártlista helyett saját nemzetisége szavazólapját kereste, az azonban nem állt a rendelkezésre annak ellenére, hogy a szavazó rendelkezett a számára megküldött visszaigazolással arról, hogy nemzetiségi választópolgárként regisztrált.

A törvénymódosítások során nyomatékosítani lenne célszerű annak a sajátos helyzetnek a jelenlétét, hogy ma Magyarországon az országgyűlési választások során is megjelennek a nemzetiségek országos listái és a nemzetiségi választópolgárok. Várakozással tekintünk a T/714. számú törvényjavaslatra, amely a

választási eljárásról szóló törvény módosításai révén tovább segítheti a nemzetiségi választások lebonyolítását.

Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, szószóló aszszony. Na, kedves képviselők, most kétperces kör következik. Vannak jelentkezők. Elsőként Vejkey képviselő úr, a KDNP képviselője két percben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék röviden egy-egy mondatban reagálni az ellenzéki vezérszónoki felszólalásokra.

Staudt Gábor jobbikos képviselőtársunk kifogásolta az e-szavazás bevezetésének a hiányát. Valóban úgy néz ki, hogy előremutató lenne, azonban a nemzetközi tapasztalatok azt mutatják, különösen a német példa, hogy a német alkotmánybíróság, a Verfassungsgericht 2,6 millió szavazatot állapított meg, amiről nem lehetett elszámolni az e-szavazás kapcsán. Nem szeretnénk, hogy hasonló eset történjen Magyarországon is a választópolgárok vonatkozásában, akárcsak egyetlenegy szavazattal is, nemhogy 2,6 millió szavazattal.

Molnár Zsolt MSZP-s képviselőtársunk felidézte Gogol holt lelkeit, azonban meg kell állapítanunk, hogy hiába keresték, ilyet nem találtak a 2018. évi választások során.

Arató Gergely DK-s képviselőtársunk azt mondta, hogy ez a törvényjavaslat a félelemről szól. Nem a félelemről szól, tisztelt képviselőtársam, hanem magáról a finomhangolásról.

A Keresztes László Lóránt LMP-s képviselőtársunk által elmondottakra, nem akarok cinikus lenni, de amit LMP-s képviselőtársam mondott arról, hogy miben ért egyet az előterjesztő Bajkai Istvánnal, azt én is meg tudom erősíteni a mi oldalunkról, hogy mi is csak ennyiben értünk egyet önnel.

Végül, de nem utolsósorban Kocsis-Cake Olivio a Párbeszéd részéről az egyeztetést hiányolta. Itt figyelmébe ajánlom képviselőtársamnak, hogy egy egyéni képviselői indítványról van szó, ahol előzetes egyeztetés bizony nehézkes lenne. A második pedig, hogy a sorban állást kifogásolta, hogy miért voltak sorban állások... *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ha megengedi, elnök úr, hogy befejezzem, még röviden.

ELNÖK: De ez kétperces, képviselő úr, ez a lényeg. Tessék legközelebb, köszönettel. A gondolatot fejezze be. Itt ülünk negyed tízkor, nagyon méltányosak vagyunk e tekintetben. *(Derűltség.)*

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. A gondolat befejezése akként szól, hogy a sorban állást és sok már kérdést már 2017-ben is szeretnénk volna megoldani, azonban az akkori ellenzék

részéről nem kaptuk meg ehhez azt a támogatást, ami a kétharmados elfogadáshoz szükséges lett volna. *(Dr. Harangozó Tamás: Szégyen! Mondjanak le!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vejkey képviselőtársam figyelmébe ajánlom, hogy miért egyéni képviselői indítvány formájában kívánnak finomhangolni, megoldani egy ennyire fontos és alapjogokat érintő ügyet. Egészen elképesztő cinizmusnak érzem mindezt.

Szeretném elmondani önnek, hogy önök itt borítékok méretéről vitatkoznak, nem akarom azt mondani, hogy bohóckodnak. De arra egyértelmű választ várok önöktől, hogy a levélben szavazás intézményét a kényszerből határainkon kívülre szakadt, Nyugatra vándorolni kényszerülő magyarok esetében miért nem hajlandóak megtárgyalni, milyen érv szól az ön olvasatában ez ellen. És én erre egy nagyon konkrét választ várok, akár államtitkári szintről is. Teljesen egyértelmű, hogy a Fidesz pusztá pártpolitikai érdekei szólnak ez ellen. Ha bizonyos régiókat megvizsgálnak önök, lehet, hogy a parlamentbe se kerültek volna be, mondjuk, a Nagy-Britanniában szavazó magyarok körében. Még egyszer mondom, nem akarok cinikus lenni, komolyan érdekelne a válaszuk a tekintetben, hogy mi szól a levélben való szavazás ellen a külföldre kényszerült magyarok körében, miközben más régióban, az elcsatolt részeken ez mégiscsak egy megoldható formulává vált.

(21.00)

Szeretném képviselőtársam figyelmébe ajánlani azt, hogy ha Németországból e-szavazás tekintetében vészjósló adatok érkeznek, akkor azt javasolom a figyelmébe, hogy a balti térségből pedig nem. Tehát nem a módszer eleve elvetendő géprombolók módjára, csak azért, mert valahol nem működik jól, hanem meg kell találni - ön mondta - azt a finomhangolt módszert, ami által ez jól képes működni. Az ön logikájából kiindulva nem szabadna az e-közigazgatást bevezetni, mert van a világon olyan térség, megye, kanton, város, ahol hatalmas botrányok adódtak ebből.

Én a modernitás pártján állva mégis inkább arra biztatnám önöket, hogy keressük meg a működő megoldást, azt a működő megoldást, amely a lehető legkevésbé visszaéléssel párosul. Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Völner államtitkár úr kért szót, meg kell hogy adjam. Tisztelettel kérem annak a méltányosságnak a belátását, hogy még kétperces körben vagyunk, és... *(Dr. Völner Pál: Két percet kértem.)* Nagyon jó. Parancsoljon! Mérjük.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak itt a konkrét kérdés, a levélzavazások kapcsán szeretném tisztázni, hogy alkotmánybíróági döntés is létezik, amely kimondta, hogy homogén szavazócsoportok tekintetében kell kialakítani a szabályozást. Most a külhoni magyarok, már azok, akik mondjuk, a környező országokban laknak, és hazai lakcímmel rendelkező magyarok, nem képeznek homogén csoportot. *(Derűltég az ellenzéki sorokból.)* Az, hogy éppen külföldön tartózkodnak, ugyanolyan szabályok szerint szavazhatnak, mint az itteniek. *(Dr. Varga-Damm Andrea: A választójog nem egyenlő?)* Ha levélben akarnak szavazni, szerezzenek ott lakcímet az itteni helyett, és ugyanilyen levélben szavazásra lesznek jogosultak, mint azok, akik kényszerből követik ezt el. Úgyhogy gyakorlatilag tanulmányozzák az Alkotmánybíróság vonatkozó döntését, talán megfelelően megnyugtatja önöket.

Egy kicsit azért itt a választókerületi határok kapcsán is elhangzottak szerintem nem teljesen megalapozott kritikák, ugyanis a korábbi rendszerben akár kétszeres eltérés volt a szavazópolgárok számát tekintve, most 15 százalékos eltérés engedélyezett. Csak egy egyéni példát hadd mondjak: nekem korábban egy majdnem 80 kilométer hosszú, szalagszerű választókerületem volt, ma pedig egy járást fed le néhány környező településsel együtt, gyakorlatilag pontosan földrajzi egységként tudnak szavazni a választópolgárok. Ezért mondom, hogy ezek a felvetések... Éppen egy korábbi minisztertanácsi rendelettel összehasonlítva törvényi szinten keletkezett szabályozás, ami többször alkotmánybíróági felszólításra született meg. Ennek a kifogásolása nem teljesen méltányos.

Mondhatnék még másokat is, de méltányolom elnök úrnak az igyekezetét, hogy operatívák legyünk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagy az egyetértés 9 óra 2 perckor közöttünk. Ezt a szellemiséget Tordai Bence is nyilván képviselni fogja. Ő két percbe fog megnyilvánulni. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Kollégák, ott a túloldalon! Azért legyünk nagyon egyértelműek: ez a választásitörvény-módosítás arról szól, hogy maguk még mindig félnek az emberek véleményétől. Hiába hirdetik nagy garral a harmadik kétharmadot, az a helyzet, hogy 2014-ben és 2018-ban is a változást akarók voltak többségben a választáson. A változást akarók, az ellenzéki pártokra szavazók többségben voltak. Az, hogy a Fideszre szabott választási rendszer ebből eredményezett két darab kétharmadot, nem a választók problémája és nem a magyar demokráciának a problémája, hanem az a Fidesz bűne.

Hiába a végtelen számú elköltött közpénzforint, hiába a teljes média leuralása, hiába a butító propaganda és a gyűlöletkampány, úgy látszik, hogy még

mindig többségben vannak azok, akik nem akarják a Fideszt kormányon látni. Maguk pedig nem finomhangolnak, hanem tovább igazgatják a Fidesz-KDNP érdekei szerint a választási törvényt, hogy lehetőség szerint az ellenzéknek még annyi esélye se legyen a következő választásokon, mint ami eddig volt. Ezek szerint önök hiába adják elő nagy határozottsággal a megkérdőjelezhetetlen országvezető szerepét, továbbra is félnek az ellenzékétől, továbbra is félnek a kormányváltástól.

Teljesen jó okkal teszik, hiszen az önök soraiban rengeteg bűnöző ül, akik egy kormányváltás után, egy független igazságszolgáltatás kialakítása után börtönbe kerülnének.

Értem tehát, hogy nagy a vesztenivalójuk, és ezeket a lehetőségeket, amikkel megbuktathatná majd az ellenzék a következő választáson a kormányt, mindenféle jogi trükközéssel próbálják kizárni. Ez a választásitörvény-módosítás erről szól, nem másról. Finomkodhatunk meg beszélhetünk finomhangolásról, de az igazság mégiscsak ez. Köszönöm. *(Dr. Völner Pál: Ezért vagytok ott, és nem itt. - Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Arató Gergely képviselő úr, DK, két percben!

ARATÓ GERGELY (DK): Érzékelem, hogy elnök úr bátorítani akarja a vitát, és mindenképpen élni szeretnék ezzel a lehetőséggel.

ELNÖK: Már korábban is voltak közöttünk viták, ezt most a képviselő úr tovább feszíti.

ARATÓ GERGELY (DK): Szóval, államtitkár úr hozzászólásának az a része mindenképpen megnyugtató, hogy számára kényelmes választókerületet alakítottak ki ebben a választási rendszerben. *(Derűltég az ellenzéki sorokból.)* Az a baj, tisztelt államtitkár úr, hogy mások számára meg nem, és másutt nem. Éppen ez a probléma, hogy a választókerületeket a saját egyéni igényeikhez szabták, és ebből születtek olyan csodálatos választókerületek, mint Baranya 2-es, ahol Komló és Pécs egy nyélen csatlakozik egymáshoz annak érdekében, hogy a viszonylag baloldali választók jól össze legyenek csoportosítva egymással. És még tudnám folytatni hosszán a példákat.

Ami meg azt illeti, hogy homogén csoport vagy nem homogén csoport, hát, tényleg nem homogén csoport valóban a határon túli magyarok és a külföldön dolgozó magyarok csoportja, mert az előbbieket a Fideszre szavaznak, ezért aztán lehetővé teszik számukra a levélben való szavazást minden érdemi ellenőrzés nélkül, az utóbbiak meg hajlamosak arra, hogy ellenzéki pártokra is szavazzanak, ezért aztán ők álljanak órákat sorban a nagykövetségek előtt. Csak ez az, ami elfogadhatatlan, tisztelt államtitkár úr, igazságtalan és teljesen méltánytalan.

Végül, Vejkey képviselő úr azt mondta, hogy voltak-e itt holt lelkek. Szeretném fölhívni a figyelmét

arra, hogy a Választási Iroda hívta föl a figyelmet korábban egy levélben arra a visszásságra, hogy ha a határon túli magyarok levélszavazatainak regisztrálását szervezetek végzik, és ilyen módon birtokába jutnak a személyi adatoknak, ez megnyitja a visszaélések lehetőségét. Éppen ez történt. A kinti szervezetek regisztrálták az embereket, gyakran összekötve másfajta politikai akciókkal, nem mennék bele most ebbe részletesen. Persze, bizonyítani a holt lelkeket nem lehet, hiszen éppen azért lyukas a szabályozás, hogy ne legyen visszaélés, ne legyen bizonyíték a visszaélésekre. De ez az, ami elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Párbeszéd és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most visszatérünk normál szót kérő képviselő felszólalásához. Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először szeretnék visszatérni Bajkai úr előterjesztői expozéjához. Egy mondat megütötte a fületem erőteljesen. Ön úgy fogalmazott, hogy tévesen úgy döntöttek, hogy a Fidesztől elvettek egy mandátumot. Ezt hallottuk a miniszterelnöktől is, a Kúriától szapult. *(Dr. Völner Pál: Alkotmánybíróság.)* Nem igaz, államtitkár úr, de erre is ki fogok térni. Tudja nagyon jól, hogy nem igaz, csak elvégezte azt az egyetemet ön is, meg olvasni is tud.

Az előző vitában ön arról beszélt itt hosszán, hogy Montesquieu, hogy hatalmi ágak elválasztása, hogy a bíróságok függetlensége milyen szent és sérthetetlen. Most meg egy parlamenti expozéjában ön azt mondja a Kúria egy jogerős ítéletére, egy döntésére, hogy tévesen úgy döntöttek. Ez az ön magánvéleménye vagy a Fidesz-Magyar Polgári Párt vagy -nem tudom - Szövetség véleménye, hogy a Kúria tévesen döntött, mert utóbbi esetben azt gondolom, hogy nagyobb a baj, mint bárki gondolná.

Egyébként nem a Kúria vette el azt a mandátumot; csak hogy egyszer legalább önök is tudják, hogy mi történt. Az MSZP megfigyelője volt jelen a Nemzeti Választási Iroda épületében, amikor még a vasárnapi szavazást megelőzően megérkeztek az első levélszavazatok, és ő észlelte azt, hogy egyébként sérültek a választási szervek által direkt erre a célra létrehozott olyan borítékok, amiken látszik, hogy hozzányúlnak. Ez volt eddig a lényege, képviselőtársaim, és nagyon jogszerűen és helyesen döntött minden szerv, amely ezt megsemmisítendő szavazatnak vélte. Olyan speciális ragasztóanyaggal voltak ezek leragasztva, amelyen látszik, ha hozzányúlnak. Nem lehet visszagarasztani később. Az ilyen borítékokat észlelve indítványt tett a Nemzeti Választási Bizottságnak, hogy ezzel rendszerszerűen kell valamit kezdeni. Ez a bizottság többségi döntéssel úgy döntött, hogy igaza van. Majd ezt egyébként a Kúria jóváhagyta, az Alkotmánybíróság pedig megállapította, hogy ebben a kérdésben nem dönthet, és nem is döntött, államtitkár úr. *(Dr. Völner Pál: Lejárt a 30 nap.)* Nem is döntött. Tehát azért vannak objektív dolgok. Kérem, ezt nem

lehet mellémagyarázni. Az Alkotmánybíróság, ha döntött volna, ma 134 mandátumuk lenne a parlamentben. (Dr. Völner Pál: *A határidő miatt nem döntött.*)

És igenis, szerintem nem tisztességes az, amit most behoznak a törvényjavaslatba, hogy egyébként egy ilyen világosan és egyértelműen erre a célra létrehozott biztonsági rendszert megszüntetnek, és majd mindenki olyan borítékban és úgy fogja küldözgetni a levélszavazatokat, ahogy akarja, nyilvánvalóan óriási lehetőséget adva további visszaélésekre.

(21.10)

Völner Pál államtitkár úr azt mondta - ha jól értem -, hogy nem homogén csoport az az 500-600-700 ezer, most éppen nem lehet tudni, hány százezer honfitársunk, akik Nyugat-Európában vagy a világ más részén életvitelszerűen élnek, és dolgoznak. És ha jól értem, azt mondta, hogy nagyon egyszerűen ilyen szempontból homogénná válhatnak a határon túli magyarokkal, ha megszüntetik a magyarországi állandó lakcímküket. Ha jól értem, ezt mondta. (Dr. Völner Pál: *Ha mindenképpen így akarnak szavazni.*) Értem. Tehát ön azt javasolja közel 600-700 ezer honfitársunknak, hogy adja föl a magyarországi állandó lakcímét végleg, ha egyébként levélben kíván szavazni, ez a megoldás; nem az, hogy egyébként ebbe a törvénybe beleírjanak még két mondatot.

Egyszerűen ez tényleg a cinizmusnak meg az emberek lenézésének a netovábbja, miközben, államtitkár úr, akkor hadd tájékoztassam, hogy olyan nagyon nagy technikai akadálya valószínűleg nem lehet, hogy megtalálják a külföldön dolgozó állampolgárainkat, mert konkrétan láttam azt a levelet - egy ismeretési körből juttatták el hozzám -, hogy egy nemrég Ausztriába kiment, ott dolgozó lány, az ismerős lánya Orbán Viktortól köszönőlevelet kapott az osztrák címére, magyar közpénzen, postán feladva az osztrák címére megcímezve. Tehát amikor miniszterelnök úr politikai tőkét kovácsolva egyébként közpénzből levelezget az állampolgárokkal, akkor megtaláljuk őket Ausztriában, amikor egyébként szavazási lehetőséget kell nekik biztosítani a levélszavazásban, akkor nem homogének, és természetesen semmilyen technikai megoldás arra nem lehetséges, hogy ők egyébként levélben ugyanúgy szavazzanak.

Szeretnék önöknek végezetül felolvasni egy idézetet, hogy ez a mai törvényjavaslat mennyire komoly és mennyire korrekt és tisztességes.

„1. Javaslom, hogy az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága a Nemzeti Választási Bizottsággal együtt tekintse át a választási eljárás tapasztalatait, és ha indokoltnak látja, tegyen javaslatot az Országgyűlésnek a választási eljárási törvény módosítására.

2. Az idei esztendőben 23 párt állított országos listát, soha ennyi ezelőtt. Sokat elárulnak a következő adatok: a 23 pártból 16 nem érte el az 1 százalékos támogatást, 15 még a fél százalékot sem. A választási

verseny utolsó tíz helyezettje összesen kapott valamivel több mint 22 ezer szavazatot. Minden egyes országos listát állító párt legalább 153 millió forint támogatásban részesült. A korábbi tapasztalatok alapján sajnos esély van rá, hogy ezzel nem tudnak elszámolni. Javaslom tehát, fontolja meg a tisztelt Országgyűlés, nem kellene-e visszatérni a korábbi szabályozáshoz, és elejét venni annak, hogy a demokrácia ünnepéből néhányan üzletet csináljanak.

3. Mindannyian láthattuk, hogy április 8-án voltak olyan szavazóköri körök, ahol 2-3 órát kellett várakozniuk a választóknak, hogy leadhassák a szavazatukat. Ez elfogadhatatlan, ezért e helyről a jogalkotó és a jogalkalmazó felelősségét nem mérícskélve, az állam nevében elnézést kérek azon honfitársainktól, akik ilyen méltatlan helyzetbe kerültek. Egyúttal köszönetet is mondok nekik, hogy türelmesen, zokszó nélkül várakoztak. Számomra ezzel a felelős magatartással tették igazán a demokrácia ünnepévé a '18-as országgyűlési választást.”

Drága Államtitkár Úr! Drága előterjesztő Képviselőtársaim! Ez a magyar köztársasági elnök beszéde volt itt a pulpituson nem olyan régen, a választások utáni első alkalommal. Három kérést fogalmazott meg az Országgyűléssel szemben. Ebből a háromból önök egyet részlegesen most ebbe a törvényjavaslatba behoztak, a másik kettőre nagy ívben tettek. Azt mondja nekünk Vejkey úr, hogy egy egyéni képviselői indítvánnyal hogyan egyeztetnénk? (Z. Kárpát Daniél: *Hát, ez a baj!*) A volt ügyvezető alelnökük, jelenleg a Magyar Köztársaság elnöke itt azt kérte önöktől - önöké a többség -, hogy a Törvényalkotási bizottság és a Nemzeti Választási Bizottság közösen egy érdemi, értelmes munkával tekintse át ezt a törvényt. Megtörtént? Nem tudom, ki nyújtotta be, és ki adta neki ezt a szöveget, hogy hányan nyújtották be, és ki küldte át önöknek ezt a szöveget, de önök szerint ez volt az egyeztetés, amit a köztársasági elnök itt kért? Vastapsoltak, itt ültünk, vastapsoltak az elnöknek. A második kérését sem teljesítették természetesen.

Világosan elmondta az elnök: térjenek vissza a régi rendszerhez. És az nem arról szól, hogy toldozgatják-foldozgatják, hogy ki fog felelősséget vállalni a későbbiek során anyagilag, hanem arról, amit minden egyes képviselőtársam már itt elmondott, önök is pontosan tudják: a többes ajánlás rendszere az egész manipulációnak, visszaélésnek, lopásnak, csalásnak az alapja. Valószínűleg egy mondatot kéne kihúzni a törvényből, lehet, hogy kettőt. És ezt nagyon konkrétan kérte a köztársasági elnök itt a csúfos választási (Dr. Völner Pál: *Vereségetek után.*) lebonyolítás után. És szintén beszólhat itt államtitkár úr, de mégiscsak a fideszes köztársasági elnök volt kénytelen bocsánatot kérni a magyar választóktól azért, ahogy lett bonyolítva ez a választás. Ön is itt ült, akkor nem láttam ezt a mosolyt az arcán.

Én azt gondolom, hölgyeim és uraim, hogy önök vagy nem veszik komolyan a saját köztársasági elnöküket sem, vagy csak egyszerűen az van, amit eddig is láttunk, hogy a Magyar Országgyűlés tekintélye az

önök szemszögéből egy fabatkát sem ér. Bármelyik is van, azt gondolom, hogy ez szégyen önökre nézve, és higgyék el, ez a törvényjavaslat így semmit nem fog érni. Azoknak is mondom, akik a nevükre vették, és nagyon remélem, hogy ha bármilyen befolyása vagy tekintélye van még a köztársasági elnöküknek, akkor ezt ő is szóvá fogja tenni, bár lehet, hogy ebben a pillanatban a bilibe ér a kezem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Völner államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést kérek, de megszólítottam. Nem javasoltam, azt mondtam, hogy technikai lehetőség van rá. Tehát hogyha az önök barátai úgy érzik, hogy levélben akarnak szavazni, megtehetik ezt, mert technikai lehetőség van rá, abba a homogén csoportba be tudnak lépni. Azok, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek, és külföldön dolgoznak, azok az itthoni állampolgárokkal képeznek homogén csoportot; talán nem derült ki pontosan az érvelésből.

A másik magának a problémának a megléte. Gyakorlatilag még nem volt a levélben szavazás intézménye, és 2010 előtt, tudjuk, balliberális pártok uralkodtak ebben az országban, akkor ez abszolút nem jelentett problémát, ma pedig, úgy látszik, a magyar választójogi rendszernek ez lett a fő problémája. Szerintem köztársasági elnök úr kérésének pedig ez a javaslat eleget tesz. *(Dr. Harangozó Tamás: Miben?)* Az, hogy technikai lehetőségeket felvetett, az nyilvánvaló, hogy nem ő mondja tollba egyébként senkinek, hogy milyen módon oldjuk meg ezeket a problémákat, és mint említettem, ezek a technikai megoldások, ahogy Bajkai képviselő úr is a bevezetőjében elmondta, megoldást jelenthetnek. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás: Szép volt! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tordai képviselő úr két percben, Párbeszéd!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Tisztelt Elnök Úr! Csak azt hiszem, hogy nem emlékeztünk meg méltó módon a választási törvény Fideszre szabásának mikéntjéről, illetve a választási csalásokról, amiket a 2018-as választás során bemutattak. Ja, az egyértelmű, hogy itt az elmúlt hónapokban több tízezer szavazatot csaltak el, erről bírósági ítéleteik is vannak. Az pedig, hogy hogy néztek ki a választókörzetek a 2011-es választási törvény átszabása előtt és után, arra csak egy számadat: a Fidesz felé hajló választókörzetek átlagosan 10 százalékkal kisebb lélekszámúak, mint a baloldali választókerületek. Ez azt jelenti, hogy a Fidesz-szavazóknak törvénybe iktatva több mandátumot ér a szavazata. Ez megint csak egy nettó választási csalás, még akkor is, ha maguk ezt törvénybe fog-

lallják. Az, hogy a maga választókörzete éppen közelebb áll a gömbhöz, mint egy hosszúkás téglalaphoz, az igazából egy egyéni szociális probléma. Ami számít, az az, hogy gerrymandering van, arra való törekvés van-e, hogy a fideszes szavazatok több mandátumba váltsódjanak át vagy sem. És önök ezt természetesen jól megoldották, hiszen az ilyen hatalomtechnikához van tehetségük.

Ugyanígy megoldották azt is, hogy a széttöredezett ellenzék mellett egy kétfordulós választási rendszer ne okozhasson önöknek problémát. Egyfordulósá tették a választási rendszert, így relatív többséggel, akár 30-35 százalékos szavazataránnyal is el tudtak hozni egyéni képviselői mandátumokat. Nyilván ez részben az ellenzék felelőssége, másrészt viszont megint csak annak a tudatos tervezésnek, a választási törvény fideszes érdekekhez való igazításának az eredménye, amit maguk 2011-ben olyan jól megoldottak; és ami miatt egyébként azóta, én azt mondom, hogy teljesen illegitim a kormányzásuk, illegitimek a '14-es és a '18-as választások eredményei. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Nem más felhajtóerővel, mint a kötelesség, kérdezem meg, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

(21.20)

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra nem jelentkezett senki. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, ez esetben Bajkai képviselő urat, hogy kíván-e reagálni. *(Dr. Bajkai István jelzésére:)* Öné a szó, parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szintén az idő előrehaladtára tekintettel és az ellenzék által, nyugodtan mondhatom ezt, és tulajdonképpen engedjék meg, hogy összefoglaló értékelésként elmondjam, hogy igazából semmitmondó, vádaskodó észrevételekre igyekszem korrekt választ adni azzal az egyszerűsítéssel, hogy ma a benyújtott törvényjavaslat vonatkozásában arról kellett vitatkozni, szerintem az lett volna tárgya a mai ülésnek, hogy az egyéni képviselői indítványok vonatkozásában mi az álláspontja a törvényhozó testületnek. Sok mindenről volt szó, de lássuk be, hogy erről az előterjesztésről így nem esett szó. Persze szeretném hangsúlyozni, hogy nem idegen az ellenzék magatartásától, hogy bármilyen kérdés kapcsán bárhova máshova elkalandozzon a gondolata. Ismerjük a magyar jogtörténet, sőt a politikatörténet vonatkozásában azt a kifejezést, hogy obstrukció. Én nyugodtan látom azt, hogy sok mindenről beszél az ellenzék, valószínűleg ezzel szeretne időt nyerni és elérni azt, hogy minél később kerüljön sor a döntés meghozatalára, de sor fog rá kerülni, nyugodjanak meg.

Megyek egy kicsit időrendben. Tulajdonképpen elhangzott a mai ülésen az a két kifejezés is, hogy félelem és a választójogi rendszer aránytalansága. Biztos olcsó lenne arról beszélni, vagy olcsó kifogásokat is felsorolhatnánk, de igazából mégiscsak arra utalnánk a választási kampány kapcsán, pontosabban két országgyűlési választás kapcsán, hogy az ellenzék néhány mondatát ha idézem, volt aki - ha csak a félelemtől van szó és a félelem kifejezését használnám -, aki egyenesen börtönbüntetéseket helyezett kilátásba a kormány tagjai vonatkozásában, vagy éppen a konzervatív oldal vonatkozásában. Ez a kampánytechnikájuk része volt, a félelemkeltés bőven belefért a választójogi eljárásokba.

Aztán az is belefért ebbe a kommunikációba, hogy meghirdették saját magukat a választások győzteseként, sőt meg nem erősített hírek szerint a választás napján már kormányalakítási tárgyalások is folytak, aztán ezek valamikor dél tájékaán megszakadtak valamilyen oknál fogva. Tehát ez a választójogi törvény lehetőséget biztosított mindenki számára, hogy kifejtse a véleményét, és a választásokon úgy vegyen részt ennek a választójogi törvénynek az ismeretében és feltételei szerint, hogy még belefért a fenyegetés is. Tordai Bence szereti a kriminológiai kifejezéseket, sőt minden szóhasználatában valamifajta bűncselekmény mindig föltűnik vagy valamifajta elkövetési forma, ezért nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a szélsőségeket képviselik valójában az ellenzék padsoraiban szólók.

Én azonban, és ennek az előterjesztésnek is valójában ez a lényege, mindig szívesen szoktam arról beszélni, hogy már a rómaiak is, szokták mondani, a fontolva haladás elve mentén fejlesztették a jogrend szerüket. Ez is a fontolva haladás egyik példája, bár nem szeretnék magamnak ilyen nagyságot vindikálni, amikor éppen a jogalkotók által, éppen az előterjesztésben és az expozéban használt jogalkalmazói tapasztalatok alapján módosításokat javasol a választójogi törvényen. Ezek a módosítások lettek volna tárgyai a mai megbeszélésnek, de a mai ülésen erre sajnos nem került sor. Azért is nagyon sajnálom a vitának ezt az irányát és ezt a fordulatát, mert mintha a törvényhozásban nem a törvények megvitatása vagy éppen az előterjesztés megvitatása lenne a cél, hanem mondjuk azt, hogy a saját hangunkat hallatjuk. Ez is egy öncélúság, ez is egy obstrukció, én azonban úgy fogalmaznék, és szíves figyelmébe ajánlom az ellenzék padsoraiban ülő néhány képviselőtársunknak, hogy ha szeretnék ennek az országnak a hasznára válni, akkor arról beszéljünk, ami a dolgunk, a törvényhozásról és a törvényhozás feladatairól.

Államtitkár úr már kitért néhány kérdésre, illetve Vejkey képviselőtársunk is lényegében megválaszolta az elhangzottakat. Én azonban két kérdést, ha megengedik, mégiscsak szóba hoznék vagy visszatérnék rá.

Először is soha nem nevesített formában kifejezésre juttatták azt, hogy nemzetközi szervezetek által elítélt választójogi törvény vagy nemzetközi szervezetek által hangoztatott kifogások. Ez egy összefoglaló

kifejezés volt az önök részéről, úgy is fogalmazhatnánk, hogy parlamenti képviselőként, de talán eredeti hivatásomat is tekintve jogászként jó lenne konkrétumokról beszélni, hogy ha már beszélünk valamiről. S akkor is annak lenne értelme, ha van ilyen észrevétel, az adott képviselői előterjesztés vonatkozásában fogalmaznák meg.

Ezt nem tették meg. Szeretnek hivatkozni általában nemzetközi szervezetekre, valahol távol ülő szakértőkre vagy éppen sajtónyilatkozatokra, de azt gondolom, meg kell tisztelnünk ezt a Házat és meg kell tisztelnünk egymást azzal, hogy ha kifogásokról van szó, akkor konkrétumokat helyezünk mindannyiunk elébe, és konkrét ügyekről beszélünk. Hát ezekkel a mondatokkal nem lehet mit kezdeni, már csak jogászai szempontból sem.

A levélszavazatok ügyében szintén több hangsúlyos kifejezés került itt kifejezésre. Szeretném elmondani, hogy a levélszavazás egyik célja, s azt gondolom, ezt senki nem tudta vitatni, hogy a választójog és a választójoggal élni kívánók minél szélesebb köre juthasson ahhoz hozzá, hogy a véleményét kifejtse, és döntson ennek az országnak a sorsáról. Ha a levélben történő szavazás lehetősége önök által is egy fontos intézménye a mi jogállamiságunknak, fontos intézménye annak, hogy minél többen fejthessék ki a véleményüket, minél többen dönthessenek a sorsukról, illetve ennek az országnak a sorsáról, akkor változatlanul nem érthető az a szándék, amikor olyan részletkérdéssel foglalkoznak, ami egyébként részben az Alkotmánybíróság döntéséből kiviláglik, hogy van rá jogszerű megoldás, mert a jelenlegi szabályozás jogszerű, a választójogukkal élni kívánók a levélszavazat szabályai szerint tudnak élni a jogukkal.

Ez az intézmény egyébként a világ számos országában, amely szintén a demokratikus közösség része, ebben a formában nem is adott. Tehát nyugodtan fogalmazhatnánk úgy, nyilvánvalóan nem szeretném különösképpen dicsérni magunkat, de mégiscsak ezt kell tegyem, hogy a most hatályos rendszerünk nagyon is demokratikus és széles körű lehetőséget biztosít a választójogukkal élni kívánók számára.

Tehát önök olyat vitatnak vagy olyasmivel állnak hadban, ami ezt az országot szolgálja, és azt szolgálja, hogy minél többen éljenek a választójogukkal. Nem akarok költői kérdést föltenni, hiszen már csak néhányan maradtak a teremben, és szerintem erre nem fognak válaszolni sohasem, hogy vajon ezzel mi a probléma, amikor valóban a választójog széleskörűségéről van szó és a választójoggal való élés lehetőségéről. Ez miért probléma? Nyilván politikai indokokat fogalmaznak e mögé, de azt gondolom, hogy megint visszaütközünk abba a problémába, amit én újdonsült képviselőként csak úgy tudok megfogalmazni, hogy itt a törvénykezés házában a törvényekről és a törvények szelleméről beszéljünk. Ma már egyszer idéztük Montesquieu 1748-as művét a törvények szelleméről, szíves figyelmébe ajánlom mindenkinek, higgyék el, nagyon aktuális, nagyon időszerű.

Kamupártok, kispártok. Ez részben összefügg egy alkotmányossági kérdéssel, hogy a vonatkozó jogszabályok alapján milyen feltételek szerint lehet létrehozni politikai szervezetet és pártot, illetve hogyan lehet különbséget tenni az indulás vonatkozásában és a választásokon való részvételkor. Azt gondolom, hogy ezt az alkotmányossági kérdést most ez a törvényjavaslat megoldja, hisz nyilvánvalóan a pártalakítás szabadsága, az egyesülés szabadsága a politikai szabadságjogok része. A választásokon való indulás szintén fontos lehetőség minden, a politikába beleszólni vagy a politikában részt venni szándékozó szervezetek számára. Ugyanakkor nyilván a kamupártok kiszűrése, az indokolatlan, fogalmazzunk így, kizárólag csak a pénzszerzést szolgáló indulások vonatkozásában pedig lényegesen szigorúbb szabályokat szeretnénk megvalósítani. Azt gondolom, ez együtt szolgálja az alkotmányosságot, és egyidejűleg szolgálja azt, amit a köztársasági elnök úr kifejtett itt korábban és idézésre is került, hogy lépünk föl ezzel a káros jelenséggel szemben.

Végül az utolsó mondat, amit szeretnék önökkel megosztani, a sorban állás. Ez a tény nyilvánvalóan nem volt szerencsés, adott esetben a választójogukkal élni kívánók számára is hátrányos volt, nehézségeket okozott, s ahogy kifejtettem az előterjesztésben, ez valójában problémát okozott mindannyiunk számára. Erre egy megoldást kínálunk, és azt gondoljuk, hogy ez a megoldás szolgálni fogja mindenkinek az ügyét, akik a választásokon részt fognak venni, és megfelelő felkészülést jelent majd a választás lebonyolítására.

(21.30)

Egy zárójeles megjegyzést azért engedjenek meg nekünk. Ha megnézzük a világ országait, vagy legalábbis a fejlett világ jelentős részét, mindenütt voltak ilyen jelenségek, vannak is. Ez egyáltalán nem jelenti a demokrácia csődjét, és nem jelenti azt, hogy valamilyen hangos kiáltással kellene úgymond kiáltoznunk a demokrácia vagy a jogállamiság védelme vonatkozásában. Hangsúlyozom, van jobb megoldás nyilvánvalóan annál, mint a jelenlegi szabályozás. Ezt szolgálja a törvényjavaslat, hogy egy jobb megoldással szolgáljunk ilyen helyzetek elkerülésére. Ugyanakkor nincs ok arra, hogy hangosan kiáltozzunk, és azt mondjuk, hogy a demokráciának immáron vége, hiszen sorban álltak néhány órán keresztül. Sajnáljuk, ezt köztársasági elnök úr is kifejtette, én magam is sajnálom, ugyanakkor ezáltal a demokrácia vagy éppen a választás szabadsága nem került korlátozásra. Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **gyülekezési jogról** szóló törvényjavaslat, valamint a **magánélet védelméről** szóló törvényjavaslat együttes

általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/707. és T/706. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés a közelmúltban fogadta el az Alaptörvénynek a magán- és családi élet, valamint az otthon védelmét is megerősítő hetedik módosítását. Két olyan törvényjavaslat együttes általános vitáját kezdi meg ma a tisztelt Ház, amely szorosan kapcsolódik az Alaptörvény új VI. cikkéhez, azonban nem pusztán annak végrehajtási szabályait jelenti.

Ha némi visszatekintéssel élünk, akkor megállapíthatjuk, hogy korábbi alkotmányunk csak a magánszféra néhány elemét nevesítette, de nem nyújtott ezeknek általános, átfogó védelmet. A korábbi alkotmány 59. § (1) például garantálta a jó hírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jogot. Az Alaptörvény 2012. január elsejei hatálybalépésével azonban új szabályozási szintre emelkedett Magyarországon a magánélet védelme.

A magánélet általános védelmének alkotmányban való kifejezése a legmagasabb szintű jogi elismerést nyújtja, amely egyúttal megfelel az Európai Unió Alapjogi Chartája 7. cikkében biztosított védelemnek is. A technológiai fejlődés, a digitalizáció és a média nyilvánosság modernizációja következtében az egyén magánszférájának védelme új kihívásokkal néz szembe. A digitális korban a magánélet védelme már nemcsak az intim szférára, a jó hírnévre, hanem egy tágabb értelemben vett magánszférára, az egyén családi életére, otthonára, kapcsolattartására is kiterjed.

Az infokommunikáció korszerű eszközei a kapcsolattartás napi formáit megváltoztatták és folyamatosan alakítják. Az egyén méltóságát és magánélethez fűződő jogát biztosítani kell a közösségi médiatérben is. A magánélet védelmének ki kell terjednie a fizikai és az interneten megvalósuló zaklatásra egyaránt. Az internetes zaklatás egyébként olyan új, rendkívül súlyos magatartás, amelynek akár öngyilkosság vagy más tragikus következményei lehetnek, különösen a gyerekek vagy fiatalok esetében.

Az alkotmányozó az Alaptörvény hetedik módosításának keretében szükségesnek ítélte az Alaptörvény VI. cikkének kiegészítését, amely garantálja a magánélet fokozott védelmét akként, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Emellett rögzítette, hogy az állam jogi védelemben részesíti az otthont annak nyugalma megóvása érdekében.

A magánélet védelméről szóló törvényjavaslat olyan önálló jogszabály tervezete, amely az Alaptörvény VI. cikkében foglalt, a magánélet, a családi élet,

az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartására vonatkozó jogosultságot bontja ki. Ez a javaslat tulajdonképpen hídként szolgál az Alaptörvény és a magánéletet bármely módon érintő külön törvények között, irányt kíván mutatni a magánülethez való jogot élvezni óhajtó egyéneknek és e védelmet biztosítani igyekvő jogalkalmazóknak.

A magánülethez való jogot a közügyek szabad vitatása során is tiszteletben kell tartani. Ez egyben azt is jelenti, hogy a közéleti és a nem közéleti szereplőt ugyanúgy megilleti a magánélet és az otthon védelme. Az elmúlt negyedszázad legvitatottabb, leggyakrabban tárgyalt kérdése a szólásszabadság területén a közéleti szereplők bírálhatósága, magánéletének megismerhetősége volt. A védelem szintjének meghatározása a javaslatban nem az ismertséghez, hanem a demokratikus társadalom működéséhez, elengedhetetlen közügyek szabad megvitatásához kötődik, ez az a tényező, amely a magánélet és közélet között meghúzza a határt. A közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a közéleti szereplőt a közéleti szereplőnek nem minősülő személlyel azonos védelem illeti meg. Ezt a célt szolgálja a polgári törvénykönyv módosítása, egyben megteremtve az összhangot az Alaptörvénnyel, tekintettel annak hetedik módosítására. Gondoljunk arra, hogy a közéleti szereplő magánéletének védelme nélkül nem lehetséges például a nem közéleti szereplő családtagjának ez irányú védelme. A törvényjavaslat értelmében a magánülethez való jog megsértése esetén mindenki hatósághoz vagy bírósághoz fordulhat.

A külön törvényben meghatározottak szerint a hatékony és átfogó védelem érdekében a törvény a magánszférát és a hozzá fűződő jogokat mintegy tovább tagolja, és külön alcímekben szabályozza a magánélet tiszteletben tartásához, a családi élet tiszteletben tartásához, az otthon tiszteletben tartásához, a kapcsolattartás tiszteletben tartásához fűződő jogot.

Az otthon nyugalma az a tér, ahova az emberek visszahúzódhatnak a mindennapi nyüzsgés elől, mindenkit megillet „a fáradt emberek utolsó mentstvára”, hogy az Alkotmánybíróságnak egy 2016-os határozatát idézzem, amelyben kölcsönveszi ezt a kifejezést az amerikai legfelsőbb bíróságtól. Az otthon nyugalma biztosítja a magán- és családi élet kibontakozását, továbbá a magánszféra szabad és teljes megélését. Ennek tiszteletben tartása érdekében mindenkinek az otthonát mint magánéletének, családi életének színterét fokozott védelem illeti meg.

Ha a közéleti vitákat sikerül megtisztítanunk a személyeskedő, tárgyszerűtlen megszólalásoktól, az emelni fogja a politikai kultúra színvonalát, és ez végső soron az állam és a hatalmi ágak iránti közbizalom erősödésében tükröződhet majd. Remélhetőleg a javaslatok nyomán ki fog alakulni egy olyan egységes judikatúra, amely a magánélet védelmének egyes területeit egyre jobban kidolgozza, és az egymással könnyen kollízióba kerülő alapvető jogok, a magánülethez való jog, a véleménynyilvánítás szabadsága és

a gyülekezéshez való jog gyakorlásának kiszámíthatóságát eredményezi mindenki számára.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt fekvő másik javaslat viszont egy már meglévő törvényi szabályozást kíván megújítani, amelynek jelentőségét nem lehet eltúlozni. Vécsey Tamás 1884-ben írt cikkéből idézve „A gyülekezés fontossága előtérbe lép a közvetett demokratiában, hol a nép a döntő elhatározást a választottakra bizza. A sajtó és a népgyűlés az a tér, amelyen a választók is nyilatkozhatnak és amely téren kifejezhetik véleményüket a küldők, a megbízók, sőt még a cenzuson kívül állók is.”

Az azonban, hogy indokolt-e a szabályozás megújítása, nem lehet vita tárgya, hiszen az Alkotmánybíróság már 2008-ban hangsúlyozta: „Elsősorban a törvényhozónak kell mérlegelnie azt, hogy a visszaélések megelőzése, a jogalkalmazási nehézségek csökkentése érdekében mennyiben indokolt módosítani, kiegészíteni a gyülekezési törvény rendelkezéseit.”

A magyar gyülekezési jog szabályozásának fejlődését alapvetően meghatározta a korszerű, törvényi szabályozás iránti hiábavaló vágyakozás. A jogalkotó ugyanis közel másfél évszázadig közrendvédelmi, és nem pedig alapjogi megközelítésben partikulárisan és mindössze rendeleti szinten szabályozta a „népgyűléseket”. Hogy mennyire nehéz helyzetben van a mindenkori kormányzat a gyülekezési jog szabályozása során, azt mi sem mutatja jobban, mint hogy 1868-ban a Belügyminisztérium és az Igazságügy-minisztérium kidolgozta ugyan az egyesülési és gyülekezési jogról szóló törvény tervezetét, azt azonban a kormány végül nem terjesztette a parlament elé.

Az ezt követő bizonytalanságra jellemző, hogy az 1880-as években még az is vitatott volt, hogy van-e egyáltalán bárminemű hatályos, általános érvényű gyülekezési jogi szabályozás Magyarországon. A világháború végéhez közeledve, 1945. március 24-én adta ki az Ideiglenes Nemzeti Kormány belügyminisztere a gyűlések bejelentéséről szóló 5.159/1945. (III. 24.) BM számú rendeletét, amely máig ismeretlen okból, de 1988-ig elfeledve a gyülekezési törvény 1989. január 24-i hatálybalépéséig hatályban volt.

(21.40)

A Magyarország államformájáról szóló 1946. évi I. törvény bevezető része az állampolgárok természetes és elidegeníthetetlen jogaként deklarálta a gyülekezési jogot, a Magyar Népköztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény szerint a gyülekezési jognak a dolgozók, 1972 után a nép érdekeinek meg kellett felelnie. Nem kétséges azonban, hogy e rendelkezéseket a gyakorlatban még nemzetközi egyezményekhez való csatlakozásunk után sem alkalmazták.

A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény köré egy olyan legenda épült, amelynek a legtöbb eleme valószínűleg soha nem volt igaz. Elvitathatatlan a hatályos szabályozás békés rendszerváltoztatásban betöltött szerepe, de önmagában az is erénye,

hogy ez volt Magyarország első törvényi szintű és országos gyülekezési jogi szabályozása. Közkeletű tévedés, hogy a gyülekezési törvény a Nemzeti Kerekasztal-tárgyalások eredményeként, klasszikus rendszer-váltó törvényként született, ezzel szemben az utolsó pártállami Országgyűlés már hónapokkal a Nemzeti Kerekasztal megalakulása előtt elfogadta.

Az Országgyűlési Naplóból kitűnik, hogy az expozéjában alapjogi szempontokat is bemutató Kulcsár Kálmán igazságügyi minisztert leszámítva a vitában nemigen akadt olyan felszólaló, aki ne hatalomtechnikai vagy éppen rendészeti kérdésként tekintett volna a javaslatra. A gyülekezési törvény az elfogadásakor sem volt korszerű, nem követte sem a nemzetközi standardokat, sem más jogállami mintát, mára azonban minden szempontból avítottá vált. Közel három évtizedet szolgált, beteljesítette történelmi szerepét. Ez alatt az idő alatt több apróbb módosításon ment keresztül. Hol az Alkotmánybíróság semmisítette meg egy-egy rendelkezését, hol pedig az Országgyűlés fogadott el technikainak nevezett módosításokat. Alkalmazása ennek ellenére vagy sokkal inkább emiatt mégis egyre nehezebb lett, különösen a 2000-es évek elejétől kezdve érték komoly kihívások a jogalkalmazót. Ki ne emlékezne a 2006 őszi tüntetésekre, a hatósági fellépés erőszakosságát követő politikai és jogi vitákra, vagy éppen spontán és sürgős gyűlésekkel kapcsolatos bizonytalanságra.

Rögzítette a gyűlés megtiltásának a feloszlatáshoz képest ultima ratio jellegét, és kimondta, hogy a gyülekezési törvény két megtiltási okot ismer: ha a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható. Ebből fakadón az általános korlátok a gyűlés feloszlatását megalapozhatják ugyan, de megtartásának előzetes korlátai nem lehetnek. A bírósági és alkotmánybírósági gyakorlat a megtiltási okokat alkalmazhatatlanná értelmezte, lényegében kiüresítette, és a bírósági gyakorlat végül széttartóvá, következtelenné vált.

Előfordult olyan eset, hogy ugyanaz a bejelentő sorozatosan ugyanazzal a napirenddel, ugyanabban a csendes utcában lévő helyszínre jelentett tüntetést, s azt egy idő után a rendőrség elkezdte megtiltani. A bíróság az egyforma bejelentések és a rendőrségi határozatok ellenére többféle döntést hozott. Volt, hogy arányos korlátozásnak ítélte a megtiltást, máskor megsemmisítette a határozatot, de olyan is volt, hogy a rendőrséget új eljárásra utasította. Egyszer értékelte, hogy a bejelentő korábban hány azonos témájú rendezvényt tartott, másszor ezt nem lehetett figyelembe venni.

Az Alkotmánybíróság két határozatában is mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg. Az Alkotmánybíróság azt is kifejtette, hogy egy-egy gyűlést megtiltó döntés indokolásából ki kell tűnnie, hogy a jogalkalmazók számba vették a megtiltásnál enyhébb korlátozás lehetőségeit is. A hatályos szabályozás azonban egy kétállású kapcsolóhoz

hasonlítható, a rendőrség vagy tudomásul veszi a bejelentést, vagy megtiltja a gyűlést, harmadik változat nincs. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában megjelenő követelményeknek, még ha meg nem is semmisítették, a gyülekezési törvény nem képes megfelelni, annak teljes felülvizsgálata elkerülhetetlenné vált. A kodifikáció során széles körű nemzetközi jogi összehasonlítást végeztünk, az Európai Unió tagjai mellett Norvégia és Svájc gyülekezési jogi szabályozását is részletesen megvizsgáltuk. Feldolgoztuk a hazai bírósági és alkotmánybírósági gyakorlatot, az ombudsmani esetjogot és a nem teljesített ajánlásokat, valamint figyelemmel voltunk a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának véleményére is.

Mind a vonatkozó nemzetközi szerződések, mind pedig az európai államok gyülekezési szabályozása a megtiltás okaként általában a közbiztonság és a közrend közvetlen, aránytalan és szükségtelen veszélyét határozzák meg. A hatályos gyülekezési törvény szabályozása unikálisnak tekinthető azért, mert a közrend közvetlen, aránytalan és szükségtelen sérelmét jelentő esetek közül önkényesen két megtiltási okot nevesít, de más, a közrendet vagy a közbiztonságot hasonlóan súlyosan veszélyeztető helyzetre nem ad választ. Hasonló szabályozási megoldást mintaadó európai államban nem találunk.

A kazuisztikus, taxációra épülő szabályozási modell csak álgarancia, az elmúlt 29 év jogalkalmazói tapasztalatai, a megtiltási okok értelmezésével kapcsolatos irányváltások éppen azt támasztják alá, hogy nem kiszámíthatóbb azok értelmezése a közrendi klauzuláknál és az azokhoz kapcsolódó tesztek alkalmazásánál. A közrendi klauzulával kapcsolatban két dilemma is felmerült a kodifikáció során. Egyfelől, hogy kell-e az alapjogi rendszerre bárhol is utalni ebben a körben, másfelől az, hogy szükséges-e értelmezési segédletet adni a generálklauzulákhoz.

Az első kérdésre adandó válasz az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet megállapító határozata után annak ellenére nem lehetett kétséges, hogy az alapjogi rendszer védelmét a külföldi szabályozási és jogalkalmazási gyakorlat a közrend fogalmába beleérti. Nekünk viszont figyelemmel kellett lennünk az Alkotmánybíróság határozatára, és a javaslatban nemcsak a magánszférához való jog, hanem más alapjogok és a gyülekezéshez való alapjog összeütközése esetén annak feloldásának szempontjait és annak eljárási kereteit is rögzítettük. Alaptörvény-ellenes mulasztásként határozta meg az Alkotmánybíróság azt is, hogy a gyülekezési törvény nem szabályozta az alapjogok összeütközésének feloldását szolgáló olyan törvényi rendelkezések megalkotását, amelyek biztosítják az ütköző alapjogok lehető legkisebb korlátozás melletti egyidejű érvényesülését.

A javaslat az Alaptörvény hetedik módosítására is reagálva egyértelművé teszi, hogy mások jogainak és szabadságának sérelme állapítható meg különösen, ha a felhívás, illetve a gyűlés az alkalmazott technikai eszközök, időtartama miatt alkalmas mások magán-

és családi életének védelméhez való jogának, otthonának, emberi méltóságának, a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére, vagy szabad mozgáshoz, tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogának korlátozására.

Sokat mérlegeltük, hogy szükséges-e értelmezési segédletet nyújtani a klauzulához. Azért adtunk végül erre igenlő választ, mert Magyarországon eddig nem alakult ki az a szempontrendszer, amely alapján megítélhető, hogy az adott jelenség a közbiztonságot vagy a közrendet veszélyezteti-e, illetve mások jogainak és szabadságának sérelmével jár-e. Ez a mankó nem önmagában, hanem kizárólag a generálklauzulával együtt értelmezhető, vagyis minden esetben el kell végezni az abból következő tesztet. Sőt, a gyülekezési hatóságként eljáró rendőrségnek lehetősége van, a német szabályozásnak és az Alkotmánybíróság által megfogalmazottaknak megfelelően a megtiltásnál enyhébb korlátozásokat alkalmazni, így pedig az aránytalanságot kiküszöbölni. Ezzel az előzetes korlátozások közül a megtiltás valóban ultima ratio lesz.

A kormány álláspontja mindig is egyértelmű volt a totalitárius ideológiákkal és rendszerekkel kapcsolatban, ezért megvédjük a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök áldozatainak emlékét, nem hagyjuk, hogy azt bemocskolják. Hasonló, a nemzetiszocialista és kommunista diktatúra, valamint a szovjet megszállás áldozatainak emlékét védő szabályt tartalmaz a szász-anhali gyülekezési törvény, de a német szövetségi, a bajor és az alsó-szászországi gyülekezési törvény is védi a nemzetiszocialista diktatúra áldozatainak emlékét.

Alaptörvény-ellenes mulasztás a gyűlések békés jellegét megfelelően biztosító garanciális szabályok hiánya is, az Alkotmánybíróság szerint ugyanis a gyülekezési törvény rendelkezései nem ölelik fel a békés gyülekezésre, valamint az élethez való jogra veszélyes eszközök teljes körét, továbbá a gyülekezési törvény nem rendelkezik az arc eltakarásáról, aminek főszabály szerint tilosnak kellene lennie megfelelő kimentési lehetőséggel, például ha az a nonverbális kommunikáció eszköze.

Erre figyelemmel, a külföldi szabályozási minták felhasználásával állapítja meg a javaslat a gyűlés békés jellegét biztosító korlátozások szabályait, és mondja ki a védőfelszerelés, egyenruha és arceltakarás tilalmát.

A gyakorlatban visszatérő problémaként jelent meg, hogy a gyűlés szervezői, vezetői időnként teljes mértékben elzárkóztak a rendőrséggel történő egyeztetés, együttműködés elől. Ezzel összefüggésben fontos újítása a javaslatnak, hogy a gyűlés szervezője, illetve vezetője és a rendőrség a gyűlés szervezése és megtartása során együttműködik, előírás a folyamatos kommunikáció. A gyűlés előtt a szervező, azalatt pedig a vezető lesz köteles minden releváns kérdéssről, kockázati tényezőkről a rendőrséget tájékoztatni elsősorban a helyszínen tartózkodó tagján keresztül. Ez az

együttműködési kötelezettség garantálja a békés jelleg és a gyülekezés zavartalanságának biztosítását.

(21.50)

A törvény közismert hiányossága, hogy nem állapít meg a versengő, konkuráló gyűlésekre vonatkozó szabályokat. A javaslat a versengő gyűlések közötti konfliktus feloldására a finn gyülekezési törvényben alkalmazott megoldást veszi alapul.

A bejelentés szabályainak megváltoztatása több korábbi ombudsmani ajánlás teljesítését szolgálja. Garanciális jellegű annak meghatározása, hogy a kezdő időpont előtt mennyivel lehet egy gyűlést bejelenteni. Ma számos olyan budapesti helyszín van, amelyekre valaki száz évre előre minden nemzeti ünnepre gyűlést jelentett be, és ezeket megtiltási ok hiányában a rendőrség tudomásul is vette. Az új szabályozás nem csak a korábban feltárt jogalkalmazási elmentmondásokat kívánja kiküszöbölni. Nemcsak életszerű, hanem korszerű is kíván lenni. A jogalkotónak reagálnia kell a gyülekezési joggal kapcsolatos új tendenciákra, a tüntetési kultúra változásaira. A tüntetéseket ma már nem stencilezett röplapokon, falragaszokon, hanem a közösségi médiában (*Dr. Harangozó Tamás: Várjuk ki a végét!*), Facebookon és Twitteren szervezik, akár néhány óra leforgása alatt tízezeket mozgósítva.

A javaslat ezért bajor mintára a bejelentés legkésőbbi időpontját a gyűlésre való felhíváshoz képest határozza meg. Be nem jelentett tüntetéseket a törvény korábbi szövege szerint fel kellett oszlatni, de az Alkotmánybíróság 2008-ban kimondta, hogy a bejelentés elmaradása vagy késése önmagában nem lehet feloszlatási ok.

A javaslat ugyancsak bajor mintákat követve bizonyos feltételekkel megengedi és szabályozza az úgynevezett sürgős és spontán gyűlések megtartását. Szólnom kell arról is, hogy eddig meglehetősen elhanyagolt volt a békés gyülekezési jog gyakorlását biztosító szankciós szabályok rendszere. A javaslat ezúttal tartalmazza mindazon szabályokat, amelyek a külső zavarástól védik a gyülekezési jogukat gyakorlókat, de a visszaélészerű vagy önkényes szervezői magatartásokat is szankcióval fenyegeti. Ez a szankciórendszer nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az állam az alapjogvédelmi kötelezettségét teljesíteni tudja.

Végül fontosnak tartom kiemelni, hogy a rendőrség gyűlést megtiltó vagy megtiltásnál enyhébb korlátozásokat megállapító határozatával szemben, valamint a gyűlés rendőrségi feloszlatása miatt teljes körű bírói jogorvoslatot biztosít a javaslat. (*Dr. Harangozó Tamás: Patyi úrnak!*)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az expozéban ismertetett két törvényjavaslatban számos közös elem, mögöttük számos hasonló megfontolás van. Mindkettő keresi az egyensúlyt a köz- és magánérdek között, az egymással konkuráló vagy egyenesen ütköző jogok között. Ez az egyensúly érzékeny és dinamikus. Nem lehet egyszer s mindenkorra rögzíteni,

beállítani. Az egyensúlyt végső soron itt is a jogok és felelősség, az egyén és a közösség érdekei között keressük. Úgy vélem, hogy a javaslat megtalálta, nem örökre, de a pillanatnyi helyzet és a kor kihívásainak megfelelő módon. Mindezekre figyelemmel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a két törvényjavaslatot fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, maximum 30-30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonynak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tekintettel a késői órára és tekintettel arra, hogy az expozéból is kiderült, hogy a kormány teljeskörűen, a nemzetközi gyakorlatot és sztenderdeket is alapul véve, a már alkalmazott és az alkalmazás során feltárt anomáliákra válaszul alkotta meg mind a gyülekezési, mind pedig a magánélet védelméről szóló törvényjavaslatot, így nem ismételném meg sem az expozéban, sem pedig a törvények általános és részletes indoklásában felhozott részletes pontokat. Bár felhívom tisztelt figyelmüket, hogy különösen a gyülekezési jogról szóló törvény általános és részletes indoklása kellő tájékozódási pontot és kellő alapot ad a törvényjavaslat megfelelő értelmezéséhez, eloszlata jó néhány kétséget.

Mindkét előttünk fekvő jogszabályjavaslat alapjogot érint. Az egyik az elsőgenerációs politikai jogok közül a gyülekezési jog, amelyről államtitkár úr nemcsak széles körű, hanem nagyon alapos jogtörténeti elővetítést is adott, így nagyon fontos, hogy rendszerváltáskori és az azóta eltelt időben bevezetett és bevett gyakorlatban megtapasztaltak alapján ennek a jognak a továbbvitelét és ennek a jognak a sérülékenységét, érzékenységét, ugyanakkor dinamizmusát figyelembe véve kellő körültekintésű szabályozás készüljön.

A másik nagyon fontos és szintén érzékeny kérdés a magánélet védelméről szóló törvény. Ahogyan az expozéban is és a törvény indoklásában is elhangzott, a megváltozott online és virtuális felületeken, valamint a közélet és a magánélet színtereinek alkalmankénti összemósódásából fakadó viták és a korábbi szabályozástól eltérő joggyakorlatok kialakulása miatt szükséges az Alaptörvény hetedik módosítását követő alaptörvényi védelem melletti szabályozása. Ahogy államtitkár úr is említette, erre azért utalnék, minden személyt megillet a magánélethez, az otthon biztonságához és nyugalomához való jog. A törvényjavaslatok - mindkettő egyébként egyértelműen fogalmaz - a magánélet védelmének garantálásával az otthon nyugalmanak adnak védelmet a zaklatással szemben és más szabadságának gyakorlása nem járhat más jogainak sérelmével.

Négy dologra hívnám fel a figyelmet. Mindkét törvényjavaslat komplex és összetett kérdést érint, ezért érzékeny. Az előbb már hivatkozott gyülekezési jog mint elsőgenerációs politikai jog az egyik legérzékenyebb és az eddigi jogszabályi gyakorlat és az eddigi jogszabályi előírások a két jog konkurálását, illetve kollízióját nem oldották fel. Jelen előttünk fekvő törvényjavaslatok erre tesznek megoldási javaslatokat és erre tesznek kísérletet.

A második ok, ami miatt előttünk van ez a két törvényjavaslat, ez egyértelműen az Alkotmánybíróság többszöri felszólalása és többszöri felhívása arra vonatkozóan, hogy akár mulasztásban, akár pedig a jogszabályalkotás egyes kérdéseiben fennálló kötelezettsége van a kormánynak.

A harmadik, ami miatt fontos, hogy előttünk áll ez a két törvényjavaslat, hogy egy olyan, most már 30 éves, gyakorlatilag töretlen joggyakorlatnak a tapasztalatait tudja beépíteni mind a jogalkalmazói, mind pedig a joggyakorló oldaláról, amely fontos ahhoz, hogy korrekt és kiszámítható szabályozás készüljön. Az alkalmazás és az eddigi joggyakorlat alapján pontosít, a tapasztalatok alapján az anomáliák feloldására törekszik, és olyan szövegezéssel alkotja meg mind ezt, hogy mind az alkalmazók, akár hatóságok, akár bíróságok, mind pedig a joggyakorlást, a gyülekezési jogot gyakorolni kívánó állampolgárok számára egyértelműsíti a helyzetet.

A negyedik nagyon fontos dolog azoknak az európai mintáknak, gyakorlatoknak és európai nemzetközi jogi sztenderdeknek, mintaszabályoknak a figyelembevétele, amelyeknek a széles körű és körültekintő elemzése után került elénk ez a két törvényjavaslat. Együttesen tárgyaljuk, hiszen ahogy államtitkár úr is utalt rá, a két alapjogot érintő gyökere anynyira fontos a két előttünk fekvő jogszabálynak - azon túl is, hogy az Alaptörvény hetedik módosításából fakadó kötelezettségünk -, hogy a két jog nem ütköztetése, hanem párhuzamos kezelése kifejezetten kívánatos a jogalkotó részéről.

Szükség van a két jogszabály megalkotására, hiszen az előbb már hivatkozott, megemlíttet környezet és az átalakuló politikai érdekek és értékek mentén, a társadalom megítélése alapján a kialakult joggyakorlat és jogalkalmazás tekintetében egyértelmű szabályokra van szükség. Az Alkotmánybíróság felhívása megint csak egyértelmű, és még egyszer hivatkozva ismételném meg: a szabadság gyakorlása nem valósulhat meg mások szabadságának sérelmére akár a gyülekezési jogról, akár pedig a magánélet védelméről beszélünk. A gyülekezési jog rendszerváltáskori alapjai mentén egy korszerű, haladó és egyébként már a gyakorlatra épülő jogszabály fekszik előttünk mindkét alapjog tekintetében. A téma összetettsége, jogi, politikai érzékenysége azonban jól látható, ezért az ehhez szükséges alapos nemzetközi és hazai kitekintés és előzetes vizsgálat megtörtént.

Néhány dologra még szeretnék kitérni, anélkül, hogy a törvény indoklásán végigmennénk, bár megéri elolvasni - még egyszer mondom - aprólékosan a

részletes indoklást is, néhány dolgot garantál, és néhány dolgot olyan módon tisztáz, ami egyértelműsíti a jogalkalmazók és a joggyakorlók helyzetét. A gyülekezési jognak az úgynevezett részjogosultságait is szabályozza: a részvétel jogát, a gyűlések szervezését, a létszámkérdéseket, egyértelműsíti azokat a tartalmi és egyéb olyan kritériumokat, amelyek a gyülekezési jog által védett magatartásoktól megkülönböztethetőek. A javaslat tárgyi hatálya alá tartozó összejövetelek fogalmi elemeit tisztázza, a gyűlés szervezési folyamatát, szervezőjét nevesíti és tételesen megnevezi, a szervező felelősségéről rendelkezik, a szervezést a gyűlés vezetésétől megkülönbözteti.

(22.00)

Tehát a jogalkalmazás számára olyan egyértelmű, nevesített szabályozást ír elő, amely segíti, az elmúlt 30 esztendőben már jó néhányan tapasztaltunk, és emlékezhetünk vitás kérdésekre hasonló esetekben. Szabályozza a gyűlés résztvevőinek a köteleseit, a békés gyülekezők gyülekezési jogának védelmét, a gyűlés biztonságának és a gyűlés biztonságának a kritériumait, akár csak a rendőri bejelentés vagy a rendőri biztosítás kérdését vagy a fegyverrel, vagy felfegyverkezve való megjelenésnek a fogalmát, a békés gyülekezés védelme érdekében pontosítja a bejelentés kötelező elemeit, az eljárási szabályokat, az alapjog gyakorlójának védelmét, a harmadik személyek behatásai elleni védelmet, és a védelem elleni kitétséget, tartalmazza a feloszlás és a feloszlítás, szervezői feloszlítás és rendőri feloszlítás eseteit, ami a korábbi gyakorlat szerint - ahogy az államtitkár úr is hivatkozta - sokkal nehezebb és problematikusabb volt a jogértelmezők számára.

Így hát az előttünk fekvő két törvényjavaslat olyan, a joggyakorlatra épülő, fontos és az Alaptörvényből fakadó alapjogoknak a szabályozását tette élénk, amelyekkel olyan szabályozás kerülhet elfogadásra, amely választ adhat a rendszerváltás óta eltelt időben megtartott gyűlések tapasztalatai alapján felmerülő kérdésekre, és így egy európai szinten is kimagasló és modern gyülekezési törvény kerülhet megalkotásra. Hangsúlyozandó, hogy a javaslat kiemelten tekintettel van a nemzetközi emberi jogi egyezményekre, az Alkotmánybíróság, a bíróságok, az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára, nemzetközi összehasonlító elemzés eredményeire, valamint a Vencei Bizottság ajánlásaira, ez utóbbi esetében általában véve a gyülekezési jog szabályozására vonatkozó általános elvekre is.

Ennek a jogszabálynak, illetve e két előttünk fekvő jogszabálynak az elfogadásával nemcsak az Alaptörvény módosításával magunkra vállalt kötelezettségünknek, hanem demokratikus jogállamunk továbbfejlődésének a megalapozását, illetve továbbvitelét tudjuk megtenni, ezért kérem a tisztelt Házat, támogassa a kormány előttünk fekvő két javaslatát, a gyülekezési jogról, illetve a magánélet védelméről szóló törvényt. A Fidesz-frakció részéről az előttünk

fekvő két javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen a türelmet és a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hihetetlen állásos előadást hallottunk itt az államtitkár úr részéről e két törvényjavaslat betérjesztése tárgyában. De előtte szólnék pár szót arról, hogy elfogadhatatlannak tartom, hogy odáig jutunk, egy ilyen demokratikus alapjog új szabályozását, ami teljes mértékben, minden tekintetben megváltoztatja a korábbi szabályozás elveit, egy teljesen új struktúrát, egy új szemléletet vezet be, este fél 10-kor kell elkezdenünk 16 darab képviselő jelenlétében tárgyalni. Aki kitűzi ezeket a tárgyalásokat ilyen időpontra, és természetes, hogy az érdeklődés jelentősen alacsonyabb, hiszen reggel 9 óra óta ül a Ház, azaz már megkezdjük a tizenharmadik órát, ez egy jogállamban, egy demokratikus parlamentben elképzelhetetlen. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen!)* Tudom, természetesen nem az államtitkár úr és nem a jelen lévő képviselők és nem az elnök úr az, akinek ez köszönhető, az soha nincs itt éjszaka, akinek ez köszönhető *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, de üzenem neki, hogy a fák nem nőnek az égig.

Tehát: ez a két törvényjavaslat semmire nem való azokból az ájtatos módon előadott emberi alapjogokból, amiket itt az elmúlt fél órában-órában hallottunk. Egy kicsit, röviden a magánélet védelméről, aztán majd az ennél fajsúlyosabb és demokratikusnak semmiképpen nem mondható jogszabálytervezetről.

Nincs Magyarországon olyan ember, aki ne örülne annak, hogy a magánélet védelme ilyen védelemben részesül, mint ebben a javaslatban. Ha nem ismernénk az előzményeket, és nem ismernénk azokat a folyamatokat, amelyek tulajdonképpen a fideszes vezetők magánéletének féltéséről szólnak valójában, és nem minden magyar ember magánéletének, családjának, békéjének, otthonának védelméről, akkor azt mondhatnánk, hogy nem is kell vitázni, már most megszavazzuk ezt a jogszabályt. Csak teljes mértékben biztosak vagyunk abban, hogy ez megint csak a kivételezetteknek szóló jogszabály, mert majd a gyakorlat be fogja bizonyítani, hogy vannak az 1-es és a 2-es állampolgárok, az 1-esek, akiket minden tekintetben védenünk kell, a 2-esek pedig ériék be azzal, hogy egyáltalán valaki szóba áll velük, és egyébként egyáltalán nem biztos, hogy a 2-eseknek a magánélet védelme oly fontos, mint az 1-eseké.

Pontosan tisztában vagyunk azzal, hogy azok a spontán vagy előre bejelentett, családi házaknál, politikusok otthonánál megvalósított tüntetések indikáltak mindezt a szándékot. Pontosán tudjuk azt is, hogy valóban egyetlenegy politikus családtagjának sincs köze ahhoz, hogy a politikus a munkájában oly módon

dolgozik, hogy az a közvélemény egy részében negatív emóciókat ébreszt, és ezért ezt az eszközt használja. Nincs egyetlen politikus sem, aki úgy érzi, hogy a vezető politikus családjának részesülnie kell ezekből a hátrányokból, ez természetes, de a magyar társadalom nem tüntető társadalom, a magyar társadalom nem arra van berendezkedve, hogy a másik ember-társa magánéletét sértegesse. A magyar társadalom nemzetközi összehasonlításban egy rendkívül békés társadalom, szerintem túlzottan is békés társadalom. Tehát amíg Franciaországban a legapróbb kormányzati intézkedések miatt, amelyek gyakorlatilag nálunk az ingerküszöböt egyáltalán nem érik el, százezres tüntetések vannak, Magyarországon meg maximum százan mennek ki egy ilyenre.

Azt gondolom tehát, hogy a kormánynak olyan indikációja semmiképpen nem lehetett, hogy a magyar társadalom pillanatnyi helyzete megérett arra, hogy bizonyos, valóban alapjogokat egy olyanfajta retorikával kezdjünk el módosítani, amit itt az előbb az államtitkár úrtól hallottunk. Ilyenkor mindig eszembe jut, hogy Steindl Imre hihetetlen jó munkát végzett, mert ezek a nagy szavak, amelyekkel bevezette ezt a két jogszabályt, nem valósak, ez egyszerűen csak egy szemfényvesztés, egy megtévesztés, emögött ott van az, hogy a vezér vagy valaki megrendelte ezeket a szabályokat, és ez nem az egyszerű társadalomról és nem a nép akarataról vagy a nép érdekéről, hanem egy szűk politikai elit érdekéről szól.

Nem is értem, hogy ezt a magánélet védelméről szóló jogszabálycsomagot miért kell egy új törvényben szabályozni. Ebben a javaslatban nincs olyan mondat, amely ne fért volna el a polgári törvénykönyvben. A polgári törvénykönyv a személyek vagyoni és személyes viszonyát szabályozó jogszabály, és ebben a javaslatban körülbelül minden harmadik mondat úgy szól, hogy egyébként a Ptk. ezen és ezen rendelkezéseit kell alkalmazni. Ami ebben le van írva, annak egy része a polgári törvénykönyvben is szabályozva van. Most akkor az lesz majd, hogy ha valakinek a magánéletét sértik, akkor a bírónak kettő darab törvényt kell alkalmaznia? Hiszen ebben a jogszabályban a polgári jogi felelősségen kívül semmifajta jogkövetkezmény nincs leírva. Nincs se szabálysértés, se büntetőjogi következmény, polgári jogi következmények vannak leírva, amely jogkövetkezmények egyébként a polgári törvénykönyvben a személyiségi jogokat sértő jogkövetkezményekként vannak szabályozva.

Fel nem fogom, hogy miért nem lehetett ezt a jogszabálycsomagot gyönyörűen beapplikálni a polgári törvénykönyv azon könyvébe, ahol a személyiségi jogokat tárgyalják, kiegészíteni, és a következő szakaszokkal azt gyönyörűen kiegészíteni. Vagy tényleg azt mondta a vezér, hogy ehhez egy külön törvény kell, mert ez egy olyan szimbolikus dolog, hogy lesz Magyarországon magánélet védelme? Hát, ki ne örülne ennek, hogy van?! De miért kell ehhez egy teljesen külön törvényt készíteni?

Úgy örülnék neki, ha majd ezt a jogdogmatikai kérdést megválaszolná az államtitkár úr, és megmagyarázná, hogy miért kell dupla törvényekkel dolgozni homogén életviszonyokat illetően. Mert a magánélet védelme egyébként a személyiségi jogok védelmének körébe tartozik.

Azt látjuk, és idehívom Trócsányi miniszter úr 2014-es és 2018-as miniszteri meghallgatásának tartalmát, mindkét alkalommal azt mondta el, hogy törekszik arra, és mindent elkövet azért, hogy a jogalkotás folyamatában részt vevők olyan szintű képzésben részesüljenek, hogy a jogalkotó - a jogalkotó - tevékenység a legmagasabb szintű jogász tevékenység legyen, és miután a jogalkotás teljesen más, nem lehet összehasonlítani sem a mi törvényalkotó munkánkkal, amit mi végzünk, sem a joggyakorlók munkájával, amit több tízezer jogász végez, ez egy olyan magas szintű tudást, ismeretet, képzést, hozzáállást igényel, amit ő be szeretne vezetni, mert gyakorlatilag ő maga is úgy érzi, hogy hiányzik.

(22.10)

Hát, ha valami, ez a jogszabály megint bemutatta, hogy ez a képesség bizony hiányzik, mert az nem létezik, hogy a minisztériumban legalább két ember nem ült össze a vonatkozásban, hogy a jogalkotási törvény alapján, ennek a jogszabálynak a tartalma, célja alapján, a jogkövetkezmények rendszere alapján vagy valami alapján muszáj ezt egy külön törvénybe applikálni? Hát, nincs helye ennek a polgári törvénykönyvben?

Majd megint abba a helyzetbe hozzuk a bírókat, hogy ha ennek a szövege és a polgári törvénykönyv szövege ugyanarra az életviszonyra ellenkező szabályokat tartalmaz vagy félreérthető szabályokat tartalmaz, vagy az egyik engedőbb, a másik szigorúbb, akkor melyiket kell alkalmazni?

Tehát én azt kérem a tisztelt kormány képviselőitől, hogy fontolják meg azt, hogy ezt visszavonják, és tényleg a jogszabályi rendszer, a hierarchia és a jogdogmatikai szempontok figyelembevételével a helyén kezelik és a helyén terjesztik be, és akkor tényleg lehetne is vele érdemben foglalkozni.

De akkor rátérek a gyülekezési törvényre. Amikor először elolvastam, akkor az jutott eszembe, hogy ez egy PhD-hallgató lázálma, ami reggelre megvalósult. De komolyan! Tehát ezt tényleg komolyan gondolja valaki, hogy Ausztráliától Németországon keresztül, az Egyesült Államokig, Angliáig, Finnországig, és nem tudom, még hány ország különböző jogrendszere, különböző életviszonyok, különböző társadalmi struktúrák, különböző történelmi helyzet, különböző szemlélet, különböző társadalmi dinamizmus jellemzi mindegyik ország népét, és egy-egy, egyébként precedensjogot tartalmazó vagy jelentő bírósági döntés egy-egy mondatát beapplikálja a mi törvényjavaslatunkba azzal, hogy ő a nemzetközi gyakorlat figyelembevételével találta ki ennek a jogszabálynak a szövegét?!

Ez a gyülekezési törvény nem egy modern törvény. Ez a gyülekezési törvény sem nem illeszkedik a magyar néplélekhez, sem nem illeszkedik ahhoz a történelmi helyzethez, amiben élünk. Ez nem illeszkedik semmilyen módon a magyar nép, a magyar polgárok politikai tevékenységének sem jellegéhez, sem társadalmunk gyülekezési hajlandóságához. Ez tulajdonképpen semmi másról nem szól, mint a népszavazási törvények módosítása következtében beállott helyzetről, hogy ha lehet, itt Magyarországon ne tüntessen senki, ne gyülekezzen senki. Nem kérdés, hogy ez a cél.

És bár egyik nap Jakab Péter képviselőtársam felszólalásán felháborodtak, amikor ő azt mondta, hogy szerinte önök félnek, meg kell mondjam, hogy én is úgy érzem e javaslat alapján, hogy félnek. És nem azt gondolom, hogy attól félnek, ami ma van, hiszen nem mennek ki az emberek tömegestül az utcára, egyáltalán nem jellemző, pedig nagyon sok elégedetlen ember van hazánkban a közállapotok bizonyos adottságai miatt, és nem mennek utcára. De önök már tudnak valamit, hogy a magyar embereknek a jövőben valamiért utcára kell majd menni. Én azt gondolom, hogy önök attól félnek, amit majd ezután fognak csinálni, hogy következménnyel fog járni, méghozzá annak a következményével, hogy valamiért az embereknek az utcára kell menni.

Én kérem a teremtő Istent, hogy ilyen helyzet ne legyen. De nagyon aggódom, hogy aki ezt a törvényjavaslatot megfogalmazta, vagy akik összeültek és azt mondták, hogy ezt a javaslatot kell megfogalmaznunk, azok tudnak valamit, amit mi még nem tudunk, de az emberek pláne nem tudják. És nagyon-nagyon szeretném, hogy az derüljön ki, hogy ezt a törvényjavaslatot ebben a formában nem a félelem generálta, hanem legfeljebb az óvatosság.

Az 1989-es törvény - amely jelenleg hatályban van - keletkezéséről államtitkár úr egy picit hosszabban előadást tartott. Még el is mondta, hogy már az Ellenzéki Kerekasztal munkájának megkezdése előtt az akkori parlament megszavazta. De hogyha visszaemlékszünk, mert én már akkor éppen végzős egyetemista voltam, tehát igencsak figyelemmel kísértem a folyamatokat, annak a törvénynek a vitája során több mint 80 százaléka jelen volt a parlamenti képviselőknek. Egy szocialista rendszerbeli parlamentről beszélünk. Egy olyan közösségről, ahol azért minden, csak nem a demokratikus alapjogok volt a legfontosabb tényező.

Azok az emberek adtak arra, hogy a demokratiázódó Magyarországon a demokratikus viszonyok legfontosabb alapértékét, a szólásszabadság közegét, a gyülekezést ilyen erős konszenzussal és ilyen demonstratív, az új rendszer hajnalán a közös szándék megnyilatkozása érdekében így hozzák meg.

Ma pedig ott tartunk, hogy államtitkár úr előad egy fantasztikus demokratikus gondolkodással átszótt előadást arról, hogy ez a törvény miről szól, de valójában ez a törvény tartalmában se nem demokratikus, se nem előremutató, és gyakorlatilag az alkalmazása igencsak kétséges.

Egy picit belemennék a részletekbe. Mindjárt a 2. §-ban mi nincsen? A „közterület” szó. Nincsen benne. *(Zaj, közbeszólások.)* Nem leszek hosszú. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)* Nincsen benne, nincsen benne a közterület! Tehát el tudják azt képzelni - elmondom a mintahelyzetet -, hogy kitárom a kertem ajtaját sarkig, bárki bejöhet. Tehát a nyilvánosság számára nyitva helyeztem a kertemet, és elkezdenek emberek bejönni, és egyszer csak azt észleli az arra járó autó, rendőrautó, hogy hoppá, ide be lehet menni. Hátha ezek politikai gyűlést tartanak! Hát ez az! Ez van leírva a 2. §-ban, innen indulunk. Ez a kezdőpontja ennek a jogszabálynak.

Akkor most hogy lesz, gyerekek? Nem nyitjuk ki az ajtónkat. Még a végén azt hiszi egy rendőr, hogy itt gyűlést tartunk, méghozzá be nem jelentve, hiszen tessék már megmutatni, hogy melyik az baráti társaság, aki az elmúlt nyolc évben nem szidta a rendszert. Én olyannal nem találkoztam. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Harangozó Tamás: Pártállástól függetlenül.)* Pártállástól függetlenül.

Tehát most elképzelik azt a helyzetet, hogy beszélgetünk, mondjuk, egy nyitott kertkapun belül hárman, négyen, megbeszéljük éppen az aktuális, egyébként mindenre alkalmatlan jogszabályt, hogy megszavazták, és akkor belép a rendőr, és azt mondja, hogy hoppá, gyűlni tetszenek! Na, ki a szervező? Ki a vezető? Be tetszettek jelenteni? Nem. Hogy tiltja be? Hát betilthatja. Nincs odaírva, hogy ez akkor érvényes, hogyha ez a gyűlés közterületen van. Ez nincs beleírva. Ugyan a jogszabály későbbi részében szól a közterületről, de csak úgy szól róla, hogy a közterületen hogyan történik a gyűlés. Arról nem szól, hogy csak a közterületen szervezett gyűlésről van szó, ez csak egy példája ennek a javaslatnak. *(Z. Kárpát Dániel: Profi munka!)*

A következő: elnézést kérek, a gyülekezés arról szól, hogy emberek kitalálják, hogy nekünk valami nem tetszik, meg akarjuk ezt valahol egymással beszélni, esetleg a nyilvánosság számára is megmutatjuk a mi ebbéli akaratunkat. Hát, ha valami, akkor ez egy önkéntes dolog, a szervezés, az, hogy miről szól, hogy hol leszünk, hogy hányan leszünk - és a hatóság fog abba beleszólni, hogy nálunk milyen tisztségviselők legyenek, mi, akik gyülekezni akarunk? Tehát láttott olyat valaki a világon, hogy egy, az emberek alapjogait jelentő, akár spontán, akár szervezett összejövetelen majd a hatóság mondja meg, hogy milyen szereplőknek kell lennie? Ilyet a világ nem hallott! És egyébként oda van írva, hogy már két ember is gyűlés. Ha két ember gyűlés, akkor az egyik a szervező, a másik pedig a vezető? És ki a gyűlő? Most ne haragudjanak, de tényleg!

Egyszerűen én nem tudom elképzelni. Olyan nagyra becsülöm a teremben lévő kormánypárti jogásztársaimat, önök tényleg kiváló jogászberekek, nem létezik, hogy ezek a kételyek önökben nem merültek fel. Én egyben biztos vagyok: ennek a megalkotásában önök tutira nem vettek részt. Kizárt! Tehát nem létezik, hogy önök annál az asztalnál ültek, ahol

ennek a szövege megalkotódott, és ahol azt mondta valaki, hogy ez most így lesz.

(22.20)

Rettenetesen sajnálom azt, hogy önökkel kell szemben állnom, akiket oly nagyra becsülök, és kritizálnom ezt a jogszabálytervezetet.

Azt mondja, hogy a kommunista és náci bűnöket tagadók - hát persze, hát még véletlen sem! Nem létezik olyan gyűlés, hogy ilyen szoba kerüljön, és emiatt ne oszlatassanak fel! De azt egyébként ki fogja ellenőrizni, már most ne haragudjanak, de ha, mondjuk, száz ember vesz részt, és a száz emberből álló csoport kellős közepén valaki egyszer csak azt mondja, hogy „Heil Hitler!”? Ki fogja azt észrevenni, hogy azt föloszlathatja?

De most tényleg, a gyakorlatban próbáljuk már egy kicsit ennek a dinamizmusába, a szituációjába beleképzelni magunkat! Vagy ez csak úgy lesz, hogy ha valaki elöl áll, és azt látják a rendőrök, és mondjuk, lendít egy kart, akkor már rendben van, de ha mondjuk, a csoport közepén kezdi el valaki azt mondani, hogy Sztálin volt a legsodálatosabb ember a világon, akkor azt honnan fogják megtudni? Vagy csak akkor, ha előzetesen a meghirdetésben vagy a levelezésben arra utaló jel van, hogy esetleg ilyen bűnök dicsőítéséről fog a rendezvény szólni?

Nagyon fontos elemének látom azt, hogy a leendő közigazgatási bíróságnak már van egy második ügytípusa. A múlt héten volt az első ügytípusa, akkor leesett a tantusz, hogy gyűlik az a bizonyos törvényben meghatározott ügyfajta, amit az Alaptörvényben olvastunk; hát gyűlik, mert múlt héten volt az első, most itt a második.

Most tényleg azt tetszenek gondolni, hogy fognak tudni itt emberek gyülekezni és a politikai véleményüket kifejezni, amikor ilyen, abszolút élettől idegen, a helyzettől idegen, az adottságoktól idegen, a társadalmunk lélekállapotától idegen, és tulajdonképpen egy új, olyan, a hatalomhoz hű bírósági rendszer által felügyelt és elbírált jogintézmény itt egyáltalán működni fog, itt egyáltalán lesz mód arra, hogy az emberek gyülekezzenek?

Késő van, nem akarom húzni az időt, majd a részletes vitában a bizottságban részletesebben kifejtjük. Én csak egyet szeretnék nagy tisztelettel mindenkinek mondani: ne törvénykezz, ha nincs tisztesség; ne törvénykezz, ha nincs szíved; és ne törvénykezz, ha nem vagy elég bátor! Én csak ezt szeretném mondani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A gyülekezési jog elsőgenerációs politikai jog, amely alapján mindenki jogosult békés gyűléseken részt venni. Ebből a tételmondatból kiindulva a rendszerváltás megalapozásaként csaknem három évtizeddel ezelőtt szinte elsőként fogadta el a régi Országgyűlés a gyülekezési jogról szóló '89. évi III. törvényt, mely akkor rendkívül előremutató volt, különösen a megelőző 40 év szocializmusának tiltó szabályait követően.

A Gytv. mintegy három hónappal az Ellenzéki Kerekasztal megalakulása előtt és több mint egy évvel az első szabadon választott Országgyűlés megalakulása előtt, 1989. január 24-én lépett hatályba. A Gytv. szövegén azóta csak apróbb, jellemzően más törvények fogalomhasználatához kapcsolódó, egységesítést szolgáló pontosításokra került sor. Ez alól csupán az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény volt kivételnek tekinthető. A Gytv. szövegének legjelentősebb változását azonban a 75/2008. Ab-határozat hozta, amely megsemmisítette a Gytv. 14. §-a be nem jelentett gyűlések feloszlását kötelezően előíró rendelkezését.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Elvitathatatlan tehát a Gytv. korszakos jelentősége, azonban a korszerűnek soha nem nevezhető törvény mára végképp elavulttá vált, a szerteágazó és a 29 év alatt többször jelentősen is irányt váltó gyakorlatnak köszönhetően pedig napjainkra már szinte alkalmazhatatlanná vált. A gyülekezés korlátainak rendszere a Gytv. által ismert két megtiltási ok, a szerteágazó bírói gyakorlat, valamint a Gytv.-n túlmutató, szűkítő értelmezés miatt felülvizsgálatra szorul, ugyanis mára a Gytv. szinte teljes mértékben kiüresedett.

Napjainkban, tisztelt képviselőtársaim, odajutottunk, hogy a bírósági gyakorlat teljesen kiszámíthatatlan e vonatkozásban. Képzelmek el, van már arra is példa, hogy ugyanazon bejelentő tartalmilag megegyező, különböző bejelentéseit a bíróság eltérően ítélte meg. Mindez az abszurditás végül manifesztálódott abban, hogy a törvénnyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság 2016-ban kifejezetten felhívta a jogalkotót, hogy a gyülekezési jog és a magánélet védelmének szempontrendszerét ugyan már hozza összhangba. Ennek alapját teremtette meg az Alaptörvény hetedik módosítása, mely szerint a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magánéletének, családi életének és otthonának sérelmével, vagyis alaptörvényi szinten kerül rögzítésre, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának és a gyülekezési jog gyakorlásának külső korlátja lehet. Külső korlátja lehet másoknak a magán- és családi élethez való joga, valamint mások otthonának tiszteletben tartásához való jog.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A gyülekezési jogról szóló T/707. számú új törvényjavaslat a német mintát veszi alapul, tiszteletben tartva és biztosítva a gyüle-

kezési jog szabadságát, továbbá a nemzetközi szten-derdeknek is megfelelően korszerűen szabályozza a gyülekezési jog gyakorlatát.

A jelen törvényjavaslat, mint már mondtam, a német joggyakorlatot, azon belül különösen a bajor joggyakorlatot alapul véve a közbiztonság és a közrend, illetőleg mások jogainak és szabadságának sérelmét helyezi középpontba, amely szempontok így nemcsak megtiltási okként, hanem felozlatási okként is megjelennek. A megtiltási okok rendszerét a javaslat egy további esettel egészíti ki, nevezetesen azal, hogy a gyűléseket a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúra áldozataira emlékeztető helyszíneken és napokon bizonyos feltételek fennállása esetére kizárja. Ezen ok az áldozatok emlékét és a hozzátartozók jogait hivatott biztosítani.

A törvényjavaslat egy fontos különbsége a hatályos Gytv. rendelkezéseéhez képest, hogy nem szabályozza a gyülekezési jogról szóló törvény hatálybalépése alól kivett gyűlések körét. A törvényjavaslat mindezek mellett tisztázza a gyűlések, a szervező, a vezető és a rendező fogalmát, valamint utóbbiak esetében azok kötelezettségeit is. A törvényjavaslat a hatályos szabályozáshoz képest pontosabban szabályozza a bejelentési kötelezettséget, továbbá együttműködési kötelezettséget ír elő a szervezők részére. Fontos újítása a törvényjavaslatnak az, hogy meghatározza a résztvevők kötelezettségeit is, továbbá ennek keretében előírja a gyűlés zavarásának a tilalmát, a versengő gyűlések fogalmát és szabályait, a gyűlés bejelentésének legkorábbi időpontját, valamint az egyenruha viselésének tilalmát, továbbá a gyűlésen fegyveresen vagy felfegyverkezve, illetve védőfelszerelésben való megjelenés tilalmát.

Szintén fontos újdonsága a törvényjavaslatnak, hogy a gyűlések rendjének biztosítása érdekében, figyelembe véve a gyűlésre való gyors és akadálymentes eljutást, ellenőrzési pontokat is létesíthet a rendőrség, amelyek abban az esetben lesznek alkalmazhatóak, ha fennáll a közvetlen veszélye annak, hogy valaki a gyűlésen fegyveresen vagy felfegyverkezve kívánna részt venni.

Emellett fontos kiemelni, hogy a javaslat a gyűlések békés jellegének megőrzése értelmében új büntető törvénykönyvi és szabálysértési tényállásokat alakít ki, amelyek garantálják ezen új szabályok érvényesülését, valamint hatékony visszatartó erőt és fellépést garantálnak a gyűléseket megzavaró személyekkel szemben.

(22.30)

A törvényjavaslat által tehát egy olyan gyülekezési szabályozás kerülhet elfogadásra, amely megfelelő választ ad a rendszerváltás óta eltelt időben megtartott gyűlések tapasztalatai alapján felmerült gyakorlati kérdésekre. Mindezek okán a KDNP parlamenti frakciója támogatja a gyülekezési jogról szóló T/707. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magánélet védelméről szóló T/706. számú törvényjavaslat az Alaptörvény hetedik módosításának megfelelően pedig azt garantálja, hogy a magánélet legyen védett, továbbá az otthon nyugalma is védelmet kapjon a zaklatással szemben. Mindez azt jelenti, hogy a magánülethez való jog minden embert megillet, és azt a közügyek szabad vitatása során is tiszteletben kell tartani. Ezért ki kell emelni azt, hogy úgy a közéleti szereplőt, mind a nem közéleti szereplőt egyenlően megilleti a magánélet védelme és az otthon védelme.

A közügyek szabad megvitatása nem járhat a magánélet és a családi élet, valamint az otthon sérelmével. Emellett a közügyek szabad megvitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a közéleti szereplőt a közéleti szereplőnek nem minősülő személlyel azonos védelem illeti meg.

Figyelemmel pedig arra a tényre, hogy az infokommunikáció korszerű eszközei a kapcsolattartás formáit is megváltoztatták, ezért a magánélet védelme kiterjed úgy a fizikai úton megvalósuló zaklatásra, mint az interneten megvalósuló zaklatásokra egyaránt. Az egyén méltóságát és magánülethez fűződő jogát biztosítani kell a közösségi médiatérben is. Ezért a törvényjavaslat garantálja az egyén számára a privát szféra biztonságát a magáncéllal megosztott és közzétett tartalmak tekintetében is.

Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a T/706. számú törvényjavaslatot is. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A gyülekezési jogról szóló törvény olyan törvény, ami már az első betűjénél el lett rontva, az első mondatánál teljesen el van rontva, hiszen ha megnézzük a tartalmát, akkor ez nem a gyülekezési jogról szóló törvény, hanem a gyülekezési jog megszüntetéséről vagy ellehetetlenítéséről szóló törvény címét kellene viselje. És hogy ez így van, akkor hadd olvassam föl önöknek mindjárt az (1) bekezdést, ami nagyon szépen szól. Azt mondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy engedély vagy - az e törvényben meghatározott kivételekkel - előzetes bejelentés nélkül, békésen és fegyvertelenül másokkal közösen felvonulásokat és tüntetéseket - a továbbiakban együtt: gyűlés - szervezzen, és azokon részt vegyen. Ez egy nagyon szép mondat itt az elején. A probléma csak az, hogy a következő kilenc oldal 24 paragrafusa meg arról szól, hogy ezt miért nem és hogyan nem tehetik meg a kedves választópolgárok, illetve állampolgárok itt Magyarországon.

Hogy néhány kérdést vagy néhány megjegyzést tegyek ehhez az állításomhoz, és lenne olyan is, amire

tényleg őszintén várnám államtitkár úr válaszát, hogy mire gondolt a költő, vagy mi értelmezzük-e félre - de akkor bele is vágok.

Az egyik probléma, amit már érintettek többen, az előttem szólók már érintették, hogy a jelenleg hatályos törvényben van egy egyértelmű taxatív felsorolás, hogy mire nem vonatkozik ez a törvény. Ez nyilván abból is adódhat, hogy maga a gyűlés fogalma a jelenleg hatályos törvényből hiányzik, míg itt most belekerült egy valamilyen definíció.

Most hagyjuk azt, hogy szerintem választ adna a kérdésre, ami az előbb elhangzott, hogy a családi rendezvények, a vallási szertartások, a sport- és egyéb más rendezvények a törvény hatálya alá nem tartoztak, mert azt gondolom, hogy ezzel a definícióval ez elrendezhető. De van egy olyan pont ebben a törvényjavaslatban, ami szerintem nagyon hiányzik, és szerintem ebből a definícióból nem adódik erre a válasz magától, ez pedig a választási eljárási törvény hatálya alól is kivette a gyülekezési törvényt eddig.

Kampányoltunk mindahányan az elmúlt időszakban, ön is, államtitkár úr volt egyéni jelölt most, pontosan tudja, hogy milyen jelentősége van annak a választási kampány tekintetében, hogy a választási időszakban a gyülekezési törvény nincs hatályban, tehát választási gyűléseket, választási kampányrendezvényeket nem a Gyvt. hatálya alapján kell bejelenteni, végrehajtani, biztosítani s a többi. Azt gondolom, hogy ez egy elég fontos garanciális szabály arra, hogy a választásokat egyáltalán kezelni lehessen, mert nincs az a rendőrség szerintem, amely egyébként egy országgyűlési választáson ezt tudná kezelni. Ebből a szövegből ez nem derül ki, hogy önök... (Dr. Völner Pál: A választási törvényből.) Jó, de ezért mondtam, hogy kérdezek, és lehet, hogy kapok rá választ. Ha ön azt mondja, hogy ez így van, akkor ezt örömmel elfogadom, utána is fogok nézni.

A második ilyen kérdés valóban maga a gyűlés fogalma, ez a két fő. Gyűlés legalább két személy részvételével közügyekben való véleménynyilvánítás céljából tartott nyilvános összejövetel, amihez bárki szabadon csatlakozhat. Segítsen nekem megfejtetni, államtitkár úr, hogy például egy települési önkormányzati testületi ülés most ez alapján gyűlés vagy nem gyűlés. Értem, kicsit karikírozom. De ugye, azt tetszenek érteni, hogy ennek konkrétan megfelel az a testületi ülés, ahol közügyekben van véleménynyilvánítás, és egyébként bárki szabadon csatlakozhat hozzá, mert minden ilyen testület... Azért nem mondom a parlamentet, mert ide bejutni sem lehet, ez csak elméletileg nyilvános e tekintetben, de mindenesetre legalábbis sok emberben kétségeket indított meg ez a két személy részvételével közügyekben való véleménynyilvánítás, szintén jogalkalmazási szempontból.

A következő problémánk a betiltott rendezvényen való részvétel mint szabálysértés. Megint jogalkalmazási szempontból kérdezem. Az a szerencsétlen, aki mondjuk, egy Facebook- vagy bármilyen felhívásra - vagy akármilyen más, ahogy ön is említette, még talán nem szórólapok meg stencilgép, de lehet,

hogy újra eljutunk oda is - elmegy egy olyan gyűlésre, amiről egyébként neki fogalma nincs, hogy azt betiltották, és ő a törvényjavaslat értelmében személy szerint is szabálysértést fog elkövetni, és szabálysértési eljárás alá fogják venni - ezt egyébként mégis így hogy?

A közrend veszélyeztetése a kedvenc részem. Ön is azt mondta, hogy minden alkalommal el kell végezni a szükségességi, arányossági tesztet a jogalkalmazónak, mert a jogalkotó ezt nem teszi meg. Azt mondja, hogy a közrend veszélyeztetésénél abszolút gumiszabályt ír le, hogy alaposan feltételezhető, most nem mondom fejből.

Segítsen nekem, államtitkár úr: Kovács főtörzsőrmeister fogja elvégezni minden alkalommal a szükséges alkotmányossági, arányossági tesztet? És ha neki esetleg nem sikerül, akkor majd - az előző törvényre visszatérve - a Patyi András-féle közigazgatási bíróság segít neki megfejtetni, hogy jól döntött-e vagy nem? Szerintem ez borzalmas lesz, ön is tudja. Tehát nem lehet a rendőri végrehajtó állományra olyan terhet rakni, hogy egy ilyen, alkotmányosan abszolút megfoghatatlan gumiszabályozás, és mindjárt belemelegyek, mi mindenre terjed ki ez a kvázi gumiszabály, majd szerencsétlen eljáró rendőrré lesz bízva, amit egyébként valóban bíróságon meg lehet majd támadni, hogy megítélje, hogy a magánélet védelme vagy az otthon védelme meddig terjeszkedik Karakószörcsökön, és már hol nem, hogy a közlekedés rendjének sérelme hol kezdődik és hol végződik.

Most mondhatnék egy csomó gumiszabályt, mondjuk, a lex Putyint kihagyom, mert az egy elég objektív szabály legalább az új törvényükben, tehát ha valami főméltóságos külföldi kolléga jön a miniszterelnökhöz, akkor nyilvánvalóan még az út szélére se lehet majd kiállni azt mondani, hogy mondjuk, nem értünk egyet a politikájával. Láttuk, hogy milyen intézkedések vannak, mondjuk, amikor egy Putyin ebbe az országba érkezik. Nyilván az Egyesült Államok elnökénél is így van, ezt mindenki érti, meg szerintem nem is várja el vagy nem is várná el, hogy ne lehessen véleményt nyilvánítani az ő jelenlétéről. Nem tudom, lehet, hogy Kim Dzsongun is érkezeni fog, és akkor azért kellett ezt a törvényjavaslatba betenni, de mindenesetre szerintem nevetséges egyébként. Tehát a rendőrség eddig is meg tudta oldani, hogy védett személyek Magyarországon biztonságban legyenek, és a véleménynyilvánítást ezért ne kelljen korlátozni.

A közlekedés rendjét sérti. Államtitkár úr, mi nem sérti a közlekedés rendjét egy demonstrációnál? Ha ketten egyszerre lépnek a járdáról, már az sérti a közlekedés rendjét, és ha jól értem, az már tényállás-szerű lesz.

(22.40)

Eddig a szövegekben úgy volt, hogy „aránytalanul”, mert az is egy kapaszkodó, de a jelenleg hatályos szövegben például egy rendőrnek, akinek erről döntenie kell, teljesen világosan máshogy fogalmaz, azt

mondja, hogy máshogyan nem biztosítható. Jogászként abszolút, de nem jogászként is értjük a különbséget a „közlekedés rendjét sérti” fogalom meg a „közlekedés más módon nem biztosítható” között. Mondjuk, egy százezres tüntetés hogy a fészkes fenébe’ ne sértené a közlekedés rendjét, államtitkár úr? És akkor Magyarországon soha többet nem lehet tömegtüntetést szervezni, mondjuk, olyat, ahol vonulnak az utcán? Ez a szándék ebben a tekintetben? Merthogy ami le van írva, államtitkár úr... (Dr. Völner Pál jelzésére:) Értem, akkor örülök neki, hogy nem ez a szándék, de ami le van írva, azért maradjunk annyiban, ehhez fog minket közelebb vinni.

Itt van az, hogy mások magánéletét, otthonát, szabadságát, szabad mozgását korlátozza. Tényleg, valaki rajzoljon már nekem egy olyan demonstrációt, tüntetést vagy vonulást, amelyik mások magánéletét, otthonát vagy szabadságát valamilyen módon nem korlátozza! Eleve milyen tüntetés lenne az, amit meg lehet úgy tartani, mondjuk, a főváros közepén, csak így oda van lökve, hogy mások magánéletét, otthonát és szabad mozgását nem korlátozza? Természetesen korlátozza, erről szól az egész.

És amikor államtitkár úr az új egyensúlyról beszélt, hogy megpróbálták eltalálni - nem sikerült, államtitkár úr, nem sikerült elérni ezt az új egyensúlyt, ez nem egyensúly. Ez a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának teljes korlátozása akár a magánélet, akár az otthon, akár a szabad mozgás tekintetében, de még közlekedési okokból is.

Ugyanilyen a bíróságok működésének megzavarása. Súlyos veszélyeztetés volt eddig, ezt a különbséget is mindenki érti. Mi nem zavarja a bíróság működését? Ha tíz ember kiáll az ablak alá, és elkezd kiabálni, nem tudom, bármit, ami nem tetszik nekik, az már zavarhatja a bíróság működését. A súlyos veszélyeztetés meg nyilvánvalóan arról szól, ha a bíróság működését effektíve úgy veszélyezteti, hogy mondjuk, például ki vagy be nem lehet menni, vagy a bírósági tárgyalásokat fel kell függeszteni. Nyilván ez egy óriási különbség, így van, államtitkár úr, azt nem lehet megengedni, de azt meg lehet engedni, hogy valaki a bíróság elé vonuljon, és azt mondja, hogy nem ért egyet valamivel, vagy bármilyen módon egyébként a véleményét elmondja adott ügyekben. Ez alapján egyébként nem teheti meg.

Oszlatási ok is a mások jogainak és szabadságának sérelme, így, zutty: mások jogainak és szabadságának sérelme. Még egyszer kérdezem, hogy melyik tömegdemonstráció nem jár mások, mondjuk, szabadságának vagy jogainak sérelmével? Ki fogja azt eldönteni? (Dr. Völner Pál: Szükségtelen mértékben és aránytalanul!) Értem, államtitkár úr, de ezt a helyszínen lévő rendőri állománynak lesz dolga eldönteni, nyilván nem videokonferencián a közigazgatási bíróság elnöki kabinetje fogja majd nézni az összes tüntetést.

És még hagyján, hogy Budapesten ez hogy van, de gondoljanak már bele picit rendészeti politikusként is, hogy hogyan fognak vidéken, egy kisvárosban,

egy településen vagy egy vidéki városban ezek alapján, mondjuk, fel nem készült vagy készített rendőrök, jogalkalmazók, a hatóság eljárni ezekben a kérdésekben!

Ami előremutató - és egyébként, ha csak az lenne benne a mostani hatályos törvényszöveget kiegészítve, még úgy, ahogy van, meg is szavaznánk -, az három dolog, nem túl hosszú: a sorban állás intézményét rendezik végre, ez teljesen rendben van, ebből nagyon sok probléma volt; a náci és kommunista bűnök tagadása, mint alapvető tiltó ok, teljesen rendben van itt Közép-Európa közepén (Z. Kárpát Dániel közbeszólására:) - ezzel vitatkozom -, teljesen rendben van mind a kettő. És az egyenruhás masírozás és az ezzel való visszaélés. Pontosan tudjuk, hogy milyen demonstrációkról van szó, elsősorban a Várban szokott ilyen fantasztikus jövés-menés lenni; ez is teljesen rendben van. Itt sajnos be kell fejeznem azokat a dolgokat, amelyek ebben a törvényjavaslatban rendben vannak.

Összességében tényleg az a problémánk - én nem állítom, hogyha most ősszel valaki be fog jelenteni egy demonstrációt, akkor ezekben a gumiszabályokban lévő egyébként taktikai atombombákat önök el fogják indítani, de ez a törvényjavaslat tökéletesen alkalmas arra, hogy bármikor bármelyik demonstrációt előzetesen betiltsanak vagy feloszlassanak úgy, hogy egyébként ennek a törvénynek a betűjével az meg fog egyezni. És ez nem gyülekezési törvény innentől kezdve, ez nem az állampolgárok gyülekezési jogosítványait rögzíti. Ez azt rögzíti, ahogy az előttem szóló jobbikos vezérszónok is elmondta, hogy egyébként a hatalom kénye-kedve szerint legyen meghúzva az a határ, hogy mikor lehet demonstrálni és mikor nem. Óriási visszalépés a most hatályos szöveghez képest minden tekintetben.

A magánélet védelméről szóló törvényhez pedig engedjék meg, hogy nagyon egyszerűen egy külső szakértő által leírt anyagnak csak az elejét felolvaszam, szerintem mindent elmond, ez a mi véleményünk is, abszolút osztjuk: „A törvényjavaslat, a továbbiakban javaslat, elfogadása esetén újabb elemmel bővülne az orbáni Frankenstein-államrendszer. Ennek lényege, hogy az aktuálpolitikai érdekeknek megfelelően olyan példákat emeljen át a külföldi országok gyakorlatából, amelyek csökkentik az alapjogvédelem általános szintjét, felhasználva ahhoz az államhatalom minden képviselőjét. Jelen törvényjavaslat kodifikációs szempontból az egyik, ha nem a legsilányabb az Orbán-kormányok időszakából. Célja egyértelműen a hatalomgyakorlók érdekeinek a védelme és a megmaradt, rendkívül korlátozott szólásszabadság további szűkítése. Egyáltalán nem adja indokát a törvényjavaslat annak, hogy a jelenlegi jogrendszerbeli védelmi eszközökhöz, polgári, közigazgatási és büntetőjogi eszközökhöz miért kellene hozzáadni egy ezer sebből vérző új és kiszámíthatatlanul működő eszköztárat. Bár a törvényjavaslat preambuluma szerint a törvény elfogadását az Alaptörvény új VI. cikke diktálja, és az összhangban van az alkotmánybírói

gyakorlattal, valamint az általános alapjogvédelmi teszttel, de ebből csak az valós, hogy a javaslat az új alaptörvényi rendelkezést, a VI. cikkben foglalt szabadságkorlátozó felhatalmazást váltja aprópénzre.” Nagyjából ezzel a törvénnyel kapcsolatban, azt gondolom, többet nem is érdemes szót ejteni.

Talán egy mondatot engednék én is meg magamnak: versengő törvények lesznek. Láttam, hogy az államtitkár úr arra is reagált, amikor azt mondta az előbbi felszólaló, ellenzéki képviselő, hogy a bíró nem tudja majd eldönteni, melyik törvényt kell alkalmazni; ugye, van, amikor egy bírónak sok törvényt kell alkalmazni. Olyan nem lehet, amikor ugyanazt a tárgykört rendező két törvényt kell alkalmazni. Versengő törvények, úgy alkotmányellenes az egész, ahogy van, önök összefésültek mindent. Késői óra van, akkor se mondok ki azt a szót, amit mondjuk, a Ház falain kívül kimondanék, de maradjunk annyiban, hogy összegereblyéztek mindent, amit találtak, és körülbelül olyan minőségű is lett ez a dolog. Igazán attól kell félni, hogy ez is olyan gumiszabály lesz, amit majd a megfelelő bíróság mindig a megfelelő módon fog értelmezni.

Maximálisan tiltakozunk ezen törvényjavaslat elfogadása ellen, államtitkár úr. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka jön. Tessék!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon szépen hangzik az, amikor a kormány a magánélet és az otthon védelméről beszél. Az a baj, hogy ezek a törvényjavaslatok nem erről szólnak, nem jogot védenek, hanem ismét jogot korlátoznak. Ezek a törvényjavaslatok is a szájpecek-törvényjavaslatok közé tartoznak, ezeknek az a célja, hogy az önök politikáját, személyét ne lehessen bírálni, ne lehessen hatékonyan élni azokkal a polgári szabadságjogokkal, amelyeknek a célja éppen a hatalom korlátozása és ellenőrzése.

Azt mondta itt talán a képviselő asszony, hogy ez egy komplex és érzékeny téma. Ez valószínűleg megmagyarázza azt, hogy miért ilyen késői órában kerül sor rá: valószínűleg rátették a 18-as karikát, hogy ne zavarjuk meg a fiatalokékat ezzel a témával. De ha ez valóban komplex és érzékeny, akkor miért nem úgy kezelik, ahogy egy komplex, érzékeny, alapjogokat és alapjogok konfliktusát érintő törvényjavaslatot kell? Miért nem volt tisztességes egyeztetés? Hogyan állt elő ez az egyébként állítólag, önök szerint zseniális javaslat ismét egy hét alatt, hiszen az alaptörvény-módosítást nagyjából egy héttel a benyújtás előtt fogadták el. Bele se merek gondolni, hogyha a köztársasági elnök úr visszaküldte volna az alaptörvény-módosítást, akkor mennyi munka ment volna kárba emiatt.

Magyarán szólva azt kell mondanom, hogy ismét arról van szó, hogy önök nem konszenzust kerestek

ebben a dologban, hanem arra törekedtek, hogy erőből átnyomjanak egy újabb szabályozást, persze mindenhez találnak valamilyen külföldi példát. Ez kicsit olyan, mint ha a francia bort, mondjuk, összeöntենék egy kis belga sörrel, és utána ezt megvadítanánk egy kis jó magyar pálinkával. A kedves hallgatóinknak üzenem, nehogy kipróbálják otthon.

(22.50)

Magyarán szólva, nem lehet kiemelni egyes jogrendszerekből független elemeket és ezeket összekombinálni egymással. Minden jogi elemnek az adott jogrendszerben van csak értelme, más jogi szabályokkal és garanciákkal összhangban.

De ha önök azt állítják, hogy az alapvető és körültekintő vizsgálat megtörtént ennél a törvényjavaslatnál, összhangban az alapjogokkal és a nemzetközi joggal, akkor ne csak a Velencei Bizottság alapelveinek feleljen meg ez a javaslat önök szerint, hanem küldjék el a Velencei Bizottságnak, kérjenek ettől a nagy tekintélyű testülettől véleményt róla. Alig hiszem, hogy néhány hónapot ne bírna ki ez a rendkívül sürgős jogalkotás.

Ami a gyülekezési jogot illeti, valóban az a helyzet, hogy itt egy régen született, sok szempontból már talán idejét múlt vagy legalábbis sok szempontból gondokkal küzdő szabályozásról van szó. De ahogy azt elmondta a képviselő asszony, van emellett egy töretlen joggyakorlat is, amelyik egyébként kialakította azokat az alapvető szabályokat, amelyek szerint a gyülekezési joggal élni lehet. Éppen ezért nem feltétlenül hiba ennek a szabályozása, de nincs olyanfajta sürgősség, amit ez az eljárás követelne. Eddig a bíróságok mérlegelték az egymással konkuráló alapjogokat, figyelembe véve az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntéseit, és ezek alapján fejlődött a gyülekezési jogra vonatkozó hazai joggyakorlat.

Most viszont arra törekszenek, hogy kivegyék ezt a jogot a bíróságok kezéből, és törvényi úton állítsanak föl a konkuráló alapjogok között fontossági sorrendet, és ebben hogy, hogy nem, mindig a szabadságjogok maradnak alul ezekben a fajta összehasonlításokban, mondjuk inkább úgy, hogy a politikai véleménykifejtésre szolgáló jogok. Például, bár azt mondják, hogy nem kell bejelenteni tüntetést, mert az alapvető jog, rögtön a következő paragrafusban vagy két-tővel később előírják, hogy nemcsak be kell jelenteni a tüntetéseket, de ezeket már a meghirdetés előtt be kell jelenteni, hogy kellő előzetes cenzúrával tudjanak élni, hogy ne lehessen már megszervezni sem a tüntetéseket. Miközben teljesen nyilvánvaló, hogy egy tüntetés előzetes megtiltására csak kivételes esetben kerülhetne sor, eközben nagyon széles jogkört adnak a rendőrségnek arra, hogy előzetesen is megtiltsa tüntetéseket.

Említette már képviselő úr, nem fogom hosszasan elemezni, teljesen nyilvánvaló, hogy a közlekedés rendjének korlátozása, vagy hogy van ez, egy olyan

gumiszabály, amit bármilyen tüntetésre, bármilyen gyülekezésre rá lehet húzni, ami egy biankó csekket ad a rendőrség és aztán jogi felülvizsgálat esetén azon úr által vezetett közigazgatási bíróság kezébe, akiről ma már néhányszor váltottunk szót.

Az egy különösen veszélyes szabály, hogy szankciókkal fenyegetik a szervezőket, mégpedig rendkívül sokfajta esetben, ilyen módon próbálják elvenni a szervezők kedvét attól, hogy merjenek egy tüntetés szervezésére vállalkozni. Az pedig csodálatos szabály, amely a gyűlések megzavarását rendkívül széles körben rendeli büntetni. Úgy érzem, hogy miniszterelnök úr fülét sérti az az időnként hozzájutó füttyszó, amit hallhat egyes rendezvényeken. Úgy tűnik, megüzente, hogy felkótteti a lord majort, ha zavarja bármi nesz, önök pedig megfélemlenek ennek a fenséges igénynek.

Összefoglalva tehát, most nem megyek bele még a további szabályokba, ez a törvényjavaslat tele van olyan gumiszabállyal, amelyek lényegében a rendőrség és tágabb értelemben az állam kénye-kedvének szolgáltatják ki azt, hogy lehet-e gyülekezni, kinek lehet, hol lehet gyülekezni. Ezek szerint a szabályok szerint gyülekezni nagyjából majd a pusztán lehet vagy a Balaton közepén, mert ott nem jár a közlekedés rendjének sérelmével, kivéve az átkelő hajót. S egyébként persze ott nem alkalmas mások magánéletének a megzavarására vagy szabad mozgáshoz való jogának a korlátozására, de persze ott is csak halkan és csöndben, nehogy zavarja önöket. Mi úgy gondoljuk, hogy persze az otthonok védelme, a magánélet védelme fontos, de nem a gyülekezési szabadság korlátozásában.

Hasonló a helyzet, és nem szeretném nagyon hosszasan elemezni ezt a szabályozást sem, a magánélet védelmével kapcsolatban. A magánélet védelméről szóló törvény szabályainak jó része valójában nem állapít meg normatív szabályozást. Ezek olyan típusú jókívánások, amelyek egy preambulumban jól érzék magukat, de egyébként konkrét jogszabályi következményük nem vagy alig van.

Van viszont konkrét jogszabályi következménye a közügyek megvitatásához és a magánélet védelmére vonatkozó szabályoknak. Ezek a szabályok ugyanis arról szólnak, nehogy a fenséges úr méltóságos családtagjait a sajtó vagy a közvélemény a szájával illetni merje, szájára vegye és szóba hozza az ügyeiket, hogy a vejek, feleségek, barátnők és saját lábukon álló gyermekek ügyét ne lehessen szóba hozni, ne lehessen fölhozni akkor sem, amikor ezek az ügyek teljesen nyilvánvalóan közügyekkel függnek össze. Láttuk azt, amikor a miniszterelnök-helyettes úr például - hogy kell ezt mondani? tudom már - az ajándékba kapott vadászatát magánügynek tekintette, és erről nem kívánt beszélni és nyilatkozni, nem kívánta beírni a magánvagyon-bevallásába. Ezzel a szabályozással tág teret nyitnak ennek a típusú mentegetőzésnek, tág teret nyitnak arra, hogy számos, valójában közérdeket sértő ügyben az önök egész világát behálózó korrupcióban mindig a magánélet védelmére hivatkozhasanak a közvéleménnyel szemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében azt kell tehát mondanom, ezek a törvényjavaslatok arra szolgálnak, hogy bizonytalan helyzetet teremtsenek, hogy a jogállam helyett a pártállamot erősítsék, arra szolgálnak, hogy ne kelljen önöknek szembenézniük se a közvéleménnyel, se a tüntetésekkel. De el kell mondanom, hogy ez nem fog működni. Ha az embereknek elégük lesz önökből, akkor fognak módot találni arra, hogy ezt kifejezzék, akármilyen módon is próbálják jogszabályokkal korlátozni a szabadságjogok érvényesülését. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP vezérszónoka jön. Tessék!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy Bajkai képviselő úr pont időben érkezett vissza. Az imént kritikát fogalmazott meg, hogy nem hangzik el elég konkrét ellenzéki felvetés a törvényjavaslat pontjaival kapcsolatban. Azt hiszem, egyetérthetünk abban, hogy az elmúlt egy órában más sem hangzott, csak konkrét felvetések, konkrét kérdések, amelyekre nyilván várjuk a választ adott esetben képviselő úrtól vagy államtitkár úrtól.

Mivel lassan 11 óra lesz, és semmiképpen nem szeretnék abba a hibába esni, hogy megismétlem az előttem szólók gondolatait, ugyanakkor magam is szeretném folytatni a konkrét felvetések felsorolását, illetve szeretném pontosítani államtitkár urat, aki közbeszólt Harangozó képviselő úrnak, hogy aránytalan korlátozásokról van szó. Nos, megállapíthatjuk azt, hogy gyakorlatilag ez a törvényjavaslat súlyosan, indokolatlanul sérti és korlátozza a gyülekezés jogát. Ezt képviselőtársaim részletesen elmondták. Néhány konkrét példával próbálom ezt én magam is megvilágosítani.

A közlekedés rendjének megsértése kapcsán tetek fel kérdéseket képviselőtársaim. Szeretném jelezni, hogy a 13. §-ban pontosan olvasható, hogy a gyűlés megtiltásának okai között szerepel az, hogy a közrendet veszélyezteti az is, ha a felhívás, illetve gyűlés a közlekedés rendjének sérelmével jár. Nem szerepel ott, hogy aránytalan sérelmével vagy aránytalan korlátozásával; egy az egyben az van, hogy a közlekedés rendjének sérelmével jár.

Hasonlóképpen a 4. pontban is olvasható az, hogy alkalmas a gyűlés mások magán- és családi életének védelméhez való jogának, otthonának megsértésére. Itt sincs az, hogy aránytalan korlátozásával vagy megsértésével. Tehát ezek egyértelműen olyan megfogalmazások a törvényben, amelyek konkrétan kizárják azt, hogy gyülekezni lehessen, tüntetéseket lehessen szervezni.

Én konkrét választ várok arra a kérdésre, hogy hogyan lehet olyan tüntetést szervezni, amely egyáltalán nem jár a közlekedés rendjének megsértésével. Egyébként Arató képviselőtársam egy kicsit optimistán bizonyult, szerintem a pusztán sem lehet tüntetni - ő ezt extrém példaként hozta -, szerintem ez a

törvény még azt is kizárja, hogy a pusztán lehessen tüntetni.

De nézzük tovább a konkrét problémákat. A közforgalom számára megnyitott magánterületen sem lehet gyűlést tartani. Akkor nem indokolt adott esetben az, hogy dinnyetermelők egy nagy áruház előtt tüntetést szervezzenek? Szerintem igenis vannak olyan közügyek, amelyek egy magántulajdon tulajdonosának a tevékenységéhez kapcsolódó közügyek, és miért ne lehetne gyűlést szervezni egy közforgalom számára megnyitott magánterületen. Ez egészen elképesztő korlátozás.

De nézzük a következő példát! A gyülekezésről szóló törvény szerint a gyűlés szervezőjét retorzió éri, ha a rendezők által magát újságíróként igazolt személyt a gyűlésről kizár. Hogyan igazolja, hogy az a személy újságíró? Erre nincs egy általánosan bevett gyakorlat. Milyen módon tudja a gyűlés szervezője megállapítani, hogy az illető újságíró? De mégis retorzió vagy szankció éri, ha kizárja a gyűlésről.

A rendezvény megzavarásával kapcsolatban nagyon komoly szankciók vannak. Mit jelent pontosan a megzavarás? Füttyülést? Kereplőzést? Bármilyen más? Hogyan lehet megzavarni egy tüntetést, hogyan lehet azt pontosan definiálni, hogy megzavarja a tüntetést? Vagy éppen a tüntetést megzavarja, aki füttyül, vagy éppen a tüntetés résztvevőjeként emeli a hangulatot, aki füttyül, vagy valamiféle hangot ad ki?

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

(23.00)

Hasonlóképpen szabálysértéssel büntetnék azt, ha egy személy olyan rendezvényen vesz részt, amit betiltottak. Most valaki szabadon csatlakozik egy gyűléshez, egy tömörüléshez, honnét tudja azt, hogy betiltották vagy nem tiltották be. Hogy érheti szankció azt, akit nem tájékoztattak arról, hogy azt a tüntetést betiltották, de szabadon csatlakozott a tüntetéshez, gyűléshez? Ez is egy nemhogy gumiszabály, egy olyan szabály, ami egyértelműen szankcióval sújtja azokat, akik élnek a legfontosabb joggal.

Tehát a mi véleményünk is az, hogy ez a gyülekezésről szóló törvény teljes mértékben alkalmatlan arra, hogy ezt az egyik legfontosabb jogot biztosítsa. Hozzáteszem, hogy egyáltalán nem volt meglepetés. Ugye, a korábbi vitákban elhangzott az, hogy meglepetésként érte az ellenzékot vagy a sajtót, hogy egy ilyen törvény az Országgyűlés elé kerül. Egyáltalán nem volt meglepetés. Abban egyet is lehet érteni, hogy igenis aktuális és fontos feladat volt a gyülekezési törvény áttekintése, módosítása, egy új gyülekezési törvény megalkotása. Tehát ez önmagában nem volt meglepetés, ugyanakkor ezt a feladatot önként nem tudták megfelelően elvégezni, ez a törvény teljesen alkalmatlan arra, hogy a deklarált célok mentén megfogalmazott jogokat biztosítsa és ezt a feladatot ellássa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszöntöm újból képviselőtársaimat így késő éjszaka. Most megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Késői óra lévén én is próbálom rövidre fogni. Első körben egy elismerés az előző törvényhez képest, hogy itt lesz egy egyeztetés holnap az Igazságügyi Minisztériumban. Remélem, nem úgy járunk, mint az előző egyeztetésen, ahol elmentünk a Stop Soros kapcsán, és elmondtuk, hogy nem támogatjuk az illegális bevándorlást, és erre utánam a fideszes képviselő a kamerába azt mondta, hogy mi támogatjuk. Reméljük, hogy ennél egy konstruktívabb egyeztetés lesz.

Nem ismételve a képviselőtársaimat, mert száz százalékig egyetértek az általuk felvetettekkel, föltennék pár új kérdést, amit ők nem tettek föl. A magánélet védelmével kapcsolatban nyilvánvaló, hogy családtagot nem szabad belekeverni a politikai konfliktusokba. Egyetértünk abban, hogy nem jó, ha családtagokat minősítünk és felhozzuk őket erre a szintre. Azt viszont látnunk kell, hogy egy családtagnak is tudnia kell, hogy ha megrendelést kap, ha gazdasági előnyhöz jut, akkor átlépi azt a határt, ahol már ő nem közszereplő, hiszen politikai kapcsolatai révén jut előnyhöz. Itt nyilván meg kell találni az egyensúlyt.

A törvényjavaslattal kapcsolatban a problémás rész az, amikor azt mondja, hogy a magánügy nem tartozik bele a közügyek szabad megvitatásának körébe. Itt az a kérdésem, és remélem, államtitkár úr majd tud válaszolni, hogy ezek után, mondjuk, egy oknyomozó újságíró föltárja azt, hogy a különböző politikusoknak, legyenek azok ellenzéki politikusok, a családtagjai hogyan gazdagodtak meg, milyen pályázatot nyertek, vagy az adott politikus hová ment nyaralni, miből ment el nyaralni, akkor ez beletartozik-e ebbe a körbe. Ráadásul, ha jól olvastam a törvényt, akkor itt pert indíthatnak az adott politikusok, és a bíróság akár sérelmi díjat is megállapíthat az adott politikusnak. Ezzel a sajtóorgánumok azt kockáztatják, hogy ha megírnak valamit, akkor utána kapnak egy sajtópert a nyakukba.

Áttérve a gyülekezési jogra, összességében itt is azt gondoljuk, hogy a törvényjavaslat túl korlátozó, kapcsolódva a magánélet védelméről szóló törvényjavaslathoz, itt is egy tág értelmezésre ad lehetőséget a törvényjavaslat. Itt a rendőrségnek ad döntési jogkört, itt is, mint a magánülethez való jognál, ahol a szólásszabadság és a sajtószabadság korlátozódik, itt a gyülekezési jogot korlátozza a törvényjavaslat.

Mi is azt gondoljuk, hogy két nagyon kritikus rész van a törvényjavaslatban, a közrend veszélyeztetése, és a közlekedés rendjének sérelmével jár. Akkor a kérdéseim azok, hogy a közrendet veszélyezteti, mondjuk, az, ha a Városligetnél a Liget-projekt ellen tüntetünk, tüntetést szervezünk. Vagy például a 2006-os tüntetések a parlament előtt e törvény szerint veszélyeztetik-e a közrendet? Vagy a közlekedés rendjének

sérelmével járna-e, mondjuk, egy CEU-s tüntetés, egy netadó elleni tüntetés, vagy egy békemenet?

Ezeket akkor, ha államtitkár úr meg tudja válaszolni, azt megköszönöm. A fütyülést én is fölírtam. Tehát van egy olyan rész benne, ahol konkrétan nem lehet megzavarni a rendezvényt, ez a fütyülés belefér-e, illetve, amit említettek már képviselőtársaim is, hogy indokolatlanul keményen bünteti a szervezőket, például egy gyűlés után akár 50 ezer forint takarítási díjat számolhat föl a hatóság. Ez is, azt gondolom, indokolatlan.

A Keresztes Lóránt képviselő úr által fölvetettekre én is rácsatlakoznék. Ha valaki egy olyan rendezvényen vesz részt, amit betiltottak, de ő nem tud róla, itt érdemesebb lenne azt belerakni a törvényjavaslatba, hogy ha a rendőrség tájékoztatása ellenére sem hajlandó az illető a helyszínt elhagyni, akkor felelősségre lehetne vonni.

Vannak jó irányai a törvényjavaslatnak, amit Harangozó úr is megemlített, amennyiben egy időpontban, egy helyszínre jelentenek be, akkor itt a sorrendiség lép életbe. Illetve, hogy nem csupán betiltja a rendőrség a rendezvényt, hanem ad alternatív lehetőségeket. Ugye, ezek eddig nem voltak.

Összességében egyébként én itt megint nem értem, hogy miért olyan sürgős ez a dolog. Itt sem kerget minket a tatár ebben a helyzetben. Egyébként azt gondolom, hogy az eddigi demonstrációkon a rendőrség nagyon szakszerűen járt el az utóbbi években, jól biztosította ezeket a helyszíneket. Nem értem, hogy mi a sürgősség oka, ha itt rendezetlen tüntetések vagy demonstrációk lettek volna, akkor érteném, de így, ebben az esetben nem. Én is azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot így, ebben a formában nem fogjuk tudni megszavazni. Át kéne gondolni, de kíváncsian várom államtitkár úr válaszait. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat meg. Így megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök az egyik utolsó, még önmagát tartó 1989-es szabályozást módosítják, a demokrácia és a jogállam eddig, ez ideig megmaradt bástyáját rombolják le. Ráadásul különösen káros játszmát választottak ennek kommunikációjára. Most, hogy hosszú időre visszavetették a magyar társadalomfejlődést, már minden lehetséges társadalmi csoportot összeveszejtettek, most két alapjoggal és két alapértékkel teszik ugyanezt, a magánélet szentségével és a gyülekezési jog szabadságával.

Ezeket nem lehet egymás kárára érvényesíteni. Azt gondolom, az ellenzéki felszólalók padsoraiból ez már kiviláglott az önök számára is. Miután önök a gránitszilárdságú Alaptörvényt hetedszer módosították olyan módon, hogy politikusok háza előtt nem lehet tüntetni, most olyan lehetőséget adnak a hatóságok kezébe, amelyen keresztül bármely tüntetést

megakadályozhatnak. Ha valamely kormány a magánélet védelméről nem vagy jogosulatlanul nyilváníthat csak véleményt, akkor az Orbán Viktor kormánya. A Fidesz és a KDNP által alkotott kormánytöbbség ugyanis súlyosan sérti a magánélet szentségét Magyarországon élő tömegek esetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök a saját világ- és családképüket próbálják ráerőltetni az egész társadalomra, ezzel a szándékkal alkotnak oktatáspolitikát, ezzel a szándékkal alkotnak Alaptörvényt, és jelen pillanatban még a gyülekezési jog szabadságát is erre hivatkozva kívánják korlátozni. Így alkotnak családtámogatási rendszert, így alkotnak szociális transzfereket érintő különböző szabályozásokat. Nem megy az, hogy önök korlátlanul beavatkozhatnak mások magánéletébe, míg a saját magánéletüket annyira szentnek tartják, hogy mások alapjogait is korlátozzák.

A magyar kormány ráadásul már attól sem riad vissza, hogy másokat a vallásuk alapján kirekesszen. A kétharmadot nyilvánvalóan az motiválja az új szabályozás megalkotására, hogy tartanak a saját magánéletük megsértésétől.

(23.10)

De felmerül a kérdés, hogy amikor Orbán Viktor nagy elánnal támadja a politikai korrektség intézményét, akkor vajon nem gondolkodik-e el azon, hogy a tűzzel játszik. A miniszterelnök rendszeresen felrúg társadalmi csoportok és politikai közösségek közt működő íratlan szabályokat, amelyek egy normálisan működő demokrácia sajátjai volnának. Egy jogállamban, egy önmagával és másokkal békében élő társadalomban alapvetés, hogy tiszteletben tartjuk a másik magánéletének szentségét. Az a kormány, az a politikai oldal, amely pusztán a saját magánéletének szentségét ismeri el, mialatt tömegek magánéletében vágkál, nem méltó egy európai ország vezetésére.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! - bár nincs itt ezen a kései órán. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tetszetek volna korrektek lenni, ebben az esetben nem kellene félniük a saját országuk állampolgáraitól. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A teljesség igénye nélkül csak néhány kérdésre, ami felmerült, szeretnék válaszolni, aztán majd természetesen folytatjuk.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony a magánéletéről szóló törvényjavaslat kapcsán kifogásolta, hogy miért nem a polgári törvénykönyvben került ez leszabályozásra. Magában az expozéban is szerepelt, hogy ez egy olyan összefoglalója a magánélet védelmének, amely hidat képez a többi jogszabály, például az infotörvény vagy a polgári törvénykönyv és az

Alaptörvény között. Ilyen értelemben egy összefoglalója ezen jogok teljességének, úgyhogy talán sikerül ezzel megvilágítani, hogy miért volt rá szükség.

A törvény előtti egyenlőség - mondta, hogy lesznek első- és másodrendű állampolgárok, akiknek a magánéletét védi. Jogi eljárásban mindenkit ugyanaz a védelem illet meg, úgyhogy efelől szeretném megnyugtani, képviselő asszony.

Többek részéről elhangzott, hogy miért van itt a Ház előtt a törvény. Az Alkotmánybíróságnak van egy 2016. évi határozata, amelynek a határideje már lejárt, aminek értelmében a Háznak meg kell alkotnia ezeket a kollíziós ütközéseket kiküszöbölő szabályozásokat. Azt hiszem, hogy ennek a törvény eleget tesz.

Kérem azokat a képviselőtársaimat, akiknek bizonyos paragrafusokkal kapcsolatban felmerültek kérdések, érdemes fellapozni az indoklás részt, kommentárszinten szabályozásra és magyarázatra kerültek mind a nemzetközi példák, mind pedig az értelmezési kérdések. De hogy néhányba belemerüljek, a közlekedés rendjénél is elhangzott néha az aránytalanság, szükségesség, betiltja a rendőrség, nem tiltja be. Nyilvánvaló, hogy mérlegelni lehet egy olyan szempontból, hogy ha például egy hídra meghirdetett demonstráció, mondjuk, 8 fő le akarja zárni az Erzsébet hidat, az aránytalan és a közlekedés rendjét, a közrendet is sérti. Míg ha ott van egy 30 ezres demonstráció meghirdetve, akkor nyilvánvaló, hogy annak teret engednek, mert ez egy arányos terhelést jelentene ahhoz képest, amit a közérdekkel szemben jelent.

A magánterületre és egyebekre nem akarok kitérni, magának a törvénynek az indításánál, ahogy Harangozó képviselő úr is helyesen rámutatott, a véleménynyilvánítás céljából meghirdetett; a 2 fő is elhangzott, hogy miért 2 fő. Egy fő nyilván nem lehet gyülekezési jognak a résztvevője, ketten legalább kell hogy jelen legyenek. Tehát ez a törvényi minimum, amit meg lehetett határozni, hogy minél szélesebbre nyissuk a kapukat, nehogy utána azon legyen a vita, hogy miért 12 fő vagy miért nem 20 fő vagy miért 3 fő. Azt hiszem, hogy ezzel sikerült a legoptimálisabb szinten a kritikák szempontjából ezt megfogalmazni.

A szankciók tekintetében, ha betiltásról van szó: a rendőrség közhírré teszi, ha betiltásra kerül egy ilyen rendezvény. Nyilvánvalóan a helyszínen felszólítják a jelenlevőket a távozásra, és ha ezt követően is még mindenki kitart, akkor kerülhet sor a szankciók kiszabására, illetve a szabálysértési eljárás megindítására.

Elhangzott itt az oknyomozó újságíró. Ha pályázatokról, közbeszerzésekről van szó, ezek most is nyilvános adatok. Tehát tulajdonképpen egyfajta adatgyűjtés kell hozzá, és nem kell olyan nagy oknyomozás. Nyilvánvaló, hogy a nyilvános adatok hozzáférhetőek, és ezek nem titkot képeznek, hanem ezek most is hozzáférhetőek, és a pályázatoknak vagy a közbeszerzés eredményének a kihirdetésénél ezek a nyilvánosság előtt megismerhetőek.

Elhangzott több olyan jellegű kritika, amelyekre részletesen nem akarok válaszolni, mert nem akarunk

belemerülni ilyen politikai vitába, nyilván ebben nem fogunk egyetérteni. A bejelentések kapcsán: gyakorlatilag három hónappal előtte be lehet jelenteni egy rendezvényt, illetve 48 órával korábban kell, tehát van idő egyeztetni a rendőrséggel.

Abban a részében megvédeném a rendőrséget, hogy ezeknek a bejelentéseknek a kezelésében eddig is gyakorlatilag profi szinten jártak el, mint ahogy az elismerésben elhangzott. Szerintem a gyakorlat nagyot nem fog változni. Ez a törvény tulajdonképpen kodifikációja is egyúttal a kialakult gyakorlatnak, ami az elmúlt években volt, hogy ne szokásjogi alapon történjen. Megint csak visszautalnék az alkotmánybíró-sági döntésre, amely megkövetelte ennek a törvényi szintű megjelenését.

Nagyon remélem, hogy ha konkrét szakmai kérdések is esetleg felmerülnek a holnapi hétpárti egyeztetőre - ha az idő rövidege miatt nem lesz mindegyiken idő végigmenni -, a kollégáink, a szakembereink szerintem részletes választ tudnak adni, de továbbra is ajánlom figyelmükbe a törvény indokolását. Ha még szükséges lesz, akkor természetesen szívesen válaszolok. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell mondanom, hogy az általános rendszerkritika mellett van egy pont, amit több irányból már több párt képviselője érintett. Ez pedig a 14. § tartalma, az úgynevezett kommunista és náci bűnök tagadó rendezvényi forma. Kommunista bűnök természetesen és másfajta bűnököt sem vitat el senki. Senki nem kívánja azt, hogy Magyarországon a kommunizmust éltető rendezvények folyjanak. Én vagyok az, akit még az is zavar, hogy a Váci utcában különböző önkényuralmi jelképekkel díszített fejedők és sapkák és egyebek vásárolhatók a turistaövezet közepén. Szerintem még ez is roncsolja egyébként az országimázt.

El szeretném mondani, hogy az a bárdolatlan jogalkotási forma, ami itt előttünk fekszik, miszerint prejudikálják azt, hogy adott esetben egy rendezvény tekintetében, ha ennek a veszélye önök szerint felmerül, az már be is tiltható vagy meg is szüntethető, ez egészen elképesztő. Értem én, hogy a budai Várra aszociálnak itt többen is nagyon sokan, én pedig a másik oldaláról fogom meg a problémát, egyszerű és ártalmatlan hagyományörző rendezvényeket a honfoglaláskortól a XX. századig lehet egyszerűen megtiltani ezen bárdolatlan jogalkotás alapján.

Egész egyszerűen szükségtelen ez a formula, hiszen ha felmerül ilyen, önök által rettegett jelenség, akkor a következőt kell tenni: a jogsértő személyt ki kell emelni, a rendezvényt adott esetben fel lehet oszlatni. Tehát a jelenlegi jogrendszerben is megvannak azok az eszközök, amelyek alkalmazhatóak lennének,

de ez a prejudikáción alapuló, egészen elképesztő feltevésekre alapuló jogalkotás méltatlan a XXI. századhoz, és egy olyan, már letűntnek hitt korszakot idéz vissza, amelynek a bűneit önök most pont nem szeretnék reklámozni, de bizony a kommunizmus tekintetében emlékezhetünk hasonló jogalkotási formulákra. Ez pedig tőlem maximálisan távol áll. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mégiscsak kissé szokatlan módon kénytelen vagyok képviselő úr imént elmondott szavaira reagálni, mert szerintünk éppen azt az egyetlen részét találta meg a törvényjavaslatnak, ami többé-kevésbé rendben van. Ószintén szólva nem is nagyon értem azt, hogy a honfoglalástól kezdődő hagyományörző rendezvények esetében az Anjou-kor felidézése a náci vagy a kommunista rendszer bűneinek tagadásába vagy az áldozatok emléke megsértésének kategóriájába tartozik. Szerintem ezt érdemes lenne átgondolni képviselő úrnak, és elengedni a Jobbik dicső-dicstelen múltjának ezt a szeletét most már. *(Z. Kárpát Dániel: Ne bohóckodj már!)*

Azonban amit államtitkár úr mond, az ennél sokkal fontosabb. Azt mondja, hogy ma is egyébként van egy működő gyakorlat arra, hogy tudják a bíróságok, hogy mi az arányos akadályozása a forgalomnak, kiváló példát mondott erre. Tudják a bíróságok, ha perre kerül a dolog, hogy mi az, ami közérdekű adat, és mi az, ami nem, legfeljebb önök nem adják ki utána a bíróság ítélete ellenére sem.

Akkor csak az a kérdés, hogy miért van szükség szabályozásra. Mert ami rendben van, azt nem kell megjavítani. Az a probléma, hogy mindannyian attól tartunk, hogy ha idekerül egy szabályozás, amiben nekiállnak ezeket az alapjogokat kicsit macerálni, szelgetni, abból éppenséggel nem a joggyakorlat megerősítése lesz.

(23.20)

De lehet, hogy ebben tévedünk, csak akkor ennek az lett volna a módja, hogy egyeztetést nem az általános vita után tartunk, az lett volna a módja, hogy előzetesen esetleg van erről egy szakmai vita, ahova esetleg még talán civil szervezeteket is meghívunk. Szóval, ha van valami rendje ennek a dolognak.

Nézzék, államtitkár úr, és nézzék, képviselőtársaim, ezekről a dolgokról lehet beszélgetni. De őszintén szólva, ha mondjuk, az Alkotmánybíróság 2008-as határozata óta tíz évet kibírtak... *(Dr. Völner Pál közbeszól.)* De volt már egy 2008-as, ön említette ma. *(Dr. Völner Pál: Bocsánat!)* De a '16-os óta is eltelt már, ha jól emlékszem, két év. Szóval, ha kibírt ez két

évet, akkor lehet, hogy kibírt volna még két hónapot is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, két percben.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én is igyekszem rövid lenni. Államtitkár úr pontosan elmondta, hogy ez a jogszabály egyfajta kodifikációs összegzés. Itt valószínűleg félreértés van tisztelt képviselőtársaimban, hogy ez mit jelent valójában.

Ez azt jelenti, hogy mind a jogalkalmazás, tehát például a rendőrség részéről, mind a bíróság részéről alapvető igény volt, vagy fogalmazhatunk úgy is, hogy problémakör, hogy az úgynevezett egyes alkotmányos alapjogok ütközése esetén hogyan kell eljárni. Ez egy olyan kérdés volt, amely több bírósági ítélet indoklásában megjelent, és 2016-ban is az Alkotmánybíróság döntésénél szerepet játszott, és ez a felhívás, hogy ebben az ügyben az Országgyűlésnek állást kell foglalnia, jogot kell alkotnia, az éppen ezt jelentette, hogy volt egy életbeli helyzet, volt egy kialakult joggyakorlat, és ehhez a joggyakorlathoz képest voltak hiányosságok, vagy voltak olyan kérdések, amelyeket alkotmányosan kellett rendeznünk.

Van egy régi, szintén idézet, engedjék meg, hogy idézzek, tempora mutantur et nos mutamur in illis - változnak az idők, és velük együtt mi is. Az, hogy 1989-ben az 1989-es gyülekezési törvény kapcsán, mondok egy példát, spontán tüntetést szerveztünk, mondjuk, a román nagykövetség előtt, de érdekes módon abban az időszakban nem merült fel bennünk, hogy egyébként elmenjünk a román nagykövetség házához, lakásához, és ott sátrakat verjünk fel, és ott tartózkodjunk hetekig dobokkal, sípokkal, és esetleg éjjel kettőkor ébresszük fel a gyermekét, mert éppen akkor akartunk volna valami igen fontos dolgot elmondani.

Megváltoztak az idők, azt is lehet látni, hogy politikai véleménynyilvánítás kategóriájában - látom, lejár az időm, nem tudom befejezni, majd a következő körben esetleg befejezem.

De a mondandómnak mégiscsak az a lényege, hogy a változást az elmúlt harminc év igényelte, azt, hogy szabályozzunk, és egy ilyen törvényjavaslattal jöjjünk elő, illetve ilyen törvényjavaslattal jött is elő az Igazságügyi Minisztérium.

Az is egy világos tény, hogy amit önök egyébként *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* gumijogszabálynak hívnak, az egy alapvetően pontatlan megközelítés, mert éppen az a jellemző erre a törvényjavaslatra, hogy korábbi fogalmakat tesz helyre, joggyakorlati kérdéseket világít meg, azokra ad egy megoldási javaslatot *(Az elnök ismét csenget.)*, és jogalkotóként szabályozzuk a fontosnak ítélt kérdéseket.

Köszönöm szépen. Majd még esetleg később szövegek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérem, képviselő úr, próbáljuk betartani az időkeretet, ez azért van a házszabályban. Megadom a szót Mátrai Márta háznagy aszszonynak, normál felszólalás keretében.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én ott kezdeném a felszólalásomat, hogy először a gyülekezési joghoz fűznék néhány gondolatot, miután a magyar kormány benyújtotta a T/707. számú törvényjavaslatát.

Azért egy rövid gondolatsort teszek csak ehhez a törvényjavaslathoz, hiszen a Fidesz vezérszónoka, Czunyiné dr. Bertalan Judit részletesen kifejtette az álláspontunkat. De egy gondolatot mégis hozzá kell fűznöm, teljes mértékben szinkronban államtitkár úr által elmondottakkal, pontosan azért, mivel a törvényjavaslat általános indokolása egy teljes iránymutatást ad képviselőtársaimnak az ellenzéki oldalon akkor, amikor egyrészt megkérdőjelezi azt, hogy miért került a törvényhozó asztalára jelenleg ez a törvényjavaslat.

Nem fogom hosszasan idézni, de azért ki kell emelnem azt, hogy egy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzet áll fenn, mondta ki az Alkotmánybíróság a 13/2016-os határozatában, majd felhívta a jogalkotót arra, hogy ezt az ellentétet, ezt a mulasztást igenis szüntesse meg, éppen ezért, mivel a törvényalkotó nem szabályozta a gyülekezések békés jellegét megfelelően biztosító garanciális szabályokat.

Én csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy a jogalkotó feladatát meghatározta az Alkotmánybíróság, és határidőt is szabott, és ez a határidő bizony 2016. december 31-én lejárt, és most már 2018-at írunk. Eleget téve annak, hogy az Alkotmánybíróság döntésében foglaltaknak megfeleljünk, ezért most a gyülekezési jogról szóló törvény tárgyalása is napirenden van.

Ezek után áttérnék a magánélet védelméről szóló törvényjavaslatra. Magyarország Alaptörvényének VI. cikk (1) bekezdése kimondja: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.” A magyar kormány benyújtotta a T/706-os törvényjavaslatát a magánélet védelméről, amely álláspontom szerint egy nagyon régóta fennálló hiányt pótol.

Meggyőződésem, hogy a törvényjavaslat - a zárórendelkezésekkel együtt 4 fejezetében és 16 paragrafusában - megfogalmazott rendelkezései minden felesen gondolkodó ember számára természetesen és magától értetődőek. Mint ahogy természetes az Alaptörvény Nemzeti hitvallás fejezetében szereplő azon kinyilatkoztatás is, hogy „az emberi lét alapja az emberi méltóság”.

Az előttünk levő törvényjavaslat az Alaptörvény iránymutatásának megfelelően szabályozza, védi, óvja és a feltétlen tiszteletben tartás parancsával bástyázza körül az emberi méltóságot. Teszi ezt annál is inkább, mivel napjainkban sajnálatos módon eluralkodott az emberekben az a vágy, hogy szeretnek kuta-

kodni és belelátni mások magánéletébe, családi életébe, otthonába, és a kifürkészett félinformációkat, álhíreket kéretlenül tárják a nyilvánosság elé anélkül, hogy felmérnék annak súlyos következményeit.

A törvényjavaslat általános rendelkezéseinek 2. § (3) bekezdése egyértelműen rögzíti és kizárja a fent említett jogsértéseket, hiszen a magánélethez való jog lényege, hogy azt az egyén akarata ellenére mások ne sérthessék meg. Az Alkotmánybíróság értelmezte a magánszférához való jogot és annak viszonyát az emberi méltósághoz, és a 13/2016. (VII. 18.) AB határozatában kifejtette: „Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése - a régi Alkotmány 59. § /1/ bekezdésével ellentétben - átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. Megállapítást nyert, miszerint a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek.” Itt idézném az amerikai legfelsőbb bíróság gondolatsorát is, amely szerint az otthon nyugalma a fáradt emberek utolsó mentővára, az a tér, ahova az emberek visszahúzódhatnak a mindennapi nyüzsgés elől.

A magánszféra védelmének aspektusai a nemzetközi dokumentumokban is szerepelnek, és úgy gondolom, hogy akkor, ha ezt ismertetem, ez megkérdőjelezhetetlen, hogy miért is volt szükség a magánélet védelmének ilyen nagy léptékű szabályozására.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 12. cikke kimondja: „Senkinek magánéletébe, családi ügyeibe, lakóhelye megválasztásába vagy levelezésébe nem szabad önkényesen beavatkozni, sem pedig becsületében, vagy jó hírnevében megsérteni.” Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikke szerint: „Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.” A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 17. cikk szerint: „...senkit nem lehet alávetni a magánéletével, családjával, lakásával vagy levelezésével kapcsolatos önkényes vagy törvénytelen beavatkozásnak, sem pedig becsülete és jó hírneve elleni jogtalan támadásnak.”

(23.30)

A hétköznapi életben sokszor felvetődik, hogy a közéleti szereplők magán- és családi élete, valamint otthonával kapcsolatos hírek, információk, megfigyelések, állítások hogyan kezelendők. A törvényjavaslat részletes indokolása a 7. §-hoz az alábbiakban adja meg a választ: „A közéleti szereplőt a magánélethez való jog kiemelt területével összefüggésben a közéleti szereplőnek nem minősülő személlyel azonos védelem illeti meg a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben.”

A közéleti szereplő polgári törvénykönyv szerinti hozzátartozóját külön nem nevesíti a javaslat, hiszen pusztán a közéleti szereplőre figyelemmel a hozzátar-

tozó nem minősül közéleti szereplőnek. Az Alaptörvény XVI. cikkére is tekintettel e javaslati körben külön is nevesíti a gyermekeket.

A törvényjavaslat II. fejezetének rendelkezései azért is fontosak, mert a közéleti szereplő a saját közéleti szerepvállalása miatt joggal várhatja el, hogy a hozzátartozói ne legyenek kitéve sem a média-, sem a politikai küzdelmek azon részének, amelyet egy politikai szereplőnek szánnak.

A magánélethez való jog a magánélet és az azon kívül álló világ elválasztását jelenti, jelenti annak az igényét, hogy az egyén el tudja különíteni magánszférájának és a közösségi létnek az elemeit. Az információs társadalom létrejötté hozzájárult ahhoz, hogy jelentősen visszaszorult az emberek magánéletének tiszteletben tartása. A mai infokommunikációs térben szinte határok nélkül, az elemi tisztelet hiányában terjeszthető bármilyen hír, álhír és hamis állítás bárkiről. Az előttünk lévő törvényjavaslat rendet tesz ebben a kérdésben is, hiszen a mai tolakodó világban a magánélet fokozott védelme a jogalkotás, a joggyakorlat, a jogpolitika szintjén is indokolt.

Ez a törvényjavaslat értékvalasztás is, ahogy Trócsányi László igazságügyi miniszter úr fogalmazta, minden jogalkalmazó számára üzent az alkotmányozó, a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat kifejezi a kormány és az Országgyűlés elkötelezettségét a személyek, a családok, a magánélet érdekeinek védelmében. A törvényjavaslat egy olyan értékrend megfogalmazását tartalmazza törvényi keretek között, amely összhangban van a nemzetközi egyezményekkel is. Ezért és erre tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatokat, mindkettőt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a felszólalást. És most két percben megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban Bajkai úrhoz szeretnék ismét szólni. Az előző kétpercesében azt említette, hogy a román nagykövetség elé vonultak annak idején, a 90-es évek elején. Segítsen nekem megfejtetni, hogy ezen nagyon haladó és rendkívül korszerű törvényjavaslat értelmében a gyűlés megtiltásának okain belül a (3) bekezdés a) pont, „a diplomáciai vagy nemzetközi jogon alapuló egyéb mentességet élvező, Magyarországon tartózkodó személy vonatkozásában vállalt kötelezettség teljesítését akadályozza” pont alapján vajon a jövőben is meg lehet-e ezt tenni vagy nem. Ez egy elég objektív tiltó ok, mondjuk, azzal együtt, hogy az, hogy Magyarországon tartózkodó személy vonatkozásában vállalt kötelezettség teljesítését hogyan lehet akadályozni, ezt a

költő itt sem mondja el nekünk, tehát nem tudom, milyen kötelezettséget vállal Magyarország, és azt mikor sértjük meg és mikor nem. Ennek az egész törvénynek ez a rákfenéje.

Hátha az államtitkár úr segít nekünk megfejtetni, hogy itt tényleg mire gondoltak, amikor ezt a mondatot leírták, de úgy nagyjából lehet érzékelni, hogy a diplomáciai mentességet élvezők valami külön elbánásban fognak részesülni a törvény elfogadása után. Tehát önök sem spontán, sem tervezett módon nem tudnak a román nagykövetség elé vonulni, ha éppen valamilyen rendkívüli okból ezt szeretnék megtenni, legalábbis így látszik. És az a baj, tudja, képviselőtársam, és ezért szörnyű ez az egész, amit itt most parlamenti vitának nevezünk, mert azért ezeket csak végig kéne gondolni, mielőtt egy ilyen törvényt elfogad ez az Országgyűlés, és nyilván az összes többi képviselő, aki most önök között nincs itt a Fidesz részéről, megkockáztatom, el sem olvassa ezt a javaslatot, be fog jönni két hét múlva, és meg fogja nyomni az igen gombot, miközben lehet, hogy valahogy egészen máshogy gondolja ezt a kérdést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót normál időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kell az embernek képviselőtársai ismétlésébe bonyolódnia, hogyha további támadható pontokat akar találni ebben a javaslatban, amely messze nem arról szól, hogy Orbán Viktor háza előtt adott esetben történt egy-két demonstráció, ez irritálta a kormányzati felső vezetést, ebből kifolyólag pedig elénk tett egy javaslatot, hogy ez ne fordulhasson elő a jövőben.

Szeretném leszögezni, hogy én magam nem támogatom akár Orbán Viktor családjának, családtagjainak bármilyen fokú vegzatúráját, nem támogatom semmilyen politikus, semmilyen közszereplő családtagjainak a vegzatúráját, akár az ő üzleti, egészségügyi, családi viszonyaiban való turkálást, az én gyomrom ettől mindig forgott, és igyekeztem távol tartani magam mindenféle hasonló eszköztől.

Amiért különösen álszentnek érzem ezt a javaslatot, az az, hogy pont a Fidesz-KDNP nyújtotta be, amely az utóbbi kampányban egy teljes hazugsággyarat működtetve és kézi vezérléssel működtetve leginkább az én politikai közösségem, a Jobbik elleni karaktergyilkos kampányok során használta fel pontosan az itt leírt módszereket, amelyekről most meg akar szabadulni, vagy amelyeket távolabbra akarja helyezni, és mivel ez az érintett hazugsággár, médiagépezet több mint 110 pert vesztett el csak a Jobbikkal szemben, és nem nyert meg közben hasonló pereket, úgy gondolom, hogy a számok beszédesek, és bizonyítják azt, hogy elképesztően álszent kettős játékot játszik a Fidesz.

Őszinte szándék esetén én - még egyszer mondom - tudom és akarom is támogatni azt, hogy közszereplők, politikusok családtagjai ne legyenek kitéve az említett jelenségeknek, és én magam sem szervezetem soha politikai vezetők háza elé vagy gyermekeinek közelébe tüntetéseket. Nagyon szeretném, hogyha önök sem vájkálnának a mi családtagjaink különböző életviszonyaiban, nagyon szeretném, hogyha a mi családtagjaink is nyugodtan aludhatnának önöktől, és az a helyzet, hogy ez nem így van jelen pillanatban. 110 győztes, egyelőre csak sajtóper bizonyítja azt, hogy azt, amit önök kérnek tőlünk, nem adják meg az ellenzéki szereplőknek, és nem adják meg a családtagjaiknak. És egyértelmű a kérdés, hogy miért nem.

Természetesen önök ezt itt most le fogják tagadni, azt fogják mondani, hogy ezt a hazugsággyarat, a Ripostot, a Lokált, a Habony-médiát nem önök működtetik közvetlenül, hanem csak közvetve, vagy valami átvitt értelmű kézi vezérlésen keresztül, de azért az egészen elképesztő, hogy az önökhöz tartozó hazugsággár jobbikos képviselők bejelentett lakcíme alapján, az ő bejelentett lakcímeük szerinti ingatlanjaikat sorolja fel, hazudja azokat milliárdos villáknak, mondjuk, a Svábhegy közepére, vagy éppen hazudja azt, hogy a spalettáikat iksz millió forintért festette át a nem is tudom, kicsoda. Tehát elképesztő hazugságokat sorjáznak, elveszítik az ezzel kapcsolatos sajtópereket, aztán a sajtóperet elvesztése után fizetnek, mint a katonatiszt, hiszen az érintett médiumok ezt beépítették a költségvetésükbe, jellemző módon állami háttérből kipótolván. És most mondhatnám azt, hogy csinálják csak, hiszen ezzel csak jót tesznek velünk, egyrészt a mi politikai táborunk egyre inkább összezár attól, hogyha ilyen nemtelen támadások érnek bennünket, és még meg is nyerjük a sajtópereket, de azért ha megnézik az itt leírtakat, összevetve azzal, amit ez a médiagépezet a valóságban csinál, egészen elképesztő álszent életviszonyokra bukkanak; mondom ezt annak ellenére, hogy én támogatom, hogy az önök háza előtt ne lehessen olyan demonstrációkat szervezni, amelyek a gyermekeiket zavarják.

Egészen elképesztő kodifikációs színvonalról tesz ugyanakkor tanúbizonyságot a kormányzat, amikor ezt a papírcsomagot leteszi elénk. Rögtön a 2. §-ban gyűlésnek minősül már az is, hogyha két személy összejövetelt tart közügyben való véleménynyilvánítás szándékával. Kiválóan felkészült jogász kollégáink jelezték azt, hogy a gyakorlatban ez tulajdonképpen értelmezhetetlen; ha ők a Parlament előtt a munkatársakkal beszélgetnek politikáról, akkor ezen a javaslat szerint ők már gyűlnek.

(23.40)

Persze, meg lehet próbálni itt eloszlatni a kételyeket, államtitkár úr, tegyen is rá kísérletet, de miért nem lehet tisztességesen kodifikálni egy ilyen javaslatot? Nem először fordul elő, ebben a ciklusban ötödször, hogy az egyébként bűn rossz, vállalhatatlan és a

saját fideszes más javaslataiknak ellentmondó kodifikációs, elképesztő Frankensteineket, szörnyszülötteket próbálják mentégetni, ahelyett, hogy megfogadnának egy-két jobbító módosító javaslatot.

Amit a szervező és a vezető fogalma és felelőssége körül művelnek, az pedig egész egyszerűen a vicc kategóriája. Nincs körülhatárolva, hogy ki felel, ki az, aki feleljen, hogyha rendbontás vagy károkozás történik, de még az sem, hogyha valaki felhívással él a rendezvény megtartása érdekében, akkor miért kell hogy a gyűlés vezetője legyen? Életszerűtlen az is, ahogyan a javaslat előírja a vezető személyében történő megállapodást, amikor számos valódi élethelyzet ezt egész egyszerűen kizárja.

Tehát látszik, hogy olyanok rakták össze ezt a javaslatot, akiknek a hasonló életviszonyokról fogalmuk sincsen. Nem tudják elképzelni, hogy valaki bejelent, mondjuk, egy demonstrációt, aztán nincsen azon jelen, és azt mások vezetik le, mások szervezik, mások vezetik, mások felelnek az ott történetekért.

Az is egészen elképesztő, hogy a gyűléssel kapcsolatos tevékenységet önök szerint be kell fejezni iksz-ipszilon feltételek mellett, de az ott-tartózkodást is. Tehát önök egy jogállamban élő akarják írni azt egy állítólag szabad országban, hogy valaki tűnjön el egy közterületről. Tehát nem azt, hogy fejezzen be egy demonstrációt, vagy fejezze be azt a tevékenységet, hanem még a közterületről is el akarják takarítani. Ez elképesztő! Tehát önök szemmel láthatóan - már akik ezt írták - nem ismerik ezeket az életviszonyokat.

Megfélemlítő jellegű ruházatról beszélnek. Ez megint csak egy nem kellőképpen körülhatárolt kategória. És amikor itt az iméntiekben volt egy kis vita köztünk a kommunista és náci bűnök tagadása tekintetében, akkor arra akartam utalni, hogy Magyarországon többször fordult elő olyan rendőri intézkedés, hogy honfoglaláskori hagyományörző jelképek, öltözet vagy éppen egy tarsoly miatt, mert azokat II. világháborús jelképnek vélelmezte az eljáró szerv képviselője, eljárás indult olyan, adott esetben hagyományörzőkkel szemben, akiknek eszük ágában sem volt semmiféle történelmi bűnt tagadni.

És most azáltal, hogy mindezt a 14. § tekintetében már előre prejudikálva betilthatják, és én nem tudom azt, hogy milyen szakértelmű személy fog dönteni arról, hogy adott esetben egy demonstráció jelképrendszere milyen szándékot takar, vannak bennem félelmek, hogy bizony teljesen ártalmatlan demonstrációk is majd politikai szájíz szerint és nem szakmai ismérvek mentén ellehetetlenítésre kerülnek.

De a megfélemlítő jellegű ruházatra visszatérve: akkor most egy terepmintás miniruha lesz majd a megfélemlítő? Nincsen körülhatárolva, hogy mire gondolnak, mit akarnak tőlünk, mit szavazzunk meg. Egyértelműen nem derül ki ebből, hogy a szervező, a vezető, amikor bejelent egy rendezvényt, akkor most neki tudnia kellene, hogy kik fognak eljönni az ő rendezvényére, hogy milyen ruházatban fognak ott sze-

repelni vagy feltűnni? Tehát gondolatolvasó bejelentők előnyben vannak? Tehát látszik, hogy olyan életviszonyokat próbálnak szabályozni, amelyeket nem gondoltak végig kellőképpen.

Engem egészen elképeszt az is, hogy a spontán demonstrációk leírása tekintetében megint csak ugyanerről tesznek tanúbizonyságot, hiszen eszerint csak akkor válik flashmobbá valami, hogyha annak nincsen szervezője. De ezt államtitkár úr is tudja, hogy a gyakorlatban ez nem így van.

Komolyan, tudnám reggelig sorolni az ezzel kapcsolatos aggályokat, nem szeretném húzni az időt és visszaélni azzal, hogy tulajdonképpen itt bármelyik paragrafusba bele lehetne kötni, de gyakorlatilag a spontán tüntetéseket megpróbálja betiltani ez a törvényjavaslat. A 18. § kuszasága egyértelműen erre utal, és amikor arról beszél, hogy fel kell oszlatni a rendezvényt, ha a gyűlés megtiltásának lett volna helye, de azt a bejelentés hiánya miatt nem tiltotta meg a rendőrség, akkor megállunk egy pillanatra és elgondolkozunk, hogy erre hivatkozva lényegében bármilyen röpgyűlést, bármilyen flashmobot rögtön fel lehet oszlatni, és mindenféle spontán tüntetés a jelenleg hatályos jogi lehetőségek eltiprása mellett is megszüntethető, feloszlatható lesz. Ezt nem akarhatja senki. És tényleg az alapszándékok támogatása mellett, tehát hogy közszereplő családtagjait ne lehessen vegzálni, én szeretnék egy véleményt, egy garanciát kérni, kapni a tekintetben, hogy a Habony-média képviselőivel ez hogyan lesz betartatva. Tehát hogyan képzelik el önök azt, hogy az a minősített hazugságyár, amely az én családtagjaimat, amely a képviselőtársaim családtagjait, Vona Gábor családtagjait rendszeresen vegzálta és vegzálja, milyen úton-módon fognak hátrébb szorulni? Hiszen ezt emberileg önök sem fogadhatják el, akik most itt ülnek a teremben, hogy bármely képviselőtársuk a politikai étellel egyébként nem sok kapcsolatot mutató családtagja ennek legyen kitéve. Ezt önök nem gondolhatják komolyan, hogy ez belefér.

Értem én, hogy félrefordítják a fejüket, és úgy gondolják, hogy a Ripost, a Lokál, adott esetben Andy Vajna érdekeltségei majd elintézik a piszkos munkát, és önök nyugodtan aludhatnak. De ez nem így van. A felelősség ebben a kérdésben egységes és oszthatatlan, hiszen önök ismerik ezeket a folyamatokat, tudják, hogy léteznek, mi is elmondjuk őket. Ha nem tudnak ezen érdemben változtatni, és nem tudják elérni, hogy velünk szemben is érvényesüljenek ezek a feltételek, akkor ez egy abszolút álszent gondolatkísérlet, az összes, ami előttünk fekszik.

Nagyon örülök egyébként, hogy a nyilvános blogdalak részleges kezelése is idekerül elénk, bár ez egy kevésbé fajsúlyos kérdésnek tűnik, és annak is örülök, hogy az oknyomozó újságírás különböző kérdései tisztázásra kerültek. Én ezt a tisztázást elfogadom egyébként, tehát engem nem ez zavar különösképpen a törvényjavaslatban.

Hozzáteszem, hogy egy tisztességes dróntörvény-nyel azt is el kellene intéznünk, hogy ne csak újságírók

és fényképezőgépek, hanem drónokon keresztül se tudják adott esetben a családtagokat, gyermekeket vegzálni. Higgyék el, személyes tapasztalatból tudjuk, hogy nagyon-nagyon irritáló tud ez lenni, és mi önökkel szemben soha nem vetettünk be, soha nem akartunk bevetni hasonló eszközöket. Éppen ezért állok értetlenül az előtt, hogy miért vetik be közszereplők ellen ugyanezeket még mindig.

Az is látható, hogy miközben a nyilvános Facebook-posztok tekintetében szerencsére nem akar korlátozásokat bevezetni Magyarország Kormánya, de azért még van olyan területe a világhálóknak, ahol ez a látszólagos szabadság, bár hozzáteszem, hogy egy magáncég oldalán azért megmarad, én komolyan kérem önöket, hogy foglaljanak állást a tekintetben, hogy jelsül és kiemelten a Jobbik közszereplőit érő vegzáura elfogadható-e az önök világában, az önök értékrendje szerint. Azért emelem ki egy kicsit önző módon saját magunkat, mert az utóbbi kampányidőszakban karaktergyilkos módon ezt a politikai közösséget érte a legtöbb ilyen támadás. Akkor is megszólalnék, hogyha a többi közösséget érte volna. Bármely párt képviselője elleni hasonló fellépés ellen megszólalnék, ha Fidesz-KDNP-st érné ugyanez, akkor is.

Higgyék el, hogy mi minden választási kampánynak úgy indultunk neki, hogy nem éltünk hasonló eszközökkel, és a jövőben sem kívánunk hasonló eszközökkel élni. Ugyanakkor akkor hiteles az önök részéről az egész beadvány és annak védelme, ha ez ügyben el tudják oszlatni a kételyeket. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! A korábbi kétperces felszólaláshoz képest szeretném csak kiegészíteni, most már az ott el nem hangzottakat.

Egyrésztől valahogy az a benyomásom támadt, bár annak ellenére, hogy többször elmondtuk, hogy itt egy kodifikációs igényt követő kodifikációról, illetve jogszabályalkotásról van szó, valahogy mégiscsak az az érzés támadt bennem, hogy sem a 2016-os alkotmánybíróvási döntést nem ismerik a tisztelt ellenzéki képviselők, tehát azt nem olvasták el, hogy ebben az alkotmánybíróvási döntésben mi szerepel, ez rajzolódik ki előttem. Sőt, azt is megkockáztatom, hogy nem is ismerik az elmúlt harminc év jogalkalmazási problematikáját. Mert hogyha ismerték volna, akkor egy csomó kérdést nem tettek volna fel.

Egy kicsit úgy tekintenek a jogalkalmazó szervekre és úgy tekintenek a bírói döntéshozatalokra, minthogyha abban már ne kristályosodott volna ki számos jogelv, ne kristályosodott volna ki számos jogi megoldás és jogi probléma. Itt egyszerűen, elnézést a kifejezésért, nem szeretném önöket túlzottan megbántani, de egyszerűen nem ismerik sem a joganyagot és láthatólag a jogi problémát sem. *(Z. Kárpát Dániel: Milyen az, amikor meg akar bántani?)*

Hogy Harangozó képviselőtársamnak válaszoljak, mert ő szereti az extrémításokat, mondok egy példát. Ha én szeretnék egy tüntetést szervezni, most nem a román nagykövetség előtt fogok beszélni, hanem én szeretnék egy tüntetést szervezni azzal kapcsolatban, hogy vajon az MSZP jogilag létezhet-e azt követően, hogy létrejött az MSZMP vagyonaiból és jogi értékű jogainak az átemeléséből annak idején, tehát ezt a kérdést szeretném firtatni, és mondjuk, egy tüntetést szeretnék szervezni ebből az ügyből kifolyólag. De még csak nem is az MSZP székháza előtt, vagy talán az nincs, vagy valamelyik bérlakás előtt, mert azt nehezen találom meg, hanem azt mondom, hogy én szervezek egy ilyen tüntetést Nyíregyházán, a Petőfi utca 2. szám előtt - valószínűleg van ott Petőfi utca 2. szám -, akkor ezt a mai jogszabályok szerint megtehetem, mert miért ne ott szervezzek?

(23.50)

Mert miért ne ott szervezzek? Miért ne az ottani magánlakás előtt mondjam el a kifogásaimat az MSZP működésével kapcsolatban? Még csak nem is hozzátartozóról van szó, még csak nem is a párt vezetőjéről van szó. Tehát egész egyszerűen ez egy extrém példa nyilvánvalóan, csak most jelzem a tisztelt képviselő úrnak és a tisztelt ellenzéki képviselőknél, ha most megnézzük a bíróság jogalkalmazásának a problematikáit és a régi, 1989. évi gyülekezési törvénynek a szabályrendszerét, akkor ez most lehetséges.

Láttuk azt is az elmúlt időszakban, az elmúlt évek történéseiben, hogy ezt a jogszabályi űrt vagy ezt a jogszabály-hiányosságot vagy ezt a típusú értelmezési lehetőséget jó néhányan ki is hangsúlyozták. Sorolhatnám itt azt, hogy például a devizahitelek ügyében különböző bankvezetők vagy beosztottak vagy éppen bírák előtt is szerveztek tüntetést nemcsak Budapesten, hanem mondjuk, például Szegeden. Azt is láthatjuk, hogy a bíróság nem tudta feloldani éppen azért ezt az ellentmondásos helyzetet, sőt a rendőrség illetékes szervei sem tudták megoldani ezt a kérdést, mert még egyszer hangsúlyozom, alkotmányos alapjogok ütközése esetén a sorrendiséget, illetve az elbírálás szempontjait nem tudták megoldani a jelenlegi alkotmányos szabályozás, illetve gyülekezési törvény alapján.

És még az előbbi kétpercesemből kimaradt, és ezért mondom azt, hogy a kodifikációs igény már évek óta létező jogi probléma, az Alkotmánybíróság döntéséből kifolyólag ezt a jogszabályt meg is kellett alkotni, meg is alkotjuk vagy szeretnénk ezt megalkotni, és az nem világos számunkra vagy számomra, tisztelt ellenzéki képviselő, amikor ezzel a kérdéssel szembeülnek, akkor vajon a most benyújtott előterjesztést és annak az igen hosszú jogelméleti mélységű indoklását egyáltalán elolvasták-e. Azt csak jelezni szeretném, hogy a gyülekezési jog az egyetemi stúdiók között egy komoly tantárgy, egy félig évig legalább hallgatják a hallgatók, és ebből vizsgáznuk kell, és nekem komoly kétségeim vannak, tisztelt képviselő

urak, hogy ennek a stúdiumnak meg tudnának-e felelni. Mert a kérdéseikből ítélve, például a közlekedés rendjének a megsértése az úgy áll előttük, mintha ismeretlen jogi probléma lenne a jogalkalmazók előtt. Nem ismeretlen jogi probléma, hogyha esetleg netalántán konzultálnak a budapesti rendőrfőkapitány ez irányú kollégájával, aki magas rangú rendőrtisztként és rendőrségi csoportot vezetően magas jogi képzettséggel, évtizedes tapasztalattal önöknek el tudná mondani, hogy ez mit jelent a gyakorlatban, és hogyan valósult meg az eddigi jogszabályi környezetben. De ezt a fáradságot önök nem vették maguknak, és láthatóan arra használják fel ennek a törvénytervezetnek a vitáját, hogy ismét úgymond félelmeket keltsenek vagy gumijogszabályokra hivatkoznak.

Az előbb már a kétperces felszólalásomban idéztem önöknek, hogy amit önök gumijogszabálynak hívnak, az nem gumijogszabály. Nem ismerik ezt a fogalmat, hogy mit jelent a gumijogszabály. Ez azt jelenti, hogy a jogalkalmazó teljes bizonytalanságban van a jogszabály tartalmát illetően, illetve minden irányban - pozitív és negatív irányban is - lehet értelmezni. Ennek a jogszabálynak ilyen típusú, úgymond gumi volta nincs, nem létezik, önök ezt most sem mondták ki, most is hiányzik ez a konkrétumság az önök felszólalásaiból. Sajnos megint úgy kell hogy minősítsem a felszólalások jelentős részét, hogy indokolatlan félelemkeltés és egyfajta obstrukció.

Egyébként Varga-Damm Andrea képviselő aszszonyra csak fél mondat erejéig visszatérve, ő egy részben azt említette, hogy a kinyitott kertkapu problematikája az közterületként funkcionálna a kerttel, ha jól vettem ki a szavaiból. Megmondom őszintén, kitűnő jogász kollégának tartom, de nyilvánvalóan ezt csak humornak szánta. Értékelem az ő elegáns humorát, de nyilvánvalóan egy kert és egy magánlak nem válik közterületté, ha kinyitom az ajtót, de még egyszer mondom, értékelem a humorát.

Visszatérve pedig az előbbi jobbikos kolléga felszólalására, csak félmondat erejéig jegyzem meg, hogy ilyen sajtó-helyreigazítási és személyiségi jogi pereket egyáltalán nem kötném össze a gyülekezési joggal, az egy teljesen más jogág.

Köszönöm szépen a felszólalást. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy ha ön, miközben minket mindig arra int, hogy maradjunk a konkrét törvényjavaslatnál, egy picit több energiát fordítana arra, hogy valóban próbálja érvekkel védeni a törvényjavaslatot, és egy kicsit kevesebbet arra, hogy meglehetősen felületesen és fölényeskedve gyalázza az ellenzéket, ez valószínűleg elősegítené azt, hogy erről a komoly ügyről komolyan lehessen beszélni. Mert, drága képviselő úr, bizony úgy van, ön még Nyíregyházán is szervezhet tüntetést. Hát ilyen furcsa

ez a gyülekezési jog, még a Petőfi utcában is szervezhet tüntetést, ha ennek egyébként valamilyen más akadálya nincsen. És igen, képviselő úr, az különbözteti meg a jogállamot a rendőrállamtól, hogy a jog hátrózza meg azt, hogy hol lehet tüntetést tartani, vagy mik a gyülekezés feltételei, és nem Óberling József rendőr ezredes úrnak a döntése, akit egyébként ezúton is tiszteltetünk. De egy jogállamban jogszabály védi az alapjogokat, és nem egy egyéni rendőri vezetőnek a döntése.

Végül elfelejtett képviselő úrnak arra a kérdésére válaszolni, hogy az önök által meghatározott szabály szerint, ami egy újabb gumiparagrafusban - ezt el is felejtettem megemlíteni - a diplomáciai képviseltekhez - majd államtitkár úr válaszol, ezt örömmel várjuk -, de a diplomáciai képviseltekhez és a diplomatákhoz is külön védelmet rendel, hogyan lehetne tüntetést rendezni egy nagykövetség előtt úgy, hogy az ne zavarja a diplomaták mozgását, a diplomaták tevékenységét. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólásra Harangozó Tamás képviselőnek adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is Bajkai úrra szeretnék reagálni. Egyrészt valóban nagyon várnám a nagykövetséges megfajtását én is, és akkor ne a román szomszédokat bántsuk mindig, ha egy fiktív nagykövetség, mondjuk, a csehszlovák nagykövetség előtt szeretne tüntetni, akkor azt most hogyan tenné meg.

Kettő: a legnagyobb tisztelettel, tényleg kioktathat engem, de akkora badarságokat mondott, hogy szerintem az égbekiáltó. Azt mondja, hogy van egy kialakult bírósági joggyakorlat, mindenki tudja, mi a dolga. Hát, képviselő úr, önök, ha megnyomják a gombot, akkor az a joggyakorlat úgy, ahogy van, semmit nem ér. Az új törvényükhöz kell a jogalkalmazóknak majd igazodnia.

És visszatérve a konkrét mondására, például eddigi jogszabályi környezet alapján milyen jól meg tudta a budapesti rendőr kolléga tenni a dolgát, és nagyon jól tud mindent. Az eddigi alapján. Most változtatják meg! És ne mondja nekem, hogy ahhoz kell tudományos fokozat, hogy valaki megértse, hogy „a közlekedés rendjének sérelme” kifejezés és „a közlekedést máshogy biztosítani nem lehet” kifejezés között mi a különbség. Még egyszer mondom: a közlekedés rendjének sérelme az is lehet, ha valaki lelép a járdáról. Két ember, mondjuk, aki politikáról beszélget, vagy valaki éppen nem tud ott parkolni, ahol szokott. Ha máshogy nem biztosítható a közlekedés rendje, az pedig arról szól, hogy egy százezres tüntetést nem lehet megakadályozni azért, mert egyébként valamelyik sugárúton fognak haladni, mert majd elmennek az emberek, mert majd a rendőrök megoldják, hogy más utcákon keresztül közlekednek az éppen arra közlekedni vágyók.

Egyébként pedig, ha az MSZMP-vagyont keresi képviselőtársam, a 90-es évek elején az elszámoltatásra került, a pártok között újraosztották. Kérem, Simicskát és Orbán Viktort kérdezze meg, hogy a Tiszti Kaszinó eladásából lévő 2 milliárd forint, ami a Fidesz egyik ősbűne és a Fidesz egyik legérdekesebb első korrupciós ügye, hogy abból a pénzt hová tették és hová nem, és hogyan alakult abból a Fidesz további jövője. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Nem látok jelentkezőt. Így az együttes általános vitát lezárom, és megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Megpróbálok rövidre fogni, bár voltak olyan alapfogalmak, amelyek újból és újból felmerültek. Tehát a véleménynyilvánítás céljából tartott gyülekezés tartozik a gyülekezési törvény hatálya alá, ezt elég pontosan megfogalmazza a törvény 1. §-a. Ez értelmezési kérdés, lehet, hogy egyesek aztán próbálnak mást is beleérteni, higgyék el, hogy csak erről szól, és csak ez a kritérium az, ami eldönti, hogy a törvény hatálya alá tartozik egy rendezvény vagy sem.

Ajánlottam figyelmükbe, hogy a törvény indoklását olvassák el, magam is belelapoztam a kérdés elhangzása után, és ott van. Tehát, mondjuk, ha diplomáciai küldöttség vonulását akadályozza, és itt egy kollízió van, mert van egy nemzetközi kötelezettségünk ennek a szabad mozgásnak a biztosítására, akkor van a gyülekezési jog, akkor nyilvánvaló, hogy a diplomáciai testületet hagynunk kell ott utazni, mert nem lehet megakadályozni és túsul ejteni, mondjuk, Magyarországon. Itt a rendőrségnek kell hogy legyen egy ilyen eszköz a kezében.

(0.00)

A gyűlés vezetője, szervezője. Talán nem volt mindenki számára világos, hogy több szervező is lehet, és ilyenkor a vezetőt ki kell jelölni közülük, pontosan azért, hogy a felelősség meglegyen, és legyen kivel tárgyalni az ügyekről.

Ami még figyelmet érdemlő lehet a spontán gyülekezés kapcsán is, az gyakorlatilag az, hogy megismétlik, hogy a spontán gyülekezés nem automatikusan kerül betiltásra, hanem ha egyébként betiltásra került volna, akkor alkalmazták azokat a következményeket. És itt ne flashmobokra és egyéb rendezvényekre gondoljunk, mert ezek nem a gyülekezési törvény alá tartoznak.

Remélem, hogy néhány dologra sikerült válaszolnom. Ha kérdések maradtak bennünk, akkor pedig remélem, hogy a holnapi napon sikerül ezeket tisztázni. Köszönöm a figyelmet, és köszönöm azokat a

pozitív hozzászólásokat, amelyek azért a törvény néhány erényét elismerték. Köszönöm. *(Dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Egyetlen napirend utáni felszólalásra jelentkezett Székely Sándor képviselő úr: „Nemcsak élni, lakni is nehéz Magyarországon” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm szépen a szót. Nem gondoltam, hogy ilyen későn fog rám kerülni a sor. Még annyit az előző vitához, hogy a puding próbája az evés, és majd meglátjuk, hogy mi fog történni, mert én elég sok tüntetést szerveztem az elmúlt években, majd szeptemberben kipróbáljuk, hogy hogy fog működni ez a törvény, de hát most nem erről van szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Két hete fogadta el a Ház az Alaptörvény hetedik módosítását. Eszerint az állam és a helyi önkormányzatok törekszenek valamennyi hajlék nélkül élő személy számára szállást biztosítani. Nos, akkor pedig a méltányosság jegyében a következő, a közterületen való életvitelszerű tartózkodást tiltó bekezdést úgy kellett volna megfogalmazniuk, hogy „a polgárok törekszenek arra, hogy közterületen életvitelszerűen ne tartózkodjanak”.

Megközelíthetjük persze a kérdést a másik irányból is. Több ország elismeri az alapvető jogok között a lakhatás jogát. Az Alaptörvény viszont hungarikum, egyedül áll a világban azzal, hogy nem lakhatási jogot, hanem lakhatási kötelezettséget teremt. Márpedig, ha az állam kötelezi valamire a polgárait, akkor e kötelezettség teljesítésének feltételeit meg kell teremtenie. A kötelező védőoltások ingyenesek. Az iskolakötelezettség teljesítéséhez nem várjuk el, hogy a polgárok maguk építsenek hozzá iskolákat és szerződtessenek bele tantestületet. Ha tehát önök arra kötelezik a polgárokat, hogy lakjanak valahol, akkor szíveskedjenek ehhez lakhatást biztosítani számukra.

Mindez annál is indokoltabb lenne, tisztelt képviselőtársaim, mert az a helyzet, hogy nagyon rosszul állunk ma Magyarországon. Borzasztóan alacsonyak a bérek, egyre emelkednek a lakáshitelek, és egyszerűen nem találni olyan munkahelyet, ahol normális fizetéseket lehetne kapni. Persze közmunka van, és önök közfoglalkoztatnak havi 57 ezerért, de ebből nemhogy hitelt nem lehet fölvenni, de megélni is éppen hogy csak lehet.

Az alapjövendelműek a CSOK-ból is kimaradnak. A rendszer tehát itt is, mint minden területen, a magasabb jövendelmű, fizetőképesebb rétegeket támogatja, a többieket, az átlagpolgárokat magukra hagyja.

Lakhatási támogatásra és szociális bérlakásprogramokra volna szükség, ilyenek azonban nyomokban sincsenek. Németországban, ahol amúgy a lakások 48 százaléka van önkormányzati tulajdonban, 6 milliárd euróért indítanak lakhatási programot. Ez az összeg Magyarország éves GDP-jének csaknem 5 százaléka. Magyarországon viszont éppen most szünteti meg a kormány azt a kafetéria-rendszer keretében eddig elérhető albérlet-támogatást, amiről nemrég még büszkén állították, hogy enyhítették igénybevételének feltételeit, és az igénybe vehető összeget is növelték 30 ezer forintra.

Ezzel pedig el is érkeztünk a téma másik fontos pilléréhez, a mobilitáshoz. Januárban Varga Mihály miniszteriuma még világosan látta, a foglalkoztatásnál kulcskérdés a munkaerő mobilitása, amelyet a kormány az adórendszeren keresztül kedvezményekkel, illetve különféle mentességekkel segít. Nos, jövőre már nem segít, holott immár 80 ezer üres állás-hely van az országban. A nyugati országrészben a nagy beruházók, az Audi, a Suzuki vagy az Opel föl-szívták a munkaerő-tartalékokat, és egyre többen járnak át Ausztriába, sőt immár Szlovákiába is dolgozni. A munkaerőhiányt enyhítenék az észak-alföldi és dél-dunántúli régióban munkát hiába keresők, de nem képesek a munkahelyek közelébe települni, mert ott a megugrott kereslet fölverte a lakhatási költségeket.

A kormánynak tehát a jövő évre sikerült olyan helyzetet előállítania, amivel mindenki rosszul jár: a nyugati országrész munkáltatói, mert nem vagy csak sokkal drágábban jutnak hozzá a szükséges munkaerőhöz; az ország távolabbi területein munkahelyet hiába keresők, mert továbbra is csak a közmunka marad nekik, ha egyáltalán; és az állam, amely lényegesen többet veszít az így kimaradó adó- és járulékbévételek kiesésével, mint amennyibe az albérlet-támogatás kerülne.

Lám csak, nem igaz, hogy a kormánytöbbség mindig érdekből cselekszik. Ezúttal úgy árt, hogy még neki magának is rossz legyen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Arató Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés következő ülésére várhatóan 2018. július 9-én kerül sor. Megköszönöm mindenki munkáját, és az **ülést bezárom**.

(Az ülés 00 óra 06 perckor ért véget.)

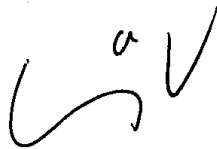
Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)